<36611178280018

<36611178280018

Bayer. Staatsbibliothek

Digitized by Google

Dieser Band enthält als Anhang das äußerst seltene
Druckstück: Adumbratio Kabbalae christianae
Frcf. 1684, welches sich nur in den wenigsten Exemplaren
des Werkes: Kabbala denudata beigefügt
findet.

Digitized by Google

PARTIS SECUNDÆ TRACTATUS QUARTUS

Qui eſt

IN SIPHRA DE ZENIUTHA

Seu

LIBRUM MYSTERII

COMMENTARIUS

è manuſcripto à R. Chajim Vital juxta tradita R. Jezchak Lorja Germani edito latinitate donatus:

In quo

Magna ex parte etiam illuſtrantur ambo Tractatus, qui vocantur Idra, tam rabba ſive major, quam ſuta ſive minor.

Nec non

COMMENTARIUS ALIUS

generalior in omnes hos tres Tractatus methodicus è ſcriptis R. Naphthali Hirtz F. Jacob Elchanam collectus & translatus.

Digitized by Google

Bayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

Digitized by Google

Staatsbibliothek

IN SIPHRA DE ZENIUTHA,

Seu

LIBRUM OCCULTATIONIS

Commentarius R. Jizchak Lorjenſis Germani; è Manuſcripto, translatus.

§. 1. ספרא דצניעותא; *Liber Zeniutha, ſeu occultationis.* Hoc nomen explicandum eſt juxta ſenſum dicti illius Prov. 25. v. 2. כבוד אלהים הסתר דבר; *Gloria Dei eſt, celare verbum.* Item juxta illud Prov. 11, 2. ואת צנעים חכמה׃ *& cùm latentibus eſt Sapientia.* [Senſus eſt, De occultis & occultandis, occulto quoquoque loquendi genere hic agi. Forte quoque Autor hujus Libri, nempe R. Schimeon Ben Jochai, hoc nomine alludit ad tempus, quo Librum hunc compoſuit, cùm ſcilicet per annos duodecim occultaretur in ſpelunca quadam præ metu Romanorum.]

§. 2. ספרא דתקיל במתקלא *Liber qui deſcribit Librationem Bilancis,* &c. Bilanx vocantur Mas & Fœmina: ſicut ſcriptum extat in Sohar ſectione Pekude: *Qui matrimonium contrahunt, dicuntur conſtitui per modum Bilancis, cum ſcilicet mares & fœmina invicem coaleſcunt, &c.* Et ſic quoque reperimus in Idra minore in Deuter. col. 562. *Cum Senex Sanctiſſimus occultiſſimus omnium occultorum, reſtaurationem inſtituere vellet, omnia conformabat per modum maris & fœmina: tali nempe loco, (& modo) ut continerent marem & fœminam: (Priora enim) non ſubſiſtebant,* (in naturis ſuis ſolitariis;) *ſed ſtatu alio* (dandi & accipiendi ſubſiſtebant) *ceu mas & fœmina. Hac ſapientia, continens omnia cum prodiret & eluceſceret è Sene ſanctiſſimo; non eradiabat niſi ceu mas & fœmina; Hac Sapientia extendebatur & inveniri poterat, quæ mas & fœmina erat. Sapientia* (enim dicitur) *Pater; Intellectûs informatio,* (*dicitur*) *Mater.* (Ita tamen ut) *Sapientia & Mater intelligendi in unam conformarentur Bilancem maris & fœmina: & per illos omnia ſubſiſtunt ſub androgyneitate* (ſimili:) *quod niſi fieret, non permanerent &c.* Hæc ibi.

§. 3. Senſus eſt hic. Senex ſanctiſſimus tria habet capita: Unum eſt Sapientia occulta, quæ non manifeſtatur, quia idem eſt ac ſi non eſſet; cum (Sapientia) alia manifeſtetur per triginta duas ſemitas; hæc autem (de qua hic agimus) dicitur occulta. Caput ſecundum, hoc ſublimius, eſt ſenex Sanctiſſimus, corona ſumma. Nomen tertii eſt: Caput quod nec cognoſcit nec cognoſcitur; (quia nec ipſum novit, nec inferiora norunt, quid in hoc capite ſit; quia non cohæret nec cum Sapientia, nec cum Matre intelligendi. Et hoc vocatur. אין סוף Infinitum.

Digitized by Google

§. 4. Sed Corona ſumma, qui eſt Senex ſanctiſſimus, occultiſſimus omnium occultorum conformatur in ſapientia occulta ad inſtar maris & fœminæ.

§. 5. Iſta enim Sapientia occulta exponitur per tria Tetragrammata (quæ continentur in tribus dictis (1.) Pſal. 97. v. 1. & Pſal. 99. v. 1. (2.) Pſ. 10. v. 16. & (3.) Pſ. 146, 9.) quæ ſunt duodecim literæ, nempe 'יהוד' יהוד' יהוד : & ipſe Senex continet ea, unde tredecim; Metra (ſcilicet) Miſerationum. Et hæc ſe habent ad inſtar Maris & fœminæ; ut ſeptem ſiat maſculina; & ſex fœminina: ſicut dicitur in Libro Bahir: eademque ſunt radix Pulchritudinis & Regni. Et huc pertinet dictum illud R. Nechonjah Filii Kanah, quando inquit: & convertuntur in Pulchritudinem & Regnum; ibidem enim radicantur ſex partes Maſculi, & ſex partes Fœminæ.

§. 6. Et hic eſt ſenſus verborum illorum ſupra ex Idra allegatorum: אתקין כולא כעין דכר ונוקבא omnia conformabat per modum maris & fœminæ. Ubi intelligitur Benignitas ſuperna, quæ deſignatur in Fronte, & deorſum extenditur in Barbam; quæ ſub ſe continet Patrem & Matrem. *Non igitur ſubſiſtere poterant in alio ſtatu*, cum ab illo exirent & eradiarent, *niſi ut mas & fæmina*; qui ſunt, Pater, Sapientia; & Mater, Intellectus largitio; ſicut poſtea ſubjungit: *Hæc ſapientia*, nimirum antequam extenderetur in triginta duas ſemitas; *cum prodiret & eradiaret è ſene Sanctiſſimo, non effulgebat, niſi ut Maris & fæminæ* naturam habens: quia Intelligefactio (ſit venia Verbo;) in ipſa latebat. Et cùm *extenderetur*, *inveniri poterant* & manifeſtabantur, quæ occulta fuerant: & exiſtebant *ſub ſtatu Androgyneitatis*. Et hæc eſt litera יוד Jod; quæ extenſa antrorſum & deorſum fit ד Daleth.

§. 7. *Hæc Sapientia & Mater intelligendi una libra ponderati ſunt in marem & fæminam:* quia ambo æqualis ſunt quantitatis; nec ita ſicut ſe habet uxor Microproſopi, quæ marito non eſt ſociata, nec tam magna ut ipſe; quia à tergo Microproſopi incipit. Et hoc ipſum eſt, quod paulò infra ſubjungitur in Idra hac: *Sapientia & Mater intelligendi ſimul exeunt & ſimul habitant.* Nam quando Sapientia prodit, Mater intelligendi in ipſa includitur; & hoc eſt illud; *Simul exeunt.* Et paulò poſt: *Ambo æquales ſunt*; id ipſum eſt, quod dixerat: *ſimul commorantur.*

§. 8. *Et in illis omnia ſubſiſtunt:* Ubi intelligitur Pulchritudo & Regnum. *Ceu mas & fæmina. Quod niſi foret*, ut in ſupernis eſſet initio & receptio: *non ſubſiſterent.* Hoc igitur eſt, quod Textus dicit: סברא דתקיל במתקלא *Liber qui enarrat conſtitutionem Bilancis.* Id eſt: Marem & fœminam, prout explicuimus: Quod nempe Autorem Emanationis ſupremum oportuerit introducere ſtatum Maris & fæminæ, ut tota Emanatio hoc modo concatenaretur: & Judicia mitigarentur (& mutarentur) in miſerationes: quia Mas denotat miſerationes & amores; fæmina autem judicia & rigores; ſicut notum eſt.

§. 9. Hinc omnes Reges, qui regnarant in Edom; qui eſt locus in quo omnia judicia conſiſtunt; extirpati ſunt: donec veniret Rex ultimus, cum uxore ſua; adeoque Mas & fœmina; amor & rigor, & ſimul mitigarentur, prout in ſequentibus Liber occultationis porrò declarabit. Pergit enim:

§. 10. &c. דעד לא הוה מתקלא *Antequam enim eſſet bilanx* &c. Scito, quod in

Digitized by Google

in Pari ſummo, id eſt in Patre & Matre; antequam conformaretur Senex ſanctiſſimus, Pater faciem ſuam averteret à Matre; ſicut averſa eſt facies Microproſopi ab uxore ſua. Et hoc ipſum eſt illud, quod dicitur ſectione Breſchith: col. 20. *Reſpondebat illi: ô litera Zade; tu quidem vocaris Zade, vel etiam Zadik, i. e. Juſtus: ſed debebas eſſe occulta; nec decebat, ut tam manifeſta eſſes: ne occaſio calumniandi daretur mundo. Quare hoc? נ Nun erat; & veniebat י Jod, litera Nominis Sancti, eidemq́ insidebat, & cum ipſo uniebatur. Et hoc myſticè continetur in eo, quod Deus cùm conderet Adamum Protoplaſten, androgynon ipſum crearet. Hinc litera Jod faciem ſuam retrò convertebat hoc modo* 'נ; *nec facies erga ſe invicem convertebant; hoc modo* י &c. Hinc apparet, quod צ litera Zade ſit נ Nun; cui inſidet litera י Jod: unde exurgit figura צ: Jod autem faciem ſuam avertit à Nun.

§. 11. Unde Liber occultationis dicit: לא הוו משגיחין אנפין באנפין *facies ad faciem non convertebatur.* Id eſt: Per Jod intelligitur Pater; Per Nun autem Mater, cui tribuuntur quinquaginta Portæ Intelligentiæ. Unde textu allegato dicitur: *Debebas eſſe occulta, non decebat tam manifeſtam eſſe.* Mater enim non eſt de mundo manifeſto, ſed eſt de mundo occulto, qui dicitur עלמא דאתכסיא Mundus abſconditus.

§. 12. Per Adamum Protoplaſten autem intelligitur Adam Kadmon, anterior ille; Sapientia, & quidem prima omnium. Hinc textus inquit: *Antequam eſſet libra facies faciem non reſpiciebat.* Sicut enim Microproſopus & uxor ejus junctis tergis prodierunt, facie ad faciem non converſâ; (quamvis enim prodirent; tamen ibidem cohærebant.) Sic etiam in ſupernis; antequam Adam anterior conformaretur in marem & fœminam, & introduceretur ſtatus bilancis, Pater & Mater de facie ad faciém ſeſe non contuebantur. Pater enim denotat Amorem perfectiſſimum; & Mater rigorem perfectiſſimum; & hæc faciem alíorſum convertit.

§. 13. Et omnes ſeptem filii ſuperni, qui ab illa prodierant, per quos intellige מלכין קדמאין *Reges illos priores*, qui regnarunt in Edom; quæ eſt Binah, Mater filiorum, quæ genuerat ſeptem, Jer. 15. v. 9. qui omnes erant rigores perfectiſſimi, neque nexum vel radicem habebant in Sene ſanctiſſimo; מתו i. e. *mortui ſunt.*

§. 14. Et hæ quoque ſunt illæ ſcintillæ, in quibus nihil ineſt. Et ſcintillæ iſtæ diſperſæ ſunt per Lumen illud intenſiſſimum, quod erat Radix Judiciorum; quodque reconditum fuerat in viſceribus Matris; quæ eſt Mater intelligendi, à qua Judicia exſuſcitantur: ſicut dicitur in Idra minore. De his etiam dictum in Sohar ſectione Pekude, quod vibrante בוצינא דקרדינותא i. e. *Lumine intenſiſſimo, Idea emiſerit ſcintillas; quarum ſumma aſcenderit ad trecentas & viginti; quæ proſilierint quaquaverſum. Et ſic ſcorias ſeparatas fuiſſe* מגו מחשבה *ex Idea, ut purior maneret. Et hæ ſcoriæ fuiſſe dicuntur Mundi priores; qui illico mortui ſint.* Quorum verborum hic eſt ſenſus: Quod Senex Sanctiſſimus differre coactus fuerit conformationem ſuam, donec prodiiſſent iſtæ ſcintillæ; quippe quæ eſſent judicia rigoroſiſſima, & quibus immixti eſſent cortices. Ubi deinde ſcoriæ ab illis ſeparatæ ſunt, & emundatum fuit, quod emundari potuit, cortice infrà ſubſidente; ut ſic diſtinctio fieret inter ſanctum & inter prophanum.

Digitized by Google

§. 15. Et ſic quoque deinceps, cùm ſenex iſte ſcire vellet, utrum mitigata eſſent judicia, prodierunt Kain & Hebel: (ſicut infrà dicemus:) & ſic ſcoriis ab Idea ſeparatis, hæc purificata eſt.

§. 16. Ratio autem, quare numerus iſtarum ſcintillarum dicatur eſſe trecentarum & viginti, ſic indagari poteſt: ſi eas dicamus correſpondere cum trecentis & decem mundis prodeuntibus à Sapientia; additis decem, quæ à Matre intelligendi veniunt: ſic erunt trecenti & viginti. Ex adverſo igitur horum prodierunt judicia. Quia & hoc in caſu unum alteri oppoſuit Deus.

§. 17. Porrò etiam ſectione Tasria dicitur: *E lumine intenſiſſimo prodeunt trecentæ viginti quinq; ſcintillæ, quæ ſimul uniuntur in latere ſeveritatis, & vocantur Severitates. Hæ ſociatæ imprægnant ſpiritum quendam; & cùm eadem in corpus ingrediuntur, vocantur nomine* איש *viri &c.* Et iſtæ ſcintillæ ſunt primæ illæ, quæ deſtructæ ſunt, iterumque ſtabilitæ, cùm conformaretur Senex ſanctiſſimus & Microproſopus: & unitæ ſunt in Microproſopo, qui propterea vocatur Vir belli, de quo hic ſermo eſt.

§. 18. Scintillæ autem reſiduæ ſunt quinque Severitates, quæ illarum ſunt radix, è quibus illæ prodierunt. Suntque myſterium literarum duplicium מנצפך, quæ cum quinque hiſce ſeveritatibus correſpondent. Scito autem, quod nomen דין i.e. Judicium, cujus numerus eſt 64, quinquies ſumtum, efficit trecenta & viginti. Et nomen אדני, quod denotat judicium remiſſum, cujus numerus eſt 65, quinquies ſumtum efficit trecenta & viginti quinque. Quod notes.

§. 19. Et iſti Reges, quia nondum erat ſtatus bilancis; neque Senex Sanctiſſimus conformatus erat in ſtatum maris & fœminæ; nullum habebant attactum in ſupernis: unde mortui ſunt.

§. 20. Ratio autem mortis ipſorum hæc erat, quia nullam habebant radicem in Sene Sanctiſſimo; nec etiam Sapientia, quæ ab hoc Sene prodibat, ipſorum erat radix, & hi illam nullatenus contingebant; Omnia enim hæc meræ erant Miſerationes, & Amor ſimpliciſſimus; illi autem judicia erant rigoroſa. Unde facies ſe invicem non reſpiciebant: nec enim Pater reſpiciebat Matrem, quia ab hac prodibant judicia. Nec Macroproſopus reſpiciebat Microproſopum: Et licet Microproſopus faciem ſuam converteret ad illos, ut eos illuminaret, & influxû ſatiaret; quia tamen nullam in eo habebant radicem, hinc patet, quod nulla facies ad ipſos converſa fuerit.

§. 21. Hinc porrò dicitur: &c. ומזונהון לא אשתכחו *Et alimenta eorûm non inventa ſunt.* Nutrimentum autem & robur illorum conſiſtere debebat in radicibus, & in ſtirpibus ipſorum ſupernis; quæ nondum inveniebantur in Sene Sanctiſſimo. Vel etiam dici poteſt, nomine Regum intelligi ſeptem illos Reges Edomiticos: & per alimenta illorum intelligi ſcintillas ſupradictas. Vel etiam intelligi poſſunt coronæ illorum, & urbes, quæ ſingulis tribuuntur è ſeptem illis Numerationibus: v.g. cùm Nomen עב, ſeu quod valorem habet 72, tribuitur Benignitati: & nomen מב ſive quòd valet 42; Severitati: & nomen נב ſive valoris 52, (vel כב ſive 22,) pulchritudini: & ſimilia plura: Hæc autem tunc non reperiebantur ob nimiam judiciorum copiam, quæ tunc prævalebat, ut dictum ſuprà.

§. 22.

Digitized by Google

§. 22. Porrò ſequitur: &c. וארעא אתבטלת *Et terra deſolata erat.* Ubi inigitur Regnum ſeu numeratio ultima, quæ erat vacua & inanis. Quia nullis exiſtenus fluminibus nullum datur mare. Illa enim ex ſeipſa nihil habet: hinc dicit אתבטל, *i. e. quaſi nihil erat*: quia ab illis nihil penitùs accipiebat: Sed opus illius oc ſaltem conſiſtit, ut à maſculo accipiat amores; cùm ipſa merus ſit rigor & judici; quæ invicem ſunt temperanda, ad producendam creationem, & catervas ejus ſuras & inferas. Ad habitandum enim creata eſt; & cùm in illa prævalent judicia rigoſa, ipſa inanis eſt, quia non poteſt exercere actus ſuos operativos.

§. 23. Sequitur in textu עד רישא דכל· כסופין *donec caput omnium maxiè deſideratum*, &c. Hoc eſt caput, quod non cognoſcitur, & non annectitur. Et hoc ocatur אֹיךְ סוֹף ut ſupra ſcripſimus. Et hoc eſt deſiderium, quo omnia abripiunır, & ad quod omnia appropinquare deſiderant; imò ipſe quoque Senex, quem tamen mnia contingere nituntur, ipſe etiam appetit atque deſiderat unionem cum iſto capie, quod quaſi caput non eſt.

§. 24. לבושין דיקו אתקן ואחסין *Veſtimenta honoris paravit & communicavit.* Hæc veſtimenta comparata ſunt, ut (nimium) illud lumen iisdem indueretur atque abſconderetur. Hæc autem occultatio fuit cauſa manifeſtationis: quia nemo ſuſtinere potuiſſet tantam lucis vim, multo minus eâdem frui, niſi mediantibus his veſtimentis. Similis locô, conſideretur ſol, quem homo oculis contueri non poteſt ob nimiam ſplendoris ejus vehementiam; niſi hanc cohibeat interpoſitô velô quôdam vel mediô aliô: tunc enim frui poteſt luce ejus. Quod ſi igitur lumen aliquod multò ſit intenſius, ibi ſanè longè pluribus opus eſt velamentis, ut quis luce illâ frui queat. Et hæc eſt mens, quare veſtimenta hæc honorificentiſſima præparata ſint: prout & in Sohar multis in locis dicitur: *Hoc veſtitum ſive indutum atque contectum eſt illo.*

§. 25. Veſtimenta autem iſta ſunt: Cranium; ros cryſtallinus intra cranium; membrana aëris puriſſima & clauſa; capilli ad inſtar lanæ mundæ, æqualiter dependentes; beneplacitum beneplacitorum, quod eſt frons; viſio aperta, id eſt, oculus; & duo foramina naſi cum ipſo naſo: quæ ſunt partes ſeptem cranii; correſpondentes ſeptem vocibus initialibus hiſtoriæ Creationis. Quomodo autem paratæ ſint, paulò infra declarabitur. Septem autem iſta ſunt inferiùs, & reperiuntur in ſeptem partibus Macroproſopi. Atque hinc dicit ואחסין Et communicavit: quia ab illis dependent ſeptem etiam partes Microproſopi & Uxoris ejus, quibus communicatæ ſunt ſeptem iſtæ conformationes, ut paulò infra latiùs diducetur.

§. 26. האי מתקלא תלי באתר דלאהוה *Hæc libra pendet in loco, qui non eſt*: i. e. Sapientia occulta, quæ eſt in Sene Sanctiſſimo, quæq; conſtituta eſt in ſtatum maris & fœminæ, ut ſcripſimus ſupra: hæc, inquam, dependet à Sene, qui eſt אין quaſi nonens, idemque eſt, ac ſi non eſſet. Senex enim iſte comprehendit eos, & ab eo dependent. Sicut dicit R. Schimeon Ben Jochai ſuper quo pax, in Idra minore: quòd in Microproſopo ſint; & à Sene dependeant: Ubi ſenſus eſt, quod ibi ſint, modò quôdam valdè occultô,

§. 27.

Digitized by Google

§. 27. אתקלו ביה אינון דלא אשתכחו' i. e. *Eâdem ponderati ſunt illi, qui non reperiebantur:* Nimirum Reges primi, de quibus ſuprà diximus, quod non ampliùs reperti fuerint, (quia deſtructi, confracti, & mortui erant;) librati ſunt hâc librâ Sapientiæ occultæ, cùm conformaretur in ſtatum maris & fœminæ, rigoris & amoris: iidemque reſtituti ſunt, & ipſis parata eſt radix in ſupernis, unde Idra minor de his ita loquitur: *Deinde prodiit, quidam opifex ad opificium ſuum; & conformatus eſt in ſtatum maris & fœminæ. Nempe ſcintillæ illæ ſtatim extinctæ ſunt atque mortuæ: jam verò ſubſiſtunt Omnes. Provenit è lumine intenſiſſimo radius vibrantiſſimus; & extinguebantur in aëre ſubtili: tunc autem inter ſe temperabantur, cùm Pater & Mater copularentur. Et hic Pater eſt Spiritus, qui occultatur in Sene multorum dierum: & in hoc abſcondebatur aër iſte, & in ſe colligebat ſcintillas Lucis intenſiſſimæ, occultata in viſceribus Matris. Cumque ambo jungerentur, & ſibi invicem innecterentur, prodebat cranium aliquod durum, & extendebatur tàm in hoc latus, quàm in alterum, ſicut in Sene Sanctiſſimo, tria ſimul inveniuntur capita: Sic omnia conformata ſunt in tria capita, ſicut diximus.* Hæc ibi.

§. 28. Hæc ſic exponi poſſunt. Poſtquam mortui & deſtructi ſunt mundi priores, eò quòd parati eſſent ſine conformatione, de qua nunc ſermo eſt; *prodiit opifex quidam*, i. e. Corona, Senex Sanctiſſimus, Architectus admirandus; *ad opificium ſuum*, i. e. ad cerebrum occultum, de quo dicitur: quòd fuerit apud ipſum Architectus. *Et conformati ſunt in ſtatum maris & fœminæ.* Et jam reſtitutæ ſunt omnes illæ ſcintillæ, quæ mortuæ fuerant: quia radicem acceperunt in ſupernis. Hinc dicit *deinde* i. e. poſtquam conformatus eſſet Senex Sanctiſſimus in ſtatum maris & fœminæ, prout expoſitum eſt: *prodiit Opifex quidam ad opificium ſuum*, i. e. Lucem intenſiſſimam, ut educeret judicia ejus, ſicut dictum eſt. *Et conformatus eſt in ſtatum maris & fœminæ:* i. e. in Patrem & Matrem. *Iſtæ ſunt ſcintillæ, quæ extinctæ fuerant atque mortuæ,* quæ prodierant è Lumine intenſiſſimo ante conformationem. Ecce autem jam reſtitutæ ſunt, quia hæc conformatio facta eſt. Atque ſic textus ille congruè inſtructus eſt pro explicatione ſua. Nimirum quomodo paratum fuerit cranium alterum Microproſopi. Dicit enim: *Prodiit è Lumine intenſiſſimo*; quod eſt Radix Vaſorum, prout diximus: *Radius vibrantiſſimus, quaſi ſub malleo validè percutiente, qui produxit ſcintillas in mundos priores: & permixti ſunt in aëre ſubtili, & ſcintillæ temperatæ ſunt invicem.* Et hæc temperatura facta eſt cum *copularentur Pater & Mater* ad producendum Microproſopum. Et *Pater ille eſt Spiritus, qui abſconditus eſt in Sene* (multorum) *dierum: Et in eo*, id eſt in hoc Patre, *abſconditus erat aër ſubtilis, qui in ſe recipiebat illum radium, prodeuntem è lumine intenſiſſimo, latente in viſceribus matris*; qui includebatur aëri huic puro. *Cumque copularentur* Pater & Mater, *& unirentur* radius ille & aër ſubtilis; *prodibat cranium durum* Microproſopi. Quod autem dicit de Spiritu qui fuerat abſconditus; & de aëre ſubtili, & radio; intelligendum eſt de ſapientia quæ in Corona, abſcondita ab oculis omnium viventium, nec ullibi revelata, niſi per allegoriam menyngis aëreæ, quæ ſubtiliſſima fuit, & cum effulgeret, ut ab illa lux prodiret, ab eâdem emanavit Sapientia

hæc

Digitized by Google

Et ibidem inter Cranium & menyngem latet iſte ſpiritus; & in illo ſpiritu Aër tilis: quare menynx etiam vocatur קרומא דאוירא Membrana aëris.

§. 29. Sed emanatio Sapientiæ hujus, è radice ſua occultata in Sene (multorum) rum, facta eſt per influentiam, quæ vocatur Benignitas ſuperna: prout ibidem dici-: Col. 561. *Cum illuminatur, effulget ab Influentia honoratiſſima*; atque hinc efful-: foràs: quia per menyngem hanc ſubtiliſſimam Lux prodit per Influentiam (ſive bar-m): ſicut porrò dicit Idra eadem: Col. 561. *Cum conformatur Radius (ſive albedo,)*:, *per Lumen illud; allidit aliquis, quicunque ille fuerit, ad hoc cerebrum, quod illumi-ıtur, & dependet ab Influentia honoratiſſima cerebri alterius, quod extenditur in trigin-duas ſemitas.* Senſus hic eſt: *Cum Conformatur Albedo hæc* Senis, *per Lumen illud* enignitatis ſupernæ; *allidit quicunque allidit ad cerebrum*, quod nihil novit; *& illu-ıinatur*, à luce hac. *Et dependet ab influentia ſancta.* Sed de his latiùs infra.

§. 30. Et ibidem porro dicitur: *Et prodeunt ex illo cerebro occulto; è lumine ſcilicet llius*, Unde patet, quod è Luce ibidem contentâ prodeat Cerebrum hoc ſecundum, quod vocatur Pater. Et hæc eſt Membrana ſuperna ſubtiliſſima & clauſa; de qua Tex-us Libri De Zeniutha loquitur capite 2. his verbis: *Jod ſupernum, quod circumdatur fumo* (ſ. effluvio) *ſenis, eſt menynx ſuperna, quæ ſubtilis eſt & clauſa.* Ubi per Jod ſu-pernum intelligitur Pater cum Matre; Jod inferum autem in Microproſopo eſt; ut in Idra minore dicitur. Dicitur autem Jod ſupernum, *quod circumdatur*, i. e. influxu donatur: *per aporrhœam Senis*; id eſt, per effluxum illum, qui prodit à Sene per mem-branam hanc ſubtiliſſimam, ita ut ob ſummam ejus ſubtilitatem fumus ſive effluvium ibidem tranſire queat, ut ambiat Jod ſupernum: & iſtud abinde dependet.

§. 31. Unde & in Idra Minore dicitur: *Quod hæc influentia extendat extenſionem aporrhœa ſuperna, illius Capitis omnium Capitum, quod ignoratur, nec cognoſcitur; & à quo non dependent cætera.* Et Jod ſupernum dependet ab Influentia Sancta, ſicut ibi-dem dicitur: *Initium hoc, quod vocatur Pater, continetur in Jod*, quod *dependet ab Influ-entia Sancta.* Hæc ibi.

§. 32. Pater igitur eſt Amor & miſericordia, & ſementat Albedinem quam in ſe habet. Et hæc vocatur *Aër* purus & *ſubtilis.* Atque ſic in Idra majore vocatur Ele-mentum Aëris ſubtilis: quia gutta Benignitatis ſupernæ ibidem tranſit. Benignitas autem ſuperna prodit per ſemitam, quam non cognovit Avis; & quæ vocatur Aër ſub-tilis. Et fortè etiam propterea Menynx illa appellatur Membrana aëris; quia per Benigni-tatem ſupernam, quæ vocatur Aër, Membrana iſta tam ſubitilis evadit, & ſplendens, ut affulgeat illi cerebro alteri, de quo ſupra dictum eſt: allidit quicunq; allidit ad cerebrum occultum, quod illuminatur ut ſupra.

§. 33. Mater autem eſt rigor & ſeveritas judiciorum; hinc in illa latet Lumen illud intenſiſſimum, quod eſt Radix Judiciorum. Atque tunc ambo ſimul copulantur, & prodit Cranium Microproſopi.

§. 34. Ratio autem, quare gutta ſeminis Paterni vocetur אויר aër & non אור Lux, ut notum eſt; hæc videtur, quia in fundamento Microproſopi Jod jam exceſſit, ita ut

 ſaltem

ſaltem relinquatur אור Lux: hîc verò Jod adhuc remanet; & hinc vocatur אויר.

§. 35. Lumen ergò intenſiſſimum produxit radium, & allidendo evibravit ſcintillas in mundos priores, ut illi mitigarentur, & corroborarentur, ipſisque daretur vita è radice ſuperna; poſtquam jam conformati eſſent, Senex Sanctiſſimus & Pater cum Matre; nam Judicia in his radicanda erant. Conformationes ergò hæ ſupradictæ cauſa erant, ut Senex ad judicia applicaretur: Quia Senex ille à Judiciis omnium maximè remotus eſt. Poſtquam autem omnes conformationes jam inſtitutæ eſſent, hinc de facie ejus Lumen de gradu in gradum prodibat, donec appropinquaret ad judicia, adeoque fieri poſſet, ut mitigarentur.

§. 36. Et propterea neceſſe erat, ut Bilanx inſtitueretur; quo ſcilicet radix aliqua in ſupernis exiſteret, ut judicia poſſent reſtaurari atque temperari: & veſtimentis honoratiſſimis opus erat, ut eadem judicia poſſent applicari cum illo Sene, & viverent, nec iterum morerentur. Juxta proportionem igitur illorum graduum, conformationes deſcendebant à facie ejus, qui ſunt ſeptem; antehac enim mortui fuerant ſeptem Reges, antequam fieret conformatio: unde intelligi poterit, quod ſupra de his ſcripſimus.

§. 37. מתקלא קאים בגופיה לא אתאחד ולא אתחזי *Libra conſiſtit in corpore illius, non adhæret & non videtur.* Id eſt cerebrum occultum, quod libratum eſt bilance maris & fœminæ, conſiſtit in corpore Senis intra cranium. *Non adhæreſcit*; quia nihil habet, ubi applicetur. Et quamvis in Idra minore huic cerebro tribuatur adhæſio, & admiſſio adhærentium: hoc tamen intelligendum eſt de Sene (multorum) dierum, & conformationibus influentiæ, à qua fit illuminatio, ut dictum eſt ſupra. *Et non videtur*: quia menynx dura ſuperintegit cerebrum, quæ nullibi aperta eſt.

§. 38. ביה סליקו וביה סליקין דלא הוו והוו ויהוין *In illa aſcenderunt, & in illa aſcendunt, quæ non ſunt, & ſunt & erunt.* Nam omnes res aſcenderunt in hanc Bilancem; ipſisque ibidem facta eſt radix. Imò in illa aſcendunt omni tempore, ut influxum & vitam accipiant à ſcaturigine ſua; ſicut ſcriptum eſt: *Et tu vivificas omnia.*

§. 39. *Quæ non ſunt*; tamen quaſi eſſentiam habent, (quamvis exiſtentiâ careant,) quia jam ponitur radix eorum, ut tempore aliquô fieri queant. Item illa, *quæ erunt*: Nam quæ erunt, radicem ſuam ibi habent, tam ratione præteriti, quàm ratione futuri; quia ibidem eſt radix omnium creatorum.

§. 40. Vel etiam dici poteſt, verba illa, *quæ non ſunt*; ſic intelligenda eſſe, ut ne dicamus, illos mundos, qui annihilati ſunt, (ut nihil eſſent,) unquam vel unicâ hora fuiſſe, ſine ipſo, & quaſi ab illo nullam haberent dependentiam: quia ne unicô quidem momentô exiſtentiam habent extra ipſum. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur in Sohar ſect. Pekude: *Alliſit Lumen intenſiſſimum, & aſcendit in Ideam per modum ſcintillarum, &c.* Unde patet, quod illæ ſcintillæ, ne unicâ quidem horâ dici queant prodiiſſe, niſi propterea, quod aſcenderint in ideam: quamvis illa dependentia non ſufficeret, ut ſubſiſtere poſſent, niſi in horulam.

§. 41. Et

§. 41. *Et quæ ſunt*, ſive erant: Per hos intelligenda ſunt illa, quæ quoad radicem
jam erant ante Bilancem: i. e. Pater & Mater; illorum radix tamen in hoc jam con-
enda erat: ita ut omnia prodirent in ſtatu Bilancis, ut mas & fœmina.

§. 42. Scito autem, quod radix judiciorum quidem etiam ſit in Sene Sanctisſimo:
æc ibidem tenuiſſima ſunt & vehementer occultata. Hinc dicitur, ipſum ſediſſe in
ono, unde ſcintillæ ignis prodirent; nimirum ut iſtas ſubigeret. Quod infra adhuc
ùs diducitur.

§. 43. Ne exiſtimes autem in corde tuo, quod poſtquam cerebrum occultum
formatum eſt ad inſtar maris & fœminæ, ita res quoque ſe habeat cum Sene ipſo.
m cerebrum occultum explicatur per tria Tetragrammata, quæ ſunt יהוה יהוה יהוה
æ adhibentur in precatione R. Nechonjah Ben Hakana, quæ ſe habent ad inſtar ma-
& fœminæ: & hoc eſt album illud, quod radiat in tredecim latera: ſicut dicitur in
ra majore, quod Senex iſte illa contineat: ipſe verò aliquid eſt ſupra cranium exi-
ens, unde vocatur Enſoph; ſeu infinitus ratione illius capitis, quod ignoratur. Qua-
ropter eidem nullatenus tribui poteſt conceptus nec maris nec fœminæ, nec ullum
omen, nec litera ulla, nedum cognomen. Et quamvis Senex iſte analogiam habeat
maris & fœminæ, eique etiam literæ יהי tribuantur: hæ tamen ibidem nonniſi mera
Lux ſunt, & ad Microproſopum pertinent, ſicut dicitur in Idra minore. Et fortè
hoc eſt, quod textus inquit: *Libra conſiſtit in corpore*, quia iſte (Microproſopus, qui
vocatur corpus) per ſe ſubſiſtit, & non adhæret ſummitati; quia ibi nulla eſt libra: Sed
de his ſatis.

§. 44. סתרא גוסתרא: אתתקן ואזדמן בחד גלגלתא· מליא טליא
דבדולח'· קרום' דאוירא דאזדכך וסתים· אינון עמר נקי תליין בשיקולא·
רעוא דרעוי אתגלא בצלותא תתאה· אשגחא פקיחא דלא נאים
ונטיר תדירא אשגחותא דתתא באשגחותא דנהירו דלעילא· ביה
תרין נוקבין דפרדשקא ואתער רוחא לכלא: id eſt *occultum in occulto. Con-
formatus autem & præparatus eſt ad inſtar cujusdam cranii, quod plenum eſt rore cryſtalli-
nô: ibidem membrana aëris diaphana & clauſa. Sunt & (capilli ut) lana munda, pen-
dentes in æquilibrio: benevolentia benevolentiarum detegitur per preces inferiorum: Viſio
aperta, quæ non dormit, & continuò obſervat: aſpectus inferior (dependet) ab aſpectu Lucis
ſuperioris. In eo (etiam ſunt) duo foramina naſi; unde efflatur Spiritus pro omnibus.*

§. 45. Per occultum in occulto intelligitur caput, quod non cognoſcitur; quod
eſt occultum in Sene Sanctiſſimo occulto pariter. Vel etiam per occultum intelligi pot-
eſt cerebrum occultum, quod eſt in cranio etiam occulto. Vel etiam ſic: Occultatio
intra occultationem; quod ſcilicet Senex Sanctiſſimus pluribus velis & veſtibus occul-
tatus ſit; quia hôc modô conformatus & præparatus eſt in gratiam Microproſopi, ut ille
vitam accipere poſſet. Non enim fuiſſet poſſibile, ut ulla inter ipſum & inferiora in-
tercederet cognatio, nedum illorum adhæſio, niſi mediante hâc occultatione. Nam oc-
cultatio hôc locô idem valet, quod manifeſtatio; ut diximus ſuprà.

§. 46. Additur autem, quod præparatus ſit, nimirum pro formando Micropro-

Digitized by Google

ſopo. Quia ex formationibus Senis factæ ſunt formationes inferiorum. Et de his ſic ſcribitur in Idra magna: *In occultatione libri ſcripſimus, quod Senex Sanctiſſimus, occultus occultorum, conformatus & præparatus ſit.* *Quod hîc ita exponimus: Illum extitiſſe quidem, ſed quaſi non exiſteret; nullô modô enim reperiri poterat: ſed conformatus eſt; nec tamen adhuc cognoſci poterat, quia eſt Senex ſenum. Per conformationes ejus cognoſcebatur, quod percipi non poſſit ob nimiam obſcuritatem ſuam. Sed per conformationem ſuam præparatus eſt, ut influeret in inferiora.*

§. 47. *Cum Cranio quodam pleno rore cryſtallinô.* Hæc eſt forma prima & forma ſecunda: cranium nempe & ros cryſtallinus. De rore cryſtallino autem ſic dicitur in Idra magna: *Aſpectus autem roris iſtius, albus eſt, ad inſtar Lapidis cryſtalli, in quo* (per refractionem radiorum Solarium) *apparent omnes colores.* &c. Ubi ſenſus eſt, quod omnes colores radicem ſuam habeant ſupra in maxima ſubtilitate, cum tamen omnia ſint alba, quia Amores & miſerationes terminis includunt, & contegunt judicia rigoroſa, ut non cognoſcantur. Unde de Sene hoc dicitur, quod *ſedeat ſuper thron[o] ſcintillarum ignearum,* Dan. 7, 9. ut illas ſubigat. Cum autem abhinc (ros iſte) deſcendit in Microproſopum, ſuper hoc apparet rubedo ejus; ſicut ibidem dicitur: *Hic ros manifeſtatur duobus coloribus: ex parte Capitis albi, albus eſt, quaſi omnem albedinis ſpeciem in ſe includens; ſed cum reſidet in Capite Microproſopi, in eo apparet rubedo: Sicut in cryſtalli Lapide, qui candidus quidem eſt, ita tamen ut intra albedinem ejus appareat color rubeus: Et omnia continentur in rore iſto. Sicut ſcriptum eſt: Quoniam Ros luminum eſt ros tuus: ubi dicitur* אורות *plurali numero; ut duo* (ad minimum) *denotentur lumina.* Hæc ibi. Unde apparet, quod è latere Albo, tantus ſit Candoris nitor, in quo comprehendatur omnis albedinis ſpecies: de quo mox iterum dicit eadem Idra: *Et omnia ſunt alba.* Sed cum Ros iſte à facie Senis deſcendit in Microproſopum, per viam Patris & Matris, & roris ſpecie reſidet ſuper iſtius capite, in eo apparet rubedo. Sicut enim in cryſtallo in ſe albedo eſt, ſed tamen cum colore apparente rubeo; ita Ros iſte in loco proprio eſt albus; ſed quando pertingit ad locum demonſtrationis, qui eſt Microproſopus, ubi manifeſtatio eſt, ibidem in ſe oſtendit colorem rubrum. Omnia autem continentur hoc Rore, nec manifeſtatur rubedo ejus donec reſideat in Microproſopo.

§. 48. *Membrana Aeris* (inſtar diaphanæ,) *quæ* (præ claritate) *nitet, & clauſa eſt,* (ſine exitu, vel foramine.) Hæc eſt forma tertia, quam ſupra jam declaravimus. De hac autem in Idra magna hæc extant: *In concavo cranii menynx eſt aeris* (inſtar pellucida) *Sapientia* (ſcilicet) *ſuperna; quæ nullibi deficit; Et hæc non patet, nec aperitur. Et hæc membranula ſuperintegitur cerebro; quod eſt Sapientia occulta, quæ propterea contegitur. Hæc Sapientia occulta quieſcit & tranquilla reſidet, ſicut vinum generoſum ſuper fœcibus ſuis. Unde dictum illud: Scientia Senis occulta eſt, & cerebrum ejus incluſum eſt & quieſcit. Iſta membrana autem deficit in Microproſopo; Hinc cerebrum ejus aperitur & prodit in triginta duas ſemitas Quo pertinet illud quod ſcriptum eſt: Et fluvius exit ex Eden. Quam ob cauſam? Quia membrana deficit, ut non contegat cerebrum? Hinc infra aperitur. Et huc pertinet quod traditur de figuris literarum;* תיו *Tav, denotat ſignum; quaſi*

ſi dicatur: impreſſit ſignum in Senem (multorum) *dierum; cui tribuitur quod ſit perfe-ſ cognitione, & completus ex omni parte, & recluſus, ita ut tranquillus ſit ſicut vinum bon ſuper fæcibus ſuis.* Hæc ibi. Senſus eſt hic: Quod (Cerebrum) Microproſopi dividain tres partes, quæ ſunt, Sapientia, Informatio, & Cognitio. Sapientia autem extenur in triginta duas ſemitas; Informatio in quinquaginta Portas; & è Cognitione proant millies mille exedræ & conclavia, in quibus habitat atque commoratur Scien-. Hæc tria deinde extenduntur in corpus, prout dicitur in Idra magna. D. que hac gnitione adhuc & nobis ſermo erit infra. Sed in cerebro Macroproſopi omnia ſunt ıum. Dicuntur autem cerebra, reſpectu trium illorum Tetragrammatorum, quæ orreſpondent tribus iſtis (Microproſopicis) & in eo continentur omnia. Et tria la imminent Benignitati Coronæ, quæ vocatur Benignitas ſuprema; & membrana hæc ıterpoſita eſt inter tria illa & inter Benignitatem Coronæ, quæ vocatur Aër; ſicut ripſimus. Quia inferiora nihil poſſunt accipere à tribus his ſuperioribus. Sed lux nitefcit ut ſplendeat per (Cuticulam) illam in Benignitatem ſupernam: Et è Benignitate ſuperna in Patrem & Matrem. Et in hoc conſiſtit natura hujus conformationis, qua conformatus eſt Senex Sanctiſſimus, ut includerentur tres iſtæ ſupernæ (& ſecernerentur) per menyngem hanc ſplendidam & clauſam; & ut influxus demitteretur per Benignitatem ſupernam; quæ Benignitas manifeſtatur in Fronte; & extenditur in Formam (Barbæ) octavam & decimam tertiam; ut infra dicetur; & in Idra minore traditum, quin & à nobis jam ſupra aliqua parte expoſitum eſt.

§ 49. Verba autem Idræ colum. 560. in fin. ſunt hæc: *Hujus ſenis ſanctiſſimi, occultiſſimi omnium occultorum non ſit mentio, nec invenitur. Et quia ipſe eſt Caput ſummum inter omnia ſuperna, hinc non deſcribitur, niſi ceu unicum ſaltem & ſolum Caput ſine corpore, ut ſubſiſterent omnia. Ipſe autem occultatus & recluſus & abſconditus eſt ab omnibus. Conformationes autem quæ in illo conformantur ſunt Cerebrum occultiſſimum omnium, quod extenditur &* (ſic) *formatur. Et prodit Benignitas ſuperna: Hæc, inquam Benignitas ſuma extenditur & formatur; ſed omnia continentur in Cerebro occulto. Nam cum conformatur hoc Album ſ... lumine; tunc alludit quicunque alludit ad hoc cerebrum, & hoc illuminatur. Et ab influentia honoratiſſima dependet Cerebrum aliud, quod extenditur in triginta duas ſemitas. Quod cum illuminatur fulgorem accipit ab Influentia honoratiſſima. Tunc Fulgorum accipiunt tria Capita ſuperna; duo nimirum Capita, & unum quod iſta continet: & ab Influentiâ dependent & cum illa nexum habent. Hinc incipit manifeſtari Honor Barbæ, quæ eſt Influentia occulta. Et iſta (capita inferiora) conformantur ſicut Senex Sanctiſſimus tribus Capitibus circumdatur: ſic omnia apparent ſub tribus capitibus. Et cum illuminantur, omnia ſibi invicem innectuntur per modum trium Capitum, quorum duo ſunt ab utroque latere, & unum quod illa in ſe continet. Et ſi quæris, quis ſit Senex iſte Sanctiſſimus. Veni, vide! Summus eſt, qui non cognoſcitur nec percipitur, nec deſignatur; & ipſe continet omnia: & duo capita in illo continentur. Atque tunc & reliqua omnia ſic conformantur; ipſe autem non eſt de* (horum) *numero, vel genere, vel*

computo; ſed in cogitationibus cordis: hinc dicitur Pſal. 39. v. 2. Dixi, cuſtodiam vias meas, ne peccem lingua mea. Hæc ibi.

§. 50. Senſus iſtorum hic eſt. Per *Senem Sanctiſſimum occultiſſimum omnium occultorum*, intelligitur Corona ſumma, ut antea jam dictum. Hujus *non fit mentio* in Lege ullo loco: ſicut dicitur in Idra magna: Iſte non deſcribitur in lege, niſi unicô quôdam locô &c. *nec invenitur:* Quia nec Pater & Mater ab eo illuminantur; niſi per cerebrum & influentiam, ut dictum ſupra. *Et quia hoc eſt caput omnibus reliquis capitibus ſupernis ſuperius:* i. e. Corona ſumma in ſupernis: *hinc nulla fit mentio niſi unius tantùm capitis, ſine corpore ad ſtabiliendum omnia:* quia impoſſibile eſt, ut per illum mundus iſte regatur; quoniam ab illo quàm maximè remotus eſt; ita ut nec emanantia nec creata ullam cum ipſo habeant cognationem vel nexum, ut per illum poſſent produci: quoniam ipſe eſt caput omnibus ſummis ſublimius. Et propterea ſolius capitis ejus fit mentio, quibus illa vivificentur: quoniam citra ipſum nullam habent vitam: ipſumque conformatur, ut ſtabiliantur omnia; non autem ut hæc in illo radicentur. Sed gubernatio mundi ejusdemque creatio fit per Patrem & Matrem atque Microproſopum, quæ ſumma illa ſuperinveſtiunt. Nam dum gradus hi articulatim concatenantur, iidem magis magisque incraſſeſcunt, & Lux ſumma longiùs amovetur; ita ut creari & formari & fabricari potuerit mundus; quod ita fieri non potuiſſet per Senem hunc.

§. 51. Scito autem, quod corpus Senis hujus fiat anima pro Patre & Matre atque Microproſopo. Hinc ſaltem dicit, quod non fiat mentio corporis; non vero dicit, quod corpus non habeat.

§. 52. Caput autem hoc ſummum ab illis inveſtiri non potuit, quia multum ſublimius eſt ipſis. Atque hinc dicitur: *Et iſte occultatus eſt & recluſus & abſconditus ab omnibus.*

§. 53. Jam autem obſervetur quæſo, quod in Idra magna dicitur his verbis: *Hac influentia* (i. e. barba) *in æquilibrio dependet usque ad foveam pectoris.* Ubi objici poſſet, quomodo id fieri queat, cùm nullum habeat corpus? Verum enim vero res ita ſe habet, prout diximus.

§. 54. Et fortè huc pertinet, quod ſuprà dictum eſt hôc librô: *Bilanx conſiſtit in corpore*; quoniam bilanx, i. e. mas & fœmina in æquilibrio conſtituta conſiſtunt in corpore iſtius Senis: quoniam Pater & Mater, qui ſunt mas & fœmina illa, conſiſtunt in corpore Senis, & ipſe illorum eſt anima. *Et non unitur nec videtur*, quoniam hâc librâ ſuperinveſtitur.

§. 55. Pergit igitur Idra: *Conformationes* Senis, *quibus conformatur* fiunt *in illo cerebrô occultiſſimo* omnium. *Extenditur* enim per illud cerebrum; nimirum in Sapientiam & Informationem, & Cognitionem, in qua omnia continentur. Adeoque formationes inſtituit per cerebrum hoc, vel per menyngem aëris inſtar diaphanam, prout dictum eſt.

§. 56. *Et prodit Benignitas ſumma* poſt illa tria. De illo autem dicit, quod *extendatur:* quamvis alias quieſcat & recluſum ſit, quia nimirum exponitur per tria Tetragram-

Digitized by Google

ımata, ut ſupradictum eſt. Vel etiam, quod *extendatur* per barbam; quoniam in dicitur, per illam barbam tria capita ſupradicta extendi; quodq; additur, *& formas inſtituit*, etiam intelligi poteſt, quod fiat per formationes barbæ.

§. 57. Et prodit Benignitas ſumma: i. e. influentia, in qua omnia capita uniuntur: ı hac influentia initium eſt radicum. *Et Benignitas ſumma extenditur* in frontem, ı influentiam, & in Patrem & Matrem. *Et formatur: & continentur omnia in cerebro ılto*. Nam etiam Pater & Mater continentur in fronte, ita ut hæc videantur eſſe unum: a cerebrum occultum tranquillum eſt deſuper & clauſum.

§. 58. Jam verò rationem dat his verbis: *Nam cum conformatur album hoc*, cereı ſcilicet, *in Lumine hoc*, nempe benignitatis ſupernæ: *irradiat, quicunque irradiat hoc cerebrum: & illuminatur* cerebrum aliud: & hoc ſolum *dependet ab influentia morata*; dicitur autem honorata, quia ab hac illuminatur cerebrum alterum. Nam cebrum alterum extenditur in triginta duas ſemitas, cùm illuminatur ab influentia. Atue hinc patet, quomodo cerebra connectantur.

§. 59. Nam dum conformatur cerebrum (ſummum) in cranio & menynge pelluida, prodit Benignitas ſuperna, ſicut diximus: Et cùm prodit Benignitas ſuperna, irraliat quicunque irradiat in cerebrum; & illuminatur cerebrum aliud per Benignitatem ſupernam, i. e. per influentiam: unde omnia ſunt unum. Conformatur enim cerebrum, ut prodeat Benignitas ſuperna: & è benignitate ſuperna effulget cerebrum alterum, cùm irradiat, quicunque irradiat cerebrum. Adeoque videtur, ſenſum hic produci, ad imum usque: ut nempe oſtendatur, quomodo omnia comprehendantur in cerebro iſto. Nam cum conformatur albedo hæc Senis Lumine hoc Benignitatis ſupernæ, irradiatio quædam fit in illud cerebrum: & illuminatur iſta Benignitas ſuperna, quæ in cerebro eſt, & lumen hoc dependens ab influentia honorata, procedit ab illo lumine, unde ipſa oritur, quodque in ipſam deſcendit è cerebro occulto per Benignitatem ſupernam. Unde patet, quod omnia ſita ſint in cerebro occulto, quatenus ab illo prodit lumen: modò quod hoc derivetur in Benignitatem ſupernam: & è Benignitate ſuperna in influentiam: & ex influentia in cerebrum alterum: ubi origo tamen eſt cerebrum occultum. Sed priora melius quadrant.

§. 60. *Illuminantur tria capita ſublimia, duo capita, ſcilicet, quæ ſunt Pater & Mater: & unum, quod illa continet*: hoc eſt cognitio, vel meliùs, influentia, quod innuere videntur & ſequentia, cùm dicit: *Et ab influentia dependent*, quoniam ab illa illuminantur: *& in illa continentur*.

§. 61. Atque hinc procedit initium manifeſtationis barbæ honoratiſſimæ: quæ eſt influentia occulta, procedens à Sene mediantibus pilis ejus, qui dependent usque ad foveam pectoris. Et manifeſtatur in Patre & Matre. *Et iſti*, Pater nempe & Mater; *conformantur* eodem modô, quô Senex Sanctiſſimus; qui conſiſtit in tribus capitibus. Ita omnia evadunt tria capita. Et cùm illuminantur, omnia ſibi innectuntur. Pater nempe Coronæ ſummæ; Mater cerebro; influentia capiti, quod ignoratur. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur *in tribus capitibus, quorum duo ſunt ab utroque latere*, i. e. duo, quæ denotant

notant Patrem & Matrem, *& unum, quod illa comprehendit*, quô denotatur influentia. Quia illud, quod ambo continet omni locô, etiam infra illa eſt: & conſtat ex ambobus, ita ut accipiat ab iis, & illa influant in hoc. Unde porrò dicit: Quis eſt Senex ille Sanctus? quia potuiſſent intelligere, quod influentia vocetur Senex: quodque illa tria capita eſſent Corona ſumma; & Cerebrum; & influentia; quæ ab illis accipit, & illa in ſe recipit, prout apparet in reliquis medianis. Jam verò influentiam quidem numerat inter tria illa capita: ſed quis & Senex ille Sanctiſſimus? de quo dictum eſt, quod in ſe habeat tria capita. Hinc inter duo ſuperna eſt illud, quod ignoratur: *& hoc continet omnia; & duo capita in ipſo comprehenduntur, & tunc omnia reliqua ita conformantur*, ut nempe, quod duo altera continet, iisdem ſit ſublimius, & illa ab ipſo accipiant influxum; & non ipſum à duobus illis, ſicut mediana cætera.

§. 62. *Et illud* i.e. caput quod ignoratur; non eſt in numero: ut ſcilicet numeretur tanquam numeratio per ſe: nec de generalitate, i.e. quamvis fortè non numeretur ſingulariter, ut fortè tamen numerari queat intra complexum cujusdam, & ingrediatur in generalitatem Coronæ ſummæ, adeoque recenſeatur ſub genere emanantium. Hinc dicit: Et non in generalitate. *Nec in computo ſive æſtimatione* i.e. במחשבה in cogitatione vel Idea. *Sed in beneplacito cordis:* ubi intelligitur רצון ſive arbitrium quod adhuc ſubtilius eſt cogitatione.

§. 63. Et ſcito, quod in iſta Corona nullæ ſint conformationes; quia hæ omnes ſunt in cerebro occulto: & hoc eſt fundamentum explicationis hujus: ſicut & ſuprà dictum eſt: Ipſe occultatus & incluſus & abſconditus eſt ab omnibus; quia in illo nulla conformatio, ſed omnes conformationes, quibus ipſe conformatur, ſunt in illo cerebro occulto; quod eſt extenſio illius Coronæ ſummæ. Et cerebrum illud occultum cùm formatur, prodit Benignitas ſuperna, quæ eſt extenſio illius capitis; ut ſupra ſcripſimus: & Benignitas ſuperna extenditur in frontem & in barbam, & conformat Patrem & Matrem. Et omnia continentur in cerebro hoc occulto. Quomodo autem omnia comprehenduntur in cerebro hoc? quia ſcilicet cùm formatur, albedo hæc in lumine hoc &c. Nimirum ſcito, quòd cerebrum iſtud conſiſtat è judicio & miſeratione amoroſa: unde nulla ipſi tribui deberet albedo, niſi per Benignitatem ſupernam. Et hoc ipſum eſt: quod dicitur: Cùm conformatur albedo hæc per lumen iſtud. Et paulò ſuperiùs dictum eſt, quod extenſum ſit & conformatum & prodierit benignitas ſuperna. Hæc enim benignitas foràs prodit è cerebro per viam effluvii menyngis pellucidæ tenuiſſimæ & clauſæ: & abhinc accedit ad frontem & in barbam, ſicut ſcripſimus ſupra.

§. 64. Cùm ergò conformatum eſt cerebrum, & albedinem ſuſcepit per Benignitatem ſupernam, allidit ſive irradiat, quicunque allidit in illud cerebrum. Quid autem alliſio hæc ſit, intelligi poterit è textu quodam ſupra adducto ex Idra magna: ubi dicitur: Et hoc cerebrum, quod eſt hæc Sapientia occulta, quieſcit, & reſidet in loco ſuo, ſicut vinum generoſum ſuper fæcibus ſuis. Ubi ſenſus eſt: in Sapientia quidem fæces eſſe & judicia: ſed illa eſſe tranquilla, & ſuppreſſa locô debitô. Si autem moveatur vinum, tunc fæces aſcendunt ſupra vinum, ut judicia appareant. Si autem dolium requieſcat

Digitized by Google

ſcat ſuper fæcibus; tunc vinô ex orificio eductô, fæces omnes manent infrà. Ex ad-
›autem ſi dolium aperiatur circa fundum, fæces tantùm effluunt Unde moven-
eſt dolium hoc, ut ambo ſimul prodeant, vinumque & fæces permiſceantur: &
o in Lucem veniant, judicium nempe & miſeratio. Et hic eſt ſenſus alliſionis hu-
ut nimirum producantur judicia & miſerationes ſimul. Et ſicut ſe habet ſimile hoc
ino, ſic etiam aliud ſimile datùr de Sene, qui non facile iraſcitur, niſi ad iram commo-
:ur: unde irâ quidem non caret, ſed tamen ut ipſi non prævaleat eadem. Porrò &
d hîc datur ſimile de vino: ſicut enim vinum aliquam utilitatem habet à fæcibus,
ppe quæ ſunt cauſa durationis ejus; cùm ſine illis ſtatim diſpereat. Sic etiam emo-
ientum habet Sapientia à ſtultitia, ſicut dicitur in Sohar ſectione Tasria.

§. 65. Ratio autem, quare hæc menynx undiquaque ſit clauſa, eſt duplex. Non
im in hunc finem ſolum, ut cerebrum occultetur; quia jam occultatum eſt ab oculis
nnis viventis. Neque tantum propter fæces; quia ſufficeret, ſi infra clauderetur: jam
rò & ſupra contectum eſt circa calvariam. Hinc incipit exponere indeficientiam ejus,
: parte inferiore; dicitque; *& non deficit*. Deinde etiam oſtendere vult; quod etiam
irca latera non dehiſcat; dicitque: *& non patet, nec aperitur*. Porrò autem rationem
uaſi ſubjungit, ut credatur illam ad latus non dehiſcere; nimirum quod & deſuper
pſa ſuperinducta ſit Cerebro, ut denotetur quanta cura hoc ſit occultatum. Deinde
:tiam rationem ſubjungere vult, quare non aperta ſit infra; cùm tamen ab ipſa
emanarint Pater & Mater: nimirum quod hoc factum ſit propter fæces; prout verba
ſonant.

§. 66. Propter duas has cauſas adducit dictum illud de Sene: dicitque quod *ſcientia ejus occulta ſit*; ut denotet naturam cerebri hujus abſtruſiſſimam: & quod *cerebrum ejus recluſum ſit*; ad ſubindicendum fæces.

§. 67. *Et hæc membrana deficit in Microproſopo*, & planè abeſt: & hinc cerebrum ejus extenditur in triginta duas ſemitas, quæ deorſum protenduntur: unde ſcriptum eſt: *Et fluvius egreditur ex Eden*; ubi intelligitur Binah, ſeu Informatio: *Ad irrigandum hortum*. Unde patet, quod etiam verſus inferiora deſcendat, ut riget, Qvam ob cauſam? Quia menynx deeſt parti ſupernæ, ut non integatur Cerebro. Et quia non contegitur; hinc extenditur, & Sapientia prorogatur in Informationem: quod denotant verba: *exit ex Eden*, nempe ex Eden inferiore. Et ab hinc; *ad irrigandum hortum*; Infra. Et quamvis fortè quis non concedat, menyngem deficere deſuper, nec contegere cerebrum: ita ut verba illa, *ex Eden*; idem ſonent, ac diceretur: è lumine illius: Nihilominus ex parte inferiore deeſt membrana hæc: quia dicitur: *ad irrigandum hortum*; quibus oſtenditur cerebrum, deſcendere ad irrigandum.

§. 68. Vel etiam dici poteſt, quod tacitæ objectioni occurratur; quæ talis eſſet: Quare in verbis illis: *Et fluvius egreditur ex Eden* &c. dicitur: *egreditur*; & non; *egreſſus eſt?* Et reſponſio eſt: quia ſemper exit; nec unquam ceſſat. Quare autem ſemper exit? quia plane nulla membrana eundem impedit, ita ut ſemper egredi poſſit. Et quamvis negare quis velit, quod exeat; non quidem aſſerendo quod nullatenus exeat,

Digitized by Google

ſed tantùm quod ſemper egrediatur, è lumine ejus: nihilominus negari non poteſt, quod ab inferna parte menynx deſit; quia ſcriptum eſt, ad rigandum hortum.

§. 69. Quod autem porrò addit: *Huc pertinet quod dictum eſt de ſignaturis literarum: Tav* &c. Quaſi inter figuras literarum prima eſſet Tav: ſic intelligendum; quod Tav quidem ſit literarum ultima, quia tempore futuro literæ erunt in ſuo ordine. Cùm autem inciperent deſcendere, primo loco prodibat Tav, ordine retrogrado; & faciebat tranſitus notam in membrana; quæ ibi dehiſcebat. Et hinc litera hæc vocatur Tav, à ſignando, quia fecit notam in membrana tranſitu ſuo.

§. 70. Unde porrò dicit: *Literam hanc feciſſe ſignaturam in Sene dierum.* Ubi quidem objici poſſet, quod de Sene dierum jam non ſit ſermo; ſed de Microproſopo. Idem tamen videtur dicere velle: Signum quod fecit Tav in fine Macroproſopi non eſt ſicut illud, quod eſt in fine Microproſopi: Non enim patet membrana, ſed clauſa eſt: quod ita non eſt, in Tav, quod in fine Microproſopi extat; ubi membrana deeſt.

§. 71. Hunc autem vocat; *perfectum Cognitione*: quia à Cerebro Patris prodit Cerebrum Microproſopi; Microproſopus autem vocatur אל רעות Deus cognitionum; ſicut dicitur in Idra minore ; Hoc cerebrum autem eſt perfectum cognitione; quia nulla cognitio ab ipſo extenditur; ſed ipſum occluſum eſt, & cognitio intra ipſum eſt integra ex omni parte: ita ut nullibi dehiſcat Membrana illa, nec ſupra nec infra, ſicut dictum eſt.

§. 72. Poſtquam hæc jam ſcripſeram, Deus oculos meos clarius illuminavit, ſuper textu illo, quem ſupra adduxi ex Idra minore §. 49. Ubi verba ſunt: *Conformationes autem, quæ in illo conformantur ſunt Cerebrum occultiſſimum omnium.* Ubi vidi, quod primò nominet *Cerebrum occultiſſimum.* Deinde autem dicit: *Album hoc.* Iterum nominat *Cerebrum* abſolutè; & tandem loquitur de *Cerebro alio, quod extenditur* &c. Verus ergo ſenſus verborum iſtorum de tribus Cerebris eſt hic. Pater Cerebrum Senis, verè vocatur Cerebrum occultum. Cerebrum Secundum eſt cerebrum Patris & Matris; & hoc vocatur Cerebrum abſolutè; & manifeſtatur; & continetur in Influentia, & ab illa dependet; & non extenditur in triginta duas ſemitas. Et hinc, in Idra magna triginta duarum ſemitarum non fit mentio niſi in deſcriptione Microproſopi; nullatenus autem in deſcriptione Patris & Matris: quia ſub generalitate Senis conſiſtunt, & comprehenduntur in Influentia, ubi nulla omninò extenſio eſt.

§. 73. Jam igitur hæc eſt verborum illorum explicatio. *Conformationes quibus conformatur* Corona illa ſumma, non factæ ſunt niſi *in cerebro occulto*; ſicut ſupra ſcripſimus: *quod extenditur* in Cerebrum (abſolutè dictum) & in Barbam. *Et prodit Benignitas ſumma. Et Benignitas ſumma extenditur* in Cerebrum Patris & Matris: *& continentur omnia,* id eſt; Pater & Mater: *in cerebro occulto. Nam cùm conformatur hoc Album* Patris & Matris: *iſto Lumine*, Benignitatis ſupernæ, quæ manifeſtatur in Influentia, *aliquis allidit & concutit cerebrum illud* Patris & Matris. Poſtquam enim conformatum eſt Album hoc per lumen iſtud, factum eſt cerebrum, quod appellat Cerebrum (ſimpliciter ita dictum.) Et cum in iſto fit alliſio, *illuminatur.* Et ab Influentia honorata

depen-

Digitized by Google

dependet allidens non allidens; hoc eſt cerebrum alterum Microproſopi, quod extenditur in triginta duas ſemitas, cùm illuminatur. Illuminatur autem ab influentia honorata, ſed in illud non allidit allidens ad cerebrum Patris & Matris, verum effulget tantùm ab influentia ſola. Sed Cerebrum Patris & Matris non effulget niſi per illum allidentem occultatum ab omnibus. Et nihilominus dependet ab eo, qui radicaliter allidit, qui etiam vocari poteſt allidens non allidens, donec conformaretur per lumen iſtud Benignitatis ſupernæ; poſtea autem allidebat. Unde patet, quod dependeat ab influentia. Niſi enim conformatum eſſet per lumen iſtius, non alliſiſſet in ipſo non allidens. Jam igitur in Cerebro Patris & Matris duo ſunt Lumina influentiæ : inque ipſo alliſit non allidens. Hoc autem cerebrum alterum, quod extenſum eſt in triginta duas ſemitas, tantùm accepit illuminationem ab influentia. In cerebris enim Microproſopi res ita ſe habet. Cùm conformaretur per influentiam, deſcendebat ipſa Entitas, quæ vitam dat Numerationibus, in Cerebrum hoc ſine veſte : & hoc eſt allidens non allidens. Sed in cerebrum Patris & Matris deſcendebat Entitas ſumma veſtita per influentiam, & lucebat ab influentia tantùm. Et quia per influentiam in cerebrum Patris & Matris deſcendebat Entitas ſumma, ibique fortiter allidebat; hinc omnia continentur in cerebro occulto per Entitatem ſupernam, quæ eadem unit. Et hoc jam clarum eſt.

§.74. Porrò ſcias quod Benignitas ſumma, i. e. influentia ſit corpus capitis illius, quod ignoratur. Quia quod Benignitas in corpore, eſt Corona in capite : & illa fit caput Patris & Matris. Et hoc eſt illud, quod dicitur : *Cùm conformatur hoc album lumine iſtò :* Et evadit in animam Microproſopi. Hinc dicitur: Quod cum illuminatur, fulgorem accipit ab influentia honoratiſſima. Sed de his ſatis.

§.75. *Sunt &* (capilli ut) *lana munda, pendentes in æquilibrio :* Sic pergit liber Occultationis. Et hæc eſt forma quarta: nimirum pili capitis, qui ſunt ceu lana munda; ita ut ſibi invicem non implicentur, ſed dependeant æqualiter, ut ne unicus quidem pilus emineat præ pilo, vel crinis præ crine. Et coma hæc defluit ad cerebrum Microproſopi, cùm ipſa originem ſuam habeat è cerebro occulto. Nam quilibet crinis propriam habet ſcaturiginem, prodeuntem è cerebro per cranium. Et ex eo quod crines iſti defluant in Microproſopum, iſtius cerebrum extenditur in triginta duas ſemitas. Et propterea pili iſti longi ſunt & molles, ut defluere poſſint poſſint in cerebrum Microproſopi: ita ut de cerebro illo in cerebrum hujus defluant. Quia cerebrum inferius nullam habet permanentiam, niſi per perennitatem cerebri ſummi.

§.76. De his docemur in Idra magna his verbis col.244: *Cincinni capillorum dependent ordinatiſſimè albidi ad inſtar lanæ puræ: usque ad humeros. Itáne usque ad humeros? Nimirum usque ad humerorum initia; ne videatur cervix. Unde ſcriptum eſt* (Jer. 2. v. 27): *Quia denudârunt mihi cervicem, & non faciem. Et capillus elevatur poſt aures, ne iſta contegantur, Unde ſcriptum eſt:* (Pſalm. 130. v. 2.) *Sint aures tuæ apertæ.* Ut *ſcilicet capilli poſt aures reclinentur. Omnes ſunt æquales, nec ullus præeminet alteri formâ perfectâ; formâ elegante, formâ pulcherrimâ. Juſti qui in Microproſopo*

magna cum voluptate & gaudio videre deſiderant & accedere ad formas iſtas Senis occultiſſimi. Tredecim digeſtiones pilorum capillitii conſiſtunt ex utraque parte cranii è regione faciei ejus: & penes illos incipit capillorum diviſio. Non eſt ſiniſtrum in hoc Sene occultiſſimo; ſed omnia dextra. Videtur & non videtur; Occultus eſt & non occultus; & id in conformatione ejus; & multò magis in ipſo. Et propterea Iſraëlitæ voluerunt in corde ſuo argutè diſtinguere, ſicut ſcriptum eſt: (Ex. 17. v. 7.) *Eſtné Dominus in medio noſtri; an non?* (Diſtinguentes) *inter Microproſopum, qui vocatur Tetragrammaton; & inter Macroproſopum, qui vocatur* אין. *Quare autem puniti ſunt? quia hoc non fecerunt ex amore; ſed tentando: ſicut ſcriptum eſt; quia tentârunt Dominum.* Hæc ibi.

§. 77. Senſus verborum iſtorum hic eſt, *quòd in capillitio crines dependeant à conformatione ejus*; i. e. è cranio & cerebro. Et dependeant usque ad humeros. Ubi quæritur, quomodo hoc intelligendum, an ſcilicet per totam craſſitiem humerorum? vel an per totam longitudinem humerorum à collo per totam longitudinem brachii? ſicut alibi ſcribitur: *Capilli à cervice elevantur & foràs prodeunt, ad tegendam totam longitudinem humerorum.* Ubi locus cervicis eſſet detectus. Hoc autem fieri nequit; ſed deſcendunt usque ad initia humerorum; id eſt usque ad ſummitates humerales ex utroque latere colli, collo proximas: ita ut non appareat cervix: quia capilli cervici impendent, & pertingunt usque ad ſummos humeros utriusque lateris tàm dextri quàm ſiniſtri; ita ut nullatenus videatur cervix. Hoc enim iſto loco fieri nequit, quia aliàs auris ſuperna eſſet contecta, quod hîc locum non habet, ut antea dictum eſt. Quare tantùm dependent usque ad ſummitates humerorum, ut cervix occultetur. Quia non eſt intentio obvelare humeros, ſed obvelare cervicem: quoniam ſcriptum eſt: Jerem. 2, 27. *Quia denudant* (communiter obvertunt) *mihi cervicem, & non faciem.* Cervix enim ſcaturigo eſt judiciorum rigoroſorum & corticum: Iſraëlitæ autem peccatis ſuis detorquentur poſt cervicem. Locus autem cervicis in ſupernis contectus eſt capillitio, ut judicia ſubigantur & mitigentur per derivatas huc ſcaturigines è cerebro prodeuntes. Et crines elevantur poſt aures, ut aures ſint apertæ; ſicut ſcriptum eſt; *ut aures tuæ patulæ ſint.*

§. 78. Scito autem, quod crines capitis ſcaturigines ſint judiciorum inferiorum, quæ ab iſtis dependent. Et quamvis locus illorum nonniſi meri ſint amores; nihilominus infra ab illis dependent judicia & rigores. Quod & nomen illorum arguit. Nam שער pilus, capillus derivatur à radice שער, quæ ſenſum habet horreſcendi. In loco illorum autem ſummo ſubiguntur judicia & cortices, qui infra ab ipſis prodeunt. Hinc reperies, quod eôdem locô, ubi in Macroproſopo judicia ſupprimuntur, in Microproſopo eadem magnâ vehementiâ dominentur: ut in fronte & in naſo. Sic etiam ſe habent pili barbæ, quibus etiam dependent judicia inferiora; cùm illi in loco proprio meri ſint amores, & miſerationes, quibus ſubiguntur judicia, quemadmodum cùm vinum requieſcit ſuper fæcibus ſuis, fæces ibidem non exſuſcitantur, quamvis ibidem ſit ipſarum locus & radix. Et quia judicia magis inſunt pilis barbæ, quàm pilis capitis: hinc illi ſunt duri, & non molles ad ſupprimenda judicia, quæ ſuam ibi habent ſcaturiginem: quod ita ſe non habet in pilis capitis, qui ſunt molliores & lenes. Et nihilominus etiam in his

locus

Digitized by Google

locus eſt, unde dependent judicia: præſertim, quia influentiam ſuam ſibi attrahunt è cerebro, quod eſt è loco inferiore in ſupernum: quæ eſt nota judicii ſub myſterio lucis reflexæ graduum victoriæ, gloriæ & fundamenti, quæ eſt nota judici rigoroſi. Et hôc reſpectu pili barbæ prærogativam habent præ pilis capitis, quia illi influentiam ſuam ordine debito ſibi attrahunt, nimirum è ſupernis deorſum. Et propterea iſti pili capitis elevantur poſt aures, qui eſt locus, è quo judicia dependent; quia non convenit, ut ſuperintegantur auribus, & impediant preces illuc usque aſcendentes.

§. 79. Scito autem, quod de aure Microproſopi nulla omninò fiat mentio, nec in Idra magna nec in parva; nec declaretur modus, quomodo formetur: quia enim viſum eſt autori, quod auris ſuperna admodum ſit occulta, manum ad illam applicare noluit. Et hæc eſt ratio, quare pili capitis non deſcribantur auribus ſuperimpendentes. In Idra minore autem hæc invenimus col. 570. *Ab iſto foramine aurium alia dependent foramina: foramen oculorum; foramen oris; foramen naſi &c. Item multa dependent ab hac aure. Beatus ille, qui obſervat verba ſua. Hinc ſcriptum eſt: Cuſtodi linguam tuam à malo. De hac aure dicitur, quod audiat: auditus autem dependet ab illo cerebro, Sapientia ſcilicet* &c. *Et hinc dependet omnis cognitio. Sicut dicitur: Audi fili mi, & percipe dicta mea. Ergo omnia ab auribus dependent. Ab hac aure etiam dependent preces & ſupplicationes, & apertio oculorum. Sicut dictum eſt: Inclina aures tuas & audi; aperi oculos tuos, & vide. Ecce omnia abhinc dependent.* &c.

§. 80. Ex iſtis ſatis apparet, quàm magna & excelſa, quamque occulta ſit auris inferior; quodque omnia ab illa dependeant. Ubi ſenſus eſt, quòd omnia dependeant ab exſuſcitatione inferiorum, & quomodo vox aſcendat ab inferioribus in anguſtia conſtituis, cùm ipſis imminent cortices & judicia: quodque à voce ipſorum, cùm ex toto corde ſuo clamant ad Dominum, clamor ille veniat ad aures ejus, & vox eorum aſcendat, ſi bona ſit, ad foramen oculorum: unde deſcendant duæ lachrymæ è duobus oculi coloribus, rubeo ſcilicet & nigro, unde derivantur judicia, & cortices: quæ ſubmerguntur in mari Sapientiæ ſupernæ, quæ miſereatur Jiſraelitarum. Si autem opus ſit, vindictam ſumere ab hoſtibus, quod tunc deſcendat fumus & ignis per foramina naſi. Et ſic etiam caſu contrario.

§. 81. De duabus autem lachrymis illis res ita ſe habet: quòd judicia dividantur in duas ſpecies: ſi enim ex parte ſanctitatis veniunt, colore rubro deſignantur: ſi verò de parte corticum veniant, nigra dicuntur. Unde etiam dicitur: Nigrum eſt rubrum, modò quòd obſcurius ſit. Sectione Trumah autem de coloribus his reperimus ſequentia: *Hyacinthinum ortum habuit die ſecunda; & coloratur duobus coloribus aliis, rubeō & nigrō. Hyacinthinum ergò rubrum ſuum colorem reverà habet à die ſecunda, colorem ſcilicet ignis, qui eſt* אלהים: *& accipit colorem aureum, & omnia fiunt color unus. Hyacinthinum ergo oritur ab illo colore rubro. Et cum deſcendit deorſum, color ille ruber amovetur in locum quendam, qui vocatur mare, & tingitur color hyacinthinus: nam illud rubrum ingreditur in mare, & color ejus debilitatur, reditque color hyacinthinus: & hoc eſt nomen* אלהים: *ſed iſte prior valde durus eſt, nempe niger. Color hic provenit è di-*

Digitized by Google

è diminutione rubedinis, cùm iſta diminuitur & debilitatur infrà diminutione inquinamenti: & deſcendit deorſum, proditque ex immunditie illa color ruber ex inquinamento valido. Et ex illo inquinamento valido iterum fit rubeum ex illa rubedine prima. Et hae omnia creata ſunt die ſecundâ: dicunturque Dii alieni. Iſtud nigrum eſt caligo perfecta, cujus color non videtur præ tenebris. Lumen ſanctum ſic inquit: quod color niger caligo fiat, quando tingitur: ſed quando ruber eſt, convertatur in hyacinthinum, &c. (Quorum explicatio cùm prolixior ſit, hôc locô à nobis omittitur.) Hinc autem diſcimus, quod rubrum & nigrum denotent rigores, illud nempe judiciorum, & hoc corticum: quodque hæc etiam ſint duæ illæ lachrymæ è duobus oculorum coloribus deſcendentes: item fumus & ignis, qui è duabus naribus erumpunt; ubi fumus ad cortices, ignis ad judicia pertinet. Et hinc etiam duæ ſpecies pilorum, capitis ſcilicet & barbæ ad contegenda duo iſta genera: quare quilibet pilus per ſe extat, ita ut non intricentur invicem. Capilli autem capitis inſerviunt ad contegendos cortices; veniuntque è cerebro, quod fixum eſt & reſidet, ſicut vinum generoſum ſuper fæcibus ſuis: & derivant ſapientiam in Microproſopum ad diſperdendos cortices. Pili autem barbæ inſerviunt ad ſubigendũ judicia: hinc duriores ſunt & non molles, ſicut dicitur in Idra magna. Hinc in capite Microproſopi datur mundum & immundum, Lumen & tenebræ: quia ibidem eſt iſtorum dependentia. In Macroproſopo autem res aliter ſe habet, ut ſuprà ſcripſimus. Et propterea pili barbæ continentur in influentia, quæ eſt Benignitas ſuperna ad ſubigendum judicia.

§. 82. Jamque apparet, quare in Microproſopo duæ ſint pilorum ſpecies, capitis nempe & barbæ: in fœmina autem tantùm capilli capitis: quia ſcilicet Microproſopus utrâque ſpecie opus habet; pilis nempe capitis, ut locum præbeat adhæſioni corticum in inferioribus: & pilis barbæ, ut locum præbeat adhæſioni judiciorum in inferioribus; quia ipſe conſiſtit ex amoribus & miſerationibus. Sed gradus fœminini tantùm opus habent pilis capitis, ut locum præbeant applicationi corticum in inferioribus conſiſtentium: judiciis autem hîc nihil tribuitur, unde nec fœminæ barba eſt; quia ipſa eſt judicium, & corpus ejus eſt radix eorum, nec non eorundem adhæſio; non verò pili ejus.

§. 83. Atque hinc optimè eluceſcit, quare crines capitis impendeant cervici, & parti poſteriori ad contegendos & ſubigendos cortices, qui in cervice, adeoque in poſterioribus Macroproſopi: cujus contrarium eſt in Microproſopo.

§. 84. Ratio autem, quare nullæ voces & preces ad aurem ſupernam pertingant, & ibi aliquid operentur; hæc eſt: quia illa denotat meras miſerationes, & amores, & non mutatur. Sed per aurem Microproſopi aperiuntur oculi ejus; cum Macroproſopus oculum habeat ſemper apertum. Per aurem Microproſopi etiam moventur oculi, ut emittant illas lachrymas; in Macroproſopo autem nullæ ſunt lachrymæ. Porrò per aurem Microproſopi è naribus ejus prodeunt fumus & ignis; in Macroproſopo autem nec fumus nec ignis locum habent, ſed unicus ſpiritus vivificans Microproſopum; & unus pro Rege Meſſia. Tandem etiam per aurem Microproſopi os ejus quædam decernit

cernit, & eloquitur; ſed os ſupernum nihil eloquitur, nec locum ibi habent verba; nec ullus Prophetarum dignus eſt, ex hinc aliquid percipere; & nemo ſcire poteſt ſpiritum ejus, quando eſt; ſicut in Idra magna dicitur. Unde patet, quod auris ſuprema nullam habeat operationum iſtarum.

§. 85. Res autem ita ſe habet; quod in Microproſopo ſit judicium & miſericordia. Et quando homines in mundo inferiore peccant, vox illorum aſcendit ad aurem ejus; & tunc repletur judiciis, & avertit faciem ſuam à Sene Sanctiſſimo. Cùm autem ad ipſum auremque ejus pertingit vox pœnitentium; Microproſopus ſeipſum rurſus præparat ad accipiendum influxum à Macroproſopo, & miſericordiâ prævalet. Unde patet, quod immutatio & reſtitutio dependeant à Microproſopo, quem Macroproſopus converſionis tempore oculô benignô aſpicit, ut declinentur judicia; cùm peccatorum tempore contrarium accidat. Macroproſopus autem nec mutat, nec mutatur unquam. Unde patet, quod auris Macroproſopi tantùm inſerviat Microproſopo, ut nempe audiat vocem hujus, eumque illuminet. Et huc pertinet illud, quod dicitur; Deum Sanctiſſimum atque benedictum preces fundere: quod magnum eſt myſterium, & profundum admodum. Et hæc ratio eſt, quare in Idra de aure hac nulla planè fiat mentio.

§. 86. Pergit autem Idra magna in ſuprà allegato textu de capillis: *Et capilli reclinantur poſt aures, omnesq; ſunt in æquilibrio, ut nullus præemineat alteri.* In Microproſopo enim tria ſunt Cerebra, è quibus unumquodque ſuos producit crines juxta naturam ſuam: ita ut ab uno proveniant longi; ab altero breves; à tertio medii: qui ſeſe invicem ſuperintegunt, prout tria illa cerebra variè extenduntur: unum in triginta duas ſemitas, alterum in quinquaginta portas informationis, & tertium in millies mille conclavia. In Sene Sanctiſſimo autem nonniſi unum eſt Cerebrum, quod nullatenus extenditur: unde capilli ejus ſicut lana pura, ut ſibi invicem non implicentur, ſed dependeant æqualiter nullâ præeminente.

§. 87. *Forma illorum perfecta eſt atque pulchra, ut juſti etiam, qui in Microproſopo cum gaudio eandem videre, eidemque applicari deſiderent.* Senſus horum hic eſt: quòd juſti non pertingant niſi usque ad Microproſopum, nec ſurſum ulterius venire queant; quoniam eousque pertingit fructus operum eorum. Nam in diſcriminatione capillorum ejus duæ ſeparantur ſemitę reſpectu ſexcentorum & tredecim præceptorum. Et quia capilli iſti derivant influentiam à cerebro occulto in Cerebrum Microproſopi: hinc juſti videre deſiderant radicem & fundamentum naturæ iſtius, à qua influentia ad ipſos deſcendit: ita ut radici ſuæ adhærere deſiderent. Atque hoc eſt quod dicitur: illos deſiderare, ut videant & adhæreant formæ ejus. Jam enim ſupra declaravi, quod preces inferiorum tantùm pertingant usque ad Microproſopum.

§. 88. Cùm autem porro dicit, formam capillorum eſſe perfectam, elegantem atque pulchram, hoc ipſo reſpicit ad conformationem barbæ, quæ non tam perfecta eſt. Quia in illa dantur pili breviores & longiores: ſed capilli iſti omnes æquales ſunt, ut nullus præemineat alteri. Deinde pili quoque barbæ duri ſunt & non lenes: quo reſpicit epitheton elegantium. Deinde capilli etiam ſunt longi, unde dicuntur pulchri

Digitized by Google

quod ita non eſt in pilis barbæ. Et hæc eſt ratio, quare numerô plurali loquatur de conformationibus.

§. 89. *Tredecim digeſtiones pilorum capillitii dependent ab hoc & ab illo latere cranii &c.* Supra jam ſcripſimus, quòd cerebrum occultum dividatur in tria Tetragrammata, quibus ſi addatur Senex ipſe eadem comprehendens, hinc exurgunt tredecim. Sic etiam cranium ipſius album radiare dicitur in tredecim latera, prout habetur in Idra majore & minore. Ubi dicitur, quòd in cranio reſideant tredecim mille myriades mundorum &c. à quibus derivantur tredecim iſtæ digeſtiones capillorum. Et abhinc protenduntur in tredecim conformationes barbæ. Fortè autem à tredecim illis, quæ in fine cranii, protenduntur tredecim iſtæ digeſtiones pilorum, & à tredecim, quæ in cerebro, protenduntur formationes barbæ. Et in his crines incipiunt dividi: Quia in capillitio crines omnes vadunt ad locum unum: hic autem pars quædam in latus unum, & pars altera in latus alterum diſpeſcitur.

§. 90. Fortè etiam, quia ſunt tredecim attributa ſumma, quæ deſcribit Micha; & tredecim attributa alia, quæ eloquitur Moſcheh, quæque infra ſunt, illô locô ubi judicium eſt, ſicut in Idra magna dicitur. Hinc reſpectu binorum iſtorum attributorū tredenariorū, deſcribuntur tredecim digeſtiones pilorum capitis, & tredecim conformationes barbæ; ut illis tribuatur radix in ſupernis: hinc ibi pili incipiunt dividi in barba, ut locū dent tredecim attributis inferioribus inferioribus: in quibus eſt dextrum & ſiniſtrum.

§. 91. Scito autem, quod præter tredecim iſtas pilorum digeſtiones in Idra magna in his capillis numeri adhuc alii inveniantur: ubi dicitur, *quod è cranio capitis dependeant millena millia myriadum, & ſeptem millia & quingenti cincinni: ubi in quolibet cincinno ſint quadringenta & decem digeſtiones pilorum, juxta numerum vocis* קדוש: *quodque omnes & ſingulæ digeſtiones pilorum radient in quadringentos & decem mundos; quilibet autem mundus radiet in quadringenta & viginti latera.* Explicatio autem horum numerorum, quamvis profundiſſima ſit, tamen hæc eſſe poteſt. Cerebrum hoc occultum, quamvis in ſe ſit unum, potentiâ tamen in ſe habet tria cerebra inferiora, ut ſuprà diximus; quippe quæ etiam ab hoc extenduntur. Reſpectu igitur Sapientiæ, quam in ſe habet, prodire dicuntur *millena millia myriadum:* qui eſt numerus generaliſſimus & perfectus. Reſpectu Informationis autem, exeunt ſeptem millia: quia ipſa eſt Mater Liberorum, ſeptem annorum, (ſeu Numerationum inferiorum.) Reſpectu Cognitionis a prodeunt quingenti Cincinni: qui eſt numerus Arboris Vitæ itineris nempe quingentorum annorum. Et reſpectu trium iſtorum Conceptuum, videtur etiam ſupra deſcripſiſſe tres formas crinium; perfectam reſpectu Sapientiæ; elegantem reſpectu Informationis, quia mulieris eſt elegantiæ ſtudere: & ornatam ſive glorioſam reſpectu Cognitionis; quo pertinet locus ille: *Iſraël in quo glorioſus & ornatus ero.*

§. 92. Tres autem iſti Numeri, cum deſcendunt in Microproſopum, diminuuntur; ut alibi dicitur: *& mille & ſeptingenta, & ſeptuaginta quinq;* Ubi mille dicuntur reſpectu ſapientiæ Microproſopi: Et ſeptingenta, reſpectu Informationis, quo referuntur ſeptem anni: & quinque reſpectu Cognitionis, quæ eſt anima quinque Numerationum

Pul-

Digitized by Google

Pulchritudinis; quæ ſunt Benignitas, Severitas, Pulchritudo, Victoria & Gloria: fœdus enim & corpus habentur pro uno. Septuaginta autem numerantur reſpectu ſeptem Numerationum ſtructuræ reliquarum, quarum in Macroproſopo non fit mentio, quia ibidem non niſi Caput manifeſtum eſt; ut jam expoſitum eſt ſupra. Ex Numeris iſtis inferioribus (Microproſopicis) facta ſunt ווין uncini columnarum; qui pertinent ad mundum Maſculinum: unde de his dicitur in Sohar Sectione Pekude: Et hoc eſt myſterium Maſculi, qui conſtitutus eſt, ut alimenta præbeat uxori. Atque hinc omnes illi uncini: quos faciebat Bezaleel erant mille & ſeptingenti & ſeptuaginta quinque Exod. 38. v. 28. idem nempe numerus, & myſterium idem.

§. 93. Quod autem porrò dicit Idra, *in ſingulis cincinnis eſſe quadringentos & decem pilos: & ſingulos pilos radiare in quadringentos & decem mundos; ſingulos autem mundos radios emittere in quadringenta & viginti latera.* Hos numeros meritò dividimus in duas ſpecies; quarum una continet quadringenta & viginti; & altera quadringenta & decem. Et quia numerus Cincinnorum æqualis eſt numero vocis קדוש Sanctus: de Naſiræo verò etiam dicitur; Num. 6. v. 8. *Sanctus erit:* hinc ſatis clarum eſt, quod Naſiræus ad locum ſanè ſublimem admodum aſcendat, & ſimilis ſit altiſſimo. Et de Naſiræo bis reperimus, quòd ſanctus dicatur, (eodem capite:) reſpectu quoque ad mundos illos habito, qui prodire dicuntur è cincinnis. Ratio autem numeri hujus hæc eſt. Sicut tria cerebra inferiora contenta ſunt in cerebro iſto: ita etiam triginta duæ ſemitæ, quæ in cerebro inferiore, in eodem continentur (potentialiter:) & abhinc derivantur per cincinnos illos. Ergò ſinguli iſti cincinni conſtabunt è triginta duabus ſemitis; quælibet autem ſemita conſtat è decem Numerationibus; quæ ſunt trecenta & viginti. Et iſtæ ſunt trecentæ illæ & viginti ſcintillæ, quas evibravit Lumen intenſiſſimum; prout ſupra declaravimus. Et hi quoque ſunt trecenti illi & decem mundi, quos Deus ſanctiſſimus atque benedictus in hæreditatem concedet ſingulis Juſtis, quarum ſemitarum ne unam quidem novit Avis. (Jam numera 310. & unam; & עיט, i. e. 89: unde prodeunt 400.) Hinc etiam dicitur in Idra magna & parva; *De albedine Cranii Juſti hæreditabunt in mundo venturo quadringentos mundos deſideratiſſimos: quia ſcriptum eſt: quadringentos ſiclos argenti* (deſiderati) &c. ubi intelligitur mundus reſurrectionis. Et paulò poſt additur: *quod è rore qui ex hinc deſtillat, mortui reſurrecturi ſint in mundum venturum.* Adde quod & textus allegatus Scripturæ huc alludat; cùm dicit: & Abraham ponderabat לעפרן Ephroni; ubi intelliguntur illi, שוכני עפר *qui dormiunt in pulvere*, prout exponitur in Midraſch hanneclam. De his mundis ducenti tribuuntur illis, qui præmium ſtudii Legis accipiunt: & ducenti illis, qui ſe ipſos quotidie tradunt propter ſanctificationem nominis. Quod autem ob Legem tribuantur ducenti; nota quod hîc intelligantur Sapientia & Informatio, duæ Numerationes, quæ ſingulæ conſtant è decade, & decem iſtæ iterum ſuam habent decadem, unde ducentæ. Et hæ ſunt duæ literæ Tetragrammati Jod & He: quoniam tales exercuerunt ſtudium Arboris Vitæ, quæ eſt Sapientia; & Binah, ſeu Informatio eſt בן יה, intelligens Sapientiam. Cùm autem ſe ipſos tradunt propter ſanctificationem per Lectionem Audi Iſraël; ibi

d copu-

copulant ſponſum cum ſponſa. Quoniam per קדוש ſanctificationem Nominis ſponſus קדש ſibi deſponſat ſponſam. Et cùm quis ita ſeipſum tradit, jam reputatur pro mortuo: & cum anima ejus procurat copulam per aquas fœmininas, debilitatur latus adverſum, nec intercedere poteſt ut ſponſum in ſponſa ſeparet. Et huc pertinet unio duarum literarum poſteriorum Tetragrammati; & talis etiam meretur accipere ducentos mundos. Et ducenti pro Lege; ſunt quadringenti. Quibus addantur decem literæ Tetragrammati plenè ſcripti per Jodin, hoc modo: יוד· הי· ויו· הי· Hinc exurgunt quadringenti & decem; & hinc digeſtiones hæ pilorum minores dicuntur eſſe quadringentæ & decem. Et hinc nos ter dicimus Sanctus, Sanctus, Sanctus, Tetragrammatos: quia in Sene Sanctiſſimo Tetragrammaton ter continetur; ubi ſi ſingula computentur per decadem; orietur numerus dicti illius: & erunt dies ejus centum & viginti anni. Et ſi numeres literas trium horum Tetragrammatorum in plenitudine ſupradictâ: exurgent triginta: ſic etiam dies Naſiræatus ſimpliciſſimè ſumti, ſunt triginta: quem numerum etiam refert Tetragrammaton, continens viginti ſex & cum quatuor literis ſuis triginta: Unde de Naſiræo dicitur: Omnibus diebus voti ſui Sanctus eſt Domino; ליהוה. Porrò ſcias, quod triginta duæ ſemitæ illæ ſingulæ quoque contineant duodecim literas; id eſt, tria illa Tetragrammata unde numerus trecentorum & octoginta quatuor: quibus ſi addas viginti ſex, numerum ſcilicet Tetragrammati; exurgent quadraginta & decem. Et ſi triginta duas ſemitas illas ſingulas comprehendere dicas tredecim illas formationes; exorientur quadringenta & ſedecim, & cum quatuor literis Tetragrammati, habebis quadringenta & viginti.

Porro etiam Nomen שדי אלהים habet numerum quadringentorum.

Et Nomen אל שדי אדני efficit quadringenta & decem.

Et Nomen שדי אלהים אהיה; efficit quadringenta & viginti.

Item Jod ſupernum dependet ab iſto Sene Sanctiſſimo, ſicut dicitur in Idra minore: Jod autem plenè ſcriptum hoc modo יוד, efficit viginti; & vicies viginti (ſi nempe ſingulæ hæ partes iterum habeant viginti:) ſunt quadringenta. Si autem ipſum Jod addas, quod eſt radix horum & efficit decem, habebis quadringenta & decem. Si verò numeres plenitudinem ejus, habebis quadringenta & viginti.

Porro ſcias, quod in Jod contineantur tria Jodin; apex ſcilicet ſummus; apex imus, & Vav in medio: ubi apice ſummo denotatur Corona ſumma; per Vav medianum, Sapientia, & per apicem imum Informatio: ſicut dicitur in Sohar ſectione Vajikra.

Iterum notes, quod totum Tetragrammaton ſeptuagintabinarium dependeat à Sene ſanctiſſimo, ſicut dicitur in Tikkurim. Et in eo ſunt in literis יוד· הי· ויו tria Jodin, quæ efficiunt triginta: unde naſireatus abſolutè pronunciatus eſt triginta dierum. Si igitur Jod primum computes ut ſupra, ut efficiat quadringenta & decem; habebis quadringentos & decem cincinnos. Et Jod ſecundum eôdem modô ſupputatum tibi præbebit quadringentos & decem mundos: quoniam Jod ſecundum refertur ad Binah, quæ vocatur mundus; & propterea ſunt quadringenti & decem mundi. Jod tertium autem tibi præbebit numerum quadringentorum & viginti: quoniam Jod hoc refertur ad cognitio-

Digitized by Google

gnitionem, quæ influxum accipit à literis יּ יוד: illa verò efficit quadringenta, & cum duobus Jodin influxum præbentibus, quadringenta & viginti. Sed litera quarta iſtius nominis ſeptuaginta binarii, quæ eſt fœmina, nondum hîc manifeſtatur, quamvis abinde etiam dependeat.

§. 94. Porrò mihi etiam videtur, quod inter quatuor Jodin iſtius nominis Jod primum modô ſupradictô ſupputatum, ut quadringenta referat, repræſentet quatuor mille mundos occultos cranii, è cujus albedine & lumine juſti in mundo venturo hæreditabunt quadringentos mundos: ut dictum ſuprà. Quodque Jod ſecundum in יּה iſtius nominis referat quadringentos cincinnos & decem cum radice, i. e. numero proprio, unde quadringenti & decem mundi: nam à Binah & porrò deorſum incipit ſtructura mundi. Sic etiam trecenti & decem mundi ſunt ſub mundo venturo, & non in mundo venturo, ſicut dicitur in Sohar ſectione Trumah. Et Jod quartum iſtius nominis etiam efficit quadringenta, quibus ſi addas ipſum Jod, quod eſt in ה ultimo; unà cum illo quod eſt in ו, quia hic eſt ſponſus eidem influxum præbens, cum ipſa per ſe nihil habeat: Ecce hinc exurgunt quadringenta & viginti.

Sic etiam, ſi Jod numeres ter decies, tibi exurgent trecenta; & cum ipſo Jod efficientur trecenta & decem. Et hi ſunt illi trecenti & decem mundi, qui ſunt ſub mundo venturo.

Si autem computes additamentum hoc literæ Jod per plenitudinem ſuam, tibi exurgent trecenta & viginti: quæ ſunt trecentæ & viginti ſcintillæ, quas evibravit lumen intenſiſſimum. Et ſi ה per ſe ſumtum addideris, exorientur trecenta viginti quinque. Et hæ ſunt trecentæ viginti quinque illæ ſcintillæ, quæ ſubſtiterunt, ut dictum ſupra. Et ſi multiplices Jod primum per Jod ſecundum, quod eſt in He (in plenitudine ſua, id eſt vicies viginti;) evenient quadringenta: & cum ipſo Jod quadringenta & decem. Et ſi multiplices Jod primũ cum Jod He ultimi, ſuperadditô Jod in plenitudine ſua, habebis quadringenta & viginti. Et ſi viginti multiplices per viginti & unum, habebis quadringenta & viginti.

Item ſi Tetragrammaton in plenitudine multiplices per quatuor ejus literas, habebis quadraginta; & additis duobus nominibus, erunt quadraginta duo. Jam ſi quadraginta duo multiplices per decem, tibi orientur quadringenta & viginti. Sed de his ſatis.

§. 95. Porrò etiam dicitur in Idra magna hôc locô de capillis, quod in diſcriminatione capillorum procedat ſemita quædam, quæ luceat in ducentos ſeptuaginta mundos: quodque ex illa eradietur ſemita alia, in qua illuminentur juſti mundi venturi. Quia ſcriptum eſt Prov. 4. v. 18. *Et ſemita juſtorum ſicut lux fulget.* Idem quod exhinc fiat diviſio in ſexcentas & tredecim ſemitas alias, quæ dividantur in Microproſopum, de quibus ſcriptum eſt: Pſal. 25. v. 6. *Omnes ſemitæ Domini miſericordia & veritas* &c. Et in Idra minore ſcribitur, quod de hac ſemita intelligendum ſit dictum illud: Jeſ. 58. v. 14. *Tunc oblectaberis ſuper Domino:* quodque ab hac ſemita multi calles alii diſtribuantur in Microproſopum. Hæc ibi. Et quamvis ſuprà dixerimus, quod tredecim ſaltem ſint pilorum digeſtiones, ubi crines incipiant dividi: dicendum tamen eſt, quod reliqui crines non habeant locum ſingularem, ut partim huc partim illuc propendeant; quia omnes

Digitized by Google

ſunt æquales. Iſtæ digeſtiones autem habent locum peculiarem, ubi nulli ſunt crines alii, nempe in diſcriminatione capillorum. Unde dicitur: hanc eſſe ſemitam, in qua fulgent juſti pro mundo venturo.

§. 96. Nervus autem horum omnium eſt, quod capilli inſerviant ad occultandam lucem ſupernam, ut illa veſtiatur & superintegatur capillis, atque ſic deorſum radiet. Quia non eſſet poſſibile, ut acciperetur lux tanta, niſi mediantibus capillis iſtis. Juſti autem ſunt in Microproſopo, & digni evadunt, hanc aſſequi ſemitam immediatè. Unde patet, quod gradu quodam ſuperemineant Microproſopo; qui influxum ſuum non accipit, niſi per capillos iſtos: cùm illi immediatè fruantur luce hâc ſupremâ. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur in Idra minore: Huc pertinere dictum illud Jeſ.58. v.14. *Tunc ablectabis te ſuper Domino:* quaſi diceretur in loco, qui ſuperior eſt & altior ipſô. Ratio autem, quare hæc ſemita ſit in diſcriminatione capillorum media, hęc eſt; quod juſti huc accedere mereantur mediãte Lege ſcriptâ, quæ eſt columna media & Cognitio. Supra enim jam ſcripſimus, quod in capillis illis tria cerebra contineantur nempe Sapientia, Informatio, & Cognitio: ubi Cognitio eſt in capillorum medio, & in illa lucet ſemita juſtorum.

§. 97. Et per hanc præfationem, quod capilli ſint pro occultanda Luce, meliùs etiam intelligi poteſt, quod ſupra diximus: Capillos iſtos ſuperintegere cervicem, ut hæc non videatur. In inferioribus enim circa poſtica è regione cervicis ſupernæ, locum habent cortices & judicia: Unde non convenit, ut cortices contueantur locum hunc ſanctum, & ad illum ſeſe applicent: quem in finem etiam contectus eſt capillis. Quod ita non eſt è regione faciei, ubi nulli ſunt cortices. Adde quod facies conformetur ore, naſô, &c. imo ipſa facies ſit veſtis quædam cervice multo extantior: cùm è contrario in cervice nulla ſit conformatio niſi per capillos iſtos, qui eandem contegunt. Et hanc ob cauſam aures ſupernæ non conteguntur crine ullô.

§.98. De fronte hæc extant in Idra magna: *Cum aſcendunt preces Iſraelitarum ante Senem dierum, iidemque miſericordiam implorant &c. frons detegit beneplacitum beneplacitorum* &c. Ubi ſenſus eſt, quod per Microproſopum preces illuc eleventur. Unde non dicitur : quòd Senex dierum audiat preces Jiſraelitarum , vel quod eas accipiat. Et ab hac ſemita porrigitur ſemita alia , quæ extenditur in ſexcentos & tredecim tramites, qui diſtribuuntur in Microproſopum: ſenſus eſt, in iſta ſemita hæc quàm obſcuriſſimè contineri. Quoniam è cognitione hac , quæ eſt diſcriminatio capillorum, deſcenſus eſt in Microproſopum, ubi locum habet cognitio ordinaria, Lex nimirum ſcripta; conſtans è ducentis & quadraginta octo præceptis affirmativis, & trecentis ſexaginta quinque præceptis negativis; quæ ſunt ſexcentæ & tredecim iſtæ ſemitæ: quia cognitio inferior è potentia cognitionis ſuperioris contentæ in cerebro occulto prodit. Et ſexcentæ tredecim iſtæ ſemitæ ſunt bona illa reſervata iis, qui cuſtodiunt fœdus & teſtimonia ejùs, & ipſis detur merces omni præceptô ſuperior, immediatè ex hac ſemita: & ſunt benignitas & veritas, quæ in trutinando inclinant ad clementiam, ut merces illa optima fiat integra; ſicut dicitur in Idra parva.

§. 99. Numerus autem ducentorum & ſeptuaginta mundorum deſcendere poteſt

eſt è viginti ſeptem literis, aſſumtis finalibus; ſi ſingulis integra decas tribuatur. Et propterea exhinc illuſtratur ſemita pro juſtis in mundo venturo. Quicunque enim ſtudium Divinæ Legis exercet, ille à Lumine Legis vivificatur. Et fortè digitum hîc intendit, in quadringentos illos mundos, quos juſti hæreditabunt in mundo venturo, de lumine albedinis cranii; ita ut dici queat, ducentos & ſeptuaginta lucere in ſemitam hanc; & centum & triginta lucere verſus albedinem capitis, quæ inter ſingulos pilos interjacet. Dici enim poteſt, quòd quadringenta illa dividantur in tres portiones, reſpectu trium cerebrorum, Sapientiæ, Informationis & Cognitionis; quarum ſingulæ continent centum & triginta tria cum una tertia: cumque cum Sapientia unitur Cognitio, tunc prævalere facit latus Sapientiæ verſus Benignitatem, & in ſe ſuſcipit tria reſidua, quæ in Binah ſunt reſpectu trium radicalium: Unde oriuntur ducenti & ſeptuaginta. Eodemque ſenſu dicitur in Sohar ſectione Trumah de trecentis & decem mundis, quod Tiphereth accipiat ducentos & ſeptem, juxta numerum vocis אור verſus latus benignitatis: ita ut ſeveritati tantum remaneant centum & tres. Sed hic cognitio, quæ eſt diſcriminatio capillorum, accipit ducentos & ſeptuaginta; ita ut Informationi remaneant centum & triginta. Et iſti non usque adeò lucent, ſicuti benignitates, quæ plus continent miſerationis quàm illæ: & lucent per ſemitam iſtam. Sed centum illi & triginta lucent per album inter capillos emicans. Ne mireris autem, quòd hîc dicantur eſſe miſerationes & judicia: cùm dictum ſit: In hoc Sene occultiſſimo omnium nihil dari ſiniſtri. Quamvis enim dicatur, capillos hîc incipere diſtingui: hoc tamen intelligendum ſaltem eſt, quatenus deorſum deſcendunt in Microproſopum; in ſupernis autem nihil tale cognoſcitur: & quamvis in potentia ibidem ſit; id tamen quàm occultiſſimè concipiendum eſt. Et propterea dicitur: in Sene hoc occultiſſimo omnium, nil dari ſiniſtri: & dextrum tamen ita ſaltem videri, ut quaſi non videatur. Quamvis enim miſerationes hîc ſint; nullatenus tamen cognoſcuntur. Quoniam Lux non cognoſcitur, niſi ex oppoſito tenebrarum: hîc autem nulla eſt caligo, & nullum judicium.

§. 100. Quod autem dicit *Videtur*; intelligendum eſt, quòd per Microproſopum cognoſcatur, in quo dextrum eſt; quando ſcilicet hunc intuetur oculô apertô, benevolentiâ benevolentiarum. Extra hunc caſum enim nihil dextri ibidem ullatenus deprehenditur: adeoque nihil tale videtur in ipſo. Sed ſiniſtrum in ipſo nullô modô eſt, quia malum non deſcendit è ſupernis.

§. 101. Iſraëlitæ igitur ſcire deſiderabant, quænam eſſet differentia inter Microproſopum; cùm ille dominatur per meram miſericordiam; & inter Macroproſopum: idque volebant explorare corde & intellectu ſuô, quænam eſſet differentia inter Microproſopum & Macroproſopum. Hinc textus dicit: Quod exploraverint corde ſuô. Simile quid etiam dicitur in Sohar ſectione Schelach lecha: Quod nimirum ſcire voluerint illud, quod ſcriptum eſt: *Eſtne Tetragrammatos inter nos? Nota benè, an verò Non?* &c.

§. 102. Porrò ſcito, quod cranium hoc ſuperintegat cerebrum illud, quod dicitur Informatio; hæc autem eſt palatium Sapientiæ, in quo hæc reconditur. Unde patet, quod omne præmium juſtorum derivetur à cranio hoc. Quia quadringenti mundi ef-

fulgent ab albedine cranii: ſicut ſcriptum eſt: De quadringentis Siclis argenti tranſeuntis per circumeuntem: i. e. per calvariam, quæ circumdat & ambit cerebrum.

§. 103. Juſti autem iſta hæreditabunt in mundo venturo pro vivificatione mortuorum. Et ſic etiam dicitur, quod ſemita quædam ſit in diſcriminatione capillorum, in quo luceant juſti mundi venturi. Item quod exhinc fulgeat ſemita extenſa in ſexcentas & tredecim ſemitas Microproſopi ad diſtribuendum præmium præceptorum. Unde patet, quod omnia requiſita mundi venturi abhinc deriventur. Quoniam mundus venturus, qui eſt in Microproſopo influxum accipit à mundo venturo ſuperno, ut detur præmium juſtis inibi exiſtentibus. Atque hinc cincinnorum numerus dicitur millena millia myriadum, ſeptem millia & quingenta. Nam Millenarius pertinet ad Informationem; ſicut dicitur in Sohar, ſectione Balak. Et ſeptenarius, denotat ſeptem annos, qui in illâ: & quingenta ſunt ſub myſterio quinquaginta portarum Matris intelligendi.

§. 104. Porrò etiam dicitur in Idra magna: *De hoc cranio albo radii effulgent in tredecim latera effigurata; in quatuor latera ex parte unâ; & in quatuor, ex parte altera; & in quatuor, ex parte faciei; & unum in parte ſuprema cranii. Id eſt, ex parte ſuprema: & ibi incipit longitudo faciei ejus extenſa in trecentas & ſeptuagita myriades mundorum: unde etiam vocatur Macroproſopus, i. e. longâ facie praditus. Et hic Senex omnium ſenum vocatur longam faciem habens: alter autem vocatur Microproſopus, i. e. brevem faciem habens in oppoſitione Senis decrepiti Sancti ſanctorum ſanctiſſimi. Et cùm Microproſopus iſtum contuetur, omnia probè ordinantur; & facies ejus pariter extenditur, & longa ſit pro iſto tempore: non verò pro omni, prout Senex ſemper talis manet. Et ex hoc cranio prodit tractus quidam albus in cranium Microproſopi ad conformandum caput ejus: & ex hoc capite in crania inferiora, quorum non eſt numerus, &c.* Senſus eſt hic, quod hoc album, quod eradiat in tredecim tractus, veniat à cerebro occulto, quod dividitur in tria Tetragrammata. Unde in Idra parva de his ita traditur: *Et propterea Senex Sanctiſſimus vocatur* אין *Non exiſtens; quia ab illo dependet, qui Non dicitur. Quia omnes illi capilli & omnes iſti cincinni proveniunt à cerebro occulto: omneſque reſident aqualiter: & non apparet cervix, ac ſi non eſſet, quoniam Senex hic Sanctiſſimus quaſi uniformis eſt. Omnia hic in gaudio, & non mutatur è ſtatu amoris in aternum. In tredecim attributis miſerationum reperitur, quia in cerebro occulto diſponuntur tria Tetragrammata: & iſte Senex eadem continet, & iiſdem dominium exercet ſuper omnia.* Ubi ſenſus eſt, quod ſupra Senem hunc ſanctiſſimum, qui in hoc capite ſuperno, nullum caput ulteriùs aliquid ſciat vel cognoſcatur, quid in illo capite ſit: eò quod Senex iſte Sanctiſſimus ſit corona ſumma, & caput ſupremum: prout ibidem paulo infra dicitur: *Senex hic Sanctiſſimus decrepitus & annoſiſſimus eſt. Corona ſumma, quâ coronantur omnes corona & diademata, & ab eo effulgent & eradiant, & effluunt lumina, &c. Ipſe autem eſt Lux ſumma & occulta, qua non cognoſcitur; & omnia reliqua lumina ab ipſo effulgent & eradiantur.* Hæc ibi.

§. 105. Hic per Senes intelliguntur Sapientia & Informatio: Senex autem ſenum eſt Corona ſumma in ſupernis. Per Coronas autem & diademata & lumina intelliguntur

tur ſeptem conformationes capitis, & tredecim conformationes barbæ, quæ influentiam demittunt in inferiora emanata. In ſpecie autem per Coronas intelliguntur Pater & Mater; & Sapientia, Informatio & Cognitio: & per lumina ſeptem lucernæ ſubſequentes. Diademata autem dicuntur, quod ambiant eum; quia ipſi propinqua ſunt, & ex ipſo fiunt. Coronæ autem dicuntur, quod eradient; quoniam lux, quæ ab illis prodit, ab eo derivatur per conformationes ejus. De luminibus autem dicit, quòd flammas emittant & luceant: quia in illis eſt judicium & miſeratio; quorum illud exprimitur flammarum emiſſione; hæc verò lucis emiſſione. Et quia hoc mirum videri poſſet: quomodo enim judicia ab eo flammas emittunt, qui merus amor eſt? Hinc pergendo dicit, quod ipſe ſit Lux ſumma, occulta, quæ non cognoſcitur. Ubi innuit, quod in ipſa quoq; lucerna hac ſancta in potentia quidem ſint judicia, ſed non cognoſcantur; unde eandem dicit occultam, quæ non cognoſcatur. Cùm autem Lux hæc ad inferiora pertingit in lucernas; eædem manifeſtantur. Hinc dicit: & omnes lucernæ reliquæ ab hac flammas emittunt & lucent. Et quia omnes conformationes ſunt in capite tertio, quod eſt cerebrum occultum: & derivantur à capite ſecundo, quod eſt ſenex annoſiſſimus inter ſenes: hinc innuit, quod illum cingant omnia diademata.

§.106. De his capitibus autem dicitur in Idra minore: col. 558. *Senex Sanctiſſimus occultus eſt & abſtruſus; & Sapientia ſuperna occultata eſt intra hoc cranium; invenitur, & revera non invenitur: in hoc Sene non manifeſtatur niſi caput ſolum; quia ipſe eſt caput omnium capitum. Extenſio illius Sapientia occulta ſuperna in ipſo occultatur: & vocatur cerebrum ſupremum occultatum; cerebrum, quod tranquillum eſt; & quieſcit, ita ut nemo cognoſcat, quomodo ſe habeat. Tria capita effigurantur, unum intra alterum; & unum ſupra alterum. Caput unum eſt Sapientia occulta, quæ occultatur, & non aperitur, & ſupra Sapientiam hanc occultam eſt caput omnium capitum, caput quod non eſt caput; quod nihil novit, nec etiam cognoſcitur ab aliis, quid in illo capite ſit: quia non adhæret, nec ſapientiæ, nec intelligentiæ: & propterea dicitur: Fuge in locum tuum. Item: Animalia currebant & redibant.* Hæc ibi. Ubi ſciendum, quod Senex Sanctiſſimus in ſe contineat omnia tria Capita: ſicut dicitur in Idra parva, & ſupra jam expoſitum eſt. Et verba Idræ ſunt: *Hic Senex Sanctiſſimus invenitur cum tribus capitibus, quæ continentur capite uno, quod eſt ſummo omnium loco. Et quia Senex Sanctiſſimus deſignatur per tria; hinc & reliqua Lumina lucentia ab eo, triadem continent. Item Senex Sanctiſſimus deſignatur per duo; quæ ſunt Corona ſumma inter omnia ſuperna: quæ eſt caput omnium; & deinde quod ſupra iſtud eſt, nempe quod non cognoſcitur: ſic omnia quoque cætera Lumina occulta Dyades continere dicuntur. Tandem etiam Senex Sanctiſſimus deſignatur & occultatur per Monadem; ut omnia ſint una; & ipſe tantum ſit unus, & omnia Lumina reliqua ſanctificantur, & uniuntur & applicantur in uno, & ſunt unum, & omnia Ipſe. Hæc ibi.* Hinc patet, quod Senex ſanctiſſimus, ſit nomen generale, omnium trium Capitum ſupernorum. Et deinde in ſpecie Sapientia ſumma vocatur Senex occultus, ſecundum nomen ſuum alterum, quo dicitur Cerebrum occultum. Corona ſumma autem vocatur Occultiſſimus omnium occultorum; vel etiam; Senex Sanctiſſimus, Senex ſenum. Et

Caput

Caput ſummum dicitur Caput quod non cognoſcitur. Deinde ſequitur Corona ſumma, & cerebrum occultum. Sic omnia quoque lumina diſpeſcuntur in Triades, חב״ד Sapientia, Intellectus informans, & cognitio; חג״ת, Benignitas, Severitas & Pulchritudo: נה״י Victoria, Gloria & fundamentum. Et quatenus Cognitio continetur in Sapientia & Intellectu informante; & Pulchritudo continetur in Benignitate & Severitate. & Fundamentum in omnibus; hinc Dyades ſaltem reperiuntur. Hinc dicit, quod & Senex interdum deſignetur per Dyades. Quamvis enim repræſentetur per Triadem, aliquando tamen duo tantum in ipſo deſignantur; nempe Caput quod ignoratur, & Corona, quæ in ſe includit cerebrum occultum; quia caput tertium, i.e. cerebrum hoc occultum tantum eſt conformatio Senis: ita ut ipſe Senex in Dyade tantum appareat. Atque ſic in Idra minore traditur. col. 559. *Conformatio Senis Sanctiſſimi fit formâ unica, quæ eſt forma generalis omnium reliquarum formarum, & hac eſt Sapientia ſumma occulta: Generalitas cæterarum omnium. Et hac vocatur Eden ſive Paradiſus ſupernus occultiſſimus omnium occultorum; eſtque cerebrum Senis Sanctiſſimi. Et hoc cerebrum extenditur quaquaverſum: & ab eo extenſio quoque fit in Eden ſive Paradiſum alterum; qui ab hoc Paradiſo effiguratur. Et hoc caput occultum, quod in capite Senis omnium eſt, quando extendit frontale quoddam ad illuminandum; alludit ad hoc cerebrum, & hoc effiguratur & illuminatur multis luminibus: & producit & deſignat* (בכורסייא ſic habet Manuſcriptum:) *in throno quodam, nimirum in fronte illa jam producta, Lumen aliquod, quod vocatur* רצון *Benevolentia: & hac Benevolentia deorſum extenditur in Barbam, usque ad locum illum, ubi reſidet in Barba, qui vocatur Benignitas ſumma: & hanc benevolentiam, cum manifeſtatur, intuentur Domini Judiciarii, & ſupprimuntur.* Hæc ibi.

§. 107. Senſus horum eſt: quod in duobus Capitibus ſupernis nulla planè ſit conformatio: Sed in capite tertio ſint Conformationes: quodque hoc ſit forma generalis omnium formarum, tam Barbæ, quàm Cranii. Et hoc eſt exemplar generaliſſimum omnium quæ Emanant tam ab ipſo, quàm infra Ipſum. Et hoc vocatur Eden ſupernus occultiſſimus omnium occultorum, quia adhuc duo alii Paradiſi ſunt, Pater ſc. & Mater, quibus etiam tribuitur nomen Eden, ut infra apparebit: qui Eden derivatus ab Eden ſuperno demittitur in Eden Microproſopi, nempe Sapientiam & Intelligentiam ejus informantem. Ille verò eſt occultiſſimus præ duobus cæteris: Hinc vocatur occultiſſimus omnium occultorum. Et hoc eſt cerebrum occultum Senis Sanctiſſimi, & ejus conformatio per hoc Cerebrum inſtituitur; & in hoc initium eſt conformationis; quia in illo non locum habet Nomen Cerebri, nec cranii. Et cerebrum hoc extenditur quaquaverſum per capillos ſuos: quia Capilli Capitis ab eo proveniunt, per quos Sapientia immittitur Cerebris Microproſopi: Pili autem Barbæ in Patrem & Matrem derivantur per Influentiam. Unde patet quod ab omni latere extenſionem habeat, antrorſum, & retrorſum; Et ab eo fit extenſio per Influentiam in Eden ſive Paradiſum alterum, i.e. in Patrem & Matrem ut ſupra dictum eſt. Et ab hoc Paradiſo effiguratur iſte Paradiſus alter, id eſt Sapientia, quæ vocatur Principium, unde producuntur lumina in Caput

Digitized by Google

put Microproſopi. De hoc ita dicitur in Idra Minore: *Locus principium reperitur in Sene, quod effulget ab Influentia. Hoc eſt lumen Sapientiæ, quæ extenditur in triginta duas ſemitas; & prodit à cerebro occulto, nempe è lumine quod in illo eſt: Et per quod Senex Sanctiſſimus in principio effulget; hoc ipſum eſt hæc: principium ſcilicet unde fit manifeſtatio. Et conformatur in tria Capita; & caput unum eadem comprehendit. Et iſta tria extenduntur in Microproſopum, & ab illis fulgent lumina omnia. Hæc Sapientia ſculpturam inſtituit & producit fluvium quendam, qui fluit & prodit ad rigandum hortum; intratq; in Caput Microproſopi, & efficit Cerebrum aliud. Et abhinc porro defluit & derivatur per totum corpus, potatque omnes illas plantas. Hinc ſcriptum eſt: & fluvius egreditur ex Eden, &c. Hæc ſapientia effiguratur, & promanat, & ingreditur in Caput Microproſopi, & ibi conſtituitur Cerebrum aliud. Hoc alterum eſt iſtud flumen, à quo emanant illi duo rivi: qui etiam conformantur & uniuntur in profundum aliquem puteum. Sicut ſcriptum eſt: Proverb. 3. v. 20: In cognitione abyſſi ruptæ ſunt. Et ingreditur in Caput Microproſopi & conficit cerebrum aliud: & abhinc pergit, & intrat in corpus, & adimplet omnes ejus exedras & conclavia: ſicut ſcriptum eſt: Prov. 24. v. 4. In Cognitione penetralia replebuntur. Et lumina hæc omnia deſcendunt è lumine illius Cerebri ſummi occulti, quod lucet ab Influentia Senis Sanctiſſimi, Omnia ſibi invicem innectuntur & à ſe invicem dependent; donec cognoſcatur, quod omnia ſint Unum; & omnia hæc eſt Senex ille; & ab eo nihil ſeparatur. Illa tria Lumina, radiant in tria alia, quæ vocantur Patres: & iſti Patres lucent in Liberos: & omnia effulgent è loco uno.* Hæc ibi.

§. 108. Senſus hic eſt: quod Cerebrum occultum vocetur Principium in Sene, unde eſt initium manifeſtationis & conformationis ejus; ſicut dictum eſt. Sed non vocatur Finis, quia hic ibidem non invenitur: nec dici poteſt, quod ibi ſit principium & finis; quia hoc loco non ſimul incipiunt manifeſtari Emanantia, & ſimul etiam finiunt manifeſtationem ſuam; quod aliàs dicitur in Sapientia fieri & in regno. Quoniam hæc ſapientia occultata eſt ab oculis omnium viventium. Imò ne mater quidem, quæ eſt intelligentiæ largitio, hoc loco adhuc ullatenus manifeſtatur; nedum Regnum, Mater ſecunda. Hinc locus iſte nondum vocatur Eden, quia adhuc occultus eſt, nec manifeſtatur: Membrana enim diaphana eundem claudit, & vocatur הוא, Ille. Sed in Eden hoc ſecundo aliqua eſt manifeſtatio, & hic incipit manifeſtari Emanantibus; vocaturque Tu: & hic eſt Pater; ſicut dicitur: *quia Tu es Pater noſter* &c. Principium & finis, quod denotatur per myſterium literæ Jod יוד plenius ſcriptæ hoc modo: יוד· וו· דלת· Nam Daleth eſt Regnum, ſicut notum eſt. Hinc ibidem dicitur: *Eden vocatur Principium Senis; & non vocatur, & non eſt principium. Et quia in eo non eſt principium & finis; etiam non vocatur* אתה: *Tu: quia occultus eſt, & non manifeſtus; & vocatur* הוא *Ille. Illo loco autem ubi principium extat, locum habet nomen* אתה, *Tu: & vocatur Pater; juxta illud. : Quia Tu Pater noſter*, &c. Hæc ibi. Hoc ipſum etiam jam ſupra expreſſum eſt his verbis: *In Cranio, albo* ſcilicet capitis *non eſt principium & finis.* Quin imò in Cranio albo, quod eſt Mater intelligendi quæ in Corona; quæque ambit Sapientiam cerebrum illud occultum, nondum manifeſtantur princi-

Digitized by Google

pium & finis: donec venit Benignitas ſuperna in Barba, & abinde manifeſtantur Pater & Mater per Influentiam; ut notum eſt.

§. 109. Pergit autem Idra: *In Commentario R. Jeſa Senis, hæc regula generalis traditur: Microproſopus vocatur* אַתָּה *Tu: Senex Sanctiſſimus, qui occultatur, vocatur,* הוא *Ille. Et rectè. Jam verò illi loco ubi principium invenitur, quamvis occultetur quia tamen ab eo principium fit, tribuimus nomen* אתה *Tu: & hic eſt Pater Patrum. Et hic Pater prodit à Sene Sanctiſſimo: ſicut dicitur Job. 28. verſ. 12. Et Sapientia* מאין *ex Non ente invenitur. Et propterea non cognoſcitur. Veni vide! Scriptum eſt:* אלהים *Deus novit viam ejus. Id eſt viam ejus ſaltem. Iſte verò novit locum ejus ipſum; & multo magis viam ejus. Et multò magis Sapientiam illam occultatam in Sene Sanctiſſimo. Hæc Sapientia eſt principium omnium; & ab ea extenſio fit in triginta duas ſemitas. Semitas, inquam, non verò tramites. Et Lex in illis comprehenſa eſt in viginti duabus litteris & decem dictis. Hæc Sapientia eſt Pater Patrum; & in iſta Sapientia principium & finis invenitur. Hinc eſt ſapientia ſuperior, & inferior. Cum extenditur Sapientia, vocatur Pater Patrum. Omnia nullibi comprehenduntur niſi in illa: ſicut ſcriptum eſt Pſalm. 104. v. 25. Omnia in ſapientia feciſti.* Hæc ibi.

§. 110. His verbis explicatur R. Jeſa Senex; qui dixerat: Nomen Tu non tribui niſi Microproſopo, quia hic ſit manifeſtus; Senem autem Sanctiſſimum, qui occultetur, non vocari niſi nomine הוא, id eſt Ille. Quæ rectè ſe habere dicuntur: ita tamen ut non præcisè intelligatur Microproſopus, qui manifeſtus plane eſt; ſed etiam Pater; quamvis occultus ſit: quia nimirum in eo invenitur principium, vocetur nomine Tu: eo ſcilicet reſpectu, quod non tam occultatus ſit, quam Senex, & è generali conceptu Senis jam exiverit. Et hic dicitur Pater Patrum, quia ab illo prodeunt tria Lumina, Sapientia, Intelligentia & Cognitio, & radiant in tres Patres, ſicut explicuimus. Et Pater hic prodit è Sene Sanctiſſimo per Influentiam; & propterea non cognoſcitur: quoniam continetur in Influentia, & reputatur ad Senem pertinere: ſicut ſupra dictum eſt; & omnia ſunt Senex. Patet igitur, quod vocetur Principium; quatenus egreditur è generali conceptu Cerebri occulti, & in ipſo aliqualis manifeſtatio eſt. Sed quatenus in influentia iſta continetur Senex dierum, ipſa nempe Eſſentia ſuperna, quæ deſcendit eamque pervadit; & ipſe eſt ſpiritus qui occultatur in Sene dierum, ut ſupra ſcriptum eſt: hinc dicitur ignorari, & eſſe Senex. Scito autem, quamvis nomen Senis Sanctiſſimi comprehendat tria Capita; id tamen ſic intelligendum; ut quoad ipſam Eſſentiam etiam ſit in tribus illis. Unde ſupra dictum fuit: Iſte Senex reperitur in tribus; item; deſignatur in tribus. Quoad exiſtentiam illorum autem Caput primum vocatur, Caput circa quod ignoratur quid ſit in illo Capite; quare etiam ſic in textu dicitur: *quid ſit in iſto Capite.* Suo nomine autem hoc vocatur Senex Sanctiſſimus occultiſſimus inter omnes occultos, &c. Eſſentia ſuperna ergò pervadit & deſcendit usque ad Patrem, qui prodit è Sene Sanctiſſimo; quæ eſt illa potentia quæ occultatur in Sene dierum. Et hoc eſt illud, quod dicitur Job. 28, 12. *Et ſapientia è Non ente invenitur.* Quia per Non exiſtentem intelligitur Senex. Et quamvis אין Non exiſtens ſit Corona ſumma in ſupernis

pernis

Digitized by Google

pernis: nihilominus tamen & Senex Sanctiſſimus vocatur אין Non exiſtens, quia ab illo dependet ille Non exiſtens. Et hoc ipſum eſt quod traditur in Idra minore, in textu illo ſupra à nobis jam adducto : Et propterea Senex Sanctiſſimus vocatur אין non exiſtens; quia ab eo dependet hic non exiſtens. Supra autem dicitur: *Tria capita excavantur; unum intra alterum; & unum ſupra alterum.* Caput autem ſecundum, quod vocatur אין *Non exiſtens*, non dependet à capite tertio, quod ſupra ipſum eſt: quia ibidem ſunt adyta ipſius Eſſentiæ. Hinc ille vocatur Non exiſtens; quia ab eo dependet hîc, Non exiſtens. Senſus autem iſtius excavationis eſt hic ; quod ita præparata ſint, ut inferius ſit receptaculum ſuperioris; ad inſtar maris & fœminæ; ut unum influentiam accipere poſſit ab altero. Adeoque illud quod eſt intra alterum eodem eſt ſuperius. Quaſi nimirum unum eſſet Palatium alterius, ut hoc in illo occultari queat; ſicut exempli gratia, Sapientia occultatur intra Intelligentiam; & hæc ſeſe invicem cognoſcunt: & unum eſt ſublimius altero. Unum, inquam, eſt intra alterum, id eſt multò intimius proximo ſuo: Nam primũ planè non cognoſcitur: & alterum long excelſius eſt tertio, quod dicitur Cerebrum occultum; & nihil aliud eſt, quam conformatio Senis; illo ſenſu, quo in Sene tantum ſtatuitur Dyas; ut dictum ſupra. Sed redeamus ad textum noſtrum. Ibi rationem adducit, quod Sapientia hæc egrediatur è Sene Sanctiſſimo, è ſcriptura, quæ inquit: *Deus novit viam ejus.* id eſt viam ejus propriè loquendo. Ubi ſenſus eſt, quod Microproſopus intelligat viam Sapientiæ iſtius; id eſt, extenſionem ejuſdem, quâ in ipſum extenditur in triginta duas ſemitas tantùm. *Sed Ille*, id eſt, Senex; novit verum ipſius locum, id eſt Ipſum Patrem & Matrem; quia ibi eſt locus ejus & initium manifeſtationis ejus. Et multò magis viam ejus. Id eſt, influentiam, quæ deſcendit hâc viâ. Et multò magis illam ſapientiam occultatam in Sene : id eſt: Cerebrum illud occultum, quod ipſi proximum eſt. Forte autem & ſic exponi poſſet: ut via ejus ſit extenſio illa, qua ingreditur in Caput Microproſopi; Locus ejus, Pater & Mater, &c. adeoque & ſic viam ejus novit Microproſopus. Vel etiam Locus ejus dici poteſt Cerebrum occultiſſimum: & via ejus, Caput illud, unde hæc omnia prodeunt in Locum ſive Cerebrum occultiſſimum: & multò magis illam ſapientiam occultam in ſene ſanctiſſimo, id eſt, in Capite primo: quoniam potentia ejus ibidem reperitur in ſubtilitate & myſterio maximo. Et fortè huc pertinet, quod ſupra dictum eſt: quod principium hujus Sapientiæ ſummæ in illo occultatum ſit: id eſt, quod fundamentum & radix ejus occultiſſimè lateat, in illo capite, ubi locum habet ipſa Eſſentia ſumma. Illa igitur ibidem exiſtit, modo quodam valdè abſtruſo. Et huc etiam pertinet, quod jam ab initio dictum fuit: Senex iſte occultus eſt & abſconditus. Id eſt: Caput illud quod ignoratur; & ſapientia ſumma occultata in illo cranio; id eſt, in capite primo, reperitur, & non reperitur; quia ſapientia ibidem reperitur modo quodam ſubtiliſſimo reperitur; quaſi planè non reperiretur. Porrò dicit, quod in Sene iſto nullum ſit Nomen, ſed ſolum caput; ſine capillis & barba: quia hoc eſt caput omnium capitum: & ab illo pervenitur ad caput ſecundum, quod eſt Corona ſumma, etiam capillis carens. Et hoc eſt, quod ſupra dictum fuit: quod ab hoc dependeat τὸ Nihil. Nam omnes iſti capilli, & omnes iſti cincinni à cerebro occulto dependent: id eſt, ab hoc dependet ali-

Digitized by Google

quid, & ab illo dependet nihil; ne pilus quidem; quin omnes pili & cincinni non procedunt niſi à cerebro occulto tantùm; non verò è loco quodam ſuperiore.

§. 111. Et omnes iſti pili & crines æqualiter dependent; ut unus non ſit longior altero; nec etiam cervix ſuperna appareat nuda; ne locus ſit corticibus ubi applicentur: quia ibi merus amor, & unitas perfecta; nec ulla ibidem exiſtit alteritas, quod abſit! quoniam omnes alteritates in Microproſopo ſunt, ſicut diximus, Senex autem à benevolo ſuo Amore non mutatur in æternum. Ex his patet, quod principium Cerebri occulti, deliteſcat in Sene, quia radix ejus ibidem eſt. Et hoc eſt, quod dicitur: Et vocatur Cerebrum ſupernum, &c. quia radix ejus in loco ſummo eſt. Et hæc quoque ratio eſt, quare vocetur Sapientia ſumma occulta; & non Sapientia occulta ſimpliciter, ut aliàs dici hîc ſolet.

§. 112. Et ſcito, quod hoc caput, quod quaſi caput non eſt, ubi ſunt adyta intenſiſſimæ Eſſentiæ, ipſummet non comprehendat quid inibi in ipſo ſit: & hinc dicitur, *quod neſcit; & neſcitur, quid in hoc capite ſit:* ut ſenſus ſit, ipſummet ſeſe ignorare, ſicut homo non comprehendit eſſentiam Animæ ſuæ. Si autem dicas; quare ergò additur; & naſcitur; cùm per ſe clarum ſit, quod ſi ipſum ſeſe non novit, multò minus ab aliis cognoſcatur? Senſus autem hic eſt, quod etiam infra, ubi diminuitur Lumen, & deſcendit quaſi per foramen acus & in tenuitate pilorum, non comprehendatur: & hoc eſt, quod dicitur: quod non applicetur ſive ſapientiæ, ſive intelligentiæ; id eſt, gradibus iſtis ad quos Lux illa accedit per pilos capitis & barbæ ut ſupra dictum eſt: multò minùs in ſupernis, ubi Lux tam copioſa eſt. Fundamentum autem iſtius explicationis, quod non adhæreat, ſive applicetur, hoc eſt: quod Lux illa & Eſſentia deſcendens à tribus capitibus iſtis gradibus applicari nequeat citra veſtimentum; ſed primò veſtiatur Capitibus iſtis & illis affulgeat per capillos; quod ita non fit in ipſis tribus Capitibus in quibus invenitur Senex. Et hæc eſt mens verborum iſtorum, quod ſenex inveniatur in tribus Capitibus. Quam ob cauſam autem hoc ita fit? Quia ſcilicet nihilominus non omnia hæc capita æqualia ſunt. Nam in Capite primo eſt locus ipſius Eſſentiæ, & radix ejus. Et caput ſecundum deſcendit à facie illius, & non directè conſiſtit ante Lucem ipſam: hic enim res ſe habet ſicut in luce Solis, quæ, ſi quis directò eam contuetur, ob nimium fulgorem ſuum non poteſt tolerari: ſi autem quis longius ab ea abſcedat, ut lumen ejus diminuatur, tunc eâdem frui poteſt. Ita & hîc: quia diſtantia diminuit Lucem, quamvis nullum intercedat velum: Caput autem tertium eſt conformatio Senis, & quaſi velum interpoſitum: & hinc vocatur Sapientia occultata, quæ non apertè prodit: & in illa eſt Membrana pellucida, quæ fulgorem emittit & eam claudit: & lux per iſtam ulterius diminuitur, præter illam diſtantiam & amotionem quæ in capite ſecundo contigerat. Et hoc vocatur Velum & Aulæum. Et quia Lux ſuperna ſic cohibetur, hinc iſto loco allidit, & diſſipatur in duodecim radios. Sicut enim Sol cùm ſplendet in ſpeculum politum, quia tranſire non poteſt, de iſto radios emittit in omnem partem, quamvis lux ſit unica. Duodecim ergo radii illi & lux unica, quæ illos continet, efficiunt tredecim. Et hoc ipſum eſt, quod Idra dicit: quod hæc ſapientia occultata in eo dividatur in ter quaterna; quibus annumeratur ipſe ſenex, qui illa continet. Et ab his derivantur tre-

decim

decim conformationes barbæ, & deorſum extenduntur in Patrem & Matrem. Ipſe autem eſt Eſſentia ipſa, quæ deſcendit per influentiam, à capillis ejus. Et hoc eſt, quod dicitur: Et dominatur iis, ſuper omnibus. Et quia radii iſti inferunt conceptum Lucis reflexæ, quæ eſt judicium: Lux autem ipſa eſt Amor merus; hinc ſeſe habent ad inſtar maris & fœminæ; ad inſtar juſtitiæ & miſericordiæ; ut ſupra ſcripſimus.

§. 113. Quod autem dicitur diſpeſci in ter quaterna, id ſic intelligendum; quia ſunt tres ſpecies Lucis. Primò enim extenditur Lux in caput primum, quæ intenſiſſima eſt & clariſſima. Deinde extenditur in Caput ſecundum, ubi non ita vibrans eſt ſicut prima. Et poſtmodum extenditur in caput tertium; ubi lux adhuc fit diminutior, nec ita fulget ut ſecunda. Et tres iſtæ luminis ſpecies continentur in eo, una cum radice, quæ illas continet. Quod autem in qualibet ſpecie contineantur quatuor, reſpectu quatuor literarum Tetragrammati, id ita ſe habet. Lux prima eſt radix Eſſentiæ; & Lux ſecunda eſt radix Vaſorum: Nam in omni emanatione datur Eſſentia & Vaſa; ſive corpus & anima. In tertia autem tam Eſſentia quam vaſa continentur; atque hinc conformatio ſenis in Capite hoc tertio locum habet. Et hanc ob cauſam etiam tribus extenſionibus opus fuit. (hinc igitur exurgunt quatuor: reſpectus Lucis eſſentialis nudæ; reſpectus vaſorum ſolorum; reſpectus Lucis in vaſis; & reſpectus vaſorum circa Lucem.) Iſtæ quatuor autem conformationes non inveniuntur in Microproſopo; quia ſuperna illa, quæ reſpectum habent ad caput primum ab ipſo occultantur; hinc etiam non niſi novem conformationes Barbæ habet. Inter duo autem capita ſumma primum eſt Cauſa omnibus cauſis ſuperior; & alterum dicitur Cauſa cauſarum, ſicut dicitur in Sohar, ſectione Breſchith. Et tria illa habent analogiam pſyches, ſpiritus & mentis; reſpectu Numerationum. Mens enim involvitur ſpiritui; & ſpiritus Pſychæ; & per veſtes iſtas affulget lux illa Numerationibus. Porro notes, quod & in primo capite jam ſit radix Vaſorum: Nam id quod in hoc capite eſt, eſt Eſſentia & Divinitas, extenſa ad vivificanda inferiora: ipſum autem Caput eſt ad inſtar corporis, quo veſtitur Divinitas illa: & hæc eſt radix Vaſorum; quamvis ibi Autori Emanationis quam perfectiſſimè adhæret. In capite ſecundo autem myſterium radicis vaſorum magis manifeſtatur, cum ibi non tantùm radix occurrat, ſed & radicis radix. Et hinc etiam Capiti ſecundo competit Nomen Cauſæ Cauſarum: & primo, nomen Cauſæ omnibus Cauſis ſuperioris. Si igitur accuratè rem examines, in quolibet Capite inveniuntur quaterna: Ipſa ſcilicet Eſſentia, deinde Vaſa; tertiò Eſſentia vaſis comprehenſa; & quartò Vaſa cum Eſſentia conjuncta: quæ ſunt duo, unde fiunt quatuor, quia unum eſt in altero. Atque hæc eſt cauſa, quare Senex iſte dividatur in ter quaterna. Cui ſimile quid occurrit in Sohar ſectione Trumah, ubi agitur de Oſculis Amoris. Et hoc eſt Nomen Tetragrammaton יהוה. Item ſi accuratè res inſpiciatur, alia quoque datur ratio iſtorum quaternionum; quia ſcilicet neceſſariò in quolibet capite ſunt quatuor Elementa ſuperna, quippe quæ neceſſariò radicari oportet in ſupernis, quamvis conceptu omnium quantum fieri poteſt ſubtiliſſimo: Ignis nempe, Aër, Aqua & Terra: quoniam & in gubernatione quatuor hæc occurrunt, ſive ex benignitate agat, ſive è judicio; ſive è mixtura quadam ex his facta; quæ etiam ſunt quatuor illa Elementa, & quatuor literæ Tetragrammati יהוה:

quarum radix neceſſariò in ſupernis eſſe debet. Atque hinc dicitur, quod dividatur inter quaterna.

§. 114. Poſtmodum autem Caput tertium naturam ſuam ſupernam occultat per Mebranam pellucidam, & lux deſcendit per capillos: ſicut lux ſolaris, cum per foramina minuta tranſit in domum quandam. Et hæc domus eſt Pater. Quia in Patrem ſolum extenditur Eſſentia ſuperna ſine veſtimento; quia continetur in Influentia & habetur pro ipſo Sene: ut dictum ſupra. Sed Microproſopus per Patrem fit; quia in hunc ipſa eſſentia extenditur, atque involvitur: & per hunc fiunt tria illius cerebra, ſicut dicemus. Hinc dicit textus Idræ: Hæc ſapientia eſt principium omnium, quia per illam conſtituitur & emanat, quicquid infra ipſam eſt; quatenus nimirum ipſa Eſſentia in eum involvitur. Et hinc intelligitur, quid ſit Principium hoc. *Et ab illa extenditur Cerebrum Microproſopi in triginta duas ſemitas.* Quia in ipſa per ſe nulla eſt extenſio, donec deſcendat in Microproſopum, ut ſupra dictum eſt. Deinde etiam Microproſopo competunt ſemitæ anguſtæ, & non viæ latæ; quippe quæ adhuc obſcuræ ſunt, eò quod vicinæ ſint Patri, qui prodit è Sene Sanctiſſimo. Et Lex in Sapientia hac comprehenditur ſub conceptu viginti duarum literarum & decem dictorum: quæ deinde inferiùs in Microproſopo magis manifeſtantur: hìc autem continentur modo quodam magis occulto. Res a. ita ſe habet; quod in generali conceptu iſtius Sapientiæ cõtineatur & Binah ſeu informatio, & mater intelligendi: Literæ autem ab Informatione ortum habent. Sunt igitur viginti duæ literæ in Informatione, quæ in Sapientia iſta latet. Et decem dicta ſive effata, quibus eadem prægnans eſt ceu Mater; & quæ deinde generat, per myſticum illud; & dixit Deus, ubi per אלהים intelligitur Informatio hæc. Et hæc ſunt decem; novem Microproſopi & Regnum, quæ efficiunt decem: quoniam & Regnum, quod finis eſt, comprehenditur in hac Sapientia. Et hoc eſt, quod dicitur: In hac Sapientia Principium & finis reperiuntur: unde etiam dicitur, Sapientia ſuperior; ſapientia inferior; id eſt, Sapientia integra & perfecta. Cum Sapientia iſta extenditur, manifeſtatur Informatio; quæ eſt Mater illa intelligendi, quæ in illâ fuerat comprehenſa. Et iſta tunc generat Sapientiam, Informationem & Cognitionem, qui ſunt Patres in Microproſopo. Tunc Sapientia dicitur Pater Patrum. Scito enim, quamvis hi gradus ſint cerebrum Microproſopi, & dicantur Sapientia, Informatio, & Cognitio iſtius; quod tamen reſpectu Patris & Matris ſint חגת Benignitas, Severitas & Pulchritudo; (qui dicuntur Patres) ita ut illa revera ſit Pater Patrum: ut pluribus infra dicemus. Et hoc ipſum eſt quod in Sohar alibi dicitur, ſectione Miſchpatim: Caput Regis conformatur per Benignitatem & Severitatem. Sed de his ſatis.

§. 115. *Hac ſapientia omnia comprehenduntur.* Sic ſequitur in textu Idræ propoſito. Jam etenim dictum eſt, quod Eſſentia ſumma in illa amiciatur, deſcendatque usque ad finem graduum. Hinc etiam dicitur: *Omnia in ſapientia feciſti.* Patet igitur, quod ſicut Sapientia ſuperna, cerebrum nimirum occultatum, Lucem & Eſſentiam divinam includit, ne deſcendat, niſi per capillos; quod eſt initium conformandi ſenem, ut nempe occultetur, quo manifeſtari queat, quoniam occultatio ejus eſt ipſius manifeſtatio: ita & hæc Sapientia includat Lucem ne manifeſtetur niſi per ipſam veſtita; atque ita ipſa

eſt

Digitized by Google

eſt Cauſa manifeſtationis ejusque principium: & hanc ob cauſam etiam nomen Principii ipſi tribuitur. Unde quoque dicitur: Locus principii, qui reperitur à Sene; i. e. Locus ubi manifeſtatio incipit; qui invenitur & deſcendit à Sene, in quem ipſa Eſſentia extenditur. Et hoc fit per pilos Barbæ; quæ vocatur Influentia: nam per Influentiam deſcendit Eſſentia ſuperna & iſtum irradiat: & hoc eſt, quod dicitur: illum illuminari ab Influentia; hoc eſt lumen Sapientiæ quod deinde extenditur in Microproſopo in triginta duos tractus. Vel etiam dici poteſt, hoc in ipſo corpore Patris extendi in triginta duos tractus; nam & Albedo cranii extenditur in tredecim tractus, ut ſupra dictum eſt. Ex hinc autem in Microproſopo fiunt ſemitæ; & egrediuntur è cerebro occulto *è lumine, quod in ipſo eſt*, i. e. è Luce & Eſſentia ipſa inibi exiſtente. Et hæc eſt Benignitas ſuperna: nam hæc Lux & Eſſentia quæ in Sapientia & Informatione eſt, extenditur (è ſummitate) in tria capita ſumma; & in fronte & barba prodit lux hæc & Eſſentia, ceu Benignitas: & hæc eſt Benignitas ſuperna. Et hæc dum abinde prodit vocatur Aër tenuis, & abſconditur in ſpiritum qui occultatur in Sene dierum; quippe qui veluti corpus & vaſculum eſt illius Aëris tenuis. Et hoc eſt illud, quod dicitur in Idra minore: *Et ille Pater eſt ſpiritus, qui occultatur in Sene dierum, & in illo abſconditur hic aër tenuis.* Hæc ibi. Quod autem dicitur: Senem hac Luce primum lucere; id ita ſe habet: quod eadem in tribus capitibus reperiatur; eo quod in iſtis ipſa divina Eſſentia appareat ſine ullo medio interpoſito. Sed in hoc tantummodò lucet per viam capillorum: illud autem ante lucem iſtam fit.

Et eſt principium unde fit manifeſtatio. Quamvis enim ipſa ſit occulta; attamen, quia ipſa eſt initium illorum quæ infra manifeſtantur; quoniam in Microproſopo manifeſtatur ſapientia, & ipſa extenditur in triginta duas ſemitas; hinc eidem tribuitur Nomen Principii, quia eſt Initium Sapientiæ, quæ in Microproſopo manifeſtatur. Hinc dicitur: eſt principium iſtius quod manifeſtatur vel tunc quando manifeſtatur: & non dicitur: principium quod manifeſtatur. Quod ita ſe non habet in Sapientia occultata; quæ nullo modo manifeſtatur, ut ſupra diximus: *Et conformatur in tria capita; & caput unum eadem comprehendit.* Illa capita ſunt Sapientia, Informatio, Cognitio: & Influentia illa ſub ſe comprehendit. Scito enim, quod ex hac Influentia fiat Caput quoddam, quod ſub ſe continet Sapientiam & Informationem. Et hoc eſt illud, quod alibi dicitur: *Veni vide! Principium, quod vocatur Pater, comprehenditur in* יוד *Jod, quod pendet in Influentia ſancta.* Hæc ibi. Ergò Jod pendet in Influentia, & in illa comprehenditur Pater, & hoc Jod, quod eſt Caput, illa comprehendit. Hinc patet, quod hoc caput fiat è Luce illa, quæ prodit è Membrana diaphana, quæ clara fit, & clauſa eſt. Et hoc eſt, quod dicitur Capite ſecundo Libri occultationis; *Jod ſupernum, quod circundatur effluvio Senis, & Membrana pellucida, quæ inclareſcit & clauſa eſt.* Hæc ibi. Fortè autem dici poteſt, quod Membrana hæc aërea ſeu pellucida tantummodo ſit ad circũdandum Jod, ut iſti communicet magnam copiam influxus, poſtquam illa jam emanarunt, ut augeatur influxus pro arbitrio Influentis. Alias autem certum eſt, quod fundamentum emanationis iſtius Capitis ſit è pilis Influentiæ, quâ deſcendit ipſa Eſſentia. Et hæc fit in tria Capita, eodem modo ut Senex.

Et

Et illa tria extenduntur in Microproſopum, prout ſupra jam expoſuimus.

§. 116. Pergit autem. *Hac Sapientia exſculpitur*, vel effiguratur; *& producit* &c. Supra autem jam diximus, quod phraſis גליף ſculpendi, denotet, quod ipſi paretur receptaculum, per modum maris & fœminæ; *& producit* Informationem, quæ eſt Mater. Hæc enim eſt fluvius, qui egreditur ex Eden ad irrigandum hortum. Scito enim, quod Microproſopus qui eſt Pulchritudo Jiſraëlis ſit בן יה Filius Jah; emanetque è copula Sapientiæ & Informationis. Et poſt emanationem ejus faciunt ipſi cerebra illa, de quibus poſtea. Informatio autem duos habet conceptus; unum rotundum ad inſtar ס; quem habet, dum adhuc ſupra occultatur cum ſapientia: & alterum ſub forma quadrata ם Mem clauſi, cùm infra reſidet ſuper liberis, ut illos lactet; ſicut dicitur ſectione Trumah. Sic igitur exſculpitur Sapientia hæc, id eſt, Pater, producitque foras Matrem intelligendi, ut non ſit ס ut Samech, ſed ut ם finale, & liberos lactet. Et hanc vim hoc loco habet vocula producendi: & juxta hanc notionem de Informatione dicitur: quod egrediatur ex Eden. Et propterea hoc cerebrum prius eſt reliquis; quia impoſſibile eſt, ut ullum Cerebrum fieri queat, antequam Informatio foras egreſſa ſit ſub myſtico ſenſu ם Mem finalis, ad lactandum filium; ut creſcat cerebrum ejuſdem. Cùm igitur hoc modo prodiit, ipſa *intrat in caput Microproſopi*: hic enim eſt filius ille, qui pulcher fit per ſuctionem lactis materni. Et ſic fit cerebrum ejus. Et ſicut à lacte quod ſugit infans, totum iſtius corpus creſcit: ita & hoc *dimanat per totum corpus ejus, potatque* omnes ſex partes corporis. Scito enim cum Microproſopus hic adhuc eſt in utero Matris ſupernæ, quod tunc non niſi ſex dies ipſi tribuantur, quæ ſunt Benignitas, Severitas, Pulchritudo, Victoria, Gloria & Fundamentum: quæ denotantur per ו illud minutum quod latet in litera ה. Cùm autem foras prodit; eumque lactat mater iſta, major fit. Et hoc ipſum eſt, quod alibi dicitur: Plantæ, quæ tenues fuerant ut cornua locuſtarum, & evulſæ & transplantatæ, deinde creverunt; ut habetur in ſectione Breſchith. חגת igitur; id eſt, Benignitas, Severitas & Pulchritudo, factæ ſunt ipſi in חכב i.e. in Sapientiam, Informationem & Cognitionem; quæ ſunt tria ipſius cerebra. Et נהי ipſius, i.e. victoria ejus, Gloriaque & Fundamentum factæ ſunt חגת Benignitas, Severitas & Pulchritudo. Atque ſic fœmina prodibat à tergo ejus è regione Pulchritudinis, quia ibi eſt domus ejus. Ipſe autem ulterius extendebatur in Victoriam, Gloriam, & Fundamentum, ex his gradibus ipſis: quia membra ejus cum ex ſolo conſtarent corpore nullum habebant fulcrum, in quo inſiſtere poſſent: hinc illo loco ipſum attigit Samaël Princeps Eſavi, cùm luctaretur cum Jacobo. Hinc igitur patet, quod Sapientia, Informatio & Cognitio, quæ in Microproſopo, reſpectu Patris & Matris ſint Benignitas, Severitas & Pulchritudo, duo nempe brachia & corpus. Et Benignitas, Severitas & Pulchritudo Microproſopi ſint Victoria, Gloria & Fundamentum in Patre & Matre; duo nempe crura & fœdus: & hæc ſunt Sapientia, Informatio & Cognitio Fœminæ; quia iſto loco hæc accepit Caput ſuum, ſicut dicitur in Idra. Et Victoria, Gloria & Fundamentum Microproſopi ſunt Benignitas, Severitas & Pulchritudo Fœminæ; ſuntque myſterium Prophetarum & Hagiographorum: quia ex parte Microproſopi ſunt Prophetæ, qui ſunt

Digitized by Google

ſunt victoria & gloria: & ex parte Fœminæ ſunt Hagiographa, Benignitas & Severitas: & ex utraque parte nullum habent nexum cum Lege ſuperna (i. e. Pulchritudine Patris & Matris) & nihil habent cui innitantur.

Extenſio ergò Victoriæ & Gloriæ Microproſopi facta eſt per Informationem, quæ extendebatur usque ad Gloriam, ſicut dicitur in Tikkunim ſeu ſupplementis Sohariſticis: Ab Informatione Prophetæ, Victoria & Gloria provenerunt, & à Regno Benignitas & Severitas, nempe Hagiographa. Nam ab Informatione crura facta ſunt Microproſopo: & hinc è literis initialibus horum graduum בִּינָה נֶצַח הוֹד יְסוֹד, conſtituitur nomen בִּינְהָן. Et è regno à parte poſtica Microproſopi provenerunt Hagiographa; ut Benignitas & Severitas. Quod autem Informatio extenſa ſit usque ad Gloriam ſic intelligi poteſt: quoniam cum illa deſcendit à facie Sapientiæ & reſidet incubando ſuper liberis ſub myſterio ם quadrati, clauſi, crura ejus pertingunt usque ad crura Microproſopi, & hæc influxum ab illis aſſugunt: atque tunc dicitur תבונה, quaſi בן ובת, filius & filia: יה Tetragrammati; prout id traditur in Idra minore.

Quare autem his dat plantarum nomen, dicitque, quod potet omnes has plantas, cùm tamen nullum ipſe det influxum, quia ab ipſa matre totum cerebrum primum formatur. Nam cerebrum ſecundum derivatur à Sapientia in Informationem, & ab hinc in Microproſopum? Nimirum propterea dicit illum porrò defluere. Quod etiam factum eſt per ſculpturam, ut ſapientia ſculptionem inſtitueret ad inſtar Maris & fœminæ; ubi Informatio hoc cerebrum alterum accipiebat, & transferebat in Microproſopum. Hinc iterum incipit & dicit: *quod Cerebrum alterum ſit illud lumen à quo demanant* &c. Quamvis enim duo illa cerebra in ipſum veniant ab Informatione; tamen inter ſe non ſunt æqualia: nam primum eſt ab Informatione ipſa, ſub myſterio lactis ejus enatum: alterum autem ab ipſa ſapientia venit, à qua emanarat in Informationem, & ab hac in Ipſum. Et cùm duo illa Cerebra derivarentur ut intrarent in caput Microproſopi, illa etiam ſculpturam inſtituebant ad inſtar Maris & fœminæ, & copulabantur per Cognitionem ſupernam; quæ erat loco membri ſancti inferioris, quod eſt fundamentum; & intrabat in profundum putei; quod infra dicitur Punctum Zijon in matrice fœminæ; cujus reſpectu in ſupernis hoc dicitur Caput Profunditatis putei; quia hic ingreſſus eſt in profunda putei ſuperni. Et hæc eſt apertio omnis matricis; ſicut dicitur in Sectione Breſchith. Et hic eſt ſenſus, phraſeos findendi; quod Cognitio perfiderit, ut finderet matricem: ſicut ſcriptura dicit: per Cognitionem ejus abyſſi perfiſſæ ſunt. Cùm igitur copularentur & jungerentur invicè, fiebat cerebrum tertium, quod ambo priora includit; quod eſt Cognitio. Et hoc cerebrum tertium factum eſt per myſterium copulæ, ut produceretur Anima pro ſex partibus corporis, ad modum copulæ ſupernæ, quæ inſtituitur ad producendum animas. Et hinc dicit: *Intro abit intra corpus & implet conclavia & exedras*; ſicut anima adimplet totum corpus, & ineſt in conclavibus conclavium.

§. 117. Et ſi accuratè perpendantur iſta, reperimus, quod Cognitio, ſit Pulchritudo; & Pulchritudo ſit fundamentum. Item quod Sapientia ſit Benignitas; & Benignitas ſit victoria. Item quod Informatio ſit Severitas, & Severitas ſit Gloria. Imò ſi

Digitized by Google

adhuc altius aſcendatur, deprehenditur: quod tria capita ſint Corona, Sapientia & Informatio; & Pater, Mater & Influentia, ſint Benignitas, Severitas & Pulchritudo: & tria Cerebra quæ in Microproſopo ſint Victoria, Gloria & Fundamentum; ubi porro ſequitur Regnum; ſub myſterio nodi phylacteriorum ſub forma ד Daleth. Quin imò ſi adhuc altius emergat intellectus noſter, inveniemus, quod in Capite primo occultò delitescant Corona, Sapientia & Informatio: & in capite ſecundo; Benignitas, Severitas & Pulchritudo; & in capite tertio, Victoria, Gloria & Fundamentum: item Regnum. Et ulterius aſſurgendo inveniemus, quod in capite primo deliteſcat tota Emanatio, usque ad Fundamentum. Et in capite ſecundo, Regnum ſub myſterio Coronæ regni: & in capite tertio, ejus conformationes ad manifeſtationē per occultationem emanationis. Alius etiam modus ſupereſt per figuram Circumdantium. Ut caput ſummum circundetur per Coronam; & Corona per Sapientiam; & Sapientia per Informationem: eodemque modo Pater & mater circundabuntur à Microproſopo & Microproſopus ab uxore ſua; quæ eſt theca ejus. Quamvis alii adhuc modi ſint quam plurimi, quos omnes enarrare ſuperſedebimus.

§. 118. Summa horum omnium huc redit: Quod ſub initium emanationis Microproſopus à Patre prodierit, & immixtus fuerit Matri ſub myſterio literæ ה, reſolutæ in דו, id eſt, Daleth & Vav; per quod Vav denotatur Microproſopus; quia tantum valet ſex partes, quæ ſequuntur Sapientiam & Informationem in ordine Numerationum. Et juxta hunc conceptum Pater vocatur Pater, Patrum; quia ab illo prodeunt Patres; id eſt, Benignitas, Severitas & Pulchritudo. Atque tunc ſimilis erat Microproſopus literæ Vav, quæ ineſt literæ He; quia illa nullum habet caput. Cùm autem natus eſſet filius iſte pulcher, conſtituta ipſi ſunt tria Cerebra per fluvium ſupernum; ſicut ſcriptum eſt Pſal. 110. v. 7. *De flumine in via bibet, propterea exaltabit caput.* Hinc eidem tribuitur litera Vav è Nomine Tetragrammato, quæ habet Caput. Fæmina autem ſuperna accepit filium hunc eumque lactavit, juxta illud: כונן שמים בתבונה Parat cœlum per intelligentiam. Quoniam Ipſa eidem format omnia tria cerebra, & per eam hæc in ipſum veniunt. Sed Cerebrum illud, quo extenditur in quinquaginta portas, per illam, & ab illa ipſa intrat in Caput Microproſopi, ſub myſterio lactis materni; & hoc quidem per Patrem; qui Informationem foràs producit ſub myſterium ם clauſi, ut lactare queat filium ſuū: ubi plantæ, quæ tenues erant ut cornua locuſtarum incrementum accipiunt. Atque hinc dicitur; quod Ipſa egrediatur ex Eden: quia illa adhæret ſapientiæ, & egreditur ad lactandum filium. Quoniam primitus usque ad tempus partus hujus, ſibi invicem adhærebant de facie ad faciem: ſicut dicitur 1. Reg. 7. v. 36. *ſecundùm nuditatem vir & junctura ejus non ſeparabitur.* Eodem nempe modo ut prodibat Adam protoplaſtes; modo quod hi ut gemelli faciem faciei jungant. Poſtquam autem conformatus eſſet Senex, ut illa lactare poſſet filium ſuum, neceſſe erat, ut conformarentur in figuram maris & fœminæ, ita ut in uno eſſet extantia, & in altero profunditas: tunc ipſa exibat propter filium ſuum. Atque hinc intelligi poterunt, verba illa; *Sapientia hac exſculpebatur.* Scito autem, quod Conformationes Informationis, Matris nempe ſupernæ omnes

omnes ingreſſæ ſint in corpus Microproſopi, ut eſſent loco Animæ ejus. Et hic eſt ſenſus verborum illorum: *Et hinc pergit & promanat per totum corpus.* Atque hæc eſt ratio, quare illæ tam occultæ ſint: & huc pertinet dictum illud, *Parat cœlum per intelligentiam.* Et hinc בינה Informatio etiam vocatur per metatheſin בן יה filius Jah; ut nomen ipſius ſit ſicut nomen filii ejus; quia ſex partes corporis illius, ſunt anima ſex partium corporis filii. Unde Jacob thronus & vehiculum eſt ſex partium externarum; Moſes autem internarum; ita ut hic ab intra, & ille ab extra conſiſtant: ſicut dicitur in Sohar ſectione Balak; & in Tikkunim. Atque hinc intelligi poteſt, quare dicatur, quod Moſes dignus fuerit accipere Informationem: ſicut dicitur in Raia mehimna; quia applicitus fuit ad ſex partes internas, quæ ab Informatione ſunt; ut modò diximus. Extenſa autem eſt usque ad Gloriam, quod denotatur per myſterium de quinquaginta Portis Informationis. Atque hinc etiam dictum eſt, Arborem vitæ requirere iter quingentorum annorum. Fundamentum enim pars maſculina eſt, quale in Informatione non datur, quippe quæ eſt fœmina; quapropter etiam illuc usque non eſt extenſa; ſed tantum usque ad Gloriam. Gloria autem tribuitur Moſi ſicut traditur in Tikkunim, & in Raia mehimna. Nihilominus tamen punctum Zijon ſupernum, quod in Informatione eſt, in ipſo quoque exiſtit; quamvis non cognoſcatur. Unde patet quod in Ipſo ſit potentia Fœmininitatis occulta, & potentia maſculinitatis manifeſta. Et ob hunc concipiendi modum Fundamentum multis in locis vocatur Zijon. Et duo conceptus iſti ſunt Joſeph & Benjamin: hic tanquam Aquæ fœmininæ; & ipſe eſt ſcaturigo putei perennis: & ille tanquam Aquæ maſculinæ, ſub myſtico ſenſu Joſephi juſti. Hic Joſephus eſt ſupra; & ille infra: intrat; & exit: intrat ad inferendum aquas maſculinas; & exit ad educendas aquas fœmininas erga maſculinas: & hoc ſemper fit, quandocunque eſt copula. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur ſectione Vajeze: Omni tempore Juſtus mundi inferioris exit & intrat, &c. Scito enim, quod impoſſibile ſit aquas fœmininas educi niſi per Animas Juſtorum; iſtæ autem veniunt ab Illa, ab Informatione. Et hæc omnia probè notanda ſunt.

§. 119. Patet igitur, quod exitus Informationis, dum foràs prodit, fiat per conformationes ejus; de quib. dicitur in Cantico canticorum. Et illæ intrant in Microproſopũ, & faciunt in eo Cerebrum: & exinde extenduntur per totum corpus ejus. Sapientia autem ipſa per ſe conformatur & producit pro eo cerebrum ſecundum; per Informationem. Et cerebrum hoc non extenditur per totum Corpus ob nimiam ſuam apocryphſin: & propterea vocatur filius Ribkæ, & non filius Jizchak; ſicut dicitur in Idra minore: quia fundamentum ejus eſt ab Informatione; & hæc eſt Vita Regis. Hinc Cerebrum ejus antecedebat cerebrum alterum, à ſapientia ſuppeditatum.

§. 120. Et ſcito: quoniam Microproſopus jam habebat Benignitatem, Severitatem & Pulchritudinem, è quibus fiebant Sapientia, Informatio & Cognitio: Hinc etiam in Cerebro primo ſicut Idra tradit; fiebat cerebrum aliud; nimirum hoc erat Severitas, & inde fiebat Informatio; hinc cerebrum fiebat aliter, quam erat.

§. 121. Et cerebrum ſecundum à Sapientia proveniens, non amicitur in Informatione

Digitized by Google

matione; ſed derivatur è Sapientia, & per Informationem ſaltem tranſit & intrat in caput Microproſopi. Et hoc eſt, quod dicit: *Illud alterum eſt lumen illud, quod ab ipſo tantùm derivatur:* ſicut diximus. Et à cerebro hoc derivantur triginta duæ ſemitæ, per lumen quod accedit per viam pilorum Capitis ſuperni in hoc cerebrum, ut ſupra dictum eſt.

§. 122. Patet ergò quòd extenſio Cerebri Informationis ſit ab Ipſâ: Cerebrum autem quod à Sapientia eſt, non extenditur in triginta duas ſemitas, niſi per capillos ſupernos.

§. 123. Et hæc duo Cerebra dum prodeunt ut intrent in Microproſopum, antequam illuc ingrediantur, uniuntur per myſterium copulæ. Quoniam productio duorum iſtorum cerebrorum eſt conformatio ſecunda: quæ in eo conſiſtit, quod habeant formam hominis, & conſtent capite & corpore, brachiis, cruribus, & fœdere ſancto. Et hoc intelligitur per vocem, exſculpendi: qua denotatur fabricatio receptaculi; ut ſubinnuatur corpus & anima, ubi corpus eſt receptaculum animæ. Et unumquodque efformabatur ſecundum naturam ſuam. Et Informatio quidem totam conformationem ſuam introducebat in Microproſopum; ſed non pariter etiam ſapientia; quippe cujus lumen tantùm veniebat usque ad cerebrum, quia occultius eſt, quàm comprehendi queat.

§. 124. Et ſcito, quod cerebrum in Microproſopum proveniens ab Informatione, etiam diſtribuebatur in fœmininitatem; & hinc vocatur תבונה Intelligentia, juxta illud, quod ſit בן ובת filius & filia, וה, Vav & He Tetragrammati; ſicut dicitur in Idra minore. Atq; hinc textus Idræ dicit, lumen aliquod promanaſſe ad rigandum גנתא hortum, id eſt, fœminina Microproſopi: & hic eſt hortus ille, de quo ſupra dictum eſt; quod è parte Matris prodeat filia. Et quia genere fœminino dicitur גנתא, hinc non videtur ſubintelligi poſſe Vav: Unde & in Idra dicitur ad irrigandum גן hortum, & hoc eſt Vav.

§. 125. Cerebrum autem, quod à Sapientia prodit non aliam habet extenſionem, quam usque ad Cerebrum; & extenſio ejus ſit per crines capitis ſuperni, quia per iſtos extenditur in triginta duas ſemitas. Et hoc eſt quod dicitur: lumen tranſire à capillis ſupernis per capillos inferiores in Cerebrum Microproſopi; vel ut verba Idræ magnæ ſonant: *& lucet & manat in illo trine in crines Microproſopi: & exhinc conformatur Cerebrum; & deinde cerebrum hoc promanat in triginta duas ſemitas.* Hæc ibi. Et hæc indicant magnam luminis diminutionem ob nimiam occultationem.

§. 126. Et duæ promanationes iſtæ ſunt conformatio Sapientiæ & Informationis, ut quælibet acciperet formam hominis ſicut dictum eſt. Atque tunc copulabantur per myſterium Cognitionis ſupernæ, quæ vocatur Caput profunditatis putei. Quia profunditas putei eſt Informatio.

§. 126. De his ita legimus in Sohar, Sectione Vajeleſch: *Hinc homo tenetur inſtruere laudem Domini hoc modo ab imo aſcendendo ſurſum: ut elevetur honor Domini ſui in locum aquationis profunditatis putei, qua emanando prodit. Deinde manat ut derivetur deorſum*

ſum ab illa aquatione rivi per omnes gradus, usque ad infimum. &c. Hæc ibi. Ubi ſenſus eſt: Quod neceſſarium ſit ut homo in precibus ſuis elevet laudem Domini usque ad locum ubi effluit profundus puteus, qui emanat & prodit in Microproſopum: & hoc per intellectum ſupernum, qui intrat in profundum Informationis; & hoc eſt punctum Zijon ſupernum, quod in Informatione eſt: & hæc ſemitâ eſt apex infimus literæ Jod. Jod enim habet tres apices: primus vocatur Caput; alter vocatur Corpus; & tertius tenuiſſimus & infimus vocatur ſemita; de qua dicitur in Sohar Sectione Balak: & ſemita hæc intelligitur in dicto illo myſtico *& ſemita tua in aquis multis.* Hæc eſt copula Sapientiæ & Informationis, de qua dicitur in Sectione Breſchith. Eſtque cognitio ſuperna, quæ intrat in punctum Zijon. Et punctum Zijon quod in ipſa, vocatur ſemita, quam non novit Avis. Et hæc ſemita vel callis, qui illuc ingreditur, vocatur Cognitio: & hæc eſt apertio omnis matricis. Et hoc eſt quod dicitur in Sectione Breſchith in Præfatione; *Apertio omnis matricis eſt in illa ſemita tenui, qua deſcendit è litera* י *Jod: qua aperit matricem ut fiat fructificatio debita: & eſt* קודש *Sanctitas ſuperna. &c.* Hæc ibi. Vocatur autem Sanctitas ſuperna, quia infra eidem opponitur Fundamentum quod vocatur קדש, Sanctitas; cum dicitur Sabbathum Sanctitatis: modò quod hæc ſit Sanctitas ſuperna.

§. 127. Porrò ſcias, quod ſicut in fœdere Sanctitatis inferioris ſunt duo conceptus, maſculinus & fœmininus, ſub myſterio Joſephi & Benjamin: ſic etiam in ſemita ſuperna eſt conceptus ſuperus. & vocatur callis vel ſemita aquarum maſculinarum: & conceptus inferus: ſub myſterio aquarum fœmininarum: & vocatur Semita, quam non vidit Avis; & vocatur profunditas putei; & hæc non ſeparatur à puteo in æternum; ſicut ſcaturigo fontis ab eo non ſeparatur in æternum: Sicut dicitur in Sectione Toledeth Jizchak. Et de hac etiam ſermo eſt in Sectione Achare moth, & in Sectione Breſchith: Semita illa nec cognoſcitur Supra, nec infra: ſicut dicitur; Semitam non cognovit Avis. Id eſt non cognoſcitur ſupra, ſub notione Aquarum maſculinarum; nec infra ſub notione ſecunda, quam habet ab Informatione ſub myſterio Aquarum fœmininarum: quia occulta eſt & profunda, ut inveniri nequeat. Et hinc vocatur profunditas putei; de qua ſcriptum eſt: *& ſemita tua Aqua multa; & veſtigia tua non cognoſcebantur.* Quoniam ambo conceptus nec ſupra cognoſcuntur nec infra.

§. 128. Porro etiam Aquæ fœmininæ, notionis hujus inferioris, ubi hæc ſemita eſt, quæ in Informatione extat, veniunt per ſcaturiginem fontis: Et ſicut Regno tribuitur nomen Benedicti, ſub myſterio fluentorum fontis; ita Informationi ſub myſterio ſemitæ hujus in ipſa exiſtentis: & hæc eſt differentia, inter ברוך ſeu benedictus precum; & cæterarum benedictionum: quia hoc pertinet ad Informationem & conceptum Semitæ iſtius: illud autem ad Regnum & myſterium fundamenti ejus: Sicut dicitur in Raia mehimna. Sed ratione ipſius mundi venturi tantum non dicitur ברוך benedictus; ſed ברכה benedictio. Sicut dicitur in Sectione Trumah; & in Sectione Veæthchannan: & ſcito quoque, quod Informatio vocetur *Profunditas fluvii* in fine Sectionis Vajikra: & *Profunditas ſuperna:* Sectione Vajechi, & Sectione Beſchallach.

Digitized by Google

Item *Profunditas omnium.* Sectione Vajechi; & Sectione Æmor; & Sectione Veæthchannan, & *Profundiſſimus omnium* Sectione Vajechi; & Sectione Beſchallach; & Sectione Zav; & Sectione Æmor: & Sectione Behaalothecha: & Sectione Chükkoth: & Sectione Veæthchannan. Et hæc omnia ſub myſterio ſemitæ quam in ſe habet, cum potentia maſculinitatis & cum potentia fœmininitatis. Nam potentia Maſculinitatis quam in ſe habet vocatur *Profundus ſupernus:* Sicut dicitur Sectione Beſchallach. R. Chiskijahu inquit: *Cum Senex occultiſſimus omnium occultorum benedictiones ſupernas præparat, omnia effundit & omnia comprehendit in hoc Profundo ſuperno; & ab hoc haurit & in ſe eaſdem trahit Fons ille, è quo rivi & fluenta effluunt, & rigationes fiunt.* Hæc ibi. Ecce Fons ille unde rivi & fluenta effluunt, eſt Informatio, quæ haurit & attrahit è *profundo ſuperno*, i. e. ab illa ſemita tenui, quæ in eam deſcendit. Et in Sectione Vajechi: *In precatione ſua homo attentionem ſuam applicare debet in ſupernis ad profundum ſupernum è quo emanant omnes benedictiones & omnis vita abinde provenit, ut ſuſtententur omnia,* &c. Ubi ſenſus eſt; meditationem debitè ſub precibus inſtituendam ſuper profundo hoc ſuperno, quod eſt punctum Zijon; ubi occultatur fœdus Sanctum ſupernum. Et ab hinc derivari duas influentiæ ſpecies, per copulam ſupernam; nimiſum influxum benedictionum & influxum ſuſtentationis. De illo dicitur, quod hinc deſcendant omnes benedictiones & influxus & vita; unde ſubſiſtant omnia entia; juxta illud: *& Tu vivificas omnia:* quoniam & Angeli ſi ab illis ceſſaret influxus ſupernus, ne unico quidem momento ſubſiſtere poſſent: ſicut dicitur Sectione Vajikra. Et de altera influxus ſpecie dicitur: quod hinc prodeat vis unde ſuſtentantur omnia. Et ambo hi influxus fiunt per copulam ſupernam; ita ut ſi unus ex ipſis deficiat, veluti Influxus benedictionum, copula non vocetur perfecta. Atque hinc dicitur Sectione Acharemoth: *Hoc lumen eradiat de latere ſuo, illa hora cum ſeſe copulat cum ipſa Copula perfecta. Hoc tempus copulæ fit in illa ſemita quæ non cognoſcitur nec ſupra, nec infra.* &c. (Prolixam digreſſionem ulteriorem hic omitto.)

§. 129. Summa omnium huc redit: quod homo in precibus ſuis mentem ſuam applicare debeat, ad Radicem radicum, ut in ſeſe derivet influxum & Benedictionem è profundo fontis. Et hæc eſt ſemita illa, quæ in puncto Informationis invenitur: Ut hac ratione derivet benedictiones è ſcaturigine omnium, quæ eſt Cognitio ſuperna, ſemita maſculina. Quoniam dum excitatur ſemita, quæ in Informatione, per precationem Juſti, ſub myſterio aquarum fœmininarum, etiam exſuſcitatur ſemita ſuperna, quæ eſt ſcaturigo omnium, ad profundendas aquas maſculinas, & emittendas benedictiones erga aquas fœmininas, quæ elevatæ ſunt è ſemita inferiore, quæ in Binah ſeu Matre Intelligendi. Et hoc fit per viam fundamenti cum regno, ut notum eſt. Et hic locus eſt Sapientia, quæ vocatur Eden; interdum autem vocatur, Profunditas putei: interdum etiam ſcaturigo omnium. Eſtque locus è quo exit ille fluvius, qui eſt Binah ſeu mater. Ipſe autem locus, nempe Sapientia, vocatur Eden. Et hic Eden duos habet concipiendi modos; unum maſculinum; quatenus ab ipſo egreditur ille fluvius; quia Eden eſt maſculini generis: & Binah ſeu intelligentiæ largitio eſt, Aqua ab ipſo emanans,

Digitized by Google

nans, quæ ſeſe habent ut cauſa & cauſatum, ut influens & influxum accipiens. Et deinde quoque fœmininum, qui in Informatione hac invenitur, ab ipſo deſcendens, & ſemper penes ipſam exiſtit, nec ullibi extra eam exiſtere poteſt: & eſt Anima Matris, adeoque unum ſunt. Sic autem ab illo advenit; ſicut fundamentum eſt in fundamento Regni; cum dicitur quod Juſtus ſit Pſyche Regni. Et reſpectu duorum iſtorum conceptuum, tria allegantur in Idra, loca ſcripturæ: Nam intuitu conceptus maſculini dictum eſt: *Et fluvius egreditur ex Eden.* Intuitu conceptus fœminini autem ſcriptum eſt: Iſ. 46. v. 5. *Fluminis rivi ejus lætificabunt civitatem Dei:* quæ ſunt aquæ fœmininæ, quas appellat rivos, quia dividuntur ab aquis ſupernis; ſicut ſcriptum eſt: *& ſit diſtinguens inter aquas & aquas.* Ab his autem Aquis fœmininis derivantur Aquæ fœmininæ in Regnum, quæ eſt *urbs Dei.* Et hinc etiam vocatur profunditas putei, quia ab illa Aquæ fœmininæ promanant in fontem inferiorem. Et locus hic vocatur *Profunda*; Pſal. 130. v. 1. Id eſt, duo profunda; profunditas fontis, & profunditas omnium: ita ut profunditas fontis ſit conceptus fœmininus; & profunditas omnium, maſculinus.

Et ſcito quod Cognitio ſuperna, quæ correſpondet fundamento inferiori ſit finis extremus in ſupernis, ſive terminus corporis ſuperni, & ab ea emanat Binalis ſ. informatio.

FINIS

Commentarii Lorjenſis in Librum Occultationis.

Commentarius generalis methodicus in tres iſtos Libros:

Librum Occultationis; & Synodos tam majorem, quam minorem.

è Libro Emek Hammelech.

§. 130.

MUndus prior dici poteſt Mundus Pſyches; qui deſtructus fuit cum animabus quæ in eo fuerant, quia in illis prævaluerat malum. Mundus alter dici poteſt mundus ſpiritus: in quo dimidia pars boni & dimidia mali eſt: qui tunc reſtituitur, cum è malo fit bonum, donec omnia ſint bona. Atque tunc ſequetur mundus novus, Mundus mentis, in quo bona omnia, & Sabbathum atque quies.

§. 131. Idem hic mundus alter dicitur mundus Bilancis; eſtque mundus reſtitutio-

nis &

nis & conformationis. Quia ſicut in Bilance duæ ſunt Lances ex utraque parte, & in medio lingula examinis; ſic etiam Numerationes in hoc mundo reſtitutionis in ſingulis Perſonis conformantur: Nam Sapientia eſt à dextris, in latere Benignitatis: Informatio eſt à ſiniſtris in latere Severitatis; & Corona eſt Lingula in medio ſupra illas conſiſtens. Sic etiam Benignitas eſt ex una & Severitas ex altera parte, & Pulchritudo ſub iſtis. Porrò quoque victoria ab una, & Gloria ab altera parte, & fundamentum ſub ipſis. Et iſta bilanx invenitur in omnibus Perſonis.

§. 132. Et ſicut mundus iſte reſtitutionis inſtitutus eſt per modum bilancis; ita etiam conformatus eſt per modum formæ humanæ, integræ. Nam Corona eſt Caput: Sapientia & Mater intelligendi ſunt duo humeri: Benignitas & Severitas ſunt duo brachia. Pulchritudo eſt corpus una cum corde & inteſtinis usque ad locum femorum. Victoria & Gloria ſunt crura, extra corpus protenſa; & Fundamentum eſt membrum fœderis Sancti. Baſilia autem & ipſa eſt perſona integra, ſed à tergo conſtituta, cum qua deinde inſtituitur copula: modò quod membra ejus ſint minora, quam maſculi, & ambo ſimul vocantur Homo: Gen. 5. v. 2. Et hoc eſt myſterium Bilancis, de quo in Libro occultationis.

§. 133. Et hoc eſt myſterium illud, de quo dicitur in Idra magna Col. 256. כיון דסליק לארת ישבא ביה: *Cum aſcendit* (in animum Emanatoris) *ordinatè diſponi* (& repræſentari) *in eo*, id eſt, in Mundo Inanitatis: לא קאים ולא הוה יכיל למיקם· מאי טעמא משום דאדם לא אתתקן: *Non ſubſtitit; & non potuit conſiſtere; quam ob cauſam! quia Homo non conformatus erat*; unde omnia in vacuum & inane reducere neceſſe erat מאי טעמא דתקונה דאדם בדיוקניה כליל כלא. ויכיל כלא לאתישבא ביה: *Quæ ratio? Quia conformatio Hominis omnia in ſe continet: & in ea omnia diſponi poſſunt.* ובגין דתקונא דא דאדם לא אשרת·כח לא יכילו למיקם· *Et quia forma hæc Hominis non inveniebatur; non poterant* (repræſentationes illæ) *ſubſiſtere, nec componi, ſed abolitæ ſunt.* ולארת ישבא ואתבטלו Bilanx igitur eſt forma maris & fœminæ. Id autem non erat in mundo priore: ſed Numerationes infra ſe invicem conſiſtebant, & fœmina ſub illis ad inſtar puncti, ſua ſorte contenti; & cum ſocio non uniti: quod propterea etiam dividi nequit in partes vel lineas: ſicut Mathematici dicunt: quamvis omnia puncta, quæ in mundo ſunt, ſimul congregentur, hinc tamen nullam conſtitutum iri lineam. Fundamentum autem in hoc conſiſtit, quod in mundo priore omnes Numerationes ad inſtar punctorum eſſent rotundæ & Sphæricæ & literæ earum conſiſterent in circulo, & non ſecundùm longitudinem, ad inſtar formæ & ſtaturæ humanæ: unde nullus inter ipſas erat amor & fraternitas, unde oriri potuiſſet deſiderium ſubſiſtendi. Sed in mundo Reſtitutionis literæ è forma rotunda reductæ ſunt in formam perſonæ: & hæc eſt bilanx, i. e, mas & fœmina.

§. 134. Sic-

Digitized by Google

§. 134. Sicut triticum ſeminatur nudum & reſurgit multis cum veſtibus & involucris: ita & Numerationes mundi prioris moriebantur & ſepeliebantur nudæ, i. e. emovebantur ab oculis: ſed deinde redibant multis cum veſtimentis ſibi invicem ſubordinatis: ut Lux transgrederetur per varias cutes perſonarum & indumenta, & mitigatior eſſet, ut mundus eandem ſufferre poſſet. Atque ſic Deus ipſe Infinitus quaſi poſt parietem adſtat: quæ ſunt veſtimenta iſta, tanquam parietes, vela & aulæa, ne influxus nimio impetu allabatur.

§. 135. Sapientes noſtri dixerunt: Deus ſanctiſſimus, & benedictus conſtruxit mundos, eosque iterum deſtruxit. Hæ ſunt ſex illæ Numerationes, ſex mundi: & Regnum ſeu numeratio infima, quæ annihilata eſt. Unde etiam dixerunt Sapientes noſtri: Sex mille annis eſt mundus. Quaſi cuilibet ex illis ſex Numerationibus partium corporis ad reſtitutionem ſuam neceſſarii eſſent mille anni: qui alias ſaltem dicuntur eſſe dies; quia Dies Dei ſanctiſſimi & benedicti ſunt mille anni. Uno millennio autem erit devaſtatus; quo innuitur Baſilia (ſive regnum,) quæ eſt mundus ſeptimus, qui devaſtatus & annihilatus, ut nihil penitus regnaret. Et hinc millennio ſeptimo mundus erit devaſtatus; nec ullatenus habitatus. Sed millennio octavo Deus renovabit mundum.

§. 136. Quia ſummus ille Emanationis autor videbat Vaſa illa propterea confracta eſſe, quod Lucem illam nimiam ſufferre non potuerint, ob nimiam illius propinquitatem: adorſus eſt intenſam illam lucem mitigare, mundosque modo quodam alio inſtituere, ut facultas ipſis eſſet magnam illam Lucem ſupportandi, eâque fruendi: adeoque lucem iſtam ulteriùs extendere, eademque magis à ſeſe amovere incepit, mediantibus velis & veſtibus quàm plurimis perſonarum, ita ut Lux Infiniti tantùm adinſtar fili influeret & perſonas illas vivificaret, & porrò deſcenderet per cranium & menyngem & cerebrum & oculos atque os Capitis Senis dierum: ubi ſubtilia ubique tantùm eſſent foramina, & lumen non tanto cum robore eradiaret, ut damnum exinde mundis emergeret. Jam igitur eandem diſtribuit per quinque Perſonas: ratione quarum Moſes Legem diſtribuit in quinque libros; & R. Schimeon Jochaides Librum Occultationis in quinque capitula. Et illæ ſunt Macroproſopus; Pater; Mater; Microproſopus & Uxor ejus.

§. 137. Lux interna ſeptem vaſorum confractorum ſurſum aſcendebat intra Matrem: hæc autem eandem remittebat ad ſapientiam: atque hinc ipſa ulteriùs annitebatur ad Coronam. Hæc autem occultabatur & eam non ſuſcipiebat. Hinc retrogreſſa in ſapientiam redibat, quæ cùm eandem ſuſtinere nequiret, aliquantulum diffindebatur: & ex hac fiſſura non tantum egrediebantur omnia illa Lumina ſupradicta, ſed & aliquid à Luce ipſius interna, quæ dicuntur נובלות חכמה Decidua Sapientia, è quibus deinde fiebat Perſona Microproſopi. Deinde ſeptem illa Lumina vaſorum fractorum intrabant in Matrem intelligendi; & cùm nec ipſa eadem ſuſtinere poſſet, hinc & ipſa findebatur, & quidem fiſſura aliquantum longiore: atque hoc modo præter lumina illa ſeptem & ex ipſa aliquid Lucis ſuæ internæ prodibat, quod dicitur: נובלות בינה Decidua Informationis; è quibus formabatur uxor Microproſopica. E luminibus autem

Digitized by Google

ſupradictis ſeptem vaſorum Deus Infinitus ſeptem Coronas tollebat easque immittebat Coronæ, quæ eſt in Corona, ut exinde fieret perſona integra Coronæ: & perſona hæc dicitur: רישא דלא אתידע caput, quod non cognoſcitur.

§. 138. Eôdemque modô ſeptem Sapientias illorum immittebat in Sapientiam fiſſam, & inde fiebat perſona integra, quæ vocatur: רישא דאין Caput nonentis.

§. 139. Septem autem Informationes ipſa retinebat Informatio: & inde fiebat perſona integra decem Numerationum, quæ vocatur רישא דאריך אנפין Caput Macroproſopi.

§. 140. Quamvis Corona Sapientia, & Intellectus informans Coronæ vocarentur Corona una, quia Macroproſopus illas continebat: de quo dicitur: Ante unum i. e. ante Macroproſopum, quid numerabis: quia ſupra illum mundi vocantur עולמות אין סוף mundi infiniti; quia literæ illorum replentur & augentur in infinitum, ob magnam vicinitatem ſuam, quam cum autore emanationis habent: unde etiam Deus infinitus aulæum atque velum expandebat inter Adamum primum occultum, & inter Adamum primum ſimpliciter ita dictum. Attamen Lux adhuc erat nimia; hinc Coronam, Sapientiam & Informationem, quæ in Corona; è potentia educebat in actum, id eſt, è forma puncti in decadem Numerationum ſub figura Perſonæ: ut inde fierent tria illa capita, quæ vocantur עתיקא קדישא Senex Sanctus.

§. 141. Et quia ſeptem illæ Coronæ ſingulæ conſtabant è decade; hinc ſeptem illi gradus in Capite, quod ignoratur in Libro Sohar vocantur שבעין רהיטי מוחא ſeptuaginta canales cerebri. Septem autem iſta Lumina interna Vaſorum confractorum propterea ſurſum aſcendebant, ut omnia in ſupernis ſuam haberent radicem. Et hinc eſt quod dicitur: Cerebra quotidie deſcendere per meditationem in precibus factam, & reliqua opera bona; & hinc exiſtere radicem omnium animarum. Quoniam nihil poſſet moveri, niſi haberet radicem & nexum in ſupernis.

§. 142. E ſeptenario illo Luminum ortum habent omnes Heptades cæteræ; ut ſunt: Septem Palatia Mundi Creativi, Formativi, & Factivi; item in Microproſopo, & porrò infrà, ſeptem Numerationes inferiores, quæ in his Perſonis ſemper manent: quia tres ſuperiores ipſis non ſemper manent. Sic etiam in mundo Factivo ſeptem firmamenta; ſeptem Planetæ; ſeptem dies ſeptimanæ; ſeptem anni heptaëteridis; ſeptem heptaëterides Jubilæi; ſeptem terræ; ſeptem climata. Et ſeptem illæ Coronæ in ſeptuagenarium aſcendentes in Coronam veniebant virtute Tetragrammati, ſeptuaginta binarii.

Et ſic ſeptem Sapientiæ in Sapientiam veniebant, virtute Tetragrammati quadraginta quinarii.

Et ſeptem Intelligentiæ in Matrem intelligendi virtute Tetragrammati quinquaginta binarii.

§. 143. In Perſonam igitur Coronæ ita diſtribuebatur Tetragrammaton ſeptuaginta binarium, ut ipſi daret formam Perſonæ & Bilancis;

Co-

Digitized by Google

Corona ſumma
י primum Nominis עב

Intelligentia
informans.
ד plenitudinis
יוד

Sapientia
י plenitudinis
יוד

Severitas
י plenitudinis
הי.

Benignitas
ה primum, plenitudinis
הי.

Pulchritudo
ו primum plenitudinis
ויו

Gloria,
ו ultimum plenitudinis
ויו

Victoria
י plenitudinis ויו

Fundamentum
ה primum plenitudinis
הי.

Baſilia ſive
Regnum.
ה ultimum plenitudinis
הי:

§. 144. Lux autem interna hæc omnium ſeptem Numerationum ſupradictarum, quæ confractæ fuerant, conſtabat è ſeptuaginta myriadibus literarum. Cumque alterâ vice factâ ſcilicet fiſſurâ è Matre deſcenderent, quadraginta novem myriades literarum ex illa exibant: & una & viginti myriades Divinô nutu in Coronam aſcendebant, ut inde fierent tres Perſonæ trium Capitum, id eſt, Corona Coronæ, Sapientia Coronæ, & Intelligentia informans Coronæ. Et illæ literæ in Coronam aſcendebant per Sapientiam. Unde patet, quod tres Perſonæ, quæ in Corona, factæ ſint ex illis unâ & viginti myriadibus ſupradictis. In Corona autem jam antea ratione Lucis ejus internæ erant octodecim millia myriadum. Et cùm tria illa capita fierent, una & viginti myriades illæ uniebantur cum octodecim mille myriadibus, ut corona è figura ſua ſphærica in figuram Perſonæ & Bilancis, id eſt, maris & fœminæ converti poſſet.

Cùm ergo una & viginti myriades unirentur cum octodecim mille myriadibus, exinde fiebant triginta novē juxta nomen טל ros. In Corona a. continentur Alephin ſeu millia, quia & in Microproſopo eſt Trigrammaton Alephatum יוד· הא· ואו· quod efficit triginta novem. Iſta Corona autem conceptum habet Microproſopi, ſi aer primus vocetur Corona; Adam primus, Sapientia; & Splendor ſupernus, Informatio: tunc enim ſequitur Corona ceu Microproſopus. Hinc & in Corona Microproſopi exſculptum eſt nomen כוזו cujus numerus 39. Item mundus iſte reſtitutus formatus quidem eſt in tria

 capita;

capita; Fundamentum tamen ejus conſiſtit in Pulchritudine Capitis, quod non cognoſcitur. Et de rore illo infra dicenda ſunt plura. Duo autem ſunt Rores; ros Macroproſopi, & ros Microproſopi. Et exhinc fiunt tres guttæ, quæ ſunt myſterium trium Tetragrammatorum, quæ in illis verbis continentur: Tetragrammatos regnavit; Tetragrammatos regnat; & Tetragrammatos regnabit. Per quæ nomina Deus aliquando reſuſcitabit mortuos. Et numerus trium horum Tetragrammatorum exurgit in bis triginta novem.

§. 145. Septem autem illæ Coronæ ſunt ſeptem nomina, nimirum duo Tetragrammata; & אלהים; & אל; & duo מצפץ; & nomen יהארני; quæ una cum generalitate aſſurgunt ad numerum תכלרת i. e. 850.

§. 146. Deinde notandum, quòd ſeptem illæ coronæ in Coronam translatæ aliter etiam dividantur in ſeptuaginta myriades literarum: literæ autem, quas ipſa Corona jam ante habebat, ſunt duodecim millia myriadum locô lucis internæ, juxta duodecim metatheſes Tetragrammati: & ex illis duodecim mille myriadibus quælibet Numeratio Coronæ accipiebat duodecim centurias myriadum. Nempe millenarium habebant ſingulæ pro Luce ſua interna, & ad ſuſtentandum vas ſuum: duas centurias autem, ut illarum beneficio lucerent per vas Baſiliæ Coronæ, quarum beneficiô illa radiare poſſet in mundum Emanativum. Et huc refertur dictum Cant. 8. v. 12. Hinc patet, quòd ſingulæ Numerationes Coronæ in ſe habeant numerum vocis ארז, id eſt, cedrus, ſi nempe א computetur pro millenario, ut ſint mille ducenta & ſeptem. Et iſti ſunt Cedri Libani, qui transplantati dicuntur à Deo; in Sohar ſectione Breſchith: ubi dicitur: Iſtæ ſunt plantæ, quas evulſas transplantavit Deus Sanctiſſimus & Benedictus, in locum alium, in terram ſanctam, id eſt, in Regnum.

§. 147. Eôdem modô Sapientia è ſeptem Sapientiis facta locô vaſorum habebat ſeptuaginta myriades, ita ut quælibet Numeratio contineret ſeptem myriades. Ipſa autem jam habebat quater mille myriades locô Lucis internæ, ita ut cuilibet Sephiræ eſſent quadringentæ myriades: quæ quadringentæ myriades lucerent per vas Macroproſopi, ubi potiſſimum lucent in capite ejus. Et iſtæ quadringentæ myriades literarum ſunt quadringenti illi mundi deſiderabiles, de quibus dicit R. Schimeon Jochaides, quòd luceant in diſcriminatione capillorum Microproſopi.

§. 148. Quia autem Lux illa unius & viginti mille myriadum literarum, unde fiebant tria Capita, nimia adhuc erat; præſertim Capitis, quod non cognoſcitur: hinc Lux illa ſurſum extollebatur verſus Adamum primum occultum: & filum infiniti deſcendens à fine veſtimenti, quod eſt fundamentum veſtimenti; faciebat velum & expanſum inter hæc, ita ut ibidem fieret Adam primus, non quidem occultus, ſed qui ſimpliciter ita dicitur. Et iſtius Adami primi Regnum demittebat ſeptem ſuas inferiores, unde fiebant ſeptem Conformationes Senis.

§. 149. Ratio autem, quare Caput hoc vocetur Caput, quod non cognoſcitur: & in Sohar Caput, quod non cognoſcit, & non cognoſcitur; hæc eſt, quòd ipſum hoc caput non comprehendat eſſentiam & naturam Infiniti, quam in ſe recipit. Quod autem

tem

Digitized by Google

tem non cognoſci dicatur, ratio hæc eſt, quia ob nimiam ſubtilitatem ſuam ne quidem à capite Non-entis cognoſcitur, nec ab aliis inferioribus.

§. 150. Infinitus nondum eſt ipſe autor Emanationis: quia huic nec litera ulla, nec ſimilitudo illa tribui poteſt. Infinito autem adhuc tribuuntur mundi: ut ſunt veſtimentum; aër primus; Adam primus occultus; Adam primus ſimpliciter dictus; & expanſum quod inter illos: quæ ſunt literæ ſub forma Perſonarum modò quod literas radicis tot plenitudinibus impleant, ut nullis terminis reſtringantur: cùm è contrario in mundo Emanationis Lux interna certis terminis includatur, ne nimium excreſcere queat. Et inter hos mundos Infiniti etiam extollebatur caput, quod ignoratur ob nimiam Lucem ſuam. Dicitur enim caput, quia nullum habet tegumentum: ſicut caput hominis veſte non induitur.

§. 151. Hinc etiam extollebatur Adam primus ſimpliciter ita dictus inter pedes Adami primi occulti, ita ut una tertia Corona Coronæ ejus intraret intra Regnum Adami primi occulti. Hic Adam primus autem illud fuit initium, in quo decem Numerationes è potentia exirent in actum: ita ut filum infiniti, quod prodibat è fundamento dimidiæ veſtis, in ipſo formaret figuram Bilancis ſive Perſonæ humanæ, caput habentis & humeros. Quamvis hæc omnia adhuc eſſent tenuiſſima.

§. 152. Elevatâ autem ſic Coronâ, in ejus locum ſuccedebant Sapientia & Intelligentia, ita tamen, ut pedes Coronæ, i. e. victoria, gloria, & fundamentum ejus ibidem adhuc remanerent, una cum Regno ejus, quod decem Numerationibus ſuis extenditur usq; ad finem omnium mundorum. Sapientia igitur & Intelligentia occupabant duas tertias loci illius, ubi fuerat Corona; Et duo hæc Capita Sapientiæ & Intelligentiæ pertingebant usque ad finem Sphæræ Coronæ.

§. 153. Quia autem ut omnia lumina, ita & Corona in loco illo, ubi fuerat, reliquit veſtigium, intra quod Sapientia & intelligentia intraverant, hinc duo illa capita dicuntur Sapientia & Intelligentiæ Coronæ.

§. 154. Filum ergò Infiniti, egrediens è fundamendo dimidiæ veſtis ſummæ Adamo primo dabat formam, & faciebat expanſum inter duos iſtos Adamos, ut lumen inferiori debilius affulgeret: de quo in Idra dicitur: שירותא וסיומא לא הוה *Initium & finis non erat:* &c. ולבתר זמנא הוא אסתלי בההוא פרסא ואתתקן poſtmodum autem ipſe elevabatur ſupra illud expanſum, & conformabatur, &c. i. e. filum hoc deinde faciebat velum & aulæum, quô diſtinguerentur mundi infiniti, & mundus Emanationis. Antequam enim fieret hoc medium diſtinguens, mundus Emanativus nullum habebat initium, & mundi infiniti nullum habebant finem.

§. 155. Hoc velum autem vocatur פרסה, cujus numerus eſt 345. juxta numerum מנצפך אדני, quæ ſunt judicia. Eôdem enim modô & Judicia diſtinctionem faciunt, & lucem influentem impediunt. Eidem quoque æquipollet vox משה, qui & ipſe utebatur tegumento.

§. 156. Filum autem hoc Infiniti dicitur רישא דכסופא דכל כסופין Caput

put omnibus deſideriis deſiderabile, quoniam eſt initium influendi, quod omnia appetunt ceu ſuam originem.

§. 157. Deinde & Sapientia Coronæ extendebatur in decadem ſub myſterio Bilancis, & fiebat velamentum, i. e. veſtis ſeptem inferiorum Baſiliæ Adami primi. Unde patet, quod ſummitas Emanativa initium habeat à ſeptem Conformationibus Baſiliæ Adami primi: Et abhinc, & porrò deorſum mundus dicatur Infiniti. Illud ergò Caput, quod dicitur אין ſive Non-entis, eſt velum & aulæum ſeptem conformationum, quæ penetrant per cranium ejus, & ibidem formant caput Macroproſopi, quod eſt initium mundi Emanativi.

§. 158. Quamdiu igitur caput, quod ignoratur, eſſet in mundo Emanativo, mundus tantô lumine frui non poterat: hinc illud in ſuperna elevandum erat. Hôc autem nomine vocantur Corona, Sapientia, & Intelligentia Baſiliæ Adami primi. Et quia ſunt tres gradus, hinc Caput iſtud in Sohar tribus vocatur nominibus: רישא דלאו רישא Caput non Caput: רישא דלא ידע: Caput, quod non cognoſcit: & רישא דלא אתידע Caput quod non cognoſcitur.

§. 159. Cùm Infinitus reſtituere vellet Mundos per ſtatum Bilancis, ſingulæ de facultatibus ſupernis de Luce ſua aliquid contribuebant, in adjutorium iſtius Bilancis. Adam primus occultus Adamo primo ſimpliciter ita dicto, qui eſt Corona Coronæ, dabat formam Perſonæ ſuæ, quæ ſunt quatuor Plenitudines Tetragrammati עב, ita ut ſeptuaginta binarium ineſſet cranio Adami primi: ſexaginta ternarium, auribus; quadraginta quinarium, naſo: & quinquaginta binarium, ori ejuſdem. Aura tenuis, quæ exiſtit intra Adamum primum deſcendens in naſum ejus contribuebat ſeptem halitus, de quibus loquitur Eccleſiaſtes. Et iſte eſt halitus egrediens è Capite, ſub forma capillorum, de quibus infra. Et halitus iſte egrediens per capillos tribuitur nomini ſeptuaginta binario. Halitus autem ex auribus prodiens continet myſterium nominis ſexaginta ternarii, ſicut & aures ipſæ fiunt ex hoc nomine. Halitus porrò progrediens è Luce oculorum & è naſo Adami primi, eſt myſterium nominis quadraginta qvinarii. Et halitus, qui prodit ex ore ejus, eſt nomen quinquaginta binarium: qui ſunt ſeptem halitus Capitis, duarum aurium, duorum oculorum, naſi & oris. Ulterius de Adamo primo dicere non licet, ſed tantum de Sene ſancto, qui eſt Regnum Adami primi, cujus tres ſuperiores dicuntur Caput, quod ignoratur.

§. 160. Ex illis auribus Adami primi prodeunt decem formationes barbæ in potentia, donec figantur inferiùs in Capite Senis; quæ ſunt ſeptem formationes Baſiliæ ejus. De iſtis autem Conformationibus regni Adami primi nulla fit mentio, ſive in Lege ſive in Prophetis, ob nimiam illorum ſubtilitatem. Tantum Salomo ſtaturæ iſtius meminit, barbâ tamen exceptâ, quia tantum de genis loquitur, quæ barbam continent. Hinc in libro Occultationis dicitur, cap. 2. דיקנא דמהימנותא לא אדכר: Barbæ veritatis nulla fit mentio: quaſi dicat: Nec in Lege nec in Prophetis, nec in Hagiographis illius fieri commemorationem, niſi ſub ænigmate genarum.

§. 161. Su-

Digitized by Google

§. 161. Supra autem diximus, quod aliquid de aëre tenui iſto, qui in aëre primo eſt, deſcendat in mundum Emanativum. Hoc autem fit per Adamum primum, qui aërem hunc ſuum tenuem è foraminibus ſuis prodeuntem immittit pulchritudini ſuæ: unde deinde porrò per fundamentum prodit in Regnum ejus, quod eſt Caput quod ignoratur: intratque in menyngem aëris, quæ eſt forma tertia, è ſeptem formis. Atque hinc prodit Spiritus ſanctus per naſum in eum, qui ipſum meretur accipere. Et hoc ipſum eſt, quod in libro Zeniutha dicitur: רביה תרין נקבין דפרדשקא ואתער רוחא לכלא In illo ſunt duo foramina naſi, unde exſuſcitatur ſpiritus pro omnibus. Et hoc eſt myſterium Spiritus ſancti pro hoc, qui eò dignus eſt. Et duæ nares ſunt, humilitas & timor; Leah & Rachel, quæ latent in Capite Senis.

§. 162. Adam primus eſt Corona Coronæ poſt reſtitutionem factam cum Macroproſopus formatus eſt tribus capitibus, & Regnum ejus extenſum eſt per decem Numerationes ſuas usque ad finem omnium mundorum. Nam Macroproſopus à principio ſuo usque ad finem conſtat è Regno Adami primi. Et tres primæ illius Regni ſunt myſterium Capitis, quod ignoratur. Mundi enim ipſa Luce hujus frui non poterant, hinc ſurſum attollebatur in myſterium Adami primi: & lux ejus diminuebatur, & ipſi dabatur Nomen Adami primi, & Regnum ejus vocabatur Caput quod ignoratur. Nam ſeptem inferiores ejus deorſum extenſæ conteguntur ab אין ſeu Non ente, & אריך ſeu Macroproſopo, usque ad mundorum finem. Tres autem primæ, iſtius regni, quia non conteguntur ſed nudæ extant, vocantur Caput. Idem quoque notandum de Non ente & Macroproſopo; & de omnibus Capitibus quarumcunque perſonarum in omnibus mundis.

§. 163. Superiores autem novem Numerationes Adami primi omnes ſunt ſphæricæ, modo quod filum Infiniti per illas transeat, ceu anima ipſius. Victoria igitur, Gloria & fundamentum Adami primi, initiò erant rotundæ. Deinde autem cum Regnum Adami primi formaretur in Caput quod ignoratur, in cujus ſummitate apparebant tres numerationes; etiam Victoria, Gloria & Fundamentum ejus fiebant primò linea una: deinde mediante filo Infiniti diffindebantur in tria Vavim; quæ ſubinnuuntur in tribus illis verſiculis ויסע׳ ויבא׳ ויט Exod. 14. v. 19. 20. 21. Et cum Sanctuarium adhuc ſtaret, per tria hæc Vavin Microproſopus cum uxore ſua copulatus erat de facie ad faciem. Deſtructo autem templo, duo Vavin tollebantur in ſublimia, luce eorum retracta: & nihil remanebat niſi aliquid de Vav Tetragrammati, quod lucem præbebat Vav tertio. Et quia illa tria Vavin prius fuerant tres ſphæræ, quæ ſubinnuuntur per tria Jodin ſupra dictarum vocum; quæque intra Vavin remanebant ad inſtar animæ: hinc iſta Jodin deſtructo ſanctuario etiam ſecedebant in Gloriam fundamenti; non autem planè elevabantur, quia alias mundus devaſtatus fuiſſet. Unde poſt deſtructum templum nulla planè copula amplius eſt anterior; ſed ex parte tergorum tantum, imò ne ſic quidem plenè niſi ex parte Gloriæ tantùm fundamenti: fundamentum enim vocatur fœdus ſtabilitatis. Hinc usque ad illud tempus, quo R. Schimeon maniſtabat Arcana Synodi ſuæ; mundi ſuperni nullam habebat ſubſiſtentiam niſi per Fundamentum & unam ejus columnam, quæ

Digitized by Google

quæ eſt in Gloria (ceu crure ſiniſtro:) Et fundamentum quidem alibi vocatur clavus; ſed in Adamo primo dicitur Columna. Et quia R. Schimeon Ben Jochai videbat, quod mundus nutaret; quia ne à parte poſtica quidem habebat firmitatem, niſi per ſuſtentationem unius columnæ, cujus mentionem facit R. Schimeon Ben Jochai in Synodo magna: hinc reſtitutionem Regni tentabat, ut copula fieri poſſet ab omnibus tribus partibus; ſub myſterio Vavin. Et quia nomen ſeptuaginta binarium jam totum eſt ſub notione circulorum, hinc & Synodus illa habebatur in אדרא seu Area trituratoria, quæ rotunda eſt: ſicut dicitur: Locum ubi conſidebant Synedriales fuiſſe hemicyclicum ad inſtar Areæ trituratoriæ.

§. 164. Cùm Adam primus altiùs aſcendiſſet, Regnum ejus extendebatur in decem numerationes; & vocabatur Caput quod non cognoſcitur. Et hoc influxum ſuum accipiebat à filo Infiniti, quod in Sohar vocatur סתרא גו סתרא occultum in occulto: quia filum hoc occultatum eſt in fundamento veſtimenti ſuperni, & in Adamo primo occulto, qui vitam largitur Adamo primo ſimpliciter ita dicto, qui eſt Corona: ſicut anima vivificat corpus.

§. 165. Cùm ergo filum hoc intraret in Adamum primum; & victoria, gloria & fundamentum iſtius tantùm eſſet adinſtar unius lineæ vel Vav, ab iſta luce fili, tria illa dividebantur ut fierent tria Vavin. Et ex uno Vav medio prodibat punctum quoddam, quod radiabat in Regnum & conformabat Numerationes regni: ob hanc rationem tres primæ regni hujus ob nimium lumen ſuum occultabantur, omneſque fiebant Caput unum manifeſtum: quod tamen habebat tres diſtinctos conceptus, & ſic radiabat in mundum Emanativum. Tres autem ejus conceptus hi ſunt; Corona ejus vocatur Caput non-Caput, ob nimiam apocryphin ſuam: Sapientia ejus vocatur Caput ignorans; eò quod ipſum neſciat naturam ſuam, ſicut homo non cognoſcit animam ſuam: Intelligentia ejus autem vocatur Caput ignoratum, quia nempe eſſentiam ſuam non manifeſtat ſeptem inferioribus ſuis. Hoc Caput per filum illud infiniti præparabatur ut luceret in ſeptem Numerationes ejuſdem Regni Adami primi inferiores, quæ vocantur עתיק יומין Senex dierum: ut illas introduceret intra Caput non-entis, ibique faceret ſeptem conformationes.

§. 166. Certum quidem eſt, quod Macroproſopus, Pater & Mater, ſint Corona, Sapientia & Intelligentia mundi Emanativi poſt reſtitutionem: ſed Macroproſopus eſt perſona conſtituta è punctis Intelligentiæ fiſſæ: & ſupra illum eſt caput Non entis factum è punctis Sapientiæ fiſſæ: & ſupra iſtud eſt Caput ignoratum, conſtitutum è punctis Coronæ Regni Adami primi. Unde conſtat, quòd è tribus punctis primis mundi inanitionis conſtituta ſint tria capita ſuperna, quæ continentur in Sene Sanctiſſimo. Omnia autem tria numerantur pro uno in mundo Emanativo, qui eſt Macroproſopus. Cùm igitur Regnum Adami primi extenſum eſſet in decem Numerationes, nutu Dei Sanctiſſimi etiam prodibant Sapientia & intelligentia illa fiſſæ è potentia in actum, id eſt, è puncto in decem Numerationes; & illa vocabatur Non-ens; hæc autem Macroproſopus. Et harum Numerationes recipiebantur intra Numerationes Regni Adami primi, ita ut tres

primæ

Digitized by Google

primæ fiſſarum venirent in medias regni, & mediæ fiſſarum in ultimas Regni, ultimis fiſſarum manentibus in veſtigio. Sapientia autem conſiſtebat in latere Victoriæ Regni, & Intelligentia in latere Gloriæ Regni ſtabat.

§. 167. Et filum Infiniti Non enti ſive Sapientiæ communicabat nomen quadraginta quinarium, quod in illa diſtribuebatur hôc modo.

כ
א primum
plenitudinis
הא
ב
ה primum radicale. ח
י primum radicale.
ג
ו plenitudinis ג
ו radicale.
ואו ח
י plenitudinis Jod.
ה נ
א ultimum plenitudinis ה ultimum radicale.
הא י
א plenitudinis ואו.
ם
ד
plenitudinis Jod.

Et nomen hoc vim ipſi tribuebat, ut è ſphæra fieret perſona. Eodemque modô Intelligentia à filo Infiniti accipiebat nomen quinquaginta binarium, ut conformaretur in Perſonam hoc modo. Jod in Corona: Vav Plenitudinis Jod in Pulchritudine: Daleth in Regno: He primum radicale in Matre: He plenitudinis He in Gloriam: Vav radicale in Benignitatem: Vav plenitudinis Vav in Fundamentum: He ultimum radicale in Severitatem, & He plenitudinis ultimæ in Victoriam.

§. 168. Ratio autem, quare caput ſecundum vocetur אין; hæc eſt; quia Sapientia illa conformabatur ex literis nominis quadraginta quinarii, cujus plenitudo fit per Alephin: & hoc indigitat Aleph vocis אין. Jod autem iſtius vocis ſubinnuit Caput, quod ignoratur, quod conſtruitur per nomen plenè ſcriptum per Jodin. Nun autem iſtius vocis indigitat Macroproſopum. Et quia in Capite Non entis nihil videtur, niſi cranium dimidium, hinc vocatur Caput.

§. 169. Et Ratio quare Caput tertium vocetur רישא דאריך אנפין Caput Macroproſopi, hæc eſt, quia & de hoc nihil videtur niſi Caput: quia omne corpus reliquum contectum eſt à Patre & matre, & Microproſopo atque Uxore ejus: Et hanc ob cauſam vocatur Caput. Longi autem nomen ipſi tribuitur, quia pedes ejus pertingunt

h usque

Digitized by Google

uſque ad fundum ſplendoris. Faciei nomen autem ſuperadditur, quia nonniſi facies eſt, & nihil de tergo in eo invenitur, qui mera hîc miſericordia, & nullum omninò apparet Judicium.

§. 170. Quia autem mundus luminibus tàm magnis, tàm Coronæ ceu Capitis ignorati, quàm Sapientiæ, uti non poterat, ſed hæc mundum Emanativum tantùm illuminare debebat per Macroproſopum, ceu tegumentum ſuum; hinc Divino nutu Intelligentia, id eſt, Macroproſopus applicari juſſa eſt Non enti: ita ut decem Numerationes Macroproſopi in ſe includerent decem Numerationes Sapientiæ, easque contegerent, ſingulæ ſingulas: ita ut decas Sapientiæ non appareret, niſi per decadem Macroproſopi, & longus iſte fieret vas Sapientiam in ſeſe includens, tanquam animam ſuam. Et Caput ignoratum, i. e. ſeptem ejus inferiores, quaſi Lux ambiens ejusdem fiebant. Nihilominus decas Intelligentiæ non totam decadem Sapientiæ exæquabat, ſed tantùm pertingebat usque ad duas tertias Coronæ Sapientiæ. Ratio eſt, quia Intelligentia quaſi fœmina eſt illô reſpectu, cujus membra minora ſunt membris maſculinis. Una ergò tertia ſuperna Coronæ nuda reſtabat, i. e. cranium, ſive Sapientia, Informatio, & Cognitio ejus. Eſt iſtæ duæ ſimul junctæ contegebant Caput ignoratum, ut non videretur, id eſt, ſeptem ejus inferiores, quæ vocantur Senex dierum.

§. 171. Et hæc ſunt veſtimenta illa honoris, de quibus loquitur liber Zeniutha cap. I. אתקין ואחסין id eſt, conformavit ea ſub figura Perſonæ, & communicavit ea inferioribus; ut illâ luce eorum frui poſſent.

§. 172. Notandum autem, quòd R. Schimeon ben Jochai omnia hæc tria Capita ſimul interdum vocet רישא דאריך Caput longi. Et de his tribus Capitibus in Sohar dicitur: אלין תלת רישין דא לעילא מן דא ודא לגו מן דא Illorum trium Capitum unum eſt ſuperius alterô & unum eſt intra alterum. Ubi per illud, quod ſuperius dicitur, intelligi poteſt Caput, quod ignoratur: & per illud, quod intra alterum, caput non entis, quod contegitur à longo. Et pergit Idra minor: *Caput unum eſt Sapientia abſcondita*, quæ ingreditur intra illud Caput eidem ſuperinductum, quod vocatur Senex Sanctiſſimus occultiſſimus omnium Occultorum, id eſt, Macroproſopus. Et hoc eſt illud, quod eſt intra alterum, quia decem Numerationes unius ſunt intra decadem alterius, nempe Sapientia, quæ quaſi non eſſe dicitur, eſt in Corona Emanativa, quæ eſt Macroproſopus. De tertio autem Capite dicitur, quòd ſit alterô ſuperius. Quia non in ſe includit alterum, nec includitur, ſicut Sapientia ita comprehenditur à Capite ſocio, ut parum abſit, quin duo illa habeantur pro uno: ſed Caput hoc tertium multò ſublimius eſt, eſtque Caput omnium Capitum, quia omnia ſunt infra illud, ejusque aquas bibunt. Hoc etiam vocatur Caput non Caput, quia mirum in modum occultatum eſt. Hoc antea vocabatur Caput ignoratum: ſed occultatum eſt, in Adamo primo & regno ejusdem hoc nomen reliquit: unde ille vocatur Caput reſpectu Regni ſui. Ratio autem, quare dicatur Caput non Caput, hæc eſt; quia non eſt Caput Emanationis: item quia occultatur, ut pars ejus Caput ſit, & pars ejus Caput non ſit. Idem etiam vocatur Caput ignorans, quia Regnum Adami primi, quod eſt caput hoc, non

Digitized by Google

non aſſequitur lucem Adami primi ſe ſuperiorem, quamvis in ipſa luceat. Hinc dicitur: Fuge in locum tuum, & contemplare, quod potes aſſequi in loco tuo; nec aſcendas ſurſum, ut comprehendas Adamum primum te ſuperiorem: adeoque in loco tuo maneas. Patet igitur, quòd in genere tria hæc Capita vocentur Senex Sanctiſſimus: quia omnia tria ſimul ſumta ſunt, quaſi caput unum; & vocantur Senex Sanctiſſimus. Et aliquando vocantur duo, quando Macroproſopus cum Sapientia in ipſo occultatâ combinatur, ubi Caput ignoratum eſt ſecundum.

§. 173. Interdum vocantur capita tria, cùm ſingula concipiuntur ſeorſim: quando ſcilicet non eſt tempus beneplaciti. Et hoc eſt, quod dicitur in Idra minore: Senex Sanctiſſimus, cùm reperitur tria habens Capita, omnia quoque reliqua lumina reperiuntur terna, id eſt, ut Sapientia, Informatio, Cognitio: item Benignitas, Severitas, Pulchritudo: item Victoria, Gloria & Fundamentum. Aliquando Senex Sanctiſſimus repræſentatur duobus, i. e. tanquã Corona ſum̃a, & hoc quod iſtâ ſuperius eſt. Sic & reliqua Lumina in dyade ſunt, &c. Quandoque Senex Sanctiſſimus deſignatur & abſconditur in uno; ſicut denotat vocula אין, in qua Aleph deſignat Caput non caput: Jod Coronam ſive Macroproſopum: & Nun, Sapientiam. Caput ergò ſummum ſublime eſt admodum, & tres ejus primæ nullô modô extenduntur, ſed ſuprà manent, ſicut umbra ſuper Caput Coronæ ſeu Macroproſopi, & Sapientiæ ſive Non entis. Septem inferiores autem Regni Adami primi extenduntur intra caput Coronæ, ſeu Macroproſopi & Sapientiæ, eô ordine, quô deſcribuntur in libro Zeniutha. Et iſtæ interdum vocantur Senex dierum: & ſunt ſeptem dies Geneſeos.

§. 174. Veſtimenta ſuperna autem à filo Infiniti parata etiam ſunt, partim è Luce ambiente: partim è Luce interna. Et hæc in libro Zeniutha vocantur veſtimenta ornatûs. Sicut enim veſtes pulchræ hominem exornant & condecorant; ſic illæ veſtes exornant & honorem conciliant vaſis, ut quod inferius eſt, luce ſupernâ frui queat. Hæc autem veſtimenta ſe non habent, ut veſtimenta corporea, quæ accidentia ſunt hominis: ſed ipſum Fundamentum & vita Adami ſuperni in iſtis veſtibus conſiſtit. Nam Lux interna vaſi largitur vires, ut ne frangatur ob nimiam illuminationem ſuam. Lux autem ambiens multò eſt major interna, & hæc ab extra affluit homini ſuperno, ejusque vaſa diaphana reddit, ut Lucem internam ſuſtinere queant. Lux autem interna habet naturam Vav: id eſt, Vavin, quæ in Tetragrammatis עַבְ & מַה ſunt myſterium Lucis internæ. Et Jodin iſtorum Tetragrammatorum, ſunt Lux ambiens. Hehin autem ſunt Vaſa ipſa. Alephin ſunt ſuper capita Vaſorum, & nomine ſuô vocantur Lux externa: & iſta Alephin conſiſtunt inter Lucem ambientem & ipſum Vas. Adeoque veſtimenta partim ſunt externa, ut cùm Sapientia extrinſecùs ambit Baſiliam Adami primi: eademque Sapientia contegitur ab Intelligentia: vel interna, ut cùm eadem Sapientia ab intrà veſtit Intelligentiam, quod intelligitur in libro Zeniutha, cùm dicitur de veſtimentis ornatûs præparatis & communicatis: quæ verba etiam exponi poſſunt de veſtibus honorificis, & venerandis, quoniam Lumina etiam propterea occultata ſunt, ut cum reverentia à Creaturis ſuſcipiantur. Quaſi diceretur: Hæc veſtimenta honoris cauſâ facta eſſe, cùm extenderentur tres iſti gradus, nimirum Corona, Sapientia & Intelligentia

Digitized by Google

Macroproſopi, per quam ſimul fiebat legitima conformatio: quâ inſtitutâ filum Infiniti deinde intra Numerationes eorum intrabat & inveſtituram hanc conferebat Patri & Matri, & Microproſopo atque Uxori ejus. Sicut enim Sapientia inveſtiebat Baſiliam, ab initio humerorum; ita Pater veſtiebat Benignitatem Macroproſopi, & Mater Severitatem ejusdem Sapientiæ ſemper adhærens: unde etiam R. Schimeon ben Jochai de duobus his in Idra dicit: Quod ſimul exeant, & ſimul incipiant, & in æternum non ſeparentur. Deinde autem Microproſopus & Uxor ejus inveſtiunt Macroproſopum à fovea pectoris, & porrò deorſum: Mater autem ab intra veſtit Microproſopum, à capite ejus ad pedes usque; ſicut ſapientia Macroproſopi veſtit Intelligentiam ab intra. Et hoc eſt, quod in libro Zeniutha dicitur: Veſtimenta honoris communicata eſſe; nimirum inferioribus.

§. 175. Jam ſeptem inferiores Baſiliæ Adami primi ſeſe extenderunt à parte poſteriore Capitis non entis, ab initio ejus usque ad finem: quia autem tres illarum ſupernæ iſtius Baſiliæ ipſis affulgebant: hinc deſiderabant ſurſum aſcendere, ut tribus ſuis ſuperioribus adhærerent: jubente autem Infinitô intrabant & perfindebant Caput non ens, & intra Sapientiam hanc deſcendebant usque ad Victoriam & Gloriam iſtius Sapientiæ; atque hinc iterum aſcendebant, ut Caput Senis conformarent à tribus ſupernis ſingulatim evocatæ.

§. 176. Summa omnium huc redit: quod intentio Dei Benedicti fuerit Perſonas formare, pro minuendo Lumine. Adeoque creabat in Macroproſopo tria Capita. Primum vocatur Caput quod ignoratur: ſecundum, caput, quod non eſt: & tertium eſt ipſum Caput Macroproſopi. Et hæc tria ſunt Corona, Sapientia & Informatio, quæ in Corona mundi Emanativi ſeu Macroproſopo exiſtunt. Et tria hæc Capita in Sohar vocantur Senex Sanctiſſimus. Septem autem inferiores Baſiliæ Adami primi vocantur Senex dierum: & Senex iſte dierum eſt pars interna & anima Macroproſopi. Quia igitur Caput Non ens ſeu Sapientia pertingebat usque ad Benignitatem iſtius Baſiliæ Adami primi ſive Coronæ, quæ in Corona Emanativa, quæ in ſummis dicitur, Caput ignoratum: hinc ſeptem inferiores iſtius Baſiliæ perfindebant Cranium iſtius Sapientiæ ſive Non entis cum longo coadunitæ, ibique intrabat ad inſtar animæ: atque in Cranio hoc conformabat ſeptem illas partes & formas, de quibus Liber Zeniutha loquitur. Ratio autem ſeptem iſtarum formarum hæc fuit, ut Lumen magis magisque ab inferioribus amoveretur, & quaſi per canales contectos, non verò in aprico afflueret: adeoque influentia procederet per menyngem cerebri, & per poros cranii cohibitum, ne nimietate ſuâ noceret. Nam ſic etiam aulæis diſtinguebatur Sanctum Sanctorum à Sancto, ut parvi tantùm quaſi radii emanarent. Deinde oculis his auribusq; ſua tribuuntur officia, prout de his loquitur Scriptura.

§. 177. Cranium igitur ſive pars prima iſtarum Conformationum, quæ factæ ſunt à ſeptem inferioribus Baſiliæ Adami primi, inſtituta eſt ab illius benignitate, quæ ingrediebatur in Coronam Longi unitam cum Corona Non entis. Jam Corona Macroproſopi

Digitized by Google

proſopi eſt aër ille incomprehenſibilis intra cranium comprehenſus, & cerebro ſuperimminens: Cranium autem eſt Intelligentia Coronæ Macroproſopi, quæ locum Coronæ illius incomprehenſibilis Coronæ hujus ſupplet. Hæc autem forma vocatur Cranium album, qui omnia ſunt Benignitas, quæ quaſi inſtrumentum eſt ad mitigandam Severitatem infra hanc conſiſtentem. Quæri autem poteſt, quis Benignitati huic regni Adami primi facultatem hanc dederit, ut faceret iſtam Cranii formam, & in illam colligeret Coronam Longi & Non entis? Nempe tres primæ Baſiliæ hujus Adami primi inſtituebant ſingulas iſtas Conformationes ſuis quamque locis: ita ut Corona trium illarum ſupernarum lucem immitteret Benignitati ſeptem inferiorum, eamque dealbaret, ut candidiſſima fieret, quamvis aliàs quadantenus eſſet rubea propter duplicem illum reditum ſive reflexionem Lucis, de qua ſuprà; per quam denotantur Judicia: ſicut etiam ob violentiam perſindendi per Caput Non entis, propter quam cranium hoc durum eſt.

§. 178. Forma ſecunda vocatur Ros cryſtallinus: & hæc formatur à Severitate Baſiliæ Adami primi, quæ intrabat intra Sapientiam Macroproſopi: hinc in cryſtallo color quidam emphaticus rubor apparet. Et hæc eſt Sapientia illa, de qua dixerunt, quod in illa radicentur Judicia, quia provenit è poteſtate Severitatis. Sed Sapientia abſolutè ſumta tota Benignitatis naturam habet, & nihil judicii continet: quia judicia ſtatim in ea mitigantur. Et de virtute hujus ſeveritatis in hac Sapientia exiſtentis, in Sapientia inferiore, quæ vocatur Pater, inveniuntur triginta nomina אלהים, quorum mentio fit in hiſtoria Creationis. Sapientia igitur Non entis & Macroproſopi ſimul junctorum ſunt ros cranii: & hoc infrà eſt judicium: id eſt, in illa eſt radix judiciorum; quæ cum extenduntur in Microproſopum & Uxorem ejus ſub myſterio trecentarum & viginti, & trecentarum viginti quinque ſcintillarum; tunc confirmata ſunt: & tunc temperamentum à Macroproſopo deſcendit, & illa judicia mitigat. Hæc autem Severitas nonniſi amor eſt, quia ſicut cryſtallus in ſe nonniſi albedinem habet, ſed inſpicienti tantùm rubedo quædam inibi apparet, quæ revera ei non ineſt: ita ſeveritas iſtius loci nulla in ſe habet judicia. Sicut autem in capite hominis humiditas quædam apparet intra cranium; ita Lux quædam à Severitate hac Baſiliæ prodit intratque in auram illam, ibique humorem iſtum exuſcitat, & internum hunc locum cranii implet. Nomen autem טל cujus numerus eſt 39. denotat Tetragrammaton כוזו cujus numerus etiam eſt 39: quæ ſunt literæ literis Tetragrammati anteriores. Deinde etiam huc pertinet nomen יהו Alephatum hôc modô: יוּד· הֵא· וָאו· cujus numerus eſt טל 39. Item in nominibus עב סג מה בן ſunt triginta novem literæ exſculptæ in Capite albo Macroproſopi. Et ros iſte deſcendit in capillos Patris, & in Caput Microproſopi, juxta Cant. 5.v.2. Et iſte ros eſt ille, qui tempore promulgatæ Legis, cùm Iſraëlitæ auditâ voce Dei viventis, mortui eſſent, eoſdem revivificavit. Et hic ros etiam futurô tempore vivificabit mortuos; ſicut ſcriptum eſt: Ros Luminum, ros tuus Jeſ. 26. v. 19. ubi duo rores, nempe ros Microproſopi, & ros Senis; unde fiunt tres guttæ, quæ deſignant tria Tetragrammata illius dicti: Tetragrammatos regnat; Tetragrammatos regnavit;

Digitized by Google

& Tetragrammatos regnabit in ſeculum & ſempiternum. Unde etiam in pedes erigi tenemur, cùm dicimus hæc in ſignum, quod Deus vivificaturus ſit mortuos per tria hæc Tetragrammata, quæ efficiunt binos hos Rores, id eſt, bis 39.

§. 179. Forma tertia vocatur membrana aëris: & iſta fit à pulchritudine Baſiliæ Adami primi, quæ ingreditur intra Intelligentiam Non entis & Macroproſopi. Et hæc eſt menynx intra quam reconditur cerebrum, & quieſcit. Menynx autem vocatur firmamentum; & firmamentum vocatur Vav, & hoc eſt Vav illud medianum in figura literæ Aleph inter duo Jod interpoſitum. Et quia inter Cranium & inter Cerebrum eſt aër: hinc pellicula hæc vocatur aërea. Aer autem ſemper refertur ad pulchritudinem. Et hæc membrana in Libro Zeniutha dicitur אורכן וכתים diaphana & clauſa. Pellucida enim fit ab aëre ſuperno: clauſa autem eſt, ne nimium Lumen prodeat, & ne ros deſcendat, & attributum miſericordiæ convertat in rigorem. Dicitur autem קרומא quaſi incruſtatio; quia rigoris vim habet. Hæc incruſtatio autem eſt quadratura Tetragrammati. Si enim duæ priores literæ Tetragrammati, quæ efficiunt 15, in ſe ducantur, exinde oriuntur 225; & ſi duæ poſteriores Tetragrammati literæ pariter in ſe ducantur, hinc exurgunt 121: quorum ſumma eſt 346, juxta vocem שמו nomen ejus. Et hunc etiam numerum habet vox קרום: & hinc vocatur קרומא. Et hinc fit מן Manna, quod molitur pro juſtis. Quæ ſunt duæ literæ primæ quinque ſinalium מנצפך in palatio amoris, ubi ſunt dilecti illi, qui tradiderunt animam ſuam pro ſanctificatione nominis Divini, & impleverunt dictum illud: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, etiamſi à te auferat animam tuam. Quinque autem illæ literæ finales ſunt quinque illæ Severitates, quarum toties paſſim fit mentio. Iſtæ autem duæ literæ duriſſimæ ſunt inter illas, quia Mem deſumta eſt ex voce מתו i.e. mors, & Nun deſumta eſt è voce נחש id eſt, ſerpens. Cùm igitur occiditur juſtus quidam, præ nimio amore Domini Dei ſui: tunc ille ibidem comminuit mitrum rigoris purpurâ ſuâ, quod eſt myſterium bis מנצפך id eſt, 560. juxta nomen פרפר.

§. 180. Sicut autem Benignitas, Severitas & Pulchritudo Baſiliæ Adami primi conſtituebant tres ſupernas Macroproſopi: ita Victoria illius informabat latus dextrum ejuſdem, id eſt, Benignitatem & Victoriam. Et ſic Gloria Baſiliæ ſupradictæ informabat latus ejuſdem ſiniſtrum, id eſt, ſeveritatem & gloriam. Et fundamentum ejuſdem Baſiliæ informabat lineam Macroproſopi mediam, id eſt, Cognitionem, Pulchritudinem & Fundamentum. Fundamentum ergò Baſiliæ Adami primi conſtituebat in Macroproſopo frontem, id eſt, Cognitionem, Pulchritudinem & Fundamentum: Lana autem munda & oculus apertus fiebant à Victoria & Gloria ejuſdem, ita ut à medietate ſuperna utriusque hujus gradus fieret capillus; & à medietate inferna utriusque fieret oculus. Omnes tamen tres illi gradus ſimul, Victoria nempe, Gloria, & Fundamentum, tres has formas conſtituebant: unde & in Libro Zeniutha dicitur אינן עמר נקי. Iſti lana munda &c. Quaſi innueretur tres illas Numerationes, Victoriam, Gloriam & Fundamentum ſimul efformâſſe iſtas tres formas: ita ut in qualibet iſtarum formarum pars quædam ſit ex omnibus tribus illis Baſilicis.

§. 181.

Digitized by Google

§. 181. Victoria ergò & Gloria Baſilicæ conſtituebant capillos. Et quia capilli aliàs denotant rigorem; hôc locô autem nulla ſunt judicia, ſed ita tantùm apparent: hinc capilli iſti vocantur lana munda. Non autem vocantur lana alba, quia lana nunquam tàm alba eſt, ſicut gypſatura: ſed dicitur munda, quaſi innueretur, illam quidem in ſe puram eſſe à judiciis; & tamen videri, quaſi eſſent judicia. Et de iſtis capillis in libro Zeniutha dicitur: quòd pendeant in æquilibrio; ut ſenſus ſit: quamvis forma hæc conſtituatur à Victoria Baſilica, tamen & Gloriam æqualiter ſuas contribuiſſe portiones, ita ut Gloria hac in parte ſit in æquilibrio cum Victoria.

Vox igitur עמר lana, numerô ſuo exprimit 310. Et vox נקי, id eſt, munda efficit 160, quem numerum habet additâ totâ voce plenitudo nominis אהיה Joddati, ut ſint 161.

310. autem eſt nomen אל 31. ductum in decadem, unde fiunt 310. Nomen autem אל refertur ad Benignitatem: & color Benignitatis eſt albus & mundus. Eſt ergò in hac forma nomen Benignitatis אל, quia capilli hi in ſe ſunt Benignitates: ſed tamen in ea quoque eſt nomen אהיה, unde judicia excitantur; quia in illis videntur eſſe judicia.

Iſti autem capilli ſunt halitus Capitis ſurſum aſcendentis ſub myſterio Lucis reflexæ: unde in ipſis eſt nomen אל, quod illam mitigat.

Nomen autem hoc locum habet in duobus timporibus, & in ſummitate frontis, ſive linea utrinque à timporibus ducta. Et exhinc extenditur radix pro tribus mundis: quæ ſunt nomina, 1. אל שדי: 2. אל יהוה: 3. אֵל אֲדֹנָי. Et hoc nomen tertium pertinet ad partem anteriorem.

Nomen אל autem plenè ſcriptum hoc modô אָלֶף לָמֶד numero ſuô exprimit 185, qui numerus bis ſumtus eſt 370, quæ ſunt Lumina illa toties occurrentia in libro Sohar paſſim. Et pertinent ad partem poſteriorem. Et ſic etiam in parte anteriore datur dextrum & ſiniſtrum, quò pertinet hoc nomen אֵל bis ſumtum: unde fit שעשע 740. Quò pertinet locus ille: שעשע Oblectabitur puer ad foramen viperæ.

Tria ergò hæc nomina אל duo in timporibus, & unum in ſummitate frontis per numerum ſuum שע, id eſt, 370. Luminum Macroproſopi ubique effulgent: & quia in illis eſt dextrum & ſiniſtrum, hinc oritur illud שעשע ſub numero 740, de quo toties fit mentio. Et de temporibus Lumina illa deinde etiam extenduntur in barbam, quia pars prima barbæ etiam eſt אל.

Hinc in Idra magna reperimus, quòd tribus iſtis nominibus אל formentur tres Mundi: ita ut unumquodque nomen אל unum formet Mundum, qui ſunt Creativus, Formativus & Factivus, ubi ſunt miniſtri judiciorum centum & viginti decreta duriſſima: & ſub iis cortices iſtorum Mundorum ab extra annexi: præter illos, qui in Mundo Factivo permixti ſunt. Atque ita per nomen אל reſtituuntur tres Mundi judiciis pleni, & mitigantur per illud.

Mundus primus in ſe habet millies mille ſcutatos. Et mundus ſecundus quinquaginta & ſeptem millia horriſonos. Et Mundus tertius nonaginta & ſex millia ejulantes.

Senſus

Digitized by Google

Senſus hic eſt, quòd ſint tria nomina אלהים inter attributa; unum in Matre; alterum in Severitate; & tertium in Baſilia. אלהים in plenitudine ſua & quadratura efficit mille, hôc modô אלף: אלף למך: אלף למד הה: אלף למד הה יוד: אלף למד הה יוד מם: Et propterea in ſingulis illorum mundorum millena ſunt.

Deinde nomen פאדי, quô denotantur tempora capitis, è quibus nomen אל huc fulget, æquipollet nomini אלהים numero 86. אל igitur gradus Benignitatis mitigat אל nominis אלהים, qui eſt אל indignans quotidie Pſal. 7. v. 13.

Et illa judicia prodeunt ab Intelligentia Mundi inanitatis: & primum nomen, quod in Intelligentia eſt in ſe continet duo cætera. Hinc Rex primus illorum, qui regnârunt in terra Edom, vocatur Bela, alter Jobab, & tertius Chuſcham, qui duo ultimi correſpondent duobus mundis illis ex Idra allegatis, qui cognominantur à יבבא & אללדי id eſt, à vociferatione & ejulatione. Illi autem Reges fundamentaliter pertinent ad Intelligentiam, quæ intelligitur per nomen Edom; & ex qua in mundo reſtitutionis factus eſt Macroproſopus. Ab Intelligentia igitur prodeunt illa judicia, id eſt, à Baſilia Intelligentiæ, quia ipſa eſt ſicut vinum bonum quieſcens ſuper fæcibus ſuis, quæ ſunt judicia. Suprà enim nil niſi miſericordia, quia judicia ibidem ſupprimuntur.

In ſingulos igitur mundos hos nomen iſtud אל ingreditur, ut judicia hæc in ordinem redigat, mitiget, & ſupprimat. Et quia in mundo Creativo continentur tria hæc Nomina אל: hinc judicia ejus vocantur מארי תריסין id eſt, Domini ſcutorum ſive ſcuta gerentes. Nomen autem אל ter ſumtum efficit 93, quem numerum etiam continet vox מגן id eſt, ſcutum, clypeus.

Quare autem dicantur millena millia, ratio hæc eſt; quia mundus hic primus pertinet ad Intelligentiam, ſicut dicitur: Mater moratur in Throno, id eſt, in Mundo Creationis. Ad Intelligentiam autem refertur nomen שדי, quia Deus diſtinctionem facturus, inter tres primas & ſeptem ultimas, dixiſſe cenſetur: די ſufficit. Si igitur nomen hoc plenè ſcriptum quadretur hôc modo: שין. שין דלת. שין דלת יוד efficit 1968 & additô numerô integri 1969; quibus ſi adjungas nomen אל, id eſt, 31: hinc exurgunt duo millia. Hinc in Idra dicitur: אלף אלפין id eſt, mille & duo millia. Et hæc in mundo primo, ita ut millenarius primus tribuatur mundo ſupremo, nempe Intelligentiæ ipſi, qui eſt Mundus Creativus: & duo millenarii reliqui pro Formativo & Factivo Genericè in iſto contentis.

Mundus ſecundus habet quinquaginta ſeptem millia נדרגא דיבבא id eſt, gradus vociferationis, qui referuntur ad Mundum Formativum pertinentem ad Pulchritudinem, quoniam Microproſopus in illo reſidere dicitur. Numerus autem 57. componitur è numero Tetragrammati 26, quod ubivis eſt in Pulchritudine, & ex nomine אל 31. quod in ſingulis his mundis eſt, ad ſupprimenda judicia, ſicut in Idra dicitur. Et duo iſta Nomina efficiunt 57.

Mundus tertius continet 96 millia מארי תיללדי id eſt Dominus ejulationis. Per Mundum hunc autem intelligitur Mundus Factivus, in quo reſidet Baſilia, ad quam

per-

Digitized by Google

pertinet nomen אדני, quod numero ſuo continet 65; cui ſi addatur nomen אל, à quo fit gubernatio ſingulorum horum judiciorum: exinde fiunt 96.

Et hinc quoque intelligi poteſt myſterium comeſtionis, cùm ſcilicet comedens intentione ſuâ atque meditatione elevare debet ſcintillas puras, ut adhæreſcant animæ ſuæ, quo extollantur in myſterium cœli illius, quod dicitur שחקים uti ſunt molæ illæ, in quibus commolitur Manna pro juſtis: & ſi ſunt triginta duo dentes, qui ſubindicantur per literam Aleph vocis אוכל quæ ſi in medio diffindatur utrinque conſtituit duas has literas יו quæ efficiunt 16, & in ſumma 32; quæ ſunt triginta duo nomina אלהים. Ipſa autem vox אוכל comedens refert numerum אל & Tetragrammati. i. e. 57: ſicut etiam in ſe habet literas אל & כו i. e. 26, qui eſt numerus Tetragrammati.

Porrò etiam ſciendum eſt, quod 370. illa lumina dividantur in 150. & 221. quando deſcendunt à Macroproſopo in Microproſopum; quoniam ille Microproſopo tribuit 221. Lumina; Baſiliæ autem 150. ſimilia, quæ efficiunt 370. unà cum integro. Nam quia Microproſopus pertingit usque ad barbam Macroproſopi : hinc ipſi tribuuntur 221. Lumina à Macroproſopo. Unde in Sohar dicitur in Idra magna: Quando facies Macroproſopi reſpicit faciem Microproſopi, tunc longior & luminoſior fit facies Microproſopi, ita ut etiam dicatur Macroproſopus. Ubi myſterium in hoc latet, quòd Microproſopus dicatur ארך Longus, quæ vox continet numerum 221. iſtorum Luminum, quæ accipit à Macroproſopo ex illis 370. Quamvis etiam nomen ארך אפים i. e. nomen Longanimi computum habeat ſat congruum, dum numerô ſuô refert 352. Et ſi duæ hæ voces plenè ſcribantur hôc modô אלף ריש כף· אלף פא יוד מם efficiuntur octodecim literæ, unde tota ſumma fit 370. Unde patet, quod in Microproſopo 370. illa Lumina ſint in potentia. Huc etiam alludit dictum illud Pſalm. 84. v. 4. Etiam צפור paſſer invenit domum, & hirundo קן nidum ſibi: Ubi Microproſopus dicitur צפור i. e. habens 370. Lumina, juxta numerum dictæ vocis. Uxori ejus autem tantùm dantur קן 150 Lumina; quæ ſi ſubtrahantur à 370. reſtant 221. pro Microproſopo.

§. 182. Jam porrò ſciendum, quod Macroproſopo tribuantur שערות ſive crines & נימין ſive pili, & קוצין ſive cincinni vel coma. Nam in parte anteriore in capillo verticis tredecim ſunt נמין pili, è quibus extenduntur tredecim conformationis barbæ: & iſti pili partis anterioris vocantur crines ſimpliciter. Sed ab extantiis cranii circa partem poſticam numerus magnus eſt cincinnorum ſive comæ capillitii, qui pertingunt usque ad initia humerorum ad contegendam cervicem. Et in quolibet cincinno ſunt 410. pili, juxta numerum vocis קדוש Sanctus. Et iſti pili protrahuntur usque ad locum capitis Microproſopi ad inſtar filorum longorum. Et cum Lux hæc magna deſcendit; tunc à parte poſteriore Microproſopi allidit ad caput ejus, quia ipſe ſuperinveſtit Macroproſopum à fovea pectoris & porrò deorſum: & foras producit quatuor thecas phylacterii, faciem verſus ex illuminatione Cerebrorum: quæ omnia fiunt vi alliſionis capillorum, qua allidunt retrò in cerebra; unde illuminatio illa producit thecas

Digitized by Google

iſtas. Et hi ſunt cincinni ſive coma Macroproſopi de quibus diximus, quod deſcendant usque ad caput Microproſopi.

Cincinni autem Microproſopi deſcendunt usque ad caput uxoris ejus, ut eam illuminent.

Capilli autem cognationem habent cum cerebro & abinde prodeunt: & ſunt ſcaturigines lucis, quæ magno cùm fulgore exinde eradiatur. Et hæc eſt intentio R. Schimeonis Ben Jochai, quando dicit: ציץ דכורא ציצית נוקבא Nomen ציץ quaſi dicatur capillus maſculinus, competit viro. ציצית ſive coma mulieris tribuitur fœminæ. Quibus ſubinnuit hoc ipſum quod diximus: Quod nimirum capillus Macroproſopi deſcendat in Microproſopum. Nam vox ציצית habet ſignificationem capillorum, ſicut dicitur Ezech. VIII, 3: *Et tulit me in cincinno capitis mei.* Adeoque his vocibus indigitatur capillus virilis & muliebris. Capillus ergò virilis eſt, qui venit ab imagine Sapientiæ: & coma muliebris, quæ venit ab imagine intelligentiæ. Fundamenta autem ſapientiæ & intelligentiæ (unde lumina hæc erumpunt) ambo ſunt intra Microproſopum. Quicquid ergò Microproſopus accipit pro ſe, id vocatur Ziz: Et exhinc fiunt crines capitis ejus. Quicquid autem accipit pro uxore ſua, vocatur Zizith. Hinc pallium illud, quo nos amicimur eſt typus Microproſopi, id eſt: Lucis ejus ambientis, quæ continet myſterium pallii: Venitque è tribus ambientibus: i. e. à Macroproſopo prodiens per capillos & ambiens iſtum, & ab imagine ſapientiæ & ab imagine intelligentiæ, & propterea nos operimur pallio hoc, omnes Zizith ſive fimbrias ejus reponentes in latus ſiniſtrum, ubi eſt locus uxoris; & Zizith ſunt lux capillorum & oculorum ejus.

Porro notum eſt, quod capilli Macroproſopi albi ſint ut lana munda: multo magis autem tredecim partes barbæ. Et hoc eſt illud quod dicit Scriptura Dan. VII. 9: *Et ſenex dierum ſedebat, veſtimentum ejus ſicut nix candidum & pilus capitis ejus ſicut lana pura.* Et in Idrà magna dicitur: Omnes pili tam capitis quam barbæ albi ſunt ut nix. In Microproſopo autem capilli ſunt nigri: & cum capilli Macroproſopi deſcendunt & implicantur capillis Microproſopi, ut inde fiat quaſi textura veſtis atque pallii, iſti etiam dealbantur. Uxor autem Microproſopi capillos habet rubros ad inſtar purpuræ; quo pertinet myſterium de vacca rubra.

Capilli autem Microproſopi tres habent partes ſimiles, nempe: Cincinni proveniunt à cerebro cognitionis & crines è cerebro ſapientiæ & pili è cerebro intelligentiæ.

§. 183. Cum igitur capilli Macroproſopi perveniunt usque ad caput Microproſopi, quatuor ibi producunt effectus. Primus eſt diſcriminatio capillorum: ut nimirum pars quædam capillorum Microproſopi in medio capite exiſtentium reclinetur in latus dextrum; & pars altera in latus ſiniſtrum. Ipſa autem diſcriminatio quaſi ſemitam quandam conſtituit inter capillos iſtos, quæ vocatur ſemita juſtorum, de qua ſcriptum eſt Proverb. VII, 18: *Et ſemita juſtorum ſicut lux ſplendoris.* In libro Sohar autem dicitur: Hac in ſemita dicuntur eſſe quadringenti mundi deſiderabiles. Nam vox כסופין

ſenſum

ſenſum habet quem refert dictum illud Pſalm. LXXXIV, 3: *Concupivit & deſideravit anima mea.* Conferatur Geneſ. XXXI, 30.

Senſus autem quadringentorum iſtorum mundorum hic eſt: Quoniam in Macroproſopo extat Tetragrammaton plenum Joddatum: ubi ſi quatuor illius Jodin ducantur in decem efficiuntur 400; & iſti ſunt quadringenti illi ſicli כסף argenti transeuntis ad mercatorem: qui eſt juſtus qui mercatoris inſtar de gradu in gradum aſcendit & obambulat cum mercibus ſuis i.e. cum operibus ſuis bonis. Nomen ergo Tetragrammaton Joddatum diſpoſuit quater mille myriades literarum illarum quæ ingreſſæ ſunt in vaſa ſingula, ex quibus deinde factus eſt Macroproſopus. Notum enim, quod ex intelligentia fiſſa factus ſit Macroproſopus, & quod illa ſingulis Numerationibus ejus tribuerit quadringentas myriades: Et illæ quadringentæ myriades lucent intra vaſa Macroproſopi. Et deinde lux iſta, è Macroproſopo prodit circa diaphragma & fulget in diſcriminatione capillorum Microproſopi: i.e. à fronte usque ad verticem ſive per medium caput; ubi capilli in duas partes dividuntur: quoniam capilli ſint judicia, quæ per hanc illuminationem mitigantur: & propterea in duas partes dividuntur, ne judicia in uno loco cumulentur. Et illæ quadringentæ myriades literarum ſunt quadringenti iſti mundi deſiderabiles lucentes in diſcriminatione capillorum Microproſopi.

Et capilli iſti ſunt quinque Tetragrammata benignitatum, & quinque ſeveritatum, nimirum punctata punctis Nominis Elohim.

Porrò etiam dicitur in Idra Magna quod in diſcriminatione capillorum procedat ſemita quædam, quæ fulgeat in ducentos & ſeptuaginta mundos, quæ ſunt quinque Tetragrammata ad dextram, quorum numerus eſt 130. & addito quinario ſuo 135: totidemque etiam ad ſiniſtram, unde oriuntur 270 mundi. Nam quilibet שער i.e. pilus in mundo Creativo conſtituit mundum proprium pro illis animabus quæ dependebant è capillis Adami Protoplaſtæ. שער enim per methateſin eſt עשר i.e. decas. Omnis autem decas mundus eſt per ſe.

Et de ſemita hac juſtorum dicitur in Idra: Et ex illa ſplendet ſemita, qua illuminantur juſti prò mundo venturo. Et hoc eſt myſterium viæ vitæ in illos mundos. Nam cum juſtus ex hoc mundo exit in mundum venturum, lucet ipſi lux iſta, ut viam hanc inveniat. Unde dicitur Prov. IV, 18. *Et ſemita juſtorum ſicut lux fulget, procedens & lucens usque ad paratum diem.* Ubi ſenſus eſt, quod lux iſta à Microproſopo luceat duabus viis. Via una procedit & lucet i.e. ſemper lucet & nunquam deficit usque ad ſtationem diei. Quia Microproſopus vocatur dies, & in medio frontis ejus dicitur ſtatio diei, ita ut hic innuatur medium illius. Via autem ſecunda lucet juſto cum ex hoc mundo exit.

Et ab illa ſemita dividitur in ſexcentos & tredecim tramites, qui diſtribuuntur in Microproſopum: de quibus dicitur: *Tramites DOMINI ſunt benignitas & veritas.* Ubi intelligitur tota Lex continens 248. præcepta affirmativa, & 365. præcepta negativa. Si enim voci שמי i.e. 350 addas medietatem primam Tetragrammati יה i.e. 15:

 oriun-

Digitized by Google

oriuntur 365. & ſi ad vocem זכרי i. e. memoria mea, quæ continet 237: addatur altera pars Tetragrammati וה i. e. 11. exurgunt 248.

Effectus ſecundus capillorum Microproſopi eſt, quod iidem implicentur & immiſceantur capillis Microproſopi: ut ex contextura iſtorum capillorum quaſi oriatur ſpecies quædam veſtis in capite Microproſopi: quod eſt myſterium pallii noſtri.

Effectus tertius eſt, quod die Sabbathi circa nonam pomeridianam, quæ eſt tempus ſacrificii pomeridiani, Lux quædam prodeat de fronte Macroproſopi è lumine capillorum ejus, qui quaſi ſcaturigines ſunt & fontes ſcaturientes in frontem, quæ dicitur Benevolentia benevolentiarum: quæ eſt Lux quædam nova & præſtantiſſima derivata in Caput Microproſopi. Unde tempus illud dicitur tempus beneplaciti עת רצון Vox autem רצון per metatheſin eſt נצר, quæ eſt pars barbæ, & dicitur influentia ſuperior incumbens influentiæ inferiori, quæ vocatur ונקה ut ſint inſtar maris & fœminæ in duobus apicibus barbæ deſcendentibus neque ad diaphragma Macroproſopi ſuper Caput Microproſopi. Et illô tempore cùm Sanctuarium adhuc ſtaret, Microproſopus & Uxor ejus aſcendebant usque ad partem barbæ octavam per locum Patris & Matris: ita ut revera eſſent in loco iſtorum, & vocarentur קודש juxta myſticum illud, quod dicitur Sabbathum Sanctitatis: Et occupabant locum Sanctitatis: & parentes ad ſe accipiebant liberos, & cum illis manducabant in loco ſuo. Et illo tempore ſcaturiebant ſcaturigines cincinnorum capillitii, quorum numerus eſt juxta vocem קודש, qui ſunt quadringenti & decem illorum pili.

Ratio autem iſtarum Conformationum erat, quia vaſa priora erant fracta. Nam arbor Cognitionis boni & mali eſt Baſilia, ſicut R. Schimeon ben Jochai multis in locis dicit. Nam cùm frangerentur vaſa, & regnum primum deſtrueretur, hoc ipſum erat tempus mali, id eſt, judicia prævalebant, è quibus deinde facti ſunt cortices: & circundabant regnum illud ex omni latere ad inſtar Oceani, quô terra circundatur. Et hic eſt Oceanus iſte, qui ſubindigitatur in Sohar in libro Zeniutha, cum dicitur קולטרא בקטרוי סנפירא בערבוי i. e. Gibbus nodi ejus &c. Nam קולטרא idem eſt quod הטוטרות i. e. gibboſitas; quaſi diceret: judicia tunc omnia congregata eſſe ad inſtar faſciculi cujusdam duri פקוטרא i. e. in nodo quodam (quaſi recenſeret partes ſerpentis iſtius, ubi poſt caput ſequantur ſquamæ duriores gibboſæ, ſibi invicem innodatæ; deinde autem) pinna in loco ſuo: quaſi diceret: è duris illis ligaminibus extenſionem fieri ad inſtar pinnæ piſcis (quam in ſummitate tergi habet, quæ extenſior eſt, & non usque adeò dura; ut ſenſus ſit: judicia circundediſſe Baſiliam illam, & undiquaque incluſiſſe; nec tamen eandem potuiſſe penetrare, quia non erat fracta: unde eandem ſaltem cinxerint ab extra. Poſtquam autem extenſus fuit Macroproſopus à capite ſuo cum cæteris ſtaturæ ſuæ membris usq; ad pedes ſuos, & pedes ejus pertingerent usq; ad vaſa confracta, DEUS infinitus ipſi præcipiebat, ut conduplicaretur. Tunc Baſilia adhærebat Gloriæ Macroproſopi; & aquas iſtas ſalſas deglutire volebat, ut dulceſcerent, quod tamen non profuit. Nihilominus vis illarum quadantenus fracta fuit. Et hoc eſt quod dicit Scriptura: Fregiſti capita draconum in aquis Pſ. 74. v. 13. ubi nomen תנינם defectivè ſcriptum eſt,

Digitized by Google

eſt, quaſi diceretur: Confregiſti capita illorum judiciorum, quæ ſe habent ut dracones ſuper aquis, id eſt, antequam prævaluerunt, & cùm nondum facta ſunt corporea, ſed dum adhuc fuerunt aquæ, & cùm ambirent Baſiliam, confregiſti vim illorum & amarorem felleum & abſinthinum. Quod ſi enim nacta eſſent ſtructuram & corpus, conturbâſſent totum mundum. Nihilominus cùm ſic frangerentur vires eorum, aliquantum mitigata ſunt, præſertim quod ad fœminam attinet, quæ oppoſita eſt Baſiliæ, ſive punctis regni Microproſopici: illa enim penitus mitigata eſt: ſed nihilominus radix ejus manſit ex aquis ſalſis. Et hæc eſt fœmina illa, de qua dixerunt Sapientes noſtri; quod ſale condita ſit pro juſtis in ſeculum venturum; quia cùm juſtus ex hoc mundo diſcedit, iſtis luminibus frui poteſt: in Paradiſo: cùm non uſque adeò ſint ſubtilia, ut juſtus illis commodè uti queat. Sed maſculus durior erat, nec mitigari poterat: nihilominus tamen caſtratus fuit, id eſt, cùm piſces magnam habeant ovorum quantitatem & ſeminis, unde multa piſcium millia prodeunt: hinc iſte caſtratus fuit, ne ova ſerpentina in mundum emergerent: cumque maſculus iſte caſtraretur, ſqamæ ejus aliquatenus molleſcebant, ut fierent ad inſtar pinnarum. Et hoc eſt quod dicit R. Schimeon ben Jochai סנפירא id eſt, pinna illius locô erat. Vox autem סנפיר numerô ſuô refert 400. & exhinc facti ſunt quadringenti illi mundi deſiderabiles, cum quibus correſpondent quadringenti illi ſicli argentei Abrahami, qui inſerviebant ad mitigandam hanc pinnam maſculi ſupradicti; quoniam illis ſpeluncam emebat ab Ephrone, qui eſt ſerpens עפר terram comedens. Et עפרן numerô ſuô etiam refert 400, ut innuatur idem myſterium, quod ipſi ſublatæ ſint vires, & mitigatus ſit per ſpeluncam duplicem punctorum Leæ & Rachelis, quæ in ſeptem Luminibus internis vaſorum confractorum, & hinc omnis ſpelunca juſtorum habet figuram ſerpentis caudam ore tenentis, ſicut ibidem traditur in libro Zeniutha, ad mitigandum venenum ſerpentis.

Ut autem redeamus ad propoſitum, ratione iſtius סנפיר de quo diximus, quod mitigatus ſit tunc, cùm aſcenderet cum Baſilia intra gloriam Macroproſopi, prodierint illi quadringenti mundi deſiderii præparati juſtis: ſenſus eſt, quòd Baſilia extenſa ſit intra Gloriam Macroproſopi in decem Numerationes; & quia ibidem etiam locum habet Sapientia cum Macroproſopo intimè unita, cui tribuitur nomen עב in quo ſunt quatuor Jodin, quorum decades in decades ductæ efficiunt numerum quadringentorum iſtorum mundorum deſiderii. Illa autem dicuntur mundi deſiderii, quia hôc locô exorta eſt controverſia illa, quòd Baſilia deſideraret Coronam propriam, quam ob cauſam etiam diminuta fuit: hinc iſti mundi dicuntur mundi deſiderii: ita ut hâc ratione dupliciter explicatum ſit myſterium quadringentorum horum mundorum.

§. 184. Pater autem & Mater nullos planè habent capillos, quia iisdem non opus habent, ſed latent ſub influentia Macroproſopi, & ab ipſo lumen accipiunt. Patri tamen barba tribuitur, octo habens partes; & huc pertinet dictum illud de barba Aaronis: ubi literæ initiales horum verborum: זקן אהרן efficiunt octo; prout etiam octo fuerunt veſtes ſacerdotis magni.

§. 185 Quamvis ſupra diximus, quòd tres Numerationes Baſilicæ ſimul con-

formaverint tres formas capillorum, frontis & oculi: nihilominus tamen à potiori ſit denominatio, & capilli maximâ ex parte facti ſunt è lumine Gloriæ; & frons è maximâ parte luminis Victoriæ: oculi autem facti ſunt in maxima parte fundamenti. Facies tamen habetur pro re una & indiviſa: & quamvis quædam ibidem ſint partes, nihilominus tamen non ſunt ſeparatæ, & quarundam illarum planè non ſit mentio, ut oris & aurium. Frons autem vocatur Voluntas voluntatum, quia plures numerationes Baſilicæ ad illius conformationem concurrerunt, nempe præter gloriam etiam Fundamentum, quod vocatur רצון Benevolentia, & Victoria, quæ eodem nomine vocari ſolet: unde etiam in Libro Zeniutha dicitur de fronte: אתגליין Manifeſtatur, & non manifeſtatur per preces inferiorum: quia nempe plures Numerationes hîc concurrunt. In fronte Microproſopi autem fulgent quadringenta tribunalia; ſub myſterio quatuor Jodin Nominis עב, quæ in decades ducta efficiunt 400. ſiclos argenti. Per preces inferiorum autem intelligitur precatio pomeridiana Sabbathina: quia tunc manifeſtatur oculus apertus: & Gloria, quæ eſt oculus ſiniſter, convertitur in Victoriam, quæ eſt oculus dexter: ibi enim tantùm unius oculi ſit mentio; quia Amor in amore abundat. Et quia oculi iſti ſunt in Fundamento; hinc in Idra parva de oculo hoc aperto non dormiente ſimile affertur de piſcibus maris; piſces autem referuntur ad Fundamentum. Cùm ergò dicitur in Libro Zeniutha: Viſio aperta, quæ non dormit; intelligitur Fundamentum cum Victoria & Gloria, ut (vaſis genitalibus) perpetuò conjunctum.

Dicitur autem non dormitare, ad oppoſitionem Microproſopi, qui à Feſto Novi anni usque ad diem octavum Scenopejiæ dormitare dicitur: quaſi dicatur: Matrem illô tempore ab ipſo tollere Victoriam ſuam cum Gloria & Fundamento, quæ ſunt Cerebra Microproſopi: ita ut ipſe maneat ſine influxu.

Porrò additur: Viſio inferior dependet à viſione Luminis ſuperni. Ubi per viſionem inferiorem intelliguntur oculi Microproſopi, qui ſemper obſervant aſpectum à Luce egrediente ex oculo non dormitante, ut ſubigere poſſit judicia & cortices.

§. 186. Conformatio ſeptima eſt Naſus Senis cum duabus naribus, quam inſtituit regnum Baſiliæ Adami primi, applicitum Baſiliæ Macroproſopi. Duæ autem nares ſunt Leah, dextera, & Rachel, ſiniſtrâ. Regnum autem vocatur תהלתי Laus; quò pertinet locus Jeſ. 48. v. 9. quaſi dicatur: Laude mea formabo naſum: ubi de naſo Senis dicitur. In Sohar autem vocatur פרדשקא, id eſt, menianum (pars domus forinſecus adjecta). Sicut enim Corona adhæret membro genitali in homine, ita Baſilia hæc regni Adami primi, quæ conformabat naſum iſtum, applicatur fundamento, nec habet perſonam per ſe: quia mundus Emanativus iſte à Microproſopo ſurſum vocatur mundus Maſculinus: quia nulla ibidem apparet fœmina. Notum autem eſt, quòd naſus ſit tractus literæ Vav, quæ eſt Fundamentum. Duo autem foramina iſtius meniani ſunt Leah & Rachel, quæ conſtituunt Baſilian: quoniam à radice נקב id eſt, foraminis denominatur נקיבה id eſt, fœmina. Et quia Leah à Matre mutuò accipit nomen Tetragrammaton סג: hinc forma hæc vocatur חוטם naſus, in qua etiam extat numerus 63.

Vocatur פרדשקא, quaſi adjectio benignitatum ad Severitates. Benignitates enim

enim ſunt, quatuor Tetragrammata עב׳ סג׳ מה׳ בן, quæ ſunt in Maſculo, עב in mundo Emanativo, סג in Creativo, מה in Formativo; & בן in Factivo: & ſunt in Capite Macroproſopi, ejusque auribus, naſo & ore: & ſumma eorum eſt 232. Severitates autem ſunt plenitudines אהיה, quod eſt nomen Matris; & Joddatum exhibet 161. Alephatum 143. Hehatum 151. & in ſumma 455. Qui duo numeri ſimul additi efficiunt 687. פרדשקא autem efficit 685; & cum generalitate literarum & voce, 687.

Additur autem, quod *hinc ſpiritus excitetur pro omnibus*: id eſt pro omnibus mundis hinc oritur vita & anima.

§. 187. Septem autem iſtæ inferiores Baſiliæ Adami primi, ſunt Lux interna Non entis & Macroproſopi, quæ influxum in hos immittit ſibi invicem junctos.

§. 188. Barba eſt Gloria & decus corporis ſuperni. Ejus autem pili in Idra dicuntur duri, (ſicut capillitium molle dicitur;) propter magnum diffluxum Luminis in Microproſopum, & ſicut ex parte Cervicis Patrem & Matrem contegunt tredecim cincinni capillorum alborum, qui dependent à Capite Macroproſopi usque ad diaphragma, ut inde fiant capilli Microproſopi ex alliſione Luminis: ita per myſterium iſtius barbæ demittentis radios ſuos, omnes copulæ fiunt, per duas influentias ejus ſuperiorem & inferiorem, quæ ſibi invicem ſuperincumbunt ceu duo barbæ apices, ad foveam pectoris usque, ad inſtar maris & fœminæ: quæ copulæ inferiores tunc fiunt virtute Luminum & cerebrorum, quæ ipſis tribuuntur per hanc barbam. Cùm autem in Idra magna dicitur: Væ illi, qui extendit manum ſuam ad Barbam ſanctam; partim illi intelliguntur, qui aliquid manifeſtant, quod non audiverunt à Magiſtro: partim qui perdunt ſemen Jiſraëliticum, quia omne ſemen provenit à Cerebro, & Lux ejus manifeſtatur per barbam hanc: partim qui Lumen barbæ hujus à quatuor Perſonis ſanctis avertit, per irriſionem & deſpectum: item ſi cor ſuum ad res inanes convertat, & in conventibus ſuis non agunt de rebus Divinis. Futurô autem tempore manifeſtabitur barba hæc, ut ſubigat cortices, eosque projiciat in foramen abyſſi magnæ: quoniam omnes redemtiones ab illa dependent; ſicut dicit R. Schimeon ben Jochai ſect. Beſchallach: Quod fiſſio maris rubri à Sene Sanctiſſimo dependeat, id eſt, Baſiliæ ſeu Gloriæ cohabitantis, quæ vocatur mare, & à Matre ſuperna accipit quinquaginta portas: dicitur autem mare inferum, & ים סוף quaſi mare finale, quia eſt finis omnium graduum. Et ipſa eſt virgo uteri anguſtiſſimi, & virginitas ejus ſemper redit poſt ſingulas copulas: non autem ſe habet, ut Mater ſuperna, quæ in perpetua copula eſt. Unde diſſindendus eſt locus iſte, juxta myſterium maris fiſſi, ut pariat Meſſiam: & hoc dependet à Sene Sanctiſſimo. Illô autem tempore Meſſianô Lux magna excitabitur à barba iſta; & hinc in Idra hæc barba vocatur; דיקנא דההיא תושבחתא Barba illius laudis, quod eſt myſterium Cantici novi temporis futuri: & hæc eſt laus totius mundi Emanationis, quia ipſa eſt caput illuminans totam illam Emanationem. Vox autem שבח Laus eſt 310: & hi ſunt trecenti illi & decem Mundi, de quibus paſſim.

Porrò etiam dicitur Barba מהימנותא שלימא Fides perfecta. Nam attributum Pulchritudinis dicitur Veritas, & Regnum vocatur Fides, & ipſa in veritate præſtare

go-

poteſt, quod cum fiducia ab illa expectatur, quia in manu ejus eſt remittere peccata: & hinc vocatur Barba fidei.

Ibidem etiam dicitur: quod in ea ſcaturiant tredecim ſcaturigines unguenti pretioſi &c. Ubi intelliguntur tredecim ejus formæ. Et hæ dicuntur ſcaturigines reſpectu barbæ Capitis ignorati, à qua ſcaturit omnis influentia. In Capite autem Non entis ſcaturigines iſtæ paulò ſunt craſſiores: in Capite Macroproſopi autem, in inferiora deſcendunt, juxta gradus ſuos. Sed in Microproſopo novem tantùm ſunt; & quatuor reliquæ non ſemper in ipſo ſunt, ſed certis tantùm temporibus pro neceſſitate inferiorũ.

§. 189. Tales tredecim Conformationes autem in omnibus tribus capitibus ſunt, quæ ſimul ſumtæ efficiunt טל 39.

§. 190. Barbæ autem Capitis primi nulla fit mentio, niſi cum Salomo de genis loquitur. Et de hac dicitur in Idra magna cum deſcendit de barba venerabili, ſumma, ſancta, abſcondita, & occultiſſima omnium, id eſt, cæterorum duorum capitum illud ipſum ſuperinveſtientium oleo pretioſo ſanctiſſimo in Barbam Microproſopi.

De Microproſopo autem in Sohar dicitur: quod cùm Barba hæc ſanctiſſima in ipſum radiet, in Barbam ejus deſcendant tredecim ſcaturigines olei ſuperni, ita ut in ipſa inveniantur viginti duæ formæ, quæ ſunt tredecim formæ, quas accipit è ſupernis cum novem formis ſuis propriis. Et huc pertinent dicta illa myſtica, in quibus occurrit particula בך In te, quæ exhibet 22.

Tredecim autem partes barbæ capitis ſecundi ſive Non entis, traduntur in Prophetia Michæ cap. 7. v. 18. 19. 20. Ubi

Prima eſt: Quis Deus ſicut tu? מי אל כמוך

Secunda: Tollens iniquitatem. נשא עון

Tertia: Et tranſiens ſuper prævaricationem. ועובר על פשע

Quarta: Reſidui hæreditatis ſuæ? לשארית נחלתו

Quinta: Non tenuit in perpetuum iram ſuam. לא החזיק לעד אפו

Sexta: Quoniam vult miſericordiam ipſe. כי חפץ חסד הוא

Septima: Revertetur, miſerebitur noſtri. ישוב ירחמנו

Octava: Subjiciet iniquitates noſtras. יכבוש עונותינו

Nona: Et projicies in profunda maris omnia peccata eorum. ותשליך במצולות ים כל חטאתם

Decima: Dabis veritatem Jacobo. תתן אמת ליעקב

Undecima: Miſericordiam Abrahamo. חסד לאברהם

Duodecima: Quam juraſti Patribus noſtris אשר נשבעת לאבותינו

Decima tertia: A diebus antiquis. מימי קדם

Tredecim autem formationes ſive partes Barbæ Macroproſopi ſive capitis tertii traduntur à Moſe Exod. 34. v. 6. 7. hoc ordine;

Prima: Deus. אל

Secunda: miſericors. רחום

Tertia: & gratioſus. וחנן

Quarta:

Digitized by Google

Quarta: Longus. ארך
Quinta: ad iram. אפים
Sexta: & multus miſericordia. ורב חסד
Septima: & veritate. ואמת
Octava: ſervans miſericordiam. נוצר חסד
Nona: millibus. לאלפים
Decima: ferens iniquitatem. נשא עון
Undecima: & prævaricationem. ופשע
Duodecima: & peccatum. וחטאה
Decima tertia: & purificando. ונקה

Sed tredecim formæ Barbæ Microproſopi quæ denotat Judicium; deſcribuntur per revolutionem Alphabeticam אתבש ſive Alphabethi inverſi ex iisdem his literis dicti Moſaici, hoc modô:

Prima. ת״ך·
Secunda. גס״פי·
Tertia. פסט״פט·
Quarta. תג״ל
Quinta. תו״מי·
Sexta. פג״ש סח״ק·
Septima. פת״יא
Octava. טר״ג סח״ק
Nona. כתכ״ומי·
Decima טכ״ת זפ״ט·
Undecima. פוכן·
Duodecima. פסנ״תץ·
Decima tertia. פטר״ץ·

Si quis igitur ſolus eſt, attributa hæc recitare non debet, niſi ordine hoc inverſo: quia tota Lex non eſt ſcripta ordine ſuo; exceptis tredecim his attributis.

Alii autem ארך אפים in unam formam combinant; & deinde נוצר חסד id eſt, octavam rurſus in duas dividunt.

David autem Pſal. LXXVIII, 38. de illis ita dicit
Primò: Et ipſe והוא
Secundò: Miſericors. רחום
Tertiò: Propitiabitur iniquitati. יכפר עון
Quartò: Et non diſperdet ולא ישחית
Quintò: Et multiplicabit, ut avertat iram ſuam והרבה להשיב אפו
Sextò: Et non ſuſcitabit omnem iram ſuam ולא יעיר כל חמתו

Quæ ſunt tredecim dictiones reſpectu tredecim luminum barbæ ſanctæ: & dividuntur in ſex gradus regni domus David.

Microproſopus igitur tantum habet novem formas, & Macroproſopus tempore benevolentiæ ipſi adhuc quatuor ſuperaddit. Et huc pertinet myſterium benedictionis ſacerdotalis, quare Sacerdos meditari tenetur, ut influxum derivet è capite albo Macroproſopi in Microproſopum; utque è novem faciat tredecim: & ex hoc in uxorem ejus, & ſex illius gradus, ut ex iſtis fiant novem. Atque hinc in benedictione ſacerdotali Num. VI. 24, 25, 26: inveniuntur tredecim Jodin; novem Vayin; & ſex Hehin.

Digitized by Google

§. 191. De barba autem capitis ignorati & primi ſic loquitur liber Zeniutha: ריקנא רמהימנותא לא ארכר *Barba veritatis nulla ſit mentio*, i. e. tredecim conformationum barbæ capitis primi, quod non cognoſcitur nulla fit mentio in lege, ſicut mentio fit tredecim formarum capitis non entis in prophetia Michæ, & tredecim partium barbæ Macroproſopi in textu ſupra allegati Exodi. Et quia tredecim iſtæ formæ fundamentum ſuum habent in barba; hinc ſimpliciter dicit: Barbæ nulla fit mentio. Hanc autem appellat Barbam veritatis, quia oritur à pulchritudine, quæ in cognitione capitis ignorati: & iſta pulchritudo ubique vocatur אמת Veritas, ſicut ſcriptum eſt Michæ VII, 20: *Dabis veritatem Jacobo.* Pergit autem textus:

בגין דהיא יקירותא דכלא *quia illa eſt dignitas omnium.* Senſus eſt, quod illa quaſi ſit anima, cæterarum tredecim formationum omnium, quæ in duobus illis capitibus inveniuntur. Et hinc etiam capite primo iſtius libri, Barba hæc vocatur Dignitas dignitatis, quia omnia radicantur in barba iſtius dignitatis ſive capitis ignorati. Et quia caput hoc ignoratum eſt Baſilia Adami primi; hinc liber iſte de barba hac loquitur in genere fœminino. Et quia eſt omni modo occultata prout anima intra corpus. Hinc nulla ejus fit mentio. Verba ſequentia ita habent:

מאודנין נפקת בסחרנא דבוסיטא *De auribus procedit penes ambitum aperturæ.* Supra jam diximus, quod è nomine Tetragrammato סג factæ ſint aures Adami primi: Et ab illis auribus procedunt tredecim conformationes ſive partes Barbæ veritatis. Sed & porro ipſe locus aurium deſcribitur, nempe ambitus ille aperturæ auris סליק ונחית חד חוטא חיורא Aſcendit & deſcendit filum quoddam album i. e. ubi ambitus auris finitur, quaſi filum aliquod album primo aſcendere incipit paululum à loco auris verſus tempora: deinde hoc filum album iterum deſcendit penes aurem. Vox autem בוסיטא eſt nomen menſuræ quaſi à סוט quæ eſt apertura diſtantiæ inter digitum medium & indicem. Et pergit:

בתליסר מתפרש ביקירא *In tredecim diſtribuitur in dignitatem*, i. e. Ab hoc filo albo Barbæ capitis ignorati in quo in potentia latent tredecim formæ inferiores, iſtæ deinde deſcendunt, & actu diſtribuuntur in dignitatem, i. e. in caput ignoratum, & abhinc in caput non ens; & abinde porrò in caput Macroproſopi. Unde tandem ulterior diſtributio fit in ſingula pro gradu cujuslibet. Alia quoque verborum horum expoſitio poteſt eſſe talis; quod nempe cum primò capilli Adami primi contegerent totam faciem ejus, & deinde tollerentur & reclinarentur poſt aures; hæc apertura faciei à capillo vocetur בוסיטא ita ut ab auribus & ſurſum verſus frontem in duobus temporibus procedat quaſi filum album ambiens & aſcendens à duobus temporibus ſub initio crinium capitis, iterumque deſcendat ſuo ambitu usque ad partem inferiorem genarum.

Pergit autem: *De dignitate illa ſcriptum eſt* Jerem. II, 6: *Non tranſiit in ea mas, nec habitavit homo ibi*, i. e. in barba hac veritatis non continentur tredecim conformationes Microproſopi: ſicut ibidem continentur tredecim conformationes duorum capitum. Ratio hæc eſt, quia tredecim formæ Microproſopi ordine retrogrado concipiendæ ſunt ſub myſterio nominis מצפץ quod eſt Tetragrammaton Athbaſchatum, quo

quo denotantur judicia: In hoc autem capite ignorato nulla eſt retrogradatio, vel poſteritas; ſed omnia ſunt anteriora. Si autem quæratur, quomodo hoc in capite ignorato locum habere queat dictum iſtud: Notandum eſt, quod ibi ſermo ſit de terra, adeoque intelligi poſſit de regno Adami primi, quod eſt hoc caput ignoratum. Quia autem objici ipſi poſſet, quare ſcriptura Microproſopum, ſemel vocet marem, & ſemel hominem: hinc reſpondet dicendo: Homo extrinſecus, i.e. cum Microproſopus hic dicitur Adam ſive homo, illud intelligendum eſt de illo ejus ſtatu, quo jam exiit ex utero matris, ut copuletur cum uxore, juxta illud Geneſ. V, 2: Nam juxta dictum ſapientum noſtrorum, ille, qui cælebs eſt, non vocatur Adam ſive homo, cùm autem mas dicitur, intelligendum de eo ſtatu, quo Microproſopus nondum exiit de utero Matris ſuæ. Et quia aliam ſibi format objectionem, quare ſcilicet Propheta de mare adhibeat verbum transeundi, & de homine verbum habitandi: hinc reſpondet: Homo non continetur ibi; multo minus mas. Deinde etiam ſupra jam diximus, quod Microproſopus tredecim has conformationes accipiat à Macroproſopo per Patrem & Matrem: hinc dicit: Non tranſiit in illa mas, id eſt, Sicut mas ille, ſive tredecim hæ formæ Microproſopo debitæ per Matrem tranſit. Porro ſequitur:

בתליסר נביעין מבועין מתפרשין *Per tredecim ſcaturigines fontes diſtribuuntur*, id eſt, In tredecim his conformationibus omnia tria capita ſuperna ſibi æqualia ſunt, ita ut unicuique horum capitum numerus iſte competat ſemper, ita ut inibi ſint tredecim pro neceſſitate corporis: Modo quod in capite ignorato dicantur ſcaturigines, quia ſcilicet ſcaturiendo abinde prodit omnis influxus. In capite non ente verò jam dicuntur fontes, quæ eſt natura paulo notior, ut aliquatenus appareant. Sed in capite Macroproſopi jam diſtribuuntur, id eſt, communicantur inferioribus ſecundum gradus ſuos; ſed in Microproſopo ארבע בלחודוי אסתמכו quatuor ſaltem adjunguntur, id eſt, corpus non habet opus, niſi novem tantùm formis: quatuor autem non ſunt perpetuæ in ipſo, ſed tantùm adjunguntur, id eſt, interdum accedunt pro neceſſitate inferiorum. Hinc porrò addit: Novem rigant corpus, id eſt, novem illæ formæ ſemper ſunt in ipſo, per quas influxus, vita & facultas atque vires dantur corpori.

§. 192. מקמי פתחא דאודנין Ante portam aurium שרי יקירו לאתתקן incipit dignitas formari. Jam incipit explicare omnes tredecim partes barbæ Senis Sanctiſſimi, & dicit, quod ante aperturam portæ aurium, id eſt, ſub temporibus barba incipiat conformari. Ubi deinde pili barbæ pulchrè deſcendant in parte dextra & ſiniſtra, usque ad initium labiorum. Et hæc eſt forma prima, quæ dicitur: מי אל כמוך Quis Deus ſicut tu? Atque ſic etiam prima pars barbæ Macroproſopi vocatur אל Deus. Hîc ſciendum eſt, quòd aures Adami primi factæ ſint è nomine סג, quatenus eſt pars nominis עב. Aures autem Senis iſtius fiunt ab impreſſione, quam ibidem facit Adamus primus: id eſt, à duobus Hehin plenitudinis nominis סג. Hæc forma autem, quæ eſt אל, prodit è duobus Jodin plenitudinis duorum Hehin hoc modo: הִי הִי. Quod ergo dicit textus: Ante portam aurium dignitas incipit formari. idem eſt, quaſi diceret: & forma prima, quæ eſt אל factæ ſunt aures Senis.

Digitized by Google

In Idra autem magna de hac forma ſic dicitur : *Initium Conformationis prima eſt, quòd unus & triginta cincinni æqualiter tendant uſq; ad initium oris.* Nimirum , quia à nomine סג, quod eſt in Intelligentia, excitantur judicia: hinc forma hæc, quæ eſt nomen אל prodiens è nomine סג evadit in judicium rigoroſum. Et hinc cincinni pilorum ejus ſunt unus & triginta, qui eſt numerus nominis אל , ut appareat, ibi eſſe judicium perfectum. Nihilominus tamen ipſe locus, è quo procedunt unus & triginta illi cincinni, eadem mitigat: & tamen infra dicitur in eadem Idra magna: האי אל אתכפייא Iſtud nomen אל inflectitur. Unde cognoſci poteſt, quare hæc pars dicatur reſtitutio תיקון quia non eſt reſtitutio, niſi præcedat deterioratio: nimirum hôc ipſô intenditur mitigatio iſtius אל. Quin etiam confractio Regni, quod in Sene hoc reſtituitur per hoc nomen אל.

Porro in Idra magna dicitur : quod in quolibet cincinno inveniantur trecenti & nonaginta pili. Ubi ſciendum , quod Microproſopus vocetur שמים id eſt, cœlum: quæ vox habet in ſe numerum 390: Illi autem cincinni lucem ſuam demittunt in Microproſopum ad dealbandos capillos ejus.

Porro ſcias quando eundem illuminant ſeptem partes capitis ſupra dictæ, quæ ſunt cranium, ros, menynx, frons, capillus, oculus & naſus, quod ibidem omnes coëant adinſtar annuli, in quo eſt ſigillum Regis: Et hoc eſt Jod illud, quod eſt in fundamento capitis ignorati. Et quia Jod illud, quod eſt ſigillum hoc, habet figuram א; hinc in eo etiam ſunt mille mundi juxta numerum vocis: אלף. Et hoc eſt illud quod dicitur ibidem : Et ex hac barba cognoſcitur quicquid eſt de capite: id eſt, de capite quod ignoratur in mille mundis ſignatis ſigillo puriſſimo. Et quia datur ſigillum aliud, de quo ſuo loco dicetur; hinc porro dicit textus Idræ : *Sigillo , quod includit omnia ſigilla.* Quaſi diceret; hoc ſigillum, de quo dicimus, in ſe continere omnes illas ſeptem formas, quarum quælibet eſt ſigillum per ſe. Hinc dicit: quod includit omnia ſigilla. Alia quoque datur ratio mille horum mundorum. Quilibet enim cincinnus ex his 31. in ſe continet cæteros: hinc 31. ductum in 31. efficiunt 961; cui ſi addas nomen אל 31, efficiuntur 992; & cum tota compagine ſigilli; item cum ſeptem ſigillis ſpecialibus, omnia efficiuntur mille.

Porro ibidem dicitur : *Et per ſingulos cincinnos diſtribuuntur unus & triginta mundi*; per quos intelliguntur Numerationes, quæ in Baſilia Senis: quoniam Baſilia Senis applicatur ad tres Perſonas potentiales, id eſt, ad Fundamentum, Gloriam & Victoriam; quæ omnes unitæ ſunt invicem. Singulæ autem includunt decadem ; quoniam quælibet extenſio in decadem vocatur Perſona: hinc exurgunt triginta: & ipſâ Baſiliâ ſimul additâ, ſunt 31. Quælibet autem Numeratio iſtarum Perſonarum vocatur Mundus: quia ibidem radicantur ſexaginta myriades animarum , quibus deſcendendum erat in mundum Creationis, ubi eſt locus animarum; poſtquam peccavit Adam Protoplaſtes.

Et pergit Idra: *Fortes dominantes, ut extendantur* (recta) *non in hoc nec in illud latus*, id eſt, Mundi illi, qui diſtribuuntur è potentia unius & triginta cincinnorum, qui in nomine אל, quô denotatur judicium rigoroſum , ſunt Mundi fortes, impetuoſi cum vio-

Digitized by Google

violentia annitentes, & huc illuc commoti, donec extendantur per lineam mediam, quæ temperat & mitigat judicia cum Benignitatibus. Non igitur extenduntur in latera ſive in dextrum, ſive in ſiniſtrum. Quinam autem ſunt potentes illi, qui dominium habent ſuper mundos iſtos? nimirum Jodin plenitudinis literarum He in nomine Tetragrammato סג.

Addit autem & porrò textus: *Et quilibet horum mundorum dividitur in mille mundos deſideriorum magnæque voluptatis.* Senſus eſt hic: ex uno & triginta illis Mundis conceptus nominis סג, quod eſt in ſingulis litera Aleph portionem quandam contribuit pro mille mundis deſiderabilibus in voluptatem magnam: quaſi diceret, hos eſſe mundos retributionis, ubi voluptate fruantur juſti in mundo venturo, qui refertur ad Intelligentiam, ſicut notum eſt. Nomen autem סג ad Intelligentiam pertinet. Et quia omnia deſiderant, & appetunt mille hos mundos, in quibus eſt voluptas magna: hinc dicit: quemlibet illorum mundorum dividi in mille mundos deſiderabiles magnæque voluptatis. Quòd autem dicit: ex quolibet mundo diviſio fit &c. hunc habet ſenſum, quòd ex una quadam parte ſingulorum illorum mundorum diviſio fiat in mille mundos: nempe ex intelligentia, quæ eſt mundus venturus.

Porrò autem additur: Et omnes occulti ſunt in initio barbæ, &c. Senſus eſt, omnes illos mundos occultatos deliteſcere in potentia principii hujus barbæ: i.e. in forma hac אל, quæ illorum radix eſt. Et hoc eſt illud, quod porrò additur: quod includit robur. Ubi ſenſus eſt; hoc nomen אל, quod eſt robur includere omnes.

Jam ſequitur: *Nihilominus hoc nomen* אל *inflectitur in miſerationes Senis dierum.* Quæ ſunt ſeptem partes Capitis ſupradictæ, contentæ in Sigillo puriſſimo: & omnes in uno cumulo fulgent ante portam aurium, illô locô ubi incipit hæc barba.

Porrò ſequitur: *Sedit in loco ſuo, ut non dominetur.* Id eſt: quamvis libri judiciarii aperti ſint: nihilominus judicium reſidet in loco ſuo: nec prodit è potentia in actum; quia judicia hoc in loco nullam habent vim dominandi ob rationem, quam textus mox addit: Quia nempe nomen hoc אל mitigatur & dulceſcit per barbam ſanctam Senis dierum: quia locus, cui adhærent cincinni illi, eoſdem temperat, ob ſeptem partes capitis lumen huc emittentes. Et quia ſeptem illæ partes capitis incipiunt ab attributo benignitatis, & porrò deorſum; qui ſunt ſeptem dies Creationis; hinc ſeptem illæ formæ Capitis vocantur Senex dierum.

Sequitur in textu: *Hoc ipſum eſt, quod ſcribitur Jeſ. 9. v. 15. Mirabilis, conſiliarius,* אל *fortis.* אל *qui eſt fortis mitigatur.* Senſus eſt: Vox פלא mirabilis per metatheſin eſt אלף i. e. Senex iſte dierum, à quo procedunt decem illi mundi deſiderabiles ſupra deſcripti, conſulit nomini אל forti: i. e. dulcificat & temperat illud.

Mundus primus, qui prodit è conformatione prima. Id eſt, è Jod fundamentali nominis סג ipſo. Dicit autem, quod exeat: quia initio deliteſcebat in potentia principii barbæ: jam verò prodit de potentia in actum, & deorſum deſcendit. Porro dicit: *Dominatur.* Quia in quolibet mundo eſt dominium peculiare, quod in altero mundo non eſt.

Et pergit: *Aſcendit in millies mille myriades myriadum ſcutatorum.* Ubi per ſcutatos intelliguntur poteſtates illæ procedentes ex his cincinnis in nomine hoc אל existentibus. Quod eſt myſterium trium nominum אל: quia tantùm tres ſunt. Eò quod radix eorum proveniat è tribus Jodin. In quolibet autem Jod plenè ſcripto hoc modo יוד eſt figura Aleph: ita ut Jod ſit ſupra lineam mediam obliquam, ipſa hæc linea ſit Vav; & infra hanc lineam ſit Daleth. Nomen אל autem ter ſumtum efficit 93, qui eſt numerus vocis מגן i. e. ſcutum, quod in Targum dicitur תריס. Unde patet, quod in qualibet harum poteſtatum procedentium ex illis ſunt tria nomina אל. Et illa mitigantur, quia continentur in Sigillo magno, in quo eſt influentia, quâ frui, & quâ temperari poſſunt Judicia. Dicit autem textus: מתאחדין בקסטא בעזקא Continentur in alimentatione ſub ſigillo. Nam cum Geneſ. 42. v. 27. in Hebraico dicitur לתת מספוא ad dandum pabulum: Targum habet: למיהב קוסטא eodem ſignificatu. Senſus igitur eſt hic, quod iſti ceu miniſtri ejus armigeri applicentur ad penuarium illius, ubi eſt pabulum, id eſt influxus: hoc autem eſt in ſigillo magno; quod eſt ſigillum illud puriſſimum, de qua ſupra; & quia continet totum ſigillum ſupra dictum, hinc vocatur ſigillum magnum.

Mundus ſecundus qui prodit ab illa conformatione, id eſt, à יוד plenitudinis הי primi plenitudinis סג: *aſcendit in ſummam quinquaginta ſeptem millium graduum, qui ſunt Domini vociferationis.* Jam notum eſt, quod forma hæc prima fiat ex attributo Baſiliæ: in qua eſt Tetragrammaton בן nominis סג. In regno autem ſunt gradus, i. e. ſex gradus throni. Hinc quicquid ab illo deſcendit, vocatur nomine graduum. Et quia numerus Nominis בן eſt 52. hinc ſi 4. ejus literas addas cum conceptu totius, exurgunt 57. unde 57000. illi gradus. Vel alia quoque hujus numeri eſt ratio: quia gradus iſti fiunt à duobus nominibus יהוה אל, quorum ſumma eſt 57. quia ſcilicet Nomen hoc אל mitigatur. Dicuntur autem *autores vociferationis:* quia judicia intelliguntur per vociferationem: & vociferatio pertinet ad Uxorem; ſicut ſcriptum eſt: Jud. 5. v. 28. Et vociferata fuit mater Siſera: &c. hinc etiam dicitur יבבה fœminino genere. Et dicuntur Domini vociferationis; quaſi dicantur dominium habere ſuper illa judicia, quæ vocantur vociferatio, ne habeant vim operandi niſi ſupra modum præſcriptum. Porrò autem dicitur, *quod ab eo contineantur:* id eſt: quod hæc judicia vociferationis, poſtquam mitigata ſunt, adhæreant & applicentur Nomini יהוה אל. Pergit autem textus & exponit in quem uſum illa inſerviant: & dicit לאכפייא בקודלא כחורא *ad ſupprimendum cervicem cardui:* id eſt, ad ferienda judicia quæ ſunt in cervice corticis: quoniam locus ubi rigoroſiſſima ſunt judicia eſt cervix. Corticem autem vocat carduum: quia ſicut carduus eſt rotundus; ita & cortex omnia in ſeſe colligere & in ſeſe volvere vult.

Mundus tertius, qui prodit ab illa Conformatione, i. e. à Jod plenitudinis He ultimi Tetragrammati סג: & quia hoc He ultimum eſt conceptus Baſiliæ, id eſt, Nominis אדני; hinc in mundum hunc Factivum dominium habet Nomen אדני אל, cujus numerus eſt 96. Et hinc ſub dominio ejus ſunt nonaginta & ſex millia ejulatores. Si autem

Digitized by Google

autem quæras, quare ſint 96000, cum tantum eſſe debeant 96? reſpondetur: quod א״ plenitudinis ואו״ Tetragrammati ס״ג ſemper comitetur omnia illa Jodin; & propterea ſunt millia. Et ſi porrò quæratur, quare in mundo primo ſint tam multa millia? & non totidem etiam in cęteris mundis? reſpondetur: quod Aleph literę ואו״ cum conjungitur cum Jod radicali Tetragrammati ס״ג duos habeat gradus: nempe unum, ratione ſui ipſius, quatenus nempe in ſe habet ה״י & alterum quod in ſe habeat יו״ד radicale: hinc multiplicantur Alephin, ſive millia. In cęteris autē duobus mundis in unum tantūconſcendit gradum, quod nempe ſit medium inter duo Hehin, hoc modo: יו״ד · ה״י · ואו · ה״י Utitur autem nomine מארי דיללה i.e. domini ejulationis, ut intelligantur judicia rigoroſiſſima. Applicantur autem & adhærent nomini אל״ אד״ני quia notum eſt, quòd pedes Baſiliæ deſcendant in mortem usque; & cortices circumcirca ipſi adhæreant, & ab ea influxum accipiant. Porrò autem dicit textus: Comprehenduntur ab eo, ut forcipe ſtannum. Id eſt, iſti ejulatores ſic applicantur nomini אל אדני, & tàm fortiter, ſicut & forceps aperturâ dentium ſuorum ferreorum apprehendit ſtannum, ut in ipſo relinquat ſignum; quia ſtannum mollius eſt ferrô: ita ejulatores iſti adhærent dicto nomini, ut ipſi imprimant veſtigium: i.e. ut ab ipſo ſuum uſum habeant. Vox autem נסיטא denotat aperturam tantæ amplitudinis, quæ intercedit inter indicem & digitum medium. Vox autem קוסטירא denotat ſtannum: ſic enim Targum Hieroſolymitanum Sectione Matthoth ad Num. 31. v. 22. exponit nomen בדיל. Pergit autem textus: *Et ab hac Conformatione ſubiguntur omnes, & mitigantur in amarore lachrymarum*, quæ mitigantur in mari magno i.e. in Regno Senis. Senſus eſt hic, quod à Benignitatibus, quæ in hac forma exiſtunt, omnes illi ejulatores ſupprimantur. Meminit autem lachrymarum; quia Baſilia magnô dolore afficitur, quod cortices ipsâ fruantur: & DEUS Sanctiſſimus & benedictus i.e. Microproſopus (ſit fas ita dicere) plorat, ſicut ſcriptum eſt Jerem. 13. v. 17. In occultis plorabit anima mea. Et demittit duas lachrymas, quæ proveniunt ex literis ſuccedaneis nominis אהיה: quæ ſunt duo nomina, ב״ן ב״ן quod eſt nomen magnum, in quo continetur myſterium duarum lachrymarum deſcendentium à Microproſopo per illius Victoriam & Gloriam, in mare magnum i.e. in Baſilian. Et in illa amaritudine lachrymarum; i.e. in illo judicio, quod occultatur intra nomen בונ״ם i.e. in Victoria & Gloria Fundamenti Materni, ſubiguntur judicia & cortices, qui circumcirca adhærent Baſiliæ, ne damnum inferre queant huic Baſiliæ. Et fletus iſte contingit nocte mediâ, cùm rigoroſiſſima ſunt judicia. Dicit autem; quod mitigentur in mari magno: quaſi diceret: illam amaritudinem lachrymarum temperari per Victoriam & Gloriam in mari magno.

Porrò dicit textus: *Quis eſt, qui videat Conformationes Barbæ Sanctiſſimæ excelſæ, venerabilis, qui non pudore ſuffundatur ab illa?* i.e. Quis eſt ille ex omnibus miniſtris judicii, & ex omnibus corticibus, ſi videat ſplendorem provenientem à vehementi Lumine Barbæ iſtius ſanctæ; qui non pudefiat coram illa. Barba autem hîc vocatur excelſa in antitheſin barbæ Microproſopi, quæ non vocatur excelſa. Et hîc intelligitur

Digitized by Google

tur Sapientia Coronæ. i. e. Caput non ens. Dicitur quoque יקירא honorata ſive venerabilis, quia quaſi veſtis eſt honorata & magnifica, de quo ſuprà jam dictum.

Porrò ſequitur in textu: *Quis videt apocrypſin cincinnorum capilli dependentium ab hoc Sene:* i. e. quis eſt, qui videat myſterium, quod occultatum eſt intra cincinnos capilli, qui ſunt נימין pili longi, item mundos illos, qui ab illis prodeunt virtute Tetragrammati סג in ipſis occultati. Quoniam omnes iſti cincinni ab illo prodeunt & dependent à Barba Senis iſtius, qui vocatur סבא decrepitus.

Sequitur in textu: *Qui ſedet in Corona Coronarum, in Corona omnium Coronarum,* &c. Ubi notetur differentiam eſſe inter Coronam Coronarum, & Coronam omnium Coronarum; per duas enim Coronas illas, quæ ubivis occurrunt, intelliguntur quinque Benignitates & quinque Severitates, quæ vocantur Coronæ ſive Diademata vel cincturæ juxta ſenſum dicti illius 1. Sam. 23. v. 26: Saul & viri ejus עטרים Circumdabant Davidem: ut ſenſus ſit: illas circumdare Perſonam. Nam quando deſcendunt in Microproſopum, ipſæ cingunt caput ejus ad inſtar diadematis: & ambiunt eum ſub myſterio Lucis ambientis: nimirum Benignitates à dextra; & Severitates à ſiniſtra. Radix autem duarum harum Coronarum provenit à Sene iſto. Cùm igitur dicitur: Sedet in Corona Coronarum; tunc intelligitur reſidere in medio radicis Severitatum. Et quia Benignitates magis unitæ ſunt invicem: hinc eædem vocantur Corona in ſingulari: ſed Severitates, quia non unitæ ſunt invicem, vocantur Coronæ in Plurali: unde non dicitur: Corona Coronæ; ſed Corona Coronarum. Hæ autem ſeveritates in Sene iſta omnes ſunt Benignitates; modò quod ſint pars ſiniſtra Benignitatum.

Porrò dicitur de Coronis iſtis: quòd non comprehendantur in Coronis: h. e. quòd illæ Coronæ ſupradictæ i. e. Benignitates ac Severitates Senioris hujus per ſe non contineantur in Coronis deſcendentibus in Microproſopum & Uxorem ejus: quia Pater & Mater accipiunt Coronas à Macroproſopo, & eaſdem deinde communicant Microproſopo & Uxori ejus: quia iſtæ ſeveritates in Seniore hoc omnes ſunt Benignitates, & deſcendunt de gradu in gradum, ita ut Microproſopus eas non immediata accipiat à Seniore ipſo.

Deinde pergit dicendò: *Quod ſint Coronæ aliis Coronis non ſimiles: quia Coronæ inferiores continentur ab iſtis.* Senſus eſt: iſtas Coronas Senioris hujus non dependere à Coronis aliis ſe ſuperioribus; ut faciunt Coronæ inferiores; nimirum in Capite Macroproſopi, & Microproſopi & uxoris ejus, quæ dependent ab illis Coronis Senioris hujus ſe ſuperioribus.

Ulteriùs pergit textus: *Et propterea iſtæ Conformationes ſunt tales, in quibus inferiores comprehenduntur:* i. e. quia Coronæ inferiores comprehenduntur ab illis; hinc etiam Conformationes inferiores ab illis comprehenduntur.

Poſtea dicit: *Hæc conformatio talis eſt, ut eâdem conformetur ille, qui Benedictione opus habet, quique cupit benedictionem:* i. e. iſtæ Conformationes Senioris hujus ſunt eædem Conformationes, quæ in Microproſopo ſunt, cùm iſte Benedictionem deſiderat ab hoc Sene Sanctiſſimo, à quo omnes Benedictiones procedunt, ſicut dicitur inferiùs

riùs

Digitized by Google

riùs in hac Idra magna. Et quare Microproſopus opus habet, ut ipſi benedicatur? Ut benedictionem accipiat, qui benedictionem deſiderat: i. e. Baſilia, quæ nihil habet a ſeipſo. Tunc enim Microproſopus accipit quatuor Conformationes à Macroproſopo, quæ dependent ab iſtis diſpoſitionibus hujus Senioris; quæ ſuperadduntur novem illis formis ipſi propriis; ita ut accipiat tredecim formas, ſicut Senex ipſe. Et hinc dicitur: *Hæ ſunt diſpoſitiones, quibus conformatur*, ſcil. Microproſopus, cum deſiderat Benedictionem à Seniore hoc: Tunc enim ipſe opus habet, ut conformetur ipſe quatuor iſtis formis: & deinde petitionem Eccleſiæ Iiſraeliticæ adimplet, eidemque benedicit.

Et poſtea dicit: *Quandocunque enim Conformationes ſiunt ad inſtar harum, Benedictiones inveniuntur ad inſtar harum: & fit quicquid fit. Omnia comprehenduntur iſtis diſpoſitionibus*, &c. Jam rationem dare conatur, quomodo benedictio dependeat à Conformationibus: dicitque: Quandocunque conformatur Microproſopus eodem modô, prout conformatus eſt Senex iſte, & ad ſimilitudinem ejus, quoad ejus fieri poteſt: tunc Benedictio deſcendens à Sene hoc in Conformationes iſtas Microproſopicas demittitur, pro ratione diſpoſitionis & exſuſcitationis inferiorum. Quod autem ſuperaddit: Et fit illud, quod fit: hunc habet ſenſum: quòd à deſcendente hac Benedictione id præbeatur inferioribus, quo iſti digni ſunt: ſecundum opera ſua.

Porrò additur: Omnia eriguntur ut accipiant diſpoſitionem hanc Regis fortis à Sene occultisſimo omnium. Senſus eſt: quod omnes mundi egentes Benedictione ſtent & erigant capita ſua cum attentione & devotione cordis, ut accipiant Benedictionem ſiſimilem Conformationibus Microproſopi: qui eſt Rex fortis cum conceptu uxoris ſuæ: hi enim intenti ſunt, & deſiderant tredecim Conformationes Occultiſſimi omnium: i. e. Senis hujus, qui eſt Caput Non entis. Et hoc eſt, quod dicitur: Ut accipiant Conformationes Regis fortis à Sene Occultiſſimo omnium. Senſus eſt: quod robur iſtorum judiciorum hujus Senis certis temporibus exuſcitetur, & Microproſopus atque Uxor ejus per illud diſponatur juxta Conformationes Occultiſſimi omnium: tunc omnes incurvati ſub corticibus capita ſua erigunt, juxta illud Pſal. 145. v. 14: Dominus erigit omnes incurvatos. Nota autem, quòd ubicunque occurrit mentio Regis, nemo intelligatur quam Microproſopus. Et Fortitudo ſive robur & vehementia eidem tribuitur ratione uxoris ſuæ in ipſo comprehenſæ. Nam omnis vehementia eſt judicium; & hoc eſt uxor ejus.

Et omnia mitigantur à conformationibus iſtis Regis Senis Occultiſſimi omnium. Hîc per Regem intelligitur Microproſopus: & per Senem Caput Non ens.

Porro ſubjungitur: *Si Senex ſenum, Sanctus Sanctorum non diſponitur*, &c. Hîc intelligitur Adam primus, qui hôc nomine vocatur. Quamvis enim & Caput non ens vocetur Senior ſeniorum: nihilominus Sanctus Sanctorum nonniſi Adam primus vocatur ob eminentiſſimam ejus Sanctitatem atque excellentiam: quoniam omnis vita trium horum Capitum ab ipſo eſt? Et quia hactenus nulla alia facta eſt mentio, niſi tredecim ſaltem Conformationum trium ſaltem Capitum & Microproſopi atque Uxoris

Digitized by Google

ejus; unde videri poſſet, Adamum primum nihil habere commercii cum mundo Emanativo: hinc ſubjungit, rem ita ſe non habere, dicitque: *Niſi conformaretur iſtis formis, nec ſupera invenirentur nec infera*; quaſi diceret: Nec formas trium Capitum ſupernorum, nec formas Microproſopi & Uxoris ejus ceu inferiorum, repertum iri.

§. 193. [Per tredecim has formas barbæ etiam explicatur id, quod dici ſolet de tredecim fluminibus Balſami puriſſimi Sanctorum, quæ pertinent ad Seniorem mundi Creationis, & quorum ſæpius fit mentio. Nam ſeptem gradus inferiores Baſiliæ Emanativæ, ſunt Senex dierum mundi Creativi, & ſeptem inferiores Baſiliæ Creativæ ſunt Senex dierum mundi Formativi.]

§. 194. Et pergit textus Idræ: *Omnia eſſent quaſi non eſſent*, i. e. non tantùm formæ iſtæ deficerent, ſed tota quoque eſſentia, & vaſa mundi Emanativi non extarent, niſi Adam primus conformaretur iſtis formis: quia Adam primus poſt fracta puncta priora redintegratus eſt è Corona Coronæ per extenſionem Infiniti. Unde patet, quod radii Lucis ipſius Coronæ fulgeant in Adamo primo, & virtute ejus conformata ſint tria Capita, & omnia reliqua inferiora.

Et pergit textus Idræ: *Quouſque ſplendent iſta Conformationes Barba*, ſcil. Adami primi? Et reſpondet: *usque ad tredecim inferiores*, i. e. usque ad Microproſopum & Uxorem ejus. Ratio autem, quam adducit è traditione extraordinaria, eadem eſt, quam nos adduximus: quod nempe omnis vita & vigor formarum ſuperarum & inferarum, ab hoc proveniat.

Et ſequitur in textu: *omni tempore, cum tredecim conformationes reperiuntur; iſta ſplendent*. Id eſt: quandocunque tredecim formæ trium capitum & Microproſopi atque uxoris ejus reperiuntur in perfectione ſuâ, cum ſcilicet inferiores bonis operibus ſtudent, & formationes ſupernas magna vi in ſe eliciunt: tunc ſplendent iſtæ, quæ in Regno Adami primi: quia inferiores quaſi aquæ fœmininæ (ſine illecebræ) ſunt reſpectu Adami primi. Pergit Idra: *Omnia ſunt in numero illarum tredecim*. Senſus eſt hic: Ne exiſtimes, in Adamo primo non eſſe tredecim formas, ut in aliis; eo quod omnia in eo ſint forma una ob eminentiſſimam illius unitatem, & quod filum Infiniti in ipſo locum habeat; unde etiam de formis ejuſdem nullibi in Lege facta ſit mentio: non, inquam, ita ſe res habet: ſed numerus illarum tredecim formarum etiam in Adamo primo eſt.

Et ſequitur: *Reperitur, quod Barba Regis*, &c. Id eſt: Ex hinc diſcimus & colligimus, quod Barba Adami primi, qui vocatur Rex, quia de Regno ejus & Senex vocatur Rex, tota ſimul ſit occulta.

Mox autem ſubjungit: *Quanam barba autem manifeſtatur? Barba Sacerdotis magni ſummi*. Hic intelliguntur duæ formæ Barbæ Macroproſopi, id eſt, duo capita ſuperna, quæ in Ipſo ſunt: Nam barba Capitis quod ignoratur, non manifeſtatur, ut dictum eſt, quia illud pertinet ad ipſum Adamum primum; & eſt regnum illius; ut jam expoſitum eſt.

Pergit Idra: *Et de hac barba deſcendit in Sacerdotem magnum inferiorem*. Hic intelligitur Microproſopus. Durius enim ipſi videtur quod Senex ille vocari debeat Sacerdos

dos magnus . unde ſubinnuit non ipſam barbam tredecim formarum intelligi per barbam Sacerdotis magni, ſed quatenus influit in barbam aliam, quæ octo formas habet, præter tredecim illas ſupradictas. Et illarum reſpectu Sacerdoti magno inferiori octo tribuuntur veſtes. Et hoc eſt illud, quod ſubnectit: octo formas habet Sacerdos magnus, id eſt, terrenus ille octo habet ſpecies veſtium Sacerdotalium, quarum quilibet eſt typus quidam Microproſopi, qui eſt Sacerdos magnus inferior; & ſimiliter habet octo additamenta ſupra tredecim conformationes, quibus ſeni ſimilis eſt, quamvis non perpetuò in illo ſint, ut in Seniore; ſed tantum illo tempore, cum Senex iſte easdem in illum demittit: quod tunc accidit, cum Sacerdos magnus terrenus officio ſuo Sacerdotali fungitur exactiſſimè, & Jiſraëlitæ bonis operibus abundant; quæ ſunt aquæ fœmininæ (ſive illecebræ) ſtimulantes gradus ſublimes, ut à Seniore illo Influxus deſcendat in Microproſopum; & à Microproſopo influentia deveniat in Sacerdotem magnum terrenum.

Et porrò inquit: *Hoc ipſum eſt illud quod ſcribitur: Pſalm. 133. v. 2. Sicut oleum optimum ſuper caput, deſcendeus ſuper barbam, barbam Aharon, quod deſcendit ſecundum naturam attributorum ejus*, &c. Senſus eſt hic: *Sicut oleum optimum ſuper caput*, id eſt: ſicut influentia optima quæ eſt in Seniore; quoniam ad hunc pertinet nomen Olei: oleum enim eſt Sapientia, quæ eſt Senior hic: *deſcendens ſuper barbam* Microproſopi; & à Microproſopo deſcendit ſuper *barbam Aharonis* terreni, *Secundùm proportionem attributorum* Microproſopi: quaſi dicat: qui formatus & ornatus eſt octo conformationibus ut Aharon, Sacerdos magnus. Atque hinc apparet, quare vox barbæ bis repetatur.

Mox autem pergit: *Unde nobis hoc?* quod barba primo loco poſita in dicto Pſalmi, intelligenda ſit de Sacerdote magno ſupero; & barba Aharonis intelligenda ſit de Sacerdote magno terreno: quodque cum Sacerdos magnus inferior in perfectione eſt, etiam Sacerdos magnus ſuperior in perfectione ſit? Rationem igitur adducit è dicto illo: Habitare fratres etiam pariter. Ubi vox גם etiam ſignificationem auget; ut ſicut Sacerdos magnus inferior fungitur officio ſuo Sacerdotali; ita etiam, ſi ita dicere fas eſt, ſit Sacerdos magnus in ſupernis, qui ſuo fungatur Sacerdotio magno. *Hæc eſt conformatio prima Barbæ Senis occultiſſimi omnium*, quæ venit à Capite quod non eſt: & conſiſtit in verbis illis ſupra adductis: מי אל כמוך: quis eſt, ô Deus, ſicut Tu? Et hæc forma deſcripta eſt à R. Jizchak diſcipulo R. Schimeonis F. Jochai.

§. 195. Hæc eſt forma אֵל quæ eſt in regno Non entis; derivata à regno Capitis ignorati, & circumdata à regno Macroproſopi & ab illo extrinſecus veſtita. Et quia forma hæc eſt in Regno, & Regnum vocatur אֵל, hinc magna pars Angelorum, & præſertim illi qui ad Regnum pertinent & ab eo influxum accipiunt ut ſunt Arelim, nomina habent in אל finientia: & hæc eſt pars אלין, è nomine אלהים, quia Regnum etiam vocatur אלהי'.

§. 196. Jam explicanda eſt Conformatio ſecunda, quæ dicitur נושא עון Tollens iniquitatem. Et eſt forma altera Capitis Non entis; fitque è fundamento Senioris. De hac forma in Libro Zeniutha ita dicitur: מהאי רישא להאי רישא *Ab hoc principio in illud principium.* His verbis indigitatur pars barbæ ſecunda; quæ pro-

cedit ab uno principio oris usque ad principium oris alterum: & hi ſunt pili illi, qui myſtax dici ſolent. Et quia de forma hac pluribus agitur in Idra magna ad illam iterum convertemur.

Dixit igitur R. Schimeon ad R. Chiskijah: *Surge R. Chiskijah, & ſiſte te in ſtatum tuum* i. e. ne obliviſcaris præceptorum illorum ſingularium, nominumque quæ tibi tradidi: nec timeas, nec terrearis, ſed accinge te ad formam hanc, & deprædica dignitatem partis cujusdam Barbæ ſanctæ. Surrexit R. Chiskia, Incepitque & dixit (Cant. 7. v. 11.) *Ego dilecti mei, & ſuper me deſiderium ejus: Quis in cauſa eſt, quod ego ſim dilecti mei, quia ſuper me eſt deſiderium ejus?* Quaſi diceret: Quis eſt cauſa, quod ego, i.e. Eccleſia Iſraëlis, cui tribuitur nomen אני Ego, ſim dilecti mei: i. e. quod Senior ille mecum agat ſecundum amorem dilecti, tollatq; iniquitatem meam, & demittat in me Benedictionem? Quia ſuper me eſt deſiderium ejus, i. e. quia fundamentum Senioris hujus influxum in me demittit. Quoniam fundamentum ubique vocatur תשוקה deſiderium; quia deſiderat influxum demittere in Regnum; item, quia vox תשוקה habet ſummam 811. & cum literis ſuis quinque 816. Et ſic etiam fundamentum dicitur צדיק juſtus, & compoſitum eſt è quatuor ventis: nomen autem צדיק quater ſumtum, etiam habet numerum 816.

Sequitur in textu: *Intuitus ſum*: quaſi diceret, ſe contemplatum eſſe totam compagem ſtaturæ, (perſonæ illius, de qua ſermo erat) & vidiſſe formam hanc ſecundam. Hinc pergit: *Et ecce vidi lumen dignitatis*, i. e. vidi formam barbæ, quæ vocatur dignitas: quod erat contectum *lucernis ſupernis*, quæ ſunt pili, qui ſplendent ad inſtar lucernarum. Et hæc forma ſplendebat & aſcendebat in trecenta viginti quinque latera, i.e. Forma hæc, quæ eſt Fundamentum, immittebat guttam Benignitatum intra Baſiliam, in qua ſunt trecenta & viginti quinque judicia rigoroſa: i. e. conceptus quinque Severitatum: quia nomen ארנע quinquies ſumtum efficit 325. judicia rigoroſa; quæ ibidem ſunt in ordinem redigenda: & hinc vocatur תיקון i. e. reſtitutio, ordinatio. *Et caligo quædam lavabatur illô Lumine*, i. e. illa poteſtas judicii rigoroſi, quæ vocatur חשוך i. e. obſcura quædam ſpurcities, & fit ex illis 325 judiciis, *lavabatur*, i. e. temperabatur & mitigabatur iſtâ Conformatione, quæ vocatur lumen dignitatis. Numerus autem iſte hinc oritur: quia in Microproſopo ſunt 320 judicia, i. e. triginta duo nomina אלהים, quæ pertinent ad Sapientiam, quæ eſt Jod radicale nominis Tetragrammati: unde triginta duæ hæ ſemitæ Sapientiæ deſcendunt in Microproſopum: unde ſi triginta duo multiplicentur per decem, oriuntur 320 judicia, è triginta duobus nominibus אלהים operis creationis. Et deſcendunt in Fundamentum Microproſopi; Fundamentum autem eadem immittit Baſiliæ, ubi ſi radix Severitatum i. e. literæ מנצפך quæ ſunt quinque Severitates, priori numero addantur, liquet, quod in Baſilia ſint 325. Et ſi Microproſopus & Uxor ejus ſimul copulentur per Fundamentum Microproſopi, jam in ipſo inveniuntur 320, & 320 in Uxore, quæ efficiunt 640, juxta vocem תמר i. e. palma, quæ eſt mas & fœmina; item juxta nomen שמש, quod habet ſignificatum Solis, & connotationem copulæ maritalis.

Pergit

Digitized by Google

Pergit autem textus: *Sicut ille qui lavatur in illo fluvio profundo, cujus aqua dividuntur & lucent atque dimanant quaquaverſum*; id eſt, ſicut Microproſopus, cujus judicia mitigantur ab aquis in eum effuſis è fundamento Matris, quæ vocatur fluvius profundus: & aquæ ejus, id eſt, benignitates variè distribuuntur & ſplendent atque dimanant in omnes partes intra corpus Microproſopi, id eſt, in 248. membra, & 365. venas ejus. Ita lavatur iſta poteſtas judicii rigoroſi Baſiliæ à Fundamento, quod in Microproſopo eſt, id eſt, à ſex partibus corporis, quæ in Seniore.

Et pergit: *Ex eo, quod ſupra eum eſt.* Hoc ipſo exponit, quô ex locô fluvius iſte profundus deſcendat: nimirum è Matre, quæ ſupra ipſum eſt. Et quia Microproſopus incipit à ſeptem inferioribus, nimirum à benignitate & porrò deorſum; hinc intelligentia denotatur, quæ Benignitate proximè ſuperior eſt.

Porrò ſequitur: *Et Lumen illud aſcendit ad littus maris ſuperi profundi.* Id eſt, poſtquam obſcuritas hæc mitigata eſt per iſtam conformationem: tunc per modum Lucis reflexæ rurſus aſcendit, & circundat pilis labium oris ſuperius, quod eſt conceptus Baſiliæ Senioris iſtius: ſicut notum eſt, quod os Regnum denotet. Baſilia autem hæc vocatur mare ſuperum profundum. Quare autem ambit labium? Ne pili, qui denotant judicia colligantur in locum unum.

Et pergit: *Omnes enim portæ bonæ & dignitates in illam portam aperiuntur.* Id eſt, omnes pili, qui ſunt portæ Intelligentiæ, quæ in Seniore hoc bonæ ſunt, & dignitates illæ, id eſt, conformationes Senis influentiam à pilis & formis his in inferiora demittentes, per portam hanc Baſiliæ ſeſe evacuant.

Mox ſequitur: *Dicebat autem R. Schimeon* האדרנא אתבסים עלמא *jam mitigatus eſt mundus*: id eſt; nunc cum R. Chiskijah hanc formam explicuit, atque dixit, quod caliginoſum illud temperatum ſit, hoc ipſo obſcuro antea lumine mundus in mitiorem ſtatum redactus eſt. Et quia per illum dulcis & blanda hæc natura à Baſilia Adami primi deducta erat, & hic vocatur Senior Seniorum; hinc ipſi benedicebat R. Schimeon, inquiens; *Benedictus ſis tu R. Chiskijah à Sene Senum:* ubi intelliguntur ſeptem illi dies, qui vocantur Senex dierum, per quem benedictio in mundum hunc emanat.

Et porro dixit *R. Schimeon: Omnes radii coadunantur, quicunq; veniunt in ſigillum hoc ſanctum.* Hic Senex dierum vocatur Sigillum ſanctum, quia in illo fulgent ſeptem illæ formæ, quæ ſunt, cranium, ros; menynx, frons, capillus, oculus & naſus; quas Adam primus efformavit in Sene iſto; quæ omnes congregantur in loco iſto ſub forma annuli, in quo eſt ſigillum Regis, id eſt, יוך, quod in fundamento Capitis ignorati, de quo ſupra. *Teſtes ſuper me invoco cœlum è ſummis ſummum*, id eſt, Microproſopum, qui vocatur cœlum: *& terram ſanctam, ſummam è ſummis*, quæ eſt Baſilia ſanctiſſima, uxor Microproſopi, quæ vocatur Terræ nomine.

Quod nunc videam de facie ad faciem Caput Senis dierum cum Barba luminum ejus & literas illius, in viſione & non in ænigmatibus; quaſi corpus cum anima abſque ulla extenſione materiali, & imperterritus: *quod nemo hominum vidit ex illo tempore, quo Moſes altera vice aſcendit in montem Sinai.* Nam à lumine hoc anima ejus elevata

 fuit

Digitized by Google

fuit in illum lucis gradum quem acceperat Moſes, cùm aſcenderet ut acciperet tabulas ſecundas: Raf Hammenuna Senex autem fuerat de natura illius lucis, Moſis, cùm acciperet tabulas primas: & ambo erant radii de Moyſe Magiſtro noſtro ſuper quo pax. Unde quoque Diſcipuli ejus ipſum vocabant בוצינא קדישא radium ſanctum, quaſi è Sole, id eſt, Moſcheh fulgentem.

Et pergit: *Nam video faciem meam ſplendere ad inſtar lucis ſolaris*, ſic & facies Moyſis dicitur ut facies Solis ſplenduiſſe, *quæ egreſſura eſt in medelam mundi.* Hoc eſt myſterium Lucis veſtimenti, quam futuro tempore producet Deus Sanctiſſimus atque benedictus per filum Infiniti, quo mitigabuntur omnia judicia, ut aboleantur & ceſſent omnes cortices atque malum in æternum: *Sicut ſcriptum eſt: Malach.4.v.2. & orietur vobis timentibus nomen meum Sol juſtitiæ, & ſanitas in alis ejus. Imò quod magis, ego ſcio, quod facies mea ſplendeat; Moſcheh autem neſcivit nec animadvertit: ſicut ſcriptum eſt:* Exod.34.v.29. *Imò porrò, Ego video tredecim illas ſculpturas ante me, quæ lucent ut lucerna,* &c. *& ſedet ut Rex in medio exercitûs ſui:* multas enim habet ſub ſe copias, quæ adhærent pilis Regis ſuperni: tam animæ quam Angeli. Deinde ipſos ad ſtrenuitatem adhortatur, & diſcipulos ſuos vocat ſocios ſuos ob inſignem ſuam humilitatem, quæ etiam in Moſe laudatur, cùm dicitur: Et Moſes erat humillimus omnium in terra viventium. Deinde hoc etiam faciebat propter amorem illum & fraternitatem, quem inter ſe colebant: quæ multum in modum confert ad mitiganda Lumina judicii: cùm nullæ inter ipſos eſſent lites, vel æmulatio atque odium, prout accidebat diſcipulis R. Akiba. Quem amorem R. Schimeon etiam in ſuis prædicat in Sohar ſectione Truma.

Pergit autem dicendô: *In ſtatu hoc*, id eſt, ut formæ iſtæ tàm manifeſtò appareant, atque ſic permaneant, *nemo erit, donec veniat Rex Meſſias.* Quamvis & alii Sapientes Iſraëlitarum clariores & Doctores Miſchnici viderint Thronum Dei; item R. Nechonja filius Hakkana; item R. Akibha, & R. Elieſer magnus: à quibus id quoque traditum eſt cæteris Sapientibus, quomodo fieri queat, ut quis ſpectare poſſit Thronum Divinæ Gloriæ per Ecſtaſin.

§. 197. Forma tertia Barbæ Capitis Non entis vocatur עבר על פשע tranſiens ſuper prævaricationem. Et Conformatio hæc fit per gloriam Regni Adami primi, aſſumtis ſibi Victoriâ & Fundamentô, quæ tres ad partes Capitis & Barbæ conſtituendas ſimul concurrunt. Hinc etiam in Idra magna de hac forma R. Chija dicit: Quod primæ duæ Conformationes propterea ſint, ut veniatur ad tertiam. Quaſi diceret: Finem primarum formarum, quarum prior à Baſilia; altera à Fundamento deſcenderat, non eſſe alium, quàm ut per eas deveniatur ad formam tertiam, quæ eſt Tranſiens ſuper prævaricationem: ad quam Victoria & Gloria cum Fundamento ſimul uniuntur. Unde tres illæ Numerationes quaſi pro una habentur.

De hac forma autem ſic loquitur Liber Zeniutha קאים אורחא דנפיק תחות תרין נוקבין דפרדשקא *Exiſtit ſemita, quæ exit ſub duobus foraminibus meniani ſive naſi.* Et ad hanc formam Victoria & Gloria ſimul concurrunt, prout per naturam ſuam uniri ſolent. Natura autem Fundamenti, quæ vocatur ſemita, hæc eſt, ut diſtinctionem

nem

Digitized by Google

nem inſtituat, inter Victoriam & Gloriam. Nimirum pili labii ſuperni non uniti ſunt invicem, ſed diviſi ſunt in duas partes, ne judicia ſimul omnia concurrant ſine diſtinctione. Sed Victoria eſt à dextris: qui ſunt pili ad dextram oris in myſtace ſiti. Gloria autem à ſiniſtris eſt; & hi ſunt pili in ſiniſtra myſtacis parte. Semita autem intermedia, id eſt, radix Fundamenti conſiſtit medio in loco. Quare autem ſemita hæc diſtinctionem facit inter utrumque pilorum genus? Ne ſcilicet pili impediant, quò minus condonatio & influentia deſcendat in os; quippe quæ deſcendit à Naſo, id eſt, à Pulchritudine. Pars enim Naſi ſuperior denotat à dextris Jiſraëlem, cui adjacet Uxor ejus Lea, & Jacobum à ſiniſtris cum uxore ſua Rachele, quæ ſunt duo foramina.

In Idra magna autem de Forma hac tertia hæc occurrunt verba: *Conformatio tertia eſt in medio ſub naſo ſuo duabus naribus, ibi prodit ſemita quædam*; ſicut jam explicui. *Et illa ſemita facta eſt, ut tranſitus fieri queat per illam:* quaſi diceret: ut influentia per illam tranſire queat, eamque non impediant judicia, ut os dicere queat: Condonavi. Et hæc ſemita eſt radix Fundamenti: quamvis enim jam dixerimus, quòd forma ſecunda ſit in Fundamento: nihilominus tamen etiam hæc ſemita ad Fundamentum pertinet, quia tres illæ Numerationes, quæ conformant tres iſtas formas habentur pro una. Et ſi quæratur, quare fundamentum vocetur ſemita? Dicendum eſt, quia omnis influentia, quæ in Baſilian venit, per viam fundamenti in illam ingreditur.

Et pergit: *& pili non creſcunt in illa ſemita, quia ſubigit iniquitates*, id eſt, Judicia quæ præfigurantur per pilos. Quia igitur influentia radicis fundamenti deſcendit ſub duabus naribus, hinc judicia iniquitates & pili ibi non habent locum.

Porrò ſubjungitur: *Multi appendices expectant hoc os; & non manifeſtatur vel uni ex illis.* Vox ערקסאין ſenſum habet corrigii calceamenti: idemque eſt ac ſi diceret: Multa lora ſive multæ radices animarum, dependentes ut lora à perſonis v.g. Patre & Matre, Microproſopo & uxore ejus, & omnibus reliquis mundis inferioribus expectant ut os hoc dicat: *Peperci:* & demittat benedictionem. Sed ad hunc gradum ne unus quidem ex illis attigit, ut os hoc eidem manifeſtaretur dicendo: *Peperci.* Excepto Moſe, cùm intercederet pro peccato exploratorum: ſicut dicitur Num. XIV, 20. *Et dixit DOMINUS: Peperci ſecundùm verbum tuum.*

Porrò ſubnectitur: *Quoniam attollitur*: id eſt; propterea non manifeſtatur, quia halitus egrediens ex ore ſtatim attollitur: id eſt, redit & abſconditur intra formas & partes os iſtud coronæ inſtar ambientes: id eſt, ſupra & infra & ab omni latere. Unde porrò dicit: *Et coronatur:* id eſt, halitus iſte egreſſus ab ore hoc redit in receptaculum ſuum, id eſt, in formas illas & partes circumjacentes, & ibidem halitus iſte coronatur; quia omnes in circulo adjacentes formas ſubintrat: & à formis illis deinde influentia & benedictio deſcendit in inferiora. Sed os ipſum nō manifeſtatur. Hinc porro ſubjungit: *Scitur & non ſcitur.* Sic alio loco ſcribitur in Idra hac de ipſa Eſſentia Senioris hujus: *Non ſcitur; quia non invenitur.* Sed reſpectu conformationis ſuæ ſcitur: Quoniam influentia, quæ ad nos deſcendit, non manifeſtatur, niſi à formis ejus. Non ſcitur ergo reſpectu ipſius oris, ſicut ſcriptum eſt Exodi XXXII, 14: *Et pœnituit DOMINUM ſuper malum, quod locutus eſt, ut faceret populo ſuo.* Unde patet, quod pœnitentiam cor-

Digitized by Google

corde quidem abſconderit; ſed remiſſionem ore ipſo non elocutus ſit, prout in caſu exploratorum: ſed ſtatim cùm exiret halitus, ex ore elevatus rediit in receptaculum ſuum, id eſt, in partes circumjacentes: & exinde veniebat condonatio.

Mox addit: *Didicimus in occultatione libri: quid hoc eſt, quod ſcriptum eſt,* פשע Prævaricatio? Quaſi diceret: Quænam eſt natura iſtius formæ, quod dicatur tranſiens ſuper prævaricationem? & reſpondet: Si probi ſunt, tranſit: ſin minus, prævaricatio ſuo in loco manet. Deinde objectionem movet, dicendo: Quid ſibi vult hæc phraſis: *Tranſiens ſuper prævaricationem?* quod nimirum vox פשע dupliciter poſſit exponi, ut per metatheſin ſit שפע. Si verò probi non ſunt, influentia hæc ſiſtitur, & non tranſit in Microproſopum; nam quando influentia tranſit in inferiora, tunc tranſit in Microproſopum.

Et ſequitur: *Quænam eſt differentia inter hunc & illum?* Quia forma hæc etiam reperitur in Microproſopo? Nimirum de Microproſopo reſpectu ſemitæ hujus ſcriptum eſt Num. XII, 9. *Et exarſit ira DOMINI & abiit. Quid eſt & abiit? quia nempe exiit ſpiritus iræ de illis foraminibus.* De hoc autem ſpiritu iræ infra quædam traduntur cum inquit: *Quinque ſeveritates ſunt in hoc Microproſopo, quæ extenduntur in mille & quadringentas ſeveritates.* Ubi ſenſus eſt, quod in naſo Microproſopi contineantur quinque ſeveritates, quæ ſunt quinque literæ finales מנצפך quarum numerus eſt 280: Si igitur hic numerus ſumatur quinquies hinc exurgunt mille & quadringentæ ſeveritates. Et ex illis prodeunt ira & furor; qui eſt ſpiritus iracundiæ.

Et tandem addit: *Hinc qui hanc ſemitam tangit, monetque alium, tacendum eſſe, hujus ſemitæ analogiam præ ſe fert.* Quaſi diceret: Quosdam digitum ſemitæ huic imponere cum alios monent, ut taceant.

Cùm autem dicitur in Libro Zeniutha: *Ad tollendum peccatum:* ſenſum habet, ut ſcilicet os poſſit dicere: Peperci. Nam ſcriptum eſt Proverb. 19. v. 11. Et decus ejus præterire iniquitatem per viam hanc: nam hæc eſt radix Fundamenti, quod eſt ramus pulchritudinis Senis hujus, & vocatur tranſiens ſuper prævaricationem. Et Fundamentum quidem hujus formæ eſt Gloria Senioris; ſed quia hæc eſt judicium, non permittitur ipſi, ut ſola operetur; ſed Victoria, Gloria & Fundamentum ſimul operantur ad abolenda judicia.

§. 198. Forma quarta Barbæ Capitis Non entis vocatur לשארית נחלתו reſidui hæreditatis ſuæ. Et hæc procedit à Victoria Senioris, quæ eſt alba: & pili ſub labio inferiore lineâ tenui ambitum formantes huc pertinent. Hinc in Libro Zeniutha dicitur: Sub labiis ambit pilus in principium alterum. In Idra magna hæc de illa extant: *Formâ quartâ diſponitur pilus, & deſcendit ſub ore ab uno principio ad principium alterum.* Ubi indigitatur, hanc formationem eſſe Victoriam Senioris. Poſtquam enim formata fuit ſemita ſupradicta, ad diſtinguendam Victoriam à Gloria, quæ antea cohærerant: jam Victoria hæc circundat os à parte inferiore, id eſt, ſub labio inferiore, ab uno principio oris usque ad principium alterum. Et hinc verba Michæ ſic cohærent: Tranſiens ſuper prævaricationem pro reſiduo hæreditatis ſuæ: quaſi dicatur: Formam ter-

Digitized by Google

tertiam propterea formari, & gloriam ibidem à Victoria diſtingui, ut diſponi queat forma hæc quarta.

Subjungit autem Idra: *Sicut ſcriptum eſt 2. Reg. 19. v. 4. Et elevabis orationem pro reſiduo invento ſive extante. Ubi revera intelligitur id quod extat.* Nam quia videri poſſet, ſi dicatur Reſiduum hæreditatis ſuæ, tantùm quosdam Jisraëlitarum intelligi, & non omnes: quod ſi foret, forma hæc his verbis exprimi non poſſet. Quia forma hæc omnes Jiſraëlitas concernit, & non quosdam ſaltem. Hinc dicit: Sthlum hujus nominis non eſſe particularem, ſed ita intelligendum, ſicut intelligitur textus citatus: Et elevabis orationem pro reſiduo extante, id eſt, pro toto populo. Nam quamvis & dictum hoc citatum videatur loqui de quibusdam, & non de omnibus; revera tamen ita non eſt, ſed totus populus tunc exſtans ibidem intelligitur: nam totus populus vocatur שארית, quod probatur per dictum Zephan. 3. v. 13. Reſiduum Jiſraël non faciet iniquitatem. Atque ſic etiam verba hæc Michæ intelliguntur de toto populo, qui vocatur Reliquus (populus inter gentes non comprehenſus,) qui eſt hæreditas ejus.

§. 199. Forma quinta Capitis Non entis dicitur לא החזיק לעד אפו Non tenuit in perpetuum iram ſuam: Et hæc eſt in Pulchritudine ejus. De hac in Idra magna ſic dicitur: *Per formam quintam procedit ſemita ſub ore: & hac eſt, quod ſcribitur: Non tenuit in perpetuum iram ſuam.* Et iſti ſunt pili ſub labio inferiore omninò in medio conſtituti, quibus ab utroque latere alii pili non adjacent: eſtque cumulus quidam parvus pilorum in longum protenſorum, qui ab utraque parte glabritiem habet pilis carentem; & continetur ſub Forma quarta in latitudinem labii inferioris extenſam. In Libro Zeniutha autem de hac ita ſcribitur: *Semita alia procedit ſub illo.* Et hæc forma eſt in pulchritudine: & quia pulchritudo Senioris iſtius influxum habet à Cognitione hujus Senis, id eſt, à Fundamento Capitis ignorati, qui totus nonniſi mera miſeratio eſt; hinc forma hæc vocatur: Non tenuit in perpetuum iram ſuam: vel potius Non permiſit tranſire iram ſuam, id eſt, judicia, quæ in ipſo ſunt, in gradum illum, qui vocatur עד, ſeu perpetuitas, id eſt, in Baſiliam, quæ eſt finis omnium Numerationum, in qua continetur ſeries omnium temporum usque in æternum.

Portò ibidem ſequitur: *Surrexit R. Joſe, exorſusq́, dixit è Pſalm.* 143. *v.* 15. *Beatus populus* שככה לו *cui ſic* &c. Quem locum R. Joſe dupliciter explicare conatur, nempe juxta dictum Eſth. 7. v. 10. Et ira Regis שככה quievit, id eſt, quievit ab iracundia ſua; quaſi diceretur: A judiciis, quæ ab ipſo oriuntur: quoniam Forma hæc eadem ſedat, ne foràs prodeant in actum. Vel etiam aliter ſedavit per iram ſuam, ſcilicet alios, id eſt, cortices, quaſi ſenſus eſſet, quòd confringat capita draconum. Nam ira in Seniore hoc reſpectu judiciorum infra ſe conſtitutorum merus amor eſt, & cortices ab illa ſeſe avertunt ob eminentem excellentiam ejus. Pergit autem: Quod innuitur Num. 11. v. 15. ואם ככה Et ſi ita tu facias mihi &c. Ubi demonſtrare vult, quare adhibeatur vocula ככה, nimirum ſicut diximus; ut ſenſus ſit: Si tu ita mecum agere vis, prout procedis cum corticibus, quos ſedas unicô momentô; bene eſt: ſin minus; occide me quæſo occidendô. Et hoc dicit eſſe judicium judiciorum, &

Digitized by Google

veram antitheſin ſenſûs illius contenti in dicto Pſal. 143. Senſum ergo vocis שככה à ſedandis judiciis deſumit, ſive ſint judicia ipſius Pulchritudinis, id eſt, Microproſopi, quæ ſunt 320, ſive Uxoris ejus, quæ ſunt 325. Dicit autem in verbis ultimis dicti allegati: Beatus populus, cujus Dominus eſt Deus; contineri miſerationes miſerationum. Quaſi diceret: Sicut eſt judicium judiciorum, ita eſt miſeratio miſerationum, ubi ſcil. Tetragrammaton eſt DEUS, ſive ubi nomen אלהים, quod denotat judicium, convertitur in Tetragrammaton, quod eſt miſericordia, duplici modo: primò in nomine מצפץ quod generatur è nomine Tetragrammato per Alphabetum inverſum, & indigitatur per literam Schin in voce שיהוה quia numerus nominis מצפץ eſt 300, juxta numerum literæ ש. Nomen hoc autem denotat miſericordiam; quia eſt è tredecim formis Microproſopi, nec non è ſeptem Formis Macroproſopi. Item nomen מצפץ & vox ברחמים æquipollent. Secundò, ut Tetragrammaton ipſum: unde patet, quod hoc nomine indicetur miſericordia.

Deinde porro dicit: Vocem שככה eſſe nomen, quod contineat omnia nomina. Quaſi diceret: per hanc vocem indigitari Tetragrammaton, quod continet omnia nomina: inter quæ unum eſt אל שדי, quod eôdem numerô gaudet, quem habet vox שככה. Ut autem innoteſcat, quomodo idem numerus 345 ſit in Tetragrammato: ſciendum eſt, hanc Formam eſſe in Tiphereth ſeu Pulchritudine, quò pertinet Moſcheh. Nomen autem משה continetur in voce שככה, cujus numerus eſt 345. Item Tetragrammaton Jodatum retrogradandô ſcriptum, cujus numerus 184: & nomen אהיה in plenitudine ſua Jodata conficiunt numerum 345. Item Tetragrammaton Alephatum, & אלהים Joddatum eundem numerum efficiunt.

Et deinde ſic inquit: *Et Sanctus ille, qui benedictus ſit, tranſire facit iram ſuam*: id eſt, Pulchritudo, quæ in Seniore, quæ eſt Forma hæc quinta, & ſemper vocatur Sanctus ille, qui benedictus ſit; non retinet iram ſuam, ſed eandem in ſeſe mitigat. *Et remittit Microproſopo*: id eſt, condonat, parcit, placatur Microproſopo, qui eſt Rex Iſraëlis, propter peccata, quæ Iſraëlitæ infra committunt, & in ſupernis corruptelam cauſantur: eique dat influentiam & benedictionem. Et pergit: *Et tranſmittit ad omnia illa extranea*, id eſt, Microproſopus tranſmittit influentiam, quam ipſe accipit ſuper adverſarios illos, qui accuſant Jiſraëlitas, & foras conſiſtunt: ne Jiſraëlitis adverſentur.

Porrò ſequitur: *Didicimus in traditione extraordinaria, ſemitam illam formæ ſanctæ & excelſæ Senioris Seniorum, quæ deſcendit in Barba ejus ſub naribus; & hanc ſemitam inferiorem ſibi correſpondere in omnibus; cùm altera ſit ſuperior, & altera inferior. Et ſuperior vocatur Tranſiens ſuper prævaricationem: inferior autem; Non tenuit in perpetuum iram ſuam.* His verbis rationem profert, quòd forma hæc remittat peccata, & locum præbeat ad tranſmittendam influentiam; nè quod ſemita inferior planè ſimilis ſit ſuperiori.

Iterum ſubjungit: *quod non tenuit*; idem ſit ac non eſſe locum reſidendi pro judiciis: quoniam ſemita hæc ab omni latere ſuo glabra eſt & pilis carens, ut tranſitus ſit influentiæ.

Iterum

Digitized by Google

Iterum ſequitur: *Omni loco, id eſt, ubicunque Jiſraëlitæ in cauſa ſunt, ſive in terra Jiſraëlitica, ſive extra eandem, ut ſemita detegatur, bonum id eſt omnibus inferioribus: quoniam apparet conſilium ad benefaciendum omnibus.* Hîc per conſilium intelligitur Cognitio, quæ in Pulchritudine hac. Quia conſilium venit à Cognitione; Cognitio autem eſt benovelentia: & quando benevolentia detegitur, iſtud omnibus prodeſt: id eſt, tam malis, quàm bonis.

Porrò ſubjungit: *Ille qui occultatus eſt, & non manifeſtatur*, id eſt, Caput, quod ignoratur, ſicut mox inquit: *Et nemo eſt, qui illum cognoſcat, niſi ipſe ſolus*, id eſt, Adam primus ratione regni ſui, quod eſt Caput ignoratum. Sicuti de Edene ſummo. Ubi intelligitur gradus iſte, qui in Macroproſopo, & eſt mundus venturus: à nemine cognoſcitur; id eſt, nec à Patre & Matre, nec à Microproſopo & Uxore ejus: niſi à Seniore Seniorum, quod eſt Caput Non ens.

Et tandem ſuperaddit: *Idipſum eſt, quod dicitur Pſal. 92. v. 6. Quàm magnificata ſunt opera tua, Domine; valdè profundæ ſunt cogitationes tuæ.* Id eſt: quamvis magna admodum ſint Opera Tetragrammati, quæ ſunt, Pater, quem denotat Jod Tetragrammati; & Mater denotata per He primum iſtius nominis; & Microproſopus, qui eſt Vav Tetragrammati; & Uxor ejus, quæ denotatur per He ultimum: nihilominùs tamen hæc omnia Opera nihil ſciunt de Edene ſeu Paradiſo illo, qui eſt in profundo cogitationis capitis ſuperni. Id eſt, Sapientia Coronæ, quæ eſt Caput Non ens: hæc enim vocatur Cogitatio profunda: non verò Pater, qui etiam quidem Sapientia eſt, ſed vocatur Cogitatio ſimpliciter.

§. 199. Forma ſexta Barbæ Capitis Non entis vocatur כי חפץ חסד הוא Quia Benignitatem vult ipſe. Et fit à ſeveritate hujus Senioris. Et quia hæc nonniſi mera benignitas eſt reſpectu ejus, quæ infra ipſam locatur: hinc vocatur Benignitas in dicto illo Michæ. Et de hac Idra magna ſic loquitur: *Ratione formæ ſextæ formatur pilus hoc modo, ut ab imo ſurſum aſcendat, & contegit areolas aromatis optimi usque ad initium oris, ejusque locum ſupernum. Et pili deſcendunt ab initio ad initium aperturæ ſemitæ inferioris oris.* Senſus hic eſt quod pili ſurſum aſcendant & ſuperintegant genas, quæ vocantur areolæ aromatum optimorum, ſicut ſcribitur Cant. 5. v. 13. Axillæ ejus ſicut ſulci aromatis. Et ſic hoc etiam exponitur in hac ipſa Idra. Et hi pili, qui contegunt genas, contegunt totam latitudinem malarum, & pertingunt usque ad initium oris ſuperum, id eſt, usque ad pilos myſtacis. Et ſicut pili aſcendunt ſurſum: ſic pili etiam deſcendunt à principio labii ſuperni, ad principium aperturæ ſemitæ inferioris. Hic quæritur, annon pili iſti qui contegunt genas pertineant ad formam primam, de qua dicitur: Deſcendit in Pulchritudine ad initium labiorum. Quod ſi ita eſt; quomodo iidem referri poſſunt ad formam ſextam? Dicendum igitur: id quod de forma prima ſcribitur, non intelligendum eſſe de pilis omnibus; ſed de filo unico tantùm. Atque hoc ipſum ſic etiam explicatur in Idra; cùm dicitur: forma prima ſic formatur, quod pilus incipiat à Capillo capitis &c. deſcendens ante portam aurium in filo quodam maximè æquali usque ad principium oris. De forma ſexta autem dicitur porrò: *Surrexit R. Jeſa, exorſusque dixit: è Jeſa. 54. v. 10. Et miſericordia mea à te non recedet. Et ſcriptum eſt, ibid*

v. 8. *& in miſericordia ſeculi miſertus ſum tui.* Hæc dicta ſibi videntur eſſe contraria. Eadem autem explicat R. Joſe, dicitque: quod dictum illud: Benignitas mea à te non tolletur; loquatur de Seniore hoc. Ex quo appareat, quod Benignitas in ipſo perpetuo ſtabilis ſit & fixa: unde miratur, quare deinde fiduciam hanc in ſe minuat, dicendo: Et in benignitate ſeculi miſertus ſum tui. Unde colligi poſſet, Benignitatem hanc non perpetuò fixam & ſtabilem eſſe. Nam quod incipit à miſericordia, non eſt fixum. Reſpondet autem; duplicem dari miſericordiam ſive benignitatem, internam nempe & externam. Et internam quidem dicit hanc eſſe formam, quæ vocatur: Et benignitatem vult ipſe. Hanc autem vocat benignitatem internam: quia eſt quaſi anima in Seniore hoc. Jam ſupra enim expoſitum eſt, quòd anima ſeptem partium Capitis, quæ ſunt cranium, ros, menynx, frons, capillus, oculus, naſus, & Seniori huic tribuuntur; proveniat à ſeptem Numerationibus, id eſt, incipiendo à Benignitate & porrò deorſum Capitis ignorati: quæ vocantur uno nomine Senex dierum. Et hinc iſtô locô Seniorem hunc vocat Senem dierum; reſpectu illarum Numerationum Capitis ignorati, quæ continentur intra Seniorem hunc, ipſius vitam largiuntur. Et quia Benignitas iſtius Formæ influxum habet à Benignitate Capitis ignorati, quæ quaſi anima eſt intra corpus aliquod exiſtens: hinc ipſam vocat Benignitatem internam. Et de hac Senex iſte promittit, quod ab ipſo recedere non debeat in æternum. Quoniam hæc attributa in ſe non dependent ab operibus inferiorum: hinc ſemper ſplendent, & in æternum ſuis in locis: modò quod non radient deorſum ad mitiganda judicia Microproſopi, & ad complendas tredecim ſuas, & novem Uxoris ejus formas, niſi propter opera inferiorum. Quod autem dicitur; In Benignitate ſeculi miſertus ſum tui; ibi intelligitur Benignitas alia, è qua fit ipſum cranium. Et hæc vocatur Benignitas externa: quia omnes ſeptem partes Capitis, cranium, ros, menynx, frons, crinis, viſio, naſus, ſunt vaſa, pro ſeptem Numerationibus Capitis ignorati, quæ vitam & vires largiuntur ſeptem illis partibus Senioris hujus. Et quia vaſa ſunt externum quid: hinc iſta Benignitas externa dicitur reſpectu Benignitatis Capitis ignorati. Deinde alia quoque ratio datur, quare Benignitas hæc vocetur externa; nimirum jam notum eſt, quod à Corona & Sapientia Senis fiat cranium: quodque illæ ingrediantur & extendantur per corpus Macroproſopi, & ſint quaſi anima ejus. Et ab Intelligentia Senioris fit cranium Patris & Matris. Et à Benignitate Senioris fit perſona Patris; & à Severitate illius fit perſona Matris. Et à Pulchritudine provenit copula Patris & Matris. Et à Victoria, fit Microproſopus; Et à gloria, uxor ejus. Et Fundamentum Senioris eoſdem copulat. Jam verò notum quoque eſt, quod Victoria, Gloria & Fundamentum ſemper vocentur extra corpus: unde & Microproſopus & uxor ejus, qui fiunt è Victoria, Gloria & Fundamento, ſemper dicuntur eſſe extra ejus corpus. Et quia in Victoria, Gloria & Fundamento Senioris, unde fiunt Microproſopus & Uxor ejus in ſe etiam continent Benignitatem Senioris; quoniam quælibet Numeratio conſtat è Decade: hinc vocantur Benignitas externa. Et illi gradus vocantur עולם ſeculum; & in ſe continent Benignitatem Senioris, & fruuntur uſu Severitatis hujus, quæ in Seniore: nam à Severitate Senis fit Perſona

Ma-

Matris; & Mater progenerat Microproſopum & Uxorem ejus. Et hoc ipſum eſt quod ſcribitur Pſal. 89. v. 3. Dixi, ſeculum benignitate ædificabitur. Quoniam Severitas, quæ in Seniore hoc, eſt Benignitas reſpectu eorum, quæ infra ſe habet. Et quando Jiſraëlitæ virtuti non operam dant, tunc hæc Severitas non ſplendet in Microproſopum & Uxorem ejus: Unde Senex iſte non aſſeverat, eandem non ſublatum iri.

Porrò ſubjungitur, *eandem vocari Angulum Barbæ*: quod intelligendum de eo, quod ſupra diximus: & deſcendit pilus à principio labii ſuperni ad principium aperturæ ſemitæ inferioris. Nam pili qui contegunt genas, non vocantur Angulus barbæ.

Iterum addit: *quod & Sacerdos ab hac parte proveniat.* Ubi ſciendum, quod Moſes veniat à Victoria Patris & Aharon à Gloria matris. Et cum Victoria, Gloria & Fundamentum Patris inſeruntur in Victoriam, Gloriam & fundamentum Matris de facie ad faciem; tunc Gloria Patris intrat in Victoriam Matris: & Victoria Patris intra Gloriam Matris. Unde patet, quod Aharon proveniat à Victoria Matris, & Moſcheh è Gloria Matris. Hinc Kabbaliſtæ Moſen referunt ad Gloriam, & Aharonem ad Benignitatem, quæ eſt Victoria Matris. Nihilominus tamen Moſes radicaliter deſcendit à Patre & Aharon à Matre: iſta autem conſtruitur ab iſta Severitate Senioris, à qua fit iſta conformatio. Unde ſequitur, quod Aharon deſcendat ab iſto latere. In quo quidam Autores errant. Tandem autem ſubnectit: *Et hac Benignitas Senioris Seniorum eſt Benignitas Veritatis:* quia radix ejus venit per Pulchritudinem Capitis ignorati: ſicut exponitur in Idra minore: Pulchritudo eſt veritas. Et pergit: Hinc ſcriptum eſt: quoniam Benignitatem vult הוא ipſe. Quaſi diceret: voculam הוא ubique indigitare rem occultam: id eſt, Vitam animæ Senioris hujus. Et in Libro Zeniutha de hac forma dicitur: *Superintegit Areolas aromatis usque ad initium* (oris) *ſuperum.*

§. 200. Forma ſeptima Capitis Non entis in Barba ejus vocatur ישוב ירחמנו *Iterum miſerebitur noſtri.* Et hæc eſt in Benignitate Senioris hujus: conſiſtitque in loco faciei propriè dictæ, nimirum in duobus pomis faciei, in quibus nulli ſunt pili. De hac forma ſic loquitur Idra magna. *In forma ſeptima deficit pilus, & apparent duo poma in areolis aromatum pulcherrima & jucunda aſpectu. Incepit R. Schimeon & dixit: è Cant. 2. v. 3. Sicut malum inter arbores ſylvæ,* &c. Quaſi diceret: Sylva eſt ſymbolum pilorum barbæ. *Quam naturam habet hoc pomum? continet in ſeſe tres colores:* id eſt, rubrum, album & flavum: *ita duo mala Dei ſanctiſſimi & benedicti in ſe continent ſex colores.* Senſus eſt hic, quod in Numeratione Benignitatis iſtius, quæ eſt cranium, contineantur ſex formæ reliquæ, quæ ſunt Ros, menynx, frons, capillus, oculus, naſus. Sicut in Sohar dicitur in Libro Zeniutha & in Tikkunim, de voce בראשית, quaſi diceretur: ברא שית creavit ſex. Ipſa verò eſt ſeptima ſuper reliquas, & ab illa provenit conformatio hæc; id eſt, duo hæc poma, quæ in ſe continent omnes reliquas ſex partes barbæ, in quibus ſunt ſex colores. Quod ita ſe habet: Forma prima quæ vocatur: Quis ſicut tu, ô DEUS; & pertinet ad Regnum Baſiliæ: è coloribus habet albedinem, juxta myſticum illud: Benignitas אל omni die. Forma ſecunda, qua dicitur, Tollens iniquitatem, pertinet ad Fundamentum, quod eſt flavum: ſicut enim flavum ex albo & rubro mixtum eſt:

Digitized by Google

ita Fundamentum inter duo latera medium eſt. Forma tertia, quæ vocatur; Tranſiens ſuper prævaricationem, pertinet ad Gloriam, & habet colorem rubrum. Forma quarta, quæ vocatur; Reſiduum quod hæreditas ejus eſt; pertinet ad Victoriam, cui tribuitur color albus. Forma quinta, quæ vocatur; Non tenuit in perpetuum iram ſuam: & pertinet ad Pulchritudinem, flavum habet colorem. Forma ſexta, quæ vocatur; Quoniam benignitatem vult ipſe, & ad ſeveritatem pertinet, eſt rubra.

Et quia tota Barba influxum accipit à Pulchritudine Capitis ignorati, quæ eſt myſterium pilorum, utpote qui figuram habent plurium literarum Vav, ſicut traditur in Idra parva: Hinc Senex iſte hôc locô vocatur Sanctus ille, qui benedictus ſit! Quoniam notum eſt, quod Pulchritudo vocetur Sanctus ille, qui benedictus eſt, ubicunque hæc phraſis invenitur.

Porrò allegat locum Prov. 16. v. 15: *In luce faciei Regis vita*; quaſi diceret: In luce faciei duorum horum pomorum Microproſopi, qui vocatur Rex, qui vitam largitur omnibus infra ſe conſtitutis.

Porrò allegat locum Num. 6. v. 24. *Lucere faciat Dominus vultum ſuper te*: ubi vultum intelligi dicit exteriorem, ut ſermo ſit de Microproſopo, qui opus habet lucem accipere à duobus iſtis pomis: quoniam Microproſopus & uxor ejus interdum obtenebraſcunt, nec ſemper illuminationem habent: vocanturque facies exteriores.

Deinde ſubjungit, *iſta poma radios emittere in trecenta & ſeptuaginta latera*. Ubi ſenſus eſt, duo hæc poma eſſe duo nomina יהוה צבאות. Nam nomen תפוח pomum cum quatuor literis ſuis & numero integri efficit ſummam 499. ſicut Nomen צבאות. Jam autem notum eſt, quod Nomen Zebaoth pertineat ad Fundamentum Intelligentiæ Senioris hujus. Ad Intelligentiam autem pertinet nomen סג. Numerus autem plenitudinis hujus, (demtis radicalibus;) eſt 37: quam plenitudinem in ſe habent duo hæc poma. Radix autem formæ hujus eſt litera Jod Tetragrammati, quia Caput Non ens eſt Sapientia, quæ continetur ſub ſymbolo literæ Jod. Jam ſi numerus 37. multiplicetur per Jod i. e. denarium, hinc oriuntur 370 illa latera: quæ ſunt שע 370. illa lumina, quorum toties mentio fit in Idra. Ut ſenſus tandem ſit, à duobus illis pomis prodire 370 lumina.

Et tandem ſubjungit: In illo inferiore hic locum habet nomen אמת i. e. Veritas; i. e. In Microproſopo Forma ſeptima eſt vox Veritas è tredecim illis partibus dicti Moſaici, de quibus ſupra. Si nimirum ordo Alphabeti inverſus intelligatur.

§. 201. Conformatio octava Capitis Non entis vocatur יכבוש עונתינו Subjiciet iniquitates noſtras. Et hæc eſt in Intelligentia Senioris. De hac dicitur in Libro Zeniutha: *Influentia omnium dependet usque ad cor*; *ab illa dependent ſupera & infera*. In Idra magna autem de ea traduntur ſequentia. *Formâ octavâ prodit filum quoddam pilorum circa barbam, & dependent æqualiter usque ad ſcrobiculum pectoris*. Ubi intelliguntur pili Barbæ longiores ſupra ſe invicem demiſſi: vel potius extremitates iſtorum pilorum ſibi invicem impendentium per totum circuitum, usque ad præcordia. Et hæc conformatio eſt in Intelligentia Senioris: & intra Intelligentiam hanc Senioris eſt fundamentũ Capitis ignorati, quod eidem inhæret ut anima corpori. Quin & Baſilia Capitis ignorati occultata

eſt

Digitized by Google

eſt intra fundamentum iſtud: Ita ut hac ratione hic coaleſcant tres conceptus, qui omnes habentur pro una Numeratione; quæ eſt forma hæc octava quæ agit de ſubjiciendis iniquitatibus. Et forma hæc vocatur Influentia; quo pertinet dictum illud Sapientum noſtrorum: Liberi, vita, & alimenta non à meritis ſed ab Influentia dependent. Ubi per liberos intenditur fundamentum Capitis ignorati, à quo proveniunt generationes: per vitam verò denotatur Intelligentia, à qua deſcendit vita in Microproſopum & in omnes mundos; Ipſa enim eſt Mater liberorum. Per alimenta autem Baſilia intelligitur; de qua ſcriptum eſt; Prov. 31,15. *deditque prædam Domui ſuæ & ſtatutum puellis ſuis.* Et ea non dicuntur dependere à palatio Meriti, quod eſt in mundo Creativo, ſed ab hac forma.

Deinde ſequitur: *Surrexit R. Eliaſar filius ejus, exorſusque dixit: Omnia dependent ab Influentia, etiam Liber Legis, qui in templo. Hoc ſtatuimus in Libro Zeniutha.* Hic declarat verba Libri Zeniutha, ubi ſaltem dicitur: *quod ſupera & infera dependeant ab Influentia.* Jam objectionem format ſuper verba illa dicens: Itane omnia dependent ab Influentia? an non dici ſolet: ſingula quidem inferiora opus habere eo quod ipſis ſuperius eſt, usque ad Microproſopum? quomodo ergo hic dicitur, ipſum Microproſopum, qui eſt Liber Legis, opus habere hâc Influentia? Unde dicit: *Atqui didicimus: quod Liber Legis ſit Sanctus.* Id eſt: Microproſopus Ipſe vocatur Sanctus, quia Cerebra habet in Patre, id eſt Sapientia, cui tribuitur Nomen Sancti. *Et Theca ejus Sancta:* ubi intelligitur fundamentum Matris, dum ſcilicet Microproſopus latet in utero ejus. *Et Templum Sanctum.* Id eſt, Leah, quæ eſt Baſilia Intelligentiæ: qui gradus vocantur Sancti, quia in illis eſt fundamentum Patris, id eſt Sapientiæ, quæ vocatur Sancta. *Et ſcriptum eſt Jeſ. 6. v. 4: & clamabant alter ad alterum dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus.* Id eſt: Etiam in mundo Creativo Sanctitatem accipiunt à Microproſopo, & Sanctitatem iſtam tradunt Mundo formativo, ubi commoratur Microproſopus. Et hoc eſt, quod dicitur: clamabant alter ad alterum. Quaſi diceretur: Duodecim metatheſes Tetragrammaticæ, quæ in Microproſopo exiſtentes in mundo emanativo, deſcendunt in duodecim terminos Zodiaci, qui ſunt in mundo creativo; & dum illi his Sanctitatem communicant, excitantur Angeli inferiùs in mundo formativo conſtituti, qui ibidem etiam vocantur duodecim termini; ſicut in mundo factivo ſunt duodecim limites. Adeoque & iſta dependent à Microproſopo, & non ab Influentia.

Et pergit: *en tria ſunt.* Id eſt: tribus illis ſanctitatibus, quas prædicant Angeli, correſpondent tres Sanctitates Libri Legis, de quibus ſupra. Jam enarrat eas; dicendo: *Theca ejus Sancta,* &c. Et porrò dicit: *Lex conſtructa eſt è triplici Sanctitate.* Quaſi diceret; Lex quæ eſt quaſi medulla intra membra Microproſopi, ſicut medulla in oſſibus humanis, habet novem metra ſua. Id eſt: Myſterium Sanctitatis extat in tribus ejus primis, quæ ſunt Sapientia, Informatio & Cognitio; quæ vocantur ſanctæ, quia referuntur ad numerationem unam. Hinc dicit *in tribus gradibus*, (ſummis) quæ ſunt, Sapientia, Intelligentia, & Cognitio. Mox addit: *in tribus diebus:* qui ſunt, Benignitas, Severitas & Pulchritudo; qui vocantur dies. Porro ſequitur: *Gloria cohabitans cum tribus,* quaſi diceret: cum tribus diebus reliquis, qui ſunt: Victoria & gloria, quæ vocantur *Tabulæ.* & funda-

Digitized by Google

image
not
available

ım Patris & Matris incipit à gutture Macroproſopi, & pedes eorum fini- Macroproſopi : ita ut Pater contegat totum humerum dexterum Ma- & retrò ; & Mater contegat totum humerum ſiniſtrum Macroproſopi ı per Patrem & Matrem autem impendent, eosque contegunt duæ iſtæ barba Macroproſopi pertingit usque ad foveam pectoris ejus: & hucusq; ır Pater & Mater, nimirum usque ad præcordia Macroproſopi. A tergo utem Patrem & Matrem ſuperintegunt tredecim cincinni capilli albi de- ıte ejus, & finientes in tergo è regione pectoris. Et ab additione luminis, a palati & gutturis, & protuberat, & perſindit per viam gutturis lux intrat ris & Matris. Eodemque modo ex additione & incremento, quæ fit à n harum influentiarum, lux pertranſit intra Caput Patris & Matris, ipſiſ- a nova, tam quoad lucem ambientem, quàm quoad lucem internam. ɔtandum eſt, ut melius intelligantur duo illa cerebra & duæ Coronæ veni- his influentiis, ſuperâ ſcilicet & inferâ, in Microproſopum per Patrem & ipiat præter novem formas proprias adhuc quatuor, quæ fiunt tredecim

ɔorrò dicitur in Idra : *Et ab illa dependent ſupera & infera*, etiam liber Le- ɔlo. Id eſt, Microproſopus, qui vocatur Liber Legis, & contegitur à Ma- æ vocatur Templum, ut dictum ſupra.

atur decem Sanctitatibus. Quia Microproſopus accipit decem Sanctitates, ɔ Patris ſive Sapientiæ, quæ ubique vocatur Sanctitas & ad quam pertinet ragrammati. Et hæc influentia vocatur decem Sanctitates.

ıtem dixit: *Et didicimus. Omnia pendent ab influentia hac, quæ eſt filum, unde ndent.* Hîc intelligitur filum illud, quod ſupra deſcripſimus. Et ſubjungit: *ır influentia? Quia ab ea dependent &c. ſupera & infera.* Ubi in plurali di- ıtelliguntur pili barbæ Non entis & Macroproſopi, & barba Adami primi, ſt. Per inferiora autem intelliguntur barba Patris & barba Microproſopi. em ejus imberbis eſt ceu fœmina: nihilominùs tamen eidem tribuuntur ſex quos ulteriùs acquirit tres alios, ut inde fiant novem gradus atq; formæ: quæ ıt à Macroproſopo. Iterum ſubjungit: *Et proterea ipſa dependet.* Id eſt; For- ſum pendet, & contegit Patrem & Matrem, qui ab ea copulantur per jun- cum Uxore ſua, i. e. Forma decima tertia.

ı dependent res mundi ſuperiores & inferiores: i. e. cùm copulantur Pater & los renovantur Angeli & animæ, & influentiam accipiunt tàm ſuperiores, ɔres. Ubi per inferiores etiam ſubindicantur tres illæ influentiæ ſpecies, de ı: Liberi ſcilicet, Vita & alimenta. Vocatur autem מזל juxta ſenſum dicti 14. v. 7: Fluet aqua è ſitulis ejus. Nam ab magna illa quantitate aquarum in- ɔrſum fluentium, quas ob nimiam illarum copiam nemo impedire poteſt, fluentia vocatur: quoniam tàm copioſus eſt in illa influxus, ut ſufficiat tàm s, quàm inferioribus. Omnia enim hanc influentiam expectant, unde auxi-

image

not

available

›catur Occultum in occulto. Et hæc eſt Profunditas maris antiqui Id in ſe recipit omnia merita Iſraëlitarum, & influxu ſuô in illos demittit ; alimenta, mediantibus influentiis, ſuperâ & inferâ,cum omnibus reliquis eorum : illô nimirum tempore,cum perfectè convertuntur,& ſpeciaionis : tunc facultas datur duabus his barbæ apicibus, in quibus conſiſtit culæ coccyni in forma linguæ templo affixi,quæ dealbabatur per Senioomnia vitiata reſtituebantur,omnesq; accuſatores conjiciebantur in ima inis abyſſi magnæ. Hinc R. Abba porrò dicit: *Et ex illo loco ejiciuntur debitorum humanorum, & ſubiguntur.* Id eſt: Conjiciuntur cum Chirotis in foramen abyſſi magnæ,& ſubjugantur,ut Caput non amplius eriinine abyſſi magnæ exire queant.

;onformatio decima vocatur: Dabis veritatem Jacobo, quæ in Macroveſte iſtius formæ externa vocatur ; Tollens iniquitatem. De hac in ſic dicitur: Minores ſuperintegunt guttur dignitatis maximæ. Iſti ſunt gutture Macroproſopo: qui verò ad Non ens pertinent, in partibus in-um deliteſcunt,eoſque illuminant. Et iſtę duæ formę ſimul junctæ prove-triadibus inferioribus Coronæ Non entis,quæ occultatæ ſunt: quæ ſunt pro gutture hoc exteriore,& creſcere faciunt pilos iſtam colli partem con-Idra magna autem de hac forma ſic habetur: *Deſcendunt pili ſub barba, & r ſub barba. Surge R. Jehuda. Surrexit R. Jehuda, exorſusque dixit: è Jeſ. 2. unt in ſpeluncas petrarum & in cavitates terræ, à facie formidinis Domini › à gloria altitudinis ejus, cùm ille ſurget ad violenter excutiendam terram, nis Domini. Hic notum eſt, quod ille, qui eſt exterior, formido Domini voce-*gitur Microproſopus,qui eſt extra tegumentum barbæ ſanctæ. Vocatur o Domini, quia eſt judicium, & judicium exercebit in gentes illô temiifeſtabitur Meſſias. Nomen igitur Tetragrammaton pertinet ad Microum: ſed quia fit à Victoria, Gloria & Fundamento Senioris,quæ vocantur .ton Zebaoth; quia etiam à Victoria,Gloria & Fundamento Patris & Maocô vocatur Dominus exercitium. In ſupernis autem nonniſi miſericorente & in Macroproſopo,ubi non habet locum nomen Formidinis Domi-*altitudinis ejus. Iſti ſunt pili ſub barba, qui vocantur gloria altitudinis ejus,* Nimirum iſti pili ſunt quaſi mas & fœmina, quæ contegunt imum mentum iinc dicitur, duo eſſe hôc locô genera pilorum, nimirum menti imi, & jugus. Per guttur autem intelligitur Informatio, quæ in ſe recipit illos pilos imi am fœmina. Et iſti pili cauſantur copulam duarum Coronarum, quæ de-Microproſopum: hinc vocantur Gloria ſive decus altitudinis ejus: quia om ejus & copula ejus cum uxore provenit à pilis iſtius formæ. Nam qui bar-decoram habet faciem: & per illos copulatur Microproſopus cum uxo-

id excutiendam terram. Hîc intelligitur Baſilia, cum nempe ex illa extirpabit

image
not
available

ignoratur: ſancta duo, ſunt Non Ens & Macroproſopus, intra ſeſe in-
ſpiritus: quis ſpiritus? in quem uſum efflatur ſpiritus iſte? & halitus iſte?
eſt *ſpiritus qui effunditur in Microproſopum, ut eodem veſtiatur. Et hoc ſpi-*
omnes illi inferiores. Et quando hic procedit, tunc diſtribuitur in triginta
ractuum, qui ſinguli ſoli extenduntur in loca ſua. Id eſt. Hoc ſpiritu veſti-
nctus, ſpiritus vitalis pro Microproſopo, & pro Prophetis Domini: ſicut
2. v.18. *Et Spiritus induit Amaſai* &c. ab ore hoc. Et quia in illo eſt no-
ammaton כו cujus plenitudo eundem habet numerum, quem vox הבל
ris hujus, nempe 37. Et quia in Tetragrammato כו eſt unicum Aleph:
iſte dicitur eſſe triginta ſeptem millium ab omni parte Perſonæ, tam intra
Et propterea pili non inveniuntur ſupra os ſanctum, quia ſpiritus ejus pro-
venit, ut res alia, id eſt pilus, *cum eo miſceatur, vel eidem appropinquet. Et*
ium omnium maximum, quòd non adhæreat ei quicquam vel ſuprà vel in-
iòd nemo hominum aſſequi valeat voluntatem, & cogitationem, & my-
abſcondita ejus: nec ulla Perſona ipſi adeò adhærere queat, ut compre-
eria ejus. *Et ipſe eſt abſconditus in occulto occultorum, ut ſciri nequeat.*
l non eſt formatum, & in quo nulla eſt diſpoſitio. Et propterea Spiritus ille,
extrorſum, id eſt, ad Victoriam & Gloriam Microproſopi, qui ſunt gradus
conſtituti, & ſunt duo Prophetæ Veritatis: *& quo induuntur Prophetæ veri,*
Domini. Et hoc manifeſtatur omnibus, quia eſt extra Microproſopum.
Seniore Seniorũ non exponit aliquid, niſi mediantibus Patre & Matre Micro-
eſt, qui ſciat ſpiritum ejus, id eſt, myſteria & apocrypha ejus, *præter ipſum*
nediante Patre & Matre Spiritus ejus deſcendit in Microproſopum, ſicut
propterea pili ejus æquales ſunt per circuitum oris, ita ut hoc vacuum ſit ex
Et in hoc fiduciam ſuam collocârunt Patres noſtri, ut veſtirentur illô ſpiritu,
ur in multa latera in loco, ubi omnes pili ejus circumcirca æqualiter ceſſant.
autem Patrum Sanctorum, qui ſunt illi, qui Thronum Dei conſtituunt,
aham, Jizchak, Jaacob & David; hoc fuit, ut morerentur morte oſculi, cum
ſpiritûs in Spiritu: nam talis ſpiritus halitûs iſtius oris fuit ille, quô mortuus
Et DEUS Sanctiſſimus, qui benedictus ſit! ipſis ſpem fecit de ore hoc,
ie efflaturus ſit ab eo Spiritum Vitæ vitarum per Microproſopum. *Sicut*
t: Quam juraſti Patribus noſtris. Et hoc eſt myſterium expirandi & colli-
d de Patribus dicitur, ipſisque juramento promiſſum fuit.
c eſt Forma ſancta ſuperna dodecadum, è qua catenatim dependent duodecim
ra, & duodecim termini infrà, in omnibus mundis; & duodecim metatheſes
mati phylacteriorum Microproſopi deſcendentium à Capite Senis ſingulis
uò pertinet illud, quod Sapientes noſtri dixerunt: DEUM Sanctiſſimum
n applicare ſibi phylacteria. In Mundo Creationis autem ſunt duodecim
roſolymæ ſuperioris, & duodecim palatia, (quæ ſunt antitypus duodecim
ſupra quibus collocatum erat mare, mare nempe antiquum & ultimum;) ſin-
a nomine tribûs cujuſdam. Et ſic ſunt duodecim ritus precandi juxta duode-

image
not
available

ut Senior Seniorum, occultus occultorum comprehendatur eis. Hoc eſt my-
ignorati, quod comprehendit Caput non ens, & Macroproſopum ſub
to, & abſcondit myſteria & conformationes eorum & omnia occulta ſu-
eo occultantur. Sed in Influentia hac omnia continentur. Hinc ſub-
hac comprehenduntur, in hac nimirum influentia à quâ promanant o-
mpore: id eſt: tempore Meſſiæ. *Illa vocatur nomine noto,* per illas trede-
ichæ & Moſis. *Ubi dies eſt, ibi & nox. Non enim eſt Dies,* id eſt, Micro-
nocte, id eſt, ſine Uxore ſua, ſed quia illi tempori Senior præerit; hic ſolus
quamvis hæc forma contineat omnia, in illa tamē nihil innoteſcit niſi ipſe.
nat oleum in oleum in tredecim partes, &c. verſus omnia inferiora, ut lu-
nt Pater & Mater, & Microproſopus & Uxor ejus; quia hi non lucent
ationem Macroproſopi & tredecim formarum ejus. Quod fit per bona
um, quæ conſtituunt aquas fœmininas, ut formæ iſtæ deorſum ſplendeant.
xum qui deorſum promanat è cerebro ordinantur tredecim formæ ſuper-

riptum eſt: Ego Dominus &c. Quia ſcilicet facta eſt è Regno Adami pri-
tur אֲנִי Ego: Et habet literas אַיִן, ſub myſterio Capitis Non entis.
tum eſt: *Ipſe fecit nos* &c. Nam ſemen deſcendit à Cerebro ſub myſterio
itum in duodecim tribus: & abhinc deſcendunt omnes animæ à duodecim
Tetragrammati.
um eſt Pſ. 139. v. 14. Confitebor tibi, quod נפלאתי *mirè factus ſum.* Sub my-
ginis aquæ viventis è פלא ſeu miſerabili ſuperno: quæ ſunt literæ אלף Ga-
entis; unde deſcendunt triginta duæ ſemitæ ſapientiæ.
. Quia autem Caput non ens & Macroproſopus ita ſunt unita, ut decem
lateant intra decem gradus iſtius; & intra utramque deliteſcat Baſilia quæ
eoque etiam tredecim formæ Macroproſopi plane concurrunt cum trede-
Non entis: unde non opus eſt eas ſeorſim deſcribere.
His ita expoſitis de Macroproſopo, R. Schimeon porrò dixit ad ſocios ſuos:
te vos, & applicate ſcientiam veſtram ad tradita & nomina, & meditationes,
diviſtis, *ad deſcribendum formas Microproſopi; quomodo conformetur, &*
liatur Conformationibus ſuis à formis Senis dierum, Sancti Sanctorum, ab-
nditorum, occultati ab omnibus. Hic vocat eum Sanctum Sanctorum reſpe-
æ Adami primi, occultatæ in Regno ejus. Sicut enim cùm homo vocem
bere vult, ſcripturam primò concipere tenetur mente ſua & cerebro: ita hæc
actum deducit Regnum hoc Adami primi, ut operari queat. Sed abſcondi-
ditorum eum vocat, reſpectu Adami primi occulti, cujus fundamentum ab-
ſt in Sapientia Adami primi ſimpliciter ita dicti. Cùm autem nominat oc-
mnib. mentem applicat ad filū Infiniti deſcendens è fundamento veſtimenti.
nim obligati eſtis judicare judicium verum, pulchrum & decorum, & diſponere
rmationes quàm accuratiſſimè. Senſus eſt hic: quòd Caput Microproſopi
con-

Digitized by Google

image
not
available

ficiunt 370.lumina; cujus numeri mentio fit in textu propoſito. Sic quo-
eſcendit plenitudo Tetragrammati סג ex Intelligentia, quæ Ipſa eſt Ma-
Quicquid autem è ſummis deſcendit, in ſe habuit myſterium decadis; ſi-
Numerus igitur 37. (i. e. plenitudo Tetragrammati סג) decies ſumtus
mina, ad ſupprimenda judicia cum Jiſraelitæ faciunt voluntatem Do-
mine סג, id eſt, Intelligentiâ judicia exſuſcitantur. Singula igitur No-
roducebant judicia, & extendebant Cranium in quatuor latera. Et hoc
d textus dicit: Scintilla illa, quæ deſcenderat ſub myſterio infantiæ ex-
370. latera. Et ſcintilla ſtabat & expectabat donec cum ipſa exiret aër
qui deſcendit ex aëre illo intra cerebrum contento, unde fit ros & ce-
oproſopi; ut ſcilicet ille intra cranium includi poſſet. Verùm enim-
non eſt comprehenſa: Nam aër ille ſubtilis ſubſtitit ad latus dextrum;
onſtitit ad latus ſiniſtrum: plenitudo enim Nominis אלהים Jodata,
integri efficit numerum אש id eſt Ignis. Et ſic etiam Nomen מצפצ id
maton Alphabethi inverſi, cum numero integri habet numerum אש.
on miſcebantur ergo album & rubrum, quæ ſunt miſericordia & judi-
cantur Aër ſubtilis, qui ad dextram; & ignis ſubtilis, qui ad ſiniſtram.
dicitur: Itane putas incluſam? Non enim hîc, ut in Macroproſopo ſe res
niſtri nihil: ſed hîc revera ſeparantur in dextrum & ſiniſtrum, tam capilli
nde textus: *In hoc cranio ignis extenditur in latus unum; & aër ſubtilis
eo, in latere altero; ita ut ignis ille ſubtilis in alio latere ſit. Quid Ignis
ult? Nimirum non eſt Ignis: ſed ſplendor ille luminoſus comprehenſus in-
lget in ducentos & ſeptuaginta mundos: & judicium ab illo derivatur. Et pro-
m hoc vocatur durum.* Per ducentos hos & ſeptuaginta mundos intelligi-
m literarum duplicium מנצפך, quarum numerus eſt 280. A quo ſi ſub-
im & ſiniſtrum, id eſt literas iſtas bis ſumtas qui efficiunt decem; reſultat
o. juxta vocem רע malum. Cujus radix relinquitur ſupra, nempe bonum,
nignitates ejus: quod eſt myſterium Microproſopi, qui vocatur arbor Co-
ni & mali, quod malũ ſunt ſeveritates ejus: & quia ab eo ſuctionem habent
rni, nimirum à nominibus infantiæ ejus. Hinc מנצפך ſeu literas finales ap-
hoc intenſum, quod comprehenditur in aëre ſubtili deſcendente à mem-
quam lucere dicit in ducentos & ſeptuaginta mundos prodeuntes è cranio
pi, & extenſos in mundum Creationis, ubi magis prodeunt iſti 270 mundi:
ur à decem Tetragrammatis, quæ efficiunt 260, & cum decade omnium
eſt ſenſus verborum propoſitorum; ſed Lux intenſa, quæ comprehende-
ſubtili, hoc eſt myſterium decem horum Tetragrammatorum, quæ de-
omprehenſa in ſcintilla prodeunte è Lumine illo intenſo literarum מנצפך,
lebant cum diſcrimine dextri & ſiniſtri: fulgebat in ducentos & ſeptuaginta
Quamvis hîc etiam intelligi queant viginti ſeptem literæ unà cum finalibus,
eadem multiplicatæ.)

image
not
available

d eſt in Microproſopum, qui extra formas barbæ conſiſtit. *Et ex illo rore, apite iſtius qui extra eſt, exſuſcitabuntur mortui in mundo venturo: ſicut* ant. 5. v. 5. *Caput meum repletur rore. Non ſcriptum eſt* מלאתי *plenum* ipſo repleretur, & non à luminibus ſupernis, id eſt, à Rore Senioris. *Sed* *er* ab illo capite albo. *Et alibi ſcriptum eſt Jeſch. 26. v. 19. Quoniam Ros* *tuus.* Ubi ſenſus eſt, quod ros Microproſopi compoſitus ſit è duobus lu- rum è rore Senioris, & Microproſopi. Et in eo ſunt 613. lumina, juxta is אורות lumina. Hinc etiam dicitur: Qui ſtudium Legis tractat, hunc ificat; &c. Hinc textus dicit: *per Lumina intelligitur* (ſimul) *lumen al-* *. Et ab illo rore conſervantur ſancti ſuperni. Et hoc eſt Manna quod mo- n mundo venturo. Et ros ille deſtillat in agrum pomorum ſanctorum:* quæ ndi creativi. *Hoc ipſum eſt, quod ſcribitur Exod. 16. v. 14. Et aſcendit cu- ecce ſuper facie deſerti tenue rotundum, ſicut pruina ſuper terram.* Ubi in- lia, quæ vocatur Terra: & eſt Regnum mundi creativi. Et influentia hæc mmunditiem deſerti magni & terribilis. Et ex hinc intelligebant & com- oterant myſteria & arcana Legis &c. *Et color hujus roris erat albus, ad in- yſtalli, cujus aſpectus omnes colores in ſe habet: & hoc eſt quod ſcribitur Num. ies ejus, ſicut ſpecies cryſtalli.*

i modo de hoc dicitur in Idra parva fol. 142. col. 3. *In hoc cranium deſtillat ilbo: & iſte ros duos in ſe habet colores: Et ab illo cibatur ager pomorum ſan- x iſto rore cranii hujus molitur Manna pro Juſtis in mundo venturo. Et per vivificabuntur. Nec amplius decidet Manna ab iſto rore, præter illud tem- lita peregrinabantur in deſerto, eosq; cibabat Senex omnium, ex illo loco, qui nplius inveniebatur. Hinc ſcriptum eſt: Exod. 16. v. 4. Ecce pluam vobis pa-* id eſt, à Microproſopo qui vocatur cœlum: quamvis etiam reſpectus ſit ad iem Capitis ignorati, quæ etiam vocatur שמים cœlum. *Et ſcriptum eſt: . & dabit tibi Deus de rore cœli.* Triginta duo enim Nomina Elohim, quæ hiſtoria Creationis: (& repræſentantur per bina illa ין literę אֹ in medio ſis- אֹין) cum ſeptem formis ejus efficiunt 39. lumina, quæ ſunt טל ros ille, t, & de quo Idra loquitur, quòd ros deſcendat in Microproſopum, dicen- em ſuam: Cant. 5. v. 2. Aperi mihi ſoror mea, &c. quia caput meum reple- , & cincinni mei guttis noctis. Id eſt, pro te ſtatutis: quia Baſilia vocatur & hæc cibatur rore hoc, donec ex illo fiant pro ipſa quatuor Tetragram- עב. סג׳, quæ habent 39. literas; & hic eſt ros Baſiliæ. De rore autem prio- Manna è cœlo pro Jiſraëlitis, & quidem illo ſaltem tempore, nec poſtea d tempore reſurrectionis mortuorum manifeſtabitur ros ille ut priùs. Et n Idra parva ibidem:

io tempore traditum eſt: quod alimenta hominis difficultatem pariant coram no qui benedictus ſit. Id eſt, Microproſopo. Vel potius, quia non dicit, diffi- iunt DEO; ſed potius, coram DEO ſanctiſſimo; id eſt illi, qui coram DEO

 ſan-

image
not
available

:ſtIntelligentia,in quo ſunt ter ſeptem,quę per decem multiplicata efficiunt ter ſe-
ıta pro tribusCapitibus.Hinc ex illis ſeptuaginta myriadibus adhuc reſtabant 49.
ıes literarum,ex quibus conſtruenda erat Perſona Microproſopi,qui conſtat è ſe-
ıo Numerationum : ſepties autem ſeptem ſunt 49. Et hæ ſunt 49. portæ Intelli-
;quarum quinquageſima eſt ipſa Intelligentia.Et ſunt de Luminibus Tebunæ,quæ
t Microproſopum usque ad umbilicum ejus, ita ut poſt finem perſonæ MatrisBi-
ıæ eſt ſupra Microproſopum, ſequantur portæ Tebunæ, quæ ſunt quinque Nu-
ones fundamentales conſtantes è decade : unde 50 : & vocantur Portæ Intelli-
,quia ſunt finis ipſius Intelligentiæ,& ſunt in cavitate ſecunda Cerebri Micropro-
infrà dicetur. Et hæ ſunt 49.portæ Intelligentiæ,quæ manifeſtatæ fuerunt Moyſi;
ım Microproſopus prodit ab Intelligentia.Et ſic in Perſona Tebunæ ſeu Intelli-
ſpecialis ſunt tria nomina אהיה; nimirum Jodatum & Alephatum,& Heatum,
us ſunt quinque Jodin, unde prodit numerus 50. Jam verò ſicut in Microproſo-
ı ſunt, judicia nempe & miſerationes, prout & in Idra magna dicitur; quod à ca-
qui dividuntur in partem dexteram & ſiniſtram communicationem habeant puri
ıri,ita 49 bis ſumta efficiunt 98 juta vocem צח candidus & rubeus. Et ita ſe habet
:, qui candidus & rubeus eſt in Microproſopo.Cùm autem ex 21 myriadibus fie-
a Capita,cum iſtis jungebantur 18 mille myriades,unde fiunt 39 myriades, juxta
טל. Sic in Corona Microproſopi inſculptum eſt nomen כוזו, cujus numerus
Et ſicut ros ille dicitur ros luminum, i. e. partim Microproſopi,partim Senioris:
ditur in tres guttas.Nam ros Senioris provenit à tribus Capitibus,quę ſingula por-
ı ſuam contribuunt ad rorem iſtum. Et ſic etiam in Microproſopo ſunt tres cavi-
:erebri & Cranii,nempe Sapientia,Intelligentia,& Cognitio.Nam tres illæ partes,
odeunt è Victoria,Gloria & Fundamento Matris,intra Cranium Microproſopi in
iciunt tria hæc cava Cranii.In quorum uno , quod eſt Sapientia ſunt triginta duæ
:Sapientiæ,quæ ſunt triginta duo Nomina אלהים hiſtoriæ Creationis: & exhinc
ınt 320 judicia. Et in cavitate ſecunda ſunt quinquaginta portę Intelligentiæ;quin-
ıta dies Legis; quinquaginta millia generationum,&c. Quæ pertinent ad Intelli-
m. Et cavitas tertia eſt myſterium Cognitionis,quæ diſtribuitur in totum cor-
icroproſopi,ut benignitates & ſeveritates, cui tribuuntur conclavia & exedræ lu-
Ubi notetur, quod literæ vocis חדר conclave, denotent tria hæc חסד דין רחמים
:nignitatem,Severitatem,& Miſericordiam.Et tres illæ guttæ ſunt in tribus his ca-
ıus cranii,& continentur in tribus illis Tetragrammatis: Dominus regnavit; Do-
regnat; Dominus regnabit in ſeculum & ſempiternum. Quæ tria Tetragram-
fficiunt bis 39 juxta vocem טל i..e. ros. Nomen igitur כוזו, cujus numerus eſt
ive ros, quod ſemper pertinet ad Cognitionem,ſemper deſtillat in Cognitionem
orem cryſtallinum è capite albo.

ſ.211.Ratio autem,quare in Microproſopo ſint tres cavitates;hinc petitur:quod in
Microproſopus habere dicatur duo Cerebra,& duas Coronas acceptas à Patre &
.Cerebra ergò ſunt duo,nempe gutta Cerebri Patris eſt benignitas, & gutta Cere-
tris eſt Severitas,quæ cum duabus Coronis efficiunt quatuor, Cum autem conti-

Digitized by Google

image
not
available

vel juſtitiam. *Sed Seni Sanctiſſimo non tribuuntur* actiones plures: quia nignitas eſt & miſericordia, nec ullum judicium. *Quam ob cauſam iſta nia hæres ſit duarum portionum. Et ſcriptum eſt Pſ.18.v.26. Cum benigno viro perfecto perfectus eris: cum mundo eris mundus; & cum perverſo per- Adeoque rectè huc applicuerunt ſocii id quod ſcriptum eſt Gen.29.v.12. Et acheli, quod frater Patris ejus eſſet, & quod filius Ribcah eſſet: ubi non ſcri- izchak eſſet. Et cuncta hæc indicium ſunt Sapientiæ. Et propterea vocatur bus*, ſicut ſciptum eſt Gen. 33,18. Et Jacob veniebat incolumis: quia in rtiones, judicium & miſericordia, quæ non ſunt in Seniore illo, quippe tas competit.

parет veritas. Si enim in homine eſt bonum & malum: id eſt, ſi habet in- ntiam, ut diſcernere queat bonum à malo, & ille bonum eligit, neceſſe eſt, em cuſtodiat in corde ſuo, ſicut ſcriptum eſt Eccl.8,5. Cuſtodiens præce- oſcit rem malam; quia nihil mali aſcendit in cogitationem ejus. Quod ita Seniore illo, qui totus bonus, & cujus natura eſt bonitas: unde tantummo- poteſt, adeoq; non exercet actus amoris & fidei. Hinc Microproſopus vo- clis. *Et propterea ſcriptum eſt:* ויגד *Et indicabat Jacob: quæ eſt phraſis occulti nnuendi; & non ſcriptum eſt* ויאמר *Et dixit. Hi colores extenduntur per totum* proſopi, ut in ipſo ſit dextrum & ſiniſtrum, juxta formam liberæ א, in qua & ſiniſtrum unà cum linea media. *Et corpus compoſitum eſt ex illis*, i.e: beni- veritates ſunt ipſa eſſentia corporis Microproſopi: & hæc eſt vita, & natura, quoniam membra ejus: revera fiunt è benignitatibus & ſeveritatibus.

ori Sanctiſſimo abſcondito præ omnibus occultis, non tribuuntur nec conveniunt, lores, quia ipſe tantùm benignitas eſt: nam ille totus univocè reperitur, & vita ,& ab eo nullatenus dependet judicium. Sed huic, i.e. Microproſopo, *meritò iſta* nimirum actiones diverſæ, ſicut dicitur Jer.32.v.19: Magnus conſiliô & mul- : quia oculi tui aperti ſunt ſuper omnes vias filiorum hominum, &c. Nimi- gendum illos, vel ad benefaciendum illis ſecundum viam ſuam.

.. In Idra magna autem fol.59.col.4. de his ita diſſeritur: *In cavitatibus cranii untur cava, in quibus locatur cerebrum; & membrana tenuis inſternitur illi,* : hoc ita diſponitur, ut non poſſit eſſe clauſa, ſicut membrana aëris in Sene die- tenax admodum eſt, & cerebrum includit, ut non poſſit deorſum eniti niſi gut- s. Membrana ergò hæc dura eſt, prout in Sene annoſo, ita ut rorem hunc, quam eat cohibere. Sed ros Microproſopi reſidet in membrana tenui, qualis eſt in vo, & facilè deſtillare & influxum præbere poteſt inferioribus: unde nec clau- dura ut in Macroproſopo. Hinc in Idra dicitur: *Membrana tenuis eidem in- & non membrana dura undiq; clauſa, qualis eſt Senis dierum, Et propterea hoc Ce- xtenditur, & lucet in triginta duas ſemitas.* Id eſt: quia menynx hæc non eſt Microproſopo: hinc abinde prodeunt triginta duo nomina אלהים quæ ſunt & extenduntur in 320 judicia ejus, & 325 judicia Uxoris ejus, ſicut alibi dicitur ra: Judicia maſculi ſunt 320, & Uxoris ejus 325. Unde patet, quod quinque ju- diciis

image
not
available

tperitur. Et hæc membrana inſternitur cerebro ſapientiæ hujus occul-ea contegitur Sapientia hæc occultata, quia non aperitur illa membrana. quod eſt Sapientia hæc occulta, quieſcit & tranquilla reſidet in loco ſuo à n bonum ſuperfecibus ſuis. Ubi per fæces, ut jam dictum alibi, intelli-æ hîc tranquilla ſunt & quieta. Et hoc eſt, quod dicunt: *Senis ſcientiæ rum ejus clauſum & tranquillum*, ne ſcilicet prodeant judicia, & multi-ides: prout egrediuntur & extenduntur, ſi incluſa non ſint. Id eſt: ediuntur, ne multiplicentur in plenitudinibus ſuis: quia tunc robur fluxum ab illis habeant Dii alieni.

mbrana aperturam habet in Microproſopo: & propterea cerebrum ejus xit in triginta duas ſemitas. Quod innuitur his verbis Gen. 2. v. 5. Et r ex Eden, Quam ob cauſam, quia membrana aperta eſt, & non toti ce-: nihilominus membrana aperta eſt infrà in Microproſopo, ut produci judiciorum eorumque multiplicatio per decades: ſicut è triginta dua-ientiæ, quæ ſunt in Patre decem dicta, i. e. decem ejus numerationes, & ræ Legis, in Microproſopo revera fiunt triginta duo nomina אלהים, & im fiunt 320. judicia ipſius, & 325. judicia uxoris ejus. Sicut de illa ſcribit en Jochai, quod ante ſuſceptum maſculum vocetur נער puella, cujus nu-æ ſunt judicia perfectiſſima; poſthac autem vocetur נערה i. e. 325, ut a illius jam eſſe mitigata per quinque Alephin nominis ארני, quoniam uinquies ſumtum efficit 325, ſicut vox דין judicium è literis ארני quin-fficit 320.

iter notandum, in Microproſopo numerationes ejus ſeptem quidem con-e, unde 70, ſed in Macroproſopo unus dies eſt mille anni, nam vox שנה eundem habet numerum, quem vox ספירה i. e. Numeratio. Hinc in umina deſcendentia à Macroproſopo in Microproſopum & Uxorem ejus r per millena millia: quoniam omne lumen & omnis Numeratio ejus con-nnis ſive Numerationibus, qui habentur pro monade: aſcenditur enim à per decades & hecatontades uſque ad chiliades.

4. Capilli Microproſopi proveniunt è cerebris infantiæ ejus. In funda-is enim ſunt duo nomina Elohim, quæ ſunt quatuor: & ſic in fundamento ſunt nomina Elohim, quæ ſunt quatuor: & horum reſpectu prodeunt octo lamenti, & ſunt quatuor cerebra reſpectu Patris à Victoria, Gloria, Funda-Regno ejus, & totidem à Matre. Et ſinguli pili in mundo Creativo mundus t, quia habet perſonam decadis: hinc ſi vocem שער pilus invertis, efficitur em.

apillis Microproſopi autem tres reperiuntur ſpecies. Nempe dantur קוצים qui procedunt è cerebro Cognitionis in cranio latentis. Et huc pertinet my-ud Cant. 5. v. 11. Cincinni ejus criſpaturæ. Hi enim cincinni conſiſtunt è quin-inibus Elohim de genere Benignitatum, & è quinque Nominibus Elohim, de

Digitized by Google

image
not
available

ıtra Dominum; id eſt, quaſi pugnaturi contra Advocatos metri mi-
ue etiam Satan inter eos. Ubi intelliguntur externi illi, qui commu-
: à capillis capitis ejus, tempore infantiæ. Et pili illi nigri ad inſtar
ſibi invicem, & uniuntur invicem: quia uniti ſunt cum lumine ſuperno
ut ejus à Patre, & à cerebro quod reſplendet à Patre: ita ut inde fiat
am, cùm ad illos accedit illuminatio Macroproſopi, & quilibet pilus
ninat pilos Microproſopi ſibi ſubjectos: Quoniam in quolibet cin-
i longiores, juxta numerum vocis שמים cœlum, eò quòd Micro-
œlum. Et pili illi expectant donec in ipſos influat ſcaturigo cerebri
nfluere queant in iſtos pilos Microproſopi: nam abhinc nutritur ce-
ſopi, & emanat & procedit in triginta duas ſemitas. *Deinde etiam*
ilos è lumine, quo circumdatur caput ejus à Matre, & à reliquis cere-
icem uniuntur *& intexuntur illis crinibus qui hîc adhæreſcunt à Patre:*
ı Nominum אלהים infantiæ. *Et quia illi miſcentur invicem, & alii*
hinc omnia cerebra annectuntur cerebro ſuperno: quoniam nutriun-
to Macroproſopi. *Et omnes ſunt rivi qui emanant è tribus cavitati-*
miſcentur ſibi invicem tam puri quam impuri. Nam 49. genera pu-
ra impuritatis hic occurrunt, quæ ejiciuntur à Microproſopo dum
ıtaminibus ſeparat: hinc iſta ab eo participant, & eidem ſeſe appli-
nt accentus & myſteria occulta & manifeſta. Nam Benignitates, quæ
reſpectu ſeveritatum, quæ ad latus ſiniſtrum vocantur occultæ & ma-
ſeveritates. Hinc in Idra magna dicitur: magis occulta eſt, quia eſt
enim ſubtilis eſt; ſeveritates autem ſunt craſſiores; unde & magis ma-
gitur Macroproſopi albi ſunt ut lana munda; quamvis ad albedinem
nequeat, quia & illi ſunt judicia. Sed in Microproſopo nigri ſunt
ſicut cortex; ut tamen diſtinctio ſit inter impurum & purum: quia
ſed non planè cortex. Unde etiam dicuntur nigri ſicut corvus, qui
ex; ſed non planè corvus. Deinde autem temperantur aliquatenus
ando ſcilicet in illos deſcendunt lumina capillorum Macroproſopi;
uaſi veſtis & textura quædam conficitur griſea: quod eſt myſterium
tis, quo ea intentione amicimur ut deducamus capillos Macroproſopi
ıus cum capillis Microproſopi, ut hi dealbentur ſimiliter.

llo שחורות כעורב Nigri ut corvus, Cant. 5. v. 11. literæ initia-
um שך 320. judiciorum.

lli Microproſopi tempore adoleſcentiæ cerebrorũ ejus fiunt è quinq;
uinque ſeveritatum, id eſt punctatis punctis Nominis אלהים. Et
grammata Mater præbet Microproſopo; eaque deſcendunt in ipſo,
ıtum ejus, ubi quia locum non reperiunt egrediendi, iterum aſcen-
oris totamque ſtaturam ejus efformant; regreſſaque in Microproſo-

Digitized by Google

image
not
available

timor , quia metrum judicii vocatur timor ; item vox רינו
em temperatus eſt à Luce אור cedri Macroproſopi , nume-
חסן ter ſumtæ , i. e. benignitatis in tria latera juvenis iſtius di-

*:incinni in cumulo ſuo ex hoc latere in illud latus ſuper cranio. Et didi-
ıulatim*, & ſunt crines quàm plurimi: *propterea quia prodeunt è ſca-
·ıum Canalium Cerebri,* qui ſunt Sapientia, Intelligentia, & Cognitio:
:inni crines & pili, ut dictum eſt ſupra.

· *Cavitatis unius Cranii*, i.e. è Sapientia Cerebri Microproſopi,
שערורת Crines, *exporriguntur* שערי *crines tractu* longô deor-
miſſi, *& fiunt cumuli ex cumulis ſeu criſpatura è criſpaturis è mul-
antibus ex illa cavitate. E cavitate ſecunda*, quæ eſt Intelligentia
nde prodeunt נימין ſeu pili ſimpliciores, qui longiores ſunt, &
ur *prodeunt quinquaginta fontes* ſub myſterio quinquaginta porta-
, quæ ſunt portæ libertatis, *& emanant pili ex illis fontibus pro-
& fiunt cumuli ſuper cumulis, & miſcentur cincinnis aliis*, ſcili-
ognitionis. *E cavitate tertia*, i.e. è cerebro Cognitionis, quæ
iam Matris in omnia membra Microproſopi & Uxoris ejus, juxta
, quæ denotantur literis vocis חדר conclave, ut ſupra dictum
:onclavia ſunt magna & parva: magna enim dicuntur Exedræ,
feneſtris pleni, per quas lux magna illabitur, & influentia quàm
quas etiam conclavia dantur minora, tàm multas feneſtras non
ımnia replentur à Cognitione, juxta illud Proverb. 24. v. 4. Et
Cognitionem conclavia implentur. Quoniam hæc alimentum &
it per omnes numerationes Microproſopi; hinc pergit Idra. *E
oveniunt millies mille conclavia & exedræ, &* virtute tàm copioſi
*:porriguntur pili tractu ſuô ex omnibus illis, & fiunt aggeres
ımmiſcenturque cincinnis aliis: & propterea cincinni illi dependent
imis, & omnes ſunt progenies prodeuntes è tribus cavitatibus ce-*
In ſupernis autem in Macroproſopo tria hæc Cerebra unita ſunt
ıec dividuntur in partes. Hîc verò in Microproſopo diviſio fit in
ן autem i.e. cavum eundem numerum refert, quem חיים vita;
ns.

*li Cincinni dependent & contegunt latus aureum: & propterea ſcri-
.18. Inclina Deus mi, ad me aurem tuam, & audi.* Ubi ſenſus eſt: amo-
ab auribus, ut audiri queant preces: & tegendam eſſe cervicem, ne ab
eant cortices. *Et in illis criſpaturis locum habet dextrum & ſiniſtrum:*
illis nominibus Elohim infantiæ quinq; ſunt dextra, & quinq; ſiniſtra.
ſum: ubi per lucidũ intelliguntur ſex dies profeſti mundi Formationis,
bathũ & Sanctũ Mundi Creativi. Et per tenebroſum intelliguntur ſex

Digitized by Google

image
not
available

vox יראה timor, quia metrum judicii vocatur timor; item vox רונן
Quando autem temperatus eſt à Luce אור cedri Macroproſopi, nume-
ıabet vocis חסד ter ſumtæ, i. e. benignitatis in tria latera juvenis iſtius di-

Diſponuntur cincinni in cumulo ſuo ex hoc latere in illud latus ſuper cranio. Et didi-
· *Reſident cumulatim*, & ſunt crines quàm plurimi: *propterea quia prodeunt è ſca-*
tibus multis trium Canalium Cerebri, qui ſunt Sapientia, Intelligentia, & Cognitio:
rodeunt cincinni crines & pili, ut dictum eſt ſupra.

: *ſcaturigine Cavitatis unius Cranii*, i. e. è Sapientia Cerebri Microproſopi,
roveniunt שערות Crines, *exporriguntur* שערי *crines tractu* longô deor-
ɔtenſi & demiſſi, *& fiunt cumuli ex cumulis ſeu criſpatura è criſpaturis è mul-*
bus promanantibus ex illa cavitate. E cavitate ſecunda, quæ eſt Intelligentia
roſopi, unde prodeunt נימין ſeu pili ſimpliciores, qui longiores ſunt, &
demittuntur *prodeunt quinquaginta fontes* ſub myſterio quinquaginta porta-
:lligentiæ, quæ ſunt portæ libertatis, *& emanant pili ex illis fontibus pro-*
leorſum, *& fiunt cumuli ſuper cumulis*, *& miſcentur cincinnis aliis*, ſcili-
ntiæ & Cognitionis. *E cavitate tertia*, i. e. è cerebro Cognitionis, quæ
Influentiam Matris in omnia membra Microproſopi & Uxoris ejus, juxta
; latera, quæ denotantur literis vocis חדר conclave, ut ſupra dictum
uc ipſa conclavia ſunt magna & parva: magna enim dicuntur Exedræ,
porticus feneſtris pleni, per quas lux magna illabitur, & influentia quàm
præter quas etiam conclavia dantur minora, tàm multas feneſtras non
: quæ omnia replentur à Cognitione, juxta illud Proverb. 24. v. 4. Et
am ſive Cognitionem conclavia implentur. Quoniam hæc alimentum &
iſtribuit per omnes numerationes Microproſopi; hinc pergit Idra. *E*
rtia proveniunt millies mille conclavia & exedræ, & virtute tàm copioſi
ıis exporriguntur pili tractu ſuô ex omnibus illis, *& fiunt aggeres*
bus, immiſcenturque cincinnis aliis: *& propterea cincinni illi dependent*
s plurimis, *& omnes ſunt progenies prodeuntes è tribus cavitatibus ce-*
ıri. In ſupernis autem in Macroproſopo tria hæc Cerebra unita ſunt
ıè, nec dividuntur in partes. Hîc verò in Microproſopo diviſio fit in
חלל autem i. e. cavum eundem numerum refert, quem חיים vita;
Sapiens.

es illi Cincinni dependent & contegunt latus aureum: *& propterea ſcri-*
9, v. 18. Inclina Deus mi, ad me aurem tuam, & audi. Ubi ſenſus eſt: amo-
nes ab auribus, ut audiri queant preces: & tegendam eſſe cervicem, ne ab
ıabeant cortices. *Et in illis criſpaturis locum habet dextrum & ſiniſtrum*:
em illis nominibus Elohim infantiæ quinq; ſunt dextra, & quinq; ſiniſtra.
rofum: ubi per lucidū intelliguntur ſex dies profeſti mundi Formationis,
ıbbathū & Sanctū Mundi Creativi. Et per tenebroſum intelliguntur ſex

Digitized by Google

image
not
available

erium judiciorum & corticum, qui excitantur virtute judicii frontis, Et numerus 138. exæquat numerum nominis Elohim 86. cum Tetragrammato בן 52, ſub my- בני אלהים, quæ ſunt judicia. Nam & nomen Tetragrammaton בן 52, judicium)mnis enim exuſcitatio judiciorum ab iſta fronte procedit.

In Idra magna igitur de fronte hac traduntur ſequentia. *Frons Cranii eſt inſpectio ionis,* i.e. DEUS Sanctiſſimus, qui benedictus ſit! inſpicit & quàm accuratiſſi- *ſervat juſtos,* ut ne vel pilum latum negligat: ipſe enim obſervator eſt acerrimus, miſeretur, cùm opera impiorum reſpicit, ſed in omnia vel minima inquirit. *Et egitur, niſi cùm opus eſt peccatores viſitare, ut inſpiciantur opera eorum. Et didici- ùm frons iſta detegitur, excitantur omnes miniſtri judiciarii, & totus mundus judicio ir: exceptâ illâ horâ,* quâ Iſraëlitæ verâ pœnitentiâ convertuntur, vel ut textus di- *ùm preces Iſraëlitarum aſcendunt ante Senem dierum, & petunt miſericordiam pro u.* Non enim mitigatur judicium, niſi per radicem ſuam, i.e. per frontem Senis, quæ vocatur benevolentia benevolentiarum. Atque hinc textus inquit: *De- beneplacitum beneplacitorum, & radios emittit in iſtam* frontem Microproſopi, *& judicium*: & tunc totus mundus in tranquillitate eſt, prout fit tempore ſacrificii iani Sabbathici, ubi frons Senioris illuminat frontem Microproſopi lumine : & tunc omnia judicia & cortices refrænantur & conjiciuntur in foramen abyſſi

Et præſertim cum prodit lux quinque ſeveritatum temperatarum per quinque ates è quinque numerationibus Tebhunæ ſeu intelligentiæ ſpecialis, quæ qua- ecadibus conſtant, efficiunt quinquaginta portas Intelligentiæ: & continentur nento Tebhunæ, & ſunt duæ coronæ quæ in illa ſunt. Et hoc eſt myſterium Jodin nominis אֶהְיֶה plenè ſcripti per Jodin & per Alephin & per Hehin: ſtant 50. Jodin autem ſunt de natura benignitatum, quæ temperant ſeveritates. tæ proveniunt à Jod ſeu decade, unde dicuntur portæ, quia עשר decem per neſt שער porta. Et quando hæ portæ veniunt in frontem iſtam, judicia , & è ſervitute progreſſus eſt in libertatem; unde portæ illæ dicuntur Portæ .

c textus Idræ pergit: *In hanc frontem procedit crinis aliquantulus, qui in eam è cerebro.* Secundo, nimirum Intelligentiæ; *qui producit quinquaginta por- m exporrigitur, reſtringitur frons, ne obſervet peccatores mundi, qui tales ſunt ut ant ſuper operibus ſuis, juxta* locum Jer. 3. v. 3. *Et didicimus: crinis hic non to frontis loco, ut detegatur contra obduratos illos in operibus ſuis. Cum autem iſſimus, qui benedictus ſit, expergiſcitur ut oblectetur cum juſtis in Paradiſo, fa- dierum affulget faciei Microproſopi, & frons illius detegitur & illuminat fron- atq; tunc vocatur Tempus benevolentiæ. Quotieſcunq; autem judicium exer- & frons iſta Microproſopi denudatur, & judicium inſtituitur, ſtatim excita- tur frons illius Macroproſopi Senioris Seniorum, & rigor ſedatur, & non exer- mus: hæc frons extenditur in ducenta millia rubedinum.* Senſus eſt: frontem i eſſe rubrum & latitudinem ejus extendi è retrogradatione nominis Elo- him,

fronte hominis deſcripta vident, eidem nocendi. Hinc Angelus Loto & uxori q; filiabus præcipiebat, ne retroſpicerent, quia tunc Spiritus maligni poteſtatem ha- :iis nocendi, prout etiam uxori ejus accidebat. Sic etiam in Tribunali ſuperno in ſententia publicatur. Ibidem autem in fronte hac viginti quatuor tribunalia lecem nimirum Patris, & decem matris; & quatuor ſupplicia publica. Et iſta ſunt quatuor variationes Nominis אדני , quod per metatheſin eſt דינא judicium ; oveniunt à Matre ſuperna, & quotidiè deſcendunt tempore ſacrificii pomeridia- quinque finalibus מנצפך : & forma illarum hæc eſt:

אדני· אדינ· אניד· אנדי· אינד· אידן·	Latus meridionale.
דאני· דאינ· דינא· דיאנ· דנאי· דניא·	Latus ſeptentrionale.
נאדי· נאיד· ניאד· נידא· נדאי· נדיא·	Latus orientale.
יאדנ· יאנד· ינדא· ינאד· ידאנ· ידנא·	Latus occidentale.

et enim litera Nominis ſex habet formas , quæ omnes idem habent ejusdem li- tium. Et hoc eſt myſterium viginti quatuor ornamentorum ſponſæ: & vigin- or librorum Sacræ Scripturæ: unde viginti quatuor alia exurgunt nomina ſacra initialibus & finalibus vocis penultimæ ſingulorum librorum; ut in Geneſi vox na eſt בארץ , unde exurgit Nomen בן. Et viginti quatuor illæ variationes proſopo demittuntur in Baſiliam, quippe per quam conſummatur judicium. Et uatuor hæ variationes ſunt viginti quatuor horæ diei ac noctis. Et de his loqui- nagna, cùm porrò inquit.

ginti quatuor judicia ſuperiora inveniuntur, & omnia vocantur נצחים *ſive ines, & quodlibet vocatur* נצח *ſuperatio, & literis permutatis fit* מצח *i. e. & tamen eſt ſuperatio ex illis ſuperationibus. Et iſtud eſt, quod traditum eſt; ſuperationum ſunt in tribus articulis, quæ extenduntur in corpus Micropro- ſunt in fronte; & quædam illarum extenduntur in corpus in loca nota. Di- i. e. quod ſcriptum eſt, Sam. 15, 29. Etiam ſuperatio Jiſraëlis non mentitur.* radus iſte Jiſraëlis Senis in puero Jiſraële in Capite ejus non mentitur: *nec pæ- , quia non eſt homo, ut pœniteat. Et hoc arcanum ſtatuimus: omnis illa ſu- quæ expanditur in corpus illo tempore, cùm mundus judicandus eſt, & conver- enitentiam admittit, & judicium non exercetur, ſi convertantur. Quam ob quia res extat in loco, qui dicitur Homo, & pœnitere poteſt. Si autem illô is vocatur Caput, in illa nempe fronte videtur & detegitur, illa Superatio, non eſt c locus pœnitendi. Quare? quia non eſt de loco, qui vocatur Adam: non enim facies & naſus; ſed frons ſola: ubi autem nulla invenitur facies, locum etiam non ellatio hominis. Et propterea dicitur: Non eſt homo, ut pœniteat, ſicut Superatio. quis partibus corporis.* Si ergo judicium deſignatur & publicatur in fronte, non eſſus, ſed ſequitur executio.

image
not
available

ſeu veſtis Tetragrammati, (eodem modo ſcripti decem literis, unde 20.) ita contra illud delinquit, etiam contra hoc delinquat. *Unde etiam neminem ſuppli- unt, donec majorennis ſit & natus viginti annos, reſpectu iſtorum viginti conſiſtorio- In Traditionibus noſtris occultis didicimus*, iſta ſic ſtatui *reſpectu viginti quatuor m, qui continentur in Lege.*

. 220. De fronte autem Macroproſopi in Idra parva fol. 140. col. 2. hæc ha- *Frons, quæ revelatur in Sene Sanctiſſimo, Benevolentia vocatur. Nam Ca- d ſupernum occultum, in ſupernis, quod non cognoſcitur extendit (diadema) n frontale pulchrum, quod continetur in fronte.* Id eſt, Laminam lucis, un- eſt lamina frontis: quæ facta eſt in Macroproſopo ex unione Victoriæ gloriæ menti, quæ nunquam ſeparantur. *Et quia ipſe eſt benevolentia omnium bene- rum, hinc accepit conformationem frontis, quæ manifeſtatur cum lumine inten- Et cum iſta detegitur, beneplacitum beneplacitorum invenitur in omnibus mun- omnes preces inferiorum accipiuntur, & illuminatur facies Microproſopi, & dilectione conſiſtunt. Et quia omnia judicia* (per hanc) *occultantur & ſuppri- tinc in Sabbatho tempore precum pomeridianarum, quod alias tempus eſt, quo om- ia exſuſcitantur; hæc frons detegitur, & omnia judicia ſubiguntur, & miſericordia Hinc Sabbathum abſq; judicio reperitur, tam in ſuperis, quàm in inferis: quin s gehenna occultatur ſuo in loco, & peccatores quietem habent. Et propterea ſu- r* (nobis) *anima gaudii, die Sabbathi; & homo obligatus eſt hilaritati ſe dedere ula Sabbathina: Nam omnis veritas, & tota univerſitas fidei in eo invenitur.* Id a tunc ſociantur; Macroproſopus; Pater & Mater; & Microproſopus atque . *Et hominem oportet inſtruere menſam ſuam, ut comedat tribus illis epulis ve- in eis lætetur. Dixit R. Schimeon: Conteſtor de me, coram omnibus illis qui hic* t; coram animabus illis juſtorum, quæ acceſſerunt cum Deo Sanctiſſimo be- Glorioſa ejus præſentia, de quibus antea dixerat: audiant manſueti & læten- is myſteriis, quæ manifeſtabo. *Quod per omnes dies meos non omiſi illa tria epu- ter illa nihil mihi accidit, cujus cauſa mihi fuiſſet jejunandum in Sabbatho: imò tis nulla mihi fuit neceſſitas* (jejunandi;) *multò minùs in Sabbatho: qui enim rca illa adeptus eſt veritatem perfectam. Unum epulum eſt Matronæ*; quæ um, Sponſa Regis. *Et unum eſt Regis: & unum eſt Senis Sanctiſſimi occultiſ- o occultorum. Et in illo mundo per hæc quis aſſequi poteſt* gradus illos. *Hæc cum revelatur, omnia judicia lucida ſunt, & flectuntur à concatenato rigo-*

rmatio autem Senis Sanctiſſimi fit per formam quandam, quæ compendium eſt quarum formarum, & hæc eſt Sapientia Summa occulta, ſynoche cæterarum hæc vocatur Eden ſive Paradiſus ſupernus occultatus omni occultatione: nam, occultatur à Regno quod non cognoſcitur; & à Macroproſopo occulta- arte; ideoque vocatur occultata omni occultatione. *Eſtque cerebrum Senis & hoc cerebrum extenditur in omne latus* in Macroproſopo, quia diffunditur

image
not
available

undorum ; & altera in uſum generationis animarum novarum. Sed de Micro-
›dicitur Pſal. 44. v. 24. Evigila Domine, quare dormis &c. Quia hîc palpe-
et, quæ cauſantur ſomnum, quod eſt myſterium exilii. Et cùm in ipſum irra-
llus Macroproſopi, de eo dici poteſt illud Eſth. 6. v. 1. In nocte illa ſe elon-
ſomnus Regis. Hinc in supernis omnia ſunt dextra, & nihil eſt ſi-

›n ergò dormitat (ut Idra pergit,) nec obdormiſcit; nec requirit tegumen-
hilque eſt, quod ipſum protegat, ſed ipſe protegit omnia, & ipſe obſervat
& ab inſpectione iſtius oculi omnia nutriuntur. Traditum enim eſt, quod ſi
e vel unicô momentô clauderetur, nihil omninò poſſet ſubſiſtere. Quare
atur Oculus apertus; Oculus ſupernus; Oculus ſanctus, à quo nullam ha-
onem catervæ judiciorum, & immundorum: Oculus providentiæ; Oculus
rmiſcens, nec ſomnolentiâ captus; Oculus obſervator omnium; Oculus, qui
erum eſt ſubſiſtentia. Unde etiam de illo dicitur Proverb. 22. v. 9. Oculus
יברך ubi ne legas Benedicetur, ſed ſine Vau Benedicit. Hic enim vocatur
uli, qui benedicit omnibus. Traditum quoque eſt, quod oculus inferior
opi nullô gaudeat lumine, quo lavari queat & ſuperfundi rubedo & nigredo
cùm eundem contuetur lumen hoc album oculi ſuperni, qui vocatur boni-
Et nemo novit, quando oculus ille ſupernus atque ſanctus affulgeat, ocu-
eriorem Microproſopi lavet ſive dealbet. Et juſti ſummi aliquando con-
ur Sapientiam iſtam, ſicut ſcriptum eſt Jeſ. 52. v. 8. Oculo ad oculum vi-
m converterit Dominus Zion. Et ſcriptum eſt Num. 14. v. 14. Quod
ulum viſus es, tu Domine. Et niſi oculus bonus ſupernus aſpiceret & de-
ndus non poſſet ſubſiſtere vel unicô momentô. Traditum eſt in occulta-
: Inſpectio deſcendit ab oculo inferiore, quando lumen ſupernum eundem
lluminationem illam ſupernam in inferiorem introducit, à qua omnia ſplen-
it. Et huc pertinet dictum illud Num, 14. v. 14. Item Pſal. 33. v, 18. Et
m eſt: Oculos Domini diſcurſare per omnem terram. Nimirum ſi pro-
m habet illud Pſal. 33. v. 18: Oculus Domini ſuper timentes eum; i. e.
us; ſi probi non ſunt, oculi Domini vagantur per omnem terram. Et
inferior. Didicimus enim, quam ob cauſam Joſeph euſque pervenit,
inium nullum haberet oculus pravus? Quia dignus erat, quem aſpiceret
ſupernus. Hinc ſcriptum eſt; filius fructiferæ Joſeph ſuper oculum.
culum? nimirum propter oculum, qui ipſum reſpiciebat. Item ſcriptum
onus benedictus erit. Quam ob cauſam? quia de pane ſuo dedit pau-
quia oculô hilari reſpexit pauperes, hinc meritus fuit, ut bonus ille Ocu-
er, in quo nonniſi benignitas & miſericordia. Quare vocatur unus?
›vetur, quare non & ibi de pluribus ſermo ſit, cum duo ſint Macropro-
›ndetur. Veni, Vide! In oculis inferioribus alter dicitur dexter, &
nimirum in Microproſopo duo ſunt duorum colorum: ſiniſter enim

image

not

available

l judiciis obruantur.) *Pendent enim aggeres* (criſpi) *ſuper aggeribus*
eadem forma, qua (etiam in capite nigro apparent) *ſuper oculis; in*
. . Id eſt, à pilis ſuperciliorum procedit color nigredinis, quæ gene-
:apitis. *Et ambobus adhærent*, i.e. amborum oculorum ſuperciliis
ute pilorum iſtorum, *ſeptingenta millia Domini Inſpectionis, qui ſuper*
(reſident) id eſt, ſuper pilis ſuperciliorum: & hi originem habent à
ionibus Microproſopi mundi Inanitionis, conſtantes è decadibus, &
bus, unde fiunt 200. & in ſupernis iterum è chiliadibus, unde ſeptin-
ii ſunt miniſtri Inſpectionis ſupernæ; nempe Angeli & præfecti, quibus
Inſpectio in opera hominum, quique deſcribunt greſſus viri, ſive in
, ſive in bonum; & cogitationes hominis & conſilia ejus. *In tegu-*
, qui ſunt pili ipſum oculum contegentes, *flammant mille & quadrin-*
qui adhærent palpebris, & ſunt tegumentum (oculos claudens.) Nu-
n provenit è literis duplicibus מנצפך, quæ ſunt quinque ſeveritates,
is eſt 280. quæ multiplicatæ per quinque, quia ſingulæ in ſingulis con-
iunt numerum 1400; quæ myriades dicuntur ob ſublimitatem; & in
:nt, ſuntque juſtitiarii rigoroſiſſimi. *Et inſpectio oculi Senis dierum ſu-*
demulceantur dum aſcendunt ut robur accipiant, prout accidit tempo-
neridiani Sabbathici: (vel potius ut deſiſtant ab iſta oculorum conte-
li aperiri queant.) Hinc pergit: *Illo tempore cum ſeſe levant iſti con-*
it ac ſi quis expergiſceretur è ſomno ſuo. Id eſt: Microproſopus ſimi-
qui expergeſit. *Et oculi ejus aperiuntur, & reſpiciunt ad oculum aper-*
tur ſive imbuuntur albedine quadam oculi boni. Quod innuitur per
nt. 5, v. 12. *Loti lacte. Quid hoc eſt, lacte? albedine* ſcilicet *excel-*
Et eadem hora reperitur inſpectio miſericordiæ: & propterea precatio
ſcendit; quia eſt tempus benevolentiæ: *quoniam aperti fuerunt ocu-*
ti illa albedine. Quo pertinet illud Pſalm, 44. v. 24. *Evigila, quare*
e; expergiſcere. Quotieſcunque verò oculi ejus non aperti ſunt, om-
iciarii Jiſraelitas ſupprimunt, & reliqui populi ipſis dominantur. Sed
us aperiuntur & perfunduntur (lumine) *oculi boni, miſericordia*
Jiſraëlitis, & circumvertitur oculus & exercet vindictam in cæteros
l innuitur verbis illis Pſalm. 35, v. 23. *Evigila, & expergiſcere.* Id eſt,
lberis illo candore: & expergiſcere, ut ultionem ſumas de iis, qui ſup-

cum aperiuntur, apparent pulchri, ſicut columbarum; colore albo, & nigro
. Albedo autem oculi non manifeſtatur, niſi illo tempore cum reſpicit in ocu-
mnes iſti colores albeſcunt illa albedine. Excurrunt autem colores: quo-
ſeptem oculi inſpectionis, qui prodeunt è nigredine oculorum ejus, ſicut
v. 9. Super uno lapide, ſeptem oculi. Quis eſt lapis iſte unus? nigredo *oculi,*
nſpectores illi. Deinde è *rubedine oculorum prodeunt ſeptem curſores;*
qui

image
not
available

n ſeſe ad protegendos Jiſraëlitas , & ad puniendos hoſtes eorum.
*ſt Jeſ. 52. v. 8. Quia oculo ad oculum videbunt. Quando? cùm redu-
Zionem. Et ſcriptum eſt Num. 14. v. 14. Cui oculo ad oculum viſus es,*
t tunc apertio oculorum in bonum eſt pro Jiſraëlitis. *Alia enim apertio*
bonum, & alia in malum pro hoſtibus illorum. *In bonum juxta Dan.*
nalum juxta Jeſ. 33. v. 20. Qui locus tam in bonum quàm in malum
, *quia unum non fit ſine altero.* Oculi enim denotant miſericordiam
Oculus dexter eſt miſericordia; & oculus ſiniſter eſt judicium; & Hic-
or Microproſopi, è qua Dominus extirpabit omnem nexum corticum,
:xcutiet, atque tum oculus Senis reſpiciet in oculum Microproſopi, &
ulum ſiniſtrum, ut eundem mitiget, juxta illud: Oculo ad oculum videris
. Microproſope, qui per Tetragrammaton ſimpliciter poſitum ſemper

o Zeniutha dicitur : Quid hoc eſt, Oculi tui videbunt habitatio-
: ergóne Hieruſalem eſt habitatio quieta ; annon eadem eſt Uxor
& omnis exuſcitatio bellorum & judiciorum eſt in manu ejus ; un-
nquilla eſt & quieta, quia judicia nunquam quieta & tranquilla ſunt?
verô illô tempore cùm debilitantur & mitigantur à benignitatibus,
ntur. Sed objicitur locus Jeſ. 1. v. 21. Juſtitia habitat in ea. Nam
judicium juſtitiæ. Ubicunque igitur locum habet juſtitia, ibi nihil
: quieti ? Sed reſpondetur : locum illum intelligendum eſſe de Se-
m aſpiciet illos oculos. Quoniam ipſe eſt Oculus quietus & tran-
us miſericordiæ ; Oculus, qui non ſubſultat ab objecto hoc in ob-
Et propterea dicitur עינך defectivè & ſine Jod, ut indicetur ocu-
, nimirum Senioris. In Microproſopo enim duo ſunt oculi : Hic
ſt de aſpectu ſuperno, quo oculi ejus dealbandi ſunt à rubedine &
uare autem loquitur de Jeruſalem, & non de Zion. Zion enim eſt
Matris, & צי״ון per æquipollentiam numerorum eſt יוסף juſtus,
fundamentum Microproſopi. Nimirum ſic neceſſarium erat ad ſup-
licium, quod in ea reperitur, & ad exhibendam ipſi miſericordiam.
s : Scriptum eſt Deut. 11. v. 12. Oculi Domini Dei tui in illa ab ini-
ad finem anni. Hoc ipſum eſt, quod dicitur juſtitia pernoctat in
n judicia reperiuntur plura, quàm aliis in locis omnibus : Hinc di-
imirum Microproſopi, qui ſunt judicium. Item Oculi Domini Dei
:ſſè connotantur ambo Oculi. Futurô autem tempore locum habe-
s miſericordiæ, Oculus Senis Senum. Unde ſcriptum eſt Jeſ. 54. v. 7,
magnis congregabo te. Ubi cùm dicat miſerationibus, quare ſu-
is ? nimirum duæ ſunt miſerationum ſpecies, quarum alia minor,
Id eſt: Miſericordia Senioris Seniorum dicitur Miſericordia magna: &

 Miſeri-

Digitized by Google

image
not
available

tate enim tres ſunt Triades, ſicut in omnibus perſonis, quo pertinent , quæ ſunt tria nomina אלהים quæ deſcendunt in jugulum; quoniam ter ſumtum per æquipollentiam numerorum cum integro eſt גרון ılum. Et hæ ſunt tres illæ venæ quæ in collo; quæ denotant judicia, um Microproſopus eſt in infantia, quia tunc mundum gubernat per juæc comprehenduntur in naſo, tunc judicia prodeunt & vindictam exeri cauſa eſt, quod judicia dominentur. *Et tunc vocantur* אף *ira*; *&* *&* משחית *perditio.* Hinc *dicitur*: Deut, 9, v. 19. *Quia timui* חימה *furore*, quò efferbuit Dominus ſuper vos, ad diſperdendum משחית *autem deſumitur è* Gen. 13, v. 10. *antequam* שחת *per-Sodomam & Gomorrham*; *igne ſcilicet ardente.* Et in gehenna iræ, furoris & perditionis influxum accipiunt ab hoc judicio rigo-

ıus: *Quinque Severitates ſunt in hoc Microproſopo*, *& aſcendunt in r quadringentarum ſeveritatum*, *quæ extenduntur in naſum*, *& in os*, *ꝭ in manus*, *& in digitos.* Quod eſt myſterium quinque judiciorum, ım duplicium מנצפך, quæ vocantur בוצינא דקרדינותא lumen ılliginoſum. Hinc magis corroborantur in quinque locis iſtis: & è t ſub numero literarum מנצפך quinquies ſumto, unde exurgit ſumrum: quæ ſunt ſeveritates. *Et propterea ſcriptum eſt*: Pſalm. 106. *rabit Severitates Domini? Ubi de ſeveritatibus dicitur, numero plurali.* v. 11. *dicitur*: *Tibi magnificentia & ſeveritas*; *ubi eſt numerus ſingugi queat, unam tantum eſſe ſeveritatem. Verum ſic didicimus*: *quod r omnes illi rigores*, *tum dicatur Severitas una in ſingulari. Omnes cipiunt deſcendere à Naſo ejus*: *& ab illo dependent millies mille*, *& riades*; *nimirum à ſingulis illorum. Et ab illo fumo*, *qui procedit ndent millies mille myriades*, *& quadringenti & quinque*: *qui ad iſtam inent. Et omnes ſeveritates dependent ab iſto naſo.* Unde ſcriptum . 4. *De generatione in generationem laudabunt opera tua*, *& ſeveritabunt. Et cum prodeunt ſeveritates ſive rigores è naſo hoc*, *robur acıdicia, inferiora*, *& ſunt ſicut gladius acutus &* flammando *micans*, *in* locum Metatronis & corticis, qui Nogah, ſive ſplendor dicitur, *ıina micans gladii verſatilis.* Nam Metatron eſt Sapientia mundi forſunt triginta duo Nomina אלהים; nam 32. per 10. multiplicata effivocis נער, puer; quod eſt cognomen Metatronis, qui mutatur è , luna deficiente; & è Sene in puerum, luna iterum innovata. Et ıundo ſunt Negah illa convertitur è ſerpente in baculum; & cum nulli ıt, eadem è baculo convertitur in ſerpentem. Et ſic Metatron bananu ejus, ſerpentem percutit, qui ſunt populi mundani. Item ſi qui ingrediatur in Paradiſum, idem pariter punitur per hæc judicia, &

 inflam-

Digitized by Google

image
not
available

n poſterius perfectus erat, quia easdem ſuſtinuerat omnes. Sic & Jacob quoad
ı primum perfectus non erat: ſed quoad poſterius erat perfectus, quia poſt nun-
.e vita Joſephi in ipſo iterum quieſcebat præſentia Dei glorioſa, jamque genuerat
cim tribus, quarum antitypus eſt in ſupernis ceu arbor ſancta duodecim termi-
luſa, quæ ſunt duodecim variationes Tetragrammati: & ſeptuaginta ramos ha-
uæ ſunt ſeptuaginta coronæ Capitis Macroproſopi, quæ radiant in Caput Micro-
i: unde in hoc exurgunt ſeptuaginta formæ. Et ſic Samuel quoad poſterius no-
opheta declaratur; qualis juxta prius nondum erat. Moſes autem jam ab in-
.a perfectus erat, ſicut ſcriptum eſt Exod. 2. v. 2. Et ſic duo hæc Tetragrammata
ı diſtincta denotant, quod poſterius ſit perfectus, tredecim metris miſericordiæ
roſopi, quas deduxerat Moſes pro remiſſione peccati illius: cùm antea Micro-
ıs fuiſſet iratus in populum. Nam cum Senior ille detegitur erga Microproſo-
ſus iſtius ſedatur, juxta Eſ. 48. v. 9. Futurô autem tempore Spiritus Sanctus de-
ſuper unctum Domini à naſo hoc per Seniorem Sanctiſſimum: ſicut dicitur Jeſ.
Et odorari faciet eum in timore Domini.

225. Aures Microproſopi ſunt duæ dextra & ſiniſtra. Datur enim auditus bo-
re dextra, ſicut dicitur: Quoniam audit egenos Dominus. Et in aure ſiniſtra
ıxta illud: Et audivit Dominus, & exarſit ira ejus. Et aures Microproſopi cur-
abent, ut audire queant bonum & malum. Et hæc auris forinſecus clauſa eſt, &
intrat intra foramen illud: unde deſtillationes fiunt à cerebro: ut introducat
rorſum, eademque ſervata ſit & occultata ex omni parte: atque hinc dicitur my-
uæ intrare quidem debent ſed egredi.
lla curvatura, qua intra aures dependent omnes illi Domini alarum, de qui-
um eſt: Quia avis cœli adducit vocem &c. Et iſti præconia & voces cœli-
s in mundum deducunt, & Santalphon præfectus illorum eſt. Iſti autem
circumvolitant per mundum, ut notificent decreta divina, dicuntur aſcen-
merum ſexcentorum millium myriadum: ob myſterium literæ Vav Te-
ti מח Alephati. In Microproſopo autem foramen quoddam eſt in cer-
: tranſmittitur influxus ad Uxorem ejus, quæ à tergo ipſius aſſiſtit. Unde
t, ut capilli ibidem dependeant ad contegendum foramen hoc cervicis, ne
quid exinde participent. Aures autem vacuæ eſſe debent à capillis, ne iſtæ
rab exauditione precum noſtrarum: unde de his dicitur: Inclina aurem.
l aures Senis Sanctiſſimi mera ſunt miſericordia: nec ibi ſiniſtrum datur.
occurrunt duo nomina Tetragrammaton & Elohim; Tetragrammaton
em Sanctiſſimum; & Elohim Microproſopum, qui reſpectu illius judi-

ſ. Barba Microproſopi fit ex novem Numerationibus, Sapientia, Intelli-
ıitione, Benignitate, Severitate, Pulchritudine, Victoria, Gloria & Funda-
imenti Macroproſopi, quæ ingrediuntur per novem triades Victoriæ, Glo-
nenti Matris, in quibus ſemper exiſtunt Victoria, Gloria & Fundamentum

Digitized by Google

image
not
available

ːmpe nomen אדם æquipollet Tetragrammato מה, id eſt 45: cujus t numerum 19, qui eſt in voce חוה Eva: quibus junctis ut generare ːſt integer in membris ſuis.

Idra magna ſequentia extant. *Dixit R. Schimeon ad R. Eleaſar filium ıi fili ſancte, explica conformationem barbæ juxta iſtas partes ſuas.* Surːaſar dixit Textum illum Pſal. 118. jamjam allegatum. Et porrò ſubinː ſint partes in Microproſopo, quæ vocentur מצרים anguſtiæ in anguıtis. Quoniam finis pilorum Capitis pone aures eſt initium duorum anː circa duo tempora faciei. Suntque duo nomina אל è nomine Eloı פארה i. e. angulus per æquipollentiam numerorum eſt אלהים. a juxta illud Pſal. 7. v. 12. אל Deus indignans omni die. Accedit aura in forma prima, quæ vocatur אל: quæ irradiat partem hanc primam roſopicæ, i. e. duos hos angulos. Et in ea ſunt cincinni pilorum, juxta Et quilibet cincinnus pilos habet 390, quibus temperantur judicia Miːapillorum ejus, qui vocantur שמים ſive cœlum juxta numerum 390 us ſubiguntur omnia judicia inferiora. Hoc igitur nomen אל è nomiıt in duobus timporibus faciei, quæ ſunt duo nomina יה יה. Datur aunen אל in dicta illa ſyllaba אל comprehenſa: quæ ſunt אל שדי & ארנ אל quæ continentur in duobus angulis faciei, qui vocantur anguıim loquitur R. Eleaſar, cum inquit: Ex anguſtia clamavi ad Jah; Exıtitudine Jah. Unde patet, quod duo nomina יה ſint in duabus partiı, & quodlibet eorum in ſe habet tria illa nomina אל: unde conſiunt ad dextram & ſiniſtram. Et nomen יה plenè ſcriptum hôc modô: ô integrô per æquipollentiam numerorum eſt אל. Eôdemque modô יה efficiunt אל cum numero totius. Unde patet, quod adſint ſex noıibus prodeunt ſex nomina אל. Hinc R. Eleaſar numerat ſex nomina nomina אדם, quod eſt Tetragrammaton מה. Nam nomen יה ter : אדם. Et ſic etiam è tribus יה anguli ſiniſtri efficitur nomen alterum m eſt in medio. Et iſta nomina אל vocantur מצרים עליונים Æa. Sed & in guttur Microproſopi deſcendunt ſex iſta nomina אל ſuı nimirum eſt anguſtia gutturis; eaque fiunt è ſex Cerebris infantiæ, quo Patre & tria à Matre, & vocantur מצרים תחתונים Ægyptus inferior; in Macroproſopo vocantur Ægyptus ſuperior. Judicia autem non aboradicem ſuam: i. e. ſi illa nomina Macroproſopi irradient iſta Microproc pertinet illud Jeſ. 19. v. 2. Et cum miſcebo Ægyptum cum Ægypto, i. e. m inferiore, & tunc tollentur cortices, qui adhærent Ægypto inferiori, ıgulis Microproſopi.

Forma prima Barbæ Microproſopi prodit ante aperturam aurium ejus apillitii, qui pendent ſuper auribus: & deſcendunt pili ſibi invicem impoſiti,

Digitized by Google

image
not
available

cerebra iſtius Microproſopi. Hinc aſſurgit numerus perfectus quatuor ylacteriis ſcriptorum, in quibus continetur Nomen Sanctum Senis dierum, m; & Microproſopi. Nam hic eſt conſummatio Nominis Sancti, de ſt. Deut. 28, v. 10. *Et videbunt omnes populi terræ, quod Nomen n invocetur ſuper te, & timebunt te. Ubi reverà intelligitur Tetra-* uæ ſunt quatuor literæ, ſub myſterio duorum cerebrorum & duarum *quæ ſunt quatuor receptacula, thecæ* ſcilicet *phylacteriorum. Et pro- Sapientia foris prædicabunt: quia ſcilicet hoc loco inveniuntur.* Id eſt ngrediuntur in Microproſopum; & in illis eædem inveniuntur. Nam Macroproſopi iſtius, in quo occultatur Caput Non ens, nempe in cere- ito, abſtruſior & occultior eſt; hinc illa non ingreditur in Micropro- neceſſe eſt ut Sapientia alia, quæ conſtat è duobus, intret in Micropro- apientiæ ejus. Quinimò ne quidem in loco Patris & Matris non ingre- oco Jiſraëlis Senis & Intelligentiæ ſpecialis. Quare textus Idræ inquit: iantur, id eſt, quod ab extra & infra fiat prædicatio; ut iſte hæc poſſit *enim Senior Seniorum occultus inter occultos*, ibidem *non invenitur*, in , ut ipſe immittat cerebra in eum: *quia eſt abſconditus ab omnibus, nec aniſeſtatur. Et quia uniuntur quatuor cerebra in* cerebro *hoc Micro-* n Cognitione ejus; *hinc quatuor fontes ab illo effluunt in quatuor latera diſpergunt ſe ex una Scaturigine, quæ prodit ab omnibus* (ſcilicet ſuper- damentum Patris, quod vocatur Scaturigo Sapientiæ; & occultatur in atris; veniuntque in Cognitionem Microproſopi, qui eſt primogenitus ortiones à Patre ſuo, cerebra & coronas.

orrò additur: *quod lux abinde prodeat, & producat capillos, cui agge- ues, quorum non ſit numerus & computus: ſicut dicitur* Cant. 5. v. 12. תלתלים *criſpatura.* Hæc ſunt decem Nomina אלהים, quorum ollet voci תלתל criſpatura; & quinquaginta eorum literæ, ſupplent Quod autem in loco hoc citato additur שחורות כעורב nigri ut cor- ras iſtarum vocum initiales indicatur numerus שך id eſt 320 judicio- a Nomina אלהים decies ſumta; quæ proveniunt à Patre.

myriades exercituum influxum ab iis accipiunt, quæ ſunt aggeres ſuper omnes ſunt duri & rigidi, ut perfringant, per illam rupem duriſſimam donec faciant foramina & fontes ſub crinibus: & promanant fontes inaverſum. Et quia capilli illi nigri ſunt & obſcuri, hinc ſcribitur Job. lat profunda de tenebris, & educit ad lucem umbram mortis. Ubi in- cia & cortices, qui è longinquo ſuctionem habent ab illis crinibus. atur צל מות, umbra mortis. Et vox צל repræſentat 120. אלהים, ſtius Nominis.

ıæritur, quare pili Microproſopi ſint tam rigidi & duri & quaſi inflexi- orte exhinc proveniat, quod omnes ſint judicia? Quod negat: quia

Digitized by Google

image
not
available

Cerebrum Microproſopi habet tres Cavitates, quæ illuminantur à Cere-
; hinc de eo dicitur, quod emanet & prodeat: & in eo ſunt 320 judicia,
tur Eſth. 2. v. 1. כשך juxta quieſcere furorem Regis; ubi numerus
in voce שׁך: adeoque judicia extenduntur. Sed in Macroproſopo ju-
a ſunt & quieſcunt, ſicut vinum bonum, quod reſidet ſuper fæcibus ſuis.
: Traditio: Nemo novit Cerebrum ejus præter ipſum; quoniam cogni-
ebrum ejus occultata ſunt. Sed de Cerebro Microproſopi dicitur Jobi
him novit viam ejus, i. e. Mater ſuperna, quæ vocatur אלהים חיים
Idque totum propterea, quia Sapientia Microproſopi aperta eſt, & lu-
n transmittit; quod ita non facit Sapientia Macroproſopi; utpote quæ
: clauſa eſt, nec ullibi aperitur, niſi violenter translucendo per membra-

Formâ ſecundâ prodeunt pili è linea recta, quâ contegunt genas, per-
dum latitudinem ab illo loco, ubi incipit os Microproſopi uſque ad latus
is oris: deſcenduntque ſubter os, donec perveniant ad latus ſiniſtrum.
circumdatur ſuprà; ſic pili etiam os circumdant infrà: & pili ſupra os vo-
t, ita ut hac formâ os Microproſopi tam ſupra quàm infra circundetur,
erimmiſſus ſit pilo formâ elegante & pulchra. Hæc eſt mens verborum.
R. Abba jubetur perorare, qui exorſus inquit: *Cum hac forma Barbæ Re-
tanquam herus robuſtus eſt, robuſtusque & ſpectabilis &c. Sicut ſcriptum
Dominus noſter, & multa potentia.* Id eſt: antequam illuminatio à Ma-
eſcendit, ipſe magnus eſt virtute judiciorum: ſi enim nomen דין quin-
, hinc oriuntur 320 judicia nominis אדני: & quinque Alephin nomi-
lem temperant. Nomen autem אדונינו Dominus noſter plurale eſt,
men hoc quinquies ſumtum, quæ ſunt judicia magna, quæ extenduntur
, & veniunt ab infantia. Deinde in ipſo quoque ſunt רב כח multa po-
2 Elohim decies ſumta: ita ut ſe habeat ad inſtar Regis fortiſſimi, qui ex-
n gentes pugnaciſſimos. Sed quando miteſcit per formam Barbæ vene-
proſopi, tunc dicitur: Deus miſericors. Juxta hanc igitur ſecundam for-
r רב חסד multæ benignitatis, quia judicia illa dicti prioris Pſal. 147.
ı ſunt, & miſerationes prævalent. Et huc pertinet illud Jeſ. 42. v. 13. Te-
n eſt Microproſopus, ſicut heros egredietur. Id eſt: Non ſub mero robo-
ed ſicut vir bellicoſus ſuſcitabit zelum: vociferabitur etiam jubilabit, ſu-
uos prævalebit. Non tamen planè bellicoſus eſt, quia judicia temperata

Forma tertia Barbæ Microproſopi locum habet ſub duabus naribus,
paululum depreſſa ex utroque latere, quæ pertingit uſque ad os, & in ea
quidem ſed rigidi, qui prævalent in ſemita iſta: & pili iſti ſunt judicia ri-
quæ impediunt, ne os dicat: Condonavi; adeoque influxum cohibent,
naſo ad os. Et propterea non dicitur: Ferens iniquitatem, & tranſiens

 ſuper

image
not
available

ıagna traduntur ſequentia. Gloria ſuperna prodit & circumit, & éma-
:tur genis ejus, & vocatur decus Barbæ : & hinc dependent חור
imirum illæ quibus veſtitur : quæ ſunt purpura magnifica, de qua
ſal. 104. v. 1: Gloriam & decorem induiſti. Et hic quoque radicem
מנצפך bis ſumtæ, quibus æquipollet vox פרפר , quâ denotatur
licta.

nc Formam etiam pertinet Forma nona , quæ quaſi filum quoddam
bam circumcirca ambit, & incipit pone aures, ut proportionem det
lterius extendantur ad contegendam faciem ex utraque parte; & ſic quo-
: idemque dicendum de duabus ſpicis Barbæ deorſum dependentibus,
endantur. Et quia Forma hæc genas veſtit : hinc vocatur veſtimen-

idem allegatur dictum Proverb. 20. v. 29: Et decus juvenum robur
juxta hanc Pulchritudinem aſcendit è ſtatu pueri in ſtatum juvenis &
ubi in ipſo apparet Barba parva reſpectu Senioris, qui multò habet
ıe albam, quæ Dan. 7. vocatur veſtimentum ejus ad inſtar nivis can-
ıiam contegit dimidium corpus ejus uſque ad ſcrobiculum pectoris,
:iuntur Pater & Mater. Barba autem Microproſopi multò brevior eſt,
e ad initium viſcerum pertingens. Pilique Capitis & Barbæ nigri ſunt
& dealbantur per pilos Barbæ & Capitis Senis dierum tempore bene-
autem בחור id eſt electus ſive juvenis Cant. 5. v. 15. per æquipol-
orum eſt אריה Leo, i.e. 216, ſive nomen חסד i. e. benignitas,
Tandem autem ſubjungit: *Et cum trutinantur ad inſtar bilancis, in*
Id eſt, forma quarta & nona unum & idem ſunt: quoniam filum illud,
onem dat pilis, eosque circundat, incipit in loco areolarum aromatica-
e uſque ad infimam partem circa Barbam.

Forma quinta Barbæ Microproſopicæ ſunt duo poma faciei ejus, in
ſiniſtra, ubi deficiunt pili, & genas non amplius tegunt: & hæc poma ſunt
ſicut dicitur Proverb. 25. v. 11. Poma aurea, quæ ſunt ſymbolum judi-
genti: quô denotatur Benignitas. Forma igitur iſta in hoc potiſſi-
, quod pili ulterius non procedant in genis, nec contegant faciem:
ı non ſunt alba ſed rubra , nec deorſum fulgent , niſi cum facies
i illuminat Microproſopi faciem ; & duo poma ſancta videntur. De
licitur in Idra magna : quod rubra ſint ut roſa rubra , & flammas
70 mundos , qui expoſiti ſunt in formis Macroproſopi. Et cùm
ıa illuminantur à pomis Macroproſopi , rubedo diluitur , &
:etur , i. e. Benignitas admiſcetur. Et cùm facies illa Macro-
ıoma irradiat per Sacerdotes , qui manus ſuas attollunt ſuper

Digitized by Google

image
not
available

itates cerebri Severitatis, è duobus cerebris Patris & matris. Sancti ıignitates, nimirum quinque Tetragrammata benignitatum quarum nu-ad 130, quæ temperant 280. Severitates: uterque autem numerus aſcen-ı vocis קדוש ideſt 410. Unde patet, quod os factum ſit è benignitati-:ibus Patris & matris, quæ ſunt duo cerebra: & omnia dependent à duabus :ſcendunt à Seniore.

:ur forma continet omnes ſex formas ſuperiores, quia in ſe habet Benigni-ates.

Forma octava in hoc conſiſtit, quod contegatur foramen cervicis in ɔ, quod extat in loco oſſiculi Lus, ne cortices participare queant à fora-icis. Hic enim applicitus erat פרעה Pharao Rex Ægypti, quod no-:heſin eſt הערב cervix. Hâc igitur forma impeditur, ne hic applicari :s, nec è cervice influentia emanet pro illis. Hinc neceſſe eſt, ut cer-ı appareat. In Idra magna igitur de hac forma hæc traduntur: Formâ ſcendunt ſub Barba, qui contegunt cervicem, (quæ aliàs transpareret ıc diaphaneitate;) ne videatur. Sic enim habet Traditio: in ſupernis nec laſſitudo, i. e. nec conatus, nec defatigatio, quia ſub onere flectenda vacillet: ſed omnia fiunt per operationem literarum Divinorum nomi-perationes iſtas edunt per influxum Macroproſopi. Et tempore belli, ɔproſopo pugnandum eſt cum poteſtatibus immundis, ſicut exempli ıraone; ſi cervix apparet, hoc ſaltem fit, ut oſtendatur ſeveritas. Sic eſt: Mille mundi applicantur illi, ſicut ſcriptum eſt Cant 4, v. 4. Mil-nta bea, omnia ſcuta potentium &c. nimirum ſeveritates Microproſo-r p er deſcenſum benignitatum Macroproſopi. Et in collo hoc eſt ſtr um: & hinc prodit illuminatio humerorum dextri & ſiniſtri. In ɔro autem ſunt 500. lumina: humerus enim dexter fit è quinque be-quæ ſingulæ conſtant è decade, & è decadis decade, unde 500, juxta ɔ: & ſic humerus ſiniſter è totidem ſeveritatibus conſtat: unde fiunt ıinc prodeunt mille mundi deſiderabiles pro juſtis in mundo venturo. : clypei, qui proveniunt è tribus nominibus אל descendentibus è :apitis, qui numero ſuô exhibent vocem מגן clypeus, inter quæ eſt ıod in plenitudine ſua junctô numerô integri exhibet 1000, quod no-ɔſopus accipit à Matre ſuperna, quæ vocatur אל שדי.

Forma nona eſt, quod pili æqualiter dependeant, & ne unicus qui-t alterô; & pili ſimul ſint juncti inſeparabiliter, & dependeant uſque erum, non verò uſque ad præcordia, ſicut Barba Macroproſopi. fit à pulchritudine Senioris, quæ eſt circa præcordia ejus, & veſtitur inem Patris & Matris, quoniam ibi incipit Microproſopus. Et in Idra

Digitized by Google

image
not
available

PARTIS SECVNDÆ
ACTATUS QVINTUS

Qui continet

TRACTATUS INITIALES LIBRI SOHAR

one Mantuana referuntur ad Præfationem; cum textu origina-
ori exercitio Tyronum, non punctato, ſed cum verſione tamen, & com-
, partim è Libro Sohare Chammah; partim è Manuſcriptis à R. Chajim
Vital juxta tradita R. Jizchak Lorja Germani
editis.

Digitized by Google

image
not
available

i Latere. *Has autem vocat metra miſerationum, à potiori; quamvis ex-*
veriatur judicium. [Niſi fortè innuantur tredecim formæ Barbæ Macro-
Microproſopum lumen demittunt in Uxorem.)

אוף אלהים דו
דאדכר אפיק
לסחרא לכנ
ולנטרא לה
וזמנא אחרא

§. 4. Sic etiam Nomen אלהים iſtius loci ſe habet: (g) hoc enim poſtquàm primò illius facta eſt mentio (*Gen.1.v.1.*) producit tredecim voces, (h) quæ circundent Congregationem Iſraël, & cuſtodiant illam, (i) & poſtea commemoratur vice alterâ.

Annotationes.

Mater intelligendi: quoniam omnia triginta duo nomina אלהים *quo-*
n Opere Creationis, pertinent ad Intelligentiam. Hinc addit, hujus loci.
ſunt &c. את השמים *usque ad vocem* ורוח *quæ ſunt 13. voces, quæ ſub-*
ra ſupradicta. Senſus ergò eſt hic: Sicut in Baſilia, quæ eſt mundus fœmi-
lecim metra, quæ eandem circundant ex omni parte: ſic Mater intelligendi
pro mundo maſculino.
lhaſione Corticum: ſic enim maſculus cuſtodit fœminam.

אמאי אדכר זמנא אחר
חמש עלין תקיפין דסח
ואינון חמש אקרון ישו
חמש תרעין· ועל רזא
ישועות אשא·

§. 5. Quare nominatur vice alterâ? ut producat quinque folia craſſiora (k) [viridia illa,] quæ circundant Roſam; & illa quinq; vocantur ſalutes: & appellantur quinque portæ, (l) & de hoc myſterio ſcriptum eſt Pſal.116. Poculum ſalutum (m) ſumam.

Annotationes.

ſt; ad productionem tredecim metrorum neceſſaria erat commemoratio
ductionem quinq; foliorum è dextra, quæ vocatur ישועות *ſalutes, opus*
atione ſecundâ. Quinq; autem folia ſunt quinq; voces, &c. מרחבת על *usq;*
ibus etiam dicitur Sectione Pinchas fol.233. Et ſunt quinque numerationes;
es è decade, quæ ſunt 50. portæ: ſicut dicitur in Tikkunim: Mater ſuperna
extenditur. Senſus igitur eſt hic: quod præter conceptum de ſex extremi-
nt, duo brachia, duo crura, corpus & fœdus; ſive Benignitas, Severitas,
ictoria, Gloria & Fundamentum:) alius hic occurrat conceptus, de quinq;
s, qui roſam, id eſt, Baſiliam circundent; eamq; ſalvent ab omnibus hoſtibus
t, quinq; illa vocantur ſalutes. Et hinc alterâ vice opus fuit quinq; hæc folia
te dextra: quia omnis ſalvatio provenit à parte dextra ſicut dicitur Sectione
). Vocantur ergò ſalutes; quia eripiunt & liberant eam.
æ autem vocantur reſpectu 50 portarum Matris intelligendi.
lum Salvationum dicitur, quia eſt ſalvata & liberata per illas ſalvatio-

Digitized by Google

image not available

וכמה דדיוקנ
אודרע בארבעי
ההוא זרעא כן
גליפא מפרש
בעובדא דברא

§.9. Et ſicut forma fœderis ſeminificat poſt quadraginta duas junctiones ſemen ſuum: ita ſeminatur nomen ſculptum, expoſitum XLII literis in opere Creationis. (t)

ANNOTATIO.

int a duæ ſemita, ſive Nomina אלהים, *quæ commemorantur in opere Crea-n elocationes, quæ ad Sapientiam pertinent: quondam ubicunque dicitur ·, ſenſus eſt, quaſi Pater ad Matrem* אלהים *dixerit, &c. efficiunt 42. 42. literæ numerantur ab initio* בראשית *usque ad vocem* ותהו: *unde ınem literarum exurgit nomen 42 literarum.*]

ıentarius in Diſcurſum hunc è Manuſcripto R. Chajim Vital juxta tradita R. Jizchak Lorjenſis.

:ut Roſa inter ſpinas, &c. Quid intelligitur per hanc Roſam? Congregatio :ctione, &c. ſectione Vajechi R. Schimeon ben Jochai inquit: Quando Legi per illa oſcula, tunc vocatur Roſa: quia ſcriptum eſt: Labia ejus roſæ Unde patet, hôc locô intelligi Tetragrammaton. Cùm vero ipſa adhæo, hôc ipſo lucratur ab eo, & ipſa hoc nomen. Hinc eandem vocat ıem Jisraëlis; quoniam à Rege, qui eſt Jisraël maritus ejus, hoc accipit ut

.atio autem hujus appellationis in hoc conſiſtit, quia illa eſt judicium; & cordia: Cum igitur adhæret ipſi per oſcula illa, ut ſpiritus jungatur ſpiriab ipſo acquirit, ut fiat etiam ipſa miſericordiæ metrum: Rubra ſcilicet & ı, & ille ſuſcipit judicium, ut etiam fiat ruber, adeoque ſimul ruber & canſa. Duo autem labia ejus ſunt Victoria & Gloria. Ipſe igitur applicatur Gloplicatur Victoriæ.

ım igitur dicitur Roſam ſimpliciter dictam eſſe Congregationem Jisraëlis; tur Baſilia, quatenus in ſupernis eſt in ſinu amici ſui Jisraëlis, qui venit usque ıem: & tunc vocatur hoc nomine. Et juxta hanc notionem Moſes cum it: quare etiam dicitur Num. 12. v. 8. Ore ad os loquor cum eo. Et huc ıd dicit R. Abba Sectione Vajikra: Moſcheh eſt Congregatio Jisraëlis: & chinah ſeu præſentia Divina ſuperior, de qua mentio fit in Tikkunim: & ıh ſeu informatrix, illô conceptu quo dicitur os. Hinc dicitur Binah ſeu, quando gradus iſti ſunt in ſinu Matris. Hinc dicitur. Moſen unitum ina ſeu informatrice; quia unitus fuit cum Baſilia, quatenus hæc ſurſum eſt ntelligentia, in quantum hæc vocatur os, & ſub myſterio oſculorum.

Digitized by Google

image
not
available

uæ eſt inter ſpinas,& quæ eſt externa? In illâ eſt rubrum & album: ſic etiam
one Jisraëlis, quæ eſt punctum internum, datur judicium & miſericordia.
Quomodo ſe habet Roſa; In illa ſunt tredecim folia. Id eſt, in Roſa in-
onſiſtit ſuper duodecim tauros, quibus ipſa eſt ſuperimpoſita, unde effi-
im. Et hæc ſunt tredecim ejus folia. Vocantur autem folia, quia ſimi-
ticum habent ipſius reſpectu. Non enim ſunt de mundo Emanationis,
nationem. Sic etiam Congregatio Jisraëlis, i. e. roſa interior, habet tre-
miſerationum, quæ ſunt ſex extremitates ipſius maſculi,& ſex extremita-
inæ, quæ unà cum generalitate ſua efficiunt tredecim metra: quorum
ab intra, illa autem eandem circumdant. Et hoc eſt myſterium tredecim
, quorum mentionem faciebat Moſes hic infra verſus locum Sponſæ ſuæ:
niore Sanctiſſimo eandem deducebat usque ad locum Sponſæ ſuæ: quæ eſt
internum.

t hoc punctum æquale penitus eſt gradui pulchro, ita ut nec iſte major ſit
ajor iſtô: hinc eam vocat ſororem ſuam, ſociam ſuam, columbam ſuam,
am, gemellam ſuam. Verum ſecunda à tergo ejus prodit inter duo bra-
æc interna autem ab ipſo includitur, & ipſe ab illa repletur; ita ut ipſa tre-
miſerationum habeat in ſex extremis ejus maſculinis: Unde etiam dicitur,
cumdent ex omni latere, i. e. in omnibus membris & extremitatibus ejus.
ipſa vocatur collectio Jisraël, quia intra ipſum ingreditur, & in ſe colligit
endit, quicquid eſt mariti ſui Jiſraëlis.

Nihilominus tamen, quamvis ipſa ſit æqualis gradui pulchro, non tamen eſt
ui cognitionis, quippe qui eâdem multò eſt altior, imò quanta eſt diſtantia
quæ eſt Roſa inferior. Sed gradus pulcher, qui ab extra conſiſtit, & roſa
omninò æquales ſunt. Et de iſtis dictum eſt: eam dixiſſe, fieri non poſſe,
s, qui ſunt gradus pulcher & punctum hoc internum, utantur coronâ unica:
nè ſunt æquales. Unde dictum ſit ipſi: Abito, & diminuere, ut veſtiri
e: quæ eſt Baſilia exterior, quæ prodit à tergo maſculi inter duo ipſius

ic etiam nomen Elohim hujus loci, &c. Senſus eſt hic, quod innuere velit
metra in ipſam derivari è ſex extremitatibus ſupernis, quæ ſunt in Sapientia,
tinent ſuam ſociam: unde fiunt tredecim.

Vel etiam per nomen Elohim hujus loci denotatur Mater ſuperna, quæ
citur tredecim voces è ſex extremitatibus de genere judicii, ad cuſtodien-
n hoc internum, ne aliquid ab ipſo hauriant Cortices. Hinc textus dicit: Ad
m Congregationem Jisraëlis, & ad cuſtodiendum illam.

Huc pertinent, quæ circa hanc materiam dicuntur in libro Numerorum
Quodnam teſtimonium perhibet vox שושן ſive Roſa? Roſa teſta-
Creationis, & de Congregatione Jisraëlis; & de Jisraële, & de unione.
abet tredecim folia, quæ omnia conſiſtunt in petiolo unico. Eadem quo-
que

image
not
available

.d radicem ſuam, nempe ad locum vini lætificantis, ut ipſa miteſcat. Et
]uc digiti manûs dextræ: quia mitiganda ſunt judicia hæc per manum dex-
um illud ſit vinum lætificans, & non vinum inebrians, de genere rigoris
Vox כוס ſeu poculum autem per æquipollentiam numerorum refert no-
à quo ſeveritates iſtæ derivantur. Et propterea ipſum vocatur poculum
, & poculum benedictionis, quatenus tenetur in manu dextera, ut per illam

)einde ſequitur Lux &c. Nam poſtquam quinq; Severitates illæ demittun-
ontinentur in myſterio literæ ה, quod eſt punctum Zion, unde producitur
ınctũ, quod derivatur à cerebro, id eſt, Sapientia, ad producendum in mun-
novas. Et Lux iſta, cujus hîc fit mentio, analoga eſt quinq; benignitatibus.
em dicitur occultari, quia benignitas ſuperna proveniens à Seniore ſanctiſ-
ta eſt citra omnem veſtem, & per ſex extremitates tantum transit tanquam
:ras, ita ut diminuatur ratione diſtantiæ, & non quaſi transiiſſet per ſex vela.
licitur: quod Lux hæc radios emiſerit, ab uno mundi extremo in alterum:
nes ſex partes corporis tranſit citra obvolutionem. Ne autem impii beni-
pertâ, quâ ipſi indigni ſunt, abutantur, & animam quandam ſanctiſſimam
ıtra cortices; hinc eadem abſconditur intra juſtum, qui eſt fundamentum
i ſunt juſti.
æc autem Benignitas ſuperna in fœdere ſancto adhuc eſt aperta, nec veſtitur,
liatur per orificium membri ſuperni in orificium inferius non impurum.
ıum autem egreditur, veſtitur quinque Severitatibus, adeoque prodit ju-
roſiſſimum.
4. Et ſicut forma fœderis ſeminificat &c. Per formam fœderis intelligitur
ion, quod conſtat è quinque Severitatibus; ſicut fœdus conſtat è quinque
bus. Hoc autem punctum Zion ſemen habet, id eſt, aquas fœmininas, quæ
ıadraginta duas copulas. Et hoc eſt nomen quadraginta duarum literarum,
:nit è genere Severitatum, & ſunt aquæ fœmininæ, quia nulla gutta deſcen-
ſſus abyſſum vocet. Ratio autem nominis hujus peti poteſt à ſeptem dupli-
ptem infuſoriis, Zach. 4. v. 2. vel ſeptem ſupernis, vel ſeptem puellis ejus, ſi
;ulis tribuantur ſex extrema; hinc fiunt 42 juncturæ, nempe quadraginta
linæ, & quadraginta duæ fœmininæ. Et aquæ inferiores ſeminantur ab ipſa
ginta duas has juncturas.
. Nomen autem expoſitum duarum & quadraginta literarum in opere Crea-
itur ab initio textûs Biblici, usque ad literam ב vocis בהו, quæ ſunt 42 literæ.
us conveniunt 32 ſemitæ Sapientiæ, & decem effata. Triginta duæ autem ſe-
ıanant à Sapientia ceu cerebro, quod ſeſe exerit per ſemitas has trans medullã
transitque in omnes decem Numerationes maſculi, quarum vires deducit
gnum fœderis ſãncti, quod eſt extremum corporis: ubi ſemen hoc deinde
unctum Zion, & in illo ſementat per nomen quadraginta duarum literarum,

 cujus

image
not
available

ואטמירו גו נביאי כ

& inde egreſſi ſunt in occultatione, & abſconditi ſunt in prophetis veritatis.

אתיליד יוסף ואטמי
בארעא קדישא וכו:
נראו בארץ ואתגלו

§. 7. Natus eſt Joſeph, & occultati ſunt in eo. Ingreſſus eſt Joſeph in terram ſanctam, & collocavit eos ibi, & tum viſi ſunt in terra, & manifeſtantur ibi.

ואימתי אתחזון ב
קשת בעלמא דהא
אתחזי כדין אתגליין
שעתא עת הזמיר
חייבין מעלמא.

§. 8. Et quando videntur? Cùm manifeſtatur arcus (iridis) in mundo. [Sicut enim in iride tres colores: albus, qui eſt Abraham חסד: Iſaac ruber אבורה: Jacob, viridis תפארת] Certè enim illô tempore, cùm arcus apparet, tunc manifeſtantur illi, & illo tempore tempus excisionis propinquat, tempus excindendi peccatores è mundo.

אמאי אשתזיבו בני
בארץ ואלמלא דנרא
בעלמא ועלמא לא או

§. 9. Quare autem eripiuntur (infertores)? quia flores viſi ſunt in terra, & niſi apparerent, non relinquerentur in mundo & mundus non ſubſiſteret.

ומאן מקיים עלמא וג
דאתגליין קל ינוקי דל
ובגין אינון רביין דעלמ
זיב: לקבליהון ההד תו
לך אלין אינון ינוקי
דכתיב ועשית שנים כר

§. 10. Et quis ſuſtentat mundum, & cauſa eſt ut patres manifeſtentur? Vox puerorum, qui ſtudent in Lege, & propter illos juſtos mundi, mundus eripitur; id eſt, quod ſcribitur: *Ordines aureos faciamus tibi.* Cant. 1, 11. Iſti ſunt pueri, adoleſcentuli mundi; ſicut ſcriptum eſt; Et facies duos Cherubim (q. d. כרביון juvenes, adoleſcentulos) aureos.

nentarius i י Diſcurſum hunc è Manuſcripto R. Chajim Vital juxta tradita R. Jizchak Lorjenſis.

.ores ſunt opus Creationis. Hîc intelliguntur ſex extrema ſive membra æ proveniunt à Binah ſeu Informatrice, quæ vocatur בראשית.

Viſi ſunt in terra. Quando? die tertio. Quia ſcriptum eſt: Producat terra ודין ב Et judicium apparet in terra. Ubi ſenſus eſt, quod non manifeſtatæ emitates terræ ſupernæ, ſive quod manifeſtata ſit Uxor Microproſopi usque tium, per quem intelligitur gradus pulchri.

Tempus exciſionis appropinquabit. Hic eſt dies quartus, in quo erant vioninaria defectiva. Senſus eſt: quod exciſi ſint Cortices & judicia, quæ ſunt Cùm enim Lux ſuperna procul diſtaret à metro ultimo: judicia prævalebant; e minuebatur præ Miſeratore. Et propterea vox מארת defectivè ſcripta eſt.

 Et

Digitized by Google

image
not
available

ıinetur Baſilia, dum aſcendit ad factionem in locum ſuum originarium,
initum: ita ut Angeli ignorent locum ejus, utpote qui multis modis
r. Hinc tantum commemorant copulam Sapientiæ & Intelligentiæ,
: & factionem præmittunt auditioni, quia auditio occultata eſt ab ipſis:
Benedicta ſit Gloria Domini, i. e. Præſentia ſuperior, quæ eſt Binah ſeu
Et ſuperaddunt de loco ſuo, i. e. Præſentia inferior, ſive Baſilia.
a noſtra eſt dies Sabbathi. Die ſexta enim aſcendit Baſilia in ulterio-
t inde deducat lucem ſupernam è tota Emanatione, & à principio gra-
finem illorum. Hinc in deſcriptione diei ſextæ, dicitur הששי ſuper-
at oſtendatur, diem hunc converti verſus omnes gradus per literam ה,
dum ſit de omnibus, cùm dicitur: Faciamus hominem.
es ſunt Patres, &c. Sciendum eſt, quod Microproſopus, dum lateret in
, haberet ſex membra ſua ſub myſterio literæ ו incluſæ in litera ה:
diit ex illa, proprium ipſi formatum eſt Caput ad inſtar literæ ו, quæ ca-
ſe. Et hoc eſt myſticum illud, quod Patres, i. e. Benignitas, Severitas
, aſcenderint & ingreſſi ſint in cogitationem, & in mundum venturum;
am & Intelligentiam, ibique hæreditatem acceperint de loco ſuo, ipſi-
out è tribus cerebris, quæ ſunt tria Cerebra Microproſopica. Et hoc eſt
, quod Textus dicit: Patres aſcendiſſe in cogitationem & in mundum
ue occultatos eſſe. Quô indicatur, quod ibidem è tribus his gradibus,
nitas, Severitas & Pulchritudo, facti ſint in eo tres gradus ſublimiores, Sa-
entia & Cognitio. Superatio autem & Gloria ejus converſæ ſunt in
& Severitatem. Unde in textu dicitur: Et inde prodierunt occultatæ, &
in Prophetis veritatis, i. e. in Victoria & Gloria, quæ converſæ ſunt in
& Severitatem. Deinde enatum eſt in eo fœdus ſanctum, ſed ſupernum
ec manifeſtatum, quia tantùm ſermo eſt de Daath ſeu Cognitione ſuper-
etiam dicitur ad locum: Et lucem appellabat diem, his verbis: Intrat
mnam perfectam mediam, & comprehenditur in myſterio ſiniſtræ:
rſum usque ad punctum primum, ibique influxum accipit, & adhæret:
eſt in tribus punctis Cholem, Schurek, Chirek, quæ ſunt ſemen ſan-
niam non eſt ſemen, quod ſeminetur niſi in myſterio hoc, ut uniantur
mna media, in qua producitur fundamentum in mundum. Atque hinc
omne, quia applicatur omnibus in lumine. Hæc ibi. Ibidem etiam ha-
ntia: Fundamentum applicatur ad columnam mediam ex illo lumine, quod
. Quando autem columna illa media perfecta eſt, ut perfecta faciat omnia
: in eam infunditur lumen è ſupernis ex omni latere, quia ſpe-
n in ea. Et ex illo additamento gaudii prodit fundamentum, fun-
undi. Et hinc prodeunt omnes exercitus inferiores ſub myſterio, Te-
n Zebaoth; i. e. Dominus exercituum. Hæc ibi. Quia igitur copula in-
licroproſopi cum uxore ſua dependet à benignitate, quam etiam Benigni-
Sectione Achare mot: hinc iſtô in loco exponit, quomodo illa fiat per Be-

Digitized by Google

image
not
available

rum à fulgore ſuo, nec etiam involvitur ulli involucro; ſed omnes prout
it ſub myſterio perfectionis, Luce nimirum fulgentiſſima. Et propterea
n vocatur omne: quia omnia in illud veniunt in perfectione citra omnem
um quæ antea fuerant. Et propterea dicitur, quod applicetur ad omnia in
ia luci illi nihil deeſt, propter diſtantiam illius Lucis. Non enim mani-
orum ſanctum, donec gradus pulcher ſit perfectus cum conſorte ſua, & in
it Benignitas & Severitas tàm ſuæ ſive maſculinæ, quàm etiam Benignitas
Jxoris. Quin etiam in ipſo exiſtere debent Superatio & Gloria ipſius pro-
ria & Gloria Uxoris, ita ut ipſe medium locum obtineat inter omnes. Hinc
ido columna media perfecta eſt, & perfecta facit omne latus, tunc eleva-
ır Jisraël, & Jeſchurun, quia participat ambas lineas, & accipit additamen-
irum: atq; tunc idoneus eſt accipere lucem ſupernam ab excelſis à copula
iore, quæ vocatur gaudium omnium, & accipit duas Coronas è Theſauro
ris à Cerebro Senioris, in quo continentur: fiuntque in illo quatuor Ce-
ſterio phylacteriorum Capitis, & tunc vocatur Daath ſive Cognitio. Et
lit illud augmentum luminis, quod ſuperadditur Columnæ mediæ. Et ex
hoc, quod provenit à vita ſuperna, membrum mortuum fit vivum juxta
cum, quô vocatur vivens in ſecula. Et hinc intelligi poteſt, quare dica-
itum applicari ad columnam mediam ex illo augmento, quod acceperat.
:t hinc intelligitur id, quod dicitur: Jisraelem aſcendere in Cogitationem,
it in Patre ſuo & Matre ſua: Ubi Sapientia, Intelligentia & Cognitio ejus
Patri & Matri, & Influentiæ, quæ illos in ſe comprehendit: & Benignitas,
'ulchritudo ejus exiſtunt in loco Sapientiæ, Intelligentiæ & Cognitionis
i: & Superatio atque Gloria ejus exiſtunt in loco Benignitatis, Severitatis
dinis. Unde patet, quod Fundamentum fiat gradus pulcher. Et hoc eſt
m Sabbathicum. Et tunc copula eſt perfectior, quàm Angelorum, ubi co-
ientia & Intelligentia: item perfectior quàm Spirituum & animarum, quæ
ſterium copulæ Pulchritudinis & Regni ordinariè. Et vocatur Tetra-
Zebaoth, nomine ſcilicet, quô etiam appellatur gradus pulcher, quia fun-
ccupat locum iſtius. Hinc corpus & fœdus habentur pro uno. Et huc
l: Sanctus, Sanctus, Sanctus, quarum acclamationum prima pertinet ad
Sapientiæ & Intelligentiæ in locum Patris & Matris: ſecunda ad elevatio-
itatis, Severitatis & Pulchritudinis in locum Sapientiæ, Intelligentiæ & Co-
orum: & tertia ad elevationem Superationis, Gloriæ & fundamenti in lo-
itatis, Severitatis & Pulchritudinis. Et tunc vocatur Tetragrammaton
: ſicut etiam dicitur in Textu ſacro: Sanctus Dominus Exercituum. Quia
nt copiæ variæ & Spiritus & animæ ad implendam terram hanc ſupernam
nam, Baſiliam ſcilicet. In qua etiam Sapientia & Intelligentia, quæ antea
it Benignitati, Severitati & Pulchritudini maſculi, jam exiſtunt in loco Sapi-
lligentiæ priorum maſculi: unde nos dicimus: Benedicta ſit Gloria Domi-

ni. Et

image
not
available

itatis, quatenus iſti denotant duos teſticulos maſculinos, qui ſuſcipiunt
ıe excoquunt. Unde deinde indureſcit fœtus, & manifeſtatur. Et hoc
s eſt Joſeph. Et intrat in punctum Zion, quod eſt in Baſilia, & introdu-
quæ ſunt Patres ſuperni, qui radix ſunt inferiorum.

Porrò etiam in uſum Baſiliæ Patres ſupernos aſcendere oportet in
tiæ & Intelligentiæ, ut hæc abinde accipiat ad ditamentum luminis.
in illa magna eſt à Luce ſuperna diſtantia, ſi nimirum deſcendatur ad
, ubi gradus fuerunt in ſtatu ſuo primo. Pro imo enim illo loco com-
dari non poteſt quàm à luce valdè exigua, quæ illabitur per feneſtram
nim cum ad ulteriora pergit, inſigniter diminuitur à ſplendore ſuo radi-
Lux ab initio magna eſt, etiamſi deinde in magnam diſtantiam eradiet,
huc luminis retinet pro uſu neceſſario. Baſilia ergò prodiit à tergo Micro-
locum Pulchritudinis ejus, & ibi facta ſunt Cerebra ejus in loco Supera-
riæ maſculinæ. Benignitas igitur, Severitas & Pulchritudo Uxoris, qui
as, nihil habebant, cui applicarentur, quia jam omnia ſex membra ma-
rem locum acceperant. Autor ergò Emanationis volebat elevare Patres
tiam & Intelligentiam, ut majus incrementum caperent. Atque ſic con-
ub notione Sapientiæ & Intelligentiæ è regione Superationis & Gloriæ
t Patres iſti haberent lumen Cerebrorum. Sed Superatio & Victoria ejus
ſui nullum omninò habebant lumen, ſicut nec Patres in ſtatu priore lu-
t, quia nihil erat cui applicarentur: cùm nunc applicari poſſent ad Su-
Gloriam maſculi in ſtatu novo conſtitutas. Imò deinde ulteriùs aſcen-
dus Sapientiæ & Intelligentiæ, qui fuerant Patres Uxoris, ut conſtituerent-
Patrum maſculinorum. Hinc intelligi poteſt illud, quod dicitur in textu:
at in terram ſanctam, illosque ſtabiliebat, ut plantarentur, & augeren-
Patres fiebant gradus illi, qui antea in ea fuerant, Superatio & Gloria.
lores apparebant in terra. Et hæ ſunt illæ animæ, quæ primò tàm tenues
nua locuſtarum, deinde autem majus acceperunt incrementum. Statuit
itia Autoris Emanationum, ut Cerebra hæc in ea perficerentur ſucceſſu
non ab initio, quia quicquid factum eſt ab initio in Emanatione, nullum
tum. Sed Cerebra iſta, quæ aliquando manifeſta fiunt & in quibus lumen
tres aſcenſu ſuô, non ſemper perſiſtunt in lumine ſuo, ſed illud tantùm ac-
pera inferiorum & per Joſephum: aliàs defectum patiuntur. Cùm autem
im deficit, judiciis replentur propter opera inferiorum. Cùm ergò ſunt in
rum, in profundo Corticum, tunc Patres aſcendunt in cogitationem, & in
iturum, ut augeatur lux ipſorum. Cumque perveniunt ad fundamentum,
amen copioſum immittunt in Baſiliam, & eripiuntur inferiores.

Et hinc intelligi poteſt allegoria de Iride, quæ eſt ſymbolum fundamenti,
n liberentur inferiores. Et hoc eſt illud, quod textus dicit: Quando libe-
flores apparent in terra &c. Et quis conſervat mundum &c. Hîc notan-

 dum,

Digitized by Google

image
not
available

אקרי מ̇י

eſt in ſemita occulta, & non manifeſtatur, hinc appellatur מִי: quis?

דהא לעילא לית תמן ג
קצה השמים אקרי מי
לתתא ואקרי מה׃

§. 4. Certè enim ſuperius non eſt interrogatio. Et iſta extremitas cœlorum appellatur מי, & eſt alia (extremitas) inferiùs, & appellatur מה.

מה בין האי להאי א
סתימאה דאקרי מי ק
כיון דשאל בר נ
לאסתכלש ולמנדע מדו
עד סוף כל דרגין׃

§. 5. Quid differentiæ eſt inter hanc & illam? Nimirum prior occulta, quæ vocatur מי, jubet interrogare: nam cùm interrogat filius hominis, ſeſe extendit (alii legunt; & ſcrutatur) ad contemplandum, & ad cognoſcendum de gradu in gradum, usque ad finem omnium graduum.

כיון דמטי תמן כ̇דה מה
אסתכלתא מה פשפשתא
סתים כדקדמיתא.

§. 6. Cùm pertingit (eò), ibi (invenit) ת̇י מ̇ה. Quid cognoviſti? Quid ſpeculatus es? Quid conſideraſti? Certè omnia abſcondita ſunt ſicut priora.

ועל הא דנא כתיב מה
ארמדה לך׃

§. 7. Et de myſterio hoc noſtro (מה) ſcriptum eſt (Thren. 2.13.) מָה Quid teſtificabor tibi, & מָה cui aſſimilabo te? (vel potius gradui, מה, ſeu Baſiliæ aſſimilabo te.)

mentarius è Manuſcripto R. Chajim Vital juxta tradita R. Jizchak Lorjenſis.

idete, quis creaverit iſta. Hic intelligitur Baſilia ſive Regnum, quæ eſt ja-
uam ſperant omnia inferiora, ut ab illa accipiant influentiam. Et illa voca-
uia oculi eandem reſpiciunt, ut ab ipſa influxum accipiant. Hinc porrò
e cognoſcetis occultatum illum Senem, ubi nonniſi interrogare licet. Iſte
d eſt, ſex membra, quæ emanâſſe dicuntur in Sapientia; creata eſſe in intel-
mata eſſe in gradu pulchro, & facta eſſe in Regno. Quapropter hic dicit;
eavit illa, ut denotetur conceptus Creativus: nam in Baſilia per factionem
creverunt: quoniam ibidem manifeſtata ſunt ſex membra manifeſtatione
conceptu factionis. Senſus ergò eſt, quod de Binah ſeu Informatrice hic
uæ vocatur מִי, id eſt, quis: quodquè ſex membra conſiderentur ſub conce-

am verò omnes tres ſupernæ vocantur Senes: & Binah ſeu Informatrix vo-
ille, penes quem ſaltem interrogare licet, ut cognoſcatur nomen ſex mem-
æ ab ipſa creata dicuntur: ſed non ut cognoſcatur ipſa eorum eſſentia, quo-
cculta ibi admodum eſt. Et reſpectu ſex iſtorum membrorum ipſa vocatur

Digitized by Google

image
not
available

ſingulis diebus; & ita teſtatus ſum ab olim, Sicut ſcriptum eſt:) ſcriptum enim eſt:(Deut. 30. v. 19.) *Teſtificor ſuper vos hodiè cælos & terram.*

ומה ארמ׳ לך בההוא
עטרית לך בעטרין קדי
לך שלטנו על עלמ
הזארת העיר שיאמרו כי
קרינא לך ירושלם ו
שתברה לה׳

§. 9. *Et cui aſſimilabo te?* eodem revera modô coronavi te coronis ſanctis; feci tibi dominationem ſuper mundum; ſcriptum enim eſt (Thren. 2. v. 15.) Hæccine eſt civitas, quam dicebant perfectam, &c? Vocavimus te Jeruſalem ædificatam in civitatem, in qua conventus fiunt (Pſal. 122. v. 3.)

מה אשוה לך כגוו
יתבא הכי הוא כביכו
כגונא דלא עאלין ו
עמא קדישא בסדרין
אומינא לה דלא א
לעלא עד דיעלון בך א

§. 10. מָה אֲשְׁוֶּה assimilo te: (i. e. Gradui Regni, quod pariter ita devaſtatum eſt, uti tu hic;) eodem modo, quo tu ſedes; ſic eſt, ſi ita dicere fas eſt, & ſupra: ſicuti non ingreditur nunc in te populus ſanctus, in ordinibus ſanctis, ſic dico ei (מה אשוה) quod ego non ingredior ſuperius, donec ingredientur in te turbæ tuæ.

ודא איהו נחמה דיל
דדרג׳ דא אשוה לך בכו
דאנרת הכא גדול כיכ

§. 11. Et hæc eſt conſolatio tua; quoniam gradus iſte ſimilis eſt tibi in omnibus. Et nunc cum tu ſic es, magna ſicut mare (מלכות) eſt fractura tua (Thr 2. v. 13.)

ואי תימא דלית ליד
ואסוותא׳ מ׳י ירפא לך

§. 12. Et ſi diceres, quod nulla tibi ſtabilitas & ſalus; gradus מ׳י ſanabit te.

ודאי ההוא דרגא סתימא
דכלא קיימא ביה
ויוקי׳ לך

§. 13. Certè hic eſt gradus occultus ſupremus, in quo omnia ſtabiliuntur, medebitur tibi, & eriget te.

מ׳י קצה השמי׳ לעילא
השמים לתתא מ׳ה קצה
לתתא ודא ירית יע
מבריח מן הקצה אל
הקצה קדמאה דאיה
הקצה בתראה דאיהו
דקאים באמצעיתא׳ ועו
ברא אלה׳

§. 14. מי eſt Extremitas cœlorum ſuperior, & (deinde pergitur) ad extremitatem cœlorum inferiorem; מָה autem eſt extremitas cœlorum inferior. Et has attingit Jacob, ille enim medius eſt inter utramque extremitatem; inter extremitatem priorem, quæ eſt gradus מ׳י ſeu quis, & inter extremitatem poſteriorem, quæ eſt מָה; quia conſiſtit in medio: (nam Jacob eſt תפארת;) & propterea dicitur gradus מ׳י creavit iſta.

Digitized by Google

image
not
available

.10. Quod ſi autem dicas, te nullam habere ſalutem: gradus מִי ſanabit te. Nam
gradus מִי irradiat gradum pulchrum, cerebris, brachiis, & corpore ſuô; gra-
:her irradiat cerebra, brachia & corpus uxoris. Hinc dicit: hunc eſſe gradum,
:onſiſtant omnia. Nam quando gradus מִי veſtiuntur à pulchritudine, gradus
iuntur à Baſilia. Hinc repetit allegoriam de extremo cœli. Et huc pertinet
ım Jacobi, quatenus eſt vehiculum ſex membrorum, à quibus veſtiuntur gradus
ſex membrorum quæ veſtiuntur â Baſilia, quæ vocatur מִן, ita ut quaſi vectis
tur ab uno extremo usque ad alterum: quoniam conſiſtit in medio, inter Ma-
ɔpum, & inter Uxorem Microproſopi; & fit veſtis ſex membrorum ſuperno-
ınima ſex inferiorum, quæ in Regno. Sed & alium hic habet conceptum ſub
› Daath ſive Cognitionis, per quem aſcendit in ſex membra ſuperna quæ in In-
ia, præter ſex membra gradûs pulchri inferiora; & ambo hi explicandi modi
ıbere poſſunt. Nam ſex membra quæ in Intelligentia, ſub conceptu cogni-
ınt anima gradûs pulchri ab intra in capite ejus, & in duobus brachiis & corpo-
: & cum iſtis unitus fuit Moſcheh. Sed ſex membra, quæ in gradu pulchro ab
t anima pro cerebris, duobus brachiis & corpore Uxoris. Et ſi accuratè res
atur, patet, quod Superatio, Gloria & Fundamentum, quæ in Intelligentia,
r à Benignitate, Severitate & Pulchritudine, quæ in Baſilia. Sex iſta membra
iusque generis unà cum Superatione, Gloria, & Fundamento, efficiunt יה
pertinet locus ille Pſalm. 122. v. 4. Tribus יה teſtimonium Jisraëli. Nam
gnitas, Severitas, Pulchritudo, quæ in Intelligentia, veſtiuntur intra Sapien-
lligentiam & Cognitionem ipſius gradûs pulchri, jam prodit ſenarius unus:
peratio, Gloria & Victoria, quæ in Intelligentia veſtitur à Benignitate, Seve-
ılchritudine ipſius gradûs pulchri: hinc prodit ſenarius ſecundus. Adeoque
ı *literæ* ו latet in Matre ſuperna, quod ipſius ſit anima in ſex membris ejus,

Quapropter ipſe eſt in medio, quatenus ſex membrá Intelligentiæ veſtiun-
pulchro, & in eo occultantur & abſconduntur, inque ipſo faciunt apocry-
quæ vocatur congregatio Jisraëlis, & conſiſtit in ſex his occultatis gradibus
iæ intra ſex membra gradûs pulchri. Et duodecim hæc membra ſunt duode-
n mundo ſuperno Jubilæi: & duodecim inferiora ſunt in mundo inferiore.
tio, Gloria, & Fundamentum gradûs pulchri, nihil habent, cui applicentur
ıperno, adeoque manent ſolitaria: & abhinc ad iſtum locum applicari poſ-
:es externi. Quo pertinet myſticum illud Gen. 32. v. 25. Et tetigit curva-
ris ejus, & movit ſe curvatura femoris Jacob. Unde neceſſe eſt, ut Patres
ıdant in cogitationem mundi venturi, quo etiam gradus hi, Superationis,
ındamenti, aſcendant, locumque ſuum accipiant. Et hoc ipſum eſt, quod
n: Et illi Patres aſcendunt in cogitationem, & in mundum venturum, &
ıltantur. Et cùm Patres iterum redeunt in locum ſuum, influentiam ſecum
: veſtiuntur intra Superationem, Gloriam & Fundamentum, ut gradus hos
· *lucem*, quam in ſupernis acceperunt. Unde Baſilia quoque lumen acci-
pit

Digitized by Google

image
not
available

um dicitur firmamentum, in quo ſunt Stellæ & Planetæ, quorum radices ſunt k Angeli, qui in Baſilia formantur, ut foràs egrediantur. Quoniam ab iſta evomæ ut notum eſt. Et iſtæ intelliguntur per ſtellas & planetas. Vel ſecundo de ıbris in Intelligentia latentibus, quatenus amiciuntur à gradu pulchro: vel etiam ıembris gradus pulchri, quæ vocantur Congregatio Jiſraëlis. Ambos hos exi modos negat procedere. Quod enim de ſtellis fixis & errantibus dictum hoc æ. on intelligendum ſit; quæ in firmamento cœli apparent, ita ut ſubintelligeıdamentum, quatenus habet cognomen firmamenti & cœli; duæ urgent ratioma eſt, quod hæ ibidem ſemper appareant, nec abhinc amoveantur animæ & qui ſunt Angeli: quoniam hæ ſemper ſplendent & oriuntur, nec unquam cesn tamen è textu ipſo appareat, quod ſubjectum illud, de quo ibi ſermo eſt, jam ıſi creari innuatur. Deinde ſtellæ etiam ſemper ſunt manifeſtæ & videntur, ita ıon ſit oculos attollere in altum, quò videri queant. Et hoc innuunt verba hæc: t ibi. Ratio ſecunda eſt hæc: quod ſtellæ tàm fixæ quàm erraticæ creatæ ſint m מַה & non per gradum מִי: cùm tamen textùs expreſſè dicat: Gradus מִי cre-

ꝛ. Senſus autem hîc eſt, quod omnes exercitus tàm ſuperi quàm inferi creati nembris gradûs pulchri veſtitis in Regno, quod vocatur מַה: & progrediantur ımentum, quod eſt ultimum ſex membrorum gradus pulchri: unde fundaıiam vocatur Tetragrammaton Exercituum; quia omnes exercitus tam ſuuàm inferiores per illud manifeſtantur.

. Senſus ergò dicti illius: Verbo Domini cœli facti ſunt; hic eſt: Quod Retribuitur nomen verbi Domini, ſicut notum eſt, ſuper inveſtiat cœlum, quo ocantur ſex membra gradûs pulchri, & iſta fiant & conſtituantur per iſtam tionem. Nam omnis Conformatio & conſtitutio fit per myſterium veſtiencultatio hîc idem præſtat, quod manifeſtatio (eò quod occultetur luminum ıt eadem ab inferioribus capi queant in gradu ſuo diminuto.) Sex autem a, quatenus concipiuntur in Intelligentia, dicuntur eſſe in Creatione: & quan gradu pulchro, dicuntur eſſe in formatione: & quatenus veſtiuntur à Baſiır eſſe in factione; quatenus manifeſtantur in ea. Hinc dicitur; *Cœli facti* ıuatur myſterium factionis. *Et per ſpiritum oris ejus*. Hîc intelliguntur ipſa nbra, quatenus ſunt anima Baſiliæ. Facti ſunt *omnes exercitus* tam ſuperi ; ut ſenſus ſit: ſex membra gradus pulchri veſtiri à Baſilia, & manifeſtari per formatio tranſeat in factionem: quare de cœlis dicitur: quod facti ſint. Sed periores & inferiores, inter quos ſunt animæ hominum & angelorum, non r Baſiliam, & ipſius inveſtituram: ſed à ſex membris ipſis intra Baſilian laæ ſunt anima & ſpiritus Baſiliæ, quæ vocatur מִי, quia ſex illa membra voprout ſcriptum eſt ſupra. Unde patet, quod iſti exercitus creati ſint per ıer מַה. Cùm tamen textus propoſitus dicat: Gradus מִי creavit illa.

Porrò ſcias, quod dictum illud Pſal. 33. v. 6. etiam ſenſu literali poſſit expo-

Digitized by Google

image
not
available

n poculum Benedictionis, ut benedictio in illud deſcendat è ſcaturigine
:tiam benedicendus eſt Dominus propter cœlos iſtos. Et ſic etiam in Ra-
licitur lectione Bo: quod poculum benedictionis ſit myſterium ſex mem-
di Creationis.
:t quia Mater ſuperior quoque in mundo Creationis ſedem figit, ſicut no-
dici poteſt, quod gradus מי creaverit cœlos hos. Porrò quoq; notum eſt,
e Severitates proveniunt ab Intelligentia. Et fortè huc pertinet dictum il-
7. Et creans tenebras: quia mundus Creativus propter myſterium ſeveri-
eratur ut caligo. Et hinc poculum benedictionum diſtantiâ palmi elevan-
:a: terra enim eſt locus Severitatum rigoroſarum, quæ non mitigantur; &
ticum. Ut igitur ſeparetur à ſeveritatibus iſtis: hinc dicitur in Gemara,
m hoc elevandum ſit palmum. Et alibi dicitur ſpithamam. Duæ autem
iſtæ eodem recidunt. Quò reſpexiſſe videtur R. Schimeon ben Jochai in
ne ſua.

Sequitur in Sohar.

אל״ר ר׳ מלה סתי
קב״ה וגלי במתיב
הוא.

§. 21. Dixit mihi: Rabbi, res occulta fuit; ſed exurgens Deus ſanctiſſimus, Benedictus ſit ille! id manifeſtavit in ſchola ſuperna, & hoc illud eſt: (Ex מ״י & אל״ה componitur אל״הים: in hoc eſt arcanum.)

בשעת׳ דסתימא
בעא לאתגליא
נקודה חדא ודא
מחשבה צייר ב
חקק בה כל גלי
בוצינא קדישא
דחד ציורא ס
קדשין בניינא עמ
מחשבה ואקרי׳ ע
ראשיתא) לבנינו

§. 22. Illo tempore cùm occultiſſimus omnium occultorum voluit manifeſtari, in principio fecit punctum unum, (id eſt, Jod,) & hoc aſcendit ut eſſet cogitatio: effiguravit in ea omnes (omnes decem numerationes) figuras, exſculpſit in ea omnes ſculpturas, & effiguravit in lumine ſancto occulto ſculpturam alicujus figuræ occultæ, ſanctum ſanctorum, ædificium profundum, quod egreſſum eſt ex cogitatione; & vocatur principium ad ædificium.

קיימ׳ ולא קיימ
בשמא לא אקרי
לאתגליא ולא י
דא ואתלבש
דנהיר וברא אל
בשמא אתחבו
באלין ואשתלי׳

§. 23. Subſiſtit & non ſubſiſtit, profundum & occultum, nomine non appellatur niſi מ״י; deſiderabat manifeſtari, & non appellabatur hôc nomine, & veſtiebatur veſtimentô magnifico, quod fulget: & creabat אל״ה iſta: & elevatum eſt τὸ אל״ה in nomen (Dei): conſociabantur enim literæ iſtæ cum illis, & integrum fiebat nomen אל״הים.

Digitized by Google

image
not
available

tas hæc vocatur lucerna ſancta occultata ; eò quod benignitas ſuper-
:re eſt, occultatur ſub conceptu omnium reliquarum Benignitatum infe-

later igitur prodibat veſtita per Benignitatem, quæ in Sapientia. Sicut
inferior veſtitur per Benignitatem lucis primitivæ, ſicut dicitur ſectione
ita mater cùm prodiret veſtita erat benignitate ſuperna, quæ in Sapien-
n Textu dicitur; in lucerna ſanctæ occultata. Patet igitur, quod Intelli-
comprehenſa fuerit intra Sapientiam , ita ut ipſa & Sapientia unum &
ısque ad Benignitatem, quæ in Sapientia, quippe in qua prodibat Intelli-
n veſtita. Nam in capite Patris nulla inter eas erat diſtinctio, quia altera
debatur. Et hôc reſpectu ipſa in Idra parva vocatur Synoche omnium.
autem dextrum manifeſtabatur, prodibatq; Intelligentia veſtita per beni-
t huc pertinet illud Jeſ. 53. v. 1. Et brachium Domini ſuper gradu מִי ma-
Ibi notetur particula מִי, quæ ſpecialiter juxta modò dicta interpretan-

ıtelligentia autem vocatur Sanctum Sanctorum, ut notum eſt. Diciturque
;itatiône ſub myſterio capitis ſeu Principii: quia Benignitas eſt caput ju-
ıſa veſtita erat benignitate Sapientiæ, quæ vocatur profunditas: hinc di-
profunda: & quidem principium ſtructuræ.

:iſtebat & non exiſtebat : quia etiam in Benignitate non poterat com-
ſſentiæ ejus: unde dicitur extitiſſe & non extitiſſe, quia ibidem valdè erat
ſtatus ejus ibidem nullatenus poterat cognoſci, nec ulla ſpeculatio eo us-
Et vocabatur מִי quis: quia ibidem interrogatio locum habet, & par-
:ur ad Intelligentiam, quatenus veſtita eſt à Benignitate. Nam per מ de-
gentia; & per י denotatur benignitas, quatenus provenit à Sapientia, un-
n מי. Vocaturque profunditas, quia Benignitas ſuperna, quæ in Sa-
ıcculata eſt: quare eandem veſtiri oportuit luce primitivâ, quæ eſt veſtis
idiſſima, quâ veſtitur benignitas, quæ in Sapientia.

tet igitur, quod Intelligentia veſtita fuerit per Benignitatem, quæ in Sa-
enignitatem, quæ in Microproſopo: & hâc ratione creabat אלה ſive
:mbra Benignitatis, ut notum eſt, quæ vocantur אלה iſta. Et tunc ma-
: Intelligentiæ, ut vocaretur nomine Elohim.

:ritò autem vocatur Elohim, nam מי אלה denotat ordinem deſcen-
is deorſum: ubi Intelligentia eſt intima, i. e. ם, & Benignitas, quæ in
:tra eandem veſtit, & eſt י, ſequunturque membra. Sed Elohim de-
ıſcendentem ab imo ſurſum. Cùm enim intentio eſſet rei manifeſtan-
eſtius eſt, præcedere debebat. Unde primò ponitur אלה i. e. ſex mem-
ignitas, i. e. Jod; & tandem Intelligentia, i. e. Mem: ita ut quodlibet
ur intra gradum vicinum: unde etiam Mem clauſum eſt; quô denota-

 tur,

Digitized by Google

image
not
available

וסליק בשמא עלאה
בראשית ברא אלהים
עלעה׳·

§.31. Et elevatum eſt in nomen ſanctum ה״ ſupremum; & propterea dicitur בראשית, *creavit ſex, creavit* אלהים, hoc eſt אלהים ſupremum (בינה).

דהא מ״ה לא הוי הכי
אלה בשעתא דאתמשכ
אלה מלעילא לתתא וא
לברתא מנאתא וכ
בקישוטה׳·

§.32. Certè enim מה non eſt ſic, & non ædificatur niſi eô tempore, quô iſta אלה, è ſupremis deducuntur deorſum, & mater mutuò dat filiæ veſtimenta ſua, & ornat eam ornamentô ſuô.

ואימתי קשיט לה בקשו
הוי בשעתא דאתחזון
דכור דכתיב את פני הא
איקרי ארון כ״דא הנה
ארון כל הארץ·

§.33. Et quando ornat illam ornamentô ſuô prout decet? Eô tempore cùm apparent coram ea omnes maſculi; ſcriptum eſt enim (Exod. 23, 17.) Ad faciem dominatoris Domini: nam vocatur ארון (i.e. מלכות. Filia enim ornata eſſe debet, quando comparent maſculi: ſicut dictum eſt (Joſ. 3. v. 11.) *Ecce arca fœderis dominator totius terræ.*

כדין נפקת ה ואעילר
קשטרת במאני דכורא·

§. 34. Tunc egreditur ה, & ingreditur י (tunc fit ex מ״ה, מי) & ornatur inſtrumentis maſculi.

Commentarius Lorjenſis.

Dixit R. Schimeon: Propterea cœli & exercitus eorum per gradum מ״ה Jam R. Schimeon explicat, quod per particulam אלה etiam intelligantur itus eorum, quatenus per illos deſignantur ſex gradus Throni, prout ſuprà . Poſtquam enim Elias ipſi manifeſtaverat, quod verba illa מי ברא אלה creavit iſta; referenda ſint ad mundum Emanativum: jam ipſe ſuperaddit, dus Throni creati ſint per gradum מה, & non per myſterium מי. Quamvis ſuperna nidificare dicatur in tribus ſummis Numerationibus Syſtematis oc tamen tunc ſaltem fit, cùm jam gradus iſtius creati ſunt per מה. Quin c proprium locum non habet, ſed tantùm nidificat: cùm ſcilicet incubat liribus, quæ ſunt animæ, ſive Mentes ab ipſa productæ, & deſcendentes in eativum, per quem manifeſtantur, quemadmodum in nidis mundi inferior ova, & excluduntur pulli. Mater Igitur tantùm nidum ſtruit in tribus Nuis ſuperioribus, prout dicitur in Tikkunim, ſive ſupplementis Sohariſticis. horum graduum non facta eſt niſi per gradum מ״ה.
Hoc autem probat per dictum Pſalm. 8. v. 4. Quia videbo cœlos tuos opus ıorum. Hoc eſt poculum Benedictionis, quod reſidet ſuper quinque

§.31. Et

Digitized by Google

image
not
available

ובמאי בקול רנה ותודה

§. 37. Et per quid (movebo)? *per vocem jubili & confeſſionis cœtus ferianti*.

Commentarius Lorjenſis.

Et quia in apparitione illâ feſtivâ requiritur כל ſive omnis (quod eſt fun- ıaſculinum;) & maſculus & Jisraël, quæ omnia ſunt maſculina exuſcitatio- :uario inferiore, quod eſt typus Baſiliæ, facientia, & ibidem apparentia: ıernis ipſa Baſilia accipit iſtud omne, ita ut ipſa quaſi revera fiat maſculus, & ſtrumentis maſculinis, ita ut in ipſa appareat fœdus ſanctum, prout in In- quæ quamvis ſit fœmina, tamen cùm unita eſt cum maſculo, i. e. cum ſex ſculinis, quorum ultimum eſt fundamentum; tunc ipſa vocatur non בינה; ı filius Jah, ita ut ipſe & ipſa penitus ſint unum. Atque ſic idem quoque e per exuſcitationem inferiorum ſupradictam, ut ingrediatur Jod, & egre- : ipſa fiat בן יה filius Jah. Nam ſicut Mater ſuperna manifeſtatur & ve- ſterium benignitatis, quæ in Sapientia, quod eſt myſterium literæ Jod in , quod denotat miſericordias: ſic Mater inferior manifeſtatur, & veſtitur ſeveritates, quæ proveniunt à Severitate, quæ in gradu pulchro, & porrò æ ſunt quinque, nempe litera ה; quia ſunt judicium, unde provenit litera a מה, quâ veſtitur מ inferius, tanquam per quinque ſeveritates, quæ ſunt tę provenientes è quinque ſeveritatibus latentibus intra quinquaginta por- ıtiæ: quo pertinet illud, quod dicitur de poculo Benedictionis, quod ſcili- ı quinq; digitis. Jam igitur per adventum maſculi exeunt quinque hæ ſeve- rat myſterium benignitatis, quæ in Sapientia; eodemque veſtitur Mem Ma- ſ, eodem modo ut mater ſuperna. Quin etiam ſex membra Intelligentiæ mu- eduntur, ita ut veſtiat ſex membra maſculi ſuperni, fiatque maſculus, & vo-)ominus, nimirum propter Dominum ipſum: ubi deinde fit אלהים, ſic- & filia.

ſciendum enim, quod ab initio ipſi deſint quinque Benignitates è quinqua- , quoniam ipſa eſt judicium. Quare etiam vocatur מה: ſed quando eſt ve denarius in ipſam introit, propter acceſſum quinque benignitatum: & ıerfecta, juxta omnes quinquaginta portas, ſecundùm numerum particulæ, Hinc Jod illud ſeparabile eſt à litera Mem, actuque tollitur cum ipſa con- e ſeveritatibus; & accedit, cùm in ea comprehenduntur etiam quinque be- ırovenientes ſcilicet à Sapientia, quæ eſt radix iſtarum benignitatum.

ſenſus ergò dicti allegati è Pſal. 42 v. 5. eſt hic. Per אלה intelliguntur ſex :æ in Intelligentia, quatenus iſta veſtitur ſex membris gradûs pulchri, qui . Et vox אזכרה recordabor, deſcendit à radice זכר, quæ etiam habet ſi- n maſculinitatis. Et effundam ſuper me, i. e. ſuperinducam mihi: quaſi ueretur Mater ſuperna. Vel etiam particula עלי ſuper me idem eſt ac עָלִ

image
not
available

). Sed Superatio & Gloria, quæ in Sapientia, ſunt portæ lachrymarum, nun-
duntur; & cùm homo emittit lachrymas, & attentè meditatur, quomodo mi-
at judicia; tunc Sapientia ſuperna, quæ eſt mare magnum, eadem temperat,
int in mari magno, ſicut notum eſt. Duæ enim lachrymæ ſunt radix judicio-
ticum, locumque habent in Superatione & Gloria Sapientiæ, & deſcendunt
iam Intelligentiæ, quæ dicitur mare magnum, ibique miteſcunt.

. Neceſſe igitur eſt, ut Baſilia vocetur אלהים ob duas cauſas: primò ob la-
las, ut ſedentur cortices & judicia per Sapientiam: adeoque tollatur ה, & in-
: י Sapientiæ. Et ſecundò, ut in ipſam deriventur ſex membra Intelligentiæ
emorationem oris, quod analogum eſt Intelligentiæ, ſicut explicuimus.

Sequitur in Sohar.

אר׳ אלעזר שתיקה דיליה בו לעלא ובנה מקדשא לתתא

§. 38. Dixit R. Eleaſar: Silentium de hoc ædificavit Sanctuarium ſuperius, & ædificavit Sanctuarium inferius. (a.)

Annot.

l eſt, Cogitatione meâ intentus fui & meditatus ſum myſterium particulæ מ״, *un-*
ur nomen אלהים, *quod eſt Sanctuarium ſuperius: & ſimul meditatus ſum ſtru-*
ilia, quomodo & iſta facta ſit juxta nomen אלהים.

ובודאי משתוקא בשתיב בסלע׳

§. 39. Et certè verum eſt (proverbium hoc:) Silentium duobus, vox autem ſiclo æſtimanda eſt. (b.)

Annot.

Sic enim & in Gemara, Tract. Megillah, fol. 18. c. 1. ad dictum illud Pſal. 65. v. 2.
um laus eſt; *dicunt. Selectiſſima herba eſt ſilentium. De Deo multa tacere,*
us laus eſt: id quod dixit David Rex his verbis: Silentium tibi laus eſt. Adve-
ne, dixitque: In occidente ſive in terra Jiſraëlitica dicere ſolent: Verbum ſiclo;
uobus.

מה דאמרנא ואתערנא בין בשתי׳ מה׳ דשתקנא ת עלמין כחדא׳

§. 40. Quod (intelligendum de eo) eſt, quod diximus, & de quo deſſeruimus: (c.) ſed ſilentium æſtimandum eſt duobus: nam dum tacuimus, creati ſunt duo mundi ſimul. (d.)

Annot.

eſt. Verbum meum, ſive diſcurſus meus, quem ſupra habui, cùm dixi: Attollite in
quem teſtari faciam de te, &c. fuit æquale ſiclo uni, id eſt, reſpexit gradum Regni.
innuit: ſe locum dediſſe Patri ſuo, ut duos mundos ſimul conderet: ſive de utroque
eret. Aliter hæc etiam ſic exponi poſſunt. Silentem non eſſe ſimilem muto: quia hic
pis & quaſi inanimatus: Sed Silentium tunc locum habere, cùm aliquis loquitur

Z 2 *de*

Digitized by Google

image not available

; voce numeri, &c. Sic etiam cùm dicitur : Ille qui producit panem de terra ; ipſe :t , quod ſit gradus terra.

דא עלא רשים ואם
במספ צבאם·

§. 43. Hic ſuperior deſignatur, cum dicitur: המוציא *educens in numero exercitum eorum.*

המוציא ההוא דאשתמו
כוותיה כגונ דא המוצי
מן הארץ המוציא
דאשתמודעא דא דרגא
וכלא חד·

§. 44. *Educens* eſt aliquis, qui notus eſt (בינה) nec eſt ipſi ſimile. Eodem modô in alio loco : המוציא Qui educit panem de terra ; ille , qui educit eſt notus, nempe gradus inferior (מלכות) omnia tamen ſunt unum.

במספר שתין רבוא אינ
כחדא ואפיקו חילין לזינ
לון חשבנא·

§. 45. *In numero.* Sexaginta myriades ſunt, (g) quæ ſimul extant & producunt copias ſecundum ſpeciem ſuam, quarum non eſt numerus.

Annotatio.

Sexaginta myriades conceptuum ſunt, quos habet Arbor vita ; gradus pulcher: jus enim ſexaginta myriades fuerunt inter Jiſraëlitas.

לכלם כין אינון ע
כל חילין דילהון בשכ

§. 46. *Singula eorum*, id eſt, tàm illas ſexaginta, quàm omnes virtutes illarum, *nomine vocat.*

מאי בשם יקרב אי ת
לון בשמהון לאי הכי

§. 47. Quid hoc eſt, *nomine vocat?* dicesne, quod illos vocet nominibus ſuis ? Nequaquam ſic res ſe habet.

אלא בזמנא דדרגא דא
לעילא ואקרי מי לא ז
אפיק טמירין לזיניה א
הוו טמירין ביה·

§. 48. Verum (ut conſerventur &) illo tẽpore, cum gradus iſte non extollitur ſurſum, & appellatur מי, (&) nõ generat nec producit occulta juxta ſpeciem ſuam, quamvis omnia occulta ſint in eo.

כיון דברא אלה ואסת
ואקרי אלהים כדין
דשמא דא אפיק ל
ודא הוא בשם יקרא·

§. 49. Cùm autem creat אלה, & elevatur nomine ſuo, & vocatur אלהים: tunc in virtute nominis hujus deducit illa in perfectionem ; & hoc eſt, *nomine vocat.*

בההוא שם דיליה כ
כל זינא חינא לאו
בשלימותיה כגוונא
קראתי בשם ארכו
לאתקיימא בצלאל
אשלמותיה·

§. 50. Illo nomine ſuo vocat, & producit ſingulas ſpecies, ut illas ſtabiliat in perfectione ſua, ſicut illud (Exod. 31. v. 2.) *Ecce nomine vocavi*; memini nominis mei , ad ſtabiliendum *Bezaleelem* in ſtatu perfectionis ſuæ.

Digitized by Google

image
not
available

lucere occulta in ſpeciem ſuam, intelliguntur ſex membra Intelligentiæ, tantur in ſex membris gradûs pulchri. Nec mirum tibi hoc videatur, quia bique hîc intelliguntur ſex membra gradus pulchri. Et ſenſus eſt hic quam-rofundus; quod Mater ſuperna emanando producat ſex membra gradûs pul- illis poſſit occultari. Et hoc innuitur per verba hæc: creavit אלה iſta: nam iſta :bant occultata quam abditiſſimè ſub ſymbolo literæ ו, quæ includitur in ה Hoc autem Vau intra He deliteſcens nullum habet caput, quia tantum ſex ınt. Tunc ergò Intelligentia aſcendebat in Sapientiam, ut ab illa accipe- . Et hæc dicitur imprægnatio, quod nimirum ceu mater imprægnata membris iſtis, ut incrementum acciperent à Sapientia, & ex benignitate , pulchritudine, ſuperatione, Gloria & fundamento, fierent Sapientia, In- , Cognitio, benignitas, ſeveritas, pulchritudo. Sic litera ו accipiebat caput, a fiebat, ut eſſet litera Tetragrammati. Et intra ſex hæc membra occultaban- mbra Intelligentiæ. Hæc eſt mens verborum illorum, quod aliquando gra- n aſcendat, id eſt, in Sapientiam, ut incrementum acquireret ſex membris illis fierent Sapientia, Intelligentia, Cognitio, Benignitas, Severitas, Pul- quæ dicuntur Microproſopus.

ȝ. Et ſex iſta membra primò tantùm erant quaſi effluxus ſeminis, denotatus n literæ Vav. Nam Benignitas deſcendebat à Sapientia; Severitas ab Intelli- lchritudò à Cognitione: porrò Superatio à Benignitate; Gloria à Severitate, ıentum à Pulſchritudine. Et propterea dicuntur in utero ſubſtitiſſe per duo- nſes. Et huc pertinet illud Deut. 3. v. 26. ויתעבר יהוה בי quod vulgò ver- :xcanduit Dominus mihi: ſed etiam verti poteſt: Et in impregnatione fuit nmaton duodecim, id eſt, menſibus: nam vocula בִּי refert numerum 12. Et ıntur duodecim ſigna Zodiaci, quæ ſunt duodecim variationes Tetragram- dierunt autem foras ceu litera Vav Tetragrammati: hinc non poteſt proferri Vav, niſi aliud Vav cum ipſo pronuncietur. Poſtquam autem prodierunt à Mater ſex ſua membra recondidit intra ſex membra hæc. Et niſi creata fu- ta membra, quæ ſunt litera Vav, & ſeſe habent ut effluxus ſeminis; nulla fi- et generatio, nec mater in illis potuiſſet occultari. Poſtquam autem ipſa in ari potuit, & hæc אלה ſeu iſta ſex membra creata eſſent, ipſa vocata eſt & illis imprægnata eſt, eadem progeneravit & produxit in majori perfectio- antea habuerant, quoniam incrementum acceperunt, prout diximus. Et hæ æ illæ, quæ dicuntur fuiſſe ut cornua locuſtarum, & excreviſſe duodecim Et hoc innuitur per verba illa: Et produxit illa in perfectionem. Hinc ıd nomen eſt, quô ſuſtentari potuiſſent, vel ſexaginta myriades illæ, vel om- :us eorum, poſtquam prodierunt, niſi nomen hoc Elohim, per quod pro- : omnia ſecundum ſpeciem ſuam, tàm in Emanatione, quàm in Creatione, &

Digitized by Google

image
not
available

Commentarius Lorjenſis.

Principium graduum &c. Hinc intelligitur Sapientia, quæ omnium gra-
eſt: quia Corona nimium occulta eſt. Quin etiam Sapientia primitiva oc-
ur ab oculis omnis viventis: quoniam etiam fundamentum, quod dicitur
s, & eſt effluxus guttæ ſeminalis è cerebro, quod vocatur Sapientia, non
apientia hac primitiva, quæ occultata eſt ipſi; ſed à Sapientia illa, quæ vo-
ium, & caput graduum; & nomen Patris habet.

Et hæc Sapientia vocatur multitudo virium; quia omnes gradus, qui vo-
ıtates, huc usque aſcendunt, ſive ſint in Microproſopo, ſive in Uxore ejus
: ſuperna. Nam frons Microproſopi & frons Uxoris ejus & frons matris
: omnes originem habent à detectione frontis ſummæ, quæ vocatur רצון
ıntas, aſcendunt usque ad Sapientiam hanc, ut ab illa accipiant lucem ſu-
:endunt autem cum ipſa viâ occultâ, donec plane occultentur in ea: quo-
ı poſſunt capere lucem Frontis Senioris illius, quæ vocatur Bona voluntas,
ſt. In benevolentia autem hac ſuperna manifeſtatur Benignitas ſumma &
Barbam usque ad influentiam, & manifeſtatur in ore matris, ſicut dicitur
ıgutta ſeminalis eſt Benignitas, quæ manifeſtatur in ore matris & introdu-
ıam. Et gutta hæc vocatur און vis, potentia, ſicut dicitur Gen. 49. v. 3.
און potentiæ meæ: ubi intelligitur gutta ſeminalis prima, ſicut notum eſt.

ıtelliguntur ergò effluxus guttarum ſeminalium, quæ originem habent à
& vocantur אונים vires: hæ omnes veniunt usque ad Sapientiam hanc,

t fortis potentia. Hoc eſt myſterium mundi ſuperni, qui elevatur in no-
. Hic intelligitur Intelligentia in ſex membris ſuis, per quæ adipiſcitur
אד ſicut explicuimus. Intelligentia enim eſt vocula כח quæ latet in no-
l eſt, Sapientia, quæ dicitur quaſi כח מה potentia entis. Quamvis כח
ıignitas, ſicut dicitur: Exod. 15. v. 6. *Dextera tua Domine magnificata*
ıtia. Sed intelligentia veſtitur à Benignitate quæ in Sapientia, quæ eſt
la כח ſicut diximus: & per illam veſtitur à ſex membris & elevatur in no-

nſus igitur eſt hîc, quod ad generandum ſexaginta myriades in mundo
:oducendum occulta in ſpecies ſuas neceſſe ſit ut omnes voluntates ſeu
·randi aſcendant illuc usque, in ſapientiam ſcilicet, quæ vocatur Pater;
ıes guttas accipit Mater ſuperna & ab iis impr æ gnatur, easque foràs edu-

image
not
available

PARS TERTIA

Quæ eſt

PNEVMATICA
ABBALISTICA.

Seu

ctrina Hebræorum de Spiritibus,
nempe Angelis Bonis & malis; itemque
de Anima.

Digitized by Google

image
not
available

ואתקרי בההוא
דאשתמודעון·

quæ ſunt decem Numerationes) vehiculi (Adami) hominis ſuperni; deſcendit eô ipsô, ut appellari queat per hanc ideam nomine Tetragrammato; ut cognoſcerent illum (creata) in ſimilitudine ſua propria.

ליה ברמות דיד
שדי צבאות אה"יו
לי בכל מדה ומדו
אהס ד׳ ובדינא כפ
נשא·

§.4. Deinde quoque propoſuit Nomina אל Deus gratioſus; אלהים. Deus rigoroſus; שדי omnipotens, vel potiùs *αὐτάρκης*: צבאות Deus Exercituum; אהיה imminens: ut cognoſcerent eum (creaturæ,) juxta omnẽ proprietatem, quomodo nempe moderetur mundum per Clementiam, & per Rigorem, prout nempe ſe habuerint opera hominum.

דאי לא יתפשט נ
בריין איך ישתמודעו
מלא כל הארץ כבוד

§.5. Niſi enim extenderet Lumen ſuum ſuper omnia creata; quomodo cognoſcerent ipſum? & quomodo verum eſſet, quod dicitur (Jeſ. 6,3) *Plena eſt omnis terra gloriâ ejus.*

ווי ליה מאן דישוו
ואפילו מאלין מדות ו
האדם אשר בעפר
ונפסדים·

§ 6. Væ illi, qui ipſum adæquaverit ulli modo (vel attributo;) quantumvis etiam fuerit aliquod ex Attributis ejus propriis! Multò magis ſi adæquetur Filiis hominum, quorum elementa ſunt terreſtria, quæ abſumuntur & pereunt.

אלא דמיונא ו
שלטנותיה על ההוא כ
כל בריין ולית לעילא ס
אסתליק מינה לית לי
דמיון ולא צורה אלא
דמיא דימא על מאנא ד
אתעביד דמיון ויכלנ
חושבן תמן·

§.7. Conceptus autem de eo fieri tantum poteſt eatenus, quatenus dominium exercet in aliquod attributum; [imò in omnes creaturas:] quo attributo nihil eſt ſuperius: (intelligitur autem Corona.) Cum abſtrahitur ab eo, attributum nullum habet, nec cõceptum, nec Ideam: ſed tantùm eſt ad inſtar maris extenſi per vas quoddam ingens; quale v. g. eſt terra; ubi mare ſibi efficit concavam aliquam figuram, ut ibidem poſſimus inire ejusdem quendam computum.

כגון המקור דימא הא
מיניה מעין כפים· אתפשט
בההוא מאנא כעגולא ד
מקור חד ומעין דנפיק מני
לבתר עבד מאנא רברב
דעבר חפירא רברבא ו

§.7. E.g. Scaturigo maris eſt unum quid. Si ex hac prodeat fons quidam ſecundum extenſionem ejus in ilud vas prodeuntem circulariter; prout eſt litera י: ibi jam ſcaturigo eſt primum quid; & fons ex illa prodiens, ſecundum. Deinde faciat vas magnum, veluti ſi quis fodiat foveam ingentem, quæ vocetur

image
not
available

בנצח נצחים· ובר
הוד יוצרנו וביסו
צדיק ויסוד כזלא כ
מאנין וכל עלמין· ו
שמיה מלך לו סגר
והת ת׳ כיכל בשמיו
ולו הממלכה דאיהו
ברשותיה למחסר מ
בהון נביעו ולמחסר
בידיה לירת עליה ו
דיוסיף ביה· וא יגרע

לבתר עבד מש
מאנין· כרכיית בר
דרגין לכרסיי הא
איהו כרסייא כגון
דתקינו ביה עשרה
תורה דאתיהיבת בי
בגין עלמא דאיר
בראשית דאתברי
מאמרות·
והתקן לכרסיו· כב
ליה· דאינון· מלאכי·
חיות· אופנים· חשמ
בני אלהים· אשים·

ולאלה עביד משמשן
כתיב דליה· דאינון כענ
בהון לנחתא לאר
כסוסין להון· ומנלן דע
מרכב דכתיב הנה ה׳
עב קל ובא מצרים· ו
ומצרים ומיד רחוו ד
די הוא ממנא דלהון ח
תחות מרכבתיה דקו
ונעו אלילי מצרים· נע

vincentem in pugnis. In Victoria Victoriarum; & in Gloria ſe ipſum vocavit Glorioſum Conditorem noſtrum in Fundamento autem aſſumſit ſibi nomen Juſti. Fundamentô autem nituntur omnia, omnia vaſa, & omnes mundi. Et in Regno ſibi indidit nomen Regis: Cui juxta illud 1. Paralipp. XXIX. v. 11. *ſit Magnificentia, & Potentia, & Pulchritudo, &c. quia omnia quæ in cœlis*; Hîc intelligitur Juſtus: *& ipſi ſit dominium*: ubi intelligitur Regnum. Omnia autem in arbitrio ejus ſita ſunt, ſive velit deſtituere vaſa, ſive augere influxũ ſcaturiginis eorum, ſive iterum deſtituere ea, prout voluerit. Nec enim ſupra ſe habet DEUM alium, qui quicquam ipſi addat, vel ab eo diminuat.

§. 13. Deinde fecit miniſtros pro illis vaſis: Thronum nempe quatuor fulcris & ſex gradibus conſtantem, quæ ibidem ſunt decem: & omnia vocantur Thronus, prout & in calice Benedictionis inſtituerunt decem requiſita; quia Lex data eſt decem verbis: Et quia mundus, qui eſt opus Creationis, creatus eſt decem elocutionibus.

§. 14. Thronum autem inſtruxit certis turmis, quæ miniſtrarent ei, ſuntque Malachim ſive Angeli; Arelim Jeſa. XXXIII. v. 7: ſeu prævalidi, leonini; Chajoth ſive Animalia; Ophannim ſive Rotæ; Chasmalim ſive fulgores: Elim ſive Dii; Bne Elohim ſive Filii DEI; Iſchim ſive Viri.

§. 15. Et iſtis iterum fecit miniſtros, Samaëlem & omnes turmas ejus: quæ ſunt quaſi Nubes, ut inſideant eis; cum deſcenſuri ſunt in terram: ſuntq; quaſi equi illorum. Unde autem hoc nobis, quod Nubes vocentur vehiculum tale? quia ſcriptum eſt, Jeſ. XIX. v. 1: *Ecce DOMINUS equitans ſuper nubem levem, & ingredietur Ægyptum*. Ubi intelligitur Præfectus Ægyptiorum. Et ſtatim cùm viderent, quod DEUS eorum, qui erat Præfectus ipſorum, quaſi equus eſſet ſub curru Sancti illius, qui benedictus ſit! Mox ſequitur: *Et movebunt ſe idola Ægypti*, i.e. nutabunt à fide ſua: *Et cor Ægypti li-*

image
not
available

מסטרא דמסאבו תאומיא
ולקבליהו אתמר תהומור
ירדו במצולות כמו אבן
לקבל עמוד דאמצעית א׳
דמתמן עוג מלך הבשן·
דתרין דרועין אינון אגני
מתמן אגג ובידה כי גא
סוס ורכבו רמה ביה (שמות
מתמן עזיאל· ומתמן עז
ואיהו חזריאל יכרסמנ
מיער (תלים פ) ועלידה א
חרבך תחיה (ראשית
שעריאל דתמן שערא ב
עשו איש שעיר ומתמן שע
ערוה ועלידה אתקף ההו
ביה עזי וזמרת יה ויהו לי
(שמו׳ טו) יי׳ איש מל חמ
וגו׳ (שם) לקבל בינה דא
בינה אלין אלופי עשו
חכמה ארם בליעל איש
כתריאל לקבל כתר ע
כרת לכל אלין דעברין
ואינון כתרין תתאין אינו ק
כפירן· ועשר ספירן מוח
ואלין קליפין אינון מחיצה
לאבוהם שבשמים· כא
מתלבש קב״ה ושכינתיה
בשכינתיה ומלכותו בכ
(תלים קג) ולקיימא ביו
על כל הארץ אלקים·
באתריה אתמר לו יגורך

Reſpectu duorum femorum Veritatis ex parte impura ſunt Theumiel & Thumiel: de quibus dicitur Exod. XV, 5. *Tehomoth abyſſi operuerunt eos, deſcenderunt in profunda ſicut lapis.* Reſpectu columnæ mediæ eſt Ogiel, unde prodiit Og rex Baſan. Ex parte duorum brachiorum Aganiel & Uſiel: Exinde prodiit Agag; Et huc pertinet locus Ex. XV, 1: כי גאה גאה *Quia magnificando magnificatus eſt, equum & aſcenſorem ejus projecit in mare.* Ab Uſiel autem prodierunt Aſa & Aſael. Et iſte eſt Chaſariel ex loco Pſalm. LXXX, 14. *Conſumſit eam* חזיר מיער *aper de ſylva.* Et de eo dictum eſt Gen. XXVII, 40. *Et in gladio tuo vives.* Et iſte eſt Saariel, unde provenit procella peſſima: & iſte eſt Eſav vir piloſus; unde dictum eſt: Capillus in fœmina ignominioſus eſt: & iſti prævaluit ille, de quo dicitur Exod. XV, 2. *Fortitudo mea & laus DOMINUS, & fecit mihi ſalutem* ; & v. 3. *DOMINUS vir belli, DOMINUS nomen ejus* &c. Reſpectu Intelligentiæ; quia dicitur: *Diſce intelligentiam*; ſunt illi Duces Eſav; Reſpectu Sapientiæ Adam Belial, vir perverſus. Deſuper autem Cathariel reſpectu Coronæ ſummæ; & exinde provenit כרת exciſio ſuper omnes illos, qui transgrediuntur Legem, & iſtæ ſunt Coronæ inferiores illorum Corticum juxta decem Numerationes: & intra decem Numerationes eſt medulla. Et iſti Cortices ſunt paries intermedius inter Iſraëlitas & Patrem eorum, qui in Cœlis eſt. Illis Corticibus involvitur Sanctus ille q. b. s! & Gloria ejus cohabitans; quô confirmatur id, quod de Schechina dicitur Pſal. CIII, 19: *Et regnum ejus omnibus dominatur:* necnon illud, quod dicitur Pſ. XLVII, 8. *Quoniam Rex ſuper omnem terram DEUS.* Sed ſupra de loco ejus dicitur Pſ. V, 5. *Non habi-*

אלא קליפין דיליה לעילא אינון לבושין מכמה גוונין שפירין דנהורא מנהון אתפשט קבה״ בגלותא ואתלבש באלין אחרנין בגין לנטרא לישראל דאינון מתלבשין באלין קליפין ודא איהו בכל צרתם לו צר כו׳ (ישעיה סג) ודא איהו רזא כי אם עונותיכם הוו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם (ישעיה נט) ועתיד קבה״ לאעברא אלין קליפין מניה ולאתחזאה לישראל במוחא לגאו הה״ד ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך (ישעיה ל) ולא יהיה מחיצה בין קבה״ ובין ישראל· ובזמנא דעשר ספירן מתלבשן באלין קליפין אלין דידעין בקליפין עבדין אומאה בשמהן ובהויות דקבה״ לאלין קליפין ובטלין גזרה·

habitabit juxta te malus. Sed Cortices ejus ſuperius ſunt veſtimenta multorum colorum pulcherrimorum & luminoſorum, quæ exuit Sanctus ille Benedictus in exilio, & veſtitur iſtis aliis, ut obſervet Iſraëlitas, qui veſtiti ſunt his Corticibus: unde dicitur Jeſa. 63, 9: *In omni anguſtia eorum ipſi anguſtia eſt.* Et huc pertinet myſticum illud Jeſ. 59, 2: *Quinimò iniquitates veſtræ diviſerunt inter vos & inter DEUM veſtrum.* Futurum autem eſt, ut Sanctus ille Benedictus tollat à ſeſe iſtos Cortices, & intueatur ad Iſraëlem in medulla interna: ſicut dicitur Jeſa. 30, 20: *Et non elongabitur ultra Doctor tuus, & videbunt oculi tui Doctorem tuum*, nec amplius erit paries intergerinus inter Sanctum illum Benedictum, & inter Iſraëlem. Et quando decem Sephiræ veſtiuntur iſtis Corticibus, illi, qui notitiam habent Corticum, inſtituunt conjurationes per Nomina, & per Revolutiones Tetragrammaticas Sancti illius Benedicti contra illos Cortices, & annihilant decreta. Hactenus Tikkunim.

§. 3. Ex dictis ergò apparet, decem eſſe Diſpoſitiones & Gradus Corticum: quorum nomina ſunt: Cathariel, Adam Belial, ſeu Vir perverſus, Duces Edom, Aganiel, Uſiel, Ogiel, Thomiel, Theumiel, Samael & Lilith. Item quod Samaël idem ſit ille, qui vocatur præputiatus; & Lilith vocetur præputium: & iſta eſt ſerpens antiquus & mulier fornicatrix, de quibus loquitur Salomo Rex.

§. 4. Porrò dicit, quod ſint decem Coronæ inferiores, nempe Cortices, ex adverſo decem Numerationum Sanctarum, quæ ſunt in interioribus Throni Gloriæ & Angelorum miniſtrantium, ſuntque quaſi medulla intima & fructus amabilis atque dulciſſimus omnium mundorum. Quicquid autem externum eſt, iſti ſunt cortices ambientes; qui ſunt intermedium diſtinguens inter Iſraëlitas & Patrem eorum cœleſtem.

§. 5. Et cùm Sanctus ille, qui benedictus ſit! qui eſt Seir Anpin, ſeu Microproſopus, qui combinat lapides ſtructuræ & ſex extremitates, nec non regnum, quod eſt Schechinah ſeu Gloria cohabitans, interdum veſtiuntur iſtis modô ſupradictô, mediantibus gradibus duorum mundorum Creationis & Formationis; id eo fine tantùm fit, ut humilient, frangantque & ſubigant illos. Quamvis illis quoque utantur

ceu

Digitized by Google

ceu exactoribus ſævis atque lictoribus, ut iisdem corripiant plectantque impios peccatores.

§. 6. Et in Tikkunim fol. 10. a. dicitur: שפחה בישא איהי חרבן עלמא ובגין דא אתמר בה והארץ היתה תהו ובהו· ואיהי רצועה בידא דקב״ה לאלקאה בה חייביא· Ancilla prava eſt vaſtatio mundi &c. eſtque flagellum in manu Sancti illius Benedicti, ut eodem verberet peccatores.

§. 7. Et tandem ut manifeſtum fiat atque verificetur, quod Regnum & Gloria cohabitans inferior omnibus dominetur; quodque maritus ejus regnet ſuper omnem terram: ſicut dicitur Pſ. 47, 8. *Quoniam Rex ſuper omnem terram eſt Elohim.* Deſinit autem hôc dictô Pſ. 5, 5: *Non habitabit tecum malus*: De quo etiam ſermo eſt in Sohar ex loco alio Eſth. 4, 2: *Quia non fas eſt intrare in portam Regis in veſte ſacci.* Ubi poſtquam dictum erat etiam in ſumo concipi partem poſticam & externam, verba hæc ſequuntur: אלין קליפין דילידה לעילא אינון לבושין מכמה גוונין שפירין דנהורא מנהון אתפשט קב״ה בגלותא ואתלבש באנון אחרנין לנטרא לישראל דאינון מתלבשין באלין קליפין· ודא איהו בכל צרתם ילו צר׳ id eſt, Iſti Cortices ejus ſuperni ſunt veſtimenta multorum colorum pulcherrimorum & luminoſorum, quæ exuit Sanctus ille Benedictus in exilio, veſtiturque iſtis aliis, ut obſervet Iſraëlitas, qui involuti ſunt iſtis corticibus. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur Jeſ. 63, 9: In omni anguſtia eorum ipſi anguſtia eſt. Quibus oſtenditur, dari Cortices alios ſanctos, quibus mediantibus veſtiatur Schechinah iſtis inferioribus impuris nubiloſis atque nigris, qui ſunt quaſi paries diſtinguens inter Iſraëlitas atque DEUM, juxta Eſa. 59, 2.

§. 8. Tandem autem inquit futurum eſſe, ut Sanctus ille Benedictus abjiciat cortices illos à ſe, intueaturque Iſraëlitas medullâ internâ &c.

§. 9 His poſitis adduci poteſt locus quidam è Raja Mehimna, quô traditur: לעילא באילנא דחיי לית קליפין כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק· לתתא אית קליפין במטטרון דאיהו בעמודא דאמצעיתא· דבזמנא דקב״ה לב דממלכותי· אתכסי בגדפין ואנפין דעבד דיליה· הה״ד וירכב על כרוב ויעף ואינון קליפין דסחרין לארבע חיון דמטטרון· אינון תהו והנה רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים לא ברוח״ה כהו ואחר הרוח רעש לא ברעש ה״ הא תרין קליפין ירוק וחוור דקליפין דאגוזא וכו׳ In ſupernis in arbore vitæ Cortices nulli ſunt, juxta Eſth. 4, 2. Infra autem Cortices ſunt in Metatrone, qui eſt in columna media. Quandoq; enim, quando Sanctus ille Benedictus eſt extra Regnum ſuum; contegitur alis atq; faciebus ſervi ſui, ſicut ſcribitur Pſ. 18, 12. *Et equitavit ſuper Cherub & volavit.* Et iſti ſunt Cortices, qui ambiunt quatuor animalia Metatronis, ſuntq; Tohu, inane illud Gen. 1, 2. Et hoc loco ventus validus. 1. Reg. 19, 11: *Diſſipans montes & confringens petras, & non in Spiritu DOMINUS.* Item Bohu illud Gen. 1, 2. & juxta 1. Reg. 19, 11. *Poſt Spiritum fragor terræ motus, non autem in terræ motu DOMINUS.*

Iſti ſunt duo Cortices, viridis & albus è Corticibus nucis &c. Unde patet locum Corticum eſſe inferiùs, nimirum in Metatrone, qui ſimilis eſt gradui Thiphereth columnæ mediæ. Quoniam quando Sanctus ille Benedictus degit extra palatium regnumque ſuum, i. e. quando non congreditur copulaturque cum Regno, influitque atque operatur in eo: tunc contegitur atque occultatur ſub alis ſervi ſui Metatronis, ſive Mundi Formationis. Deinde enarrat Cortices, qui cingunt quatuor animalia ſancta Angeli Metatronis: ſuntque (1) Tohu Geneſ. I, 2. & ventus turbinis veniens ex aquilone juxta Jecheskiel. Et ventus magnus & validus in hiſtoria Eliæ. (2) Bohu Geneſ. & Nubes Jecheskeelis; & terræ motus Eliæ. (3) Tenebræ Geneſ. & ignis utriusque Prophetæ, in quo etiam non erat DOMINUS. (4) Et tandem Spiritus Elohim Geneſ. & ſplendor in circuitu apud Buſiadem; & vox ſilentii tenuis apud Eliam, in qua DOMINUS.

§. 10. Hæc ut explicemus, utemur manuductione R. Moſche Corduero: dicemusque: quod Arbor Vitæ generatim loquendo ſit Mundus Emanativus; ſpeciatim verò gradus Tiphereth, quatenus complectitur ſex Sephiroth ſtructuræ, ubi nulla eſt deſtructio atque mors; ſed beatitudo atque vita æterna. Sed in Corticibus ambientibus & circumdantibus Metatronem ſive Mundum Formativum, & Spiritus humanos cum ipſo unitos & applicitos; in illis atque ibi invenitur mors, luctus atque privatio, quæ ab iſtis accipiunt inferiores.

§. 11. Sciendum autem eſt, quod *arbor cognitionis boni & mali*, prout dicitur in Tikkunim, referatur ad Regnum. Numerus enim vocabuli עץ i. e, 160; ſimilis eſt numero nominis Tetragrammati, quod eidem appropriatur per lumen Emanativum hôc modô: Denarius quinquies ſumtus efficit 50; & ſic ordine inversô, unde 100: Senarius quinquies ſumtus efficit 30; & ſic ordine retrogradô, unde 60, juxta numerum vocis עץ. *Daath ſive Cognitio* eſt Tiphereth ſive ſex Sephiroth ſtructuræ: & cum illis & intra illas tres primæ, quæ ſunt intelligibilia ſuperna. *Bonum* eſt Metatron, & totus mundus Formativus. *Malum* autem eſt Samael, & totus exercitus ſocietatis ejus, qui ſub bono Angelico & Metatrone lapſi ſunt in ipſum malum & defectum ſuum.

§. 12. Sed cùm Arbor iſta dicta, quæ unitur cum objectis intelligendi ſummis per radices ſuas, extenditur ramis ſuis ad Metatronem, qui dicitur Bonum, eſtque mundus Formativus: & ad Samaëlem, qui dicitur malus; ſuntque decem Cortices inferiores; tunc non verè eſt Regnum Emanativum, ſed Creativum ſive Throni Gloriæ, prout notum eſt, quod in quolibet mundo ſint decem Sephiræ. Sed ſi arbor iſta dicta eſt Regnum Emanativum: tunc non immediatè unitur cum bono Metatronis, & exinde deſcendit ad malum Samaëlis; ſed mediantibus decem Numerationibus Creativis, ita ut Cortices, qui ſunt Samaël & turma ejus, ſint ſub Angelis & Metatrone Duce exercitus eorum: ſuntque illorum quaſi ſervi, nubesque, & equi, & illi ſunt inſeſſores præfectorum mundi Factivi infimi & viliſſimi. Si autem interdum appropinquent, ut videant amœnitatem Sanctitatis, ut ibi quosdam accuſent, accipiantque licentiam puniendi peccatores in animabus ſuis inferioribus; hæc tantùm illa Sanctitas eſt, quæ extenditur & invol-

Digitized by Google

involvitur Formationi: ulterius autem non aſcendunt, quia non licet intrare in portam Regis veſtitum ſaccô.

§. 13. Notum autem eſt veris Philoſophis, quod iſtorum Corticum deſiderium unicum ſit, ut aſſimilentur Numerationibus ſuperioribus Emanativis, ſicut ſimia homini ſimilis eſt & operationes ejus imitatur: ita ut ſicut Divinitas iſta Emanativa diſpeſcitur in decem turmas atque gradus. Et ſicuti illa dividitur in tres lineas Clementiæ, Rigoris & Amoris: ſic & illi ſubſint tribus iſtis diſpoſitionibus, quæ ſunt Ventus, Nubes & Ignis, ut dictum ſuprà. Præter ſeptem habitacula impuritatis, quæ quaſi ſunt carceres, in quibus ligantur & puniuntur peccatores, quæ ſunt oppoſita ſeptem Palatiis Sanctitatis & thalamis Paradiſi, qui parati ſunt pro juſtis, prout infra dicetur.

§. 14. Allegabimus autem loca adhuc alia huc pertinentia. Sic enim in Tikkunim alibi invenimus: קליפה דערלה דכסי על י״ איתלה תלת קליפי כגלדי בצלים דא עלדא׃ ואינון כקליפין דאגוזא דאתמר עליהו והארץ היתה תהו דא קו ירוק קליפא קדמאה דאגוזא׃ ובהו אבנים מפולמות׃ דא קליפה תנינא דאגוזא קשה כאבן׃ וחושך קליפה תליתאה יבהון אוקמוה רבנן אין דורשין בעריות בשלשה׃ שלש שנים יהיה לכם ערלים ולקבל מוחא ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים׃לה׳ ע״כ׃ Cortex præputii, qui ſuperintegit literam י, habet tres cuticulas, quales ſunt membranæ ceparum, una ſupra alteram: ſuntq; tanquam cortices nucis, de quibus dicitur Gen. 1, 2: Et terra erat Tohu: hæc eſt linea viridis, Cortex primus nucis: Et Bohu, lapides humorem præbentes; hic eſt Cortex ſecundus nucis, durus ad inſtar lapidis. Et Tenebræ ſunt Cortex tertius, ad quem pertinet dictum illud Magiſtrorum: Non ſtudent de nuditatibus inter tres. Item Levitic. 19. v. 24. Tribus annis erunt vobis præputiatæ, ut accipiant medullam, & annô quartô omnis fructus ejus erit ſanctus in laudem DOMINO pro ſcopo noſtro. Intentio autem horum verborum hæc eſt, quod ſicut fructus nucis circundatus eſt tribus Corticibus, quorum primus eſt viridis; ſecundus albidior & durus; & tertius proximus nucleo, albus pariter & tenuis admodum. Sic Sanctitas, quæ eſt fructus dulciſſimus, circundatur tribus Corticibus Spirituum immundorum, quorum primus & extremus mundum ſupradictum totum ambit nominibus Geneſeos & duorum Prophetarum, jam ſuprà inſignitus, & unô verbô Gradus Spirituum immundorum, qui ambiunt Gradum Tiphereth, ut cortex nucleum. Cortex ſecundus correſpondet Clementiæ ad dextram ſitæ; gradus nempe Spirituum ſecundus intimior nec tàm malignus atque nócens, quàm primus. Sed Cortex tertius ultimus, & adhuc interior atque melior correſpondens rigori & conſiſtorio ſupremo.

§. 15. Et in mundo quidem Emanativo, nec non Creativo & Formativo Benignitas ad dextram, & Severitas ad ſiniſtram locata eſt, mediante tamen Amore, qui extrema hæc temperat & coadunat, omnesque Sephiræ unitæ ſunt atque connexæ nodô quôdam firmiſſimo atque ſanctiſſimo. Cortices autem non ſic agunt, ſed diviſi ſemper ſunt, ita ut duo illorum extrema ſemper ſint ſine mediatore, & immediatè ſibi invicem

Digitized by Google

adverſentur. Cùm ergò temperamentô hôc careant, quô perfici queant, in extremis ſemper verſantur ad inſtar nubis, quæ naturæ aqueæ eſt, & ignis, qui eidem contrariatur, non intercedente mediatore Spiritu. Unde ob nimiam vicinitatem contrariorum igne odii atque iracundiæ ſemper flagrant, & non tantum inter illos, ſed & inter inferiores, lites ſemper ſunt atque contentio, & inimicitia atque bellum.

§. 16. Propter affinitatem materiæ autem hûc apponere placuit ſequentia, è Manuſcripto latinitate donata.

De decem Numerationibus impuris.

E libro Maggid.

PRæfatur Autor, magno ſe detentum fuiſſe dubio, an etiam evulgare aliquid liceat de Sephiris impuritatis: quia in libro Maggid nihil quam myſteria ſublimia, de Sanctitate myſteriiſque Legis Divinæ, contineatur; mortui autem, & illius, qui vivit in ſecula, nullum eſſe comercium. Cùm autem vidiſſet, etiam os illud ſanctum Angelumque Dei R. Schimeonem filium Jochai in libro Sohar ſect. Pekude ſcripſiſſe de Palatiis tàm ſanctis, quàm immundis: nec non in libro Maggid cortices plurimos impuros numerationibus ſanctis opponi: tandem ſubjungit, ſe manifeſtaturum opera Domini, quamvis terribile ſit, *quod hoc contra illud fecerit Deus*, Eccl. 7. v. 15. ita ut decem ſint numerationes ſiniſtræ, oppoſitæ decem numerationibus Sanctitatis. Et hanc eſſe cauſam vetiti & liciti; puri & impuri; profani & ſancti. Seque hæc omnia reperiſſe in libro quodam antiquo, ex traditione Sapientum priorum.

Numeratio Prima.

1. Numeratio prima, quæ initium eſt iſtius Emanationis, juxta traditionem, quam accepit Doctor noſter pius p. m. nomine ſuo vocatur תאומיאל, quaſi geminus Dei: eò quod ſeipſum geminum ſtatuat metro ſupremo: ſicut ſcriptum eſt Proverb. 30. v. 22. *Sub tribus commovetur terra: & ſub quarto non poterit ſuſtinere, ſub ſervo, cum regnaverit; & ſtulto cum ſaturatus fuerit pane; ſub exoſa, cum maritata fuerit; & ſub ancilla, cum hæres fuerit Dominæ ſuæ.*

2. Nec mirum eſt, quod nomini huic annexum ſit nomen ſanctum אל. Sciendum enim, ſicut datur אל ſive Deus in genere Sanctitatis; ſic etiam dari אל אחר Deum alienum in genere corticum. Cujus reſpectu dicebat Bileam impius Num. 24, v. 4. *Dixit audiens eloquia* אל *i.e. Dei &c.* Quæ verba R. Schimeon Jochaides ſuper quo pax, explicat de Deo alieno.

3. Aliquibus traditum eſt, nomen iſtius corticis eſſe תומיאל ſine א primo, à conſummando: eò quod intentio iſtius ſit, conſumere & conſummare atque deſtruere Sanctitatem, quod abſit, ne ullo modo attingi queat.

4. Cæte-

Digitized by Google

4. Cæterum radicem nominum iſtorum R. Schimeon Jochaides ſuper quo pax, in libro Tikunim attribuit numerationibus Victoriæ & Gloriæ oppoſitis. Et corticem iſtum ipſe vocat כתריאל quaſi coronam Dei: interdum autem כרתיאל, quaſi excitionem Dei, quia per iſtam inſtituitur exciſio & extirpatio impiorum.

5. Quorundam traditione accipimus, corticis iſtius nomen eſſe קמטיאל quaſi dicatur ſucciſio Dei, ita ut eadem ſit ejus explicatio, quæ eſt nominis כרתיאל cujus explicatio ulterior peti poteſt è Phraſi illius loci Job. 22. v. 16. *Qui ſucciſi ſunt, & non erat tempus*; Ubi in Hebræo eſt vox קמטו. Quibus intelliguntur 974 illæ generationes, quæ ſucciſæ ſunt & extirpatæ, ante tempus ipſarum, ſicut alibi diximus.

6. David autem Pſal. 91. v. 6. hunc corticem vocat קטב excidium (quale deſcribitur Deut. 32, v. 24. ubi vocatur *excidium amarum*.)

7. Et huc digitum intendit Moyſes Magiſter noſter ſuper quo pax, Geneſ. 36. v. 31. ſeqq. Ubi v. 32. inquit: *Et regnavit in Edom Bela filius Beor, & nomen civitatis ejus Dinhabah.* Quod urbis nomen reſpicit operationem ejus, executionem nempe judicii. Nomen autem בלא explicandum eſt ex loco illo Thren. 2. v. 2. בלע *abſorbuit Dominus & non pepercit* &c. quia abhinc devaſtatio venit in mundum. Et huc pertinet etiam locus ille Num. 4. v. 20. *Et non ingredientur ad videndum, dum abſorbetur Sanctitas, & morientur.* Iſte enim Cortex abſorbet omnia merita & omnem juſtitiam, ne videantur & appareant coram Deo Benedicto. Et iſte ſe transmutat in velum diſtinctivum, ne conſpiciantur Sacra. Hinc David inquit Pſal. 119. v. 18. *Revela oculos meos, & aſpiciam mirabilia de lege tua.* Et huc etiam pertinet ſomnium Pharaonis Geneſ. 41. *de ſeptem vaccis, & de ſeptem ſpicis abſorbentibus ſeptem vaccas & ſeptem ſpicas plenas atq; bonas.* Hinc dicitur Gen. 41. v. 24. *Et deglutierunt ſpica tenues*, à radice בלע, unde nomen habet cortex iſte.

8. Et ſub iſto cortice in inferioribus erat Bileam filius Beor, cujus nomen idem eſt atque Magiſtri, & nomen filii ad inſtar Patris, ita ut impius verè appareat impii filii influxum hauriens à gradu impio.

9. Aliô ſenſu tamen cortex iſte vocatur filius בעור, quia in hoc nomine continetur radix עור. Cortices enim vocantur 2. Sam. 5. v. 6. *Claudi & cœci & ſurdi atq; muti.*

10. Alia ſignificatione vocatur Beor à radice עור i. e. cutis, quia ipſe erat cortex in ſupernis & ſcoria decem numerationum ſupernarum in Sanctitate atque puritate, quibus omnibus Unitas Dei denotatur.

11. Et nomen urbis ejus erat Dinhabah. Ubi per urbem intelligitur Sella curulis ſive Thronus atque vehiculum ejus. Nomen autem דינהבה deſcendit à Judicio dando: quaſi cortex iſte diceret הב הב dato, dato impium in Gehennam. Et huc pertinet illud Proverb. 30. v. 15. *Fato dua ſunt filia*, quæ clamant הב הב *da, da*, quaſi ſenſus eſſet, judicium expoſcimus à te ô mundi Domine, tu judices impios, eosque ad me adducas.

12. Vel etiam דינהבה nomen habet à Chaldaico הבהוב i.e. aſſatio, quod nempe impii aſſandi ſint [Confer Exod. 12. v. 9. in Targum Hieroſolymitano:] in inferno.

Nume-

Numeratio Secunda.

1. . Numeratio ſecunda vocatur עֹגִיאֵל à ſignificatu placentæ, quia quaſi placenta eſt ſocii ſui. Et hæc eſt explicatio R. Moſcheh Bar Nachman.

2. Eadem tamen vox etiam derivari poteſt ab impediendo, à radice עֹגַן: ita ut ſenſus ſit, per illum detineri & impediri influxum cœleſtem; cumque impedire, ne quis aſſequi poſſit ſublimia: ipſe enim eſt quaſi aulæum diſcernens & ſeparans Jiſraëlitas à Patre ſuo cœleſti.

3. Quidam hoc nomen legunt גֹּעִיאֵל, quaſi à clamando: quia vis corticis hujus in eo conſiſtit, quod ſemper clamet erga Sanctitatem ſibi oppoſitam, à qua influxum accipit, & à qua reædificandum eſt Sanctuarium. Adeoque nomen hoc deſumtum eſt ex dicto illo Jobi 6. v. 5. *An mugiet bos juxta pabulum ſuum?* Semper enim clamat & mugit, ut confundat Emanationem, & deſtructum maneat ædificium.

4. Poſſet etiam derivari à radice גָּוַע expiravit: quia deſiderium illius perpetuum eſt, ut expirent & abſumantur omnes res ſanctæ. Aliis nominibus ſive lectionibus hæc numeratio etiam vocatur עֹגְאֵל & גֹּעְאֵל. Illi autem Doctores & Sapientes, qui de numerationibus ſcripſerunt, non docuerunt ſenſum horum legendi modorum: quamvis rationes illis inſint admirandæ.

5. In Tikkunim autem R. Schimeon Jochaides hoc metrum vocat Adam Belial. Quia modus Sapientiæ in genere Sanctitatis vocatur Adam: ſicut traditur in libro Sohar locis pluribus: unde eidem opponitur Adam Belial. Nomina autem hæc ſupradicta ibidem referuntur ad gradum Pulchritudinis.

6. Quidam etiam hunc corticem vocant בֹּלִיאֵל, quaſi Atheum: quia abnegat naturam & virtutem Dei, ut quaſi ſine Deo ſit.

7. Hoc metrum David Rex Pſalm. 91. v. 5. vocavit *ſagittam volantem interdiu.*

8. Porrò eidem in Lege Gen. 36. v. 33. correſpondet Jobab filius Serach de Bozra.

9. Alio ſenſu vocatur Chez i. e. extraneus à radice חוּץ: quia in Synagoga ſuperna ipſe reſidet foras: & ab illo deſcendit Sapientia extranea, ſeu Philoſophia gentilis.

10. Jobab autem vocatur quaſi אֵיבָה i. e. inimicitia י mutatô in א: quia magnam habet inimicitiam erga Jiſraëlitas. Vel etiam ſic dicitur quaſi אִיּוֹב à pœnis nimirum: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ eum, qui in ſomnio videt Jobi librum in anguſtias venturum propter pœnas quaſdam: hic enim cortex præfectus eſt pœnis.

11. Dici etiam poteſt Jobab quaſi ab אוֹב i. e. Pythone & ariolo, quia ab illo provenit vis iſta pythonizans, & idololatria.

12. Dicitur etiam filius Serach ſive filius luminis ſolaris; item exitium amarum

Deut.

Digitized by Google

Deut. 32. v. 24. Pſal. 91. v. 6. quod obambulat in ſplendore Solis ſub æſtu meridiano ubi dies eſt ferventiſſimus: quare à Davide dicitur, *exitium vaſtans meridie,*

13. Dicitur etiam de Bozra, quod eſt nomen anguſtiarum, quia adverſatur Jiſraëlitis in anguſtiis ſuis, quaſi à צרה vel à בצרה i. e. cohibitio pluviæ ſiccitas, quia pluvias cohibet, juxta illud Jerem. 14. v. 1. *Verbum Domini ad Jeremia ſuper negotio cohibitarum pluviarum.*

14. Vel etiam ſic dicitur ſenſu indicandi defectum, & rem imperfectam quaſi à בציר parum, minimum: quia non eſt perfectus ſive fœcundus, ſed potius Hermaphroditus: Idem etiam eſt caligo & umbra mortis ſemperque retrorſum vadit, nec unquam antrorſum.

Numeratio Tertia.

1. Tertia Numeratio vocatur סתריאל quaſi occultatio Dei: Iſte enim cortex occultat faciem miſericordiæ, juxta illud Thren. 3. v. 44. *Operuiſti te nube, ne tranſire poſſet oratio.* Oppoſituſque eſt gradui ſuperno tertio, cui eſt natura contraria.

2. Doctor autem pius R. Jehudah Barjakar traditione accepit à Magiſtris ſuis ſanctis, nomen corticis iſtius eſſe הרסיאל à diruendo & deſtruendo: quia præſit omni demolitioni & devaſtationi: unde ab eo in mundum veniat omnis vaſtitas omniſque deſolatio; Quod eſt oppoſitum gradus Binah ſeu matris intelligendi, quæ ab ædificando dicitur, & habitare nobiſcum facit Divinam gloriam, & manifeſtat divinitatem; mundique ſtructuram ædificat: cum iſte cortex præcludat Divinitatem & deſtruat ſtructuram. Unde juxta hunc ſenſum etiam dici poteſt סתריאל à radice Chaldaica סתר deſtruxit, demolitus eſt.

3. In libro Tikkunim autem R. Schimeon Ben Jochai eundem vocat שעריאל i. e. hirſutum: unde ſcilicet vis Eſavi eſſet, qui hirſutus erat. Hinc etiam Magiſtri noſtri dicunt, pilos ſeu capillitium oſtendere, dedecus eſſe mulieri.

4. Alii dicunt nomen iſtius corticis eſſe עיתיאל i. e. opportunus, forte è ſenſu Lev. 16. v. 21. *Et dabit eos ſuper caput hirci, & mittet in manu viri opportuni ad deſertum.* Senſus autem eſt, quod cortex hic opportunus adſit, ut ſeipſum faciat Deum: ſicut accidebat in vitulo: qui etiam fiebat à ſeipſo.

5. Quidam autem interpretes ſcribunt, tres iſtos cortices quaſi in momento iterum periiſſe: quod convenit cum illo Rabbinorum: Conſtruxit Deus mundos, iterumque deſtruxit eos. Et juxta mentem iſtorum tres iſti cortices immundi non amplius exiſtunt: nec ſuperſunt, niſi cortices ſeptem. Hoc tamen non convenit cum opinione R. Schimeon Ben Jochai; qui diſerte in Sohar huic cortici tribuit nomen שעריאל: Unde Eſav hirſutus ſuam nactus ſit poteſtatem: & unde nata ſit illa conſuetudo, quod capillus mulieri ſit dedecoroſus.

6. Et quidam dicunt, nomen iſtius corticis eſſe עשריאל quaſi à decade, quia decem ſint ſpecies corticum, qui vocentur decem coronæ inferiores, quorum reſpectu Jacob Eſavo dono dederit decem aſinos & decem aſinas Gen. 32. v. 15.

7. Et hunc corticem David Pſal. 91. v. 3. appellat *peſtem corruptionum.* Et propter hanc radicem דבר, ab iſto oriri dicitur omnis maledicentia, quæ in mundo eſt. [Confer Michæ 7. v. 5.] Quò pertinet etiam locus ille Pſal. 52. v. 4. *Corruptiones cogitavit lingua tua.*

8. Et cortex hic eſt pater impuritatis: & ſeptem turmæ impuritatis ab ipſo prodeunt. Et ab eo Igrath filia Machalath filiæ Jiſchmaëlis accepit poteſtatem ſuam, quod exeat nocte Sabbathina, & noctu diei quartæ cum ſeptem turmis impuritatis ad perdendum orbem: & niſi halitus puerorum in Schola diſcentium eam impediret; fieri poſſet, ut illa totum vaſtaret orbem.

9. Huic in Lege Gen. 36. v. 34. correſpondet *Chuſcham de terra Themanitica.* Nomen hoc autem denotat ſurdum: & huc refertur locus Gen. 46. v. 23. Et iſte cortex ſurditatem in mundum introducit, unde idola dicuntur ſurda & cœca.

10. Vel etiam vocatur hoc nomine à radice חוש i. e. feſtinavit: quia feſtinat ad accuſandum, ut pœnas in mundum introducat.

11. Et erat de terra Themanatica i. e. à numerando: quia numerat peccata Jiſraëlitarum: & coram Deo ſic loquitur: O Domine mundi, nonne ſic vel ſic egerunt Jiſraëlitæ hac vel illa die: & manifeſtum notumque eſt coram throno gloriæ tuæ, quod ſeptem terras puras creaveris in unitate tua in terra ſuperna, quæ eſt gradus Binah ſive informationis; qui etiam dicitur mundus venturus: ita ut, qui dignus eſt, delectari queat & voluptate frui in terra hac: & hoc Sabbathum mundanum eſt pars ſexageſima mundi venturi: & qui illud ipſum obſervat, & implet legem tuam, nutrimentum accipit à metro iſto. Eodemque modo creaſti quatuor gradus in decem turmis impuritatis, qui vocantur umbra mortis, ſicut dicit Hiob c. 10. v. 22. *Terram obſcuritatis ſicut caligo umbræ mortis* &c. Mihi igitur ô Domine mundi tradas transgreſſores Jiſraëlitas in infernum. Et hoc ipſum eſt, quod dicit Salomo Proverb. 30. v. 15. *Tria ſunt, quæ non ſaturabuntur: & quatuor non dicunt, ſatis eſt.* Iſtæ ſunt decem turmæ impuritatis.

12. Et tres iſtæ Numerationes vocantur Caput eodem modo, ut tres Numerationes primæ atque ſublimes in Sanctitate. Et ſi cortices iſti manſiſſent in ſuo ſtatu, & in robore ſuo; totus mundus ne unica quidem hora ſubſiſtere potuiſſet. Sed ita placuit Deo altiſſimo, qui benedictus ſit, ut illis influentiam largiatur puram, eosque contegat, ut ne uſque adeo poſſint eſſe validi.

13. Reſtant igitur ſeptem cortices reſpectu ſeptem Numerationum ſtructuræ. Et è ſeptem illis emanarunt ſeptuaginta Duces atque præfecti ſuper ſeptuaginta populos; quia ſinguli horum corticum in ſe continent decadem, unde fluit ſeptuagenarius ille.

Numeratio Quarta.

1. Numeratio quarta vocatur געשכלה quaſi concutiens omnia. Scribitque R. Moſcheh Barnachmon; ſe nomen hoc traditione accepiſſe à doctore noſtro pio p. m.

Digitized by Google

p.m. & multa hoc nomine continentur atque indigitantur mala admiranda : juxta ſententiam Cabbaliſtarum inter Jiſraëlitas : & ab iſta virtute revolvuntur multæ revolutiones & confuſiones, quæ renovantur, dum illa renovant fœdera ſua. Simile dari poteſt diligentibus terrenum, quia ſicut cùm mons quidam concutitur atque tremit, multæ pereunt animæ, donec finita ſit ira, per inſtrumentum iræ Divinæ. Ita hic plura contingunt, quàm ore quis effari queat. Atque tunc Angeli pacis amarô fletu plorant. Atque hoc ſecretum eſt ſummum: ſicut ſcribit Doctor ille excellens & Cabbaliſta inſignis R. Jitzchak Halaban in Secretis ſuis intimioribus : quod cortex hic concutiat terram, velitque eandem diſperdere, ſponſamque detentam in horto Eden expellere, ubi quietem habet, ut habitaculum ſuum accipiat in monte Gaaſch i.e. commotionis, Joſ. 24. v. 30: quia deſiderium ejus ſit extirpare plantas horti, plantatas plantatione verâ; expellere patrem, dimittere matrem, & interficere liberos. Ad inſtar ſerpentis, qui venenum ſuum morſu oris ſui in hominem immittit.

2. Et intuitu iſtius corticis David Pſal. 91. v. 6. commemorat peſtem in caligine ambulantem, quæ vox etiam denotat immaturitatem Exod. 9. v. 32. quoniam cortex iſte immaturum & ſterile reddit triticum, ſpicasque graciles, prout tales Pharao in ſomnio ſuo videbat: atque hinc peſtis venit in mundum.

3. Inter peſtem autem דֶּבֶר & inter plagam מַגֵּפָה differentia quædam eſt; & plaga multò eſt peſte ferocior. Nam peſtis (juxta Gemaræ tradita) eſt, ſi in urbe quadam ducentorum vel trecentorum peditum pro exercitu, terni moriantur per tridua: plaga autem; ſi hora unica moriantur viginti quatuor millia, ſicut ſcriptum eſt Num. 25. v. 9. *Et mortui fuerunt in plaga quatuor & viginti millia.*

4. Iſtæ autem poteſtates, cum inceperunt graſſari, & poſtmodum Jiſraëlitæ ritè convertuntur, jejuniisque & ſupplicationibus ſeſe humiliant, ſtatim revertuntur in locum ſuum, metuuntque clariorem & altiorem tubæ ſonum : prout feſto novi anni tuba clangitur, ut confundatur Satanas. Unde cum peſtis malum graſſatur, auditô tubæ clangore mox ceſſat. Sed plaga quæ deſcendit à metro ſeveritatis ſupernæ, hoc medio non abit in locum ſuum, ſed mediante ſuffitu, ſicut ſcriptum eſt Num. 16. v. 47. *Et Aaron dedit ſuffitum, & expiavit ſuper populum, & cohibita eſt plaga.*

5. Huic autem Numerationi inter Reges illos Edomiticos Gen. 36. v. 33. correſpondet Rex Hadad filius Bedad, qui percuſſit Midian in agro Moab: & nomen civitatis ejus eſt Avith. Vocatur autem Hadad à radice דַּד i.e. uber ſive mamma, quia iſte eſt ſcaturigo poteſtatum immundarum, unde hæ influxum ſuum aſſugunt.

6. Alio ſenſu vox Hadad explicari poteſt à nomine הוֹד juxta illud Dan. 10. v. 8. *Et vis mea mutata eſt in me in corruptionem:* quia cortices hi corruptionem inferunt mundo.

7. Dicitur autem filius Bedad i.e. ſolitarius : quia iſti cortices inter alia mala, quæ in mundo cauſantur, etiam lepra affligunt hominem, ſicut ſcriptum eſt Levit. 13. v. 46. *Solus habitabit, extra Caſtra erit habitatio ejus.*

Digitized by Google

8. Cum autem dicitur, hunc percuſſiſſe Midian in agro Moab; Senſus eſt hunc percutere peſte, cum judicio (ut ſonat vox Madian) ſeptuaginta Synedrialium ſupernorum ſic ſtatuitur: in agro Moab i.e. in agro poteſtatis immundæ, qui oppoſitus eſt agro pomorum arborique puræ atque ſanctæ. Hinc utitur nomine Moab ad denotandam impuritatem. Nomen autem civitatis ejus i.e. vehiculi ejus eſt Avith à pervertendo, juxta ſenſum radicis עוּת, ubi denotatur curvitas & perverſitas incorrigibilis. Unde etiam pervertendo contorquet judicia Jiſraëlis, & propterea vocatur intorſio.

Numeratio Quinta.

1. Numeratio quinta vocatur גּוֹלְהָב quaſi flammans. Scribit autem R. Moſcheh Bar Nachman, traditum ſibi à R. Joſchijah Babylonico, quod à Numeratione hac incipiat mundus corporeus, qui ab oculis hominum occultatus eſt; quodque thronus ejus circundatus ſit flamma ignis: unde niſi benignitas ſummi omnium Creatoris id impediret, turmæ exercitusque atque miniſtri hujus corticis diſperderent & deſtruerent omnes creaturas inferiores, & unico momento extinguerentur ſub cœlo, virtute magnarum illarum ignis flammarum prodeuntium à comburentibus poteſtatibus exercituum ejus. Et propter opera hæc admiranda à poteſtate hac promanantia temporibus Sapientum cortex iſte cognominatus eſt prunarum candentium nomine, atque flammantium. Adde quod catervæ exercitusque atque ſocii ejus velociſſimè incedant, hominibusque opera ſua repræſentent, ipſis tamen non viſis, quoniam oculo percipi nequeunt. Et quamvis emanent è mundo quodam, qui cognominatur corporeus; hic tamen ſimilis eſt mundo Emanativo ſuperno, unde emanat anima etiam multò inferior.

2. David autem Pſal. 91. v. 3. hunc corticem vocat *rete tenſum*. Et huc pertinet illud Proverb. 22. v. 5. *Spina & laquei ſunt in via perverſi.* Et hic cortex præpoſitus eſt omnibus illis malis Spiritibus, qui laqueos tendunt reconditos hominibus. Et ab hoc etiam creatus eſt prava concupiſcentia & Angelus mortis: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri p. m. ipſum Satanam eſſe pravam concupiſcentiam & Angelum mortis. Et cum homo abſcedit in domum mundi ſui, hic cortex eidem ponit laqueos, ut eum intercipiat tendentem in mundum venturum, quod etiam fit, niſi Dominus ſit auxilium ejus, ſicut ſcriptum eſt Pſal. 37. v. 33. *Dominus non derelinquet eum in manu ejus.*

3. Et cum hoc cortice in Lege Gen. 37. correſpondet Samlah de Masrekah, quod habet ſenſum veſtis in ſanguine provolutæ. Masrekah autem habet ſignificationem denudandi dentes, juxta illud Jeſ. 7. v. 18. quia Spiritus hi denudant dentes & ſtrident contra Jiſraëlitas, eosque contumeliis & probris afficiunt. Atque hinc procreantur multi Spiritus noxii, & multæ animæ populorum mundi, qui blaſphemant & probris afficiunt Dominum in ſupernis, hinc cortex iſte vocatur veſtis contumelioſa.

Nume-

Digitized by Google

Numeratio Sexta.

1. Numeratio ſexta vocatur תִּגְרִירוֹן i.e. litigium. Scribit autem R. Moſcheh Bar Nachman traditum ſibi ab ore Magiſtri ſui nomine Doctoris noſtri pii R. Jitzchak, quod Numeratio hæc certis temporibus cum ſeveritate ſuperna litiget, & bellum gerat. Atque tum prava plurima & influentiæ peſſimæ exoriuntur ſupra & infra, & multæ turmæ adverſariorum corruptiones inſtituunt in ira & effervefcentia & furore magno, cum maximo tumultu, quę omnia ab hac Numeratione emanant, ut homini arrigantur comæ. Et hic cortex ſemper litem habet cum Jiſraëlitis.

2. David autem hoc putamen vocat aſpidis nomine שַׁחַל Pſal. 91. v. 13. (vel juxta Hebræos leopardum,) cum dicit: *Super aſpidem & viperam calcabis.* Et huc pertinet, quod dicit Salomoh Proverb. 26. v. 13. *Dixit piger: Leopardus eſt in via.* Quæ vox שַׁחַל juxta radicem חָלוֹן etiam denotat morbum & infirmitatem. Et iſte numerus medium occupat locum inter Sephiras impuritatis, earumque catervas ſuperiores & inferiores.

3. Et ipſius reſpectu dicitur Gen. 36. v. 37: quod poſt Samlah *regnaverit Schaul de latitudinibus fluvii*, ubi ne legas Schaul ſed שְׁאוֹל fovea, juxta illud Pſ. 9. v. 18. *Revertantur impii ad foveam.* Et hic eſt gradus unus de gradibus inferni. Dicitur autem de latitudinibus fluvii: Quia infinita eſt latitudo inferni. Hic autem dicitur fluvius, quia in illo dealbantur & emundantur peccata Jiſraëlitarum ad inſtar mulieris menſtruatæ, quæ ſubmergi cogitur in fluvio. In Sanctitate autem *latitudinis fluvii* eſt nomen gradus Binah ſive informationis, à qua procedit Severitas ſuperna, ſubque illa locum habet.

Numeratio Septima.

1. Numeratio ſeptima vocatur עֹרֵב זֹרֵם i.e. corvus diſpergens. Scribit autem R. Moſcheh Bar Nachman de hoc cortice ſequentia: Diu de hoc nomine nihil reperire potui, mirabarque viſionem, & nemo eandem mihi declarabat: donec occulta hæc me compellerent, ut quæſtiones aliquas cum dubiis meis ſuper Talmude emitterem in regiones remotas ad aliquos Magiſtrorum meorum: ubi elapſis quindecim menſibus, reſponſum accepi ab inſigni Doctore R. Jitzchak: qui inter cætera oculos meos ſuper hoc nomine illuſtravit, dicens: Nomen hoc conſtare duabus vocibus, ſenſumque hunc eſſe; Sicut corvus immitis diſpergere intendit pullos ſuos; ita intentionem iſtius corticis eſſe, ut diſpergat atque diſperdat ſemen ſanctum proſeminatum in theſaurum fundamenti mundi. Cui aliam quoque addebat explicationem ſequentem: quod cortex iſte dicatur, quaſi diſpergens dulcedinem. Cum enim influxum accipit è fundamento, hic dulcis eſt ipſi: ſed poſtquam eundem accepit, acceptum iterum diſpergit. Hæc ille. David autem Pſ. 91. v. 13. hunc corticem vocat פֶּתֶן *viperam.*

Digitized by Google

2. Et ab hoc putamine influxum ſuum hauriunt catervæ illæ impuritatis, quarum nomina ſunt עזא & עזאל & אשמדאי & חובה. Unde dicunt Magiſtri noſtri: Aquæ ultimæ debitum; (cujus ſenſus literalis eſt: poſt ſumtum cibum manus neceſſariò lavandas. Senſus autem myſticus denotat aquas ultimas pertinere ad corticem חובה i.e. debitum.) Et iſtæ ſunt ſella ejus currulis. Et intuitu iſtorum in terra dantur Angeli perditionis, qui comedunt fruſta panum & micas ollarum hominibus.

3. In lege autem eidem correſpondet loco citato Gen. 36. Baal Chanan filius Achbor. Baal autem eſt nomen Idoli, juxta illud Hoſ. 2. v. 17. *Et removebo nomina Baalim de ore ejus*; prout porro etiam ſcriptum eſt de Idolo Baal Peor Num. 25. v. 3. Et hic erat gradus iſte ſextus in impuritate, qui eo uſque accuſabat Iſraëlitas, donec ex ipſis cæderentur viginti quatuor millia Num. 25. v. 9. Unde vocatur Baal Chanan, ſive Dominus gratiæ, nimirum per antiphraſin, quia immitis eſt admodum: ſicut qui cæcus eſt appellari ſolet סגי נהור i.e. multi luminis uſum habens. Dicitur autem filius Achbor à radice עכר turbavit, quia multis turbis affligit Jiſraëlitas.

Numeratio Octava.

1. Numeratio octava vocatur סמאל. Scribit autem R. Moſcheh Bar Nachman de hac ſequentia: Traditum nobis eſt, hunc corticem excitare litigia, & confundere omnes conſeſſus omnium numerationum. Et quæcunque ab illo emanant, omnes ſunt Spiritus mendaces, nec ſtabiles ſunt verbis ſuis: hominibus autem exhibent viſiones fallaces: & adverſantur, & bella gerunt cum victoria Jiſraëlis. Opera autem iſtarum turmarum iſtorumque ducum ab hoc cortice prodeuntium tàm admiranda ſunt & grandia, ut vix narrari queant. Et hi multô timore atque terrore mundum percellunt. Et inter iſtas catervas apparet quaſi ſpecies ignis rutili: & omnes aſpectu ſunt rubicundi: unde dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, Eſavum vocatum fuiſſe Edom, i.e. rubrum; quia ipſe & veſtes ejus; & terra ejus eſſet rubei coloris: &c.

2. Atque hinc etiam lapſi ſunt quidam è ſapientibus & piis Jiſraëlitarum. Nam מחלת filia Jiſchmaël prodit atque canit & ludit coram Samaële, cum 478. Ducibus magnis, juxta numerum Nominis ejus. Omnique tempore Feſtorum ſanctorum לילית pariter exit, & ejulat ſub noctis medium in Deſerto magno atque terribili, cumque ipſa 480. Duces, juxta numerum Nominis ejus ſimul adſunt, & cum eâ ejulant: eâdemque horâ ambæ hæ partes vehementer invicem litigant, ut præ clamore eorum remittant columnæ Cœli, & contremiſcat Terra. Interdum enim Lilith Regina ſponſa eſt & deſiderium Samaëlis; interdum autem Machalath filia Jiſchmaël: Et proptereà nova ſemper Zelotypia, novaque jurgia inter Duces utriusque exercitus.

3. Tota tamen intentio & cogitatio potiſſima illorum eo tendit ut adverſentur Capitibus populi Sancti. De Samaële autem notum eſt omnibus ſapientibus Iſraëlitarum, quod ſit Dux ille, qui in cœlis accuſat populum ſanctum; de quo pleni ſunt omnes Commentarii & ipſe Talmudis Codex. Ita ut quæcunque Cabbaliſta ille ſcribit

bit de Samaële, & generationibus, familiis, & viis ejus, deque dominio exercituum, turmarumque & catervarum ejus, item de exitu & introitu, deque omnibus formis & figuris formarum ejus, & operationibus & cuſtodiis & arcibus & ſedibus ejus, præ copia hic narrari nequeant,

4. David autem Pſalmo 91. v. 13. eundem vocat כפיר Leunculum: (confer 1. Pet. 5, 5.) quæ vox à radice כפר etiam habet ſignificationem abnegandi: hinc ab eo in mundum venit atheiſmus & abnegatio Dei. Dicitur autem Abnegator, quia atheiſmum introducit in corda hominum, ut eos tentet; & impii ipſum ſequuntur.

5. Huc etiam pertinet, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ! Futuro tempore adducet Sanctus ille, qui benedictus ſit! pravam concupiſcentiam, eamque mactabit. (confer. Rom. 8, 13. Col. 3, 3. 5. Gal. 5, 24. 2. Tim. 2, 11.)

6. De juſto autem dicit Scriptura Prov. 28, 1. *Juſtus ad inſtar leunculi fiduciam habet.* Id eſt: Quamvis accedat Leo iſte, abnegator, ad tentandum eum; ille tamen confidit in Nomine Domini.

7. Ad hunc corticem pertinet quod ſcribitur in Lege Gen. 36, 39. *Et regnavit pro eo Hadar, & nomen civitatis ejus Pau; & nomen uxoris ejus Mehetabel, filia Matred filia Mezahab.* Vocatur autem הדר i.e. gloria ſeu decus, prout dicitur Dan. 10, 8. הודי *& decus meum mutatum in me eſt in corruptionem.* Iſte enim cortex opponitur gradui Hod, in Sanctitate. Nomen autem civitatis ejus, i.e. Throni atque vehiculi ejus, quo denotatur portio quædam impuritatis. Nam nomen עיר i.e. civitatis, alludit ad אויר i.e. aër, ad genus impuritatis pertinens. פעו, ſive Pau autem eſt quaſi פרעו Pharao ſupernus, qui eſt *draco ille magnus, cubans in medio ſuorum fluminum* Ez. 29, 3. Per uxorem autem intelligitur gradus ille, qui ab eo influxum accipit. מהיטבאל autem ſenſum habet rei non bonæ, & alludit ad locum Jeſch. 7, 6. *& regnare faciamus Regem in medio ejus filium Tabel.* Meditabantur enim quomodo à ſeſe abjicerent jugum regni cœlorum, & ſervirent idolo, quod dicitur Tabel. Eadem autem vocatur filia Matred; cujus ſenſus eſt ejicere, expellere, extrudere. Porrò hæc dicitur Filia aquarum auri; quia producta eſt à Severitatis gradu, quo pertinet aurum, quo denotatur judicium perfectum, atque bonum in occulto reſervatum pro juſtis.

8. Et quamvis in Sohar Tractatu Idræ primæ Sect. Naſo; R. Schimeon Jochaides iſtos verſiculos ſenſu contrario explicet, & quidem de gradu in Sanctitate ultimo, nempe de metro Regni: utraque tamen opinio eſt vera; quia etiam hoc contra illud fecit Deus Eccleſ. 7, 15. ita ut, quod in Sanctitate eſt, eodem modo ſit in Impuritate. Intellectus ergo iis quæ de his traduntur 1. Paral. 1, 43, uſque ad 50. etiam intelliges iſta.

Numeratio Nona.

1. Numeratio nona vocatur גמליאל. De iſta autem R. Moſcheh bar Nachman ſcribit in hunc modum: De numeratione hac à Viris piis atque excellentibus terribilia

Digitized by Google

ribilia accepimus, quæ qui corde præditus eſt intelligente, ipſe capiet, & inquiret in commentariis Rabbinorum noſtrorum bonæ memoriæ! Alia eſt traditio, in Urbe Abrel in Synagogâ Doctoris Excellentis R. Schlomoh, inſignis Cabbaliſtæ ſcriptum inventum eſſe in Commentariis ejus, diſertis hisce verbis: In turba ſupernâ dari Adverſarium quendam Igneum, cujus ſit nomen Gamliel: & quando ille influxum accipit & affugit à gradu Hod ſeu gloriæ, terram cœlumque omnesque exercitus eorum pace frui; ejusque ſpiritus apparere hominibus, iisque datam eſſe poteſtatem his manifeſtandi futura occulta. Porrò tamen & alias dari turmas, à quibus influxum accipiat adverſarius iſte; quibus ipſe quoque miniſtret ut ſervus Domino ſuo: quod cum ſit inverti nomen ejus ut dicatur נחשיאל״ à ſerpente: & omnes ejus catervas eſſe terribiles, ut omnes perterreſiant, quicunque eos aſpiciunt: iſti enim Spiritus mutantur in formam ſerpentum, & apti ſunt corrumpere aërem. Hæc ille.

2. Atque hinc intelligi poteſt, quod ſcripſerunt Magiſtri noſtri p. m. de Samaële, qui inequitaverit ſerpenti formato in figuram cameli.

3. Datur autem גמל״ de genere boni, ſenſu nempe retribuendi; & pariter de genere mali: hinc iſte vocatur Gamliel.

4. David autem Pſ. 91. v. 13. hunc corticem vocat תנין״ draconem, dum inquit: *Et conculcabis leonem & draconem.*

5. Idem cortex etiam vocatur Aſinus. Sicut enim inter modos ſublimes datur bos & aſinus; quibus nominibus intelliguntur juſtus ſeu Fundamentum, atque Regnum: ſic & in corticibus. Et impurus iſte aſinus deſideravit Dinam filiam Jacobi; inque illam injici curavit ſpurcitiem ſuam Gen. 34. v. 2. ſeqq.

6. Et è gradu hoc influxum affugunt Lilith & Aſmodeus, omnesque cæteræ turmæ impuritatis, quæ commoventur ut in mundum veniant. Idem quoque vocatur שאירה״.

7. Ad hunc gradum in Eſavi familia pertinet, Aholibamah Gen. 36. v. 14. filia Hanah filia Zibeon. Idem cortex etiam vocatur Naëmah à Pulchritudine: & apparere ſolet hominibus in ſomnio, ad inſtar pulchræ mulieris, ut illos concitet ad Gonorrheam, è qua deinde generatur malus Spiritus, quales in Scriptura vocantur *plaga filiorum Adami*, à quibus tales deducuntur ad imum uſque Gehennæ gradum. Et huc pertinet illud Jeſ. 49. v. 17. *Demolientes te & deſtruentes te à te exeunt*,

8. Et de metro iſto, quod bovis & aſini nomine appellatur inter turmas impuritatis, dixerunt Magiſtri noſtri p. m. quatuor eſſe damnorum patres ſeu ſumma genera, ut ſunt Bos, Fovea, Depaſtio, & Incendium. Ubi per Bovem intelligitur gradus iſte nonus in impuritate, qui alias vocatur Draco. Per Foveam autem intelligitur gradus decimus impuritatis. Per מבעה Depaſtionem autem intelligitur Samaël & exercitus ejus, quia hæc vox propriè habet ſignificationem perquirendi; iſte autem quàm accuratiſſimè inquirit in peccata Jiſraëlitarum, unde ſenſus iſtius vocis meritò petitur ex loco Obadiæ primô v. 6. נבעו״ *Inquiſita ſunt abſcondita ejus.* Unde Rabh inquit, per vocem מבעה״ intelligi dentem, de quibus dicitur Pſal. 3. v. 8. *Dentes impiorum confregiſti.*

Digitized by Google

giſti. Et Samuel dicit, hâc voce intelligi Adam Belial. Per הבער Incendium autem intelligitur gradus primus impuritatis, qui vocatur Belah filius Beor, qui incendium excitat homini in Gehenna. Et ille gradus etiam vocatur excidium amarum Deut. 32. v. 24: Qui obambulat ſub æſtu diei; de quo dicitur Pſ. 91. v. 6: *Non timebis &c. ab excidio vaſtante in meridie.* Ubi intelligitur vehementia fervoris ſolaris. Unde Magiſtri noſtri p. m. hîc quoque dicunt, Bovem non eſſe ſimilem Foveæ; quia ſingulis illis denotantur turmæ ſpeciales perditrices, à quibus damnum inferretur mundo, niſi cuſtos Jiſraëlis id impediret.

Numeratio Decima.

1. Numeratio decima vocatur לילית, cujus ſæpiſſimè fit mentio in commentariis & in Talmude. R. Moſcheh Bar Nachman autem in libris ſuis Cabbaliſticis ſcribit, ſe inveniſſe in Maſorath Tikkun Doctoris excellentis R. Elchanan, quod iſte cortex erga totam familiam ſupernam excitet jurgia, litesque & odium, quodque opponatur Numerationi Sapientibus Iſraëlitarum atque Prophetis eorum notiſſimæ (i. e. Regno) cui ſemper adverſetur: & niſi ſic ſtatutum eſſet, ne regnum unum contingere poſſet alterum, vel unius pili latitudine; Hæc ſemper inchoaret contentionem & controverſias furore magno atque iracundia, idque manu elevata, atque imperterrita, ita ut bellum exſuſcitaret vehementiſſimum. Illa autem ejulat ejulatu horrendo &c.

2. Dicunt autem Cabbaliſtæ, principem illum, qui ei miniſtrat, vocari שריאל. Et traditum eſt, Principem hunc magnum eſſe Regem inter omnes in aëre dominantes duces.

3. Dicuntque Magiſtri noſtri quod nocte media diei expiationis cortex iſte invitus venire cogatur, vi operationum à Senibus Sapientibus inſtitutarum, advolans cum centum & triginta uno heroibus volitantibus in aëre, quorum facies ſcintillas ignis de ſe emittat. Ubi magnus ille Scriba, Pipiron nomine, ſcripta & obſignata à manu Regis Sariel, adducat omnia firmamenti ſecreta, eaque manifeſtet ſenioribus. Quorum dominium magnum eſt per omne firmamentum cœlorum.

4. A Numeratione autem ſupradicta, & ab Emanatione Principis ejus multæ proveniunt turmæ Dæmonum, & Lemurum, & malignorum Spirituum, qui forma humana apparent. Et hi ſunt illi, de quibus multoties dicunt Magiſtri noſtri p. m. quod ex parte ſimiles ſint Angelis miniſtrantibus, & ex parte hominibus &c.

5. Porrò traditum eſt Sapientibus noſtris Sanctis p. m. dari Adverſarium quendam magnum adverſus Metrum juſti i. e. Fundamenti, & adverſus Metrum Regni, cui nomen ſit כתר עטרת ab occultatione coronæ, quia nempe hic occultet coronam. Et huc pertinet illud Ezech. 21. v. 26. *Remove Cidarim & leva coronam.* Nam ſublato pileo elevatur corona.

6. Sciendum autem talem eſſe diſpoſitionem in ſuperis, qualis eſt hic deorſum: & ſicut duæ perſonæ hic infra coadunitæ fuerunt in corpore uno materiali ; ita duas perſonas unitas fuiſſe ſupra in poteſtate Spirituali. Et ſicuti zelus erat hîc infra ex parte ſerpentis, & ſicuti libido & prava concupiſcentia oriebatur in Chavvah : ita libido quaſi & cogitatio ſimilis oriebatur ſupra ex parte Metri marium i. e. Regni. Et ſicut totô illo tempore, poſtquam Adam ſeductus erat à Chavvah, ipſe generabat Spiritus & Dæmones, & varia genera nocentium atque lemurum : ſic in ſupernis, ſi ita dicere licet, faciebat Spiritus ſeductor in Spiritualibus, & Lilith adverſabatur Metro Fundamenti atque Regni, ne hoc ab illo acciperet ſemen Spirituale : atque tunc vis iſta Spiritualis impura illud cooperiebat; atque contegebat potentiam internam ſanctam, ne poſſet prodire in actum, propter ſuperinductum iſtum pileum. Et exhinc generabantur à Fundamento poteſtates peregrinæ atque malæ, tam ſupra quàm infra : & ſemen ſanctum occultum non poterat prodire in actum, niſi virtute Heroum quorundam paucorum atque ſingularium, quales erant Scheth, Chanoch, Methuſalah; Noach; Schem; & Eber. Sed generationes mundi colebant idola. Poteſtas enim ſupradicta contegebat fundamentum mundi, & coronam decoris, & prohibebat, ne ſemen pacis è potentia prodire poſſet in actum: ita ut, ſi ita dicere liceret, juſtus quaſi ceſpitaverit coram impio. Donec in benignitate adornaretur thronus & exoriretur lumen ad inſtar ſolis, quod erat Abraham pater noſter, qui veſtiebatur metro benignitatis erga tranſeuntes huc illuc & iter facientes; & plantabat lucum benignitatis ad omnes mundi cardines, & invocabat nomen אל Dei mundi; atque ſeipſum tradebat furno ardenti præ zelo pro Deo ſuo: & idololatriam è terra expurgabat, plurimisque prædicabat, non ſerviendum eſſe niſi Deo unico: unde ipſe Proſelytos faciebat viros, & Sarah convertebat mulieres, ſicut ſcriptum eſt Gen. 12. v. 5. *Et Abram accepit Sarai &c. & animam, quam fecerant in Chavàn.* Cum igitur hic circumcideret præputium carnis ſuæ, tunc tollebat cidarim, & elevabat corollam; & radicem figebat ſupra, fructum autem proferebat infra, atque ſemen pacis, occultatum in potentia ſua, tunc prodibat in actum. Atque tum ex una parte perficiebatur thronus gloriæ, & inquinamentum ceſſabat tempore promulgatæ Legis.

7. Nondum tamen omnino eſt conſummatus gloriæ thronus, donec converſæ fuerint omnes gentes ad cultum Creatoris noſtri Benedicti, factique fuerint Proſelyti, ſubingreſſi ſubter alas gloriæ cohabitantis, ut cuſtodiant legem ejus, eidemque ſerviant humero unico integro, ſicut ſcribit Propheta Zeph. 3. v. 9. *Quia tunc convertam ad populos labium purum ad invocandum omnes nomen Domini* &c. Atque tunc tolletur cidaris & omnino elevabitur corolla ſuper coronas omnes. Amen!

Cap. III.

Adducitur opinio alia de undecim Gradibus Corticum, juxta ſententiam R. Jitzchak Lorjenſis Germani, qui illos confert multis cum locis Scriptu-

Digitized by Google

Scriptura. Porrò quoq; ſermo eſt de Samaël & Lilith, & de ſeptuaginta Ducibus; item de Nube Levi, cujus mentio fit apud Prophetam Ieſaiam.

§. 1.

NOn tamen ſiccô pede prætereunda eſt Cabbala R. Jizchak Lorjenſis, quod nempe Spiritus immundi, qui vocantur Cortices, dividantur in undecim turmas. Cùm enim ſimiles eſſe velint Sanctitati, non acquieſcunt, inquit, in diviſione prima, qua diſpeſcuntur in decadem Divinitatis inſtar, quô ipſô eſſent in numero perfecto; ſed aſſimilari quoque volunt illi, quod ſimili caret & ſub numerum redigere Infinitum, quod omni numero elevatius eſt: quare in undecim phalanges diſcedunt. Decadem nempe aſſumunt ad inſtar Sephirarum, quæ pondus ſunt & menſuræ omnium; unitatem autem aſſumunt ad inſtar Lucis, quod interius illas adimplet, & exterius eas ambit. Quô ipsô invertunt, quod Abraham dicit in libro Jezirah: Decem ſunt & non undecim: Nec meminerunt illius, quod dixerunt Magiſtri noſtri: qui auget perfectum, minuit.

§. 2. Errorem hunc Magiſter ſupra dictus correſpondere dicit undecim Maledictionibus montis Ebal. Deut. 27, 15. Et undecim Ducibus Edom Geneſ. 36, item voculæ אי ubi Deut. 32, 37: Porrò undecim ſpeciebus ſuffimenti: item undecim diebus A Choreb, via montis Seir Deuter. 1, 2: ubi alludit ad vaſtationem & piloſitatem Corticum juxta Geneſ. 27. v. 11. Jeſ. 13 v. 21: Uſque ad Kadeſch Barnea, i. e. uſque ad terram Sanctitatis, quâ denotatur beatitudo noſtra poſt confractionem & annihilationem Corticum, quæ conſiſtit in fruitione intimæ medullæ omnium mundorum Angelici, Intellectualis & Objectivi ſeu Archetypi, qui communiter dicuntur Formativus, Creativus & Emanativus.

§. 3. Porrò etiam comparantur cum undecim tapetibus caprinis ab extra contegentibus tabernaculum, & quia non tantum quinquageſies mentio fit exitûs ex Ægypto in Lege, (quô numero denotatur, per gradum Intelligentiæ, ſub cujus claſſe hic numerus comprehenditur, Iſraëlitas liberatos eſſe ex abyſſis quinquaginta graduum impuritatis:) Sed præterea ejusdem exitus undecies fit mentio, ut appareat illos præterea eductos eſſe ex undecim corticibus ſupra dictis. Prout iſta liberatio non facta eſt immediatè per Intelligentiam, ſed mediante Seir Anpin, qui denotatur per literam ו ſymbolum ſenarii, & per uxorem ejus, quam litera ה deſignat quinarii nota, qui ſimul ſumti efficiunt undecim. Cortices enim non pertingunt ad tres ſuperiores, ſed tantùm hærent circa ו & ה quorum numerus ſimul ſumtus eſt undecim.

§. 4. Et quia Spiritus immundi tantopere deſiderant ſimiles eſſe Divinitati, hine ſe ipſos quoque diſpeſcuerunt in duas acies, quarum unam ducit Samaël, qui opponitur τῷ Seir Anpin & literæ ו. Altera autem regitur à Lilith, quæ opponitur literæ ה nempe Regno ſancto: ita ut & illi ſub ſe habeant ſenarium & quinarium, unde fiunt undecim.

§. 5. Finiemus autem caput hoc diſcurſu quôdam R. Jizchak Lorjenſis in locum illum ſuprà adductum Jeſa. 19, 1. *Ecce DOMINUS inſidet ſuper nubem levem & ingreditur in Ægyptum.* Ubi ſenſus hic eſt: quod involvat lucem atque potentiam ſuam non tantùm Throno Gloriæ & Metatrone atque Sandalphone: ſed & ſeptuaginta Principibus atque Præfectis, quorum Caput eſt Samaël. Tempore enim diſperſionis, cûm populi dividerentur in ſeptuaginta linguas atque gentes, iſtis præficiebantur ſeptuaginta Principes, qui referunt ſeptem Sephiras ſtructuræ, quarum ſingulæ è decadibus conſtant: nec non ſeptem Planetas intra decem cœli Sphæras currentes. Deinde quoque cum naſceretur Jiſmaël DEUS illum ſubjiciebat Principi cuidam, cui nomen Lilith, quæ refert concupiſcibile & puſillanimitatem hominis, nec non Venerem Planetarum. Et tandem cum Eſav generaretur, iſte ſubdebatur Samaëli Principi magno, qui comparatur cum Marte Planeta, cumque Iraſcibili atque arrogantia hominis, qui duo cum reliquis ſeptuaginta efficiunt עב, quod numerô refert 72: Voce autem nubem. Alias autem ſeptuaginta illi ita dividuntur, ut triginta quinque ſub Jismaële & Lilith ſint ad dextram; & 35 ſub Eſavo & Samaële ad ſiniſtram, in ſimilitudinem Benignitatis & Severitatis, quibus regitur mundus. Et hæc de voce עָב ſeu Nubis in loco Prophetæ citatô. Vox autem קל ſeu levis cum integra voce refert numerum 131, quem etiam reperimus in voce סמאל Samaël. Unde apparet, quod Sanctus ille Benedictus tanquam equis inſideat ſeptuaginta duobus Principibus, quorum Caput eſt Samaël: veneritque in Ægyptum liberaturus Iſraëlitas, qui referri poſſunt ad Intellectum rationalem.

Cap. IV.

Quod Cortices; quatenus ſunt veſtimenta externa omnium ſupernorum, remaneant nudi, & propterea deſiderent involvi & quaſi veſtiri homine; & quomodo id evitari queat.

§. 1.

Omnes mundi creati à ſummo uſque ad imum ita conſtituti ſunt, ut alter alterum involvat, ita ut ſupremus activus tantùm ſit & nihil patiatur; imus autem paſſivus tantùm & nihil agat: intermedii autem partim activi ſint, partim paſſivi, eô ipsô tamen activiores, quò propiores ſupremô, & paſſiviores, quò propiores imo.

§. 2. Hinc apparet, quod Cortices & Spiritus immundi in ordine rerum incorporearum ſint Cortices ultimi ulteriore velamentô carentes, ita ut nudi incedant abſque veſte. Quòd etiam colligitur ex loco Geneſ. 3, 1. *Et ſerpens erat nudus.* Per ſerpentem enim intelligitur Cortex, & quamvis ſenſu literali denotetur calliditas, tamen etiam exponi poteſt juxta ſenſum Gen. 2, 25. Id quod etiam patet ex litera ם, quæ denotat *ex omnibus animatis* incorporeis Corticem ſolum carere velô, eò quod ultimum locum habeat & nihil ſuperſit, quod illum poſſit integere.

§. 3. In-

Digitized by Google

§. 3. Infinitum enim veſtitur Numerationibus juxta Pſal. 104, 1. Sephiræ veſtiuntur Creatione: quæ & pariter circundatur ab Angelis, qui ſunt miniſtri ejus, & caſtra metantur circa eam. Hi verò porrò circundantur à Spiritibus impuris, qui ſunt equi eorum, & iſti horum equites, ut ſuper illos deſcendant in terram mundumque factitium. Hi autem nihil ſub ſe habent ulterius, ſed paſſivum ſunt ultimum, nec operari poſſunt in aliud quid extra ſe; nec ullius rei vita, nucleus vel anima ſunt. Unde etiam dixerunt Magiſtri noſtri: quod conditi ſint veſpera Sabbathi circa Solis occaſum: Unde nudi manſerunt & imperfecti. Et in Sohar dicitur: quod ante ſanctificationem Sabbathinam ultimo ſuperfuerint Spiritus, quibus non potuerit creari corpus. Unde tantum veſtiunt & non veſtiuntur: ſaltemque accipiunt, & nihil largiuntur.

§. 4. Cum autem homo è contra aliquando veſtiri queat veſte duplici, quarum unam adipiſcitur per opera ſua, ita ut illorum beneficio elevari poſſit uſque ad Mundum Angelicum: alteram autem per ſpeculationem objectorum verorum atque Divinorum, quâ viâ elevari poteſt uſque ad Mundum Creativum: Quanquam anima humana in mundo ſuperno & antequam deſcendat in mundum hunc imum veſtita ſit veſte ſive corpore pretioſo atque pellucido, quod tamen perdit, cùm declinat ad tenebroſum hoc atque nigrum, pulverem de terra.

§. 5. Quam ob cauſam Cortices videntes, quod ipſi ſint nudi, invident homini, quod eo uſque elevari queat in Mundos, Formativum, Creativum, & Emanativum, atque Cauſam omnium cauſarum: ipſi autem Cortices ſemper manere cogantur in Mundo hoc Factitio infimo nudi atque veſte privati. Et hæc invidia, cauſa evadebat peccati Adami, prout explicatur in capitulis R. Elieſer cap. 13. Atque tunc homo non tantùm perdebat veſtes illas ſupernas atque lucis; ſed etiam per mortem exuere cogitur veſtes ſuas inferiores corporeas, imò eo uſque deductus eſt, ut ipſe fiat veſtis atque Cortex corticum, qui per illum ſuas operationes noxias edant. Prout etiam ſenſualitas non tantùm jugum intellectûs abjecit, ſed eundem ſibi quoque ſubjecit. Et hinc intelligitur id, quod Salomo dicit Proverb. 30, 22. *Sub ſervo, ſi ille regnet, & ancilla &c. & ſtulto &c.* Ubi per ſervum intelligitur Samaël: & per ſtultum Senſualitas: & per odio habitam atque ſervam Lilith: quæ quaſi uxor fit, dum influxum supernum accipit, qui animæ debebatur. Senſus eſt: cum ſenſus offuſcat & obtenebrat intellectum, & concupiſcentia ſecum abripit voluntatem, tunc operari Corticem ſubjugando ſub ſe animam & ponendo involucrum tenebrarum ſuper faciem ejus, quod tamen DOMINUS omnium aliquando tollet, juxta Prophetam. Jeſa. 25, 2, 8. *Tollet enim Spiritum immunditiæ de terra.* Zach. 13, 2. & 14, 9. Atque tunc reddet homini veſtem ſuperiorem & inferiorem: ſuperiorem, de qua Jerem. 31, 34. Eſa. 54, 13: 60, 19. Dan. 12, 3. Inferiorem autem juxta Eſa. 26, 19. & Dan. 12, 2.

§. 5. Hinc cauſa nobis patet, quare Cortices ita perſequantur hominem, ut nempe ſubjiciant eum, & per eum operentur. Et hoc eſt myſterium arboris cognitionis boni & mali: & quod vetita ſint heterogenea & lana cum lino permiſta.

Digitized by Google

§. 6. Hic autem obiter notamus, Spiritus impuros, quatenus ſunt miniſtri eorum, qui ſupra ipſos ſunt, præfectos eſſe generationi & corruptioni, & reliquis motibus mundi elementaris. Si igitur homo à concupiſcentiis curporeis averſus adhæreat ſpiritui, (qui eſt intellectus rationalis,) & legibus motibusque ejus incorporeis aſſveſcat; tum non tantùm non erit ſub cortice, vel ſubjectus ſpiritibus immundis: ſed planè elevabitur ſuper mundum Formativum atque Angelicum; regnabitque ſuper totum mundum Factitium atque corporeum, & ſuper Cortices eidem præfectos.

§. 7. Idque non tantum Pſyche ſua, quæ Nepheſch dicitur, ſed etiam Spiritu quamvis modo eminentiore. Cùm enim hic ſubegerit corpus atque confregerit illud, permanebit in eodem: atque tum convertetur ad mentem; quæ poſtmodum non tantùm exuet veſtem captivitatis immundorum Spirituum, ſed planè in libertatem educet Pſychen & corpus ſuum. Atque tum mira operabitur in duobus Mundis Creativo & Formativo, nec non in opere Structuræ hujus corporeæ, quæ mundus factitius dicitur.

§. 8. Corpus ergò ſecundum naturam ſubjectum eſt Cortici: Pſyche autem ſeu pars animæ inferior huic fermè adæquatur: Spiritus autem eandem tranſcendit: & Mens multis modis eminet. Si ergò homo inſerviat corpori & deſideriis concupiſcentiarum atque operationum ejus, iiſque obediat: tunc ſubjectus eſt Cortici. Si autem aſcendat in Spiritum vel Mentem, dominabitur eidem, & toti Mundo Factitio. Et cùm tempus advenerit, ut educat corpus ſuum ab exilio amborum, in poteſtate ſua eſt, ut efficiat corpus ſuum paſſivitate carens, æternum, leve & pellucidum, prout eveniet in reſurrectione, ubi rori erit ſimile, juxta Jeſch. 26, 19.

§. 9. Sciendum autem eſt, cùm homo aſcendet in gradum iſtum, non fore, ut exſcindatur & pereat ens aliquod vel ulla res ad perfectionem mundi pertinens: Nam è medio ſublatis Corticibus (i.e. pravitate illorum,) qui proximi ſunt corporibus, illorum locô remanebit Pſyche, quæ ad illorum claſſem atque gradum pertinet, (nempe ad mundum Factitium,) & hæc mediante Spiritu, qui eſt gradus mundi Formativi, aſcendet in mentem uſque, quæ eſt Mundus Creativus. Cùm ergò derivanda erit influentia ab Influente ſummo mediante mundô Sephiroticô in corpus; quod non fit niſi mediantibus gradibus debitis, mente nempe, quæ ad gradum Creativum pertinet; & Spiritu, qui eſt pars mundi Angelici; & Pſyche, quæ ad mundum Factitium refertur, tunc non opus erit Corticibus; quia Pſyche illorum locum occupabit, imò ne quidem Angelis aliqua ex parte, quia illorum operationes operabitur Spiritus.

CAP.

Digitized by Google

Cap. V.

Ulterioora de Corticibus, & duobus textibus Cabbaliſticis.

§. 1.

IN Libro Pardes R. Moſche Corduero aſſeri videtur, quod Angeli medium quid ſint inter corpora cœleſtia & inter gradus Throni Gloriæ, ſeu Intelligentias ſeparatas, quodque ab his accipiant influxum lucis atque intelligendi, promoveantque ad alios motum atque vitam, illisque attribuitur corporeitas ad inſtar lampadum & ignis; quæ, meâ quidem ſententiâ, ſunt corpora cœleſtia ſive ignea, ſecundum ſententiam Cabbaliſtarum, (à quibus id furto tenent Platonici,) quæ tradit naturam cœli eſſe igneam.

§. 2. Hîc autem prolixus non ero de cœlo ſummo, quod Aratoth dicitur, & puritate atque perſpicuitate cryſtallo ſimile eſt, eſtque habitaculum Angelorum, & manſio animarum purarum, quarum fortaſſis & veſtimentum eſt tenue atque pellucidum, quo inibi induuntur; ſed hoc ſaltem indigito, quod naturæ illæ cœleſtes, quas Platonici componunt ex anima intellectuali, & corpore correſpondeant claſſibus Angelorum apud Cabbaliſtas: ſicut cortices conveniunt cum Spiritibus aëreis, tenebroſis, & nubiloſis.

§. 3. Quamvis Platonici ſpiritus ſuos dividant in tres claſſes: quarum prima continet igneos & ſummos, qui excitant intellectum hominum dormientem in pulvere corporis ad ſtudium rerum Divinarum. Secunda autem media eſt habetque Spiritus naturæ mediæ & aëreos compoſitos ex puriſſimo & tenuiſſimo aëre; qui ducant homines ad operationem boni, eosque dirigant in viam virtutum. Tertia autem claſſis & ultima compoſitos habet ex aëre fuſco & denſo, qui inſerviunt generationibus & ſuſtentationi corporis, in quem finem commoveant concupiſcibile eorum atque iraſcibile. Ubi ſupremi & medii, qui boni ſunt citra malum correſpondent iis, qui dicuntur Ophanim & Caſchmalim, vel Cortici, quæ Nogah dicitur, in qua portio puritatis eſt & Sanctitatis, & quæ in fine dierum ab immunditia purificabitur & ſanctificabitur. Sed infimi, qui in aëre infimo, humido & obſcuro degunt, hominem à meditationibus divertunt & ad negotium generationis, adque voluptates corporeas libidinemque dominandi impellunt. Et iſti propriè ſunt illi, qui à Cabbaliſtis vocantur Cortices & Angeli perditionis atque Spiritus impuri.

§. 4. Et illi quidem attribuunt eis corpora quaſi nubiloſa, quod ego ſic intelligo, quaſi corpora eorum ſint ex aëre denſo, ita ut nec intellectu uſque adeò deſæcatô utantur, ita ut Lux quoque Divina, cùm deſcendit illisque ſeſe implicat, ut extendatur ad inferiores, quaſi obnubiletur & obfuſcetur, prout accidit lumini Solari impeditô nubibus. Et iſti etiam vocantur equi Angelorum, qui deſcenſuri in terram iis inſident. Nihil autem ſunt aliud, quàm mediatores ad manifeſtandum aliquid inferioribus, prout & Plato dicit in Sympoſio, quod Spiritus iſti ſint intermedii & medium

locum

Digitized by Google

locum teneant inter naturas cœleſtes & humanas. Deducantque & derivent vim luminis & influxus à primis; iterumque reducant atque elevent opera & benefacta ultimorum. Quod ipſum eſt opus Corticum, qui à cœleſtibus influxum accipiunt pro gubernatione inferiorum: prout docent Cabbaliſtæ: quod id, quod Spirituale eſt, non operetur ſine veſte, dum deſcendit & ad inferiora extenditur. Quaſi dicerent: ſublimia non operari in inferiora, & à ſe remota absque intermediis; quibus nomen veſtimentorum indunt: ſicuti Numerationes ſerviunt infinito; & creatio illis; Angeli autem Creationi, & his Cortices. Intermedium autem hoc & inſtrumentale, in quo quod ſuperius eſt, ad inferius extenditur, eique manifeſtatur; etiam vocant equum juxta Jeſa. 19, 1. Pſ. 18. v. 11. Pſ. 104, 3. quaſi ſit inſtrumentum & canalis ſuperiorum, qui influant in illud: ubi ipſum deinde lucem & potentiam Divinam iterum derivet in id, quod infra ſe eſt.

§. 5. Quæ probè conveniunt cum iis, quæ dicit R. Moſche Corduero in Lib. Pardes: Quod nempe Angeli, qui habitant in Formatione, ſint quaſi judices, qui inquirunt in cogitationes hominis, inque conſilia & peccata, atque bona opera generis humani: Cortices autem in Mundo Factitio habitantes ſint lictores, qui homines puniunt. Quæ pœna, meâ quidem ſententiâ, juxta Platonicos illa eſt, quam animæ patiuntur à Spiritibus aëreis: ſuntque mœror, ira, deſiderium, metus, ſpes & cæteri affectus, quos excitant & inflammant in iraſcibili eorum & concupiſcibili, eosdem introducendo per veſtimentum ſeu corpus ſuum aëreum beneficiô idearum in phantaſia illorum generatarum: unde perturbationes in his oriuntur, per quas homines non tantùm impediuntur, ne res Divinas aſſequantur; ſed aliis quoque motibus variis confunduntur, ita ut ferè in ſtatum illum incidant, de quo Abigail 1. Sam. 25, 29: quod alias à Cabbaliſtis appellatur truncatio plantationum deſuper factarum, & declinatio fiſtularum ſive canalium. Et hæc eſt Nubes illa velamenque, & paries diſtinguens inter Deum & cohabitationem ejus atque animam.

§. 6. Quæ omnia fermè coincidunt cum his, quæ dicuntur in libro Schaare Orah R. Joſeph Gecatilah: Sciendum nempe, quod à terra uſque ad firmamentum locus non detur vacuus, ſed omnia plena ſint catervis & agminibus, quorum alia ſint pura, alia autem infra illa, quæ ſint creaturæ impuræ nocentes & accuſantes, quæ omnes conſiſtant & volitent in aëre.

Cap. VI.

In quo adducitur Textus è R. Moſche Bar Nachman & ex aliis antiquis, ſimiles, qui conferuntur cum verbis Ezechielis.

§. 1.

Porrò R. Moſche Bar Nachman ſic ſcribit in locum Levit. 17, 7. Sicut erat Creatio corporis humani & omnium animalium atque vegetabilium & mineralium è quatuor elemen-

elementis, quæ virtute Divinâ combinantur in corpus craſſum ſenſile, quod percipi poſſet ab omnibus quinque ſenſibus ob craſſitiem & ſpiſſitudinem ſuam, ſic quoque fiebat formatio è duobus elementis, igne nempe & aëre; & inde fiebat corpus nullô ſenſu perceptibile, quale eſt Nepheſch ſeu Pſyche brutorum, quæ ſentiri nequit ob tenuitatem ſuam. Et hoc corpus ſpirituale eſt, & ob tenuitatem ſuam igne & aëre occultari poteſt. Et ſicut compoſitio in omni re eſt cauſa generationis & corruptionis in iis, quæ compoſita ſunt quatuor elementis; ſic res quoque ſe habet in his, quæ compoſita ſunt ex duobus elementis: ita ut compoſitione hac exiſtente ens illud ſit vivum; & eâdem ceſſante atque ſublatâ, ſit quaſi mortuum. Hæc ille.

§. 2. Idem pergit dicendo cum Rabbinis noſtris: Sex dantur res, quæ Dæmonibus tribuuntur, quarum tribus ſimiles ſunt Angelis; tribus autem hominibus aſſimilantur. Tria illa, quibus ſunt ut Angeli miniſterii, hæc ſunt; quod alas habeant ut iſti; & volitent ut iſti; & ſciant futura ut iſti, non quidem ſcientiâ propriâ, ſed ex auditu. Tria autem quæ communia habent cum homine ſunt hæc: quod comedant & bibant ut homines; generentque & multiplicentur ut iſti; & moriantur ut iidem. Cauſa autem cur moriantur, eſt ſolutio unionis, quæ id efficit in omnibus compoſitis. Cauſa autem cur volitent, hæc eſt: quod elementa eorum levia ſint, prout idem in omnibus apparet. Comeſtio eorum autem talis eſt, quod lingant quædam ex aquis & ex igne ſuffimentorum & humoribus: unde etiam à Necromantis iisdem ſuffitus fiunt. Ratio autem ſiccitatis illorum hæc eſt, quod ignis in corporibus eorum exſiccet aërem, & reſtitutione opus habeat: prout & propterea comedunt homines, ut reſtituant, quod ex ipſis tranſſpiravit.

§. 3. Quod autem audiant futura, ex eo eſt, quod dum volitant per aërem cœli, percipiant res futuras è Præfectis Planetarum, qui in aëre reſident; & iſti hæc percipiunt à Draconis (ſideris illius cœleſtis) præfecto: & exhinc etiam volatilia annunciant futura; quod etiam è fuga ſerpentum colligitur; de quo aliàs. Neutri autem ſciunt futura procul diſtantia; ſed ea ſaltem quæ proximè futura ſunt, quæ Dæmones percipiunt, quando Decreta eduntur, prout & quædam percipiunt de illis Angelis ſuperioribus qui quandoque volatibus ſuis proximè ad hos accedunt. Edendo autem & bibendo attrahunt & lingunt quædam ut ſpongia, hauriuntque in ſe humores igneos & aëreos, odoremque ſuffituum atque exhalationes cæterarum rerum & corporum, quô ipſô id reſtituunt, quod expirant, cibanturque & nutriuntur, ut renovent amiſſas vires. Mors ipſorum autem eſt diſſolutio duorum elementorum, ex quibus componuntur, ita ut particulæ illorum redeant ad univerſum illud, unde deſumta ſunt.

§. 4. Quæ non multum diſtant à ſententia Philoſophorum gentilium, qualis eſt Porphyrius &c. Et iſtorum quidam corporibus ſanguineis inhiant, inque talibus excitant pravas cupiditates, ut voluptatibus illicitis indulgeant, in Corpore autem Lunatico & Phlegmatico ignaviam & pigritiam generant: in Cholericis autem & Martialibus iram & ſuperbiam; & in Melancholicis triſtitiam, metum & ſimilia.

Digitized by Google

§. 5. Hæc ſi conferantur cum illis, quæ Prophetæ de iſtis Spiritibus tradunt: tunc fortè ventus ille fortis diſſipans montes & confringens petras, qui procul dubio eſt Aquilonaris ille tenebricoſus & obſcurus, frigidus & ſiccus, qui ſimiles qualitates habet, quales adſcribuntur Melancholiæ, quandoque cauſa erit iræ, furoris, amentiæ, excandeſcentiæ & homicidii. Nubes autem illa magna & terræ motus fortè ſunt cortex ille, qui in ſanguineis prævalet; vel etiam qui in Phlegmaticis & Lunaticis; in quibus timorem, inſaniamque excitare ſolet. Ignis autem eſt cortex ille, qui Colericos ad iram excitat atque ſuperbiam, & ſplendor ille circumambiens exponi poterit de illis Spiritibus, qui phantaſiam commovent, ut intellectum obfuſcent, quò objecta incorporea vel intelligere nequeat, vel nonniſi ſub qualitatibus ſenſualibus, quales ſunt, tempus, locus, & ſimiles.

§. 6. Vel etiam per Turbinem intelligi poſſunt Spiritus aëris infimi, craſſi, & obſcuri, terræ proximi, in quo procellæ & turbines prævalent, ita ut Spiritibus illis nulla ſit quies: unde etiam cauſa ſunt ſtultitiæ & amentiæ, & malorum ſimilium, pravitatisque voluntatis humanæ. Nubes autem magna denotare poteſt Spiritus aëris medii, qui naturæ ſunt humidæ & aqueæ, conformesque ad generationem: unde hominem inclinant ad voluptates & impudicitiam; prout id dici ſolet de Lilith improba. Ignis autem denotat Spiritus aëris ſummi, qui ad iram homines excitant ſimilesque affectus, quod de Samaële dici ſolet, qui Princeps eſt exercitûs hujus Corticum & Spirituum impuriorum. Per ſplendorem autem fortè intelligi poſſunt Spiritus ignei & ætherei, qui hominem inclinant ad viam virtutum.

DISSERTATIO II.

Cap. I.

De primo gradu Angelorum, qui vocantur Chaſchmalim.

§. 1.

Abſolutô Tractatu de Spiritibus externis impuris, quorum quatuor ſunt ſpecies, nempe tres noxiæ, quarum natura & ſtructura aliquando è medio tolletur, prout id repræſentat præputium, quod tribus etiam conſtat partibus; carne nempe, & duabus cuticulis: Item anni tres præputiatarum arborum. Una autem aliquando purificabitur, ſimilisque eſt retectioni, & annô quartô arborum, quô fructus ſancti ſunt: Jam etiam de Angelis ſanctis loquemur, & primum de iis, quos Propheta Ezechiel vidit in medio Corticis quarti, eosque appellat nomine Chaſchmal חשמל, quod Magiſtri noſtri ſic exponunt, quaſi per literam ח denotentur חיות animalia: per literam ש, אש: per literas מל, ממללות, i.e. loquentia; ita ut deſcribatur animal loquens ſeu anima quædam veſtita corpore igneô. Quamvis aliter vox חשמל explicetur, quaſi ſenſus ſit חש, i.e. tacens, & מל i.e. loquens: eò quod taceat, cùm Schechina

china loquitur, à qua accipiunt neceſſaria, prout ſervus à Dominô: Cùm verò hæc tacet, loquantur & notificent & communicent inferioribus, quod audiverunt & acceperunt ab ea.

§. 2. Sciendum autem nomen חשמל præ ſe ferre numerum 378, juxta numerum Nominis אלהים plenè ſcripti per י hoc modo אלף · למד · הי · יוד · מם · quod efficit 300 cum nomine אדני, quod eſt 65, & vocula אחד, quæ refert 13: unde 378.

§. 3. R. Jizchak Lorja autem hunc numerum refert ad lucem Peniel, qui eſt Angelus præfectus Palatio, quod dicitur cœlum ipſum, ita ut nomen אל bis plenè ſcriptum & lumina Arich Anpin denotans, referat 370; cum duobus nominibus Tetragrammatis ad Antiquum Sanctum, qui eſt gradus primus Sephiræ primæ, relatis, quorum literæ ſunt octo: unde numerus 378.

§. 4. R. Schimeon Jochaides autem dicit, in Sohar ſect. Pekude: quod Cortices libenter vellent accipere 378 lumina חשמל ipſis proxima; quodque tantùm accipiant 370; octo autem illas literas non aſſequantur ob nimiam illarum excellentiam; unde tantùm maneant עש i. e. vermis. Quæ omnia ab Authore hujus latiùs diducuntur ex Tikkunim, & applicantur ad Jeſod, & implicationem duorum nominum Tipheretici & Malchutici: adductis porrò Textibus è R. Moſche Corduero & R. Joſeph Gekitilah: qui tamen hanc naturam Angelicam paulò apertiùs deſcribat, quod nempe ſit animal conſtans igne acutiſſimô & tenuiſſimô, quod labiô ſelectiſſimô & linguâ aliâ loquatur tantâ velocitate atque celeritate, ut dum homo verbum unum loquitur, iſtud millies mille myriades myriadum proferat 1. Cor. 13, 1; & cujus motus tàm ſit velox, ut unicô oculi ictu percurrere queat loca innumerabilia; appareatque innumerabilibus variationibus &c. Quæ omnia latiùs non explicat, quia ſanctum non ſit dandum canibus, nec margaritæ projiciendæ porcis. Matth. 7. v. 6. Et huc pertinent Apologi Talmudici de puero in Schola legente in Propheta de Chaſchmal & propterea per miraculum combuſto. Item de quatuor in Paradiſum ingreſſis, quorum unus tantùm ſalvus redierit: ubi vox בשלום etiam habet numerum 378: quibus monemur ne indigni rem tantam aggredi audeant.

Cap. II.

De quatuor Animantibus ſanctis, quod in ſe contineant omnes decem Choros Angelorum.

§. 1.

Sicut in nomine Tetragrammato continentur omnes decem Sephiroth, prout idem & plenè ſcriptum decem literas habet: Sic in quatuor Animalibus ſanctis continentur omnes decem Chori Angelorum, prout declaratur Tikkun. 66. Ubi ſermo eſt de 4 Spiritibus, quorum primus procedat à Corona ſumma, pergatque per Daath & Tiphereth & Jeſod: alter procedat à Chochma, & pergat per Cheſed ad Nezach: tertius

 veniat

Digitized by Google

veniat à Binah per Gebhura ad Hod: & quartus referatur ad Malchuth. Finitq; quod ſub iſtis ſint Michaël, Gabriel, Nuriel & Raphaël, qui veſtimenta ſint quatuor Spirituum, & ſeſe implicent in decem Choros Angelorum.

§. 2. Idem quoque reperitur in præfatione Tikkunim; ubi traditur, quod in nomine duplicato Tetragrammati & Adonai contineantur omnia Nomina & cognomina Schechinæ, & decem Sephiroth: & Angeli; ut ſunt Animalia, Currus & Seraphim, & Ophanim, & omnes decem Chori Angelorum, qui contineantur in quatuor Animantibus dictis; miniſtri ſint decem Sephirarum. Et quod cûm DEUS deſcendit in mundum Jezirah Animalia dicant decem ſpecies Canticorum, ubi litera י denotet Kether: יה autem Chochmah & Binah: ויו Gedulah, Gebhurah, Tiphereth: יהוה Nezach, Hod, Jeſod, Malchuth. Quâ ratione etiam quatuor Animalia repræſentent decem exercitus Angelicos, collata cum quatuor literis Tetragrammati, & gubernata à quatuor Principibus magnis, & primô locô in Regno ſedentibus, qui ſunt Michaël, Gabriel, Uriel vel Nuriel & Raphaël, qui vicini ſunt & proximi Schechinæ, ut ſtent ad miniſteria ejus, & quatuor literis Nominis Adonai, quod eidem dicatur. Et illi influxum præbent inferioribus, ſive clementiæ, ſive rigoris, ſive miſericordiæ.

§. 3. Sicut ergò quatuor illæ literæ referunt omnes decem Sephiras & quatuor mundos: ſic quatuor animalia continent decem turmas Angelicas, qui ſunt quatuor capita & quatuor pedes Throni. Et quatuor hæc Animalia correſpondent quatuor ſectionibus Phylacteriorum: ſicut dicitur in Sohar ſectione Veethchannan: quod nempe ſectiones capitis referantur ad Chochmah, Binah, Gedulah, Gebhurah, ſintque cerebra interiora, & Coronæ ſuper Caput Tiphereth; de quo dicitur, quod Sanctus ille, qui benedictus ſit! applicet phylacteria. Phylacteria autem brachii referuntur ad triadem infimam Tiphereticam; quæ extra illuminent Matrem inferiorem, & intra eandem repleant atque vivificent.

§. 4. Thronus ergò ſuperior, prout è Sohar apparet, ſic explicatur, ut facies hominis ſit Chochmah, quaſi dicatur כח ſeu virtus nominis מ״ה i. e. Tetragrammati plenè ſcripti per Alephin, cujus numerus eſt אדם 45. Quò refertur dictum Prov. 30, 4: מ״ה 45 eſt nomen ejus. Facies aquilæ, cui tribuuntur ſex alæ, quæ ſunt ſex extremitates ſtructuræ mundi ſuperni, refertur ad Binah: Facies Leonis, ad Cheſed: & facies Bovis, ad Gebhurah.

§. 5. Et currus inferior, qui reſpectu illius vocatur ſecundus, ſic explicatur: ut homo ſit Tiphereth, de quo dicitur locô citatô: מ״ה 45 eſt nomen filii ejus. Leo eſt Nezach: Bos eſt Hod: & Aquila eſt Jeſod.

§. 6. Quamvis alibi R. Schimeon dicat: quod Animalia Sancta in Aziluth ſint Cheſed, Gebhurah, Tiphereth, Malchuth: quod etiam in Talmud dicitur, nempe patres eſſe Mercavam.

§. 7. Idem dicit, quod Rotæ ſint Nezach & Hod; & Rota una ſit Jeſod, quæ in terra, i. e. Malchuth; ita ut in Animalibus, Rotis, & Angelis in illis contentis repræſententur omnes decem Sephiræ: quæ extendantur è ſupernis, & illuminent mundum

Digitized by Google

dum Jezirah. Sicut & alibi dicitur: quod à Binah cum duabus ſuperioribus dependeat mundus Briathicus: ſicut à ſex ſequentibus Jeziraticus; & à Malchuth, Aſiaticus.

§. 8. Et hinc intelligi poteſt, quod reſpectu ſeptem Sephirarum inferiorum collocentur Angeli illi, quorum locus eſt in mundo Jeziratico, ubi ſunt ſeptem Palatia ſancta, quæ extenduntur uſque in mundum Aſiaticum, ubi ſunt ſeptem habitacula, quæ vocantur cœli.

§. 9. Huc etiam pertinet, quod dicitur Tikkun. 69: Tres ſunt gradus, Seraphim, Animalia ſancta, & Rotæ. Seraphim ſunt duo brachia, dextrum & ſiniſtrum; Animalia ſunt corpus & fœdus, [cum quo ſemper connectitur Malchuth;] & Rotæ ſunt duo crura.

Cap. III.

Angeli dividuntur inter eos, qui ſub Sancto illo, qui benedictus ſit! & inter eos, qui ſub Schechinah; & inter eos, qui ſub regimine duorum Capitaneorum, Metatronis & Sandalphonis; & quomodo alii ab aliis influxum accipiant.

§. 1.

Ex mente Cabbaliſtarum Angeli quidam referuntur ad Sanctum illum, qui benedictus ſit! qui eſt Seir-Anpin, quaſi dicatur Microproſopus: nempe gradus Tiphereth, quatenus complectitur ſex extremitates ſubindicatas per literam ו nominis Tetragrammati. Alii autem referuntur ad Regnum ſanctum, Uxorem τȣ̃ Seir-Anpin; & ה ultimum Tetragrammati. Iidem porrò dicunt: quòd Metatron ſit Princeps faciei, & Princeps mundi, caput exercitûs Angelici, qui aliàs etiam confertur cum Seir-Anpin, & ſex extremitatibus: Et ab eo & exercitu illius ſpiritus dantur hominibus. Sandalphon autem eſt caput & Princeps ſuper Ophanim, & locatur è regione Regni ſancti: eſtque radix animarum inferiorum in hominibus; quas Platonici appellant animas corporibus impreſſas, quæ extra hæc non reperiuntur, nec extra eadem operantur; quoniam & ipſæ naturâ ſuâ quaſi corporeæ ſint: Unde Spiritus & Mentes ab his diſtinguuntur, & per ſe ſubſiſtunt æternæque ſunt, quoniam ſunt incorporeæ.

§. 2. Et duo iſti Duces exercituum Metatron & Sandalphon ſunt duo Cherubim, qui ſuper arca fœderis DOMINI locati erant; alter mas & alter fœmina. Suntque quaſi calceamenta Schechinæ: primus ad inſtar tibialium tenuium, quæ carni aptantur; & ſecundus tanquam ſandalium craſſius, remotiorque & exterior. Et huc pertinet locus Cant. 7, 1. Suntque Chanoch & Elijahu, qui aſſumti ſunt ad DEUM in mundum Jezirah.

Digitized by Google

§. 3. Porrò adducit loca è Tikkunim & Corduero, quæ jam allegata ſunt Cabbal. denud. p. II. p. 113. cum locis aliis è Tikkun.

§. 4. Et quia mundus iſte corporeus inferior ſe habet inſtar fœminæ, quæ influxum accipit à maſculo: hinc Angeli, qui Ophanim dicuntur ſeu Rotæ, & Capitaneus eorum Sandalphon, influxum accipiunt à ſuperioribus, quæ ſunt Animalia & Capitaneus eorum Metatron. Quod enim in Propheta dicitur Jeſa. 6, 3. *Et clamant alter ad alterum*; id Jonathan in Paraphr. ſic transfert: Et accipiunt alter ab altero; i. e. inferior à ſuperiore. Et hoc eſt myſterium illud, quare Sacerdos magnus die expiationum manum ſuam dextram impoſuerit pedi ſuo dextro, & ſiniſtram ſiniſtro: ut indicaret, (prout explicat R. Moſche Corduero Tract. de die expiat.) per decem digitos manuum ſignificari Metatronem, & decem gradus exercituum ejus ex Angelis miniſtrantibus gradui Tiphereth, qui uniantur cum decem digitis pedum, per quos denotetur Sandalphon, & decem turmæ Angelorum, qui Ophanim dicuntur, & ſerviunt Regno ſancto: quorum illi ſint tanquam maſculi, qui influxum præbeant fœminis iſtis; aquas nempe Clementiæ & Miſericordiæ, quas hauriant è fonte ſuperno perenni.

§. 5. Quod etiam innuit R. Jizchak Lorjah, dum inquit: quod Malchuth quando veſtitur tribus mundis inferioribus intra illos extendatur ſub figura lit. ה Tetragrammati, quæ dividatur in duas literas ד & ו: quibus denotentur duo Cherubim, maſculus & fœmina: Metatron nempe per ו, & Sandalphon per ד. Cumque conjungantur, contineant in ſeſe tres mundos hôc modo: ut capita eorum relinquantur in mundo Briah, ſintque illius anima; Corpora autem cum ſex extremis exiſtant in mundo Jezirah; & membra generationis extendantur in mundo Aſiah, ſintque illius Nepheſch. Ubi porrò adducitur textus è cap. IV, capitulorum R. Elieſer, ubi ad Orientem locat Hominem; ad Auſtrum Leonem; ad Boream Bovem; ad Occaſum Aquilam. In Sohar autem & ab omnibus Cabbaliſtis Michaël & facies Leonis ad Auſtrum & dextram, cum litera י & aqua; Gabriel & facies Bovis ad Boream & ſiniſtram, cum He primo & igne; Uriel & facies Aquilæ ad Orientem, & antrorſum cum ו & aëre; & Raphaël & facies hominis ad Occidentem, & retrorſum ponuntur cum He ultimo & terra: Quibus adjunguntur Metatron, tanquam ſummus Capitaneus; & Sandalphon, tanquam ſecundus ab eo, quingentis milliaribus, i. e. gradibus ſociis ſuis altior.

Cap. IV.

Hic diſtinguuntur Animalia à Rotis: diciturque, quod Animalia locum habeant in mundo Angelorum; Rotæ autem quaſi deſcendant in mundum Aſiah: nec non de Sandalphone & Metatrone Capitaneis Angelorum.

§. 1. R.

Digitized by Google

§. 1.

R. Moſche Corduero in libro Pardes inquit: quod Rotæ ſint Angeli, qui moveant orbes cœleſtes; quodque Sandalphon ſit Dux & Capitaneus eorum. Quod ut rectiùs intelligatur, notandum, differentiam inter Animalia & Rotas in hoc conſiſtere, quod Animalium locus ſit in mundo Jezirah proximè ad Thronum Gloriæ ſeu mundum Briah: Rotæ autem immediatè præfectæ ſint gubernationi mundi Aſiah, ita ut quodammodo eidem involvantur & intermiſceantur tanquam animæ inferiores junctæ orbibus & partibus eorum ſupremis. Vel ita, ut caterva una ex parte conſiſtat in Jezirah, & exinde non ſeparetur: ex parte autem involvatur mundo Aſiah, ut vivificent & conſervent eum. Vel etiam dici poteſt: quod Animalia & Rotæ ſint unum & idem eſſentiâ & numerô, ſed differant tantùm applicatione & operatione: quod verius videtur: Ita ut naturâ ſuâ omnes locum habeant in Jezirah; unde deinde diſcedant ad inſpectionem operum mundi Aſiatici, ejusque gubernationem. Senſu primô ergò vocantur Animalia, quatenus in ſua natura intima ſunt intelligentes per ſe, & operantes ex arbitrio ſuo, nempe operationes animales, ſublimiores motu primo à ſe, pro ſe & in ſe. Senſu ſecundô autem vocantur Rotæ, quatenus junguntur orbibus & globo mundano, ejusque partibus & membris ſublimioribus, quas moveant circulariter, vel aliis motibus locisque.

§. 2. Et quia Rota eſt inſtrumentum idoneum ad operationes multas Angelicas & intellectuales; Daniel autem dicit: quod millies mille miniſtraverint ei, & myriades myriadum ſteterint coram eo: hinc ſenſu primô appellari poſſunt ſtantes; ut quorum ſcopus tantùm ſit intueri Schechinam, in qua contemplentur & intelligant ſeipſos & reliquas creaturas. Senſu ſecundô autem dicantur miniſtrare, prout à Magiſtris noſtris vocantur Angeli miniſterii: quoniam quæcunque intellectu ſuô è ſupernis accipiunt & aſſequuntur, id revelent, & producant in auram mundi Aſia.

§. 3. Unô verbô unum ſunt eſſentiâ; & differunt operatione.

§. 4. Et fortè totus exercitus componitur ex maſculis & fœminis; activis & paſſivis; illuminantibus & illuminatis; prout ſe habet Seir-Anpin & Uxor ejus; ſeu Sanctus ille, qui benedictus ſit! & Schechinah.

§. 5. Suntque ſub regimine Metatronis & Sandalphonis, ſub illo nempe Animalia, & ſub hoc Rotæ. Et ſicut ex maſculo & fœmina conſtat homo integer; ſicut ſcriptum eſt: *maſculum & fœminam creavit eos, & vocavit nomen eorum* HOMO. Sic ex decem Animalibus & decem Rotis, quæ ſunt ad inſtar maſculorum & fœminarum, non efficiuntur viginti; ſed decem ſaltim catervæ perfectæ omnium Angelorum.

§. 6. Et huc pertinet, quod in Gemara dicitur Tractatu Chagigah cap. 2. Dixit R. Eleaſar: Angelus quidam eſt in terra, & Caput ejus pertingit inter animalia uſque; & Sandalphon eſt nomen ejus: eſtque major ſociis ſuis quingentis annis: & ſedet poſt currum, nectitque Coronas Domino ſuo. Ubi intelligitur Rota illa; non cœleſtis vel ſphæra quædam corporea, prout opinati ſunt R. Moſche Maimonides, & R.

Schem

Digitized by Google

Schem Tobh aliique: ſed Angelus, qui ſtat in terra, i.e. præfectus eſt mundo Aſiah; quamvis ſit de natura Jeziræ. Notanter enim dicitur; quod caput ejus pertingat non uſque ad animalia. Ubi intelligi poſſet: quamvis ipſe naturæ eſſet humilis & infimæ, quod tamen intellectu ſuo elevetur ſurſum, & aſſequatur ſublimia, prout accidit intellectui humano. Sed dicitur: quod inter Animalia uſque pertingat, i.e. quod ad inferiora animalium pertineat, quaſi unus de genere graduque illorum. Quodque pedes ejus ſtare dicuntur in terra hac: per id intelliguntur operationes ejus infimæ, quibus regit & gubernat mundum. Et quoniam iſte Sandalphon ſeu Rota eſt Pſyche ſeu forma corporis cœleſtis ſupremi & perfectiſſimi omnium corporum: hinc analogiam habet & ſimilitudinem cum animabus & formis cæterorum corporum: quamvis ob magnitudinem perfectionis & excellentiæ ſuæ elevetur ſuper omnia. Et fortè eſt quinta illa eſſentia juxta Ariſtotelem, quæ eſt corpus cœleſte, ſuperius materiâ terreſtri quinque gradibus. Quâ materiâ etiam ſublimiores ſunt Spiritus aërei ſeu cortices: qui quamvis ſint impuri, tamen aliquantulum participant de Luce intellectuali, quâ omnia corporea naturâ ſuâ privata ſunt.

§. 7. Et quoniam ſuper decem iſtorum corticum catervas elevatæ ſunt decem animæ orbium cœleſtium: hinc numerus iſtorum ſic computandus eſt: Quinquies decem (i.e. quinque gradus uſque ad quintam eſſentiam cum decem catervis Spirituum aëreorum;) multiplicati ſunt quinquaginta: & quinquageſies decem (numerus nempe decem Intelligentiarum;) ſunt quingenta: qui eſt numerus graduum Angeli Sandalphonis, quibus ſublimior eſt formis corporeis, quæ quodammodo vocantur ſociæ ejus.

Aliam explicationem hujus numeri de quinque corporibus ſimplicibus & decem compoſitis ſeu mixtis; item decem orbibus, quibus ſublimior ſit Angelus Sandalphon ſeu Anima mundi; utpote cujus partes tàm ſimplices & primæ, quàm compoſitæ, & ſecundæ; ex quibus ipſa perficitur, dicuntur illa corpora: hôc locô omittimus.

§. 8. Quod autem Sandalphon iſte dicatur ſtare poſt currum: hoc ipſô denotatur, quod proximus ſit poſt mundum Briah, qui vocatur Thronus Gloriæ, i.e. mundi Aziluthici. Quod autem dicatur nectere coronas: Senſus eſt: quod animas intellectuales, intra quas locum habet Thronus, elevet ad ſublimiora; & in reliqua entia extendat dominium ſuum, eademque connectat & uniat.

Cap. V.

Ejusdem Argumenti.

§. 1.

Cum his concordant ea, quæ tradit R. Schimeon Jochaides in Libro Sohar in explic. Cantici Moſis ſect. Beſchallach, colum. 102. his verbis: quæ

quæ in gratiam Studioſorum ſtyli Sohariſtici ipſa hîc præmittimus. א״ר אלעזר בשעתא
דעל משה בגו ענגא כמא דכתיב ויבא משה בתוך הענן כבר נש דהוה אזיל
באתר דרוחא איערע ביה חד מלאכא רברבא ותאנא קמואל שמיה· והוא ממנא
על תריסר אליפין ממנן שליחן· בעא להזדווג ביה במשה· פתח משה פומיה
בתריסר אתוון גליפן דשמא קדישא דאוליף ליה קב״ה בסנה ואתרחק מניה תריסר
אלפין פרסין· והוה משה אזיל בעננא ועינוי מלהטין כגומרין דאשא עד דאיערע
ביה חד מלאכא רברבא ויקירא מן קדמאה ותאנא הדרניאל שמיה והוא עילאה
על שאר מלאכין אלף ושתין רבווא פרסין וקליה אזיל במאתן אלף רקיעין
דמסתחרן באשא חיורא כיון דחמא ליה משה לא יכיל למללא· בעא למשדי
גרמי מגו עננא· א״ל הק״בה משה את הוא דאסגית מילין עמי בסנה דבעית
למנדע רזא דשמא קדישא ולא דחלת והשתא חת דחיל מחד משמשוי כיון דשמע
משה קליה דק״בה את תקף· פתח פומיה בע״ב אתוון דשמא עילאה כיון דשמע
הדרניאל אתוון דשמא קדיש מפומי דמשה אזדעזע קריב לגביה א״ל זכאה חולקך
משה דאתגלי לך מה דלא אתגלי למלאכי עילאי והוה אזיל עמיה עד דמטו
לאשא תקיפ׳ דמר מלאכא די שמיה סנדלפון· ותאנא סנדלפון עילאה הוא קדישא
על כל שאר חברוי חמש מאה שנין והוא קאים בתר פרגודא דמריה וקשר ליה
כתרין מצלותיהון דישראל ובשעתא דמטי האי כתר לרישיה דמלכא קדישא הוא
מקבל צלותי׳ הון דישראל וכלהו חיילין ואכלוסין מזדעזעין ונהמין ואמרין בריך יקרא
דה׳ מאתר בית שכינתיה· א״ל הדרניאל למשה משה לית אנא יכיל למהך עמך
דלא יוקיד לי אשא תקיפא דסנדלפון וכו׳ Cùm Moſes intraret intra nubem, occurrebat ipſi Angelus quidam magnus, cujus nomen Kemuel; qui præfectus eſt duodecim millibus præfectorum emiſſariorum: volebatque jungi cum Moſcheh. Moſes autem aperiebat os ſuum duodecim literis exaratis Nominis ſancti, quas ipſum docuerat DEUS in rubo: & amovebatur ab eo duodecim mille milliaribus. Moſes autem intrabat intra nubem, & oculi ejus fulgebant ut carbones igniti: donec ipſi occurreret Angelus quidam major & præſtantior priore, cui nomen Hadarniel: & hic ſuperior eſt reliquis Angelis mille & ſexaginta myriadibus milliarium: Et vox ejus pervadit ducenta millia cœlorum, qui circundati ſunt igne albô. Cùm hunc videret Moſes, loqui non poterat: cumque vellet excurrere extra nubem, ſic illum alloquebatur DEUS: Moſcheh, tune es ille, qui tam multa mecum locutus es in rubo, cùm ſcire velles myſterium Nominis ſancti, & non timebas: jam autem times unum de miniſtris meis. Auditâ voce DEI, Moſes confortabatur, aperiebatque os ſuum 72 literis Nominis ſuperni. Cum Hadarniel audiret literas ſanctas ex ore Moſis, commotus eſt, accedensque ad eum dixit: O beatam portionem tuam Moſcheh! quia manifeſtatum tibi eſt, quod non manifeſtum eſt Angelis ſupremis. Ibatq; cum ipſo, donec venirent ad ignem ingentem Angeli cujusdam, cui nomen Sandalphon: de quo traditum eſt, quod ſuperior ſit reliquis ſociis ſuis itinere quingentorum annorũ, ſtetq; poſt velum Domini ſui & nectat coronas de precibus Israëlitarũ. Et cùm talis Corona pervenit ad caput Regis Sancti, iſte ſuſcipit preces Iſraëlitarum. Et omnes turmæ & catervæ commoventur & fremunt,

 di-

dicuntque: Benedicta ſit Gloria DOMINI de loco domûs Schechinæ. Dixit autem Hadarniel ad Moſen: Moſe ego non poſſum tecum ire, ne fortè me comburat ignis magnus Sandalphonis, &c.

§. 2. Hæc ſaltem adducimus, ut inde appareat, quanta ſit excellentia Sandalphonis. Quamvis enim ſit Rota illa, prout dictum, tamen appellatur Angelus, & multis Angelis prior, imò proximus velo ſive Throno Gloriæ, qui connectit mundum Aziluth cum mundo Jezirah.

§. 3. Hoc autem velum ſic interpretatur R. Moſcheh Corduero, dum inquit: quod in Palatio ſeptimo nempe ſummo, quod vocatur Sanctum Sanctorum, nulla ſit forma, nec aliquid, quod comprehendi queat, ſed omnia ibi ſint occulta: quodque proximum ſit mundo Aziluth. In medio autem hujus palatii aulæum quaſi aliquod expandi, ut fiat diſtinctio inter Sanctum & inter Sanctum Sanctorum: in medio autem hujus aulæi locat duos Cherubim, qui ſint Metatron & Sandalphon, ibique adducit locum iſtum è Sohar, addendo: quod Sandalphon conſiſtat in Palatio Sancti Sanctorum, in aulæo dicto, quod aliis quoque textibus probat.

§. 4. In intimo autem hujus Palatii ſedes eſt Thronusque Gloriæ Divinæ, & ſciendum, quod in Palatio ſexto, quod eſt ſub iſto modo dicto, R. Schimeon Jochaides locet quatuor Principes Michaëlem, Gabrielem, Urielem, & Raphaëlem. Indicetque, quamvis iſti ſint Animalia ſancta, quod tamen inferiores ſint Sandalphone, qui eſt Rota: quodque Animalia & Rotæ unius ſint gradus, & eſſentiâ ſint unum & idem, quamvis differant conceptibus & operationibus.

§. 5. Huc pertinere videtur locus è Sohar ſect. Breſchith col. 99. ad Geneſ. 1, 16. Verba ſunt hæc: והחיות רצוא ושוב ולא יכלא עינא למשלט בהו בגין דאינון רצוא ושוב חיורת דאתגלין אינון דההוא אופן קאים בגווייהו ומאן איהו דא מטטרון דאיהו רב ויקיר משאר תלין ועלאה חמש מאה שנין וכו׳ Et Animalia currebant & revertebantur, ut oculus illa non poſſet capere. Nam cùm iſta currunt & revertuntur, animalia nempe, quæ manifeſtantur: illa, quæ ad Rotam pertinent, ſtant intra hæc. Quis eſt iſte? Eſt Metatron, qui major eſt & excellentior reliquis exercitibus quingentis milliaribus, &c. Et paulò pòſt: חיורת דאתגליין אנון לתתא תחות אלין עלאין דמטטרון ואתנהרין מנייהו ונטלין בגינייהו חיורת עלאין וכו׳ Animalia, quæ manifeſtantur, ſunt infra illa ſuperna Metatronis, & lucent ab illis, & per illa accipiunt vitam ſupernam &c.

Unde patet, quod Metatron ſit Animal, & Caput omnium Animalium & Angelorum, imò & Seraphinorum. Hæc autem omnia etiam tribuuntur Sandalphoni, quoniam & hujus dignitas ſtatuitur ſupra Animalia & Seraphim tanquam Rota: & ipſe cum Metatrone ſtatuitur proximus Throno Gloriæ; imò eidem quoque eandem planè proportionem tribuit ſupra reliquos Angelos cum Metatrone, qui eſt Caput omnium.

§. 6.

Digitized by Google

§. 6. His addimus & hoc, quod Metatron referatur ad Jeſod, quæ eſt Sephira nona, & vocatur Rota illa una in terra: prout teſtatur nomen שדי quod refertur ad Jeſod, refertque numerô ſuô 314; qui etiam eſt numerus vocis מטטרון & vocis, גלגל, ſi plenè ſcribatur.

§. 7. Hinc ego colligerem, quod Metatron ſit Pſyche prima & univerſalis ſubſiſtens per ſe; Sandalphon autem Vita, quæ eſt in corpore primo, nempe cœlo illo, quod vocatur Araboth; alias etiam empyreum vel primum mobile, Orbis diurnus. Vel etiam ambo ſimul ſumti vocari poſſent cor & cerebrum mundi, per quæ influxus fit in reliqua corpora, quæ reguntur virtute ſuperiorum, & in ſpecie virtute gradûs Tiphereth & ſex Sephirarum ſtructuræ: Sicut Sandalphon vitam & influxum præbet virtute Malchuth; eſtque fœmina in imagine atque forma iſtius, ſicut Metatron maſculus ad ſimilitudinem Tiphereth.

§. 8. Unô verbô: Hic, nempe Metatron, eſt Princeps Mundi Jezirah, & hæc, nempe Sandalphon, eſt Domina præfecta mundo Aſiah. Ille tanquam Intelligentia incorporea ſubſiſtit per ſe: hæc autem tanquam Phantaſia & ſenſus, unitur cum corpore. Ille tanquam Intellectus & motor abſtractus & ſeparatus: hæc autem tanquam Pſyche & motor compoſitus: Ille tanquã motionis finis; & hæc tanquam ejusdem executio. Et ex his intelligitur, quid ſibi velint Talmudiſtæ, dum Metatronem vocant Principem facierum, & principem mundi: nempe quod juxta nomen primum faciem convertat ad ſuperiora, de quorum natura eſt; & ad inferiora, quorum quodammodo cauſa eſt, ita ut utraque duplici quaſi facie ſimul intueatur. Et quod juxta nomen ſecundum involutus ſit, & operetur in mundo corporeo, eumque formet & diſponat ad modum intellectualium: eſtque cauſa motûs cœlorum, & conſervator elementorum & ſpecierum elementalium, generationisque & corruptionis, & alterationis individuorum, ex quibus conſtant. Unde dicendum eſt, quod Metatron & Sandalphon ſint ſubſtantia & ſubjectum unum, cui competat nomen primum, quatenus conſideratur in ſe; & ſecundum, quatenus involvitur in mundum Aſiah, qui ab ipſo formatur & regitur.

Cap. VI.

De decem Turmis Angelorum.

§. 1.

ANimalia ſancta deſignantur Nomine Tetragrammatô: Rotæ autem ex adverſo nomine אדני. Et ex utrisque componitur nomen octo literarum יאהד ונהי. Quibus denotantur decem Sephiræ manifeſtæ & extenſæ à ſummo deorſum deſcendendo: unde initium eſt à י: Et eædem Sephiroth inverſô ordine ab imo ſurſum, unde quoque finis eſt in י: Et hoc eôdem modô apparet in Animalibus, ubi Sephiræ dictæ lumine directo repræſentantur, quaſi influxuræ in inferiora; & in Rotis, ubi decem Sephiræ lumine reflexô proponuntur, & inverſæ tanquam accepturæ aliquid à ſuperioribus.

Digitized by Google

§. 2. Sicut autem ob conceptum decem Sephirarum, quatenus vel prodeunt è ſcaturigine ſua & deſcendunt, vel reflectuntur & aſcendunt, non tamen evadunt viginti: Sic decem Turmæ Animalium contentæ ſub quatuor faciebus; & decem cohortes Rotarum ſub quatuor Rotis comprehenſæ, non efficiunt numerum viginti Turmarum Angelicarum; ſed decem ſaltem manent; ſive conſiſtant in loco ſuperno mundoque Jezirah, & extendantur in mundum Aſiah: ſive abhinc convertantur, redeantque ad originem & ſummitatem ſuam. Et ſicut duo Nomina Tetragrammaton & Dominii cum octo literis efficiunt denarium plenum; ſic duæ claſſes ſanctæ cum octo catervis Animalium & Rotarum, quæ in illis comprehenduntur, conſtituunt decem Choros Angelicos. Et ſicut ſuper vehiculum ſummum, quod conſtituitur ex Chochmâ, Binâ, Jedulâ, Gebhurâh, conſiſtit Kether: ita ſub vehiculo infimo, quod eſt Tiphereth, Nezach, Hod, Jeſod, locum habet Malchuth: quæ omnia ſunt decem: Sic ſupra quatuor Animalia adhuc unum ſtatuitur, quod fortaſſis eſt Metatron vel Firmamentum imminens capitibus ipſorum, quòd illa in ſe continet, illiſque ſublimius eſt. Et ſub quatuor Rotis adhuc natura quædam quinta eſt, nempe Rota una, quæ in terra: ita ut in Animalibus & Rotis inveniamus denarium perfectum Chororum Angelicorum in mundo Jezirah contentorum.

§. 3. Et quoniam in ſingulis quatuor mundis itidem quatuor ſimiles continentur gradus: ita in mundo Jezirah primo occurrit mundus ſupremus, & quaſi Aziluthicus, qui reſpondet literæ י Tetragrammati, denotatque Angelos ſupremos, qui forte ſunt Cherubini, Metatron, & Sandalphon, primum habentes locum inter Angelos. Deinde occurrit gradus ſecundus analogus Throno Gloriæ & He primo Tetragrammati, ibique locum habent Seraphim, quorum meminit Jeſchajah Propheta. In gradu tertio, qui analogicus eſt eidem ſyſtemati ipſi & literæ Vav comprehenduntur Animalia ſancta: ſicut in quarto, qui ipſi eſt Aſiaticus, & correſpondet He ultimo, continentur Rotæ. Quamvis revera omnes hi quatuor mundi ſyſtema ſaltem ſint unum, nempe Jeziraticum.

§. 4. Hinc intelligi poteſt, quomodo Paradiſus in Scriptura dicatur eſſe in terra, cùm tamen in libro Sohar ſæpiùs dicatur, quod ſit in Jezirâ; prout & explicat R. Moſche Corduero, cùm agit de Palatiis ſanctis: nimirum quod vel referendus ſit ad Aſiam mundi Jeziratici; vel ad Jeziram mundi Aſiatici, quod rectius eſt: ita ut hortus Eden inferior, qui in terra eſt, referendus ſit ad illam partem mundi Aſiah, qui correſpondet Syſtemati Jeziratico.

§. 5. Vel etiam ſic dici poteſt: quod Mundus Jezirah vel reſpectum habeat ad id, quod eſt ſupra illum; & illuc referuntur Seraphim: vel ad id, quod eſt intra illum, quò pertinent Animalia: vel ad id, quod eſt infra illum, & illuc pertinent Rotæ: quamvis omnes tres hi gradus ſint Mundus unus, & operationibus ſaltim differant. Quod etiam indigitare videtur R. Schimeon Jochaides in Tikkunim Soharis novi.

§. 6. Jamque de ordine decem Chororum Angelicorum dicendum nobis eſt: circa quem non parva inter Autores occurrit diſcrepantia. Nam R. Moſcheh bar Maimon

Digitized by Google

mon ſic eos collocat, ut primò ſint חיות, Animalia; ſecundò אופנים Rotæ: tertiò אראלים, Arelim: quartò חשמלים Chaſchmalim: quintò שרפים Seraphim: ſextò: מלאכים Angeli: ſeptimo אלהים Dii: octavò: בני אלהם filii Dei: nonò כרובים Cherubim: decimò; אישים Viri.

§. 7. R. Jiſchmaël in Pirke Hechaloth inquit: decem eſſe turmas Angelorum, qui dependeant, à decem gradibus ſuperioribus, quarum nomina ſint: primò, כרובים Cherubim: ſecundo חשמלים Chaſchmalim: tertio; חיות animalia: quartò, אראלים Arelim: quintò, שרפים Seraphim: ſextò; תרשישים Tarſchiſchim: ſeptimò & octavò אופנים rotæ: nonò; אשים viri: decimò; טפסרים Taphſarim, Vice-principes.

Quod ipſum etiam ſtatuit Liber Pliah; ubi dicitur, quod Cherubim pertineant ad Coronam: Chaſchmalim ad Sapientiam: Animalia ad Intelligentiam: Arelim, ad Benignitatem: Seraphim ad Severitatem: Tarſchiſchim ad Pulchritudinem: Rotæ ad duas gradus, Victoriam & gloriam: Viri ad Fundamentum; & Taphſarim ad Regnum.

§. 8. Sic etiam allophylus quidam, qui ad hoc ſtudium ſeſe applicuit, gradus illos enumerat ordine ſequenti: ut primò ſint Cherubim: ſecundo, Seraphim: tertio, Chaſchmalim: quarto Arelim: quinto Tarſchiſchim: ſexto, Taphſarim, ſeptimò; Viri, &c.

§. 9. In Sohar autem Sectione Jethro, ſic habetur: Angeli, qui ſunt quatuor; Michaël, Gabriel; Nuriel, Raphaël; dividuntur in decem cohortes, quæ ſunt: 1. Arelim. 2. Seraphim: 3. Chaſchmalim. 4. Schinanim. 5. Tarſchiſchim; 6. Ophanim. 7. Elohim. 8. Iſchim. 9. Chajoth ſeu Animalia. 10. Et Bene Elohim. Sed extra dubium eſt, illos hoc loco non recitari ſecundum ordinem.

§. 10. Et in Tikkunim ſive ſupplementis ponuntur: Malachim ſivè Angeli: Arelim: Chajoth, ſive Animantia: Ophanim, ſive rotæ: Chaſchmalim: Elohim, ſive dii; Bene Elohim; filii Dei: & Iſchim ſeu Viri.

§. 11. Veritati autem quam maximè eſt conſentaneum; quod Seraphim pertineant ad Intelligentiam: Chajoth ſive Animalia, ad pulchritudinem; vel ad ſex Numerationes ſtructuræ; & Ophanim ſeu Rotæ ad Regnum. Cœterorum autem chororum applicatio dubia eſt. Videtur tamen Cherubim referendos ad Coronam; vel ſi hæc ob nimiam ſublimitatem non referatur inter numerum Numerationum, ejusque locum ſuppleat Daath, ſive Cognitio: tunc Cherubim referendi erunt ad Sapientiam, ceu primam. Accedit, quod etiam R. Schimeon Ben Jochai Cherubim dicit eſſe Metatronem & Sandalphonem, principes ſeu Duces exercituum Angelicorum, unde neceſſariò extollendi erunt ſuper cæteros; & in ſpecie ſuper Seraphim, qui pertinent ad Intelligentiam, quæ proximè adjacet Sapientiæ, prout hæc Coronæ.

Digitized by Google

Cap. VII.

De duobus Textibus, Talmudis ſcilicet & Libri Sohar, in quibus Cœli ab invicem diſtare dicuntur, itinere quingentorum annorum.

§. 1. IN Tractatu Chagigah capite 2. dicunt Sapientes noſtri bonæ memoriæ! A terra usque ad Cœlum, eſſe iter quingentorum annorum: & talem diſtantiam quoque reperiri inter ſingulos cœlos. Supra hos (ſunt verba:) exiſtunt animalia ſancta: pedes Animalium exæquant omnia hæc: tali Animalium exæquant omnia iſta: crura Animalium exæquant omnia hæc iterum: femora Animalium, iterum exæquant omnia infera: Corpora Animalium rurſus æqualia ſunt omnibus ſe inferioribus: Colla Animalium æqualia ſunt omnibus: Capita Animalium exæquant omnia: Cornua Animalium iterum exæquant omnia. Supra hæc eſt Thronus gloriæ: Pedes autem Throni gloriæ exæquant omnia: Ipſe Thronus gloriæ exæquat omnia, Rex autem Deus vivus & permanens, excelſus & elevatus habitat ſuper iſta, &c.

§. 2. Et in Sohar Sectione Beſchallach ſic legimus: הא תנינן שבעה רקיען עבר קֻבּ״ה ובכל רקיע ורקיע כוכבין קבועין ורהטין בכל רקיע ורקיע ולעילא מכלהו ערבות וכל רקיע ורקיע בהלוכו מאתן שנין ורומיה ת״ק שנין ובין רקיע ורקיע ת״ק שנין והאי ערבות הלוכו באורכיה אלף וחמש מאה שנין ופותיה אלף ות״ק שנין ומזיוא דיליה נהרין כל אינון רקיען׃ והא תנינן למעלה מערבות רקיע פרסות דחיות קדישין ורומהון ככלהו לעילא מנהון קרסולין דחיות ככלהו׃ וגופא דחיות ככלהו׃ גדפיהו ככלהו׃ ראשי החיות ככלהו׃ וצואריהו ככלהו׃ מאי ככלהו׃ כקבלי כלהו׃ וכל שיפא ושיפא דבחיות לקבל שבעה תהומין ולקבל שבעה היכלין ולקבל מארעא לרקיע ולקבל מרקיע לארעא׃ ושעורא דכלהו ורומהון עשרים וחמשה אלפין חולקין משיעורא דקֻבּ״ה כמה דאוקימנא׃ Traditio ita habet: Septem cœlos fecit Deus ſanctiſſimus, qui benedictus ſit: & in ſingulis cœlis ſunt ſtellæ fixæ & errantes: Et ſupra omnes eſt cœlum ערבות ſeu latiſſimum. Et quodlibet cœlum in curſu ſuo habet ducentos annos; & altitudo ejus eſt quingentorum annorum. Et inter ſingulos cœlos quingenti anni intercedunt. Cœlum ערבות ſeu latiſſimum autem in longitudine habet mille & quingentos annos; & in latitudine mille & quingentos annos; & à ſplendore ejus omnes illi cœli fulgent. Porrò ſic traditum eſt. Supra Cœlum Araboth eſt firmamentum ungularum Animantium Sanctorum, quarum altitudo æqualis eſt omnibus dictis. Supra has tali Animalium, ad inſtar omnium. Et corpus animalium ad inſtar omnium. Alæ eorum ad inſtar omnium. Capita Animalium ad inſtar omnium. Colla eorum ad inſtar omnium. Quid hoc eſt, ad inſtar omnium? æquale eſſe omnibus. Et quælibet membra Animalium æqualia ſunt ſeptem Abyſſis, & ſeptem palatiis, & ſpatio quod à terra usque ad cœlum intercedit; quodque è cœlo in terram. Et propor-

Digitized by Google

proportio omnium atque altitudo ſunt viginti quinque mille partes proportionis Dei Sanctiſſimi, qui benedictus ſit: prout conſtituimus.

§. 3. Hic ſciendum, quod in quolibet trium mundorum, Creativo ſcilicet, formativo, & factivo ſeptem ſint palatia Sancta, prout ſæpius traditur in Sohar, Sectione Breſchith; Trumah; & Pekude. Prout etiam in claſſe infima ſunt ſeptem habitacucula impuritatis, in quibus habitant Spiritus immundi, & animæ damnatæ. Omiſſo autem mundo creativo, qui dicitur Thronus gloriæ; & hoc infimo impuro; jam dicimus, non eſſe dubium, quin, ſicut inveniuntur angeli in mundo formativo, ipſis proprio; tales etiam inveniantur in mundo factivo & materiali: quare in utroque erunt ſeptem gradus diverſi. Ordines autem Angelici in Sohar interdum dicuntur היכלות Palatia, Interdum מדורין habitacula vel manſiones. Et in Tikkunim in hunc ſenſum ſic dicitur: שבעה ימים הם וים אחד על כולם כדא כי שפע ימים ינקו· מהיכן ינקו שבעה משבעה שהם מוצקות וכן הרקיעים הם שבעה· וצל כלם א׳ מכוסה ונסתר· וכן יש שבעה כסאות שבעה ושבעה· שבעה היכלות המישלים שבעה בשבעה· Septem ſunt Maria; & Mare unum ſuper omnia cætera: ſicut dicitur Deut. 33. v. 19. *quia affluentiam Maria ſugent.* Unde ſugent? Septem è ſeptem; quæ ſunt epiſtomia. Et ſic cœli ſunt ſeptem, & ſuper cæteros unum contectum & abſconditum. Et ſic ſunt ſeptem throni: ſeptem & ſeptem. Septem palatia dominatorum, ſeptem in ſeptem. Hæc ita exponit R. Moſcheh Korduero: quod Numerationes vocentur maria: ſuntque ſeptem ſub Intelligentia; ipſa autem cum duabus reliquis ſuperioribus omittitur, quia cæteris ſcaturiginis loco ſunt, unde hæ influxum habent. Ipſa autem quoque vocatur Mare, quia κατ᾽ ἐξοχὴν, eaſdem comprehendit, atque è ſeſe emittit. Textum autem Scripturæ ſic explicat; quod Maria iſta accipiant influxum; nimirum è ſeptem maribus aliis, quæ continentur in Intelligentia. Ita ut ſeptem iſtæ Numerationes Formativæ accipiant influentiam à ſeptem aliis cauſalibus, radiantibus in Intelligentia ſecundum excellentiam. Iſta autem maria etiam vocat Cœlos, quatenus influxum accipiunt à Pulchritudine: item Terras, quatenus à Regno influentiam accipiunt. Et perpetuo heptades ſunt intra heptades. Et ſic etiam Throni, ſeu gradus mundi creativi ſeptem ſunt intra ſeptem: nec minus gradus formativi ſeptem ſunt intra ſeptem: quoniam ſeptem ſuperiores ſunt quaſi lumina & animæ reſpectu inferiorum, quæ quaſi corpora quædam cryſtallina ſunt, & ab illis vim & potentiam operandi accipiunt. Et ſic etiam in Mundo factivo ſeptem ſunt intra ſeptem; prout dicit, quod ſint dominatores, alios gubernantes.

§. 4. Jam igitur ſcias, quod è palatio primo ab imis aſcendendo, quod vocatur לבנת הספיר Albedo cryſtallina, quod illuminatur à fundamento unà cum Baſilia, influxum accipiat Saturnus cum aſſeclis, qui eſt è Planetis ſeptimus & ſummus. Et è palatio ſecundo, quod vocatur עצם השמים Ipſum Cœlum & eſt habitaculum Hod ſive Gloriæ, influxum accipit Jupiter & exercitus ejus. E tertio autem, quod vocatur היכל נגה Palatium ſplendoris ſive Serenitatis in quo domum ſuam habet Victoria, influxum accipit

Mars

Mars & omnes cohortes ejus, & ſic planetæ cæteri, influxum hauriunt è reliquis Palatiis mundi Angelici; quamvis mediantibus gradibus aliis, ex illis palatiis emiſſis & ad planetas usque pertingentibus. Et ſic facilè intelligi poſſunt ſeptem cœli mundi corporei, de quibus in textu Talmudico ſupra allegato ſermo eſt; ſicut & in textu Soharis: quod illi nimirum ſint ſeptem gradus ſive ordines Spirituum Angelicorum, in quibus influendo ineſt ipſa extenſio divinitatis à principio infiniti huc exporrecta.

§. 5. Supra ſeptem hos ordines autem eſt manſio Animalium ſanctorum. Nam quia hæc pertinent ad mundum Angelicum, hinc in eo quoque ſemper manent, nec evagantur ut alii gradus, qui dicuntur rotæ, extenſæ in cœlos & reliqua corpora; cum quibus uniuntur, ut illa vivificent & gubernent. Vel etiam per illos cœlos intelligi poſſunt ſeptem palatia Paradiſi inferioris: ita ut cœlum ערבות ſit palatium ſummum & ſeptimum, correſpondens tribus numerationibus ſuperioribus: Coronæ, Sapientiæ & Intelligentiæ; & in ſpecie huic poſtremæ.

§. 6. Jam è Scriptis R. Jizchak Lorjenſis Germani ſciendum, quod nomen אהיה referatur ad Intelligentiam, quæ indigitatur pro ה primum Tetragrammati, cujus numerus eſt quinarius. Jam ex verbis illis Salomonis Prov. 3. v. 19. *Dominus in Sapientia fundavit terram: ſtabilivit cœlos in Intelligentia: in cognitione ejus abyſſi ruptæ ſunt*; porrò patet, quod Intelligentia referatur ad cœlos: atque hinc apparebit, quare cœlo uni tribuatur iter quingentorum annorum. Nomen enim אהיה plenè ſcriptum retrogradando hoc modo. אלף · אלף הי · אלף הי יוד · אלף הי יוד הי efficit Summam 544. & ſublatis radicalibus א · אה · אהי · אהיה, quarum numerus eſt 44. remanent 500; quæ eſt extenſio Intelligentiæ אהיה extra ſe in cœlum à ſeſe ſtabilitum. Quaſi diceretur: Intelligentiam in plenitudine Nominis ſui absque radice propria hunc efficere numerum.

§. 7. Eodem modo ad Intelligentiam refertur nomen שדי, quod ſi plenè ſcribatur hoc modo: שין · דלת · יוד, ſublatis radicalibus ſimiliter efficit numerum 500.

§. 8. Tertio Nomen מקום Locus, eſt 186: & oritur è Tetragrammati literis in ſe ductis hoc modo. י i. e. decem decies efficiunt 100. ה i. e. quinque quinquies efficiunt 25. ו i. e. ſex ſexies efficiunt 36. ה i. e. quinque quinquies efficiunt 25. qui numeri ſimul ſumti ſunt 186. Utrumque autem hoc nomen refertur ad pulchritudinem, quæ vocatur cœlum; Cui ſi addatur nomen שדי, 314. quatenus refertur ad fundamentum, quod etiam fundamentum dicitur, efficitur numerus 500.

§. 9. Quartò; Intelligentia eſt ה Tetragrammati primum, i. e. 5; Eademque habitare dicitur in Creatione: Si jam exinde pergat in formationis decadem, turmarum ſcilicet angelicarum, efficiet 50. Et ſi deſcendat in Fabricationem, efficiet 500. multiplicata ſcilicet per decem ſphæras. Rationes plures hic omittimus.

Cap.

Digitized by Google

Cap. VIII.

De cæteris numeris allegatorum textuum.

§. 1.

QUæritur autem & porrò quid ſibi velint ducenti illi anni, qui cœlis tribuuntur in textu Sohariſtico? Ubi ſciendum, quod cœli illi ſive palatia quidem virtute Intelligentiæ, ſeu ה primi in actum deducta ſint; ſed immediatè à Baſilia ſanctiſſima, quæ eſt He ultimum Tetragrammati, & mater inferior, cauſa nimirum proxima trium mundorum. Hæc autem vocatur ducenta, propter literam ר i. e. 200. quia eſt ראשית ſive principium & Sapientia inferior.

§. 2.

Hi duo numeri autem anni dicuntur: quia ſex Numerationes ſtructuræ vocantur dies; quia dicitur; ſex diebus Deus mundum creavit & quievit ſeptimo. Ad regnum igitur pertinet nomen Sabbathi: item nomen menſium, quia illud dicitur Luna; & neomeniæ. Sed ad matrem ſupernam refertur nomen annorum: quia ipſa eſt mater & cauſa pulchritudinis, quæ vocatur Sol ſpiritualis, qui eſt menſura anni per duodecim variationes Tetragrammati ſui; ceu per 12. menſes. Et quia ab illa excitantur judicia; hinc ab illa quoque proveniunt 365. præcepta prohibitiva; qui eſt numerus dierum anni ſolaris. Eadem etiam dicitur שנה annus, id eſt 355. quia ad ipſam pertinet nomen אלהים plenè ſcriptum hoc modo אלף · למד · הי · יוד · מם quod efficit 300. Et 50. portæ intelligentiæ: & quinarius He Tetragrammatici; unde 355. Si verò aſſumatur vox שנים anni: duæ literæ primæ jam ſunt expoſitæ; & duæ ultimæ conſtituunt vocem מי; quis? quæ etiam refertur ad Intelligentiam.

§. 3.

Numerus autem 1500. qui tribuitur cœlo ſummo, ערבות ſeu latiſſimo, provenit è Tetragrammati literis. Si una per alteram multiplicetur hoc modo: י i. e. 10. quinquies i. e. per ה, efficit 50: 50 per ו i. e. 6. efficit 300: 300 per ה i. e. 5. efficit 1500. Vel ſi cœlum ſummum referatur ad duas primas literas Tetragrammati, יה, quæ efficiunt 15; facilè patet, quomodo deſcendendo per decades mundorum inferiorū, efficiuntur 1500.

§. 4.

Sicut autem cæli hi ſtellis pleni ſunt, ita & pleni ſunt animabus, intelligentiis, & angelis fulgidiſſimis: nec non Planetis, per quos intelliguntur principatus, præfecti & dominationes, angelique miniſtratorii, qui variis officiis præſunt. Animalia autem his omnibus ſuperiora ſunt, tam ratione naturæ, quam ratione loci; quorum membra in Gemara enarrantur novem, juxta numerationes mundi formativi Corona demta, quam è ſuperioribus habent: in libro Sohar autem ſeptem, reſpectu palatiorum paradiſi. Numerus autem ultimus viginti quinq; millium; originem habet ex ה ultimo, Gloriæ divi-

Digitized by Google

næ quæ influxum dat animalibus illis, multiplicato per numerum quinque perſonarum, mundi Emanationis; unde oriuntur 25: & facta multiplicatione per decades Numerationum, tandem 25000; quæ ſunt lumina influentiæ ſupernæ.

Cap. IX.

De Cœlis, adhuc alia quædam: quomodo dicantur eſſe duo, & quomodo dicantur eſſe ſeptem.

§. 1.

IN Tractatu Chagigah, cap. 2. dicitur: juxta mentem R. Iehadah, duo eſſe firmamenta, quia Deo ter optimo tribuantur Cœli, & cœli cœlorum. Sed Reſch Lakiſch inquit; ſeptem ſunt, & vocantur 1. וילון. 2. רקיע. 3. שחקים. 4. זבול 5. מעון 6. מכון. 7. ערבות. Primum, quod dicitur Velum ſive Cortina nullum omnino præſtat miniſterium, ſed mane intrat, & veſperi exit, & quotidie renovat opus creationis juxta illud Jeſ. 40. v. 22. *extendens velut telam Cœlos & expandit eos, ſicut tentorium ad habitandum.* In ſecundo quod dicitur רקיע firmamentum, ſunt Sol & Luna, ſtellæ & planetæ, ſicut dicitur: Gen. 1. v. 17. *Et poſuit eas Deus in expanſione cœli*, &c. In tertio quod dicitur שחקים ſeu locus comminutionis, molæ ſunt, ibique molunt manna pro Juſtis, ſicut ſcriptum eſt Pſal. 78. v. 23. *Et mandavit* שחקים *ætheribus deſuper, & januas cœlorum aperuit, & pluit ſuper eos Man ad comedendum.* In quarto, quod dicitur זבול Habitaculum, eſt Jeruſchalem & Domus Sanctuarii, & altare: & Michaël princeps magnus adſtat & ſacrificium in eo offert, ſicut ſcriptum eſt 1. Reg. 8. v. 13. *ædificando ædificavi domum habitaculi tibi, locum paratum ut habites ibi in ſecula.* Unde autem ſcimus, quod ſic vocetur cœlum? quia Scriptum eſt. Jeſ. 63. v. 15. *aſpice è cœlis, & vide* מזבול *de habitaculo Sanctitatis tuæ & pulchritudinis tuæ.* In quinto quod dicitur מעון Habitaculum, ſunt chori Angelorum miniſtrantium, qui cantica canunt noctu & interdiu tacent, in honorem Jiſraëlitarum, ſicut ſcriptum eſt Pſal. 42. v. 5. *Interdiu præcipiet Dominus miſericordiam ſuam, & in nocte canticum ejus mecum.* In ſexto quod dicitur מכון Repoſitorium ſunt theſauri Nivis & theſauri grandinis; & conclave rerum malignorum; & conclave guttarum, & conclave turbinis, &c. In ſeptimo quod ערבות ſeu planities dicitur, juſtitia eſt & judicium & largitio, theſauri vitæ; & theſauri pacis; & theſauri benedictionis; & animæ juſtorum; & ſpiritus atque mentes adhuc producendi; & ros, quo Deus Sanctiſſimus, qui benedictus ſit, vivificabit mortuos, &c. Ibi Rotæ, & Seraphim, & animalia ſancta & angeli miniſtratorii & thronus Gloriæ, in quo reſidet Rex ille Deus vivus excelſus & elevatus: ſicut dicitur Pſal. 68. v. 5. *exaltate æquitantem in ſupremis cœlis; in Jah, nomen ejus.*

§. 2.

Hoc textu explicatur natura mundi factivi corporei, in quo ſunt cœlorum gyri materiales. Ubi R. Jehudah dicit, in eo eſſe duo firmamenta; id eſt duos gradus ſive ordines; quorum unus ſit corporeus & ſenſibilis; alter verò incorporeus & ſenſibus imperceptibilis, qui tamen extendatur ad corpora & in iis operetur. Primus ergò in ſe com-

ſe comprehendit elementa, elementata, cœloſque ipſos: alter verò Rotas & animalia, quæ illa movent & formant & gubernant. Reſch Lakiſch autem eidem non contrariatur, ſed cum ſeptem dicit eſſe cœlos, ordines intelligit ſive gradus mundi; tres corporeos, & quatuor ſpirituales. Juxta hunc igitur וילון Velum ſive cortina, quod ipſi eſt cœlum primum, & gradus primus eſt mundus elementaris proximus concavo Lunæ; qui nihil planè operatur, quia tantum eſt ut materia & ſubjectum reſpectu potentiæ operandi, quam habent ſphæræ, animæ & intelligentiæ incorporeæ, à quibus juxta mentem Platonicorum, vera provenit operatio. Et intrat mane in generationem & exit veſperi in corruptionem, & ita continuat naturam primitùs creatam. Vel etiam dici poteſt Velum hoc eſſe, expanſum illud pellucidum inter lucem firmamenti & inter nigredinem terræ, conſtans ex aqua, aëre & igne, quod ſuſcipit lumen ſolare quo fiunt diluculum & veſpera, dies & nox, æſtas & hyems, &c. continuis generationibus & corruptionibus, ut per ſucceſſionem individuorum continuentur ſpecies ſub initio creationis conditæ iiſque intereuntibus ſpecies tamen non intereat.

§. 3.

Gradus ſive ordo ſecundus corporeus vocatur רקיע firmamentum; eſtque tota natura cœleſtis in varias ſphæras diviſa: quamvis multi magnique Philoſophi dicant, unam tantum eſſe, & tamen omnes motus & omnia phænomena ritè explicari poſſe. In eo ſunt Sol & Luna, & omnes ſtellæ, tam fixæ quam errantes.

§. 4.

Gradus tertius vocatur שחקים; quod juxta meam (Abraham Iriræ) opinionem eſt cœlum cryſtallinum & primum mobile, in quo ſunt aquæ, quæ ſupra octo cœlos, quæ narrant gloriam Dei eumque laudant juxta verba Davidis Pſ. 148. v. 4. *laudate eum cæli cœlorum, & aquæ quæ ſupra cœlos.* Et ſupra hoc eſt cœlum empyreum, quod nonniſi lux eſt & vita de quo infra plura. Ibique dicuntur eſſe molæ, quibus molitur Manna pro juſtis, quaſi diceretur, ibidem eſſe Paradiſum, ubi juſtis apponuntur objecta intelligibilia mundi ſuperni incorporei, ita ut cum integra ſuperent captum ipſorum, comminuenda ſint in partes minutiores, quo ab ipſis percipi queant.

§. 5.

Quatuor gradus reliqui, explicantur juxta quatuor Rotas Ezechielis & literas Tetragrammati & ארכי de perſonis Baſiliæ & Microproſopi, Matriſque & Patris.

DISSERTATIO III.

Cap. I.

In quo variis probatur rationibus, quod in Aëre & Igne reperiantur ſubſtantiæ viventes rationales.

§. 1.

Ipſa ratio demonſtrat, quod elementa Aëris & Ignis non careant naturis viventibus ipſis propriis. Primò enim hæc elementa magis aſſimilantur Animæ, quam reliqua:

quæ cum in ſe ſit ſpiritualis & à materia abſtracta, tamen per calorem, qui ab igne originem habet, & per ſpiritus naturales, vitales & animales, qui naturæ ſunt aëreæ, extenditur in duo elementa reliqua, aquam ſcilicet & terram, ob naturam ſuam craſſam, frigidam & gravem ab illa magis remota.

§. 2.

Deinde Ignis & aër etiam vicina admodum ſunt Cœlo, quod eſt corpus primum animalium, adeoque perfectius: Unde & ipſa quoque perfectiores habent qualitates, & majori gaudent extenſione & quantitate, nec non loco ſublimiore & majori motus velocitate quam aqua & terra: unde rationi videtur repugnare, & ἄτοπον eſſe cum inferiora hæc & imperfectiora in ſe habeant naturas vivas per ſe ſubſiſtentes, quod ſublimiora illa & perfectiora iisdem debeant eſſe orbata.

§. 3.

Porrò cum in cœlo fulgeant Sol & luna atque ſtellæ, quæ ſunt naturæ animatæ & viventes; & ſimiliter infra in mari & in arida habitent piſces & bruta cum homine: quare ergò in loco intermedio ignis nempe & aëris non ſui invenirentur habitatores.

§. 4.

Et quia vita à cœlo ſeſe exſerit & emittitur in inferiora per loca iſta media; neceſſe eſt, ut illa de ipſa participent & quidem primariò & abundantiùs, quatenus ad eam recipiendam aptiora ſunt, eique ſimiliora. Sicut rivus aquas primariò & meliùs accipit ab ipſo fonte, quam ciſterna, vel Caſtellum in quo deinde coliguntur.

§. 5.

Si quis autem dicere vellet, naturam vitæ aëreæ reperiri in avibus: is ſciat, manſionem avium ſaltem eſſe in aëre infimo, qui ultra montes altiores non elevatur: unde niſi alia exiſteret in aëre vita, quam hæc, potiſſima illius pars inculta eſſet & vacua: ſicut etiam tota regio empyrea. Imo ſic etiam in aëre tantùm exiſteret vita brutalis, non verò rationalis; unde ſequeretur terram aëre eſſe præſtantiorem. Adde quod & aves in terra factæ ſint, & in iis elementum terræ prædominetur, in quo etiam multiplicantur, &c.

§. 6.

Jam verò inter naturas remotas ſemper invenitur medium aliquod, quod utrasq; participat. Verbi gratia: inter Corpora ſimplicia, & inter inanimata mediam naturam habent, quæ dicuntur imperfectè mixta: inter vegetabilia & animalia, ſunt Zoophyta: inter bruta & homines, naturæ ſunt mediæ, quæ utriusque generis participes ſunt, & idoneæ ut addiſcant ſtudia quædam & opera rationalium. Cœleſtia autem ab hominibus nimium diſtant non loco tantum ſed & corpore, & anima. Hinc neceſſe eſt, ut naturæ quædam inter illa dentur mediæ.

§. 7. Ta-

Digitized by Google

§. 7.

Tales autem ſunt ſpiritus aërei, qui vocantur Dæmones: hi medium hunc occupant locum inter ſummum & cœleſtem & inter imum atque terreſtrem: corpusque habent patibile ut homo; ſed incorruptibile ut cœleſtia: & ſi hoc ex parte corruptionem ſubit, prout ſtatuunt neoterici; iſtud tamen non fit ex toto; unde vitam habent perennem & ſempiternam, quia è natura aëris facile reſarcire queunt, quod in ipſis disperit, & ex illa in ſubſtantiam ſuam convertere atque reſtituere poſſunt, quod ipſis deficit.

§. 8.

Nam inter corpora brutorum & inter cœleſtia, corpus hominis propriè non eſt medium, prout multi opinantur: quia aliàs participare aliquatenus deberet brutalia; aliquatenus cœleſtia: quod tamen non fit; quoniam corpus hominis non minùs mutationi & paſſioni atq; corruptioni ſubjectum eſt, quam brutale. Unde neceſſariò corpora dantur alia ſtatum hunc medium obtinentia; qualia ſunt Dæmonum.

§. 9.

Ratione animæ autem, ſpiritus illi aërei multis quoque paſſionibus ſubjecti ſunt: quædam enim fugiunt, quædam deſiderant: quædam ſperant, quædam metuunt: quibusdam lætantur, quibusdam dolore afficiuntur: quandoque ira & furore excandeſcunt; quandoque lenitate & miſericordia replentur. Hæ tamen paſſiones potius animam illorum concernunt, quam corpus: cum in homine, exempli gratia, iracundo, non tantùm anima patiatur & perturbetur; ſed etiam cor atque ſanguis inflammentur. Nam in ſpiritu aëreo ira potiùs reſtringitur ad animam, & in corpore nullam ſenſibilem producit mutationem vel commotionem. Et in genere quoque omnes paſſiones iſtorum ſpirituum aëreorum magis ſunt temperatæ & ordinatæ, quàm humanæ: propter facultatem ſuam intellectualem, cui magis ſubjecti ſunt atque obediunt: unde etiam perfectiores ſunt quam naturæ inferiores in moralibus & politicis. Et intellectus ipſorum, quamvis non ſit habituatus ut cœleſtium, diſpoſitionem tamen habet admirandam & euſtochian inſignem circa ſapientiam, intelligentiam, & cognitionem omnemque actum ſimilem; in quibus multis modis præeminent ingenio humano: unde quædam intelligunt & aſſequuntur ob familiaritatem cum ſuperioribus in inſtanti: quædam autem ſyllogiſticè concludunt, parum aberrando à veris. Eodem modo ſcopum & finem ſuum multò eminentius attingunt, majorique cum perfectione, luce, facilitate & felicitate quam homines. Vita quoque utuntur longæva & tranquilla, longeque perfectiore quam inferiores.

§. 10.

Hæc omnia autem comprobat experientia: quia multæ reperiuntur operationes, quarum cauſæ ignorarentur, niſi admitterentur ſpiritus iſti aërei. Quandoque enim reperiuntur homines planè indocti, qui tamen non ſaltem loquuntur Hebraicè, Græcè, Arabicè, ſimiles que linguas, quas non didicerunt; ſed etiam loquuntur de rebus tam ſublimibus, ut multi Philoſophi è libris docti, eadem ignorent: quare & interdum abs-

truſa revelant & futura prædicunt & miracula edunt, omnem ſapientiam & facultatem humanam tranſcendentia, &c.

Cap. II.

De natura ſpirituum aëreorum, & aliis illorum attributis.

§. 1.

OMiſſis illis, quæ de ſpiritibus iſtis tradiderunt Chalcidius & Apulejus, ad opinionem poſteriorum convertemur, quorum ſententia verior videtur; & juxta illos duas in medium afferemus definitiones, quarum prima ita ſe habet. Spiritus aëreus eſt anima rationalis, particeps intellectûs humano multo ſublimioris; corpore utens ſubtili; miniſtrans cœleſtibus, & ex illorum commiſſione dominium habens in mundum ſublunarem. Altera talis eſt. Spiritus aëreus eſt anima rationalis intelligens; quæ, quia corpore induta eſt ſubtiliſſimo, quod ipſa influxu & ſplendore ſuo vivificat, hoc ipſo naturam conſtituit mediam inter cœleſtes & humanam: unde, quia ipſa duo hæc extrema conjungit, è cœleſtibus eadem influxum bonum atque perfectum defert ad inferiores; & viciſſim bonas iſtorum meditationes atque merita ab inferioribus elevat & ſurſum attollit: præſertim illorum hominum, qui cum ſupernis uniuntur. Officium igitur iſtorum ſpirituum in hoc potiſſimum conſiſtit, ut gubernent & dirigant mentem & mores hominum in verum atque bonum, & hoc medio natura humana uniatur cum divina.

§. 2.

Quamvis autem juxta hanc definitionem omnes videantur boni: alii tamen quoque dantur qui mali ſunt & noxii. In ſpecie autem dividi poſſunt juxta numerum ſpirituum Planeticorum: quamvis generaliùs tot ſint ipſorum ſpecies, quot ſtellæ micant in firmamento. Sicut autem à ſpiritibus cœleſtibus diriguntur facultates vegetativæ & vitales; ita aërei dirigunt rationem potiſſimum; & ignei illuminant intellectum, eumque elevant ad objecta divina.

§. 3.

Mediantibus igitur ſpiritibus iſtis aëreis, qui aliàs dicuntur Angeli, deſcendunt animæ in corpora, & per illos diriguntur in operationibus ſuis, & monentur in dubiis, &c. & poſt diſceſſum è corpore deducuntur ad judicem, cujus ſententia vel damnantur vel beantur.

Cap. III.

De Corpore Spirituum aëreorum, & quòd quidam inter illos ſint mali atque noxii.

§. 1.

JUxta Platonicos illud, quòd primò vitam accipit ab eſſentia vitali, eſt Ignis: quippe qui eidem quàm maximè eſt cognatus, ob motum præcipuè velociſſimum: unde per calo-

calorem etiam vivificantur omnia animantia. Poſt ignem verò mediante hoc aër vitam accipit; quippe qui ad calorem ſe habet ut oleum ad ignem. Deinde aqua tenuiſſima & aëri proxima, & hâc mediante terra vaporetenus elevata; omniumque poſtremò materia craſſior.

§. 2.

Unde quinq; oriuntur genera viventium rationalium: Primò naturæ compoſitæ ex igne tantùm, quarum illæ, quæ videntur, vocantur ſtellæ; quæ verò non videntur, in aëre degunt, ſtellasq; ſequuntur, ut cohortes Imperatorem. Secundum genus eſt illud, quorum corpora compoſita ſunt ex igne & aëre. Tertium, cujus corpora compoſita ſunt ex igne, aëre & aqua tenuiſſima, quæ propterea videri poſſunt. Quartum genus in prædicta compoſitione adjunctam habet terram tenuiſſimã, ad inſtar effluvii terreni: unde adhuc magis videri poſſunt: Et huc pertinent Subterranei. Quintum autem genus & ultimum ſunt homines, quorum corpus eſt craſſiſſimum.

§. 3.

Alii Spiritibus aëreis tribuunt omnia quatuor Elementa: Ignem ſcilicet, quo mediante per illos ſeſe exſerat vita atque motus: deinde aërem qui quaſi ſit alimentum ignis illius; & quoniam hic aliàs facilè dilaberetur, hinc & aquas addunt ſubtiliſſimas; & cum his terram ſimilem, ut eò meliùs ſubſiſtere queant: quæ omnia debito pondere & menſura ſint contemperata; ut aër tamen prævaleat.

§. 4.

Cum hac materia anima iſtorum ſpirituum, ſicut cæteræ omnes in ſuo genere, unitur per inclinationem & pronitatem quandam naturalem, eidemque aſſiſtit, & vitam infundit, eademque utitur ut organo ſuo naturali ſibique proprio.

§. 5.

Quamvis autem omnes ſint immortales, hæc tamen inter illos occurrit differentia, quod naturæ cœleſtes omninò ſint incorruptibiles; unde quia nihil ab illis abſumitur, etiam non opus habent cibo corporeo: ſed vocibus tamen delectantur, cantuque dulciſono, quibus mediantibus uniuntur cum hominibus. Sed duo genera ſequentia, aëreorum nempe & aqueorum, ob temperaturam laxiorem, quædam ſui perdunt, quæ etiam reſarcire tenentur. Quia autem non conſiſtunt è materia terreſtri, hinc illis ſufficiunt odores & ſuffitus & fragrantiæ unguentorum florumq;, quibus ſitim quaſi ſuam levare poſſunt. Spiritus autem ultimi generis magisque craſſi & terreſtres, opus habent odoribus craſſioribus & vaporibus humidis, v. gr. è ſanguine & carne aſcendentibus. Et huc pertinent incolæ aëris infimi, ſpiritus nempe ſuperbi & iracundi, autores arrogantiæ & furoris ſeductoresque hominum, qui & ipſi inter ſe flagrant igne diſſidiorum atque belli, & homines ad talia incitant, iisdemque variis modis illudunt: Quæ inter Cabbaliſtas dicuntur Cortices immundi.

Digitized by Google

Cap. IV.

De *Anima, ejusque natura.*

§. 1.

CAuſa rerum prima eſt in omnibus immobilis & una. Una, quia ſicut Unitas omnibus numeris prior eſt eosque ut Pater generat; ita Deus benedictus, ſuperior eſt omnibus entibus, eademque producit ſolus. Immobilis autem, quia ipſe omnium eſt ultimus, & cum ſit Bonum abſolutiſſimum atque perfectiſſimum per ſe ipſum conſtanter permanens, non movetur nec moveri poteſt ſive ad ſeipſum, ſive ad alia: ſed cætera omnia moventur ad ipſum, & in ipſo quieſcunt & perſiſtunt.

§. 2. Intellectus eſt immobilis; nam quia eſſentia ejus eſt ſtabilis & permanens, hinc non ſuſcipit nec ſuſcipere aptus eſt ſucceſſionem temporis nec motus in actibus ſuis intelligendi, eligendi & operandi: ſed unus non eſt; verùm multiplex, quia natura ejus conſiſtit ex intellectione & objectis intelligendi diverſis.

§. 3. Anima non tantum multiplex eſt ſicut Intellectus, ſed adhuc magis, quia ipſa natura ejus admittit compoſitionem numericam. Sic motus quoque ejus, temporibus diverſis utitur, ob facultates diverſas, unde in operatione ſua ſuſcipit ſucceſſionem temporis & motum localem. Sic in ratiocinando unum poſt aliud intelligit: prout & in vitalibus, motibus diverſis corpus movet, ita ut & operationes hujus vegetativæ & vitales tempori & motui ſubjaceant.

§. 4. Sed ipſa indiviſibilis eſt & incorporea, quia longè diverſa eſt à compoſitis materialibus: eò quod multiplicitas & motus ejus ſaltem extendantur in corporea & diviſa, ſed tamen actuando: quod neutiquam competit materiæ, quippe quæ non niſi paſſivum quid eſt.

§. 5. Sicut autem Intellectus abſtractus quaſi per ſe convertitur ad cauſam primam ſe ſuperiorem, neglectis penitus inferioribus: Formæ autem materiales immenſæ omninò ſunt materiæ, ut ad ſuperna nullatenus ferantur. Ita inter utrumque hoc extremum datur natura media, quæ ita unitur cum ſupernis ut tamen non negligat infera; ſed ad utraque feratur: Et hæc eſt Anima, quæ intellectu ſuo ſic elevatur ad intellectum abſtractum atque divinum, adeoque ad ſcaturiginem ſuam, ut tamen facultatibus ſuis inferioribus deſcendat in materiam & ad formas corporeas, adeoque utrumque hoc extremum participet.

§. 6. Anima igitur eſt tertium illud inter Intellectum & inter formas materiales; in ſe incorporea, in corpus tamen extenſa: in ſe indiviſibilis, diviſibilis tamen quoad operationes & ſubjectam materiam: in ſe motum habens, & primò mota, & ita quidem ut ipſa cauſa ſit omnis motus aliorum.

§. 7. Sicut autem Ezechiel vidit quatuor Animalia, quæ Animæ hujus typus erant: ita quatuor ſunt iſtius Naturæ ſpecies. Prima eſt Anima univerſalis, cæteris omnibus ſuperior. Secunda eſt Animarum corporum cœleſtium: tertia Animarum ſpirituum aëreorum; & quarta animarum humanarum.

§. 58.

§. 8. Et ſicut Animæ in genere tribuitur permanentia, eſſentia, motus, & mutabilitas: ita permanentia ſive ſtabilitas potiſſimum competit Animæ mundi, quippe quæ intellectualis eſt eminentiùs, unde etiam ſtabilitatem habet eminentiore gradu; vitamque immediatè largitur cœlo ſummo, quod ערבות ſeu planities dicitur, quod immobile eſt. Eſſentia eſt idea motus primi mobilis & potiſſimum competit Animabus cœleſtibus, quæ ſicut per ſe ſubſiſtunt, & moventur, ſic etiam movent alia gyros nempe & ſtellas. Motus potiſſimum competit animabus ſpirituum aëreorum, quippe quæ ſunt mutabiliores, & paſſionibus magis ſubjectæ quam priores. Mutabilitas autem potiſſimum competit animabus humanis, quia hæ non diu conſiſtunt in uno ſtatu.

§. 9. Anima mundi ſimilis eſt cauſæ primæ & generaliſſimæ: Animæ cœleſtium ſimiles ſunt Mentibus abſtractis: Animæ ſpirituum aëreorum ſimiles ſunt ipſi naturæ Animæ in genere: & Animæ humanæ ſimiles ſunt facultati ſpermaticæ & naturæ generali extenſæ in mundum corporeum, adeoque mundo ipſi; quare & ipſæ vocantur microcoſmus.

§. 10. Anima mundi analogiam habet cum Unitate Intellectus: Cœleſtes cum intellectione ejus: aëreæ cum vita ejus: humanæ cum eſſentia ejus.

§. 11. Anima mundi analogiam habet cum Unitate animæ: cœleſtes cum intellectu ejus: aëreæ cum rationalitate ejus; & humanæ cum phantaſia ejus.

§. 12. Reſpectu cœli; Anima mundi analogiam habet cum cœlo Araboth ſeu ſummo: cœleſtes cum primo mobili: aëreæ cum ſtellis fixis: humanæ cum planetis.

§. 13. Ratione ſublunarium: Anima mundi ſimilis eſt Igni: cœleſtes, aëri: Aëreæ, aquæ; humanæ, terræ. Sic eodem reſpectu etiam conferuntur cum Anima hominis; cum animalibus ſeu ſenſitivis; cum vegetabilibus; & cum inanimatis, &c.

§. 14. Sic in anima ſpecialiter invenitur 1. Intellectus divinus ipſa anima ſuperior & cum ſuperiore unitus, quæ eſt חיה ſeu vitalitas illa, ſeu Mens mentis, Cabbaliſtarum. 2. Intellectus per ſe ſubſiſtens, conſtans & ſtabilis, quæ eſt Mens Cabbaliſtarum. 3. Ratio diſcurrendo intelligens per objecta generalia, quæ eſt ſpiritus: & 4. Imaginativa quæ circa ſingularia ſaltem occupatur; eſtque נפש ſeu pſyche Cabbaliſtarum.

Cap. V.

De Intelligentiis ſive Mentibus abſtractis.

§. 1.

ANimâ ſuperius & perfectius eſt Agens illud ſtabile, quod in momento perficit operationem ſuam, nec tempore indiget ut illa: cujus vita conſiſtit in ſe ipſa ſimul tota ſibi præſens & unita in eſſentia & cum eſſentia ſua: ita ut non elongetur, vel extendatur vel procedat à ſe ipſo in momenta diverſa juxta operationes & inclinationes ſuas internas. Imò neceſſe eſt, ut ſupra formam illam quæ per operationes ſuas externas extenditur in tempus; & ſupra vitam illam, quæ per operationem ſuam internam ad inſtra canalis promanat & tantùm non dividitur, inveniatur Forma quædam alia, cujus

hh ope-

Digitized by Google

operatio ob inſignem ſuam celſitudinem ſit conſtantior & durabilior; & vita alia, quæ in gradu ſuo eminenti ſibi ſit intimior & in ſeſe abſolutiſſimè una & immutabilis. Quia certiſſimum eſt, id quod perfectius eſt ſemper prius eſſe imperfectiore: quoniam id quod perfectum dicitur in quolibet genere perfectionem habet per naturam ſuam: cum imperfecta ſint illa, quibus perfectio ſua non eſt naturalis: unde ſequitur alia dari ſublimiora, quæ imperfectis aliquid communicant.

§. 2. Deinde quicquid movetur ſemper procedit è potentia in actum ad aſſequendum ſcopum & finem ſuum, ad quem ob defectum perfectionis propriæ movetur atque tendit. Quare ſupra id, quod procedit è potentia in actum neceſſario datur Ens quoddam, quod ſemper in actu eſt, & permanet atque durat. Sicut ſupra id quod ob defectum & egeſtatē ſuam movetur, neceſſariò datur natura, quæ defectu illo caret & perfecta eſt atque plena, adeoque omni etiam motu caret. Quicquid enim movetur, movetur ob appetitum & deſiderium aliquod à quo inſtigatur juxta naturam ſuam ſenſitivam vel electivam ad aſſequendam perfectionem illam qua caret: quod ſane fieri non poſſet, niſi daretur tale aliquod perfectum à quo illa peti poſſet. Ita autem reſpectu animæ ſe habet Intellectus abſtractus, illa enim non ſemper intelligit, nec tota eſt intellectus; ſed fertur ad illum, qui eſt Intellectus formalis, perfectus, abſtractus & permanens.

§. 3. Inter Intellectus hos abſtractos ſummus omnium eſt productum illud immediatum unicum cauſæ primæ, quod meritò dicitur Intellectus perfectus & primus. Deinde plures dantur tales Intelligentiæ abſtractæ; quæ ita ſe habent ad Intellectum primum, ut animæ ſphærarum cœleſtium ad animam mundi, & dividi ſolent in novem ſpecies, quarum ulteriorem deductionem unà cum fuſiore explicatione hactenus dictorum in aliud tempus differimus.

TRA-

Digitized by Google

PARTIS TERTIÆ TRACTATUS SECUNDUS PNEVMATICVS,

DE

Revolutionibus Animarum,

qui in hac materia à Judæis vocatur primus.

è Manuſcripto haut ita pridem ex Oriente ad nos perlato

ex Operibus

R. Jitzchak Lorjenſis Germani Cabbaliſtarum Aquilæ, latinitate donatus.

Digitized by Google

TRACTATUS
DE REVOLUTIONIBUS ANIMARUM.
PARS I.
Caput Primum.

§. 1.

IN diſſertatione de Adamo priore, [*Hic à Cabbaliſtis Adam Kadmon dicitur, ad differentiam Adami protoplaſtæ, (qui ab ipſis perpetuô cognomine Adam Hariſchon vocatur:) eo quod inter omnia à Deo emanata primum occupet locum, prout protoplaſtes in ſpecie hominum: ita ut per illum nihil commodius intelligi queat, quàm anima Meſſiæ, quem & Paulus ad* 1. *Corinth.* 15. *verſ.* 45, 46, 47, 48, 49, *indigitat; de quo alibi latiùs,*] jam expoſuimus, quid ſibi velint ſeptem illi Reges Edomitici, [*de quibus hiſtoria extat Gen.* 36. *ad v.* 31. *usq; ad* 39. 1. *Paral.* 1. *à v.* 43. *usq; ad* 50. *Videatur Cabbala denudata parte primâ voce* מלכים *&c. per iſtos commodè intelligi poſſunt Spiritus ſub initium lapſi, ſive ob nimis avarè imbibitam divinæ cognitionis lucem in ἀταξίαν vel quietem redacti.*] qui emanarunt ante conformatum ſyſtema Emanativum, & mortui ſunt: juxta myſticum illud: Conſtruxit mundos, eosque deſtruxit. [*Senſus hîc eſt; Deum infinitum in ſe ſub initium productionis per Adamum priorem, ſeu Animam Meſſiæ, produxiſſe emanando totam ἀπόῤῥοιαν omnemq; effluxum rerum conditarum ſimul atq; ſemel; ſub forma ſpirituum, qui digeſti eſſent per modum decadis Sephiroticæ. Et quia natura Creaturæ non patitur, ut ab illa cognoſci queat atq; comprehendi tota Divinitatis Infinitudo; in qua tamen cognitione veræ beatitudinis conſiſtit fruitio,* Joh. 17. v. 3. *Hinc ab Adamo ſupracœleſti ſeu Anima Meſſiæ, omnibus illis creatis, ceu diſcipulis, tranſcendentaliter atque Metaphyſicè proponebantur ſublimia illa veræ Theoſophiæ Objecta, juxta Joh.* 1. *v.* 18. *Hinc à Cabbaliſtis Spiritus illi creati, dicuntur Vaſa. Realis autem illa Objectorum Diviniſſimorum repræſentatio & hinc facta Idea, ſuo ordine digeſta, ab iisdem dicuntur Lumina. Jam ſuppone ſingulas Sephiras ſingulos eſſe ſpirituum illorum Choros, Academias, Synagogas, Hierarchias, Reſpublicas, Exercitus, Corpora, ſive quocunque nomine vocentur alio, ſub uno quodam ſingula Rege, Imperatore, Præſide, Præfecto, Rectore, Doctore, &c. qui objecta illa à Meſſia propoſita ſubordinatis ſibi Catechumenis communicaret. Ubi quidem tres Sephiræ ſeu Hierarchiæ ſublimiores ob eminentiſſimum naturæ robur ſatis conſtanter in ſe admiſerunt ineffabilia illa ſublimioris hujus ſcholæ dogmata. Quarta autem Sephira Daath ſeu cognitio, ceu primus ſeptem illorum Regum, nimium ſibi fidens, & totam illā lucem ſimul exhaurire cupiens, cum omne id in ſe admiſiſſet, quod communicari poterat, nec tamen id ſupportare valeret, hinc Vas ejus confractum dicitur:*

id

id eſt, Rex ille è throno ſuo excuſſus, ſublimitate illa orbatus adeoq́ mortuus eſſe perhibetur: quod in Scriptura exprimitur phraſi, non ſervati principatus, ſed dereliсti domicilii Juda verſ. 6. Lumina autem illibata quidem ſic tranſierunt ad Regem ſequentem, & ſic ordine usque ad ſeptimum: quibus omnibus confractis, alia proinde invenienda fuit methodus proponendi atque repræſentandi eminentiſſima illa atque incomprehenſibilia aliàs objecta, quod Cabbaliſtæ factum eſſe dicunt per modum bilancis ſeu conjugii, id eſt, Receceptionis, ſive factarum diſtinctiùs propoſitionum ſub figuris atque velaminibus quibusdam, pro modulo nimirum receptivitatis in ſpiritibus poſſibili. Unde deinceps varia illa repræſentatio quarundam in divinitate perſonarum, vel numerationum, itemque mundorum ſive ſyſtematum, & quæ ſunt notiones ſecundæ in tranſcendentalibus iſtis alia.

§. 2. Inter hos deinde facta eſt ἐκλογὴ, [*ſive ſelectio ſeu ſecretio, ſeparatio, electio ſeu quocunq; nomine alio vocetur:*] ita ut quod in illis contineretur bonum ad ſyſtema emanativum pertinens atque idoneum, illuc aſcenderit, & inde factum ſit ſyſtema emanativum. Et ſic quoque, quod ad ſyſtema creativum pertineret, aſcenderit in ſyſtema creativum: quod pariter quoque factum eſt cum ſyſtemate formativo; nec non cum ſyſtemate factivo. [*Quatuor hæc ſyſtemata ſive mundi nihil ſunt aliud, quàm quatuor repræſentatæ Divinitatis claſſes, lumine ſemper magis magisque diminutô, quales ſunt varii præſentiæ divinæ gradus, v.g. in rubo, in Sinai, in arca, & in univerſo Exod. 3. v. 2. Exod. 19. v. 18. Lev. 26. v. 12. Act. 17. v. 28. Per Aziluth enim ſeu ſyſtema vel mundum emanationis intelligitur ipſum τὸ Θεῖον non in ſe & abſolutè tale, quod Cabbaliſtis Ænſoph ſeu infinitum dicitur], ſed ſub methodo divinorum nominum vel numerationum, vel perſonarum adumbratum, & à Chriſto in compendium Trinitatis redactum. Per Briah ſeu mundum creationis vel potius extrapoſitionis intelligitur præſentia & concurſus Divinus, quatenus eodem fruuntur Νόες ſeu mentes abſtractæ, id eſt animæ extra ſtatum carnis in ſublimibus degentes. Per Jezirah ſeu mundum formationis intelligitur idem divinitatis concurſus ſive ſcena atque œconomia vel diſpenſatio, qualis exhibetur Hierarchiis Angelicis, cujus theatrum latius exhibetur in Apocalypſi Johannitica. Et tandem per Aſiah ſeu ſyſtema fabricationis, factionis, atque ποιήσεως intelligitur præſentia divina adhuc modificatior in ſyſtemate hoc materiali, & potiſſimum in Eccleſia. Hæc omnia dicuntur electione quadam è fragmentis lapſorum vaſorum de novo conciliata, & in ordinem iſtum redacta, ut commodiùs à creaturis intelligentibus per nomina in textu Scripturæ ſacræ hinc inde expreſſa capi poſſent abſtruſa illa inacceſſa aliàs lucis myſteria. 1. ad Tim. 6. v. 16.*

§. 3. Et ſic quicquid in illis erat de Pſychis ſeu animabus inferioribus; Et de Spiritibus ſeu animabus mediis; & de mentibus, ſeu animabus ſuperioribus: Sicut etiam quod idoneum eſſet ad claſſes angelorum; item quicquid in illis de corporibus; & quicquid pertineret ad omnia creata, omnium atque ſingulorum ſyſtematum; hæc omnia fiebant ex illis ſelectis quæ ſecernebantur è fragmentis iſtorum Regum. [*Senſus hic eſt, cùm producta primitùs omnia in ſimplicisſima exiſterent ſpiritualitatis eminentia, id eſt, naturam haberent in ſe & per ſe motum habentem, cum cæteris ſpirituum creatorum pro-*

Digitized by Google

prietatibus aliquali quidem graduum ordine diſtinctis, cæterum tamen plus quam excellentibus; Per lapſum hunc primævum non omnia quidem in ſtatum pravitatis degenerarunt; aliqualem tamen omnia paſſa ſunt immutationem, ita ut deinceps ſelectione facta exinde conſierent ſpecies iſtæ nempe primo animarum ſuis gradibus diſtinctarum, ſecundo Angelorum ad miniſteria deſtinatorum, & tertio monadum quieſcentium ſeu motu per ſe orbatarum usq; ad præfinitum tempus, quo Deus omnia iterum fiet in omnibus, 1. Cor. 15. v. 28. quæ eſt vera materia prima phyſica, è quarum varia coagmentatione deinconditus eſt mundus iſte corporeus.]

§. 4. Sed ex ſcoriis vel recrementis ſeptem iſtorum Regum facti ſunt omnes cortices qui vocantur Adam Belial, Prov. 6, 12. quoniam & hac in parte hoc contra hoc fecit Deus, Eccleſ. 7, 15. bonum & malum [*id eſt, idipſum quod in lapſu ſeptem iſtorum Regum propriâ ſuâ culpâ in ſtatum pravitatis degeneraverat & è ſtatu poſitivo boni in ſtatum privativum, nimirum ἀταξίας, ἀνομίας, curvaturæ, inflexibilitatis mortis, vitii, &c. exorbitaverat, iſtud à Cabbaliſtis nomine corticum ſive putaminum appellatur. Allegoria deſumpta ab arbore vel nuce: ubi quicquid à medulla remotiſſimum eſt, corticis nomine indigitatur. Cumque ſpirituum horum certis ordinibus diſſeparatorum ingens eſſet numerus, permiſſu Dei factum dicitur, quod caterva illa confuſionis non omni tamen careret ordine, ſed per modum exercitus cujusdam ſub certis Archontibus, Luc. 11. v. 15. Col. 2. v. 15. Eph. 6, 12. Cor. 2, 2. Col. 1, 13. per ſigna membrorum humanorum, nominibus variegata, diſtribueretur.*]

§. 5. Cùm igitur ſanctus ille εὐλογητὸς Rom. 9, 5, crearet Adamum Protoplaſtum; eo ipſo ſeligebat partem illam Pſycharum & ſpirituum quæ permixta erat cum malo ſeptem iſtorum Regum: illamque accipiens, ex ea faciebat animam Adami Protoplaſtæ, conſtantem ex omnibus illis notionibus (animarum.) [*Sciendum enim, antiquo dogmate Hebræorum, per Adamum Protoplaſten non intelligi perſonam unam individuam, ſed totum animarum genus ſuis ordinibus atque gradibus variè diſtinctum, & ſub formâ exercitûs cujusdam ab Adamo ceu Duce, ſub Imperatore Meſſia, per ſigna membris humanis aſſimilata gubernatum, quod corpus intelligitur ab Apoſtolo, Eph. 4. v. 13. & alibi, ubicunque Chriſtus ab ipſo caput nominatur, eo quod in ſtatu reſtitutionis idem futurum ſit regimen, quod erat in natura inſtituta, Eph. 4. v. 16. Rom. 12. v. 5. 1. Cor. 12. v. 27. Eph. 5. v. 23. Col. 1. v. 24. &c.*]

§. 6. Notandum autem, quod, ſicut quatuor ſunt ſyſtemata ſive mundi, emanationis nempe, creationis, formationis & factionis; & in ſingulis horum quinque ſunt perſonæ, nempe Μακροπρόσωπος ſeu Longam faciem habens, vel potius; longanimus, pater & mater, Μικροπρόσωπος ſeu brevem faciem habens vel potius, brevi iraſcens, & uxor ejus; quæ omnes ſelectæ ſunt ex ſeptem illis Regibus: [*Senſus eſt, ideas luminoſas in ſchola primæva primitivis ſpiritibus à Meſſia ſeu Adamo ſupracœleſti de rebus diviniſſimis impreſſas, è quarum ſimplicitate atque excellentia ſpiritibus illis oborta fuit cæcitas atque fractura, ab eodem deinceps Meſſia à ſimpliciſſimo nativi conceptus ſtatu, qui natura producta fuerat incomprehenſibilis, reformatas eſſe in conceptus plures minutiores repræſentativos*

tativos quarundam perſonarum quas Cabbaliſta aliàs duodecim, deinde contractiore numero ſex, & communiſſimè quinq; numerant. Chriſtus autē pro commoditate ſtudii practici ternario abſolvit, non facta mentione longanimi, niſi à Paulo 2. Cor. 1. v 3. Eph. 1. v. 3. & Petro, 1. Pet. 1. v. 3. &c. Alias autem cum omnibus gradibus ſublimioribus ſub patris nomine comprehenſo; cui etiam matris notio indiſſolubili unionis vinculo involvitur: ita ut hæc exhibeant perſonam novi fœderis primam; brevi iraſcens Pſal. 2. v. 12. 13. quem communiter Cabbaliſta filiam vocant, ſecundam; & uxor ejus ad quam tanquam ad regnum Dei Cabbaliſta Spiritum Sanctum referunt, tertiam.] Sic animæ quoque, quæ etiam ſelectæ ſunt ex illis, pariter dividuntur in omnes illas notiones. [*Nimirum quatenus una vel altera objecti loco hunc vel illum gradum intentiùs contemplaretur eidemque obnoxius ſeſe uniret aut intelligendo atque amando ſtrictius eidem ſeſe applicaret ſicut obortâ exhinc ſimilitudine ab illo ceu radice ſua propullulaſſe vel ex illa laotomia exciſa eſſe videri poſſet.*]

§. 7. Dantur enim animæ quæ correſpondent uxori; & brevi iraſcenti; & matri & patri [*Mater enim nil eſt niſi propenſio Patris ad inferiora*] Et longanimo in ſyſtemate factionis: quæ omnes vocantur Pſychæ è ſyſtemate factionis: Veruntamen ſingulæ iſtarum appellantur ſecundum loca ſua, e. g. Pſyche quædam, quæ eſt ex uxore factiva, vocatur pſyche, quæ in pſyche factiva.

Et pſyche, quæ in brevi iraſcente factivo, vocatur ſpiritus pſyches factivæ.

Et pſyche, quæ in matre factiva, vocatur mens pſyches factivæ, & pſyche patris factivi, vocatur vita ſeu vitalitas, quæ in pſyche factiva.

Et pſyche longanimi factivi, vocatur ſingularitas pſyches factivæ. [*Diſtinctio horum graduum animæ ſic intelligenda eſt, ut pſyche, quæ ipſis nepheſch dicitur, ſit ſpiritus vitalis, non quatenus planè corporeus ſed inſitus ille atque primitivus & ſeminalis, quem recentiores Archeum vocant, cum quo correſpondet Philoſophorum anima vegetativa ſeu plaſtica, & Platonicorum τὸ ἐπιθυμητικὸν ſeu concupiſcibile. Spiritus quem Ruach vocant, eſt gradus quidam ſublimior correſpondens animæ ſenſitivæ & Platonicorum τῷ θυμικῷ ſeu iraſcibili. Gradus tertius ab ipſis neſchamah vocatur, cui reſpondet anima rationalis ſeu potius intellectualis, & Platonicorum τὸ λογικὸν, item νοῦς ſive mens; quos tres gradus Chriſtus exprimere videtur Joh. 6. v. 53. nominibus carnis, ſanguinis & vitæ. Quartus gradus, quem Chajah vocant, eſt vitalitas quædam ſublimior ab extra homini ſuperveniens, nec intrinſecùs tantum eundem penetrans, ſed & extrinſecùs ambiens, de quo Eccleſiaſt. 7. v. 13. quam Chriſtus denominare videtur appellatione vitæ æternæ, Joh. 6. v. 54. Gradus quintus eſt ſingularis quædam unio & concurſus ſive præſentia Divinitatis, quæ ab ipſis Jechidah appellatur, & à Chriſto indigitari videtur Joh. 6. v. 56. ad quem gradum pauci aſcenderunt permanenter exceptô Meſſiâ Pſal. 22. v. 21.*]

§. 8. Et ſic eodem modô quinque ſimiles ſunt notiones in ſyſtemate formativo; quæ omnes vocantur nomine ſpiritus formativi.

Porro ſimiles dantur quinque notiones atque ſpecies in ſyſtemate creativo: quæ omnes vocantur mens creativa,

Tandem ſimiles quoque notiones ſive ſpecies quinque reperiuntur in ſyſtemate emanativo, quæ omnes vocantur mens mentis emanativa. Ubi Pſyche eſt è regno emanativo.

Mens

Digitized by Google

Spiritus è brevi iraſcente emanativo.

Mens è prudentia ſeu potius Informatrice emanativa.

Vita è patre emanativo.

Et ſingularitas ex longanimo emanativo.

Ubi porrò notum eſt, ſingulas harum quinque perſonarum in ſingulis mundis porrò dividi in decem numerationes. Unde ſic quoque omnes Pſychæ & Spiritus & mentes, ſecundum quinque gradus omnium & ſingulorum mundorum emanativi, creativi, formativi & factivi ſubdividuntur.

§. 9. Atq; hinc intelligi poteſt id, quod dicitur in tractatu Talmudico de benedictionibus. Propterea Davidem Regem quinquies dixiſſe, laudet pſyche mea Dominũ Pſ.103.v.1.2.22. Pſal.104. v.1.35. quo ſcilicet indigitaret quinq; nomina, quæ animæ tribuuntur: qualia ſunt: nepheſch ſeu pſyche ſive anima infima; Ruach ſeu ſpiritus ſive anima media; Neſchamah ſeu mens ſive anima ſuperior; Chajah ſeu vita nempe Divina, & Jechidah ſeu ſingularis, ſcilicet unio.

Notumque jam eſt, quod iſta ſic appellentur; quoniam regnum & brevi iraſcens & Mater informandi vocantur nepheſch, ruach, neſchamah; ſeu pſyche, ſpiritus & mens: Sapientia autem vocetur vita ſeu Chajah; quia ibidem ſcaturigo vitarum; juxta illud Myſticum Eccleſ.7.v.13. Sapientia autem vivificabit habentes eam. Corona autem vocatur Jechidah ſive ſingularis, quoniam longanimus ſingularis eſt & quaſi cœlebs, uxore per ſe carens; cum tamen patri ſit uxor nempe mater; & brevi iraſcenti ſua eſt uxor nempe baſilea ſive regnum. [*Ubi notetur per uxores in divinis nil aliud indicari, quàm propenſionem ſeſe communicandi ulterioribus, & procreandi plures conceptus minutiores atque ſpecialiores, ne nimia idearum generalitate atque amplitudine fatigetur intellectus contemplatoris. Quamvis uxorum notio rigorem quoque denotet atq; judicium, quæ in ſummis illis conceptibus, ubi puriſſima clementia, non involvuntur.*]

§. 10. In Adamo ergo protoplaſte illo tempore, quo condebatur, continebantur omnes illæ notiones ſive ſpecies ſupradictæ à Pſyche factiva usque ad ſingularitatem emanativam. Et hæc eſt mens ſcripturæ cum inquit Ezech.34.v.31: Vos Adam eſtis. Id eſt, vos meritò vocamini Adami nomine. Senſus enim eſt; ſi literaliter textus intelligendus eſſet; objectio meritò fieret, omnes etiam populos mundi ſive gentiles eodem modo eſſe homines, quò Iſraëlitæ; ſtaturâ nempe erectâ. Ubi porrò quoque dicendum fuiſſet, vos homines eſtis. Verum enim vero [*ſenſus hic eſt, ex animabus veſtris conſiſtebat Microcoſmus Adami.*] Huc pariter confert, quod dixerunt magiſtri noſtri bonæ memoriæ ad locum Jobi 38.v.4. איפה Ubi fuiſti, quando fundabam terram? Ubi ſenſus eſt, quaſi ſanctus ille benedictus ad Jobum dixiſſet: Ephah ſive menſura tua ubinam erat in Adamo protoplaſte.

§.11. Res ipſa autem ita ſe habet, quod nempe omnes mentes & ſpiritus & pſychæ nullâ exceptâ comprehenſæ fuerint in Adamo protoplaſte cum conderetur; ita ut quædam animæ pertinerent ad caput Adami; quædam ad oculos ejus; quædam ad ipſius naſum, & ſic porro ad omnia ejus membra, à quibus quaſi dependebant. Atque hac ratione

Digitized by Google

ne ſub initium creationis Adami protoplaſtæ in illo exiſtebant omnes animæ, quæcunque erant de parte boni; omnes, inquam, in illo continebantur & ab illo dependebant. Cùm autem peccaret, bonoque malum immiſceret; malum cum bono ita confundebatur, ut ex parte mali illius poſtmodum prodirent populi mundani. Unde apparet, quod fundamentum Adami protoplaſtæ ſaltem fuerit bonum: animæ nimirum Iſraëlitarum. Quare ſcriptura inquit loco citatô: Vos eſtis Adam. (Quaſi diceret omnes Iſraëlitarum animas nihil aliud fuiſſe quàm Adamum nimirum protoplaſten:) Et vos ſcintillæ illius atque membra ejus extitiſtis. Quapropter Iſraëlitæ 2. Samuel. 7. v. 23. etiam vocantur gens unica in terra; prout verba ſonant: Et quis ſicut populus tuus; ſicut Iſraël gens una in terra, &c. Populi mundani autem è contrario non vocatur Adam: id eſt, non prodierunt niſi ex parte mali, quod immixtum fuit Adamo protoplaſtæ.

§. 12. Cum enim ille comederet ex arbore cognitionis boni & mali; eo ipſo imiſcebat bono malum. Ita ut bonum illud, quod in Adamo protoplaſte eſſet, confunderetur cum malo corticum maſculinorum, nimirum Samaëlis, qui vocatur Adam Belial. Prov. 6. v. 12. Eademque ratione bonum illud, quod in Chavvah erat, immiſcebatur malo uxoris ejus Lilith, quæ eſt ſpurcities ſerpentis; quoniam ſerpens rem habebat cum Chavvah. Unde reſtitutio atque liberatio ſive Cura ab iſta ſpurcitie atque veneno nonniſi mors erat; & quod filios generaret atq; filias. Et huc reſpexit Gemarah, dum inquit: Niſi primi parentes noſtri peccaſſent, nos in mundum non veniſſemus. His mediis autem ſeligitur bonum è malo, donec omnes populi mundani pronati ſint de ſpecie mali: & omnes Iſraëlitæ prodierint de bono. Quanquam & hac ratione adhuc aliquid mali in iſtis maneat ſuperſtes; natura nempe יצר הרע ſeu pravæ concupiſcentiæ, quæ in homine eſt, ipſumque ad peccandum inducit. Moriente autem homine, illa ipſa in terra putreſcit, malumque abſorbetur, bonum autem reſiduum extat: quod aliquando reſuſcitabitur in vitam in vivificatione mortuorum in corpus hominis glorioſum.

§. 13. Idem quoque accidebat tempore promulgatæ legis; tum quoque ceſſabat iſta eorum ſpurcities: ita ut non moriendum fuiſſet ipſis. Cum autem Jiſraëlitæ conflarent vitulum, hæc ſpurcities in ipſos redibat, bonumque malo iterum permiſcebatur, ut rurſus ſubderentur morti prout initio. Et hoc ipſum indigitat ſcriptura Exod 32. v. 16. Voculâ חרות; ſculpta erat ſuper tabulis, ſcilicet ſcriptura legis. Ubi potius legendum חירות, id eſt, libertatem ab angelo mortis ipſis datam eſſe per tabulas, nec non à ſubjectione regnorum exoticorum. Quoniam nec mortis angelus, nec regnà exotica dominantur Jiſraëlitis niſi ex ratione mali; quæ eſt portio iſta tunc nobis immixta.

§. 14. Præterea notandum quoque eſt: quod ſicut omnes animæ Jiſraëlitarum in Adamo protoplaſte diſtribuebantur in ducenta quadraginta octo membra, à quibus dependebant omnes animæ boni: ſic etiam reperiebantur ducenta quadraginta octo membra populorum mundanorum, [*tanquam totidem cohortes exercitus atque vexilla regni malignantis*;] quæ continebantur in Samaële, à quib. dependebant omnes animæ pravæ. Cum ergo peccaret Adam protoplaſtes, comederetq; de arbore cognitionis boni & mali,

tunc prædictæ illæ animæ bonæ contentæ in membris Adami protoplaſtæ ſic permiſcebantur, & involvebantur atque implicabantur reliquis animabus in Adamo Belialecontentis; ut ſingula membra ſingulis membris involverentur, [*quaſi ſinguli milites exercitus malignantis ſingulos milites exercitus boni manu captos ſibi mancipaſſent,*] ita ut exempli gratia caput capiti, & ſic quoque, cæteris paribus, pedes pedibus innecterentur.

§. 15. Porrò autem ſicut notiones Pſyches ſeu animæ infimæ dividuntur in ducenta quadraginta octo membra Adami protoplaſtæ; quæ omnia ſuperinduebantur ducentis quadraginta octo membris Adami Belialis: eodem modo notiones quoque ſpiritus ſeu animæ mediæ dividuntur in ducenta quadraginta octo membra : prout & notiones mentis in totidem membra diſtribuuntur. Quæ omnia ſuperinduebantur modo ſupradicto penitusque ſubintrabant intra ducenta quadraginta octo membra Adami Belialis tàm quoad Pſychen quàm quoad ſpiritum & mentem.

§. 16. Unde apparet, animam quandam ſub membro quodam magno atque excelſo comprehenſam in ſanctitate, intruſam quoque eſſe revera membro cuidam ſimili de corticibus. Quò pertinet dictum illud ſapientum: Quicunque major eſt ſociô ſuô, illius quoque prava concupiſcentia major eſt, quàm, quæ in altero. Unde cum anima quædam excellens in poteſtatem corticum ſubintrat, difficile omnino eſt , eandem illinc eripi: quoniam malum ſuperinveſtiens eam inſigne eſt pariter. Et huc pertinet, quod dicitur de viris excellentibus, qui peccata commiſerunt atrociſſima, atque maximè deteſtanda, quales fuerunt Jerobeam, & Achab, & Menaſche atque ſimiles. Id quod probè notandum.

§. 17. Porro hoc loco quoque explicabimus, quomodo per peccatum Adami protoplaſtæ membra animæ ejus ab illo delapſa & immerſa ſint corticibus, ut dictum eſt ſupra. Et huc pertinet, quod dicitur in ſupplementis Sohariſticis ad locum Proverb. 27. v. 7. 8. Sicut avis vagatur à nido ſuo, &c. Quod ſicut gloria cohabitans ſimul abit in exilium, id eſt, involvitur decem numerationibus impuritatis juxta illud Pſalmi 103. v. 19. Et regnum ipſius omnibus dominatur: ſic quoque animæ juſtorum exulent & ſuperindutæ ſint malô ſupradictô. Unde in ſupplementis porrò dicitur: quod abeant & vagentur cum illâ de parte in partem & de loco in locum, &c.

§. 18. In omni itaque generationum ſive ætatum periodo certæ quædam animæ bonæ exeunt è malo illo ſupradicto, veniuntque in mundum hunc per præceptum illud Gen. 1. v. 28. de prolificatione & multiplicatione , quod Sanctus ille Benedictus in hunc finem nobis dedit: quod probè notandum. Prout igitur ſe habet generatio ſive ætas illa, ſic eandem quoque proportionem obſervant animæ illæ, quæ prodeunt è corticibus: quandoque nimirum animæ de membro capitis; quandoque alia, quæ ad pedes pertinent, exeunt. Eadem autem harum eſt ratio, quæ membrorum Gloriæ cohabitantis, quæ nempe illo tempore intra cortices hærent : ejusdem enim generis ſunt animæ illæ, quæ ſeliguntur [*Ubi conſiderandum, annon cum Paulus Act. 9. v. 15. vocatur σκεῦος ἐκλογῆς inſtrumentum ſelectionis, idem ſenſus ſit qui hoc loco: quod nempe ſeligere & ſecernere deberet animas è pravitate Gentiliſmi, ut participes fierent boni illius, quod in*

vita

vita divina eſt. Item annon pleraque illa loca, ubi Paulus de electione agit, eodem ſenſu accipienda ſint, ut nempe intelligatur vel ſelectio illa è fragmentis vaſorum, per quam conſtituebatur integritas protoplaſtæ, ut ad Epheſ. 1. *v.* 4. *vel ſelectio ad fœdus Dei atque Eccleſiam, vel electio in meliorem vitam, ut Apoc.* 17. *v.* 15.] atque illo tempore exinde prodeunt. Prout tandem deprehendimus in poſtrema hac generatione, in qua nos vivimus, quod gloria cohabitans pedibus nunc hic ſiſtatur: unde omnes animæ, quæ nunc prodeunt de notione pedum Adami protoplaſtæ ſunt : quibus omnibus tandem ad finem usque ſecretis, deinde Meſchiach veniet.

§. 19. Atque hinc intelligi poteſt, quamob cauſam exilium patiantur Jiſraëlitæ atque diſperſi ſint per quatuor cardines mundi? Porro etiam, quare gloria cohabitans cum ipſis exulet? Cujus rei hæc eſt ratio. Nimirum quoniam Jiſraëlitæ peccant, eo ipſo in cauſa ſunt, quod animæ eorum involvantur intra cortices: quare exulandum eſt Jiſraëlitis per quatuor mundi ventos & per omnes ſeptuaginta populos : & gloria cohabitans cum ipſis exulat, ita ut ſi anima quædam ſancta commixta ſit iſti cortici hujus vel illius populi, ubi exulant Jiſraëlitæ ; quales ſunt Ægyptii, Babylonii atque ſimiles; gloria illa cohabitans, quæ cum illis ſinibi exilium patitur, tanquam ignis ignem devorans, virtute ſanctitatis ſuæ extrahat animas illas ſecumque coadunet, easque purificet. [*Aliam longè diſperſionis iſtius nôrunt cauſam Chriſtiani ex Rom.* 9. *v.* 6. 32. *Rom.* 10. *v.* 19. 21. *Rom.* 11. *v.* 8. 9. 10.] Cumque reſtitutæ erunt omnes, ereptumque bonum è malo; ita ut etiam bonum, quod in pedibus animæ Adami protoplaſtæ erat, è pedibus impuritatis extractum ſit; tunc veniet Meſchiach [*Paulò aliter hunc adventum determinat Paulus Rom.* 11. *v.* 25. *& Chriſtus Luc.* 21. *v.* 24.] Et hoc ipſum eſt, quod indigitatur in Sohar Sectione Pekude, cum dicitur: Donec pedes attingant pedes, &c. quod probè notandum. [*An huc pertineat locus Zachar.* 14. *v.* 4. *diſpiciendum.*]

§. 20. Ecce autem ultima illa generatione Regis Meſchiach omnia erunt ſelecta; nihilque erit reſiduum, quod ſecernatur de ſtatura Adami protoplaſtæ, præter calcaneos ejus: quibus etiam ſelectis, Meſchiach veniet, ut notum eſt. Vox אדם etenim literis ſuis, involvit initiales nominum Adami, Davidis & Meſchiach. Et huc quoque pertinet, quod dicit ſcriptura Pſal. 89. v. 52. Quod probris affecerunt calcaneos Meſſiæ tui. Ubi intelliguntur animæ generationis ultimæ.

Hinc quoque ſapientes noſtri dicunt : Cum perventum erit ad calcaneos Meſchiach, protervia multiplicabitur. Nam quia membra pedum admodum ſunt materialia atque opaca ; hinc animæ abinde dependentes magis quoque ſunt materiæ addictæ: unde augebitur protervia. Hinc quoque dixerunt Magiſtri noſtri : Non veniet filius David, donec plene exiverint omnes animæ, quæ fuerunt in corpore [*nimirum protoplaſtæ,*] quod probe notandum.

Digitized by Google

Cap. II.

§ 1.

POſtquam jam expoſuimus, quomodo bonum cum malo fuerit permixtum: jam tibi explicabimus dictum Eccleſiaſtæ c. 8. v. 9. Tempus nimirum eſſe, quo dominatus eſt homo in hominem in malum ſibi. Nam Adam Belial, id eſt, cortices dominati ſunt in Adamum ſanctum, quæ erant animæ Adami protoplaſtæ; easque ſuperinducerunt, & occultarunt intra ſeipſos: putantes nimirum id in commodum ſuum fieri: cùm tamen non niſi in detrimentum ipſorum cedat; prout explicabimus.

§. 2. Hinc quoque ſatis ſuperque cognoſcemus cauſam: quare externi tantopere aſpirent in mundo hoc, ut in peccatum compellant hominem; omnemque movent lapidem, ut ad iram commoveat conditorem ſuum benedictum; ut nempe in exilium abeat gloria ejus cohabitans, & devaſtetur domus ſanctuarii ejus. Quæ quidem omnia fiunt propter peccata Jisraëlitarum: vera tamen ratio in hoc conſiſtit, quod ſequitur. Exteriores illi ſive cortices ſcoriæ ſunt & recrementa atque impuritas ſeptem Regum Edomiticorum ſupradictorum; appellanturque mortis nomine: cum è contrario bonum illud, quod ex illis ſecernitur, vocetur vita. Quamdiu igitur aliquid Sanctitatis inter ipſos eſt, hoc ipſum illis vitæ loco exiſtit; & exhinc ipſis vitalitas nutrimentum atque influxus ſuppetit: ſublatâ autem ab illis ſanctitate mortui ſunt. Hinc manibus pedibusque in id contendunt, ut ad peccandum alliciant hominem, quo anima ejus ipſis ſubjiciatur, & intra ipſos abſcedat; ipſique hac ratione vitam, tranquillitatem atque alimenta ſortiantur: prout alii operam dant rei ſuæ Oeconomicæ: unde ſcriptum extat Prov. 6. v. 29. Non probris afficiunt furem, cum furatus fuerit ad implendam animam ſuam, cùm eſuriverit, &c.

§. 3. Totumque negotium in hoc verſatur, quod impoſſibile ſit animam Jiſraëliticam, cùm ſancta ſit, etiamſi peccaverit, & ſubter cortices abſceſſerit, [*juxta illud* 2. *Sam*. 14. v. 14.] penitus tamen expelli expulſam: cum ne minima quidem ſcintilla ſanctitatis (diſpergi queat.) Et quoniam illa deſcendit è loco ſanctitatis Illius qui benedictus ſit; hinc ille alimenta demitttit pro talibus animabus, quæ vinctæ ſtant ſub corticibus: & hoc ipſo medio ipſi quoque nutriuntur cortices: ad inſtar arboris, quæ ſuccum quidem atque alimentum attrahit pro fructu; ita tamen ut exhinc quoque cibum & alimentum capiant folia atque cortices: ſublatô vero fructu folia deinceps atque cortices areſiunt.

§. 4. Neque id ſolum: ſed ſupra jam tradidimus capite primo, quod exulantibus Jiſraëlitis gloria quoque cohabitans in medio illorum exilium ſuſtineat: Illa igitur cùm ignis ſit conſumens, ſcintillas animarum, quæ inter ipſos ſunt, undique colligit. Cùmque hac ratione tàm animæ, quàm gloria cohabitans

Digitized by Google

tans ſuperinductæ quaſi ſint ipſis corticibus; tum ſane magnum ſibi aſſugunt influxum. Hinc omni ſtudio in hoc incumbunt, ut peccare faciant Jiſraëlitas, atque hoc medio animas eorum gloriamque cohabitantem cum illis intra ſeſe attrahant.

§. 5. Certè enim, quo major eſt ſanctitas animæ cujusdam, eò copioſior quoque eſt influxus, quem ab illa aſſugunt, & per illam. Unde quò excellentior eſt anima quædam, eò magis illi operam dant, ut ad peccandum illam inducant, eamque introducant intra profunda corticum. Unde maxima corticum copia verſatur circa diſcipulos Sapientum: ex quo etiam dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod cavere debeat ſapientum diſcipulus, ne ſolus exeat noctu. Et huc quoque pertinet dictum illud alterum: Quo major quisque eſt proximô ſuô, eò major quoque eſt (prava) concupiſcentia ejus, quàm quæ in altero, ut dictum ſupra capitulo primo. Et hæc quoque ratio eſt, quod homines reperiantur tàm inſignes tamque excellentes præ aliis, qui peccatis maximis atque horrendis ſeſe contaminarunt; prout infra prolixius id explicabimus, auxiliante Deo, hôc ipſo capitulo.

§. 6. Quamvis autem jam dixerimus propterea exulare gloriam cohabitantem, ut nimirum colligat omnes illas ſcintillas; nihilominus omnia tamen dependent ab ipſo homine, quippe qui ipſe horum omnium fuit cauſa; unde qui aliquid corrupit, neceſſe habet ut reſtituat idem. Et propterea præceptum nobis extat de prolificatione & multiplicatione: utque ſanctificemus nos ipſos tempore copulæ maritalis, ut hac ratione extrahere queamus atque educere è corticibus animas illas, illæque ſeligantur à malo.

§. 7. Quoniam autem propter peccata noſtra non ſatis cautè nec ſatis perfectè id agimus; hinc extrahimus animas aliquali malo commixtas. Et hoc ipſum eſt myſterium pravæ concupiſcentiæ, quæ cum homine quaſi creetur, unde ſtudendum eſt homini per omnem vitam ſuam, ut à ſe ſeparet malum illud, quod in ipſo relictum eſt: quod ipſum fieri debet per opera ejus. [*Ex ungue hic Phariſaiſmum cognoſcimus, quem Chriſtus impugnat atque Apoſtoli, quod nempe non propriis viribus id fieri queat, ſed per fidem atq; preces, propter fœdus novum impetrato à Patre Spiritus auxiliò atque concurſu.*]

§. 8. Quæ omnia tamen non ſufficiunt; cum non plene ab illo ſeparetur malum usque ad diem mortis ejus. Tunc enim putreſcit malum intra terræ pulverem, tolliturque ab eo, & abſcedit. Quæ etiam ratio eſt percuſſionis in ſepulchro, prout auxiliante Deo latius dicemus ſuo loco.

§. 9. Et huc quoque pertinet illud, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod multi juſti non aliam ob cauſam moriantur, quam ob conſilium ſerpentis [*quo Chavvam alliciebat ad peccandum.*] Atque hinc reſponderi poteſt ad quæſtionem illam, quomodo fieri queat, quod moriantur absque peccato: cum exhinc videretur iniquitatem quandam verſari in ſinu Dei Benedicti? Sed in hoc verſatur negotium, quod jam ante in illis eſt malum primum, quod commixtum fuit cum animabus illorum cum peccaret Adam protoplaſtes; & ſerpens injiceret impuritatem ſuam intra animam ejus: unde malum illud primum ab ipſis tolli nequit niſi per mortem: prout nempe dicebat Deus benedictus Gen. 2. v. 17. In die quo comedes ex ea, morte morieris.

Digitized by Google

§ 10. Ab illa ergo die, qua peccavit Adam protoplaſtes, continuis tam cogitationibus quàm operibus in id enitendum nobis eſt, ut extrahamus atque educamus animas ſupradictas è medio corticum per opera noſtra ſupradicta. Quò etiam digitum intendit ſcriptura Pſal. 68. v. 35. Date fortitudinem Deo. Quod ſi igitur eſſemus juſti & converteremur converſione perfecta, facultas in nobis eſſet omnes illas animas, quæ intra cortices degunt, unico extrahendi momento; atque confeſtim veniret Meſchiach. Prout nimirum inquiunt Rabbini noſtri bonæ memoriæ. Non venit filius David, donec plenè prodierint omnes animæ, quæ in corpore. Sed peccata noſtra debilitant, ut ita dicam, potentiam conditoris, id quod & Scriptura docet Deut. 32. v. 18. Petram, quæ genuit te, debilitas.

§. 11. Quando autem plenè prodierint omnes illæ animæ è corticibus, quæ mortis nomine vocantur: tunc etiam abinde exibit gloria cohabitans, quæ intra illos exulat, eosque vivificat: & illi relinquentur mortui, & abſorbebuntur atque peribunt. [*Sublata nimirum privatione ſive curvatura atque pravitate, in qua conſiſtit formalis ratio corticum. Et huc pertinet, quod Paulus inquit, 1. Cor. 15. v. 24, 25, 26, 27, 28; ubi notetur particula* Καταργήσῃ. *Confer.* 53. 54.] Et hoc ipſum eſt, quod dicit Jeſchajah 25. v. 8. Abſorbebit mortem in æternum. Id eſt cortices, qui vocantur mors. Quid de illis dicitur? nimirum poſtquam ex illis prodierit gloria cohabitans, quæ vocatur vita; tunc abſorbebuntur in æternum, nec ulla ipſis continget reſtitutio; prout fiebat tempore promulgatæ legis, ubi mors redibat in locum ſuum priſtinum.

§. 12. Porrò jam quoque dictum eſt: animam quò ſit excellentior, eò profundius immergi corticibus: eòque magis externos illos (hoſtes) conari omnibus ſuis viribus, ut eandem polluant omni pollutionum genere, quò ſemper permaneat intra illos in poteſtate illorum, ipſique commodo ſuo exinde fruantur. Metuunt ergo ne forte per juſtum quendam perfectum ab illis educantur tales animæ tempore copulæ ſuæ maritalis, ut dictum ſupra. Antequam ergo juſtus ille talem animam ab illis educat, ipſique alimentum ſuum quod ejusdem beneficio capiunt, amittant; Quid faciunt? Cum nempe vident locum quendam corruptiſſimum admodum, [*ſeu corpus quoddam peſſimi temperamenti, intra quod ſub illa generatione pro fœtu novo immittenda ſit anima*] tunc animam quandam excellentem dimittunt extra ſe, ut ſubintret illuc, quo deinde quia in loco tantùm malo exiſtit, magis illam ad peccandum impellere, eamque corrumpere queant vehementiùs, quam fuerat antea; ita ut redire cogatur in poteſtatem illorum vitiata ut priùs: atque hac ratione ſemper maneat ipſis ſubjecta. Atque hac ratione illi dominium exercent in hominem juxta Eccleſiaſtæ 8. v. 9. putantes id ſuum fore commodum; cùm tamen è contrario in detrimentum illorum cedat.

§. 13. Res autem ita ſe habet. Sanctus nempe ille benedictus juxta Deut. 32. v. 4. Petra eſt, cujus opus eſt perfectum: & quoniam per peccatum Adami dominium acceperunt in illas animas; hinc easdem non vult educere è manu eorum, niſi jure. Quid ergò facit? Expectat, donec locus aliquis vitiatus occurrat, ut dictum ſupra; illumque oſtendit exterioribus illis inquiens: Velle ſe, ut illuc introducatur hæc vel illa anima

Digitized by Google

in locum nempe iſtum impurum [*quo nempe ſubigatur corruptum illud temperamentum*] Illi ergo in contrarium intenti melius conſultum ſibi putant, ſi præclaram illam animam illuc introduxerint; & magnoperè delectantur iſto actu. Cùm tamen Deus laudatiſſimus rem jure perſequi cupiat, opusque perficere illis volentibus. Planè ſicut fiebat per præceptum de hirco in locum Aſaſel educto, Levit. 16. v. 26. quo auferebantur omnia peccata Jisraëlitarum: prout exponitur in libro Sohar. Cùm igitur talis anima ſancta in locum iſtum viliorem immittitur, e.g. in filium hominis perfectè impii, l. in proſelytum quendam atque ſimiles, illi, quaſi conclamantes, eandem in ſua omninò poteſtate eſſe cenſent, & caſu veluti deſperato nullam ipſi fore reſtitutionem ſibi ſpondent.

§. 14. Contingit autem quod anima illa robuſta atque ſancta inſigniter excitetur operibusque bonis præcellat, ut penitus ſeparetur à corticibus: neque id ſolum, ſed etiam ſcintillas alias ſecum aſſumat, easque è profundis corticum educat. Id quod ſic eveniebat in Abrahamo Patre noſtro, ſuper quo pax, qui erat filius Tharach idololatræ & magni Sacerdotis idolorum: & tamen è contrario de ipſo dicitur Gen. 12. v. 5. & animas, quas [*proſelytas*] fecerant in Charan. Quod ſimiliter quoque accidit in omnibus proſelytis juſtitiæ: quales erant Ruth & Thamar & Rachab; & omnes reges domus David, & ipſe Meſchiach: & R. Akibah & R. Meir & ſimiles plures. Usque adeo, ut David, qui exinde prodierat, penitùs extirparet corticem illum, quo ſuperindutus fuerat primitùs: nimirum corticem Moab, intra quem immerſa fuerat Pſyche Davidis, prout exponemus ſuo loco. Unde funiculis diſtribuebat terram Moab incolis occiſis. Unde patet, quod Adam Belial dominium quidem habuerit in hominem ſanctum; ſed in malum ſibi, perverſo ſc. homini, ut dictum ſupra.

Id quoque exhinc patet, quod anima quò ſit excellentior, eò magis quoque immerſa ſit ſimilibus corticibus; ita ut prava illius concupiſcentia omnino magna ſit atque inſignis. Unde mirum non eſt, quod David tale quid perpetravit cum Bathſchebah & Abigail: prout juvante Deo, geſta illa Davidis & Abrahami locis debitis explicabimus.

Exhinc quoque perſpicuum eſt, quare interdum juſtus quidam ſit filius impii? cùm tamen meritò omnes juſti tantum generare deberent filios juſtos ſibi ſimiles.

Cap. III.

§. 1.

POſtquam jam oſtendi, quod omnes animæ contentæ fuerint in Adamo Protoplaſte, ſecundum omnem ſpeciem Pſyches, ſpiritus mentis, &c. Prout etiam quod in qualibet ſpecie ſint ducenta quadraginta octo membra, ut dictum ſupra capitulo primo: Jam porro in ſpecie ſciendum eſt: Cum in homine ſint ducenta quadraginta octo membra & trecenta ſexaginta quinque vaſa venarum & ſimilia, quæ efficiunt ſexcenta & tredecim: Quod nimirum ſexcenta hæc & tredecim ſint numerus radicum in qualibet anima

Digitized by Google

ma: ita ut quodlibet membrum aut vas ex illis ſexcentis & tredecim, quoniam ſingula unum conſtituunt membrum integrum, conſtituant unam radicem integram.

§. 2. Jam porro notum eſt, ſingula membra iterum ſubdividi in ducenta quadraginta octo membra: Prout exempli gratiâ in membro brachii inveniuntur venæ Capitis atque oculorum adeo ut caput & jecur quaſi & omnes reliquæ venæ Capitis in brachio ſint: atque ſic porro quoque in reliquis ſexcentis & tredecim membris: In quorum ſingulis, membra continentur ſingula.

§. 3. Et quoniam jam quodlibet membrum vel vas è ſexcentis illis & tredecim membra continet omnia: Hinc in ſingulis quoque membris ex eadem ratione ſunt ſexcentæ & tredecim animæ: quoniam in quolibet membro vel vaſe reperitur perſona quædam integra, conſtans ducentis quadraginta octo membris & trecentis ſexaginta quinque vaſis. Adeoque quodlibet membrum vel vas animæ capitis, una eſt radix, in qua continentur ſexcentæ & tredecim animæ aliæ.

§. 4. Jam porro quodlibet membrum è ducentis illis & quadraginta octo dividitur in tres partes. Carnem nempe, Vaſa, & Oſſa. Et vaſa iſta non ſunt de numero, Trecentorum illorum & ſexaginta quinque, de quibus ſupra: Sed tantum termini ſunt venarum & Nervorum intra Carnem finientium & abſorptorum. Oſſa autem inter hæc ſupremum habent gradum: & deinde vaſa: de quibus plura videri poſſunt Tract. de format. hominis.

§. 5. Hinc patet, quòd minus quàm ſexcentæ & tredecim radices non poſſint ſupponi in anima Adami protoplaſtæ: Et quælibet radix iterum minus habere non potuit quam ſexcentas & tredecim ſcintillas animarum.

Et quia per peccatum Adami Protoplaſtæ bonum permixtum fuit malo, hinc revolvi cogimur pluries, donec reſtituamur: [*Quæ revolutio refertur inter ſpecies judiciorum, de quibus Heb. 9, 27. Joh. 5, 24. Unde patet quod verum Chriſtianum nulla tangat revolutio. Conf. Apoc. 14, 13.*] Quia ſingulis vicibus parum tantum reſtituitur. In quantum ergo quis reſtituitur, in tantum anima ejus dividitur in ſcintillas varias. Hinc fieri potuit, ut ſexcentæ & tredecim radices Adami protoplaſtæ ſingulæ ſubdiviſæ fuerint in ſexaginta myriades radicum parvarum Adami, quarum ſingulæ eſſent perſona una integra conſtans ducentis quadraginta octo membris: Unde etiam vocantur radices, ut ſupra.

§. 6. Eodem modo quælibet radix è ſexaginta illis Myriadibus parvarum radicum iterum dividi potuit usque ad ſexaginta myriades ſcintillarum; ita ut ſingulæ illæ ſcintillæ ſint anima quædam per ſe. In plures autem ſcintillas ſubdiviſio fieri non potuit, deq; his videri poteſt Cap. 29. ubi rationes adduximus è ſupplementis Soharisticis f. 112, col. 1. quorum verba ſunt ſequentia: Quoniam dum extenduntur usque ad ſexaginta Myriades; &c. Ubi particula *usque* non ſtrictè involvit ſexaginta myriades; quia pauciores eſſe poſſint quam ſexaginta myriades: ſed ſenſus eſt, non eſſe plures, quam ſexaginta myriades: Quare particula, *usque ad*, uſurpatur. Quod probè notandum.

Quælibet autem radix è ſexaginta illis myriadibus parvarum radicum, non neceſſariò

Digitized by Google

ſariò eôdem modô ſubdividitur: fieri enim poteſt, ut una de ſexaginta illis myriadibus radicum dividatur in ſcintillas ſexcentas & tredecim; vel in mille; donec forte quædam inveniantur, quæ diviſionem admittant usque ad ſexaginta myriades animarum: ita ut radicum numerus minor non ſit quam ſexcentarum & tredecim: Et tunc vocantur radices magnæ: nec ſcintillarum numerus ſexaginta myriades excedat. Quæ omnia fiunt pro ratione defectus illius vel corruptelæ cujus cauſa radix illa opus habet diviſione iſta pro revolutionibus ſuis.

§. 7. Hæc omnia tamen paulò latiùs nobis diducenda ſunt. Sciendumque eſt animam Adami protoplaſtæ diviſam fuiſſe in tres partes juxta numerum trium Patriarcharum, [*Prout exercitus dividi ſolent in duas alas & corpus*] Et tres illas partes porro ſubdiviſas fuiſſe in partes duodecim juxta numerum duodecim tribuum Israëliticarum. Porro duodecim illæ portiones iterum ſubdiviſæ fuerunt in ſeptuaginta partes juxta numerum ſeptuaginta animarum quæ deſcenderunt in Ægyptum: Et ſeptuaginta iſtæ partes ſunt radices magnæ ſub quibus comprehenduntur omnes Animæ Adami protoplaſtæ.

Deinceps ſeptuaginta iſtæ partes iterum ſubdiviſæ fuerunt, in ſexcentas & tredecim radices medias: Et iſtę ſexcentę & tredecim radices ulterius diviſę fuerunt in ſexaginta myriades radicum parvarum, ſecundum numerum generationis deſerti.

§. 8. Sciendum autem numerum iſtum ſexcentorum & tredecim in ſe continere omnes reliquos numeros ſupra dictos. Numerus enim ſexcentorum ejusdem computi deſignat ſexcenta illa millia, ſive ſexaginta myriades ſupra dictas. Et in numero tredenario, qui etiam pars eſt numeri ſupra poſiti latet numerus duodecim tribuum: Unitas autem exiſtentiam illorum reſpicit, ſive totum complexum illorum. Numerus quoque ternarius tres Patriarchas reſpicit: & denarius reſpectum habet ad ſeptuaginta animas, ſi nempe ſexaginta myriades & denarius iſte addantur; unde reſultabunt ſeptuaginta illæ nimirum animæ. Unde apparet, quod in numero ſexcentorum & tredecim contineantur omnes numeri ſupra dicti: nempe trium Patriarcharum; & duodecim tribuum; & ſeptuaginta animarum; & ſexaginta myriadum.

§. 9. Quemadmodum autem tota Synoche ſive coagmentatio animæ Adami protoplaſtæ dividebatur ſecundum tres Patriarchas & duodecim tribus & ſeptuaginta animas: Sic ſingulæ porro radices è ſexaginta myriadibus radicum Adami ulterius dividuntur per ſe ſecundum numerum trium Patriarcharum & duodecim tribuum & ſeptuaginta animarum.

In hoc tamen eſt differentia quædam, quod nempe ſeptuaginta quidem animæ in Adamo diviſæ fuerint in ſexaginta myriades radicum (parvarum), ſed ſeptuaginta illæ animæ, quæ in ſingulis radicibus ſexaginta illarum myriadum ſupradictarum non porrò ita ſubdividantur, ut una plusquam una radix ſola fiat: ſed ſingulæ iſtarum ſeptuaginta radicum ſubdividuntur in ſexcentas & tredecim ſcintillas vel plures, adeò, ut fieri queat aliquas iſtarum radicum è ſeptuaginta, ſubdividi in ſexaginta myriades, ſcintilla-

 rum

rum quidem, quæ ſint animæ; ſed non radicum, eò quod ſimplices tantum ſint animæ.

§. 10. Iſta autem omnia, quæ hactenus diximus, intelligenda ſaltem ſunt de Pſyche factiva. Eodemque modo inſtituenda eſt diviſio ſpiritus è mundo formativo; & mentis è ſyſtemate creativo, atque ſic porrò, cum notum ſit, animam Adami protoplaſtæ in ſeſe continuiſſe omnes animarum ſpecies à pſyche ſyſtematis factivi usque ad longanimum mundi emanativi.

Cap. IV.

§. 1.

POſtquam igitur jam explicatum tibi eſt, quomodo omnes animæ comprehenſæ fuerint in Adamo protoplaſte; omnesq; per peccatum ejus ſuperinvolutæ fuerint corticibus: jam porrò aggrediemur doctrinam ipſam de animarum revolutionibus. Ab illo enim tempore, quo bonum permixtum fuit malo, duo jam ſunt neceſſaria. Primum ut homo bonum ſeparet à malo: id quod fit obſervatione trecentorum & ſexaginta quinque præceptorum prohibitivorum. Alterum autem ut portio boni reſtituatur: quod fit per præcepta affirmativa ſeu jubentia. Nullum enim fuit membrum in Adamo protoplaſte, quod non compoſitum fuerit è ducentis quadraginta octo membris aliis & trecentis ſexaginta quinque vaſis venarum vel nervorum, quorum numerus efficit ſummam ſexcentorum & tredecim.

§. 2. Quod ſi ita eſt, dici fortè poſſet ſufficere, ſi ſingula membra adimplerent præcepta hæc ſexcenta & tredecim; quamvis non omnes ſcintillæ eorum adimplerent omnia præcepta.

§. 3. Scito autem rem ita ſe non habere. Quia enim ipſa quoque membra ſubdividuntur in ſexcentas & tredecim ſcintillas, ut dictum ſupra, vel plures; & quælibet ſcintilla conſtat ex omnibus: hinc quælibet ſcintilla animæ tenetur adimplere omnia ſexcenta & tredecim præcepta legis, quæ correſpondent membris vaſisq; hominis: & ſi vel unicum præceptum deſit, propterea revolvi tenetur, prout traditur in ſupplementis Sohariſticis ſuppl. 1.

§. 4. Revera enim non eſt par ratio iſtorum duorum; ſi nempe quis impleverit omnia ſexcenta & tredecim præcepta mediantibus ſcintillis membri illius, unde deſcendit radix animæ ejus; quamvis non ipſe adimpleverit omnia: & ſi quis nondum implevit omnia ſexcenta & tredecim præcepta; ne quidem per ſcintillas radicis ſuæ: quod planum eſt per ſe.

§. 5. Neque id ſolum, ſed omnia ſexcenta & tredecim præcepta adimplenda ſunt ab homine, factô, verbo, & cogitatione. Quod indigitatur verbis illis Levit. 6. v. 9. Hæc eſt lex holocauſti, &c. Ubi dixerunt Magiſtri noſtri: Quicunque ſtudet ſuper præcepto holocauſti, eidem imputatur, ac ſi obtuliſſet holocauſtum, &c. [*Hac phraſi com-*

Digitized by Google

ſi commodè exponi poſſunt ea, quæ Paulus ſæpiùs dicit de imputatione fidei, quæ nimirum opera illa, quæ fidelis non propriis viribus, (quippe quas abnegavit,) ſed per Spiritum Sanctum verâ fide atque precibus à Patre per Filium Meſſiam impetratum, operatur (quæ revera nil niſi fides ejus ſunt;) eidem, in juſtitiam imputantur, i. e. ac ſi ipſe ea præſtitiſſet, unde & pro iis merces promittitur. Ad Rom. 4. v. 5. 11. &c.]

§. 6. Si autem defecerit ſcintilla animæ unica ſaltem in una parte illorum; quæ ſunt opus, verba & cogitatio; tamdiu revolutionem pati cogitur, donec impleverit omnia.

§. 7. Sic quoque qui non ſtuduerit in lege ſecundum פשט, ſive ſenſum literalem, רמז ſive Allegoricum; דרש ſive Anagogicum & סוד ſive Myſticum ſive Cabbaliſticum quæ voces juxta literas ſuas initiales continentur voce פַּרְדֵּס; ille cogitur revolvi, donec abſolverit omnia ſecundum ſingulos ſenſus; quilibet nimirum ſecundum illam partem, quam poteſt aſſequi pro notione radicis ſuæ: & hæc eſt illa portio, quæ ipſi data eſt in monte Sinai; prout notum eſt.

§. 8. Hoc ipſo autem reſponderi poteſt ad multas quæſtiones multaque dubia. Videmus enim multos juſtos gradu ſat exiguo per cæteris juſtis juſtitiam colentibus; qui tamen tranquille atque quiete gaudent mundo venturo. Cum è contrario juſti ſint excellentes admodum, exempli gratia, Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax: de quo dicitur in ſupplementis Soharîſticis, quod revolvendus ſit, & extenſio ejus pertingat usque in ſexaginta myriades generationum. Cujus hæc eſt ratio, quod abſolvere teneatur portionem ſuam, quæ magna eſt admodum: unde revolutiones ejus non abſolvi queunt tam velociter?

§. 9. Hinc quoque intelligitur, quare dentur juſti quidam, qui quaſi exciſi moriantur in Juventute ſua: quales exempli gratia fuit R. Bon & ipſi ſimiles. Quod non propterea factũ eſt, quaſi commiſerit delictum aliquod, cujus cauſa reus factus ſit exciſionis: ſed cardo rei in hoc verſabatur, quod jam perfeciſſet, quicquid complendum erat ex omnibus ſexcentis & tredecim præceptis, cum pluribus aliis; unde diſſolvebatur [*Confer phraſin ad Phil. 1. v. 23.*] & ex hac vita migrabant in juventute ſua (juſti iſti). Quod indigitarunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ dicentes: R. Bon novendecim ætatis ſuæ annis plus impendit operæ, quam diſcipulus quidam alius ſeptuaginta annis. Quod nota.

§. 10. Hinc quoque intelliges, cur dentur juſti quidam, qui inviti moriuntur, qualis fuit Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax: Cùm alii contrarium teſtati ſint. Cujus ratio in hoc conſiſtit, quod Moſche nondum adimpleſſet omnia ſexcenta & tredecim præcepta; præſertim quæ concernerent terram promiſſam atq; domum ſanctuarii, cũ ergo durum ipſi videretur reverti per revolutionem, quod ipſi tamen faciendum erat: hinc invitus omnio ſubiit mortem. Juſti autem alii, qui jam abſolverunt, quicquid ipſis neceſſarium fuit; morte ſua gaudent. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur Danielis cap. 12. v. 13. Et tu vade ad finem & requieſces. Non enim opus fuit ipſi revolutionem pati ulteriorem.

§. 11. Hinc quoque intelligi poteſt, quare redemtio tanto tempore ſuſpendatur.

Digitized by Google

Quod nimirum opus ſit infinitis quaſi revolutionibus, donec ſcintilla quævis adimpleat omnia ſexcenta & tredecim præcepta cum omnibus ſupradictis ſpeciebus.

§. 12. Hinc quoque intelligi poteſt dictum illud Gemaræ, Ubi R. quidam interrogavit alterum: Quod nam præceptum pater ejus potiſſimum obſervaſſet? iſte autem reſponderit: Præceptum peniculamentorum. Et ſic eodem modo alii inveniuntur juſti, qui præcepta quædam alia potius obſervant, quàm cætera. Ubi quæſtionem movent Sapientes noſtri bonæ memoriæ: Annon præcepta levia eodem modo obſervanda ſint, quô gravia? Ubi reſpondetur, illos fuiſſe ſapientes, qui ſciverint, quid ipſis defuerit: unde præcepta illa, quæ jam obſervaverant in revolutionibus prioribus, non usque adeò obſervaverunt.

§. 13. Quod tamen intelligendum ſaltem eſt de illis præceptis, quæ corpus non obligant: qualia ſunt, præcepta ad terram promiſſam pertinentia, item primitiæ tonſuræ; & ſimilia. Sed quæ corpus obligant, qualia ſunt ſtruendi tabernacula, inflandi tubam & geſtandi frondes, item fundendi preces & legendi lectionem Audi, & ſimilia; illa ſanè quilibet obſervare tenetur in ſingulis revolutionibus. Quod probè notandum.

§. 14. Cæteri autem homines, qui ignorant quam ob cauſam in mundum venerint; & quid ipſis deſit: omnia obſervare tenentur. Et propterea admoniti ſint, præcepta levia pari obſervare reſpectu quô gravia.

§. 15. Hinc quoque intelliges, cur quidam homines omne ſtudium ſumma cum delectatione impendant in ſenſum legis literalem; cùm alii ſibi proponant ſenſum Anagogicum vel Moralem, alii Allegoricum ſive Tropicum, alii Gematriis ſive Arithmeticæ ſacræ invigilent; & alii Viam Veritatis ſeu Cabbalam ſectentur. Quæ omnia ſic eveniunt ſecundum finem, propter quem quis illa vice revolutionem paſſus eſt. Quia enim jam ſemel abſolvit illorum quædam in prima revolutione; hinc non opus eſt, ut in quavis revolutione operam det omnibus. Atque hac ratione intelligere poteris quicquid difficile videtur atque dubium eſt circa negotia hominum illorumque revolutiones.

§. 15. Cumque jam expoſitum ſit, quæ ſit ratio radicum animarum; & quomodo ſingulæ ſcintillæ adimplere teneantur omnia ſexcenta & tredecim præcepta modis ſupra expoſitis: jam porro notandum eſt, magnopere opus eſſe homini ut ſciat radicem animæ ſuæ, & unde illa provenerit. Prout monetur in Sohar Cantici Canticorum ad locum Cant. 1. v. 7. Indica mihi, quem diligit anima mea &c. Prout ſcire quoque tenetur homo, in quem finem in mundum venerit?

§. 16. Res autē eò redit: quoniam jam notum tibi eſt, omnes Jiſraëlitas vadimonio erga ſe invicem obſtringi; ob cauſam ſupra jam expoſitam cap. 1. quod nempe omnes Jiſraëlitæ fuerint in Adamo protoplaſte. Veruntamen vades non ſunt pro ſe invicem, niſi ratione peccatorum manifeſtorum: ſicut dictum eſt Deut. 29. v. 29. Et manifeſta nobis & filiis noſtris &c. Sicut etiam non ſunt ſponſores pro ſe invicem niſi illô caſu, ſi poſſint impedire malum illud, & non impediverint: prout notum eſt.

§. 17. Verum enim verò rationes dantur plures ſpecialiores atque intimiores aliæ. Nimirum quod quicunq; ab una deſcendunt radice ſponſores atq; vades ſibi ſint invicem

in

in quovis particulari: ita ut non tantùm pœnam ſuſtinere cogatur propterea, ſed ut etiam hanc ob cauſam revolvendus ſit aliquis: prout ulteriùs exponemus.

§. 18. Quod ita ſe non habet in deſcendentibus à radicibus diverſis. Quoniam ſi quis manifeſto delictô polluatur, & alter idem potuiſſet impedire, quod tamen non fecit; iſte ſane propterea non punitur niſi in hoc mundo: non autem tenetur propterea redire per revolutionem vel per imprægnationem; prout exponemus. Unde omnes ſexcentæ & tredecim ſcintillę animarum contentæ in radice una è ſeptuaginta radicibus parvis, quæ reperiuntur in ſingulis membris Adami protoplaſtæ, ut dictum ſupra capitulo 3. omnes, inquam, ſexcentæ & tredecim ſcintillæ, ſive etiam ſi plures fuerint, ut dictum; omnes ſponſores ſunt pro ſeſe invicem ſponſione perfectiſſima. Quoniam omnes illæ ſexcentæ & tredecim ſcintillæ habentur pro anima una. Quod probè notandum tibi; quoniam inſigne eſt axioma circa negotium revolutionis. Quod ſi igitur una quæpiam è ſexcentis illis & tredecim ſcintillis peccaverit, vel vitium aliquod admiſerit; tunc omnes illæ ſexcentæ & tredecim ſcintillæ ad eandem pertinentes radicem vitium hoc vel defectum illum reſtituere tenentur: nec vocantur perfectæ vel reſtitutæ, quamvis omnia ipſis neceſſaria ſuo tempore adimplevíſſent; donec reſarciatur vitium illius ſcintillæ. Quapropter omnes illæ ſcintillæ tenentur aſſociari eidem per myſterium revolutionis [*Notetur eadem myſterii phraſis in eodem negotio à Paulo adhibita ad Rom.* 11. *v.* 25.] vel per myſterium imprægnationis. Prout latius declarabimus Deô juvante. Ut nempe opitulentur ei quoad impleat omnia ſexcenta & tredecim præcepta impletione perfecta. Poſtquam autem adimpleta ſunt ſexcenta & tredecim præcepta; nullo amplius erga ſe invicem obſtringuntur vadimonio alio, eò quod ex una radice ſint: quamvis illa anima fuerit de ſeptuaginta radicibus parvis contentis in uno membro Adami protoplaſtæ.

§. 19. Porrò ſciendum quoq; eſt, ex ſexcentis & tredecim illis ſcintillis alias ſemper viciniores eſſe atque cognatiores aliis, unde cognatiorem huic vel illi embryonem fieri oportet, vel revolvi, ut eandem juvare queat; prout auxiliante Deo cap. 5. declarabimus.

§. 20. Hinc ergò conſtat omnes illas ſexcentas & tredecim ſcintillas unam eſſe animam, quæ ſive per peccatum Adami protoplaſtæ ſive per ipſius hominis commiſſa, diſtracta ſaltem ſit, veluti, ſi per malleum ſaxum diffringatur in ſexcentas & tredecim particulas ſive ſcintillas, Jirm. 23. v. 29. vel plures.

§. 21. Exinde quoque intelliges, quod reperitur in libro Cabbaliſtarum: Aliquem per revolutionem veniſſe in alium quendam: cùm tamen abſurdum videatur intellectui, virum illum excellentem coactum fuiſſe reverti atque revolvi; & præcipuè reditu tali revolutivo, ut revolvatur in homine multum viliore, quàm ille fuiſſet antea. Verum enim verò res ita ſe habet; quoniam omnes ſexcentæ & tredecim ſcintillæ ſponſores ſunt atque vades pro ſe invicem, (eò quod ab una radice ſint); hinc aliquando ſcintilla excellens admodum revolvitur in ſcintilla quadam vel minima: eo quod vadimonio obſtricta ſit alteri, cùm ſit de radice ejus; ut nempe opituletur ei, eamque perficiat.

§. 22. Porrò notandum ſingulas ſexcentarum & tredecim illarum ſcintillarum ſive particularum vel plurium, quæ ſunt in eadem radice, omnes appellari radicis

nomine. Jam verò quælibet radix partim continet diſcipulos Sapientum ſive majoris ſive minoris eruditionis, obſervatoresque Præceptorum, partim quoq; idiotas plebejos atq; impios. Exempli loco ſit arbor, in qua ligna quoque & rami atque folia ſunt, & cortices præter fructus: quæ tamen omnia ſunt anima una. Jam verò in qualibet radice neceſſariò eſſe debent ſexcentæ & tredecim ſcintillæ unius animæ, ſyſtema conſtituentes juxta myſterium 248. membrorum & 365. vaſorum ad illam pertinentium; quæ omnes ſint diſcipuli Sapientum, ita ut numerus eruditorum minor eſſe nequeat, quàm 613. Cætera verò maſſa iſtorum membrorum, prout ſunt rami, folia lignumque arboris, ſunt patresfamilias ſive plebeji. Summa huc redit, in qualibet radice pro fructibus arboris tantum haberi diſcipulos Sapientum, quos 613. eſſe oportet numero certo: atque hæc omnia in Pſyche ſeu anima inferiore vel Nepheſch. Et ſic 613. alii reperiuntur in ſpiritu; totidemque in mente &c. ita pergendo per omnes partes ſingulorum ſyſtematum emanativi; creativi, formativi, & factivi, de quo vide cap. 2. Quod probè notandum. Quoniam ſcitu valde neceſſarium eſt, niſi confundi velis cognitione tua.

§. 23. Ratio in hoc conſiſtit, quod in qualibet radice perſona repræſentetur integra, 613. membris conſtans.

§. 24. Adeoq; ſicut magna eſt differentia inter ipſas radices, quarum aliæ ad caput, aliæ ad pedes referuntur: ſic talis quoque eſt differentia inter ſcintillas ejusdem radicis. Unde non eſt quod mireris, quod omnes impii atque populi mundani progeniti ſint ab Adamo protoplaſte & Noach & Abraham & Jitzjak eorumque ſimilibus: quod vix videtur poſſibile. Sed difficultas in id reſolvitur, quod anima illa & quævis conſtet è 248. membris, in quolibet autem membro ſint caro & medulla, ſanguis cutis pili quoque & quandoque ungues. Quicunque ergò pertinet ad medullam interiorem, ille inſignis eſt admodum: atque ſic porro usque ad pilos & ungues, qui quaſi cortices ſunt illius membri. Unde mirum non eſt, quod dixerimus in radice animæ Abrahami & ſimilium dari ſcintillas ſive particulas impiorum atque ingloriorum viliumque admodum. Quod probè notes, ne opus ſit ubique eadem repetere: videasque cap. 32.

§. 25. Ulterius multa quoque ſunt præcepta, quæ non à qualibet ſcintilla ex illis impleri vel obſervari queunt. Ratio hæc eſt: quoniam non omnes animæ, quamvis ſiut ab una radice, propterea tamen veniunt in unam familiam, vel in unam tribum: ſed quædam revolvitur in Sacerdotem vel Levitam; alia in revolutione fit Judex, alia linarius vel ſimil's: ubi non quælibet ſcintilla obſervare poteſt omnia ſexcenta & tredecim præcepta; eò quod quædam ſolos ſacerdotes, quædam Levitas; aliæ Reges vel Judices & ſimiles concernunt: prout etiam præcepta ſunt alia ſpecialia, qualia ſunt de redimendo primogenito; de leviratu vel diſcalceatione. Quod ſi enim cuidam filius non ſit vel frater vel primogenitus; ille ſanè hæc obſervare nequit. Porrò tamen alia quoque ſunt præcepta, quæ à ſingulis obſervari poſſunt, qualia ſunt de lectione Audi; de precibus; de fimbriis [*vid. Matth. 9. v. 20. Matth. 23. v. 5. Matth. 14. v. 36.*] item adeundi domum conventus, & ſimilia. Alia quoque ſunt præcepta, quæ homo non obligatus eſt perſequi; qualia ſunt ſpicilegium, oblivione relicta, angulus agri, primitiæ tonſuræ & ſimilia: ad quæ quilibet obligatus eſt, ſi nempe habuerit agrum vel oves: ſin minus, liber eſt.

Digitized by Google

eſt. Alia deinde præcepta templum ſaltem concernunt, qualia ſunt ſacrificia & ſimilia.

§.26. Jam ergo dicendum, quæ ſit ſingulorum ratio. Quoad illa igitur præcepta, quæ homo poſſet perſequi, v.g. ut emeret agrum & daret decimas, &c. ob illa, ſi neglexerit eadem, tenetur revolvi; eademq omni modo adimplere. Quod autem ad illa præcepta attinet, quæ obſervari queunt citra reſpectum templi; & quæ tamen occaſione deficiente à quodam impleri nequeunt, qualia ſunt redemtio filii; & leviratus; & diſcalceatio: circa illa hæc verſatur differentia: quod ſi occaſio cuidam offeratur; & tamen ea non obſervet; tunc ſe habent ad inſtar omnium præceptorum, quæ ab homine præſtari queunt: unde quis propterea obligatus eſt perfecto reditu revolvi, ut illa obſervet. Quod ſi verò occaſio eidem defuerit; non quidem propterea tenetur revolvi, ſed ſufficit ipſi, ſi embryonetur per myſterium embryonatus, ut nempe ſubintret in hominem quendam vivum, qui ſit de radice ejus, & obligatus ſit ad ea, ut ſupra dictum per revolutionem. Cùm ergo obvenerit iſti homini tale aliquod præceptum, quod ipſi defuerat; tunc alter ille idem ſimul obſervare poteſt mediante hoc: quo facto mox iterum ex illo dimittitur atque avolat. Et de his ſatis.

§. 27. Quantum autem præcepta illa concernit, quæ à templo dependent; propter illa omnes ſcintillæ, quæ venerant ante exſtructum ſanctuarium ſive ſtante templo obligatæ tunc erant revolvi in ſacerdotes vel Levitas, vel Jiſraëlitas; donec omnia adimplevissent. Quæcunque autem ſcintillæ non venerunt in mundum niſi poſt deſtructum templum; illas omnes redire oportet tempore adventus Meſſiæ, qui benedictus ſit: atque tunc obſervabunt omnia illa præcepta.

§. 28. Atque hinc facile intelliges rationem, quare dies Meſchiach venire debeant ante mundum venturum; quod eſt millennium ſeptimum; quia tunc fundamentum erit pœnarum. Quam diu autem anima ſola eſt, eique occaſio deficit; tunc illa præcepta obſervare nequit: unde circa initium dierum Meſſiæ obſervanda erunt omnia præcepta dependentia à templi ſtructura. Et hinc quoque intelligi poterit, quod dixit R. Jiſchmael filius Eliſchah, cùm emungeret lucernam nocte Sabbathina, inquiens: Cùm reſtaurabitur domus Sanctuarii, ſacrificium offeram pro peccato &c. Sed hæc ſufficiant; eaque probè notes.

CAP. V.

§. 1.

CUm capitulo præcedenti ſatis edoctum ſit, omnes animas mixturam pati boni atque mali; inque mundum venire, ut reſtituant ſeparentque bonum à malo: quodque aliæ veniant in mundum per myſterium revolutionis, aliæ verò per myſterium embryonatus: jam porrò declarandum eſt, quid propriè ſit גילגול ſeu revolutio, & quid ſit embryonatus, ſeu עיבור.

§. 2. Revolutio ergo, quæ Gilgul dicitur eſt, ſi cùm infans quidam de utero matris prodit, in corpus illud ſubintrat anima quædam; eademque tolerare cogitur omnes illos dolores atque miſerias, quæcunque ſupervenerint eidem corpori, ex quo prodiit in auram mundanam usque ad mortem ejus; ita ut penes illam non ſit abhinc exire usque

que

Digitized by Google

que ad diem mortis. Sed embryonatus, qui Ibbur dicitur, eſt, ſi anima quædam in hunc mundum venit in hominem jam natum in hunc mundum, atque adultum; tunc enim ſi anima quædam alia intra talem ſubintret, iſte ſimilis quaſi evadit fœminæ prægnanti, quæ infantem embryonem in utero ſuo gerit: unde etiam dicitur embryonatus: eodem enim modo in talem virum præter animam ſuam radicalem, quæ in ipſum intrat cum prodit in auram mundanam; per novam impprægnationem venit anima quædam alia, poſtquam jam adolevit. Unde fieri non poteſt, ut anima quædam embryo fiat in aliquo per myſterium embryonatus; niſi alter ille jam natus fuerit annos tredecim & ultra, id eſt, ſi natus ſit annos tredecim & diem unum: quoniam ab illo tempore jam pro viro habetur, qui obligatur obſervare præcepta: tunc ergò eidem advenit anima altera, ut eundem adjuvet, & juſtum reddat, dirigatque ad ſtudium præceptorum atque legis.

§. 3. Duplex autem eſt embryonatus. Primò; cum anima illa, quæ de novo impprægnat hominem illum, ipſa hoc caſu indiget, quia ipſi deeſt aliquod præceptum, quod non obſervavit in revolutione præterita: quod tamen tale eſt, ut ad illud implendum ipſi defuerit occaſio: qualia ſunt leviratus, diſcalceatio & ſimilia, propter quæ non opus habuit deſcendere in revolutionem, ut dictum ſupra cap. 4. Unde venit ut embryo in iſtum hominem, ut impleat illud præceptum, in quo deficiebat.

§. 4. Vel etiam ſecundò fieri poteſt, ut imprægnet illum hominem pro neceſſitate illius hominis; ut nempe opituletur ei, eumque juſtificet, atque gubernet: ipſa verò anima embryo facta pro ſeipſa nullô laborat defectu. Utroque autem caſu non imprægnatur homo niſi poſtquam natus ſit tredecim annos & diem unum: abhinc porro enim obligatus eſt obſervare præcepta.

§. 5. Differentia tamen hæc intercedit: quod cum quis embryo fit in proprium uſum, ut adimpleat defectum ſuum; anima illa imprægnans extendatur per totũ corpus hominis illius inſtar animæ corporis illius propriæ: toleretque omnes dolores & cruciatus corporis, prout ipſa illius corporis anima, ibique moretur, donec adimpleat illud præceptum, quo carebat: quo impleto aufertur ab homine illo & abit,

§. 6. Quæ autem embryo fit pro neceſſitate hominis cujusdam, ut nempe eundem adjuvet; illa non ſuffert dolores ullos miſeriasque corporis: cum ipſa defectu non laboret, nec ob propriam neceſſitatem adveniat: unde nec tempus habet definitum, quo egredi debeat; ſed potiùs ibi permanet ſecundum arbitrium ſuum & cum homo bene operatur, in illo perſiſtit; & quidem quò melior evadit, eò fortiùs cum ipſo unitur. Cùm autem in deterius ruit, ipſa aufertur ab homine illo, dicens è Numer. 16. v. 26. Recedite quæſo à tentoriis virorum iſtorum impiorum &c. atque abit.

§. 7. Quod autem ad revolutionem attinet, poſſibile eſt, ut revolvantur ſimul duæ vel tres ſcintillæ in corpore uno; prout infra declarabimus hôc ipſô capite. Quod tamen fieri nequit, niſi hæ revolutæ omnes ſint de una radice animæ; & de 613. ſcintillis illius radicis: prout dictum eſt cap. 4. quod nempe omnes pro ſe invicem ſpondere cogantur, omnesque ſint anima una.

§. 8. Quod ſi autem quis ſeducat proximum ſuum; tum ambo coguntur pati revolu-

volutionem unam in uno corpore: & ille qui ſeduxit, juvare tenetur alterum ut impleat præceptum illud, & reſtituat quod corrupit, propter illum. Quo in caſu ſimul revolvi poſſunt, quamvis non ſint de una radice: Videatur Cap. III.

§. 9. Sic etiam in impprægnatione ſive embryonatu plerumque ſunt de una radice. Niſi cum homo quidam operam dat præcepto cuidam prout decet, illique ſemper inhæret ad inſtar juſti cujusdam qui ante illum vixerat, eidemque præcepto operam dederat ex omni perfectione: Tunc enim quamvis anima juſti illius non ſit de radice hujus, tamen hunc imprægnare poteſt.

§. 10. Dein ſcito, fieri quoque poſſe, ut talis imprægnatio accidat viventibus ambobus. Verbi gratiâ, ſi juſtus quidam eſt in generatione quadam, & præcepto cuidam operam dat ſecundum requiſita ejus; deinde autem homo quidam in eadem generatione vivit, qui idem præceptum ſecundum requiſita ejus implet, prout id fecerat juſtus ille; tunc fieri poteſt, ut Nepheſch ſeu Pſyche vel anima inferior juſti illius imprægnet illum, quamvis ambo ſint in vivis. Et hoc eſt quod dicitur 1. Schmuel. 18, 1. Et Pſyche Jonathanis ligata eſt ad Pſychen Davidis: quamvis ambo ſimul viverent, in una generatione. Quod probè notandum.

§. 11. Quod autem dictum eſt de Embryonatu, indigitatum quoque eſt in libro Midraſch Hanneelam 42. Ubi dicitur: Qui venit ut purificetur, illum adjuvant. R. Nathan inquit: Animæ juſtorum adjuvant illum. Quod notandum. Res autem ita ſe habet, quod nempe juſti illius anima veniat in hominem iſtum, ut illum adjuvet adimplere præceptum: Unde juſtus ille hîc quoq; portionem habet in iſtis præceptis; (& obſervatione eorum particeps fit.) Id quod etiam à Magiſtris noſtris piæ memoriæ alibi annotatum eſt, cum inquiunt: Majores ſunt juſti poſt mortem ſuam quam in vita ſua: Quoniam poſt mortem ſuam merentur habere liberos. Quod ſic intelligendum: Quia homo iſte quaſi eſt ad inſtar filii juſti illius, qui ipſum dirigit ad pręcepta ſicut Pater filium ſuum. Et Capitulo undecimo latiùs exponemus quantum auxilii ſortiri queat homo ſi ipſum imprægnet juſtus quidam; quæ evolve. Et hoc intenderunt Magiſtri noſtri, dum inquiunt: Si probus eſt accipit portionem ſuam & portionem ſocii ſui in horto Eden. Ecce enim juſtus talis unam jam accepit portionem ſuam in horto Eden; Et quando nunc Embryo fit in hoc vel illo homine ut illum adjuvet; iterum portionem ſuam accipit, etiam ex illo præcepto.

§. 12. Fit autem revolutio ex pluribus cauſis. Nam

1. Quis revolvitur ex eo quod peccavit & vitium contraxit; qui propterea revolvendo redit ut illud vitium reſarciat. Et ſi talis revolvatur, is ſanè facile iterum peccat.
2. Alius revolvitur ut adimpleat & perficiat aliquod præceptum, quod neglexerat. Et hujus caſus duæ ſunt ſpecies. Primò; ſi id tale ſit, quod cùm daretur occaſio, tamen noluit obſervare. Exempli gratia, ſi feſtum tabernaculorum ſit & non conſtruxerit tabernaculum: vel ſimile quid: quamvis non manibus quaſi præceptum deſtruxerit, ſed tantum quod quietus ſederit, & non fecerit.

Et iſte remotior eſt à peccando, quam ille, qui venit ad reſtaurandum vitium aliquod, vel peccatum. Deinde aliquis etiam revertitur ad obſervandum præceptum aliquod, cujus ipſi quidem non oblata fuit occaſio; ipſe tamen ex deſidia eandem quoque quærere noluit. Exempli gratiâ: Si non emit agrum ut obſervaret præceptum de ſpicilegio; derelicto ex oblivione & de angulo agri, &c. Et talis adhuc remotior eſt à peccato & certior eſt quod non ſit peccaturus.

3. Quidam etiam revolvuntur ut juſtos reddant alios & in viam rectam ducant homines: Non verò revolvuntur pro neceſſitate propriâ. Et hi certiſſimi ſunt quod omnino non ſint peccaturi. Ratio hæc eſt; quoniam Sanctus ille, qui benedictus ſit, non cupit,(quod abſit!)ut culpoſæ fiant creaturæ ejus, poſtquam abſolverunt penſum ſuum: Et quoniam tantum adveniunt in uſum aliorum, ipſe conſervat eas ne omnino peccent.

4. Quidam etiam propterea revolvuntur, quia non fuerant meriti in revolutione priore veram ſuam comparem ducere in uxorem: unde redeunt, ut eandem accipiant.

§. 13. Poſtquam autem jam declaravi quomodo ſe habeat revolutio: Et quomodo fieri queat, ut plures ſcintillæ revolvantur in corpore unico; & quod omnes de una radice eſſe oporteat: jam porro ad ſpecialiora deſcendam. Scito ergo, aliquando fieri poſſe, ut ſimul revolvantur in corpore uno anima vel una, vel duæ vel tres vel quatuor. Plures autem animas quam quatuor ſimul in uno corpore reperiri impoſſibile eſt. Res autem ita ſe habet. Quandoque una tantum venit anima nova: Quandoque autem cum ipſa revolvuntur animæ aliæ veteres de radice ejus; ut reſtituant cum illa quod corruperant, & propter quod venire debuerunt in revolutionem. Aliquando ergo ut dictum, venit anima una tantum nova. Aliquando anima una revoluta. Vel una nova & una revoluta. Vel una nova & duæ veteres. Vel una nova & tres veteres. Vel duæ vel tres veteres tantùm. Plures autem quàm una & tres veteres concurrere non poſſunt.

§. 14. Et huc pertinet dictum illud Job. 33,29. Ecce omnia iſta operabitur Deus bis & ter cum viro. Ubi per virum intelligitur anima radicalis nova propter quam corpus illud vocatur vir & individuum: Et Deus benedictus jubet fieri revolutiones cum illa, quæ ſunt tres veteres; cum una nova quæ vocatur vir. Hic quoque eſt ſenſus dicti Exod. 20,5. viſitans iniquitatem patrum ſuper filios & ſuper nepotes & ſuper pronepotes. Quoniam myſterium revolutionis ad quartam usque tantum ſeſe exporrigit cum nova ut dictum ſupra.

§. 15. Scito quoque quod in embryonatu pariter id fieri ſoleat, ut cum uno homine plures animæ aliæ ſociari nequeant quam tres; ita ut tres ſint animæ alienæ præter hominem ipſum; ita ut cum anima ejus quatuor ſint: Imprægnantes tamen eundem non niſi tres ſunt vel pauciores: Plures autem quam tres eſſe nequeunt.

§. 16. Verum enim verò in omni embryonatu, dum animæ cuidam aſſociantur, quæ ex una radice ſunt cum anima ejus, tum imprægnatio fit ordine ſumpto à gradu minore ad majorem. Primo enim Embryo fit in eo talis quæ eſt minore gradu: & deinde major iſta; Et poſtmodum tertia adhuc major: Atque tunc juſtior evadit; & lumen

prius

Digitized by Google

prius obfuſcatur eumque imprægnat anima alia excellentior omnibus. Idemque modus ſemper obſervatur, ita ut nunquam in myſterio embryonatus plures manifeſtari queant animæ quam tres, præter hominem ipſum.

§. 17. Alia tamen adhuc quoque explicatio illius loci, Job. 33. v. 29. Ecce iſta omnia operabitur Deus bis & ter cum viro. Dicere enim debuiſſet tribus vicibus: cum tamen dicat vicibus duabus & tribus, vel bis tribus, ita ut videri queat ternarium bis repetitum intelligi. Senſus autem iſte eſt: Quod tribus revolutionibus primis cum quis in mundum venit, ipſe venit ſolus; ſcintilla nempe ſive particula illius ſola: ita ut auxilio non egeat. Cum autem jam revolutus eſt tribus vicibus, tunc tres revolutiones ſecundanæ incipiunt: Et ab illo tempore atque porro ipſe non revolvitur ſolus; ſed cum ipſo revolvitur vel embryo fit ſcintilla quædam è radicibus ſuis ut opituletur ei: Unde cum alia quædam ſcintilla præparatur ut cum illo ſocietatem ineat, illud fiat in hunc finem, ut alter ille eum dirigat eumque adjuvet. Cùm ergò textus inquit, vicibus duabus & tribus, hæc operatur Deus cum viro; ſenſus eſt: id fieri ſecunda periodo trium revolutionum: & multo magis in tertia, & ulterius quando ipſe eſt cum viro; id eſt cum ſcintilla alia; ut nempe ſcintilla iſta illi opem præſtet, & viam rectam commonſtret. Prout etiam explicabimus, auxiliante Deo Capitulo duodecimo ſuper locum Deut. 22, v. 3. Et ſic facies omni rei amiſſæ fratris tui, &c. ubi vide.

§. 18. Sciendum quoque eſt, ſi homo revolvitur ob neglectum præceptum aliquod, ut dictum ſupra; Tunc revolvitur ſolus multis vicibus; donec impleverit omnia 613. præcepta, & quicquid ipſi perficiendum eſt pro portione ſua. Et deinde cum reſurget in reſurrectione mortuorum, omnia illa & ſingula corpora in quibus revolutus eſt accipient partem ſuam ab illa ſcintilla quæ analoga eſt præcepto illi, quod implevit cum eſſet in illo corpore.

§. 19. Si autem revolvitur ob vitium aliquod commiſſum atque delictum; tunc neceſſe eſt ut revolvatur cum ſcintilla quadam alia concurrente & reſtituatur per illam ſcintillam.

§. 20. Si autem ſcintilla prima peccavit peccatum aliquod ex illis ob quod corpora in morte abſumuntur & pereunt, ut ipſis nulla contingat reſurrectio è morte: tunc ſcintilla illa, quoniam corpus ejus periit, ſola revolvitur in corpore quodam ſecundo; quod reſurget in reſurrectione mortuorum cum omnibus partibus ſcintillæ corporis primi: Corpus autem primum perit.

§. 21. Cùm autem ſupra expoſitum ſit, quod multæ animæ revolvi nequeant in corpore uno niſi ſint ex unica radice: jam porro ſcias; quamvis omnes 613. ſcintillæ illius radicis revolvi queant cum una; illam tamen revolutionem non fieri ſimul: ſed ſcintillas tantum propinquiores & ſimiliores ſibi invicem, concurrere.

§. 22. Fieri tamen poteſt, ſi quis dignum ſe præbeat ut cum eo embryones fiant omnes 613. ſcintillæ per modum ſupra hoc capite expoſitum: ubi tamen tres tantum ſcintillæ in embryonatu prævalent; & reliquarum lumen obfuſcatur intra illas.

§. 23. In ſpecie autem, ſi iſta ſcintilla perfecta ſit penitus, fieri poteſt, ut in illa

 revol-

revolvantur 613. animæ radicis ſuæ: & ſecundum proportionem perfectionis ejus, prout nempe multa præcepta implet, ita multi radii in illa revolvuntur: Sicut etiam ſi forte, quod abſit, peccet & corrumpatur pro ratione peccati illius multæ ſcintillæ ab ipſa tolluntur. Et hæc omnia in parte Pſyches ſeu animæ inferioris: nec non pariter in parte ſpiritus & in parte mentis.

§. 24. Sunt autem ſcintillæ aliæ propinquæ homini admodum; aliæ remotiores ab illo; aliæ circumdant eum è longinquo; & aliæ circumdant eum quam proximè & ſuperinduunt hominem. Et hæc omnia fiunt ſecundum opera ejus hominis.

§. 25. Sciendum quoque tibi, quòd homo juſtus ſecundum opera ſua colligere poſſit ſcintillas tàm pſyches, quam ſpiritus & mentis ſuæ, ut illas elevet è profundo corticum easque perficiat ipſe: prout juvante Deo latiùs diducemus, cùm tractabimus de prolapſu in faciem inter preces: ſicut etiam capite 9. explicabimus, quod multæ revolutiones contingant Pſychæ ſoli per ſe, nec non ſpiritui per ſe: item menti per ſe. Cum ergo dicant Magiſtri noſtri, filium David non venire, donec plenè in lucem venerint omnes animæ quæ in corpore: quomodo igitur id poſſibile eſt? cùm optandum eſſet, ut per plurimas iſtas revolutiones hac noſtra generatione factas ſaltem pſyche illorũ perficeretur ad plenam ejus reſtitutionem. Quod ſi ita eſt, quomodo igitur conſummabuntur & perficientur omnes illæ ſpecies? Verum enim vero prout jam dictum eſt, ſpiritus vel mentes in mundum prodire queunt per ſe in corporibus diverſis, ut ſi v. gr. involvantur pſychæ proſelyti cujusdam: & hac ratione reſtitui poſſunt omnes ſimul, nec opus eſt, ut aliæ alias expectent.

§. 26. Quod ſi autem pſyche quædam exiverit è profundo corticum, &, quod Deus avertat, iterum peccet, & ad corruptionem redeat; tunc corticibus iterum immergitur ut antea cum omnibus reliquis ſcintillis ab ipſa derivatis; quæ omnes in profunda corticum detrahuntur. Cum ergo pſyche illa redit in revolutionem, tunc ipſa & omne conſortium ſcintillarum ejus revolvuntur in corpore uno: fundamentum tamen iſtius revolutionis tantum conſiſtit in illa ſcintilla de ſodalitio pſyches iſtius quæ ad illud corpus pertinet; reliquæ autem particulæ iſtius pſyches, quæ cum ipſa revolvuntur, ibi ſaltem verſantur ſub myſterio embryonatus; nihilominus tamen dolores atque cruciatus omnes, qui corpori iſti accidunt, ipſas quoque ſuſtinere oportet, prout corpus ipſum; prout & dolores mortis. Peccata tamen, quæ ab iſto corpore committuntur, ipſas non concernunt; ſed illam ſaltem ſcintillam in ſpecie, quæ ad iſtud corpus pertinet: quoniam cæteræ non accedunt, ut malè agant, ſed potius ut benè. Etſi impleverit præceptum aliquod, ipſæ quoq; portionem in eo habent (& illius impletionis participes fiunt) quoniam ſaltem adſunt, ut illam adjuvent.

§. 27. Patet ergo exhinc, quod aliquid participent de natura revolutionis & de natura embryonatus. Ratio hæc eſt, quia per cruciatus & dolores mortis, quos ſuſtinuerunt in corpore primo & ſecundo, expiantur peccata earum; & per bona opera, quæ fecerunt in corpore primo & ſecundo, ipſæ perficiuntur & reſtituuntur, fiuntquè juſtæ. In embryonatu autem corporis ſecundi pœnam nullam ſuſtinent ſicut dictum eſt.

§. 28.

Digitized by Google

§. 28. Atque hinc intelliges, quomodo tandem finis ſperandus ſit atque terminus omnium revolutionum. Quod ſi enim ſcintillæ primæ etiam participarent de peccatis corporis ſecundi, dicendum eſſet, quo plus revolverentur, perque revolutiones in mundum venirent, eò plus peccatorum eas ſemper cumulare. Verum enim vero res ita ſe habet, prout diximus. Nempe omnes quidem particulas pſyches revolvi, nihilominus tamen ſcintillam illam, quæ potius ad illud corpus pertinet illudque movet, ſcintillam eſſe fundamentalem, à qua denominetur iſta revolutio: ipſamque etiam afficiendam pœnis ob commiſſa. In reſurrectione mortuorum autem unumquodque corpus accipiet ſcintillam unam ſibi debitam ſecundum tempus, quo hæc in ipſo fuit, & ſecundum gradum radicis illius, in qua facta eſt diviſio.

Cap. VI.

§. 1.

Expoſita nunc natura revolutionis; & quomodo in Adamo protoplaſte omnes fuerint animæ à pſyche factiva usque ad ſingularitatem longanimi emanativi; jam hæc omnia paulò latius à nobis extendenda ſunt. Scito igitur ordinem revolutionis pergere ab imo ad ſummum. Primò enim revolvitur pſyche ſyſtematis factivi; deinde revolvitur ſpiritus ſyſtematis formativi; atque ſic porrò usque ad ſingularitatem emanativam. Vilius enim præcedit; & quo quis evadit juſtior, eò elevatur altius. Atque hoc planum eſt: prout etiam dicitur in Sohar Sectione Miſchpatim his verbis: Veni, vide. Cum homo generatur, datur ipſi pſyche; ſi dignior evadit, ſpiritus, &c.

§. 2. Tenetur enim homo perficere atque reſtituere omnes ſpecies; quæ ſunt pſyche, ſpiritus, & mens è mundo factivo, formativo, & creativo. Quia hi gradus in ſe admittunt elevationem vel depreſſionem; quæ non accidunt vitalitati & ſingularitati, quæ ſunt de mundo emanativo. Quod ſi enim homo perfecit pſychen, ſpiritum & mentem, de tribus ſyſtematibus inferioribus, non opus eſt ut timeat, ſe peccaturum.

§. 3. Iſtæ autem tres ſpecies, nempe pſyche, ſpiritus & mens tenentur revolvi, donec reſtituantur. Primò igitur venit pſyche: & ſi reſtauratur, benè: ſin minus; redeundum ipſi trina revolutione. Et ſic ſpiritus; & ſic quoque mens. Et hoc ipſum eſt, quod dicit Scriptura Jobi 33. v. 29. Omnia hæc operatur Deus bis, ter cum viro, &c. ubi primo venit pſyche prima vice; atque tunc vocatur vir: quia nondum fuit revoluta, ſed adhuc nova eſt, unde vocatur nomine viri. Deinde Deus cum ipſa tres inſtituit revolutiones alias præter acceſſum primum; quo vocatur vir ut ſupra. Atque hoc uſitatum eſt in pſyche tribus vicibus exceptâ primâ: & ſic tres revolutiones accidunt ſpiritui: & tres revolutiones aliæ menti.

§. 4. Et hic quoque eſt ſenſus dicti Exod. 40. v. 5: *Viſitans iniquitatem Patrum ſuper filios. &c. & ſuper pronepotes.* Ubi exprimuntur quatuor vices; primus nempe acceſſus animæ novæ & trina ejuſdem revolutio. Atque hoc nonniſi oſoribus ejus contingit, qui ſunt impii. Senſus hic eſt: quod tribus revolutionibus primis, etiamſi ne inceperit quidem corrigi homo; adhuc tamen ſpes ipſi ſit. Sed ſi jam elapſæ ſunt tres revolutiones ultra primam, cum anima vocatur nova, & non incepit corrigi; tunc nulla ipſi ſpes eſt amplius; nec amplius revolvitur, ſed de ipſo dicitur; *Et exſcindetur pſyche illa.* Exod. 12. v. 15. 19. cap. 31. v. 14. Levit. 7. v. 20. Quid autem ſit exciſio, ſuo tempore volente Deo luculenter deſcribam. Et hoc ipſum eſt, quod ſcribunt Magiſtri noſtri ad locum hunc: *Et ſuper pronepotes eorum, qui oderunt me, &c.* Quod nimirum illi intelligantur, qui tenuerint opera patrum ſuorum manibus ſuis, i. e. ſi opera prima adhuc perſiſtant in ſtatu illo. Revolutio enim prima vocatur pater, & ſecunda filius, &c. quod probè notandum. Si autem quis nondum inceperit corrigi ullatenus (in tribus iſtis revolutionibus prioribus); tunc vocatur oſor. Et tales non amplius revolvuntur, ſed ad quartos usque reditus proceſſus eſt: unus nempe acceſſus animæ novæ, & tres revolutiones.

§. 5. Cum vero quis inceperit corrigi, & deſeruerit opera patrum ſuorum; tunc comprehenditur ſub verbis, *qui diligunt me & cuſtodiunt præcepta mea.* Atque tunc ſanctus ille Benedictus hanc ipſi facit gratiam, ut revolvatur millenis vicibus, imò in infinitum, donec nimirum plenariè reſtitutus fuerit. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur: *Et faciens miſericordiam in mille generationes,* i. e. gratiam ipſis offert, etiamſi revolutiones extendantur usque ad mille. Cui autem? *Iis qui me diligunt & cuſtodiunt præcepta mea.* Cum autem dicit in mille, non neceſſario indigitat hunc numerum in ſpecie: ſed intentio hæc eſt: quod ſi opus fuerit, fieri id poſſe millies: quamvis revera poſſibile ſit, ut reſtituantur pauciori reditu, quam iſto numero. Neceſſe autem eſt, ut ſingulis revolutionibus plus corrigatur quàm præcedenti.

§. 6. Myſterium autem in hoc conſiſtit: quod qui revolvitur tribus vicibus, & ne quidem incipit: ille oſtendit malum quod in ipſo eſt, multis gradibus præcellere bono ejus. Unde tribus illis primis vicibus, quod edule eſt; id eſt bonum, ſecernitur è recrementis & putaminibus; quod eſt malum. Sic enim moris eſt, cum putamina copioſiora ſunt edulibus; ut ſeligantur edulia, & relinquantur recrementa. Atque tunc bonum illud datur filiis, qui ipſi nati ſunt; vel aliis hominibus, qui fuerint de radice animæ ejus: prout explicabo cap. 9. ad locum: *Si eſuriverit hoſtis tuus, ciba eum pane, &c.* Atq; tunc revolutione ſecunda conſummatur malum, quod in ipſo eſt: Quicquid autem boni in ipſo eſt, ab ipſo amovetur atque tollitur. Atque poſtmodum, cum omnia ſunt mala, non opus eſt, ut revolvatur: Sed exſcinditur anima illa, &c. quia tota mala eſt.

§. 7. Si autem edule, prævaleat recrementis; tunc moris eſt ſecernere atque tollere recrementa ex edulibus. Atque ſic in qualibet revolutione aliquid mali tollitur & bonum

bonum remanet ſelectum; donec conſummatum ſit omnino; ut purus ſit atque bonus abſque omni malo. Quod probè notandum.

§. 8. Quanquam & alia detur ratio, quare impius non revolvatur niſi tribus vicibus, & juſtus vel millies. Senſus autem idem eſt, qui in hiſtoria Eliſchæ alterius occurrit, de quo nimirum dictum, quod non ſit judicandus, nec intromittendus in mundum venturum. Ubi res ita ſe habet, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Super diſcipulos ſapientum ignis Gehennæ non habet dominium. Quod ſi ita eſſet; quid faciendum ipſis, ut abolerent iniquitates ſuas? Hinc ſanctus ille Benedictus pro juſtis & diſcipulis Sapientum potius elegit multas revolutiones præ pœna infernali: & quantus eſt numerus atque proportio iniquitatum eorum, tantus eſt numerus revolutionum eorum, earumque temporis diuturnitas. Imò adhuc lucrantur aliquid per revolutiones: quia quoties revolvuntur, toties plura obſervant præcepta, juſtioresque evadunt. Unde revolutio pro auxilio ipſis eſt: quod dici nequit de Gehenna.

§. 9. Impio autem in quem dominium habet ignis Gehennæ, ita ut intret in eum ibique abſumantur delicta ejus; melius eſt in Gehenna pati quam venire in revolutiones plures. Quoniam ſingulis vicibus cumularet peccata ſuper transgreſſiones priores, unde diſperderetur è mundo, nec ſubſiſtere poſſet. Hinc ſtatim poſt trinam revolutionem Gehennæ committitur: ita ut niſi inceperit corrigi, intret illuc, & abſumantur delicta ejus.

§. 10. Scito etiam, id quod de exciſione diximus, nonniſi quoad partem pſyches contingere, quæ eſt de mundo factivo: quoniam ibidem maximum eſt corticum robur, ita ut propterea eadem queat exſcindi. Sed in ſpiritu & mente, quæ ſunt de ſyſtematibus formativo & creativo nulla eſt exciſio: ſed neceſſe eſt, ut corrigantur, & potiori hoc jure gaudent, ut reſtaurationem admittant, etiam in tribus revolutionibus primis.

§. 11. Differentia tamen hic quædam occurrit. Quia dantur ſpiritus & mentes, quæ citius reſtituuntur, quam aliæ: aliæ autem pluribus revolvuntur vicibus. Res autem ita ſe habet, quoniam in poteſtate hominis eſt omnes aſſequi gradus ab imo ad ſummum; à pſyche ſyſtematis factivi, usque ad ſingularitatem ſyſtematis emanativi: prout nempe cap. 1. ordo graduum iſtorum latiùs deſcriptus eſt, quæ ibi videas; cum aliis quæ ibid. de quatuor mundis traduntur, & quomodo ſinguli dividantur in quinque ſpecies. Ubi nempe reperies totam Synochen ſyſtematis fabricativi vocari pſychen de mundo factivo; & Synochen mundi formativi vocari ſpiritum formativum; & Synochen ſive coagmentationem ſyſtematis creativi vocari mentem creativam; & generalitatem ſyſtematis emanativi vocari mentem mentis ſeu vitalitatem mundi emanativi. Ubi deinceps in quolibet ſyſtemate quinque iterum occurrunt ſpecies: pſyche, ſpiritus, mens, vitalitas & ſingularitas. Unde patet, quod homo aſſequi poſſit primitus pſychen Regni ſ. τῆς βασιλείας factivæ, & poſtmodum meretur accipere ſpiritum τῦ Μικροπροσώπυ, ſeu potius brevi iraſcentis, ſyſtematis factivi, &c. usque ad ſingularitatem τῦ Μακροπροσώπυ ſeu potius μακροθύμυ ſive longanimi ejusdem ſyſtematis: Quæ

omnia

omnia continentur ſub genere pſyches factivæ. Atque ſic ſi dignus porrò evadat homo etiam mundo formativo; tunc quoque pſychen, ſpiritum & mentem iſtius ſyſtematis accipit diſtinctis nempe ſpeciebus. Et quamvis jam in ipſo præceſſerint pſyche, ſpiritus & mens de ſyſtemate factivo; illorum tamen non habetur reſpectus, quoniam lumen portionis factivæ tantopere in ipſo clarificatur, ut acquirat proportionem mundi formativi, nec percipiatur præ lumine pſyches formativæ: unde etiam omnia appellitantur formationis nomine. Atque ſic pariter aſſequi poteſt pſychen, ſpiritum & mentem omnes nimirum de ſyſtemate creativo per modum ſupradictum: & ſic quoque de ſyſtemate emanativo. Summa huc redit, quod homo aſſequi poſſit pſychen, ſpiritum & mentem omnes fabricativas; & quandoque ſimul omnes formativas; vel etiam tres illas de mundo creativo, vel ſimilem triadem ſyſtematis emanativi. Quamvis enim antea jam habeat ſpecies omnes de tribus mundis inferioribus, qui vocantur veſtes & involucra naturæ emanativæ; illæ tamen tunc denominationem non habent; ſed omnia vocantur nomine emanativo. Quod probe notes.

§.12. Atque id quoque traditum eſt in libro Sohar Sectione Bo fol. 73. ubi de Moſe dicitur ſuper quo pax: Tu filius es emanationis, &c. Item ſectione Kedoſchim: prout jam expoſui.

§.13. Porrò quidam aſſequuntur pſychen de fabrica; & ſpiritum & mentem de formatione. Et quandoque pſychen de formatione; & ſpiritum & mentem de creatione. Quandoq; etiam pſychen de creatione, & ſpiritum & mentem de emanatione: atque omnia hæc, modo jam expoſito. Hoc enim certum eſt, quod nemo ſpecies emanativas ſolas aſſequi valeat; nec etiam creativas, & ſimiles.

§. 14. Et ſimiles caſus particulares plures ſunt, quàm deſcribi queant deficiente calamo; ubi prudentes tamen in particularibus illis ſufficienter informati erunt.

§.15. Porrò notum ſit, quamvis omnes homines obtineant quinque ſpecies pſyches factivæ; atque ſic deinde & alias usque ad ſingularitatem emanationis; non tamen omnes animas eſſe æquales. Quædam enim factæ ſunt atque proveniunt è baſilia ſive regno factionis; & quædam è baſi factionis; & quædam è τιμῇ, qui eſt gradus Hod; & ſic usq; ad Coronam factionis. Atq; ſic quoque ſe habet notio ſpiritus: & ſic per cæteros mundos, quo poſito non ſufficit, quod homo reſtituat illam ſaltem partem, unde radicem habet pſyche ejus: ſed licet radix pſyches ejus proveniat è baſilia factiva; nihilominus perficere tenetur ulteriora, ut perfectus ſit juxta omnes quinque ſpecies, quæ ſunt in mundo factivo, quarum ſingulæ continent 10. numerationes, prout dictum ſupra cap. 1. Poſtquam autem perfecit totam factionem; tunc porro aſſequi poterit ſpiritum formationis. Unde patet illum, in quo nihil reſtitutum eſt, niſi regnum factionis; nihil habere niſi pſychen ſaltem mundi factionis. Quod ſi etiam reſtituit Microproſopum factionis; tunc habebit pſychen & ſpiritum de genere pſyches factivæ. Et ſic porro; ita ut qui reſtauratam habet factionem, illi ſit pſyche ſpiritus, mens, vitalitas

Digitized by Google

litas & ſingularitas ex factione, quæ omnes vocantur pſyche mundi factivi. Poſtquam ergo ſic impetravit totum genus pſyches factivæ; tunc porrò obtinere poterit quinque ſpecies ſpiritus formativi: atque ſic deinde ſimilia in mundo creativo; nec non tandem in emanativo.

§.16. Quod autem diximus, quemlibet teneri perficere omnes partes factionis; nimirum & illas, à quibus radix animæ ejus non dependet; quodque poſtmodo demum aſſequi valeat ſpiritum formativum: id ſaltem intelligendum eſt de ſyſtemate fabricativo. In formativo, creativo & emanativo enim plura perficere non tenetur niſi illam ſaltem partem, quam ipſe attingit.

§.17. Et exhinc reſponderi poteſt ad objectionem aliquam quæ talis eſt: Si omnes animæ reſtituere atque perficere tenentur, omnes partes mundi factivi usque ad macroproſopos cæterorum mundorum, ſequitur nullam fore differentiam inter animas, ſed omnes fore æquales. Quod tamen fieri nequit: quia notum eſt quasdam apprehenſionem, poſſeſſionem vel locum habere in regno factivo; quasdam in fundamento factivo, atque ſic deinceps. Verum res ita ſe habet, prout diximus: Quod nempe ſpecies mundi factivi aliquis expreſsè quidem teneatur perficere juxta omnes partes: Nō idem tamen in aliis mundis. Ratio hæc eſt, quoniam in mundo factivo multi ſunt cortices duriſſimi; unde quamvis jam reſtituerit locum ſuum; exempli gratiâ: ſi unionem obtineat cum regno factivo; ulterius tamen ſecernere & elevare tenetur partes reliquas usque ad macroproſopum fabricationis, ob metum corticum ibidem verſantium, ne fortè prehendant eum. Adeoque etſi revera anima tua tantum ſit de regno factivo; attamen hæc ipſa portio usque adeo clarificatur de gradu in gradum, donec elevetur usque ad longanimum factionis, ibique aſſumitur aſcenditque in ſublimitatem illam. Quamvis autem eo usque aſcendat & generalitate illa gaudeat: attamen ibidem aliam non habet notionem quam regni factivi, illuc nempe aſſumpti atque elevati. Quod ſi autem anima quædam alia ſublimior iſta adforet; verbi gratia, ſi eſſet de fundamento factivo; ita ut huic etiam aſcendendum eſſet usq; ad macroproſopum: fieri tamen non poterit ut ambæ ſint æquales, utut utraque aſcendat: quoniam una aſſumetur, in regnum longanimi factivi, & altera in fundamentum ejusdem longanimi. Et ſic quoque in cæteris gradibus: quod probè notes.

§.18. Atque ſic Pſychæ cæteræ omnes reſtitui tenentur, donec aſſumantur in longanimum factivum; ſingula tamen ſecundum ſpeciem loci ſui.

§.19. Alia quoque porro eſt ratio, quare differentia ſit, inter ſyſtema factivum & ſyſtemata reliqua: quam nimirum jam etiam explicuimus Capitulo primo. Nempe, quod totum ſyſtema factivum, quod habet notionem regni, ut notum eſt; una tantum ſit numeratio: quod ita non eſt in ſyſtemate formativo, in quo exiſtunt ſex numerationes. Notio nimirum microproſopi. Atque ſit creatio & emanatio ſingulæ conſiſtunt in myſterio decem numerationum; nimirum reſpectu decem numerationum patris & decem numerationum matris. Ob quam rationem quilibet obligatus eſt reſtituere atque perficere omnes partes factionis, quia hæc tota una tantum eſt numeratio; in quo

differt à reliquis mundis. Unde cum occupatur circa reſtitutionem partis Pſychicæ conſummare tenetur omnes partes factivas, ob cauſas iſtas duas ſupradictas. Deinceps autem abſolutis omnibus partibus factivis, demum aſſequitur ſpiritum formativum de notione regni formativi.

§. 20. Cum autem adeptus fuerit ſpiritum de regno formativo: ulterius emendat opera ſua donec mereatur adipiſci ſpiritum de fundamento formativo. Sed ſpiritum primum, quem accepit à regno formativo, non opus eſt altiùs elevare; quemadmodum fieri oportuit in parte Pſyches factivæ: Sed ille relinquitur infra ſuo loco in regno formativo, nec abinde aſcendit. Atque ſic etiam in omni notione mundi formativi in quam quis aſcendit ut ibidem aſſequatur notionem Spiritus; ibi non opus eſt inquam omnes partes Spiritus elevare usque ad macroproſopum formativum; ſed ſingulæ manent ſuo in loco.

§. 21. Idque etiam innuitur in Sohar Sectione Lechlecha f. 23. Ubi dicitur quod Abraham primo acceperit Pſychen; atque deinde mentem. Item f. 24. Ivit atque profectus eſt in parte meridionali gradu poſt gradum; donec coronatus ſit in parte meridionali portione ſuâ atque ſorte ſua, &c. ubi ſi objicis quod etiam in notione Pſyches factivæ ſint meridies atque ſeptentrio, & omnes reliquæ numerationes totius decadis: unde meritò quæri poſſet, quare de ſpiritu dicatur quod coronatus ſit in meridie portione atque ſorte ſua: non autem in parte Pſyches; Reſponſio ſequitur ex eo quod declaravimus ſupra: quod Pſychen quis teneatur abſolvere totam: ſed quoad Spiritum ſufficiebat Abrahamo quod reſtituiſſet portionem atque ſortem ſuam. Quamvis interea obligatus quoque fuerit reſtituere omnes reliquas portiones & gradus qui in Spiritu ſunt, cum diſtinctione tamen ſupra dicta.

§. 22. Hinc quoque intelliges, quare totam partem mundi factionis unum tantum vocet iter; Omnes autem partes mundi formativi vocet itinera Numero Plurali: prout reperies ſub finem f. 23. Quo ipſo oſtenditur quod ibi in mundo formativo reſtituendus fuerit unus gradus poſt alterum. Id eſt, cum in mundo factivo gradum ſuum elevare teneatur ad ſublimitatem omnium graduum: Quod in mundo formativo cum reſtituerit unum gradum eumq; ibidem reliquerit; deinde porro aſcendat ad reſtituendum gradum iſto altiorem. Unde dicitur: gradum unum poſt alterum: qui nempe ſinguli relinquuntur ſuo loco: unde patet, quod remaneant gradus poſt gradum: Non vero omnes gradus comprehendantur ſimul ſicut in mundo factivo. Qui ſenſus eſt verborum illorum; gradum poſt gradum, donec coronaretur in meridie portione & ſorte ſua. Tunc enim non opus eſt perficere plura altiora gradu illo, prout in factione fieri oportet, ſicut dictum eſt ſupra in expoſitione hujus textus.

§. 23. Eodem quoque modo ſe res habet in parte mentis mundi creativi: & in partibus vitalitatis mundi emanativi.

§. 24. Et hic quoque ſenſus eſt textus illius myſtici 2. Schmu. 14, 14. Et non tollit

Digitized by Google

lit Elohim Pſychen, &c. ubi per Elohim intelligitur mundus factivus: In eo non tollit vel aufert Pſychen, i.e. ut quælibet notio relinquatur ſuo loco: juxta ritum cæterorum mundorum, ut dictum ſupra: Sed reponit eas in ſupremo loco mundi factivi, nempe in cogitatione ſuprema ſyſtematis factivi. Unde textus inquit: & cogitat cogitationes. Ratio eſt: Ne expellat à ſe expulſum: Quia cortices ibidem multi ſunt admodum; Et ſi ſpecies quædam ibidem remaneret, fieri poſſet ut expelleretur ad cortices, quod abſit. Unde non dicit: Non tollit Elohim ſive Spiritum ſive mentem: ſed non tollit Elohim Pſychen.

§. 25. Datur tamen & alia iſtius textus explicatio, quæ etiam convenit cum ſupradictis, quod ſcilicet in mundo factivo Pſyche non aſcendit illo modo, quo diximus fieri in cæteris mundis: Quod nempe quis in ſingulis notionibus atque gradibus per quos aſcendit, accipiat atque lucretur notiones ſpiritus vel mentis ſublimiores aliis, ut dictum eſt: ſed illam Pſychen ipſam primam retineat; quam primo loco accepit; nec aſſumta aliâ: præter illam; niſi quod in ſublime tollat illam pſychen, ſicut dictum eſt. Ratio eſt, ne forte expellat à ſe expulſum: Quia ſi Pſyche illa inferius maneret etiam loco ſuo; ille vero acciperet & aſſumeret aliam ſublimiorem, tunc fieri poſſet, ut prima illa quam reliquit infra expelleretur ad cortices, ſicut dictum eſt.

§. 26. Hinc intelligi quoque poterit quod dictum eſt ſupra capitulo ſecundo: Quod nempe dentur animæ venientes, ut auxilientur homini per myſteriũ embryonatus. Ubi quis objicere poſſet, mentem certè hominis atque ſpiritum quæ quis aſſecutus eſt, manere ſupra ſuo loco, vincta in faſciculo viventium cum Domino: Unde non ſit poſſibile illas relinquere fruitionem lucis iſtius ſupernæ atque venire in mundum hunc. Quamvis enim jam dixerimus quod partem habeant in obſervatione præceptorum illorum: ſic tamen nodus non tollitur. Res igitur ita ſe habet ut diximus ſupra, quod nempe mentes & ſpiritus illorum fundamentales ſint illę ſpecies quas acquiſiverunt per myſterium graduum ſuorum: Et illæ ſemper manent cum Domino. Sed iſti Spiritus qui relicti ſunt infra ſinguli juxta notionem ſuam deſcendunt in mundum hunc, ut juvent hominem per myſterium embryonatus, quod notes.

§. 27. Hinc quoque intelliges: poſſibile eſſe cuilibet gradum aſſequi poſt gradum usque ad ſublimitatem graduum omnium; ſicut Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax, ſi nimirum voluerit.

Cap. VII.

§. I.

Cum traditum jam ſit Capitulis prioribus, quomodo omnes animæ contentæ fuerint in Adamo protoplaſte: Item, quomodo ſe habeant revolutiones; & qua ratione homo aſcendere queat ad ſummum usq; omnium graduum: jam porro dicendum eſt,

Digitized by Google

quod non omnes animæ ſint æquales: nec omnes homines digni, ut accipiant ſpiritum & mentem, vitamque ſublimem & ſingularitatem, prout dicemus, auxiliante Deo.

§. 2. Res ergo ita ſe habet: quod omnes mundi, ne emanativo quoque excepto, primò conditi ſint, ſub myſterio junctorum tergorum, ita ut deinceps demum converſi ſint ad inſtituendam copulam junctis faciebus, prout expoſuimus parte ſecunda Capitulo ſecundo.

§. 3. Et ſic quoque animæ primò creatæ ſunt per myſterium copulæ junctorum tergorum: & deinde venire tenentur per myſterium copulæ junctarum facierum, ut perficere poſſint veram ſuam reſtaurationem atque ſelectionem, de quibus ſupra cap. 1. eò quod ſint de ſeptem regibus Edom.

§. 4. Jam autem declaravimus parte ſecunda, quidnam ſit copula junctorum tergorum, ibique oſtenſum eſt, quod quandoq; partes poſteriores & veſtimenta, quæ ſunt exteriora numerationum invicem copulentur. Si verò eædem copulentur naturis ſuis internis, copula illa vocatur de facie ad faciem [*Confer. 1. Cor. 13, 12. Per iſtas autem copulas intelliguntur actus diſtincti Divini concurſus ad communicationem quandam inferioribus faciendam, cujus differentiæ variant ſecundum majorem vel minorem communicatæ lucis quantitatem.*]

§. 5. Unde conſequens eſt, illas animas, quæ veniunt per myſterium junctorum tergorum, viliores eſſe, quam quæ veniunt per myſterium copulæ de facie ad faciem factæ; quoniam illæ ſunt exteriores; iſtæ verò intimiores.

§. 6. Duæ autem ſunt animarum ſpecies: una eſt illarum, quæ continebantur in Adamo protoplaſte: & altera illarum, quæ non continebantur in Adamo. Et iſtæ quidem animæ ſublimiores ſunt & præſtantiores omnibus illis, quæ continebantur in Adamo.

§. 7. Sicut autem ſupra jam expoſuimus cap. 1. quod animæ in Adamo protoplaſte comprehenſæ in varios diviſæ fuerint gradus, à pſyche nimirum mundi factivi, usque ad ſublimitatem emanationis: ſic quoq; dividuntur animæ illæ in protoplaſte non contentæ.

§. 8. Hæ autem animæ non veniunt in mundum niſi tempore millennii ſeptimi: prout traditur in Sohar ſectione Schemoth fol. 6. Unde patet, quod ſicut in illis animabus dantur pſyche, ſpiritus & mens, uno gradu alterum ſuperante: ſic iſtæ animæ omnino cum illis correſpondent, quæ in protoplaſte comprehenſæ erant; & in millennio ſeptimo coronabuntur animæ protoplaſticæ animabus illis ſublimioribus; ſingulæ nempe partes cum ſua analoga. Quod probe notes.

§. 9. Iſtæ animæ non contentæ in Adamo vocantur animæ omnino novæ: protoplaſticæ autem vocantur animæ veteres. Cujus regulæ ſis memor.

§. 10. Omnes autem animæ tam novæ quam veteres creatæ ſunt tempore creationis mundi per myſterium copulæ poſttergatione factæ.

§. 11. Animæ autem veteres, quæ ſunt illæ, quas in ſe continuit Adam protoplaſtes, iterum creatæ ſunt per myſterium copulæ facierum. Unde Adam & Cavvah primò creati ſunt junctis tergis, deinceps autem ſerrâ quaſi diſſecuit eos ſanctus ille Benedictus, ut facies ad invicem convertere poſſent: atque tunc omnes animæ in illo contentæ creabantur per myſterium copulæ facierum.

§. 12. Ani-

Digitized by Google

§. 12. Animæ autem novæ non contentæ in Adamo nondum creatæ vel conſtitu-ſunt in ſtatum jungendarum facierum, quod notandum.

§. 13. Poſtquam autem peccavit Adam protoplaſtes, & gloria cohabitans per inquinamentum ſerpentis deſcendit, & involuta eſt corticibus juxta illud Pſal. 103. v. 19. *Et regnum ejus in omnibus dominatur*; tunc omnes animæ cum illa exilium revera patiuntur, & immerſæ ſunt putaminibus, ut dictum ſupra cap. 1.

§. 14. Iſta tamen hic extat differentia, quod omnes animæ novæ non aliter immerſæ ſint corticibus, niſi ſecundum illas partes, quas habent à creatione, formatione & factione; illæ autem partes, quas habent à mundo emanationis, relictæ ſunt ſuperius juxta illud Pſal. 5. v. 5. *Non pernoctabit juxta te malus.*

§. 15. Ex illis autem animabus, quæ in protoplaſte erant, veterumque nomen habent, quædam remanebant intra corpus Adami protoplaſtæ poſt peccatum; quædam autem ab illo deſciſcebant; quæ tamen & ipſæ immergebantur intra cortices. Et hoc ipſum innuitur dicto illo Pſal. 139. v. 5. *Et poſuiſti ſuper me* כפך *volam tuam.* Ubi dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, ſtaturam Adami protoplaſtæ pertigiſſe ab uno extremo mundi usque ad alterum: ſub finem autem ipſum diminutum eſſe, (& membra in tantum ab ipſo delapſa eſſe, ut ſaltem 100. cubiti ipſi reſidui eſſent, (quem centenarium è numero vocis כף loci citati eruunt.

§. 16. Sicut etiam dixerunt Magiſtri noſtri b. m. ſic delapſa eſſe ab illo membra ejus, ſicut dicitur de Jephtach, Judic. 12. v. 7. *quod ſepultus fuerit in civitatibus Gilead*: & non in civitate Gilead. Ubi ſenſus eſt, ſicut corpus Adami diminutum, & membra ab ipſo delapſa ſint; ſic idem contigiſſe membris animæ ejus.

§. 17. Hinc etim dixerunt Magiſtri noſtri b. m. pedes hominis vades ejus factos, quod portare eum velint ad illum locum, quo mori debeat. Sicut enim omnes animæ dependebant ab anima Adami protoplaſtæ, ut dictum ſupra cap. 1. Sic corpora hominum dependebant à corpore ejus, inque eo continebantur. Unde dixerunt Sapientes noſtri: quod Deus Benedictus, cùm crearet Adamum protoplaſten, pulverem ejus deſumſerit è quatuor mundi cardinibus: ut ſi homo moreretur loco uno, dicere non poſſet terra illa: Ego illum recipere nolo: ſicut de Caino dicitur Gen. 4. v. 11. *Maledictior tu, quàm terra, quæ aperuit os ſuum*, &c. Unde patet, quod omni loco, ubi iterum concident & prolabentur membra Adami, (id eſt, corpora hominum,) ibi ſepeliri queant corpora illa, quæ à membris ſupradictis provenerunt: redeunt enim ad locum illum, è quo fuerunt exciſa. Quæ etiam una de rationibus eſt, quod omnes juſti & Jiſraëlitæ diſperſi ſunt per totum mundum; & quilibet ſepelitur illô loco, qui ipſi proprius eſt.

§. 18. Eadem quoq; ratio fuit omnium animarũ contentarum in anima Adami; ita ut delabentibus membris ejus, delaberentur illæ animæ, in illis membris contentæ: & ſecundum loca illa, unde delabebantur, eædem quoque immergebantur in loca ſimilia membrorum Adami Belialis: ita ut quæ de capite eſſent, in caput hujus deciderent, & ſic deinceps. Et quando in hunc mundum redeunt & moriuntur, tunc ad illum quoque locum illudque membrum ipſum revertuntur, è quo exciſæ fuerunt, quod probè notandum.

Digitized by Google

§. 19. Patet ergò, quod quædam illarum animarum, quæ in Adamo contentæ erant, delapſæ ſint, id eſt, ab eo deſciverint, & immerſæ ſint in profundum corticum, ut dictum ſupra cap.2. (quæ ſint A.) Quædam autem remanebant in eo pro neceſſario uſu vitæ ejus. (quæ ſint B.) Et quædam ab illo auferebantur, & non immergebantur intra cortices: (quæ ſint C.) Et iſtæ vocantur ſplendor ſupernus Adami protoplaſtæ, prout latius dicemus infra c.15. Novæ ergò animæ illæ duplicis ſunt generis; quædam non ſunt immerſæ corticibus; ſuntque partes mundi emanativi. (quæ ſint D.) Quædam vero ſunt partes mundorum creationis, formationis & factionis, quæ ſunt mens, ſpiritus & pſyche, quæ corticibus immerſæ ſunt. (quæ ſint E.)

§. 20. Animæ veteres autem triplicis ſunt generis: quædam quæ manſerunt in Adamo: & quædam quæ ab ipſo delapſæ ſunt corticibus non immerſæ: & tertiò quædam, quæ ab illo ſemotæ, immerſæ ſunt corticibus. Ex illis igitur duabus ſpeciebus animarum novarum ſpecies prima, quæ ſunt de mundo emanationis, non poſſunt venire in hunc mundum, niſi poſt reſurrectionem mortuorum: Quod adducitur in Sohar ſectione Pekude fol. 253. Ubi verba: *Ab illa die, qua vaſtatum eſt ſanctuarium, non aſcenderunt animæ novæ in palatium amoris* &c. plura vide ibid. Sed poſt reſurrectionem mortuorum illæ in mundum redibunt per copulam junctarum facierum, quæ ipſis defuit tempore creationis, ut dictum ſupra.

§. 21. Alterius autem ſpeciei animæ novæ, quæ ſunt de partibus mundorum inferiorum venire poſſunt in mundum hunc hoc tempore; per meditationem juſti cujusdam, qua illas conatur extrahere è corticibus tempore congreſſus ſui maritalis; prout cæteris animabus accidit, ut dictum ſupra cap. 1. & 2.

§. 22. Eſt tamen differentia inter illas & alias animas, eò quod, quoniam non continebantur in Adamo protoplaſte tempore peccati ejus; propterea aptiores ſint, ut non peccent, quàm animæ cæteræ.

§. 23. Quomodo autem animæ veniant in ſtatum junctarum facierum tempore copulæ expoſitum eſt Part.2.

§. 24. Liquet ergò, quod omnes illæ animæ in tres dividantur ſpecies: quarum una eſt animarum omninò novarum, quæ non continebantur in Adamo, & tamen immerſæ ſunt corticibus: quia de illis, quæ corticibus non immerſæ ſunt, & partes ſunt mundi emanativi, jam non eſt ſermo: nec venient in mundum hunc niſi poſt reſurrectionem mortuorum. Secunda eſt earum animarum, quæ remanſerunt in Adamo, & hæ non amplius ſunt planè novæ, quia jam venerunt & contentæ fuerunt in Adamo protoplaſte: veruntamen etiam vocantur novæ, quoniam cùm venirent & continerentur in Adamo, id ſaltem fiebat per copulam junctorum tergorum: quod idem quaſi eſt, ac ſi nondum veniſſent in mundum, donec accedant per copulam facierum. Atque tunc talis anima, cùm redit faciebus junctis, primâ vice vocatur nova, & non revoluta & vetus.

§. 25. Et ex his animabus, quæ remanſerunt in Adamo nati ſunt Cain & Hebel filii ejus. Easque illis conceſſit tempore congreſſus ſui maritalis, ut generari poſſent, prout exponemus juvante Deo cap. 14.

§. 26.

Digitized by Google

§. 26. Deinde fuerunt animæ, quæ manſerunt in Adamo per totam vitam ejus; & hæ reputantur quaſi jam ſemel exceſſiſſent; & prima vice, cum veniunt im mundum vocãtur animæ veteres revolutæ: quod ſequenti cap.8. auxiliante Deo latius explicabimus.

§. 27. Porrò etiam dantur pſychæ proſelytorum, quæ formantur à cortice quæ Nogah ſeu ſplendor dicitur, & compoſita eſt è bono & malo, prout traditur in Sohar ſectione Vajakhel fol. 203. Et fiunt è copula animarum juſtorum ſingulis noctibus in Paradiſo terreſtri, prout traditur ſectione Vajiſchlach fol. 168

§. 28. Sed ſpecies animarum Jiſraëliticarum tres ſunt: vel plane novæ; vel mediæ, quæ ſunt animæ Cain & Hebel: vel veteres, quæ ſunt illæ, quæ delapſæ ab Adamo protoplaſte immerſæque ſunt corticibus, prout dilucidè de tribus his ſpeciebus agemus cap.15. ubi etiam dicetur, quomodo Cain & Hebel partem pſyches acceperint de mundo emanationis, & quæ ſit illorum natura.

Cap. VIII.

§. 1.

PRopoſita jam diviſione de triplici ſpecie animarum: quod nempe vel ſint novæ, vel Caini & Hebelis; vel tertio, quæ delapſæ ſunt ab Adamo protoplaſte: jam porrò docendum eſt, quæ ſit inter illas differentia in negotio revolutionis atque embryonatus.

§. 2. Quod ergo attinet ad ſpeciem primam, quæ eſt animarum planè novarum: Scito animas tunc ſic vocari; cùm, ex. gr. anima quædam talis primò in hunc mundum venit in corpus quoddam. Et ſic quoq; dicuntur illę, quę ſunt de ſpecie Hebelis & Caini.

§. 3. Sed tertii generis animæ, quamvis prima vice in mundum veniant; tamen non vocantur novæ, ſed revolutæ prima vice; & quoties deinde talis anima in mundum redit, tot vicibus appellatur revoluta nempe ſecunda vel tertia vice. Nihilominus tamen differentia quædam eſt inter ſingulas trium iſtarum ſpecierum.

§. 4. Ante omnia tamen de animabus Cain & Hebel, quæ eſt ſecunda ſpecies, ſciendum, quod pſychen quidem contineant à ſupremo gradu pſyches emanativæ usque ad infimum pſyches factivæ: ſpiritum autem & mentem ex emanatione accipere digni non fuerunt Cain & Hebel: ſicut infra, juvante Deo, cap. 21. uberius exponemus ea, quæ diximus de tribus iſtis ſpeciebus animarum veterum, quæ nempe contentæ fuerunt in Adamo, de quibus cap. 5.

§. 5. Jam dicemus de differentiis, quæ inter ipſas ſunt. Quod ergo ad ſpeciem primam, quæ ſunt animæ planè novæ, attinet; quicunque talem acceperit, ille prima vice cum in mundum venit, ſtatim adipiſci poterit omnes animarum ſpecies, etiam mentis mentem juxta omnes partes emanativas: idque quàm facillime, nempe ſecundum opera ſua. Iſtud tamen nihilominus non fit citra reſpectum annorum ejus. Nam, exempli gratia, cum naſcitur, & in auram prodit mundanam, datur ipſi pſyche factionis. Dein quamvis dignus ſit, non tamen datur ipſi ſpiritus formationis, donec compleverit annos tredecim, & diem unum. Et ſic deinde, quamvis evadat dignior, non tamen mens ipſi datur de mundo creationis niſi completis annis viginti.

§. 6. Duæ ergo in illo requiruntur conditiones: una operum bonorum, ut illis dignus

Digitized by Google

dignus evadat; & altera annorum : ſicut dicitur in Sohar ſectione Miſchpatim fol. 98. ubi verba: Cùm natus eſt annos tredecim, datur ipſi ſpiritus: & ſi probè ſe geſſerit, & annos habeat viginti, datur ipſi mens. Eodemque modo ſe res habet, cum mentis mente è mundo emanativo; ut opus habeat vitæ probitate, & ſimulationis. Id quod indigitatur in Miſchnah, verba ſunt: Ben Achah inquit, filius quinque annorum applicetur ad textum Biblicum &c. Quæ paulo infra latius exp'icabuntur.

§. 7. Patet ergo, quod talis anima duo habeat commoda, & unum defectum: qui eſt hic, quod non poſſit accipere pſychen, ſpiritum & mentem per opera ſua, ſed ſimul etiam opus habeat annis debitis pro ſingulis illis ſpeciebus. E commodis autem primum eſt, quod ſi veniat prima vice, talis anima vocetur omninò nova: & ſi redeat in revolutionem, illa vocetur revolutio prima, & ſic ſemper porrò deinceps. Commodum ſecundum eſt, quod etiam includitur in primo; nimirum quoniam vocatur nova, quod prima illa vice, cum in mundum venit, omnes poſſet accipere gradus, à pſyche factionis usque ad ſingularitatem emanationis. Verum enim vero ſecunda vice & ulterius ſimilis habetur omnibus cæteris revolutis, quæ vocantur animæ veteres.

§. 8. Species animarum ſecunda, quæ eſt animarum Caini & Hebelis, una parte ſimilis eſt priori: & parte altera prærogativam habet præ illa: una tamen parte defectu quoque laborat. Primò enim quod etiam prima vice, ut ſpecies prior, quando nempe in mundum venit talis anima, poſt mortem Caini & Hebelis, accipere poſſit pſychen, ſpiritum & mentem vice una &c. Atque in hoc conveniunt cum ſpecie prima: ubi ſimul aliquam habent prærogativam. Sed defectus, quo laborant, eſt iſte: quoniam illo tempore, quo Adam protoplaſtes Caino & Hebeli hæreditario communicavit iſtas animas, iisdem non adfuit ſpecies ſpiriritus & mentis de mundo emanativo; ſed reliquæ ſaltem à pſyche emanationis & porro infra: unde nec jam poſſibile eſt, ut prima vice plures aſſequantur gradus, niſi pſychen factionis, & ſpiritum formationis, & mentem creationis, tandemque pſychen emanationis, nec ultra: quod ita non eſt in ſpecie prima omninò novarum, quæ prima vice aſſequi poteſt, vel ſingularem emanativam. Prærogativa autem, qua præ ſpecie priori gaudent, eſt hæc: quoniam prima, ut pſychen, ſpiritum & mentem &c. accipiat, opus habet annis ætatis ſuæ certis, ut ſupra dictum: ſpecies autem hæc ſecunda Caini & Hebelis animarum nullos requirit annos, ſed opera ſaltem. Et hoc innuitur in Sohar ſectione Miſchpatim fol. 98. Verba ſunt: Veni, vide, cum homo naſcitur, datur ipſi pſyche, &c. Sique dignior evadit, datur ipſi ſpiritus, &c. Atque ſic duo illa loca conciliantur, quorum unus videtur juſtitiæ rem tribuere; & alter annis ſimul, ſicut fol. 98. Si pertigerit ad annos viginti, & ſi promeruerit. Altero enim caſu etſi nondum quis natus ſit annos tredecim, accipere poteſt ſpiritum & mentem. Scito autem etiam ſecundam hanc ſpeciem, cum altera vice in mundum venit atque porrò, æſtimari ſicut reliquas revolutas, quæ vocantur animæ veteres: & cum ſecunda vice in mundũ venit, revolvi dicitur primum: atque ſic deinceps porrò. Videatur quoque in Sohar tractatus de Sabha; ubi clarè intelliges, quænam animæ vocentur Caini & Hebelis, & ratio, quare vocentur novæ.

§. 9.

Digitized by Google

§. 9. Quamvis autem dixerimus, quod duæ hæ ſpecies prima nempe & ſecunda in hoc conveniant, quod prima vice, qua in mundum veniunt, adipiſci queant pſychen, ſpiritum & mentem &c. usque ad pſychen emanationis: nihilominus tamen in hoc differunt: quod quicunq; eſt ex hac ſpecie Caini & Hebelis, non omnia poſſit adipiſci vice una, niſi fuerit ſapiens, & poſſit attentè talia meditari; prout explicabimus juvante Deo. Cæteri enim qui meditari neſciunt, (nec intelligunt myſteria precum,) abſoluta parte pſyches mori tenentur, nec accipiunt ſpiritum, niſi adventu altero: atq; ſic etiam mentis eſt ratio, ſicut nempe in cæteris revolutis, prout uberius dicetur.

§. 10. Meditatio autem illa, quæ huc conducit, ita ſe habet. Qui enim ſapiens eſt, atque ſcit, ſe jam accomplevíſſe pſychen ſuam juxta omnia, quibus opus habuit ſtudia atque perficiendi modos; ille ſingulis noctibus, cum iturus eſt cubitum cum attentione pſychen ſuam commendat in manus Dei benedicti, poſtquam ordine recitavit lectionem Audi, coram lecto ſuo: ſicuti in ſcriptis noſtris expreſſum eſt tractatu de meditationibus, ad Lectionem Audi; dicitque è Pſal. 31. v. 6. בידך אפקיד רוחי *In manus tuas commendo ſpiritum meum* &c. Atque tunc dicat ex Jeſchajah 26. v. 9. *Pſyche mea deſideravit te in nocte* &c. Atque tunc ſimul meditetur myſterium illud, quod indigitatur per literas initiales dicti illius Pſalmi 31. v. 6. quæ efficiunt בְּאֵר Fons; quo indicatur, quod elevare debeat pſychen ſuam ſurſum in punctum Zijon regni ſive uxoris Microproſopi; ubi nimirum eſt notio fundamenti fœminini, ubi locum habent aquæ fœmininæ provenientes ab animabus juſtorum ſicut traditur in Sohar ſectione Vajechi fol. 298: ubi ſimul ratio traditur, quare locus iſte vocetur fons aquarum viventium. Attentè ergò meditetur, ut pſychen ſuam elevet illuc usque, quò ibidem aſcendere faciat aquas fœmininas de fonte illo ab imo ſurſum verſus maritum. Verum idem faciendum ſingulis noctibus, ut quis conetur attenta ſua meditatione elevare pſychen ſuam ad fontem iſtum, [*Confer Johan. 7. v. 39. cap. 4. v. 10, 14. Apoc. 7. v. 17. Ubi Spiritus ſanctus, quem Cabbaliſtæ ad modo expoſitum gradum regni referunt, fontis quoque nomine vocatur*] ſed per myſterium Depoſiti tantum. Si quis autem viderit, pſychen ſuam jam eſſe perfectam; deſideretque aſſequi ſpiritum ſuum: ille pſychen ſuam penitus illuc elevet atque tradat, & non per myſterium depoſiti, ſed ut ibi permaneat intra fontem iſtum: deſcendetque portio ſpiritus intra eum, cum expergiſcetur de ſomno ſuo, intrabitque in eum loco pſyches. Ratio eſt, quia ſpiritus adhuc vitiatus habitare non poſſet intra pſychen jam reſtitutam; unde pſychen ſuam omninò dimittere debet, atque meditari, ut ſpiritum ſuum elevet è profundo corticum, inque ſe attrahat & introducat: atque tunc ambo illi gradus ſociari demum poterunt: prout pluribus dicetur infra.

Deinde quoque meditetur ſuper loco Jeſaiæ 26. v. 9. *Pſyche mea deſideravit te in nocte, etiam ſpiritu meo in interiori mei quæram te mane.* Sicut enim ibi meditationem inſtituit ſuper fonte ſuperno, ita hic meditetur, quod initium fiat à Pſyche, & finiatur cum ſpiritu: item quod incipiatur à nocte, & finiatur tempore matutino; quia dicit, manè quæram te. Senſus eſt, quod pſyche quaſi penitus ſit mortua, cupiat atque deſideret illuc noctu ſomni tempore, ut nempe illuc aſcendat per myſterium aquarum fœmini-

mininarum [*Aquæ fœmininæ dicuntur illecebræ, quibus uxor favorem mariti ſibi conciliat, & in ſpecie, ſi preces & opera juſtorum, in regno ſeu Spiritu Sancto exhibita, à filio ſeu Microproſopo ulteriorem eliciant influxum. Confer Rom.* 8. *v.*26, 27.] in fontem illum: & quoniam ita percupit atque deſiderat, hinc ibi remanet ſemper: cumque venerit diluculum & aurora, tunc intrat in eum ſpiritus, quem intendit textus verbis illis: *Et ſpiritus, qui in medio mei* &c. Pſyche in ſupernis relictâ. Dicit autem: etiam ſpiritus meus ſenſu auctô, & aliud quippiam præmittente: quia, niſi deſiderium & meditatio hæc accederet, etiam non poſſet accedere ſpiritus illa vice: Jam verò mediante deſiderio hoc atque meditatione fieri poteſt, ut & ſpiritus ſpecies in illum ingredi queat tempore ſurgendi; nec opus habeat revolutione alia pro aſſequendo ſpiritu. Mediantibus igitur recitationibus dictorum iſtorum tempore ſomni, cum omni meditatione ſupradicta mereatur homo aſſequi ſpiritum, ita ut pſyche ejus ſupra remaneat, donec plene reſtitutus fuerit ſpiritus. Poſtquam autem reſtitutus etiam eſt ſpiritus; tunc ſomni tempore eodem modo meditetur aquas fœmininas elevare illuc: atque ſic etiam ſpiritus ibidem in ſupernis remanebit cum pſyche ejus, quippe quæ ſpecies jam erunt reſtitutæ, ibique reſidebunt: & horum loco mens deſcendet in corpus hominis, ibique reſidet, donec plene reſtituatur, ut dictum de ſpiritu. Cumque perfectionem ſortita eſt & Mens; tunc & hæc ſomni tempore aſcendit attrahitque Pſychen & ſpiritum, in ſupernis degentes; & ſic omnes tres hi gradus in corpus veniunt, & Mens ſuperinveſtitur ſpiritu, & ſpiritus involvitur Pſychæ. Atque ſic, ſi dignior evadit, ſecum etiam deferunt Pſychen Emanationis; quæ involvitur Menti; & Mens ſpiritui; & ſpiritus Pſychæ. Poſtquam enim reſtituti ſunt gradus hi omnes tres, Pſyche nempe, Spiritus & Mens, omnes ſimul in corpore permanent, nec opus habent ut amplius revolvantur.

§. 11. Quod ſi quis objiciat: quomodo fieri queat, ut ſurſum elevetur Pſyche, ibique permaneat, donec perficiatur ſpiritus: cum tamen per naturam impoſſibile ſit, ut ſpiritus in corpore habitet, atque eodem veſtiatur, niſi indutus Pſyche ſuâ? Reſponſio eſt: illum veſtiri Pſyche Proſelyti cujuſdam, ut auxiliante Deo latius exponemus, cum in ſpecie agemus de tertio Animarum genere, nempe Veterum, ubi vide.

§. 12. Hæc quoque indigitantur dicto Pſalmo 24. v. 5. *Accipiet benedictionem à Domino* &c. Primò enim dicitur: Quis eſt ille, qui meretur aſcendere in montem Domini; ubi intelligitur, Regnum: *& quis ſtabit in loco ſanctitatis ejus?* hoc eſt ſanctum Sanctorum, Zijon, quò ſemper illuc elevet Aquas Fœmininas. Et reſpondet: *Innocens manibus* &c. Quoniam vir talis, qui innocens eſt omninò atque perfectus, certè non fruſtra ſurſum elevabit Pſychen ſuam & citra auxilium, ſed eadem manet ibidem cum magno ſuo commodo, & continuò ibidem elevat aquas Fœmininas: & qui hoc modo meretur elevare animam ſuam, ille omnino dignus eſt parte Spiritus & Mentis eâ ipſâ Revolutione, ita ut non opus habeat propterea revolvi alia vice. Atque hoc ipſum eſt, quod dicitur: Benedictionem accipiet à Domino. Nam per Dominum intelli-

Digitized by Google

telligitur Seir Anpin ſeu Microproſopus (dictus aliàs Filius.) Quoniam enim complevit Pſychen ſuam, eamque elevavit, ut ibi ſemper attollat Aquas Fœmininas, à Regno ad Microproſopum; hinc Dominus, qui eſt Microproſopus, præbet ipſi partem ſpiritus à ſeſe; quia ſpiritus à Microproſopo deſcendit, ut notum eſt : quod id ipſum eſt, quod dicitur: Accipiet benedictionem à Domino.

§.13. Scito quoque, quod etiam qui revolvitur per Leviratum, mereatur accipere Pſychen, ſpiritum & mentem vice una; prout docebimus cap. 12. Unde literæ initiales iſtorum verborum dicti citati : &c. ישא ברכה מאת accipiet benedictionem A Domino: referunt voculam יבם, Fratris abſque liberis defuncti uxorem ducere : ut indicetur, talem (qui hoc loco deſcribitur) dignum eſſe, ut Pſychen, ſpiritum & mentem adipiſcatur ſimul; prout aliàs ille, qui revolvitur per leviratum. Quod notandum.

§. 14. Idem quoque innuitur verbis Job. 34, 15. *Obibit omnis caro ſimul, & homo in pulverem revertetur.* Quia propter omnes tres partes hominis, quæ vocantur caro; Pſychen ſc. ſpiritum & mentem, homo cogitur expirare atque mori, ut perficere queat ſingulas ſpecies in ſingulis revolutionibus. Sed ſi homo eſt ſapiens, & attentè applicet cor ſuum decubitûs tempore; mediteturque ut dictum ſupra; tum ſpiritus quoque & mens ejus ad ipſum, id eſt, ad Pſychen ejus admittuntur, ut ſimul ſociata omnia tria complementum accipiant, ut dictum; nec opus habeat revolutione & morte & expiratione alia.

§. 15. Si verò nulla in ipſo ſit ſapientia, ut meditari queat, & ſpiritum ad ſe attrahere, ut dictum eſt; tunc mori tenetur ; & ſpiritus ejus alia revolutione redit per Pſychen Proſelyticam, ut monitum eſt; donec perficiatur. Deinde iterum moritur, ſi nondum ſciverit meditari; & Mens advenit, aliâ iterum revolutione: ita ut opus habeat pluribus revolutionibus, eò quod deſtituatur Sapientia meditandi, ut dictum eſt. Unde Scriptura ait: Job. 4, 21. *morientur & non in Sapientia.* Et paulò infra explicabimus juvante Deo, quid faciendum ſit, ſi Pſyche ſit conſummata, & homo non poſſit attrahere ſpiritum, ut ſupra monitum? ubi vide.

Cap. IX.

§. 1.

NUnc accedimus ad tertiam Animarum ſpeciem; quæ nempe ab Adamo delapſæ ſunt vocanturque Animæ veteres & revolutæ, etiam prima vice cum homo talis in mundum naſcitur: Cum priores duæ ſpecies tum demum, poſtquam prima vice in mundum jam venerunt, vocentur revolutæ, ubi deinde par omnium eſt ratio.

§. 2. Anima igitur talis revoluta viliſſimi gradûs eſt inter omnes, ob revolutionem ſuam, ſicut patebit : quoniam non eſt in poteſtate ejus reſtaurare aliquid præter ſeſe, unum nempe gradum qualibet vice. Ex. gr. Si primò reſtauranda veniat Pſyche, eaque ſit perfecta; tunc acquiri non poteſt Spiritus, multò minus Mens; ſed moriendum prius eſt homini, & deinde ſpiritus advenit in corpus in revolutione alia, atq; con-

Digitized by Google

ſummatur pro omnibus ſibi neceſſariis; iterumque moritur homo. Atque porro revolvitur Mens in corpore alio, donec & ipſa reſtituatur, Et ſic porrò.

§. 3. Quod ſi autem advenerit Pſyche, nec plenè reſtituta fuerit illa vice; neceſſe eſt illam Pſychen ſolam toties revolvi donec complementum adepta ſit, quotiescunq; reverti debeat. Atque deinde & ſpiritus revolvitur ſolus, multis quoque revolutionibus donec reſtituatur. Et porrò quoque Mens eodem omninò modo.

§. 4. Cum autem jam monuerimus quod impoſſibile ſit Spiritui & Menti ut jungantur corpori, niſi id fiat mediante Pſyche quadam Proſelytica; de qua in fine capitis 8. Sciendum pſychas Proſelytorum fieri (id eſt, è corticibus educi) à copula juſtorum in horto Eden facta. Nam cùm talis ſpiritus deſcendit, ut veſtiatur corpore, & pſyche ejus, quæ jam eſt reſtituta cum ipſo commorari nequit, ut ſupra dictum; tunc ſpiritus ille occurrit Pſychis Proſelytorum, qui in Paradiſo terreſtri, & cum tali unitus illam ceu veſtem induit, atque ceu Pſychen propriam aſſumit, & loco Pſyches propriæ in illa Proſelytica in mundum hunc deſcendit, inque corpus aliquod intrat, donec perficiatur. Et quia pſyche hæc proſelyti cum ſpiritu hoc ſociata fuit in omnibus operibus ejus hujus mundi, & ille per hanc complevit, quod ipſi complendum fuit; hinc eadem hæc pſyche Proſelytica quoque aſcendit in illum gradum, in quo Pſyche ejus propria eſt, & elevatur ad eandem ſublimitatem, ita ut ambæ ſemper penes ipſum futuræ ſint in mundo venturo.

§. 5. Et ſic quoque evenit, ſi mens quædam ſola deſcendit. Quod etiam innuitur in Sohar ſectione Miſchpatim in Hiſtoria de ſene illo, locô ſupra citato, ubi verba ſunt hæc: Qui ingreſſus eam accipit apprehenſis aliſ ejus, eam retinet &c. Vide plura ibid. Huc quoque reſpexerunt Magiſtri noſtri b. m. cum inquiunt, quod proſelyti Jiſraëlitis tam ſint moleſti ac apoſtema quoddam. Quia nempe Pſyche Proſelyti cui involvitur vera anima Jiſraëlitica in cauſa eſt, ut iſta peccet: unde Pſyche Proſelyti moleſta eſt Jiſraëlitæ, ut abſceſſus. Deinde quoque aliter exponi poteſt hoc: quia nempe proſelyto difficile eſt expurgare ſordes ſuas: nam quando proſelytus fit, tunc in ipſum intrat Pſyche quædam Proſelytica, quæ oritur à generatione, & congreſſu juſtorum, qui in Paradiſo terreſtri, ut dictum ſupra: cùm autem in Proſelytiſmo ſuo digniorem ſe præbet, vocatur Proſelytus juſtitiæ, quia in eum intrat Pſyche alia involuta intra primam, eſtque Pſyche ſancta, ſicut omnes aliæ Pſychæ Jiſraëlitarum, (ratio enim, quare quis Proſelytus juſtitiæ dicatur, hæc eſt, quod illi adveniat Pſyche ſancta ab uxore Microproſopi, quæ vocatur juſtitia.) Et illa Pſyche Proſelyti prima, quia adhæſit impuritati primitus, neceſſario adhuc aliquid inquinamenti in ſe habet, quod deinde Pſychæ illi alteri ſanctæ, quæ in illam ingreſſa eſt, etiam adjacet. Unde dictum illud tantum moleſtos Jiſraëlitis eſſe Proſelytos &c.

§. 6. Atque hinc intelliges, quare R. Akibha natus jam fuerit 40 annos, (cùm ad ſtudia ſeſe applicaret,) quia jam pater ejus factus erat Proſelytus, & non ipſe. Unde patet, quam difficile ſit ſordes ſeparari è Proſelytiſmo ad plures usque generationes: præſertim cum etiam anima ſancta R. Akibhæ qui in cæteris totus erat Jiſraëlita, inveſtita fu-

erit

erit intra pſychen Proſelyticam. Quod probè notandum. Unde quoque mactandus fuit tanto ſupplicio. Quod notes.

§.7. Ut autem ad id redeamus, unde digreſſi ſumus, ſcito, quod, ſi talis tam ſæpe revolutus ut dignus factus ſit pſychen, ſpiritum & mentem accipere ſimul, iterum peccaverit, & vitium contraxerit; tunc iisdem omnino modis jam recitatis reverti atque revolvi cogitur: ita ut revolutionibus opus habeat peculiaribus per ſe, ut reſtituat Pſychen; & revolutionibus ſingularibus pro ſpiritu; & ſic pro mente ut dictum.

§.8. Sicut autem cap. 8. diximus, quod ſpecies animarum ſecunda, earum nempe quæ ſunt Caini & Hebelis certa quadam methodo acquirere poſſit Pſychen, ſpiritum & mentem, in eadem revolutione, per myſterium depoſitionis Pſyches ſuæ tempore nocturno: ſic in hac quoque ſpecie tertia, quæ eſt animarum veterum revolutarum methodus quædam datur, juxta quam uno tempore in mundum venire queant; quanquam id fieri debeat in duobus corporibus diverſis. Res autem ita ſe habet: ſi nempe homo quidam ſapiens atque juſtus congruas meditationes inſtituat, (ſuper Pſalmo ſexto vel vigeſimo quinto) tempore prolapſus in faciem ſub precibus matutinis, quas meditationes aliô locô prolixè deſcripſimus, ubi vide: atque tum meditetur educere ſpiritum ſuum è profundis corticum per myſterium aquarum fœmininarum, eumque elevare ſurſum, ut nempe in mundum veniat per copulam junctarum facierum, ut dictum ſupra cap. 5. Tunc enim revolvetur ſpiritus, venietque in mundum in corpus quoddam: atque ſic fieri poteſt, ut ipſo vivente ſpiritus revolvatur, quamvis in corpore alio. Unde patet in hoc differre ſpeciem ſecundam animarum ab iſta ſpecie tertia: quoniam in ſpecie ſecunda Caini & Hebelis non poteſt advocari ſpiritus ille, ut communicetur aliis; ſed tantum pro ſeipſo: unde quis non poteſt educere Spiritum ſuum è profundis corticum, niſi poſtquam perfecit pſychen ſuam, atque tum meditetur ut dictum ſupra cap. 8. Sic enim per depoſitionem nocturnam dignus evadet dimittere Pſychen ſuam, & ſpiritum ſuum in ſeipſum evocare; extra ſe autem illum communicare nemini poſſibile eſt. Sed hęc ſpecies introducere poteſt ſpiritum in alium quendam eodem illo tempore; nec opus habet expectare, donec completa ſit pars Pſyches.

§.9. In hoc tamen, alio reſpectu, viliores ſunt iſtæ; quod opus habeant duobus corporibus: cum Cainiticæ & Hebelicæ uno tantum corpore opus habeant.

§. 10. Alia quoque adhuc inter illas eſt differentia, quia Cainiticæ & Hebelicæ perficere poſſunt tres gradus Pſyches, ſpiritus & mentis, ut dictum ſupra cap. 8. (ſed nihil amplius; niſi quod ſimul in Pſychen emanativam aſſequi poſſint illa vice.) Sed ſpecies tertia etiam per methodum prolabendi in faciem, ut dictum ſupra, aliud nil proficit, niſi ut ſpiritum ſaltem educat, ut dictum ſupra: mentem autem impoſſibile ipſi eſt ulla methodo educere in mundum, niſi poſtquam mortui

Digitized by Google

fuerint ambo illi homines, quibus inſunt Pſyche & ſpiritus; & ambo hi gradus plenè fuerint reſtituti: tunc enim prodire poteſt in mundum mens in corpus aliquod. Alia non eſt methodus pro illis qui ſunt de ſpecie tertia, niſi per Leviratum, prout infra latiùs dicetur.

§. 11. Adhuc alia eſt differentia inter ſecundæ & tertiæ ſpeciei animas, nempe quamvis homo ille per methodum prolabendi in faciem eduxerit ſpiritum ſuum è profundis corticum, & hic intraverit in corpus hominis cujusdam alterius, ille tamen ſuo adhuc expoſitus eſt periculo: nimirum ſi homo ille, qui ſpiritum ejus accepit, citius perfecerit ſpiritum illum, quàm primus ille compleverit Pſychen ſuam, tunc in reſurrectione mortuorum Pſyche & Spiritus ambo veſtientur corpore ſecundo, illius nempe, qui citius perfecit ſpiritum. Si verò ille, qui pſychen habet, citius abſolverit rem ſuam, per methodum, quam audivi à doctore meo, tunc ambo veſtientur corpore primo illius nempe, qui citius perfecit Pſychen.

§. 12. Atque hinc intelliges illud, quod dicit David Rex ſuper quo pax Pſalm. 3. v. 3. *Multi dicunt Pſycha mea.* Ubi nota, Davidem regem ſuper quo pax! nonniſi gradum ſaltem Pſyches habuiſſe, quæ tamen robuſta fuit & magna admodum: unde etiam dicitur 1. Sam. 18. v. 1. *Et adhæſit Pſyche Davidis in Jonathane.* Atque ſic in plurimis locis, ubi Davidis fit mentio, nonniſi de Pſyche illius ſermo eſt. Iſta ergo Pſyche Davidis de ſpecie hac tertia fuit illorum membrorum ſcilicet, quæ delapſa ſunt ab Adamo: atque tum prima vice in mundum venerat prodiens è profundis corticum; unde nihilominus revoluta dicenda eſt, juxta ſupra tradita hoc capite. Locus autem quô immerſa fuit intra cortices iſta pſyche, fuit ex parte uxoris corticum. Nec incepit abinde prodire, niſi ſub notione Pſyches factivæ tantum. Unde in Sohar pluries dicitur, quod David venerit de parte uxoris: quapropter etiam immerſus eſt ſimiliter in uxorem corticalem. Quod etiam innuitur in hiſtoria de ſene, ſectione Miſchpatim fol. 23. ubi dicitur de Obed, Jiſchai & David, qui nempe dicitur arbor infima, quæ prodierit è ramis, &c. ubi vide latius, & intelliges quæ hic dicuntur. Quare etiam prodiit è Ruth Moabithide, quæ immerſa fuerat in cortice Moab. Notum autem eſt, quod Ammon & Moab duo ſint cortices oppoſiti numerationibus prudentiæ ſive informatrici; & regni; de quibus ſuo loco: ſicut etiam infra cap. 13. ubi de Davide agitur.

§. 13. Quia igitur, ut ad propoſitum redeamus, pſyche Davidis Regis ex iſta ſpecie ſupra dicta erat; hinc impoſſibile erat, ut acciperet ſpiritum ſuum. Hinc neceſſariò eundem ſpiritum homo quidam alius obtinere debuit, ut dictum ſupra. Et niſi commiſiſſet peccatum illud cum Bathſcheba, fieri potuiſſet, (quoniam Pſychen ſuam omnino perficiebat), ut reſtaurationem ſuam abſolviſſet, antequam conſummatus eſſet ſpiritus: atque exhinc corpus Davidis fuiſſet radicale, ita ut Pſyche & ſpiritus ſimul ſurrexiſſent in reſurrectione mortuorum in corpore Davidis. Jam verò propter peccatum iſtud cum Bathſcheba factum eſt, ut alter ille homo, qui acceperat ſpiritum

Digitized by Google

ſpiritum ejus, prius perficeret opus ſuum. Unde in reſurrectione mortuorum, (quia tunc erit tempus, quo ſalvabuntur corpora,) nulla erit reſurrectio è mortuis pro corpore Davidis, ſed Pſyche & ſpiritus ejus ambo ſimul reſurgent in corpore altero illius viri, qui acceperat ſpiritum, eumque perfeceerat ut dictum. Hinc dicit: *Multi dicunt Pſycha mea:* id eſt, multi dicunt, nulla eſt ſalus Davidi, id eſt, corpori ejus, quia Pſyche ejus adhuc erat revoluta, & nondum reſtaurata: unde etiam non loquitur. Non eſt ſalus pro ea, quaſi ſermo eſſet de Pſyche; ſed, pro eo; ut ſermo ſit de corpore Davidis. Unde etiam addit Selah, quaſi diceret, etiam tempore reſurrectionis mortuorum non reſurget. Et iſte Pſalmus loquitur de Achitophele & Doëgo, qui erant hoſtes ejus: erantque Sapientes atque Doctores magni. Prout dixerunt ſapientes noſtri bonæ memorię, quod Achitophel viderit ignem prodire de membro ſuo naturali. Quod notat, illum propinquum fuiſſe Spiritui ſancto: Unde & Scriptura inquit: *Conſilium Achitophelis, ſi aliquid conſuleret illis diebus,* tanti fuiſſe, ac ſi quis *interrogaret Verbum Dei.* 2. Schmuel 16. v. 23. Sed propter maledicentiam rejectus eſt, quod non eſt mirum. Patet ergò, quod Achitopheli non ignotum fuerit, quomodo ſe res haberet cum Davide: præſertim cum ſciret, illum unctum fuiſſe in Regem per Schmuelem Prophetam. Et quia Scriptura inquit 2. Schmuel. 14. v. 14. *Non expellet à ſe expulſum,* id eſt, ne minimum quidē de Davide perdetur: quomodo ergo locuti eſſent de pſyche Davidis? cum nemo eſſet, ſicut ille inter omnes Jiſraëlitas: quod nulla ipſi ſalus ſit apud Deum; Selah. (i. e. in mundo venturo.) Sermo igitur eſt de corpore ejus, prout nunc expoſuimus. Quod intelligentibus ſatis perſpicuum eſt. Unde etiam cum juxta Talmudem ipſum interrogarent; qua morte multandus ſit, qui vitiaret uxorem alterius? ipſe reſpondiſſe fertur iisdem; morte ſtrangulationis, ita tamen ut partem habeat in mundo venturo. Ubi argutè ipſis retorſit, quod ſurrecturus ſit in reſurrectione mortuorum.

§. 14. Revertendo ergò ad propoſitum dicimus, illos qui ad tertiam hanc ſpeciem pertinent, & illos, qui revoluti ſunt, etiamſi de prioribus duabus ſpeciebus ſint, ut dictum in principio capitis hujus; omnes eſſe æquales: & quamvis quis per illam methodum, de qua diximus, compleviſſet Pſychen; in magno tamen adhuc eſt periculo corpus ejus. Ne igitur quæſtionem moveas, quî fieri queat, ſi citius abſolvatur ſpiritus, quod corpus primum non ſurrecturum ſit in reſurrectione mortuorum: hinc rem iſtam paulò clarius dilucidabo.

§. 15. Hoc autem indigitatum eſt Pſal. 7. v. 10. *Conſummetur nunc malum impiorum, &c.* Item in loco Proverb. 25. v. 21. *Si eſurierit odio habens te, ciba illum pane.* Quorum locorum hic eſt ſenſus: Quoniam in animabus bonum permixtum eſt malo, ut dictum ſupra cap. 1. & 2. hinc factum eſt, quod aliquando aliquid boni cujusdam juſti inſertum ſit malo cuidam: ſicut etiam aliquid mali cujusdam impii inſertum eſt juſto cuidam. Unde intelligi poteſt, quod dicitur, multos dari juſtos, quibus uſu venit, ac ſi haberent

Digitized by Google

haberent opus impiorum. Eccleſ. 8. v. 14. &c. Reperiuntur enim juſti inſignes qui perficiunt opus aliquod malum, atque turpe, ut mirari liceat, quomodo vitia tàm turpia & peccata tam grandia reperiantur in juſtis illis. Atque ſic etiam è contrario deprehendimus in impiis, quod ipſis quædam obveniant, ac ſi haberent opera juſtorum, ita ut obſervent præcepta inſignia, & opera quædam præſtent ex toto corde & anima ſua. Cujus cauſa eſt, quod bonum illud ipſis immixtum in illis deſiderium excitet faciendi opera illa: quod probè notandum. Unde præceptum nobis eſt inquirere in merita, & in culpam delinquentis; quoniam hac ratione quandoque juſtificantur impii ratione deſiderii nempe & intentionis. Deſiderando enim juſtus ad ſe trahere poteſt bonum illud, quod in malo eſt permixtum: ſicut etiam malus ad ſe trahit malum illud, quod immixtum eſt juſto. Ratio hæc eſt, quia pars maxima ad ſe trahit partem minimam. Unde deinceps ambo reperiuntur conſummatè tales, alter nempe omnino malus; & alter omnino bonus. Unde inquit textus: *Si eſurierit oſor tuus,* &c. Atque hinc reſponderi poteſt ad objectionem, quod nempe vetitum ſit, odiſſe proximũ ſuum, & multo magis cumulare prunas ſuper caput ejus. Sermo enim eſt de impio, qualem odiſſe licitum eſt. Si ergo eſurierit talis impius deſiderans panem legis propter aliquod bonum, quod immixtum eſt ei; ciba eum pane legis: atque ſic pota eum aqua legis, atque ſic prunas cumulabis ſuper caput ejus: id eſt omne malum, quod in te eſt, reponetur ſuper illum; ut dictum ſupra. Eodem modo ut dicitur Levit. 16. v. 22. *Et portabit hircus ſuper ſe omnes iniquitates eorum.* Atque ſic portiuncula illa boni, quæ in illo eſt, adjicietur tibi, eamque accipies; atque ſic perfectus eris omni bono, & ille perfectus in omni malo. Et quia ſanctus ille Benedictus non denominat nomen ſuum ſuper re mala, ſed tantum ſuper bona: hinc in fine additur: *Et Dominus reddet tibi.* Sed de malo cum ſermo eſt (ſub initium verſus), non mentio fit nominis Divini; ſed tantum dicitur, *tu prunas capies ſuper caput ejus.* &c. Atq; hæc etiam eſt mens dicti alterius Pſalm. 7. *Conſummetur quaſo malum impii*, id eſt, ſanctus ille Benedictus complebit & conſummabit impium, ut ſit perfectè impius: pars autem boni, quæ in illo, dabitur & adjicietur juſto, ut evadat conſummatè juſtus, unde ſubjicitur: *Et ſtabilias juſtum.* Hæc omnia autem nemo ſcit in homine, niſi Deus Benedictus, qui probat corda & renes: ille enim notificat, quiſnam juſtior ſit proximo ſuo, & cujus maxima pars bona; item cujus maxima pars mala ſit, ut cumulare queat omne bonum in hoc, & omne malum in illo. Omnia autem ab operibus hominum dependent atque ita ſe habent; ſi revera in quodam præponderet malum, ut tandem conſummetur, & fiat omnino malus, & ſic vice verſa in bono. Sed ſiquis ſit ſtatus medii ex utriusque naturæ medietate conſtans, atque ſic & alter, tunc res in æquilibrio quieſcit, donec è bilance appareat, uter præponderet; atque tum alter omne bonum, & alter omne malum accipit.

§. 16. Et hinc quoq; intelliges, quare dixerint Magiſtri noſtri bonæ memoriæ in Thalmude; quod Achab Rex in æquilibrio fuerit, quod mirum videri queat, cum idololatra eſt, cui vix fuerat ſimilis. Senſus nempe eſt; illum non in æquilibrio fuiſſe, quoad opera ſua; dicunt enim in æquilibrio ſimpliciter, & abſolute, i. e. quoad Pſychen ſuam, quæ medii erat

generis

Digitized by Google

generis ex dimidia nempe parte bona, & ex dimidia parte mala. Et quamvis eſſet idololatra, & ſimilia perpetraret, quoad partem mali exiſtentis in ipſo; tamen quoque reperimus, quod regnavit cum humilitate, ſeque ſubmiſerit, atque induerit ſaccum, atque proceſſerit involutus: & quod rex Jehoſchaphat illum quotidiè caſtigarit, ſicut dicunt magiſtri noſtri bonæ memoriæ ad locum illum: Annon vidiſti, quod humiliet ſe Achab &c. Atque id faciebat quoad partem boni in ipſo exiſtentem. Et hinc quoque intelliges, quare Elijahu bonæ memoriæ tantopere inſecutus ſit eum, ut nempe ad pœnitentiam eum reduceret.

§. 17. Hinc quoque intelliges, quid ſit perfectè juſtus; & non perfectè juſtus, & medius; quæ omnia intelligenda ſunt ſecundum ſcintillas boni vel mali, à quibus perfectio reſultat. Hinc quoq; non miraberis, ſi videris, juſtos quoſdam magna aliqua peccata committere, quæ alias vel impius non perpetraret: ubi nempe peccatum illud adſcribendum eſt parvæ illi ſcintillæ mali in ipſo latentis.

§. 18. Scito etiam hæc omnia tantum contingere, ſi uterque in vivis ſit unô tempore, quod nimirum juſtus aliquis in ſe capiat omne bonum impii, & impius omne malum juſti. Hinc multi juſti reperiuntur, qui ſe aſſociant impiis, atque deinde ab iiſdem iterum ſeparantur: quia nimirum omne jam bonum, quod in illis fuit, conſummatum eſt, atque datum alteri.

§. 19. Patet ergo, ut ad rem propoſitam revertamur; quod qui révolvuntur, & qui diſtinctis corporibus habent animas ſuas, in magno ſtent æquilibrio atque periculo: ſi enim alter ille, qui ſpiritum accepit, prior ſit benè agendo & corrigendo opera ſua; tunc per eadem in ipſum attrahitur omne bonum, quod in priori illo corpore eſt, in quo pſyche exiſtit: & hanc ob cauſam in reſurrectione mortuorum corpus iſtud annihilatur, & corpus alterum fit radicale.

Cap. X.

§. 1.

Expoſita nunc differentia, inter priores animarum ſpecies quoad revolutionem, & inter tertiam: nec non quod duæ priores ſpecies; animæ nempe quæ planè novæ dicuntur, & quæ ſunt Cainiticæ & Hebelicæ, cum altera vice in mundum veniunt, omnes quoque vocentur veteres & revolutæ: jam aliquid proponemus, quod omnibus tribus, quatenus illis nomen veterum & revolutarum competit, ex æquo attribuitur.

§. 2. Scito ergò, quod animæ revolutæ, (prout etiam jam diximus,) prima vice & in uno corpore, non poſſint aſſequi, niſi vel mentem ſolam poſtquam nempe quis perfecit pſychen & ſpiritum: vel ſpiritum ſolum, poſtquam perfecit Pſychen: vel ſpiritum & mentem ſingulatim, ſi perfecerit Pſychen & ſpiritum, ut veniant in tribus corporibus.

§. 3. In hoc tamen differentia adhuc alia eſt, ita ut iſtarum revolutarum duæ ſint Species; una eorum, qui initio tantum merentur accipere Pſychen in ſpecie; nec adhuc

digni ſunt ſpiritum accipere vel mentem ; vitium autem admittunt quoad Pſychen tantum, atque moriuntur.

§. 4. Altera eſt eorum, qui digni ſunt non Pſyche ſaltem, ſed & ſpiritu & mente; ſed pariter vitium admittunt, per quod non Pſyche tantum, ſed & ſpiritus vel mens contingitur, ita ut omnes hi gradus vitientur.

§. 5. Qui ergo primo non merentur niſi Pſychen tantum accipere, nec vitium admittunt, niſi in hac ſolum ; illis, cum revolvuntur ſecunda vice; Pſyche tantum revolvitur : qua penitus reſtituta & purgata ab omnibus ; merentur & ſpiritum accipere, vel etiam mentem in uno eodemque corpore : quia ſpiritus & mens non contraxerunt vitium.

§. 6. Sed qui digni ſunt ſtatim ſub initium Pſyche, ſpiritu & mente, & vitiant omnes tres gradus : illi non poſſunt revolvi, ut reſtituantur una vice, pro omnibus his tribus partibus: ſed opus habent tribus revolutionibus, & tribus corporibus : uno pro Pſyche, altero pro Spiritu, & tertio pro mente: nec alia ipſis datur reſtitutio, niſi per duas illas methodos, de quibus cap. 8. & 9. nimirum per meditationem nocturnam ſomni tempore, & tempore prolapſus in faciem, (ad Pſ. 25.)

§. 7. Alia quoque notanda eſt differentia: quod nempe illius, qui primitus non dignus eſt niſi Pſyche, (ut illa vice non etiam accipere queat Spiritum & mentem;) ſi in illa quædam corrupit, ut opus habuerit corpore ſecundo, in quo abſolvere tenetur, quæ ipſi defuerunt in corpore primo, vel etiam reſtaurare ſpiritum cum ſuperſtite parte Pſyches ; illius, inquam, corpus primum, in reſurrectione mortuorum non merebitur accipere, niſi illam tantum portionem, quam abſolvit de Pſyche : ſed reliquæ portiones Pſyches, quæ manſerunt corruptæ, prout etiam ſpiritus & mens ſervantur corpori ſecundo, quoniam in illo reſtitutionem & perfectionem acceperunt.

§. 8. Et huc reſpicitur in Sohar ſectione Chaija Sarah fol. 131. col. 2. ubi dicitur illos, qui improſperi fuerunt (i. e. qui Pſychen ſuam non plenè compleverunt) reputantur, ac ſi non fuiſſent. Quod intelligendum de corpore eorum primo, quod non accipiat, niſi exiguam ſaltem portionem de Pſyche, quanta nimirum in ipſo reſtituta fuerit: unde idem ipſi contingit, ac ſi non fuiſſet. Fundamentum autem gaudii poſt reſurrectionem conſequendi, conſiſtit in myſterio ſpiritus & mentis : quos gradus quia talis non obtinuit ; idem eſt ac ſi non fuiſſet. Atque hinc conciliantur *ἐναντιοφανίαι* duorum locorum illorum, quæ omnia tamen ſunt verba Dei viventis. Nam hiſtoria de ſene illo, ſectione Miſchpatim fol. 172. loquitur de tali corpore primo, quod periit ; quod ſic videri poſſet talem fruſtra obſervaſſe præcepta legis &c. Senſus autem eſt, omnino illas partes Pſyches, quæ reſtitutæ fuerant, ipſi traditum iri, ut cum illis reſurgat tempore reſurrectionis. Quia autem dignus non fuit, ſpiritum & mentem accipere, hinc reputatur, quaſi non fuiſſet, &, (quod abſit tamen,) non ſit, vel futurus ſit, comparativè ſcilicet ; cum tamen revera rediturus & reſurrecturus ſit ; & ſaltem pro tali habeatur, qui non ſit, ratione exiguæ voluptatis, quam conſequetur.

Digitized by Google

quetur. Quod probè nota. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur in hiſtoria de ſene illo, loco citato, de illo corpore primo, quod dignum non fuit liberos generare, quod nempe homo in uxore ſua ſpiritum quendam relinquat, qui in ipſa maneat, donec frater ejus eundem ſuſcitet, prout de his latius infra cap. 10. Unde patet, quod qui liberis caruit, nihil quoque habeat quam illum ſpiritum, quem reliquit in ea.

§. 9. Si autem vitium aliter ſe habuerit v.g. ſi aliud quoddam peccatum peccaverit, illa portio Pſyches ſecunda, in qua remanſerat vitium ſupradictum, quæque inſerta fuit corpori ſecundo; tunc hoc corpus ſecundum cô quoque ſaltem gaudebit, quod perfecit, & omnia reliqua iſtius partis, quæ reſtituta fuerunt in corpore primo, dantur corpori huic tempore reſurrectionis.

§. 10. Adhuc alia tamen hic eſt ſpecies, quod ſi nempe quis primo nonniſi Pſyche fuerit dignus, & perfecerit maximam partem illius, ita ut paululum ſaltem reſtitarit perficiendum pro revolutione in corpore altero: ſi talis meretur abſolvere pauculum hoc reſiduum è Pſyche ſuperſtes; & dignus etiam ſit ſpiritu vel quoque mente; tunc voluptate fruetur corpus hoc ſecundum etiam reſpectu ſpiritus, vel etiam mentis, ut dictum. Si vero corpus hoc ſecundum nihil amplius obtineat, quam quæ ſunt pſyches; reſpectu ejus tantum delectabitur.

§. 11. Hinc etiam intelliges, quod dixit, referente Gemara, Rabh Scheſcheth, cùm ſtuderet in lege: Gaudeas Pſyche mea; pro te legi, prò te ſtudui &c. Ubi objici poteſt, quomodo hæc dixerit Rabh iſte, cum ſanè impoſſibile videatur, quod pro alio ſtuduerit, & neceſſario id fecerit pro anima ſua? Res autẽ clarior evadet ex iis, quæ diximus, quod nempe animam ſuam allocutus ſit & non corpus ſuum, vel aliud quid extra ſe. Nam Rabh Scheſcheth in iſta revolutione erat ille, qui antea fuerat Babha Ben Buta, qui fuerat homo eximius, de quo Magiſtri noſtri bonæ memoriæ ſcribunt: quod quotidie obtulerit Sacrificium pro peccato dubioſo: unde uterque quoque fuit cœcus; Ille igitur Babha Ben Buta fuerat ſapiens atque juſtus inſignis, abſolveratque portionem ſuam, ſuperſtite ſaltem exigua quadam parte: quapropter tota merces Pſyches R. Scheſcheth conſiſtebat in corpore Babhæ Ben Buta: adeoque reſpectu corporis ſui contriſtabatur tanquam qui fruſtra laboraret: nam corpus ejus non erat fundamentum inhabitantis pſyches, ſed tantum quaſi hoſpes in mundo, unde omnis ejus voluptas futura ſaltem erat pro Pſyche ejus; quare inquit; Gaude Pſyche mea, quia tibi auxilium emergit, & non corpori: quia fundamentum boni redundabit in corpus Babha Ben Buta, & non in corpus hoc ſecundum. Quod nota.

§. 12. Si quis autem primò dignus fuerit Pſyche, ſpiritu & mente, & corrupit gradus omnes; ille non poteſt reſtaurare illos ſimul omnes, ſed ſpiritum, exempli gratia; in corpore ſingulari. Jamque dictum eſt, quod Pſyche ejus in eadem vita cum ſpiritu non poſſit jungi, niſi ambo gradus ſint perfecti: & tamen ſpiritus ſine Pſyche in corpus non poteſt intrare: quomodo ergo ſpiritus ille intrabit in corpus ſecundum ſine Pſyche? nimirum reſponſum ſupra jam eſt cap. 9: Quod veniat veſtitus Pſyche quadam Proſelytica.

Digitized by Google

§. 13. Idem tamen fieri poteſt alio modo; ſi nempe in corpus hoc ſecundum intret Pſyche quædam altera; & ſpiritus atque mens Pſyches primæ aſſocientur Pſychæ huic alteri in corpore ſecundo, ibique benè agant, & reſtituantur. Tunc autem in reſurrectione ſpiritus & mens redeunt in corpus unum ſuæ nimirum Pſyches. Et hæc vocatur revolutio duplex: quia nempe revolvuntur cum Pſyche alia.

§. 14. De ſpiritu autem & mente illa notandum, id fieri non poſſe, niſi duæ illæ pſychæ fuerint de radice una, ſicut dicitur cap. 5. Ubi etiam plura habebis de ſpiritu veſtito à Pſyche Proſelytica, an nempe hæc ſemper cum ipſo maneat?

Cap. XI.

§. 1.

Porrò ſciendum, duas eſſe ſpecies revolutionum illius generis, ubi primò Pſyche, ſpiritus & mens concurrunt, & omnes hi gradus vitientur: ita ut primo redeat pſyche ſola; eâque conſummatâ moriatur corpus primum; & accedat ſpiritus in corpore alio, ut reſtituatur. Duo, inquam, hîc occurrunt caſus; primo, Si Pſyche benè quidem reſtituta ſit, ſed non ad ultimam perfectionem; tunc enim hæc, quando ſpiritus revolvitur in corpore altero cum illo etiam revolvi poteſt ſimul, donec & ſpiritus reſtituatur. Si vero Pſyche perfecta fuit omnino, pro omni ſua neceſſitate; tunc non opus habet revolutione tali in corpore alio cum ſpiritu; ſed relinquitur ſuperius in Paradiſo loco ſuo debito: ſpiritus autem ſolus redit ut reſtituatur per Pſychen proſelyticam, vel per pſychen aliam, ut dictum ſupra. Differentia autem hæc, denominatur à diverſitate perfectionis pſyches uſque ad conſummationem. Si enim ipſi aliquid adhuc defecerit, tunc adhuc vitiata eſt, & ſola revolvi cogitur, ut dictum Cap. 9. donec perficiatur omnino.

§. 2. Res igitur ita ſe habet, ut ſupra dictum in fine Cap. 4: quod dentur præcepta quædam propter quæ hominem omnino revolvi oportet; & alia ubi quidem revolutione non habet opus, ſed ipſi ſufficit imprægnatio.

§. 3. Cum ergo pſyche illa defectu laborat præcepti cujusdam, propter quæ revolvenda eſt; tunc revolvitur ſola, donec perficiatur. Ratio eſt, quia omnia præcepta dependent à pſyche; ſtudium autem legis à Spiritu.

§. 4. Si autem deficit ipſi præceptum quoddam, propter quod impregnatio ſufficit: tunc pſyche illa revolvitur cum ſpiritu: ſed ipſius pſyches revolutio vocatur Embryonatus ejusdem reſpectu, & non revolutio propriè dicta. Ratio eſt quia cum plenè reſtauravit omne id quod vitiaverat, tunc ſpiritus non amplius attingit pſychen, ſed vitium vocatur ſpiritûs non vero pſyches: quia aliàs res iſta ſine careret, quod pſyche revolvenda eſſet ſola. Venit ergo ut particeps fiat bonorum operum ſpiritûs; & non vitiorum & corruptionum ejusdem, quibus vitiatus eſt Spiritus poſtquam ipſa jam perfecta eſt. Unde iſta revolutio ejus, reſpectu pſyches, imprægnatio vocatur & non revolutio: ſeque habet eo modo de quo dictum ſub finem Cap. 4.

§. 5. Sed

§. 5. Sed pſyche proſelyti,quâ veſtitur ſpiritus, ut ante dictum; eſt in revolutione propriè dicta.

§. 6. Sic quoque ſe habent mentes quando reſtitutus eſt etiam ſpiritus & homo deceſſit: tunc mens venit in corpus aliud ut reſtituatur mediante pſyche proſelyti exiſtente in ſtatu revolutionis perfectæ; ſi nempe pſyche & ſpiritus ejus plenariè reſtituti ſint. Si vero adhuc opus habent aliquâ reſtitutione; tunc ſpiritus & pſyche quidem cum mente veniunt ſicut dictum: ſed quicquid vitiatur in corpore illo,id dicitur vitium mentis; & non vitium pſyches & ſpiritus; quia iſti jam perfecti ſunt. Et quamdiu non reſtaurata eſt mens etiam poſt multas revolutiones,ut dictum Cap. 9: Omnes illæ corruptiones tribuuntur menti ſoli.

§. 7. Jam autem revertimur ad id quod diximus ſupra: reſtituendam nempe primo pſychen: ubi deinde ſpiritus veniat in mundum hunc in corpore alio ut reſtituatur, quod paulo uberius diducendum. Cum igitur pſyche illa perfectè reſtituta eſt, ſecundum gradus debitos; tunc in illam ſic perfectam venire poteſt imprægnando pſyche alia juſti cujusdam eidem analogi & conformis,pro illa notione,quæ reſtaurata eſt.

§. 8. Et pſyche illius juſti quæ abſolvit revolutiones ſuas,nec pluribus opus habet, ſaltem embryo fit in pſyche tali ut dictum cap. 5. Atque tunc pſyche illius juſti ſuſtinet vices Spiritus ratione pſyches hujus imprægnatæ; quamvis reſtituta tantum ſit ſub notione pſyches. Eo caſu igitur quando homo reſtitutus eſt in pſyche ſua, fieri poteſt,ut eum imprægnet pſyche quædã, è primis patribus: prout aliquando fieri poteſt, ut quidam ſic imprægnetur pſyche Abrahami patris noſtri ſuper quo pax: vel Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax; Nempe omnia prout opus habet talibus,pſyche illa.Unde dixerunt Magiſti noſtri p. m. nullam dari generationem in qua non ſint juſti quidam ut Abraham & Jizchak & Jaacob & Moſche & Schmuel & David. Atque ſic explicuerunt dictum illud Gen. XV, 6. כה *ſic erit ſemen tuum,* ut numerus voculæ כה eſt 25: quibus innui volunt in qualibet generatione dari 25. juſtos, qualis Abraham: quod clarum eſt intelligentibus.

§. 9. Fieri etiam poteſt ut eandem ulterius imprægnet pſyche quædam juſti cujusdam majoris quam prior erat: ita ut iſta pſyche ſecunda juſti hujus alterius in ipſa locum teneat mentis; cum pſyche juſti illius primi minoris locum habeat ſpiritus; locum pſyches occupante pſyche propriâ. Idque ſic procedit ab imo ad ſummum uſque, ut imprægnationes faciant pſychæ Patriarcharum vel Moſis Magiſtri noſtri p. m. ut dictum; quamvis enim omnes ſint pſychæ; ibi tamẽ ſunt ſub myſterio mentis, ſpiritus & pſyches: præ quibus pſychæ aliæ quælibet ſplendorem ſuum amittunt, ut dictum ſupra Cap. 4.

§. 10. Fieri etiam poteſt ut pro ratione operum & graduum ſuorum quis mereatur accipere Spiritum verum cujusdam juſti, ut eo imprægnetur pſyche ejus. Sique plura meretur,adhuc alius Spiritus Juſti cujusdam majoris ipſum imprægnare poteſt, qui locum habeat mentis; donec & ipſe dignus fiat Spiritu ſecundum opera ſua.

§. 11. Quod ipſum couſq; procedit,ut & mens juſti cujusdam ipſum imprægnet ſpiritus loco; & mens alia juſti alterius mentis loco: atque ſic porro ut calamus deficiat particularia omnia enarrare.

Digitized by Google

§. 12. Dantur etiam præcepta & opera quædam ſingularia, per quæ homo aſſequi poteſt mentem: omnia enim in manu hominis conſiſtunt ſecundum bona ejus opera vel etiam per ſtudium legis vel per meditationes: quia per hæc tria fit reſtitutio pſyches, ſpiritus & mentis, ut dictum ſupra.

§. 13. Et hæc omnia accidunt in revolutione illa, poſtquam ſcilicet jam reſtituta eſt pſyche & ſpiritus revolvitur in corpore alio. Fieri tamen etiam poteſt, ut eadem accidant poſt plenariam ſpiritus reſtitutionem; ut mirum & ipſe imprægnetur pſyche quadam cujusdam ſancti ſub notione mentis vel ſpiritus; quod etiam fieri poteſt ſecundum omnes caſus ſpeciales enarratos de pſyche ſola.

§. 14. Idem quoque fit cum mens venit reſtituenda & reſtaurata eſt; namque & tunc eidem omnes illi caſus accidere queunt prout pſychæ ſoli.

§. 15. Sciendũ quoque, cum talis pſyche revolvitur ſola, & imprægnata eſt à quodã juſto, ſicut dictũ eſt; illã, poſtquã homo ille moritur, venire poſſe in aliũ quendã hominẽ, ſociatã cum pſyche, ſpiritu vel mente illius juſti, à quo imprægnata erat: & per hanc viam influẽtiã accipit in hoc mũdo, quãdiu revolvitur cũ hoc homine, donec & ille reſtituatur.

§. 16. Cum autem perfectus quoque eſt ſpiritus ejus, tunc illa pſyche ejus prior accedit ut adhæreat ſpiritui ſuo, dicitque: *Abibo & revertar ad virum meum priorem.* Hoſ. 2, v. 7. Notum enim quod ſpiritus ſit maritus pſyches. Atque ſic quoque cum mens perfectionem accepit, tum pſyche & ſpiritus iterum adhærent eidem.

§. 17. Quamdiu enim nondum plenè reſtituti ſunt pſyche & ſpiritus, tamdiu cum juſtis illis qui in ipſis imprægnantur permanent; quoniam per illos accipiunt influxum in hoc mundo, modo ſupradicto.

§. 18. Et quia per ipſam ſtat bona opera peragere & præcepta obſervare; hinc quoties aliquod præceptum tam accuratè obſervat, & ſecundũ omnes ſpeciales circumſtantias atq; juſtus quidam ex illis; tunc tandem magna evadit admodũ: juſtificari enim poteſt pſyche hæc iſtius hominis, donec fiat tam clara atq; glorioſa, ſicut gradus pſyches vel ſpiritûs vel mentis illius juſti; ita, ut, quamvis aliquis jam reſtitutus ſit juxta gradũ pſyches ſuæ; nihilominus quia vadit cum gradibus juſti iſtius, neceſſe eſt, ut etiam tantũ clarificetur, quod pervenerit ad gradus illius juſti: atq; tunc pſyche iſta illius hominis multo altius elevatur, quam in locum ſuum, unde exciſa fuit, tamque glorioſa fit, ut fixa ibi manere queat in perpetuum in gradibus juſti illius. Ex quo intelligi poteſt, quod homo, ſi velit, fieri queat ad inſtar Moſis; quamvis pſyche ejus eodem multo ſit inferior.

§. 19. Cum igitur homo reſtauravit tres ſuas partes, Pſychen, ſpiritũ & mentem, tunc non amplius opus habet revolutione: Sed tunc aſcendere poteſt in mundũ illum ſecundũ gradus juſti illius, qui ipſum imprægnaverat; ita ut in illo mundo ambo ſint æquales in ſtatu & gradu uno. Atq; huc reſpiciunt ea quæ dixit Moſes ad R. Schimeon Ben Jochai in præfatione Sohar fol. 2. col. 2. Ubi nota quæ dicuntur à R. Hammenuna Sene.

Cap. XII.

§. 1. Supra jam dictum eſt, quod animæ jam revolutæ, omnes neutiquã poſſint ſimul accipere pſychen, ſpiritum, & mentem. Jam ſcito id non intelligendũ, niſi cum revolvuntur ſui causâ: verbi gratiâ, ut adimpleant præceptũ quoddam quod ipſis defuit, vel ut reſtituant vitium aliquod. Si vero quis revolvitur pro aliis, ut nempe convertat & dirigat

Digitized by Google

homines generationis ſuæ: tales ſanè homines perfectè juſti ſunt, qui merentur gradus omnes accipere uſq; ad mentem emanativã. Neceſſe autẽ eſt, ut nullo modo revolvantur ſui causâ, ſed omnino pro aliis. Iſti enim certe vice una ſimul conſequi poſſunt pſychen, ſpiritũ & mentẽ, quoniã jã antehac reſtituti ſunt. Hinc reperimus in parvis quoq; puellis admiranda quædã opera, prout exemplũ habemus in filio R. Hamenuna Senis, in ſectione Vajechi: & ſect. Balak: atq; ſic in aliis pueris: quoniã iſti nõ adveniũt ut perficiãt ſeipſos, ſed pro neceſſitatibus aliorũ: unde prima ſtatim vice aſſequuntur pſychẽ, ſpiritũ & mentẽ, & quicquid antea habuerãt. Unde quoq; admirãda pollent ſapientiâ, quod probè notes.

§. 2. Alia quoq; occurrit differentia inter animas revolutas. Quoniam quæcuq; revolvuntur ob cauſam aliquã, ex. gr. ob neglectũ aliquod præceptum, de quibus videatur Cap. 4: illorũ pſyche diſpeſcitur in plures ſcintillas: unde quot præcepta in iſto corpore impleverit, tot ſcintillæ in eo relinquuntur eodẽ tempore uſq; in tempus reſurrectionis: Unde melius non eſt pſychæ, ſpiritui & menti, quam ſi revolvantur ſimul in corpore uno.

§. 3. Sed qui propterea revolvitur quod improles exceſſerit, & uxor ejus Leviro ſuo nubit: illi nulla continget reſtitutio per dolores, prout fit circa peccata alia: Sed corpus ejus primum æſtimatur quaſi non fuiſſet in mundo, nec reſurget tempore reſurrectionis, niſi in corpore ſecundo in illo ſpiritu, quem reliquit in uxore ſua, ut dictum ſupra. Senſus eſt, pſychen ejus radicalem ſpiritumq; & mentem ejus non excitatum iri tempore reſurrectionis niſi in corpore illo ſecundo quo dignus fuit generare liberos.

§. 4. Patet ergo, quod omnes partes illius, pſyche ſc. & ſpiritꝰ & mens, omnes hi gradꝰ, inquã, revolvẽdi ſunt in 2do hoc corpore novo; eo quod primũ reputetur ac ſi nõ fuiſſet.

§. 5. Patet etiã eum, qui revolvitur per leviratũ per opera ſua conſequi poſſe pſychen ſpiritum & mentẽ ſimul, prout in ſupplementis reperimus, col. 1. Verba ſunt hæc: Per myſteriũ Leviratus omnes tres gradus abſolvuntur vice una quod ipſum eſt, quod ſcribitur Job. 34. v. 14, 15. *Si poſuerit ſuper eum cor ſuũ, ſpiritus ejus & mens ejus ad ipſum colligetur: exſpirabitq; omnis caro ſimul.* Senſus eſt quod omnes homines, qui vocãtur caro, mori teneantur atq; exſpirare etiã illi, qui perfecerint pſychen ſuã; eo quod omnes ſint æquales, Leviratu ſolo excepto, ubi res aliter ſe habet. Si enim Levir propoſuerit cordi ſuo fratrẽ ſuũ, qui mortuꝰ eſt ſine liberis, & concupiſcentiã ſuã atq; deſideriũ per opus congreſſus ad eundẽ applicet, ille in facultate ſua habet reducendi pſychen fratris ſui demortui. Quod ſi enim attente meditetur ſuper præcepto de Leviratu, nec libidinis ergo inceſtum cõmittat cum uxore fratris ſui, tunc propter præceptũ reducere poteſt fratrẽ ſuum: imò quamvis ille tantum adfuerit ſub notione pſyches; attamen etiam ſpiritum & mentem fratris ſui ſub ſpecie pſyches demortui attrahere poteſt; ita ut omnes tres hi gradus ſimul in illo ſocientur una vice.

§. 6. Scias quoque, quod ſi quis revertatur revolvendo ob caſum improlitatis, etiamſi fuerit ſicut Schimeon Ben Aſai, qui non opus habebat revolvi propter liberos; ſi nimirum accedat per embryonatum in hominem quendam, aut ſi revolvatur pro reſtituendis aliis, & in auxilium alienum; ille nullo modo venire queat ſolus; quia ſaltem habetur pro corpore dimidio; & neceſſe eſt, ut veniat intra ſocium quendam, quem ſecum aſſumſerat.

§ 7. Quandoq; etiam homo reſtituitur per imprægnationẽ ſolã, cum nimirũ embryo fit in alio quodam homine, ibiq; abſolvit aliquid, quod ipſi deerat; & propter quod omnino debuiſſet revolvi. Quoniam major eſt dolor revolvi, quam imprægnare aliquem. Videatur cap. 2. § 1.

Digitized by Google

§. 8. Si vero quis invenerit rem deperditam, nec reſtituerit eandem; ille reſtaurari nequit per imprægnationem; ſed omnino tenetur revolvi totaliter. Hoc ipſum eſt, quod Scriptura dicit Deut. 22. v 3. *Et ſic facies omni rei amiſſæ fratris tui, quam ille perdiderit, & illam inveniſti; non poteris te abſcondere.* Senſus eſt: Non ſufficere imprægnationem: quæ ſaltem quaſi eſt abſconſio quædam, qua quis abſconditur & veſtitur intra animam proximi ſui; ſed eum teneri perfectam revolutionem perpeti.

§. 9. Quamvis hoc etiam aliam explicationem admittat. Scito enim quod aliquando, cũ anima hominis deſcendit è ſupernis, ut cōmoretur in illa gutta, è qua formatur infans; tempore deſcenſus ſui in hunc mundum incidat in animam quandam aliam, quæ etiam revolvenda eſt; & tunc ſocietatem ineunt ambæ illæ animæ, & in revolutione ſua ſimul intrant in corpus illud: quod tamen fieri nequit, niſi duæ illæ animæ vicinæ ſibi ſint in ſtatura corporis, adeoq; ex una radice, ut dictum ſupra capite quinto: vel ſi obſervare tenentur unum aliquod præceptum, adeoq; in reſtitutionis fine ſint ſimiles: tunc enim ambæ ſimul revolvi poſſunt.

§. 10. Quamvis ergo illa Pſyche, quæ corpori illi debebatur, reſtituta atque perfecta fuerit, ita ut digna eſſet ſpiritum accipere: ſicut dicitur in Sohar ſectione Miſchpatim: Si dignior evadit, ſpiritum ipſi præbent &c. Si tamen altera illa Pſyche, cui ipſa occurrerat, & cum qua revoluta erat, quæque vocatur amiſſum fratris tui, quoniam ambæ ab una radice ſunt, nondum omnia perfecerit, quæ ipſi perficienda fuerunt, & propter quæ revoluta fuit: homo ille ſane ſpiritus partem adipiſci nequit, donec abſolutæ fuerint ambæ animæ. Atque hoc eſt quod textus dicit: Non poteris abſcondi, i. e. non poterit in illo involvi portio ſpiritus ejus, quamvis jam reſtituta ſit Pſyche ipſa; donec etiam perfecta ſit amiſſio fratris, quam nimirum ille perdiderat ob cauſam corruptionis alicujus. Facta autem reſtitutione rei amiſſæ fratris, tunc etiam poterit abſcondi, & veſtiri portio ſpiritus.

§. 11. Sciendum etiam in materia de revolutionibus, quandoque accidere, ut in homine ſit Pſyche quædam ſancta; quæ ab illo aufertur, inque eum venit Pſyche alia mala. Unde intelliges, id quod accidit Jochanani ſacerdoti magno, qui poſtquam munere hoc functus eſſet octoginta annis, tandem factus eſt Sadducæus:

§. 12. Cujus etiam accidere poteſt contrarium; ut quis primo ſit impius, & deinde fiat juſtus.

§. 13. Verum enim verò iſta ablatio Pſyches prioris, & acceſſus alterius aliter non fit, quàm uno trium horum caſuum, nimirum primò, ſi homo ægrotaverit morbo quodam, tum enim mutatur; vel ſi incidat in morbum Epilepſiæ, quæ vocatur morbus caducus; vel ſi iraſcatur. Quia nihil tam cito mutare poteſt Pſychen quam ira juxta illud Jobi 18. v. 4. *Diſcerpit Pſychen ſuam in ira ſua.* Atque his caſibus etiam mutari poteſt Pſyche cujuſdam in aliam meliorem.

Cap.

Cap. XIII.

§. 1.

JAmque explicabimus revolutionem Mulierum. Et quia homini cum formatur ſtatim coordinatur conjux ejus: quoniam tamen (ut dictum cap. præcedente,) ſi peccaverit; anima ejus mutari poteſt ob aliquam ex cauſis ibidem dictis: hinc perdere etiam poteſt ſociam ſuam; ita ut ducat aliam; quia iſte non eſt vir prior. Quod probè notandum. Sicut etiam quandoque fieri poteſt, ut id contingat modo inverſo. Adeoque fieri etiam poteſt, ut uxorem hujus ducat alius ille nempe, qui etiam accepit Pſychen ejus.

§. 2. Porro quoque ſciendum, quandoque, ſi quis revolvendus ſit ad accipiendam conjugem ſuam, ita peccare poſſe hominem, ut conjugem ejus non gravent hoc onere, ut cum ipſo in revolutionem redeat, quoniam ipſa non peccaverat, ſed maritus ſolus: unde ipſe quoque ſolus accedit. Et huc reſpicit locus Exod. 21. v. 3. *Si cum corpore ſuo, id eſt, ſolus ingreſſus fuerit, in corpore ſuo egredietur &c.* Quod in Sohar ſect. Miſchpatim in hiſtoria de ſene illo ſic exponitur, illum æſtimari pro tali, qui conjuge plane careat.

§. 3. Aliquando autem, ſi multa habeat merita alia fieri poteſt, ut etiam uxor ejus ſimul cogatur revolvi, ſicut dicitur ibidem: Etiam egredietur uxor ejus cum ipſo: id eſt, etiam revolvitur cum ipſo uxor ejus. Atque talis uxor ex illarum numero eſt, quæ alicui deſtinantur ſecundum opera ſua: ſicut dicitur in Talmude tract. Sotah cap. primo: quod nempe tales, quæ alicubi deſtinantur ſecundum opera ſua, tàm difficulter copulentur atque diviſum fuit mare erythræum. Et tale conjugium dicitur ſecundum. Explicatio autem iſtorum verborum hinc eluceſcet: quod nempe ſi homo habeat animã novam, ita ut prima vice veniat in mundum, tunc etiam uxor ejus ipſi deſtinata cum eo accedit in mundum: atque hæc vocatur copula prima; quia nunc prima vice cum ipſa copulatur. Atque id nullam difficultatem parit altiſſimo, ſed in momento quaſi & abſque omni conamine uxor ejus ipſi præſto fit:

§. 4. Si vero peccavit homo, & propterea revolvendus eſt, atque tum tot pollet meritis, ut & uxor ejus cum ipſo redire cogatur, ut dictum ſupra: hoc matrimonium dicitur ſecundum, quia ſecunda vice copulantur. Quod maxima cum difficultate conjunctum eſt, ſicut fiſſio maris rubri: quoniam enim primo peccavit, hinc quamplurimi accuſatores adſunt, qui alterum hoc conjugium impedire conantur, ipſumque undiquaque circumſtant, & ex fundamento adverſantur. Unde intelliges cur dentur homines, qui uxores ſuas accipiunt quaſi in momento abſq; omni labore & conatu: & cur etiam dentur alii, quibus uxores non dantur, niſi poſt multos labores, conatus, atque defatigationes; qui tamen poſtquam juncti ſunt, pacificè cohabitant: quod ſignum eſt, illam eſſe ſociam ejus, ſed ſecundo matrimonio junctam.

§. 5. Aliquando homo nunquam meretur accipere ſociam ſuam, ſed aliam tantum; nimirum ſecundum opera ſua ipſi deſtinatam. Quod ſi enim quis veram accipit uxorem, ejuſdem ſpeciei fit inſitio, quaſi vitis viti inſereretur: attamen alia quoque datur arborũ inſitio, ubi diverſa ſpecies inſeritur: quam quidem non per extrema diſtare oportet.

Digitized by Google

Sic & hic neceſſe eſt, ut talis uxor radici animæ ejus quadantenus propinqua ſit; quia aliàs nunquam jungerentur. Quod probè notes.

§. 6. Scito dein, fieri quoque poſſe, ut ſi homo revolvitur, & mulier illa quæ ipſi deſtinata eſt ſecundum opera ejus, quamvis non ſit ſocia ejus, modò illi admodum ſit propinqua, pariter cum ipſo revolvatur : quod myſticè innuitur verbis Exod. 21. v. 3. *Et exibit uxor ejus cum illo.*

§. 7. Porrò quoque ſcias, quoſdam dari homines, quorum uxorum animæ nunquam prodibunt è corticibus, ex quo nempe peccavit Adam protoplaſtes, uſque ad adventum Meſſiæ. Et una ex iſtis eſt radix animæ Chur filii Mirjam Prophetiſſæ: quoniam omnium iſtorum maſculorum, qui ex hac radice ſunt, animæ fœmininæ relinquuntur in profundo corticum, nec inde prodire queunt uſque ad adventum Meſſiæ. Audivi autem à Magiſtro meo, quod locus ille, ubi tales animæ immerſæ ſunt intra cortices, ſit in poteſtate Iggereth filiæ Machalath, vel in poteſtate Naëmæ matris dæmonum; non probè tamen memini, utra harum illas detineat. Videorque mihi à Magiſtro audiviſſe, quod & Aharon Sacerdos non duxerit ſociam ſuam ; eò quod cognatus fuerit cum radice illa Chur, ſicut expoſitum eſt cap. 10.

§. 8. Jamque diducam, quomodo ſe habeat revolutio mulierum. Atque hæc eſt una, de quadringentis illis quæſtionibus, quas Doëg & Achitophel propoſuerunt ſuper turri illa in aëre volante, de qua in Sohar ſectione Miſchpatim in hiſtoria de Seniore illo. Scito igitur, maſculos regulariter tantum revolvi, donec perficiantur. Ubi nota vocem גילגול derivari à literis גלגל, quæ eſt phraſis revolvendi, & quia animæ maſculorum proveniunt à litera Vav nominis Tetragrammati ; Jod vero etiam è Tetragrammato eſt, quod rotundum eſt & inſtar rotæ, & variis modis revolvi poteſt. Hinc ſi duæ hæ literæ (quæ ambæ maſculinæ ſunt,) revolvantur cum voce גלגל exinde fit גילגול i. e. revolutio, ſicut traditur in Sohar ſectione Pinchas fol. 253. Et hæc eſt illa litera Vav, de qua dicitur Exod. 21. v. 2. *Vav i. e. ſex annos ſerviet. Et in ſeptimo egredietur liber.* Ubi nota, ſex extremitates (quæ ſunt attributa Microproſopi,) adhiberi, pro illius maſculi conſummatione. Septimo autem (quo denotatur litera He nominis Tetragrammati, hæc autem eſt nota animarum fœmininarum;) nulla occurrit ſervitus, vel revolutio : nam peccata earum non abolentur, niſi per Gehennam. Huc reſpicit Eccleſiaſtes c. 1. v. 4. cum inquit : *Generatio vadit, & generatio redit, terra autem ſtat in ſeculum.* In quem locum dixerunt Sapientes noſtri bonæ memoriæ : non datur generatio, quæ minor ſit ſexcentis millibus animarum ; quod nimirum eſt myſterium literæ Vav, & totidem radicum, in qua omnes animæ maſculinæ continentur ; atque illæ revolvuntur & veniunt. Sed terra ; quæ eſt fœmina inferior ; ſtat in ſeculum, i. e. non revolvitur, ſed accipit pœnam ſuam in Gehenna, ſicut dictum ſupra. Ratio hæc eſt, quoniam maſculi occupantur ſtudio legis, quæ eſt columna media (ſive litera Vav nominis Tetragrammati:) Notum autem quod dixerint Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, in diſcipulos nempe ſapientum (ſeu occupatos ſtudio legis) dominium non habere ignem Gehennalem, ſicut dictum cap. 6. Quoniam ergo peccata eorum

non

Digitized by Google

non abolentur in Gehenna; hinc opus habent revolutionibus pro reſtauratione ſua. Mulieres autem quia non occupantur legis ſtudio; eò quod ab illo loco (literæ Vav atque legis) non deſcendunt, (nec) illuc applicantur, ſubſunt dominio ignis Gehennalis, quo etiam reſpicit locus Proverb. 5. v. 5. *Pedes ejus deſcendunt in mortem: infernum greſſus ejus tenebunt.* Sicut reperitur in Sohar ſectione Pekude in diſcurſu de Palatiis. Unde revolutione non habent opus. Præſertim, quod mulieres deſcendant à judicio rigoroſo, & à ſeveritate: hinc in gehennam intrant. Et quia judicium & rigor copioſior eſt in mundo, quam amor atque benignitas; Hinc quoque in mundo hoc plures exiſtunt mulieres, quam viri. Quod probè notandum.

§. 9. Fieri tamen poteſt, ut etiam mulier revolvi queat: nempe pro neceſſitate mariti ſui juxta id, quod ſupra dictũ eſt ex verſu Exod. 21. v. 13. *Et uxor ejus egredietur cum ipſo.* Si vero non requirat neceſſitas mariti ejus, ipſa non opus habet revolutione.

§. 10. Quandoque tamen fieri poteſt, ut veniat mulier ſub myſterio embryonatus in mulieribus aliis ſibi ſimilibus, quæ ſunt novæ; atque ibi embryo fit ad inſtar virorum, de quibus ſuo loco. Quod ſi ergo mulier quædam ſic embryo fit in alia quadam muliere, & iſta deinde mulier concipitur, & uterum gerit, tunc fieri poteſt, ut anima illius mulieris revolvendo intret in infantem hunc, fiatque filia mulieris imprægnatæ, in qua ipſa fuerat embryo: ita ut, cùm primò embryonatum ſaltem paſſa eſſet, deinde revolutionem quoque patiatur in ipſa illa filia.

§. 11. Ut quę rem omnem melius intelligas, notum tibi ſit, & hoc; quod quamvis homo ſit maſculus, tamen ſpecies peccatorum dentur, propter quæ converti poteſt in fœminam. Unde in precibus quotidianis quilibet Deo gratias agat his verbis: Benedictus tu, Domine &c. qui me non feciſti fœminam. Unum autem de peccatis illis hoc eſt: Si mas admittat maſculum contra uſum naturæ: talis enim cum revolvitur, fit mulier.

§. 12. Et quia notum jam tibi, fœminam (ſi imprægnari velit,) elevare debere aquas fœmininas erga aquas maſculinas; talis autem mulier, quæ primo fuerat vir, radicem aquarum fœmininarum non habet; hinc impoſſibile eſt, ut talis poſſit concipere; opusque habet meritis magnis, ſi imprægnari velit.

§. 13. Quod ita fit, ſi nempe in tali muliere embryonatum exerceat alia mulier vera, ut ſupra dictum eſt, tunc virtute illius pſyches mulieris illius, quæ vera fœmina eſt, poteſt elevare aquas fœmininas, & concipere à conjuge ſuo; cumque parit, tunc pſyche illa, quæ ibi embryonatum ſaltem exercuerat, jam veram revolutionem ſubit in iſta filia. Unde patet, quod tales mulieres, quæ fundamentaliter ſunt viri, in revolutione ſua, non poſſint parere, niſi fœmellas; & quidem etiam hoc, modô ſaltem ſupradictô. Quoniam, cùm vir fuerit, & non fœmina, partum maſculinum producere non poteſt; quia Scriptura inquit: *Mulier (i.e. vera) cum conceperit & pepererit filium &c.* Levit. 12. v. 2. Cùm ergo aliquando vir fuerit, hinc parere ſaltem poteſt fœminam. Quod probè notes.

§. 14. Quandoque tamen per meritum quoddam mariti ſui maximum atque rariſſimum, talis quoque parere poteſt maſculos: ubi dein pſyche illa mulieris alterius, quæ in illa embryonatum exercuerat, ut hæc poſſet elevare aquas fœmininas (i. e. commiſcere ſemen muliebre,) non revolvitur in illo partu; ſed tempore nativitatis abinde diſcedit; & in infantem illum ſubintrat anima maſculina alia, & naſcitur puer.

§. 15. Si autem mulier illa parere debeat altera vice, uterumque gerere; id aliter fieri non poteſt, niſi per pſychen illam fœmininam priorem, quæ antea embryonatum in illa exercuerat; ut nempe eadem & nunc in eam redeat per myſterium embryonatus altera vice, eodem modo, quo antea. Id quod fieri debet ſingulis vicibus. Et ad id quoque opus eſt meritis magnis.

§. 16. Aliquando tamen fieri poteſt, per magna atque inſignia merita, ut ſingulis vicibus in tali embryonatum exerceat anima diverſa. Alia tamen eſſe non poteſt talis anima, ſive per revolutionem, ſive per embryonatum in illam veniens, niſi huic ſit admodum propinqua, vel quam ſimillima. Atq; adeo ut reperiatur talis embryonatus ſecundum omnes conditiones requiſitas, ſicut etiam ut ipſa illa mulier fiat prægnans per ſe, & ut inveniat animam talem cognatam, vel ſimilem ſibi, &c. Ad hæc omnia requiritur juſtitia atque probitas inſignis admodum, & conditiones plurimæ: atque ſic quoties uterum gerere debet.

Cap. XIV.

§. 1.

Supra cap. 7. expoſuimus, quod ex animabus quædam contentæ fuerint in Adamo cum formaretur; quædam vero non: quæ vocentur novæ penitus: & ibidem quoque dictum eſt, quod animæ protoplaſticæ dividantur in plures ſpecies: juxta quas

(1.) Quædam ſunt planè novæ, & quidem de mundo emanationis.

(2.) Aliæ etiam ſunt planè novæ, ſed de mundis tribus inferioribus; quippe quæ, etſi novæ ſint, tamen immerſæ ſunt corticibus, cum peccaret Adam.

(3.) Aliæ ſunt veteres, ſed vocantur quadantenus novæ: & ſunt illæ, quæ relictæ ſunt in Adamo poſt peccatum (& datæ ſunt filiis ejus.)

(4.) Aliæ ſunt, quæ ablatæ ſunt, & deciderunt ab Adamo.

(5.) Et aliæ tandem manſerunt in ipſo, & immerſæ ſunt corticibus. Duæ ſpecies primæ inter has ſunt animæ planè novæ. Duæ ultimæ autem ſunt veteres.

§. 2. Jam igitur loquemur de ſpeciebus poſterioribus, quæ ſunt veteres. Hæ autem, de quibus diximus quod in Adamo relictæ ſint, vocenturque quadantenus novæ, ſunt illæ; de quibus dicitur in ſupplementis Soharíſticis & aliis locis à Magiſtris noſtris p. m. quod tres Patriarchæ, Abraham, Jitzchak & Jaacob ſint revolutiones Adami protoplaſtæ: & Moſche ſit revolutio Hebelis: Atque ſic de pluribus revolutionibus aliis.

§. 3. Re-

Digitized by Google

§. 3. Reverâ autem res ita ſe habet, quod omnes animæ contentæ fuerint in Adamo, exceptis novis illis de quibus ſupra. Ex his autem protoplaſticis, quædam ab ipſo delapſæ ſunt penitus, immerſæque corticibus, eo tempore quô peccabat; quædam autem in ipſo manſerunt.

§. 4. Jam porrò & illæ, quæ in Adamo manſerunt, dividuntur in plures ſpecies. Quædam enim illarum datæ ſunt Caino & Hebeli: quædam Setho; Et quædam illis ſpiritibus, qui producti ſunt centum illis & triginta annis è Gonorrhæa ejus, ut notum eſt: & quædam manſerunt in Adamo, pro uſu proprio uſque ad mortem ejus. Et hæc ſpecies ultima fuit vera anima Adami, & omnino illa, quæ revoluta eſt in tribus Patriarchis, & ſimilibus, quod probè notandum.

§. 5. Illa autem ſpecies animarũ, quæ deciderunt ab illis & imerſæ ſunt corticibus; ſunt maxima pars animarũ, omnium hominũ in mundo degentiũ, & quaſi totus mundus.

§. 6. Et illas animas, quæ delapſæ ſunt ab Adamo immerſæq; corticibus, iſte non potuit cõmunicare Caino & Hebeli & Setho filiis ſuis; quia omnes deſcenderant in profundũ corticum: Cùm tamen notum ſit aliàs, quod pater derivet animam in filium. Quare Caino, Hebeli & Setho filiis ſuis aliunde cõmunicare non potuit animas, niſi ex illis, quæ in ipſo remanſerant. Quæ autem præter illas pro vita ejus in ipſo relictæ ſunt, illæ dicuntur anima protoplaſtæ propria, quæ deinde revoluta eſt in Patriarchis.

§. 7. Ut hæc rectius intelligas, notandum, quod à Sapientibus noſtris dictum eſt, de Præcepto Evæ dato circa obſervationem menſtruorum & placentæ & accendendæ lucernæ Sabbathinæ. Ratio enim, quare Deus benedictus præceptum illud de prima placenta panis pinſendi. [Conf. Rom. 11, 16] Sacerdoti, quaſi in oblationem offerenda, hæc fuit, quia illa fuerat cauſa, quare prima placenta mundi (Adamus nempe) corrupta fuerit.

§. 8. Prima autem placenta mundi propterea vocatur Adam, non quod per mundum hunc intelligatur corporeitas ejus, ſed notio animarum omnium ſimul ſumptarum: Adam ergo erat placenta & ſelectiſſima portio inter omnes animas.

§. 9. Capite autem primo jam dictum eſt, quod anima dividatur in 5. ſpecies; ſingularem, vitalem, mentem, ſpiritum & pſychen: quodque hæ ſpecies reperiantur in ſingulis mundis, emanativo nempe, creativo, formativo & factivo; Ita tamen ut in genere pſyche tribuatur factioni, & ſpiritus formationi, & mens creationi, & mens mentis emanationi. Protoplaſtes ergo continebat omnes iſtas ſpecies.

§. 10. Mens autem mentis emanativa vocatur ſplendor ſupernus.

§. 11. In Adamo ergo erant Pſyche è factione, formatione & creatione; & ſpiritus è tribus iſtis; & mens è tribus iſtis. Pſyche autem, ſpiritus & mens è regno, pulchritudine & prudentia Informatrice emanationis, quæ vocantur ſplendor ſupernus.

§. 12. Cùm ergo peccaret Adam primus, ab ipſo tollebantur & avolabant partes iſtæ emanativæ; ſed non imergebantur in cortices; ut dictum ſupra circa initium Cap. hujus: Atq; hinc intelligi poteſt, quod dicitur Gen. 2, 17. *Illa ipſa die qua comederis ex ea, morte morieris.* Quamvis enim textus ille intelligi queat de die Dei ſanctiſſimi benedicti, qui continet mille annos: attamen etiam intelligi poteſt ſenſu literali, ut eâdem illa die natu-

Digitized by Google

naturali mortuus fuiſſe dicatur; cùm nempe ab illo auferretur ſplendor hic ſupernus. Major enim mors quam hæc ipſa dari non poteſt.

§. 13. Jam ergo ſpectabimus partes illas, quæ in illo remanſerunt, & deinde ab illo delapſæ ſunt, de genere trium mundorum inferiorum. Unde quoque dilucidabitur illud, quod dixerunt Magiſtri noſtri p. m. ſex annos duraturum eſſe mundum, bis mille vacuum, bis mille cum lege, & bis mille ſub diebus Meſſiæ. Quod ex eo intelligetur cùm dictum eſt, quinque eſſe ſpecies animæ: ſingularem à macrothymo, ſeu macroproſopo; & vitalem à patre; mentem à matre; ſpiritum ab ornatu; & pſychen à regno. De macroproſopo autem notum eſt, quod non reperiatur per ſe; eo quod ab eo nil manifeſtetur niſi caput tantum: Corpus autem veſtiatur à reliquis perſonis: Item quod maſculus ſit ſine fœmina, ſicut dictum eſt. Pater autem & mater, item microproſopus & uxor ejus ſunt perſonæ ab invicem diſtinctæ. Hinc aliam non faciemus mentionem, niſi quatuor tantum harum notionum, nempe patris & matris & microproſopi ſeu filii atque uxoris ejus, reſpectu 4. literarum tetragrammaticarum.

§. 14. Jam quoque declaravimus parte ſecunda, quomodo pater & mater ſuperinveſtiant macroproſopum à duobus ejus humeris uſque ad foveam pectoris ejus: & microproſopus cum uxore eundem ſuperinveſtiant à fovea pectoris uſque ad imum.

§. 15. Porro etiam jam diximus Cap. 7. Quod circa initium emanationis pater & mater ſteterint junctis tergis, & ſic etiam microproſopus & uxor ejus, ita ut hoc modo poſterioribus cohærentes uno tantum ſepararentur pariete; ita ut dimidius paries inſervierit uni perſonæ, & dimidius paries alteri. Unde patet quod humerus dexter pro dimidia parte inſervierit patri; & pro dimidia parte matri: eodemque modo & ſiniſter humerus. Hinc liquet quod duo humeri macroproſopi veſtiti fuerint intra patrem & matrem, duæ nempe medietates humeri pro patre, & duæ medietates humeri pro matre: Ita ut pater ſortiatur humerum unum & mater humerum alterum.

§. 16. Ut hæc rectius intelligantur, hîc repetendum quod in Daath ſeu cognitione macroproſopi reperiantur quinque chaſadim ſeu benignitates & quinq; gebburoth, ſeu ſeveritates, quæ ſingulæ integram in ſe habent ſui generis centuriam, ita ut quingentæ ſint benignitates, & totidem ſeveritates, juxta numerum כתף ſeu humeri qui eſt 500. Duo autem hi numeri ſimul ſumpti, efficiunt millenarium. Et hoc modo, quia in patre & matre reperiuntur quinque benignitates & quinque ſeveritates, qui ſunt duo humeri macroproſopi; in illis exſurgit millenarius. Eademque ratione etiam in microproſopo & uxore ejus res ſe habet; ad quos etiam procedunt duo illi numeri ſupradicti, qui efficiunt mille annos; unde bis mille anni, qui in mundo emanationis nempe in patre & matre, nec non microproſopo & uxore ejus inibi exiſtentibus.

§. 17. Jam quoque noſti, quod fundamentum formandi embryonis procedat è quinque benignitatibus & quinque ſeveritatibus, quæ efficiunt mille, quæ ſunt radix illa, unde guttur ſeminis provenit. Quamvis enim etiam à duobus cerebris aliquid in infantem influat; fundamentum tamen ejus non niſi ab humeris illis procedit, qui efficiunt mille, ſicut dictum eſt. Ratio hujus indigitatur Gen. 4. v. 1. verbis illis: *Et Adam cognovit*

Digitized by Google

vit uxorem ſuam. Ubi copula maritalis vocatur nomine cognitionis. Reliquis enim cerebris opus habet homo pro ſe ipſo: ſed benignitates & ſeveritates, quæ in Daath ſeu cognitione, radix illa ſunt, unde provenit gutta ſeminis ad producendum infantem: nimirum à benignitatibus & ſeveritatibus tam maſculina quam fœminina gutta provenit: unde guttam maſculinam vocamus quinque benignitates, & fœmininam quinque ſeveritates.

§. 18. Sic etiam incrementum infantis nonniſi à benignitatibus provenit, quæ ſunt quaſi aquæ, à quibus creſcit arbor, prout jam expoſuimus parte nona; quod nempe illæ ſint ſcaturigo guttæ ſeminalis, à qua formatur infans.

§. 19. Cum ergo formandus eſſet homo, congrediebantur Microproſopus & uxor ejus mundi emanativi; generabantq; ex parte Daath ſive cognitionis ſuæ Adamum protoplaſten, qui in ſe continet omne genus animarum, quæ ſunt in tribus mundis inferioribus creationis nempe, formationis & factionis. Omnes ergò animæ totius microcoſmi hujus proveniebant è tribus mundis, & benignitatibus atque ſeveritatibus ſingulorum mundorum: hinc fieri oportuit, ut numerus annorum mundi eſſent ſexies mille anni, quia nimirum ab annis iſtis proveniebant omnes in univerſum gradus animarum, qui ſunt in tribus iſtis mundis: unde ſicut ibidem ſunt ſex mille gradus; ita omnes in mundum veniunt intra ſex mille annos.

§. 20. Sex mille ergò gradus omnium animarum ita proveniunt à benignitatibus & ſeveritatibus: ut mille ſint in patre & matre, & mille in microproſopo & uxore ejus creationis; atque eodem modo bis mille à patre & matre, Microproſopo & uxore ejus in mundo formationis, nec non tantundem eodem modo in mundo factionis; qui ſunt ſex mille gradus; quorum ratione deſtinati ſunt ſex mille anni pro mundo.

§. 21. Reſtauratio mundi autem ab imo incipit, & ſurſum procedit: ita ut bis mille anni inanitatis, qui ſine lege fuerunt, ſpectent ad mundum Aſiah; eò quod ibi cortices craſſiſſimi: Unde maxima pars hominum illius ætatis impiorum fuit: qualis exempli gratia fuit generatio Enoſch; & generatio diluvii; & generatio confuſarum linguarum.

§. 22. Poſtmodum incepit mundus formativus, ubi bis mille annis lex. Notum enim, quod mundus formationis correſpondeat tum Microproſopo, quem Vav nominis Tetragrammati indicat. Ille autem vocatur lex ſcripta: & propterea tunc temporis promulgata eſt lex.

§. 23. Poſtmodum ſequuntur bis mille anni dierum Meſſiæ ratione mundi creationis. Notum enim eſt, quod mundus creationis correſpondeat literæ Tetragrammaticæ He priori, qua denotatur Leah, ex qua provenit Meſchiach filius David. Atque hinc reſpondere poteris ad objectionem illam, quare omnes bis mille anni dierum Meſſianorum tempus vocentur; cum jam plus quam mille anni effluxerint, & aliquot inſuper ſecula è bis mille his annis, nec tamen filius David venit? unde mirum, quare omnes vocentur dies Meſſiæ? Reſpondetur autem ex illo, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: quod nempe tota redemptio procedat à matre ſuperna, unde ortum trahat

Meſchiach

Digitized by Google

Meſchiach filius David, qui eſt filius Leah: unde omnes illi bis mille anni deſtinantur ad reſtaurationem mundi creationis, qui in ſe continet bis mille gradus ſupradictos.

§. 24. Hinc patet, quomodo Adam protoplaſtes tempore formationis ſuæ in ſe comprehenderit totum genus animarum, quæ ſunt ab initio mundi creationis uſque ad finem mundi formationis: vocanturque ſex mille anni, quibus conſiſtere dicitur mundus. Tres enim illi mundi ſunt Microcoſmus unus, ſicut omnes illi, & totus iſte mundus ſub emanatione exiſtit.

§. 25. Atque ſic dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod Adem Protoplaſtes ſeſe extenderit ab una extremitate mundi uſque ad alteram illius extremitatem: tandem autem diminutus fuerit uſque ad centum cubitos. Quod probè notes, quoniam iidem dicunt, longitudinem ejus fuiſſe itɩr quingentorum annorum: qui eſt numerus genericus omnium benignitatum nempe quingentenarius, qui deinde in ſpecie recurrit in Patre, nec non Matre, & ſic porrò per omnes mundos inferiores, unde exſurgunt ſex mille anni, ut ſupra.

§. 26. Hinc quoque intelliges, quare dixerint Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, animam Adami Protoplaſtæ exſciſam fuiſſe è throno gloriæ, quoniam ibidem initium ejus fuit, (nempe in mundo creationis, qui thronus gloriæ cognominatur,) quodque exporrectus fuerit uſque ad finem ejus, i. e. uſque ad mundum factionis.

§. 27. Ulterius hinc etiam intelligitur, quare dixerint Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod Adam major fuerit omnibus angelis, omnesque venerint, ut coram ipſo procumberent, ipſumque Regem ſupra ſe conſtituerent: quia nempe continuit omnes tres mundos inferiores, creationis nempe, formationis, factionis: angeli vero, imò etiam Metatron, qui ipſorum rex eſt, nonniſi in mundo formationis locum habet: de quibus infra uberius.

§. 28. Cum autem peccaret Adam Protoplaſtes, diminuta dicitur ſtatura, & delapſa ab ipſo membra ejus, quæ ſunt omnes animæ trium mundorum creationis, formationis & factionis; quæ dicuntur ſex mille anni. Subſtitiſſe autem dicitur ſub diminutione centum cubitorum. Hoc ipſum eſt quod dicitur Pſ. 139. v. 5. *Ante & retro formaſti me, & poſuiſti ſupra me volam tuam*, (quæ vox כַּף vola numero ſuo exprimit 100.) Atque 100 hi cubiti vocantur placenta mundi, de quibus plura auxiliante Deo capite ſequenti.

Cap. XV.

§. 1.

In fine cap. præcedentis expoſuimus, quod per peccatum Adami protoplaſtæ iſte diminutus ſit uſque ad ſtaturam 100 cubitorum, atque hoc reſpectu vocatur placenta primitialis mundi. Quod ut melius intelligas ſcito, videri quidem primo obtutu illud ipſum, quo diminutus fuit, & animas illas quæ ab ipſo delapſæ ſunt, majus quid atque excellentius fuiſſe, quam id quod in ipſo relictum ſit: cum hoc propterea ſit vilius, quia diminutio facta eſt propter peccatum, quod commiſerat; notumque ſit, quod id quod ſanctius

Digitized by Google

ſanctius atque excellentius eſt, ſuborta corruptione tollatur: ita ut dici nequeat, quod ab ipſo deciderint partes viliores, & meliores in ipſo remanſerint. Hancque opinionem ſtabilire videtur tota ferè ſcriptura, ubi, cum dicitur, Pſyche hominis, Adam Protoplaſtes intelligitur, quaſi indicetur in ipſo nonniſi Pſychen remanſiſſe, & ab ipſo ſublatas eſſe animam mediam & ſupremam, quæ multo ſunt altiores.

§. 2. Nihilominus tamen juxta dicta Magiſtri noſtri bonæ memoriæ dicendum, illud quod in ipſo remanſit, ſublimius fuiſſe atque excellentius, quam cætera omnia; quoniam iſtud vocant placentam mundi primitialem: placenta enim tollitur è parte præſtantiſſima, juxta Num. 18. v. 30. *Quando elevabitis pinguedinem ejus*, i. e. optimum.

§. 3. Sciendum itaque, utramque harum opinionum recte ſe habere & veras eſſe, quod ita intelligendum. Supra jam diximus capite præcedente, quod Adam protoplaſtes in ſe comprehenderit omnem quoque Pſychen, ſpiritum & mentem Syſtematis emanativi, quibus tribuitur nomen Splendoris ſuperni. Nec non contentas in illo fuiſſe omnes partes trium mundorum inferiorum, quæ vocantur ſex mille anni, ut dictum ſupra. Cum igitur peccaret, ab illo ſeſe ſubmovebant atque avolabant omnes illæ partes, quæ dicuntur ſplendor ſupernus; nempe Pſyche, ſpiritus & mens de emanatione: quia ſcriptum eſt de mundo emanationis Pſ. 5. v. 5. *Non habitabit tecum malus*. Quam primum ergo peccabat, & cortex ipſi ſuperinducebatur, ſplendor ille ſupernus ab ipſo avolabat atque ſubmovebatur. Et tamen hæc ipſa portio ab Adamo ſublata non immerſa eſt corticibus, ut dictum ſupra cap. 14.

§. 4. De partibus autem trium mundorum inferiorum, quæ dicuntur ſex mille anni, etiam quædam ab ipſo ſubmotæ ſunt; & quædam in eo manſerunt. Illæ autem quæ ab illo auferebantur, & immergebantur corticibus, ab illis proveniunt maxima pars vel potius omnes animæ omnium hominum à Protoplaſte uſque ad dies Meſſiæ, ut dictum cap. 14. Quicquid igitur in ipſo remanebat de partibus trium mundorum inferiorum, poſt peccatum ejus; id vocatur placenta primitialis mundi.

§. 5. Jam autem diximus capitulo præcedente, quod ſex mille anni illi proveniant à quatuor perſonis, patre nempe & matre, nec non Microproſopo & uxore ejus, quæ ſunt in ſingulis tribus mundis creationis nempe, formationis & factionis; quæ ſunt duodecim perſonæ, ſingulæ conſtantes quingentis annis, ut ſumma ſit ſex mille.

§. 6. Cum igitur placenta tollitur, & velut elevatio ſeparatur, de centum capiuntur duo, quod denotatur voce תרומה (quaſi dicatur תרי i. e. duo; ממאה è centum.) Placenta ergo illorum ſex mille annorum efficeret 120: Adam vero non obtinebat niſi 100 ſaltem partes, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod retinuerit 100 cubitos: quæ ſaltem placenta eſt & elevatio è decem perſonis trium mundorum inferiorum, ita ut non meruerit placentam quoque accipere à primis duabus perſonis eorundem, quę ſunt pater & mater ſyſtematis creativi: ſed incipiebat à Microproſopo creationis uſq; ad finem mundi factivi, qui ſunt 5000 anni, à quibus tantum accepit primitias.

§. 7. Notum autem omnes animas in Adamo contentas, & omnes juſtos in his mundis generatos fuiſſe membra Adami protoplaſtæ, ita ut ſinguli reſtituant vitium illius membri,

Digitized by Google

membri, quod vitiaverant atque corruperant, cum adhuc dependerent ab Adamo tempore nempe peccati ejus.

§. 8. Cum autem naſceretur Moſcheh, ille ſelectiſſimus erat omnium hominum, vitiumque Adami Protoplaſtæ magis reſtituit, quam ulla creatura ad ultimam nempe perfectionem uſque: quare Moſcheh etiam accepit placentam primitialem omnium 6000 annorum, qui ſunt anni 120, quibus vixit Moſcheh; cujus nomen etiam includitur voci בשגם Gen. 6. v. 3. (ubi de 120 annis agitur.) Breviter, iſte meruit accipere totam placentam, nempe etiam à Patre & Matre mundi creativi. Id quod etiam denotat nomen משה, cujus numerus eſt 345, quem numerum etiam habet poſttergatio ſeu retrogradatio Tetragrammati, numerum 72 exprimentis (quæ plenitudo Patri tribuitur;) hoc modo: יוד : יוד הי : יוד הי ויו : יוד הי ויו הי & anterior facies (ad Matrem relati Nominis) אהיה plenè ſcripti h. m.: אלף : הי : יוד : הי quorum illud numero ſuo exprimit 184 & hoc 161. quæ ſimul ſumta ſunt 345 ſicut nomen משה: referunturque ad Patrem & ad Matrem.

§. 9. Hinc quoque intelliges, quare dixerint Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, „ Moſen meritum fuiſſe Matrem intellectionis attingere, quoniam aſſecutus etiam eſt „ atque accepit placentam primitialem Matris creativæ. Jam vero notum eſt, quod Pater „ & Mater ſimul prodeant & ſimul commorentur, nec ulla inter ipſos contingat ſepara- „ tio, ita ut qui aſſequitur Matrem; etiam aſſequatur Patrem. In Adamo autem non remanſerunt partes aliæ, niſi à placenta Microproſopi creativi uſq; ad finem mundi factivi, qui ſunt centum cubiti illi, in quos diminutus eſt, cum peccaret, ut dictum ſupra.

§. 10. Jam igitur ad placentam ipſam nos convertimus. Notum autem eſt, quod à Microproſopo creativo uſque ad finem mundi factivi ſint decem perſonæ. Notum etiam ſingulis perſonis tribui 10 numerationes, quarum ſingulæ iterum ſuam habeant Decadem numerationum. Cùm igitur deciderent illæ animæ ab Adamo protoplaſte, ut dictum, ſubmovebantur novem iſtæ partes inferiores ſingularum numerationum, & reliquæ in eo manebant partes priores nempe corona coronæ, corona Sapientiæ, corona Matris intelligendi, & ſic porro uſque ad coronam regni, quæ ſunt 10 coronæ in perſona Microproſopi creativi, & ſic quoque decem coronæ in uxore ejus, adeoque ſic pariter uſque ad finem Mundi factivi: ita ut in decem illis perſonis centum ſint coronæ. Centum autem ſapientiæ, 100 matres intelligendi &c. ab ipſo ſubmotæ ſunt & delapſæ intra cortices remanentibus in eo centum coronis tantum. Et quia notionem habent coronarum, hinc vocantur placenta mundi, atque elevatio; nimirum ſelectiſſima pars omnium. Et quia Adam protoplaſtes opus erat ab ipſa Dei manu fabricatum, primumq; creatorum omnium, hinc probabile ſatis eſt, quod acceperit partem animarum ſelectiſſimam, ob quam etiam dicitur placenta primitialis mundi.

§. 11. Eſt tamen differentia quædam in iſtis: antequam enim peccaret Protoplaſtes, omnes illæ ſpecies in ſuis conſiſtebant gradibus: poſt peccatum ejus vero deſcenderunt à gradibus ſuis: ita ut centum illæ coronæ, quæ in illo remanſerant, non remane-

rent

Digitized by Google

rent ſub notione coronarum, ſed ſub notione regni, quod vocatur pſyche. Notum enim quod ſingulæ numerationes conſtent ſua decade numerativa, & quamvis in Adamo remanerent numerationes coronarum; attamen eædem aliam non habebant lucem, niſi juxta proportionem regno debitam ante peccatum.

§. 12. Unde patet, quod duæ opiniones ſupradictæ ſub initium hujus capitis ambæ veræ ſint: quia nempe in Adamo relictæ ſunt notiones coronarum, quæ pars omnium præſtantiſſima fuerunt, quamvis alia luce non fulgerent, quàm qua regnum pollebat ante lapſum. Et quia regnum vocatur Pſyche: hinc omnes vocantur Pſyche (in Scriptura,) quamvis aliàs decem numerationes Microproſopi creativi vocentur Spiritus, & quæ in uxore ejus Pſyche; ſed omnes ſub genere Mentis: atque ſic quæ in formatione ſub genere Spiritus, & quæ in factione ſub genere Pſyches: omnia nempe ſecundum ſpecies illas ſpecialiores ſupra jam expoſitas, ut alia diceretur Mens de genere mentis; alia Spiritus de genere Mentis; alia Pſyche de genere Mentis; alia Mens de genere Spiritus; alia Spiritus de genere Spiritus; alia Pſyche de genere Spiritus; alia Mens de genere Pſyches; alia Spiritus de genere Pſyches; & alia Pſyche de genere Pſyches: quamvis generatim loquendo, omnibus competeret notio Pſyches de genere ſingularitatis, quia omnes habebant notionem coronarum.

§. 13. Summa huc redit, quod è tribus mundis inferioribus ſinguli contineant quinque perſonas, & ſingulæ habeant decem numerationes; & quælibet numeratio iterum ſuam decadem: quodque tota ſpecies ſyſtematis emanativi ſemota fuerit ab Adamo Protoplaſte, quæ vocatur Splendor ſupernus: omnes autem coronæ numerationum è tribus mundis inferioribus in illo quidem remanſerint, ita tamen ut Lux quoque earum, quà talium ab ipſo auferretur cum Splendore illo superno, inque illo non remaneret, niſi talis lux omnium harum coronarum, qualis antea erat in regno: omnes autem reliquæ ſpecies ſingularum numerationum è tribus mundis inferioribus, à Sapientia uſque ad finem ſingularum, ab illo delapſæ ſint, immerſæque intra cortices: quodque ab illis maxima pars animarum in mundum veniat ab illo tempore uſque ad dies Meſſiæ.

§. 14. Omnes autem animæ in Adamo, relictæ ſub notione coronarum, vocantur Pſyche Adami, quoniam diminuta fuit lux earum uſque in notionem regni quod Pſyche dicitur. Atque hinc dicitur Num. 9. v. 6. *Et fuerunt homines, qui immundi erant ſuper Pſyche Adami*; de quo pluribus infra.

§. 15. Poſt adventum Meſſiæ autem, & poſt reſurrectionem mortuorum reſtituentur omnes illi defectus: ita ut 100 illæ coronæ iterum fulgeant ſicut antea ſub notione lucis coronarum, & non tantum ſub luce regni. Et ſic quoque omnes reliquæ animæ, quæ delapſæ fuerant ab Adamo Protoplaſte, ad unam omnes redibunt in locum ſuum priſtinum [Videatur ad Epheſ. 4. v. 13.] quem habebant ante peccatum Protoplaſtæ; omnesque perfectæ erunt, prout fuerant, antequam Protoplaſtes peccaret.

Digitized by Google

Cap. XVI.

§. 1.

POſtquam cap. præcedente jam expoſitum eſt, quanta fuerit excellentia Adami ante lapſum, & quomodo diminutu s fuerit poſt lapſum: jam eandem ejuſdem excellentiam, quam ante lapſum habuit aliô modo proponemus: atque deinde ad id redibimus, quid contigerit illis animabus, quæ in ipſo relictæ ſunt, & quæ ab ipſo delapſæ fuerunt: atque ſic intelligemus, quam faciem habuerint mundi ante & poſt lapſum Adamiticum.

Scito igitur, quod in omnibus mundis locus numerationum emanativarum, creativarum, formativarum & fabricativarum non fuerit, qualis nunc eſt, ſed multo ſublimior: cùm autem peccaret Protoplaſtes iidem humiliores facti ſunt, atque deſcenderunt è loco ſuo priſtino: quoniam per peccatum Protoplaſtæ, ſit mihi fas ita loqui, defectum quendam paſſi ſunt omnes mundi.

Res autem ita ſe habet. Illo igitur loco, ubi nunc conſiſtit Microproſopus emanativus, tempore creationis Adami locum habebat ſyſtema creativum, ita ut 10 numerationes iſtius conſiſterent loco decem numerationum Microproſopi emanativi.

§. 2. Jam autem diximus parte ſecunda, quod uxor Microproſopi emanativi vocetur Daleth ſeu litera quaternarii, eò quod ſtatura ejus quatuor tantum numerationes ſuperationis, collaudationis, fundamenti, & regni in Microproſopo expleat.

§. 3. Et quia mundus formativus etiam diſtribuitur in decem numerationes; hinc quatuor numerationes primæ ibi locum habebant, ubi nunc conſiſtit uxor Microproſopi emanativi.

§. 4. Si igitur quis objiceret, parte ſecunda dictum eſſe, quod gradus unus è ſuperioribus tam magnus ſit, ac ſunt omnes infra ipſum detenti: ſicut etiam in Sohar dicitur ſectione Beſchallach fol. 56. col. 2. ubi dicitur, quod ungulæ animalium ſanctorum exæquarint omnia, & genua eorum correſponderint omnibus; & nates eorum erga omnia fuerint. Quæ regula certiſſima eſt in omnibus gradibus ſanctitatis: adeò ut numeratio infima emanativa tam magna eſſet, atque omnia ſub ipſo detenta in omnibus tribus mundis. Quod ſi ita eſt, quomodo igitur dici poterit, quatuor primas formativas exæquare ſtaturam uxoris emanativæ, quæ etiam habet quatuor numerationes.

§. 5. Ubi ſciendum, quandocunque dicimus, quod corona tanta ſit, ac omnia ſub ipſa depreſſa, & ſic quoque gradus reliqui; id non intelligatur de quantitate locali, ſed de luminum excellentia; quoniam lux graduum ſublimiorum omnem illam proportionem in ſe habet, quæ in inferioribus eſt. Ratione loci verò res aliter ſe habet. Ut enim exemplo rem declaremus è corpore humano; cerebrum ſane parva eſt hominis particula, & tamen excellentior eſt toto corpore reliquo, & omnia in illo conſiſtunt: ratione loci autem res longe aliter ſe habet; quia tota ſubſtantia trium cerebrorum humanorum, quæ correſpondent ſapientiæ, matri intelligendi, & cognitioni; locum quaſi minimum occupant inter cætera corporis membra. Et id clarum eſt ſatis.

§. 6. Vi-

Digitized by Google

Schema

Pro meliore intellectu Capitis 16.

Tunc.	*Nunc.*		
Aziluth.			
1. Corona.	Mater, Pater &c.		
2. Sapientia.			
3. Intelligentia.			
4. Benignitas.			
5. Severitas.			
6. Pulchritudo.			
7. Superatio.			
8. Gloria.			
9. Fundamentum.			
10. Regnum.	Seir		
O 1. Briah.	1 O		
O 2.	2 O		
O 3.	3 O		
O 4.	4 O		
O 5.	5 O	Caput Adami.	
O 6.	6 O		
O 7.	7 O		
O 8.	8 O		
O 9.	9 O		
O 10.	10 O		
O 1. Jezirah.	1 O Uxor		
O 2.	2 O	Collum & guttur, ubi Paradiſus.	
O 3.	3 O		
O 4.	4 O		
O 5.	1 O Briah		
O 6.	2 O		
O 7.	3 O	Terra Jiſraëlitica.	
O 8.	4 O		
O 9.	5 O		Corpus.
O 10.	6 O		
O 1. Aſiah.	7 O	Transjordanitica.	
O 2.	8 O		
O 3.	9 O		
O 4.	10 O - - - -	Syria.	
O 5.	1 O Jezirah		
O 6.	2 O		
O 7.	3 O	Extra terram	Pedes.
O 8.	4 O		
O 9.	5 O		
O 10.	6 O		

Digitized by Google

§. 6. Videor mihi tamen à Magiſtro meo aliam quoque audiviſſe reſponſionem: quod nimirum regula illa locum ſaltem habeat, cum omnes gradus conſiderantur in ordine atque loco proprio: ſi autem gradus inferior aſcendat in ſublimiorem, illum excreſcere in eandem planè magnitudinem. Unde cum formatio quatuor numerationibus ſuis primis aſcendiſſe dicitur in locum uxoris emanativæ, ſequetur illam huic exæquatam fuiſſe, ita ut lux formationis tanta eſſet, quanta nunc eſt lux uxoris Microproſopi emanativi. Unde ſaltem quatuor primæ mundi formativi primitus ante lapſum Protoplaſtæ fuerunt in loco, ubi nunc eſt uxor emanativa, cujus ſtatura æquiparatur quatuor numerationibus ſicut dictum.

§. 7. Ut ergò redeamus ad propoſitum, ſex inferiores formativæ tunc fuerunt illo loco, ubi nunc ſunt ſex priores creativæ: ita ut quatuor mundi ibi finem haberent, ubi nunc finem habent ſex primæ formativæ. Unde patet, quod Microproſopus, & uxor ejus in emanatione tunc conſiſterent, ubi nunc ſunt Pater & Mater emanationis; atque ſic gradus etiam ſublimiores; quod ad evitandam prolixitatem nunc ulterius non proſequemur.

§. 8. Hinc liquet, quod ubi nunc ſunt quatuor inferiores formativæ, & tota decas fabricativa, tunc temporis locus fuerit vacuus atque inanis, unde factum eſt habitaculum corticum atque exteriorum. Quantitas autem loci iſtius vacui eſt 14 numerationum, unde dixerunt Magiſtri noſtri p. m. propterea Deum altiſſimum vocari שדי, quia dixerit mundo די ſufficit, quæ vox numero ſuo refert 14. Senſus eſt, Deum, cum conderet mundum i. e. quatuor illa ſyſtemata noluiſſe, ut extenderentur ad locum 14 illorum graduum juxta numerum voculæ די: ut locus ille quatuordecim numerationum remaneret pro corticibus, adeoque locus ille eſſet mundi limes atque terminus, qui terminus die Sabbathi vetitus eſt: quoniam die Sabbathi mundi moderni illuc revertuntur, ubi fuerant antea, prout juvante Deo pluribus exponemus,

§. 9. Jam convertemur ad terram Jiſraëliticam, Syriam Transjordaniticam atque extraneam, & ſimilia, ut ſciamus, quo loco conditus ſit homo, & ubi ſubſtiterit. Sciendum igitur, ubi jam ſunt ſex priores creativæ, ibi tum fuiſſe ſex ultimas formativas. A ſeveritate autem formativa uſque ad fundamentum ejusdem mundi ſunt quinque numerationes atque ibi eſt terra Jiſraëlitica. Notum enim quod in ſupplementis Sohariſticis dicatur: in terram Jiſraëliticam dominium habere mundum formationis, & in terras extraneas dominium habere mundum factionis.

§. 10. Quod ita intelligendum, quaſi ad totum terræ orbem applicentur tres mundi inferiores localiter, ſicut de illius duratione dictum eſt, cum ageretur de 6000 annis cap. 14. Dixerunt autem Magiſtri noſtri bonæ memoriæ! terram Jiſraëliticam conſiſtere in medio terræ habitatæ, quod intelligendum reſpectu mundi formativi, qui medium locum habet inter tres mundos inferiores.

§. 11. Ultima autem numeratio formativa, quæ eſt regnum ſive uxor Microproſopica formativa, ubi nunc locum habet ſexta numeratio creationis, vocatur Transjorda-

Digitized by Google

jordanitica, ubi habitabant Rubenitæ, Gadditæ, & dimidia tribus Menaſche: ad hanc, inquam, pertinet regnum formativum cum tribus prioribus factivis temporis priſtini, ubi nunc locantur ſexta, ſeptima, octava & nona creationis: hæc portio, inquam, dicitur Transjordanitica: Quamvis enim nunc fundamentum hujus nominis ſit in creatione: tunc tamen incipiebat à regno formativo.

§. 12. Quodque jam dicitur regnum creativum, illuc refertur Syria, quæ quoad excellentiam minor eſt Transjordanitica. Sicut ergo regnum formativum temporis priſtini Transjordaniticam deſignat, ita regnum creativum modernum vocatur Syria.

§. 13. Sex autem numerationes ultimæ temporis priſtini, quæ jam ſunt ſex priores formativæ, vocantur terra extranea, quoniam ibidem olim fuit notio mundi factivi; Supra autem diximus in terras extraneas dominium habere mundum formativum.

§. 14. His præmiſſis nunc explicabimus illud, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: nempe Adami protoplaſtæ Corpus creatum eſſe è terra Iſraëlitica; ſed nates ejus è terris extraneis, ubi ſunt Babel & Akra, de Agmi. Supra enim jam expoſuimus Cap. 14. Quod Adam in ſe comprehenderit tres mundos inferiores: juxta hoc dictum autem conditus tantum videri poſſet de mundo factionis: Cum tamen de eo etiam dixerint Magiſtri noſtri, quod orbiculus calcanei ejus obfuſcaverit orbem Solis: quodque Angeli coram illo procumbere voluerint, eundem ut Deum veneraturi. Si igitur corpus ejus tantum de mundo factivo creatum eſt, quomodo hæc fieri potuerunt? Adde quod niſi peccaſſet non fuiſſet moriturus. Quomodo igitur corpus tale ex tali materialitate creatum ſubſiſtere potuiſſet in annum.

§. 15. Res autem ſic exponitur: quod nempe Caput Adami fuerit de mundo creationis ſtatus priſtini, ubi nunc eſt Microproſopus emanativus, ut dictum ſupra. Jam enim notum eſt, quod mundus creativus vocetur caput: ſicut dicitur in Sohar ſectione Vajerah fol. 113. c. 1. in Midraſch Hanneelam ad locum Cant. VII, 5. *Caput tuum ſupra te veluti Sylva Carmel:* quod nempe per caput intelligatur thronus gloriæ. Et ſic etiam in ſupplementis dicitur per voculam אשר, quæ per metatheſin eſt ראש ſeu caput, intelligi matrem ſupernam.

§. 16. Guttur ergo & collum Adami protoplaſtæ fuerunt in quatuor primis mundi formativi priſtini, ubi nunc eſt uxor Microproſopi emanativi: & hic locus vocatus hortus Eden ſive Paradiſus.

§. 17. Sed corpus Adami fuit in ſex inferioribus formativis & in quatuor prioribus factivis priſtinis, ubi nunc ſunt decem numerationes, creationes: Ita ut mundus creationis modernus dividatur in duas partes, nempe etiam ſex & in quatuor numerationes, ſicut in corpore hominis, ubi locari dicitur Tiphereth ſeu pulchritudo, & diaphragma, quod illud dividit in duas partes: ubi pars ſuperna dicitur locus occultatus, ſicut expoſuimus in diſſertatione de Binah. & Thebunah parte ſecunda: Pars autẽ inferior, quę incipit

Digitized by Google

incipit à Tiphereth & porro deorſum pergit, dicitur locus manifeſtus. Hinc patet, quod portio ſuperior, in qua ſunt ſex numerationes inferiores formativæ ſtatus priſtini, vocetur terra Jiſraëlis, ſicut dictum ſupra. Et hûc reſpiciunt Magiſtri noſtri, quum dicunt, quod corpus Adami fuerit de terra Jiſraëlis: cùm notum jam ſit, quod corpus deſignetur per literam Vav; litera Vav autem pertinet ad mundum formativum & ſex inferiores iſtius mundi, ut dictum ſupra.

§. 18. Sed à medietate corporis & porro deorſum corpus ejus ſpectabat ad quatuor primas Mundi factivi priſtini, quæ nunc ſint quatuor ultimæ creativæ; vocanturq; transjordanitica & Syria, ut dictum ſupra.

§. 19. Pedes igitur Adami ſpectant ad ſex inferiores mundi factivi priſtini, quæ nunc ſunt ſex primæ formativæ, & vocantur terræ extraneæ: unde dicuntur deſumpti pedes protoplaſtæ in dicto illo Magiſtri noſtri p. m.

§. 20. Quia autem pedes dividuntur in tres articulationes, unde liquet quomodo duæ articulationes ſupremæ, quibus pedes annectuntur corpori, quæque vocantur poſteriora hominis, referantur ad terram Babel & Akra de Agnir, quæ ſunt loca profundiora & propinqua ſatis terræ Jiſraëliticæ, ſicut nates proximè adjacent corpori, quod terra Iſraëlitica dicitur, prout dixerunt Magiſtri noſtri p. m. Ad locum Thren. III, 9. *Circumſepſit vias meas lapide exciſo.* Quod etiam patet è Talmude Hieroſolymitano; & adhuc clarius ex hiſtoria illa, de quodam, cui, cum araret, aufugit vacca ſua uſque in Babel, quam inſecutus ſit una die: ubi cûm voluiſſet reverti, viam reperire non potuerit.

§. 21. Quatuor reliquæ articulationes inferiores duorum pedum Adami longius protrahuntur in terras alias remotas uſque ad finem ſex inferiorum factivarum ſtatus priſtini, ubi jam ſunt ſex primæ formativæ, ut dictum ſupra.

§. 22. Hinc jam liquet, quomodo protoplaſtes in ſe comprehenderit totum hunc mundum à terra nimirum Iſraëlitica uſque ad Babelicam & porro: Item quod tres mundi inferiores omnes in illo fuerint juxta ſtatum ſuum priſtinum, quamvis longè fuerint altiores quam nunc. Unde ſatis intelligi poteſt excellentia Adami prototoplaſtæ, in qua conditus fuit etiam quoad corpus ejus: unde etiam Angeli Regem eundem ſupra ſe conſtituere voluerunt & calcanei ejus obtenebrarunt Orbem ſolarem. Patetque, quomodo cum conderetur, Caput ejus gutturque & collum fuerit in Paradiſo; & corpus ejus in reliquo mundi tractu.

Cap. XVII.

§. 1.

Poſtquam jam expoſuimus gradus mundorum, quo tempore condebatur Adam, nec non excellentiam ipſius ſub ſtatu integritatis, jam porro ſciendum, quod non omnia tempora ſint æqualia, ſed in plura minuta ſubdividenda. Hæc enim quæ diximus de eo tempore intelligenda ſunt cum crearetur.

§. 2. Poſt-

Digitized by Google

§. 2. Poſtmodum vero, cum ſcriptura dicit Gen. II, 15. *Et accepit Deus hominem, & poſuit eum in horto Eden.* Tunc novum additamentum excellentiæ in ipſo apparet, præ ſtatu illo, in quo creatus erat.

§. 3. Alia deinde ſubſequuntur tempora poſtquam peccaſſet, penitusque expulſus eſſet è Paradiſo. Et ſimiles temporum differentiæ dantur plures, de quibus in ſequentibus. Et huc pertinent, quæ dixi in Tract. de Sabbatho; quod nempe plurimæ ſint mutationes & aſcenſiones mundorum.

§. 4. Cum enim Adam creatus eſſet tempore matutino diei ſextæ, quæ erat paraſceve: Tunc mundi in illo ſtatu erant, de quo diximus Cap. præcedenti. Jam vero notum tibi, quod commentati ſumus in Gen. I, 31. *Et fuit veſpera & fuit manè dies* הששי *ſextus*; ubi litera ה abundat, quia non adhibita fuit in denominatione cæterarum dierum. Et hoc ipſo denotatur, quod hora quinta Paraſceves ſupradictæ, quæ denotatur per ה iſtud abundans, major ſuperaddita ſit mundo ſanctitas; mundique inceperint in ſublimiores gradus aſcendere.

§. 5. Sic porrò eâdem Paraſceve inter veſperas, quod tempus numeratur inter annexa Sabbathi, ulterior fiebat aſcenſio mundorum ad loca ſublimiora prioribus.

§. 6. Sic porro nocte Sabbathinâ in ulteriores gradus aſcenderunt, quia tunc verum eſt Sabbathum.

§. 7. Sic circa diluculum & circa veſperam, nec non circa additamentum Sabbathinum, ubi ſumma fuit aſcenſio, quantô nimirum mundi opus habent gradu.

§. 8. Sciendum igitur, ut rectiùs hæc intelligantur, omnes mundos tàm emanativum quàm creativum, formativum atque factivum, ortum habere è ſecretione illa, & quaſi liquefactione in ſeptem Regibus facta, ubi quia non omnes ſcoriæ plenè ſeparatæ ſunt, mundi deſcenderunt è loco emanativo, atque proprio ſingulis, ita ut extremitas deſcenſus eorum illo loco eſſet, ubi nunc ſubſiſtunt: Ultima autem perfectio aſcenſus eorum eſt locus ille à quo emanârunt, ſicut expoſitum eſt parte quarta; quod nempe mundus emanativus incipiat à præcordiis Adami prioris, & poſtmodum reliqui mundi gradatim ſubſequantur. Unde nunc à nobis requiritur, ut mundos elevemus in ordinem ſuum primævum ſupra dictum, ita ut mundus emanativus totus redeat ad præcordia Adami ſummi uſque ad pedes ejus; & poſt eum mundi ſequentes, prout fuerunt tempore emanationis ſuæ.

§. 9. Jam ergo tradidimus, quod tempore creati Adami mundus formativus inciperet illo loco ubi jam eſt Microproſopus emanativus; mundusque factivus finem haberet, ubi finitur numeratio ſexta formativa moderna: ita ut quatuordecim numerationes vacuæ remanſerint, ubi habitaculum eſſet corticum. Quodque tunc Adam Protoplaſtes caput gutturque ſuum habuerit in Paradiſo; corpus ſuum in terra Jiſraëlitica, & pedes extra, in terris extraneis.

§. 10. Poſtquam autem creatus eſſet Adam Protoplaſtes, Deus benedictus eundem incluſit Paradiſo, quæ ſunt quatuor numerationes priores formativæ ſtatus priſtini. Ubi ordo aſcenſionis ita procedebat, ut Microproſopus aſcenderet in locum Macroproſopi emanativi.

§. 11. De iis autem quæ ſupra Microproſopum fuerunt, jam ſermo nobis non eſt, ſapienti enim ſatis perſpicuus erit ordo graduum illorum. Microproſopus igitur tum temporis major fiebat, ut eſſet Macroproſopus.

Et uxor Microproſopi emanativi aſcendebat in locum Patris, juxta illud Proverb. 3. v. 19. *Dominus in ſapientia fundavit terram.* Quoniam in Patre fundavit filiam. Et huc quoque pertinet locus Exod. 31. v. 14. *Et cuſtodietis Sabbathum, quia ſanctitas ipſa eſt vobis.* Notum enim, quod ſanctitas pertineat ad ſapientiam. Adhibetur autem particula הִיא ipſa eſt ſanctitas, i. e. uxor facta eſt ſanctitas ſive Pater, & non dicit הוא ipſe, quia ſic intelligi potuiſſet Microproſopus; quod fieri non debet: quia Microproſopus aſcenderat uſque in locum Macroproſopi emanativi, & Uxor ejus in locum Patris. Porro autem mundus creativus in locum Matris aſcenderat: ſicut notum eſt, quod Mater ſedem ſuam habeat in Throno, (i. e. mundo creativo.) Et formatio aſcenderat in locum Microproſopi, prout notum eſt, quod Microproſopus ſedem habeat in formatione. Et mundus factivus, qui decem habet numerationes ſecundum quatuor ſuas priores, aſcenderat in locum uxoris emanativæ, nempe poſt formationem, ut dictum cap. 16: Staturam nempe uxoris continere quatuor numerationes tantum. Notumque eſt, quod regnum ſedem habeat in rota, (i. e. mundo factivo.) Sex autem inferiores mundi factivi aſcenderant in locum ſex primarum creativarum. Unde patet, quod totum corpus Adami protoplaſtæ, nempe medietas quoque illius inferior incluſum fuerit intra Paradiſum, ita ut nihil extra Paradiſum remanſerit, qui eſt locus uxoris emanativæ, niſi tantum pedes ejus, qui conſiſtebant locô ſex priorum creativarum.

§. 12. Sex autem inferiores mundi factivi, quæ remanſerant extra emanationem, à Magiſtris noſtris bonæ memoriæ vocantur uterus prægnans ſeu propugnaculum civitatis: quia ſex iſtæ inferiores mundi factivi exteriora verſus prominent ad inſtar fœminæ prægnantis, cujus uterus extra corpus ejus prominet.

§. 13. Illo ergo tempore, cum conderetur Adam Protoplaſtes, locus vacuus erat pro corticibus, quantum 24 numerationes occupant, quæ ſunt 4 inferiores mundi creationis, & 10 formationis, & 10 factionis. Atque hoc eſt myſterium limitis Sabbathici nempe bis mille cubitorum. Atque hæc omnia contigerunt poſt horam quintam Paraſceves, quæ denotatur per He abundans loci citati.

§. 14. Veſpera igitur Sabbathi inter veſperas, quod nempe tempus eſt augmenti Sabbathini, adhuc ſublimius elevati ſunt omnes mundi, ita ut omnes continerentur & finirentur termino ſyſtematis emanativi moderni. Quod ut rectius intelligas, memineris eorum, quæ diximus part. 3. de Microproſopo, quod duas habeat à tergo ſuo uxores junctis tergis ipſi adhærentes, Leam nempe & Rachelem: ita ut pedes Leæ inſiſtant capiti Rachelis: & caput Rachelis incipiat circa partem poſticam cordis Microproſopi. Unde patet, quod Rachel, quæ Regnum vocatur, & vera eſt uxor Microproſopi, junctis tergis ipſi adhærens, majorem non habeat locum pro ſtatura ſua, niſi quatuor numerationes, quæ ſunt ſuperatio, gloria, fundamentum & regnum Microproſopi tantùm; adeoque ſtatura ejus ſit exigua.

§. 15. Quan-

Digitized by Google

§. 15. Quando autem junctis faciebus eidem obvertitur, tunc excreſcere poteſt proportione ſtaturæ ſuæ in decem numerationes plenarias.

Eadem igitur & hic fuit ratio, quoniam jam notum eſt, quod mundus formativus & factivus revera correſpondeant Microproſopo & uxori ejus: quoniam Microproſopus ſedem habet in animali (i. e. mundo formativô), & uxor in rota (Ezech. 1. v. 15. i. e. in mundo factivo). Patet ergo, quod die Paraſceves poſt horam quintam aſcenderit mundus factivus, quæ eſt uxor reſpectu Microproſopi ſive mundi formativi; & elevata ſit poſt tergum mundi formativi: quoniam mundus formativus locum ſortiebatur Microproſopi emanativi; & mundus factivus ſortiebatur locum uxoris emanativæ.

§. 16. Et ſicut uxor emanativa, quando junctis tergis adhæret Microproſopo, non poteſt extendi niſi quatuor ſaltem numerationibus, ſicut dictum eſt; ita è mundo factivo non aſcendebant niſi tantum quatuor primæ. Sed cum veniret tempus augmenti Sabbathini inter veſperas, ſicut dictum, tunc è virtute augmenri Sabbathini mundus factivus converti potuit ad formativum faciebus junctis: atque ſic tota factio continebatur intra locum ſyſtematis emanativi; ita ut omnes tres mundi inferiores jam eſſent perfectè ſancti.

§. 17. Patet igitur, quod tunc locus maneret vacuus atque inanis, quanta eſſet proportio trium mundorum inferiorum. Atque omnia hæc illo tempore fiebant à ſeipſo citra opem Adami protoplaſtæ; ita ut neutiquam opus eſſet opere quodam humano vel precibus ejus. Quod ſi autem Adam preces ſuas fudiſſet nocte Sabbathina, precationem nempe veſpertinam, cauſari potuiſſet operibus precibusque ſuis, ut mundi adhuc aſcendiſſent altiùs, inque gradus ſublimiores.

§. 18. Et ſic quoque, ſi preces fudiſſet tempore matutino & pomeridiano & veſpertino diei Sabbathi, mundi adhuc ſublimius aſcendiſſent; quoniam omnes preces & aſcenſiones illæ diverſæ ſunt, & altius ſemper aſpirant, donec tandem tempore pomeridiano diei Sabbathi per preces ſuas mundi in ſummum uſque gradum elevati eſſent, nimirum in locum ſuum priſtinum, de quo ſupra, ut nimirum mundus emanationis circa præcordia Adami ſummi locum ſuum inveniſſet, ubi gradus eſt ſupremus omnium, ejusque radix ultra quam ſcandi nequit.

§. 19. Neq; jam locus eſt deſcribendi in ſpecie omnes gradus aſcendendi, & quomodo per ſingulas preces promoti fuerint. Sufficiat enim breviter dixiſſe, quod tempore pomeridiano cum ſacrificium veſpertinum offertur, aſcenderint uſque ad radicem ſuam, locumque genuinum.

§. 20. Quamvis autem dixerimus, hæc ita fieri debuiſſe; revera tamen facta non ſunt: nam tunc ſolum, ſi Adam non peccaſſet, ſic aſcendiſſent mundi, donec emanatio perveniſſet ad Adamum primum uſque, ſicut dictum eſt.

§. 21. Omne autem quod revera factum eſt, in hoc conſiſtit, quod nempe cum crearetur Adam, mundus creationis ibi fuerit, ubi nunc eſt Microproſopus emanationis: & poſt creationem ejus ab hora quinta & ulterius porrò ſic aſcenderint mundi, ut

Digitized by Google

Microproſopus venerit in locum Macroproſopi; & ſex inferiores mundi factionis illo loco remanſerint, ubi ſunt ſex priores creativæ juxta myſterium protuberantiæ civitatis.

§. 22. Quod ſi vero non peccaſſet Protoplaſtes, mundus quoque factivus converſus eſſet de facie ad faciem ad mundum formativum; ita ut omnes tres mundi inferiores omnino perveniſſent in ſyſtema emanativum. Atque deinceps per preces Adami mundi ſemper ulterius aſcendiſſent uſque ad radicem ſuam genuinam, de qua ſupra.

§. 23. Quoniam autem peccavit protoplaſtes, in cauſa fuit, quod non aſcenderint ulterius, nec facies ad faciem converterint mundus factivus & formativus: ſed potius eo uſque deſcenderunt de gradu ſuo, donec pervenerint ad locum hunc depreſſum, in quo nunc ſubſiſtunt, deſtructa domo ſanctuarii: quia mundus creationis multo depreſſior eſt, quam mundus emanativus, & adhuc inferior mundus formativus, nedum creativus.

Cap. XVIII.

§. 1.

Poſtquam jam deductum eſt, quis fuerit mundorum ſtatus ante peccatum Adami Protoplaſtæ: jam ulterius explicabimus, quomodo ſubſtiterint poſt peccatum Adami. Omnes enim deſcenderunt etiam è loco illo, in quo conſiſtebant tempore creationis Protoplaſtæ: nec ſufficit, quod non altius aſcenderint; ſed tota creatio è loco emanationis deſcendit, & eâdem adhuc inferior eſt formatio, nedum fabricatio: ita ut omnis locus trium illorum mundorum, qui vacuus erat atque inanis pro corticibus, ut nimirum hi eo remotiores eſſent à ſanctitate, expletus ſit, & nihil remanſerit vacui.

§. 2. Sique accuratè examinaveris corticum locum genuinum, proportio ejus reperietur 14 numerationum; quæ ſunt 4 ultimæ mundi formativi, & 10 mundi fabricativi; quantus erat tempore creationis Protoplaſtæ. Verum enim verò poſtquam Adamus à Deo introductus eſſet in Paradiſum, locus ille vacuus proportionem accipiebat 24 Numerationum, quæ ſunt 4 ultimæ ſyſtematis creativi, & 10 mundi formativi, totidemque factivi, ut dictum ſupra.

§. 3. Atque tunc non omnino implebatur vacuum hoc ſpatium à corticibus; quoniam verus corticum locus major non eſt, quam primævus ille proportionis 14 numerationum. Verum enim verò myſterium in eo conſiſtit, ut alibi quoque expoſuimus; quod nempe arbor cognitionis boni & mali fuerit in formationis ſyſtemate, nempe à medietate pulchritudinis, & porrò deorſum. Quod probè notandum. In reliqua vero parte ſuperiori, quamvis & ipſa eſſet vacua, nulli tamen cortices erant: ſed inibi nil erat niſi diſtantia illa, quæ eſt inter ſanctitatẽ & inter cortices omnino vacua; præterquam quod inibi inter ſanctitatem & cortices veſtigium aliquod eſſet ſanctitatis, quæ ibi exſtiterat primitus antequam abhinc aſcenderet. Atque hic locus vocatur limes Sabbathinus, quia eo uſque progredi licet. Unde patet, locum corticum ab initio ſaltem

Digitized by Google

ſaltem 14 numerationes exæquaſſe, quæ ſunt quatuor infimæ formationis, & 10 fabricationis.

§. 4. Atque hinc intelliges, quare in Tikkunim ſeu ſupplementis dicatur, mundum factionis eſſe locum corticum. Et ſic quoque in Sohar tract. Raja Mehimna ſect. Bo fol. 43. col. 1: Ubi poſtquam enumerantur 10 numerationes; & 10 gradus throni; & 10 catervæ angelorum, quæ ſunt mundus formativus; porrò inquit; atque iſtis ſui ſunt ſervi; quo pertinent Samael & omnes exercitus ejus. Atque ibi locum habet mundus factivus. Quod probè convenit cum eo, quod diximus, nempe de mundo fabricativo intelligendum eſſe locum illum; Prov. 5. v. 5. *Pedes ejus deſcendunt in mortem*: & illum totum intra cortices hærere: Cum mundus formativus, qui maſculinus eſt, & refertur ad Microproſopum, nihil habeat intra cortices, niſi pedes tantum. Unde Scriptura inquit Cant. 5. v. 3. *Lavi pedes meos, quomodo illos inquinabo.* Unde de Jacobo, qui deſignavit mundum formativum & literam Vav nominis Tetragrammati, dicitur Gen. 49. v. 33. *Et collegit pedes ſuos ad lectum, cum moriturus eſſet*: nec voluit, ut cortices, qui vocantur mors, haberent dominium in pedes ejus: unde retraxit eos, eosque surſum elevavit. Quo etiam pertinet prohibitio termini Sabbathici, quod nempe egredi non liceat extra limitem, quoniam aliàs, diebus profeſtis, ſuperatio, gloria, & fundamentum, qui pedes ſunt mundi formativi in locum corticum deſcendunt: Sabbatho autem cum mundi elevantur, in ſublime tolluntur, ne pedes illi in externis corticibus maneant, prout hoc expoſuimus in meditationibus de Sabbatho.

§. 5. Jamque excellentiam Adami Protoplaſtæ, quam habuit ante lapſum, ſatis intelliges: quoniam major erat, quam nunc eſt Metatron: quia caput Protoplaſtæ in ſyſtemate creativo erat, ubi nunc Microproſopus emanativus extat: & guttur atque collum ejus in quatuor primis mundi formationis erant, qui locus dicitur hortus Eden: corpus autem conſiſtebat in ſex ultimis formativis, quæ vocantur terra Jiſraëlis ſuperior: ubi nunc ſunt ſex primæ creativæ. Et pedes ejus ad ſex ultimas mundi factiones pertinebant, ubi nunc ſunt ſex primæ formationis.

§. 6. Jam vero poſtquam peccavit, totum corpus ejus tantum ad inferiora mundi factionis moderna pertinet, corpus nempe ejus ad terram Jiſraëlis materialem: & pedes ejus ad terras extraneas, ut dictum eſt; unde patet, quomodo de cœlo lapſus ſit Lucifer iſte auroræ filius. Jeſ. 14. v. 12.

§. 7. Quamvis autem dixerimus, quod Metatron pertineat ad mundum formativum: id tamen non intelligendum ſecundum literam: ſed caput ejus in mundo creativo eſt; corpus autem, quæ ſunt 6. extremitates ejus juxta numerum literarum nominis מטטרון, eſt in mundo formationis & pedes ejus in mundo factionis: idemque planè eidem evenit, quod Protoplaſtæ ante lapſum; cujus ſtatura extendebatur per omnes tres mundos inferiores.

Digitized by Google

§. 8. Magna tamen inter eos eſt differentia. Quoniam Adam Protoplaſtes ſtatura ſua tria hæc ſyſtemata comprehendit, quatenus ſurſum aſcenderant, ut ſupra dictum eſt; quod nempe mundus creativus aſcenderit in locum Microproſopi emanativi, & ſic porro, ut ſupra dictum eſt, quæ erat excellentia infinities admiranda. Sed Metatron, quamvis eosdem tres mundos contingat, ſicut Protoplaſtes, id tamen eatenus ſaltem fit, quatenus deſcenderunt in locum corticum: ubi lumen illorum poſt hunc illorum deſcenſum atque lapſum in extremum uſque gradum diminutum eſt.

§. 9. Alia quoque hic occurrit diverſitas; quia tota illa excellentia Protoplaſtæ competebat illo tempore, quo creabatur, antequam nimirum præceptum accepiſſet de fundendis precibus, & colenda terra. Sicut dictum eſt Gen. 2. v. 15. *Ut eundem coleret & cuſtodiret.* Poſthac enim per preces mundos admirandis modis extollere potuiſſet, ut dictum ſupra cap. 17.

§. 10. Hic autem ſcienda eſt ratio, quare Metatron, qui eſt Chanoch, dignus fuerit, tres mundos conſequi inferiores; etiamſi non in illo gradu, de quo dictum ſupra? nimirum, quia ſplendorem illum ſupernum, quem perdebat Adam Protoplaſtes, cum peccaret, accepit Chanoch: & propterea Chanoch dignus fuit eâdem hac excellentia.

§. 11. Quod ut eò rectius intelligas, breviter hic explicabo locum quendam è Sohar ſectione Kedoſchim fol. 83. col. 1. in Tract. Raja Mehimna: cujus verba ſunt hæc: *Corpus Adami Protoplaſtæ, quamvis de pulvere fuit, non tamen fuit de pulvere terreno, ſed de pulvere templi ſuperni,* &c. Et porrò: *Adam de iſto mundo nihil omnino habuit,* &c.

§. 12. Senſus breviter hic eſt, quod tempore creationis pulvis ejus deſumtus non fuerit de ſanctuario hoc inferiore iſtius mundi: ſed de pulvere ſanctuarii ſuperioris, per quod myſticè intelliguntur tres mundi inferiores ſecundum ſtatum ſupradictum. Unde etiam dicitur, quod nullo modo fuerit de hoc mundo: *ſed quod juſtus quidam congreſſus fuerit cum uxore ſua:* id eſt myſterium Microproſopi & uxoris ejus de mundo emanativo, qui copulam illam maritalem perfecit, ut conderetur Adam, quæ eſt tota coagmentatio trium mundorum inferiorum ſub emanatione contentorum, *Factumque eſt corpus aliquod, cujus ſplendor major fuit, quam omnium Angelorum ſupernorum,* i. e. non tantum caput ejus fuiſſe de mundo creativo; ſed & corpus ejus fuiſſe de mundo formativo, qui vocatur mundus Angelorum, ſicut notum eſt. Et quoniam mundus formativus tunc temporis longè ſublimior erat eô loco, ubi nunc eſt; hinc patet, quod corpus ejus ſplendidius fuerit, quam omnes iſti Angeli, quamvis etiam ſint de mundo formativo. *Sed quia peccavit, obtenebratus & diminutus eſt penitus* &c. Senſus eſt, quod primo quidem tam magnus fuerit, ut ſtatura ejus extenderetur per omnes tres mundos, creativum, formativum, & factivum: deinde autem diminuerit ſeipſum, quia nempe membra ejus ab ipſo delapſa ſunt, ut dictum ſupra cap. 14. Hinc etiam dicitur, quod tenebris obductus ſit, ut indicetur mundos delapſos eſſe deorſum, & lumine ſuo priſtino privatos, ut dictum ſupra. *Atque tunc*

opus

Digitized by Google

opus habuit corpore alio, quod è cute eſt atque carne. Quod eſt corpus materiale illud, quod ab hoc mundo accepit, ſicut ſcriptum eſt: Gen. 3, v. 21. *Et fecit ipſis Deus tunicas de pellibus.* Per illas enim tunicas pelliceas myſticè intelligitur corpus hoc brutale, quod nunc habemus poſt peccatum: quod probè notes. Antehac enim non erant pelliceæ & materiales iſtæ tunicæ. *Donec veniret Chanoch.* Senſus eſt, quod Chanoch, cum veniret, acceperit ſplendorem illum ſupernum Adami Protoplaſtæ; & propterea factus ſit angelus Metatron. Ubi nihilominus tamen minor fuit, quam initio eſſet corpus Adami, antequam peccaret, ut dictum ſupra. Hinc quoque intelligitur, quod ſequitur, *tali copula maritali, quam exercebat juſtus ille cum uxore ſua, non inventa fuit ſimilis, nec antea nec poſtmodum.* Id eſt, quamvis poſtea veniret Chanoch; nihilominus Adamo Protoplaſtæ non erat ſimilis, dum eſſet in ſtatu integritatis.

§. 13. Hinc quoque intelligitur illud, quod ſcribitur in Sohar ſectione Veethchanan fol. 223. *Arbor quædam magna atque inſignis inſita eſt & copulata cum fronde quadam pulchra* &c. Ubi intelligitur Microproſopus & uxor ejus de mundo emanationis cum copularentur ad producendum corpus Adami, quod in ſe continebat tres mundos ſub Microproſopo & uxore ejus è mundo emanativo contentos. *Produxit ſpiritum quendam occultum* &c. hoc eſt, myſterium illius ſplendoris ſuperni, quæ ſunt Pſyche, Spiritus & Mens emanativæ, ut dictum ſupra. *Et per hunc regem eum conſtituit ſuper omnem mundum.* Qui ſunt tres mundi, creativus, formativus & factivus, ut dictum ſupra; cum ageretur de 6000 illis annis. *Et præfecturam accepit ſuper illam arborem* &c. *poſtquam autem peccaret; Rex illum ſpiritum iterum ad ſe recepit*, i. e. abſtulit ab eo ſplendorem illum ſupernum; qui reconditus fuit in fœminam emanativam, quod ipſum eſt, quod porro inquit: *Et animal illud accepit eum.* Notum enim, quod ipſa vocetur (animal, nec non) manus: & ibi eſt depoſitio ſpirituum, unde dicitur: Pſal. 31. v. 6. *In manum tuam commendo ſpiritum meum. Tunc præparavit vas aliud, illudque poſuit inter angelos ſanctos.* Ubi myſticè intelligitur Chanoch, qui accepit ſplendorem illum, ut perfectè commorari poſſet inter illos angelos mundi formativi: & per illum ſplendorem factus eſt rex ſuper eosdem: ſicut notum eſt, quod Metatron myſticè denotet Regem Angelorum, ut dicitur in ſupplementis: & in Sohar ſectione Veetchannan, ubi dicitur: *Et regem conſtituit eum ſuper mundum* &c. Porrò ſequitur loco citato: *Extracta fuit poteſtas* i. e. ſplendor ille ſupernus *de illo vaſe*, quod eſt corpus Adami materiale, quod vocatur nomine tunicarum pellicearum. Hinc pergit: *De illo vaſe veſtimenti: & poſtmodum abſcondebatur in pulvere.* Quia enim corpus illud erat materiale, hinc morti ſubjectum erat & ſepulturæ, ut ibi purificaretur, ut notum eſt. Atque ſic capitulis his præcedentibus materiam hanc inſignem de excellentia Adami ante lapſum ſatis explicuimus.

Digitized by Google

Cap. XIX.

§. 1.

JAm ad id convertemur, quod promiſimus ſub finem cap. 13. quæ nimirum ſit ratio illarum animarum, quæ ablatæ ſunt ab Adamo, & quæ in illo remanſerunt. Sed quia ibi jam expoſitum eſt, quod omnis ſpecies animarum, quæ de mundo emanativo eſt, vocetur ſplendor ſupernus, ſicut etiam dicitur in Sohar Cantici Canticorum: Iſte ſplendor ſupernus autem ab Adamo ſeceſſit; cum conſtaret è Pſyche, ſpiritu, mente & mentis mente, quæ ſunt regnum, Microproſopus, mater intelligendi & ſapientia. Hinc nunc ſciendum eſt, quod omnia lumina ſibi invicem involvantur, ut unum quaſi ſit veſtimentum alterius à gradu ſummo uſque ad imum, ſicut dictum eſt part. 2.

§. 2. Unde patet, quod Mens mentis emanativa veſtiatur & involvatur uſque ad finem mundi factivi. Et eam ſuperintegit Mens emanativa, quæ etiam involuta eſt uſque ad finem mundi factivi, atque ſic porro quoque Spiritus & Pſyche: quæ ſuo quidem loco incipiunt, ſed cum fine demum mundi factivi finiuntur, ita ut gradus unus ſit veſtimentum alterius. Et in omni lumine, & numeratione & membro continentur omnes illæ ſpecies ſplendoris ſuperni ſecundum omnes ſuas particularitates. Eodemque modo ſe habent Mens, Spiritus & Pſyche trium mundorum inferiorum, quod planum eſt per ſe.

§. 3. Quamvis ergo dixerimus, hunc vel illum quandoque aſſequi poſſe ſplendorem ſupernum, quandoque mentem, vel ſpiritum, vel Pſychen, &c. id tamen intelligendum eſt ſecundum hanc ipſam ſpeciem, in qua quisque eſt, & ſecundum locum ejus debitum, quod notandum eſt quàm maximè.

§. 4. Scito etiam, quod Mens mentis de ſplendore ſuperno nondum data fuerit ulli creaturarum in mundo: quodque rex Meſchiach ſaltem eandem aliquando accepturus ſit. Unde de illo dicitur Jeſa. 52, v. 13. *Ecce ſervus meus prudenter aget, ſervus meus elevabitur & extolletur* &c. Ubi dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Extolletur plus quam Abraham, & plus quam Adam Protoplaſtes poſt peccatum ſuum: ſublimior enim quam Adam Protoplaſtes ante lapſum ſuum fieri non poteſt: quia Protoplaſtes uſq; ad ſapientiam & mentis mentem pertigit cum omnibus reliquis uſque ad ſpeciem Pſyches. Moſcheh autem tantum Spiritum & Mentem accepit de ſplendore ſuperno, quæ ſaltem eſt notio Daath ſeu cognitionis: Jamque notum eſt antea, quod ille in ſpecie veſtitus fuerit per poſteriora fundamenti intelligentiæ, ut dictum part. 2. ad dictum illud Ex. 33, v. 23. *Poſteriora mea videbis.* Et huc pertinet myſticum illud, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ in Miſchnah: ſi nulla eſt cognitio, nulla eſt Binah ſeu informatio; & ſi nulla eſt informatio, nulla eſt cognitio. Patet ergò, quod radix Moſis fuerit Daath ſeu cognitio, niſi quod dignus quoque fuerit poſterioribus de Binah. Unde mirum tibi videri non debet, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Mirum tibi videri non debet, Moſen dignum fuiſſe gradu Intelligentiæ juxta notionem ſcil. mentis. Mentis igitur mentem, quam non aſſecutus eſt Moſes, aſſequetur Rex Meſſias.

§. 5. Et

Digitized by Google

§. 5. Et hoc ipſum eſt, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: quod nempe Moſes ipſe futurus ſit Meſſias, juxta dictum illud Mich. 7. v. 15. *Sicut in diebus exodi ex Egypto exhibebo illi miracula.* Quo etiam pertinet dictum illud Gen. 49, v. 10. *Donec veniat* שִׁילֹה; hæc enim vox Schiloh eundem numerum habet ac מֹשֶׁה: Niſi quod tunc graduſi adhuc aſſequetur ſublimiorem, Mentis nempe mentem.

§. 6. Porro etiam jam notum eſt de omnibus illis, de quibus diximus, quod digni fuerint ſive mente, ſive cognitione, ſive ſpiritu, ſive Pſyche mundi emanativi, quod illis omnino incipiendum ſit ab imo, nempe à fine mundi factionis uſque ad dictam illam ſpeciem, nimirum ſecundum myſterium graduum. Quoniam impoſſibile eſt, adipiſci ſuperius citra inferius.

§. 7. Quare autem Kain & Hebel acceperint Pſychen emanativam, & animæ Patriarcharum fundamentum quoque habuerint in emanatione, nimirum quoad ſpiritum, qui eſt Microproſopus emanativus, ita ut Abraham ad benignitatem; Jitzchak ad ſeveritatem; Jaacob ad pulchritudinem; & Moſcheh ad cognitionem applicentur; de his infra ſequentur plura.

§. 8. Adam verò omnia in ſe continuit; benignitatem nempe, ſeveritatem, pulchritudinem & regnum; omnia inquam ſimul. Notionem mentis autem de ſplendore ſuperno accepit Chanoch, eaque dignus factus eſt: unde poſtmodum evaſit in Angelum; eſtque Metatron rex omnium Angelorum, ut dictum eſt cap. 18. Unde hæc ſpecies vocatur Dominus mundi: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ ad locum illum Pſal. 104, v. 31. *Sit gloria Domino in æternum.* Quod nempe eundem verſum dixerit Dominus mundi. Ubi quoque dicunt, quod vox לְעוֹלָם pertineat ad emanationem. Unde ipſe ſit Princeps mundi, i. e. illius ſyſtematis, quod in ſe continet tres mundos inferiores, de quo expoſuimus dictum illud de 6000 annis ſupra cap. 14. Unde quoque dominium habet in omnes mundos.

§. 9. Jamque notum eſt, quod Mens Adami in ſpecie, quæ de emanatione erat, major fuerit angelis, ut dictum ſupra, (unde mens illa ſuper omnes mundos dominium habuit.)

§. 10. Hic autem reſpondendum eſt ad objectionem aliquam notabilem à Philoſophis gentilibus factam; quomodo nempe dici queat Chanochum eſſe Metatronem; cum concipi nequeat, quis tempore illo, cum in mundo eſſet, mundi Dominus fuerit? Reſponſio autē peti poteſt ex illis, quæ adducuntur in Sohar ſect. Noach in Toſiphthah: quod nempe quilibet juſtus duos habeat ſpiritus, unum inferius, & unum ſuperius: quo pertinet myſticum illud, cum nomen aliquod in ſacris bis vocatur, ut Abraham; Abraham: Moſcheh; Moſcheh &c. Ille igitur ſpiritus Chanochi, qui ſuperius erat, tum temporis erat Princeps mundi, & ille vocatur Metatron: poſtmodum autem iſte ſpiritus ejus inferior aſcendit, & aſſociatus fuit ſuperiori. Quod probe notandum.

§. 11. Spiritus autem ſplendoris ſuperni de mundo emanativo traditus fuit Eliæ Prophetæ, juxta illud 2. Reg. 2, 15. *Quievit ſpiritus Elijahu ſuper Eliſcha.* Unde & ipſe factus eſt angelus in cœlo, ſicut Chanoch.

Digitized by Google

§. 12. Pſychen autem emanativam de ſplendore illo ſuperno Adam hæreditario tradidit Caino & Hebeli filiis ſuis. Notum enim, quod Adam prius peccaverit, quam nati ſint Cain & Hebel: unde poſtmodum virtute Pſyches emanativæ prodierunt Cain & Hebel, ut dictum cap. 14. Ut nempe reſtituerent aliquid de peccato Adami, quo permixtum eſt bono malum. Quare Cain & Hebel conſtabant è bono & malo ſpurcitiei ſerpentinæ, ut paulo poſt dicetur.

§. 13. Datur tamen ſpecies alia, quæ relicta eſt in Adamo ipſo, unde nimirum prodierunt Patriarchæ, ut dictum ſupra Cap. 14. Omnes vero reliquæ animæ delapſæ ſunt ab Adamo & immerſæ ſunt corticibus, ut ſupra dictum Cap. 12, & 13. Et ab illis proveniunt omnes quaſi animæ omnium hominum in mundo.

§. 14. Ex breviſſima hac declaratione liquet, nullam dari animam, quæ non in ſe contineat omnes gradus ab pſyche factiva uſque ad ſingularem emanativam: ita tamen, ut acquiri non poſſit ſuperior, donec acquiſita ſit inferior.

§. 15. Porro etiam animæ dantur novæ, quæ non contentæ fuerunt in Adamo: & dividuntur in duas ſpecies, quarum una eſt earum, quæ ſunt de mundo emanationis: quæ non venient in mundum niſi poſt reſurrectionem. Et altera eſt earum, quæ fuerunt de tribus mundis inferioribus, quæ tamen etiam delapſæ ſunt intra cortices per peccatum protoplaſtæ: & prodire poſſunt in mundum hunc.

§. 16. Porro tandem aliæ dantur animæ, quæ in protoplaſte comprehenſæ erant, quæ etiam dividuntur in plures ſpecies. Quoniam ſpecies ſplendoris ſuperni de emanatione non immerſæ fuerunt corticibus, ſed tantum ſeceſſerunt ab Adamo. Atque hinc mens data eſt Chanocho; & Spiritus Eliæ; & pſyche Caino & Hebeli. In altera ſpecie trium nempe mundorum inferiorum etiam certæ ſunt notiones, quæ pertinuerunt ad Chanochum & Eliam & Cainum atque Hebelem: Et cuilibet ſua tradita eſt ſpecies.

§. 17. Item aliæ ſunt ſpecies, quæ in Adamo manſerunt pro ipſa neceſſitate ejus, donec moreretur. Et porro aliæ quæ ab ipſo ſeceſſerunt. Atque aliæ quæ ab ipſo delapſæ ſunt propter peccatum ejus, & deciderunt in profundum corticum, à quibus maxima pars hominum in mundum venit, vide Cap. 14. & 17.

§. 18. Alia autem vice à Magiſtro meo audivi, quod nempe quinque radices animarum, quæ ſunt, ſingularis, vitalis, mens, ſpiritus & pſyche, quæ reperiuntur in ſingulis mundis, emanativo, creativo, formativo & factivo aliter diſtribuantur: Ita ut ſingularem de ſplendore ſuperno acceperit Chanoch: & vitalem Adam: mentem vero Chavvah & ſpiritum Hebel, pſychen vero Cain; Et hæc omnia de ſplendore ſuperno, qui pertinet ad emanationem. Aque eodem modo deinde iiſdem additæ ſunt omnes reliquæ ſpecies trium mundorum inferiorum. Quô poſitô merito Hebel prior naſci debuiſſet quam Cain. Verum enim vero quia Adam peccavit, atque hinc robur acceperunt Cortices, qui proveniunt à ſeveritate: Hinc prius manifeſtata eſt ſpecies, quæ de uxore eſt, unde Cain. Quo pertinet illud Pr. 12, v. 4. *Mulier fortis corona mariti ſui.* Capitulis autem ſequentibus prolixius diducetur omne id, quod ad Cainum & Hebelem ſpectat, & quare Cain fuerit primogenitus. Summa hûc redit, quod omnes illi quinque in ſe con-

Digitized by Google

continuerint omnes ſpecies animarum quæ in mundo ſunt, omnesque ab illis dependerint: Niſi quod quædam illarum fuerint de factione, quædam autem aſcenderint in formationem, & ſic porro. Capitulis autem ſequentibus, juvante Deo, declarabimus, quicquid dici poteſt de Chanocho & Elijahu, de Caino & Hebele & Adamo atque ſimilibus; ſingula ſc. loco debito.

Cap. XX.

§. 1.

ANtequam illud explicemus, quod promiſimus Capite præcedente, nimirum de Chanocho, Elijahu, Caino & Hebele, &c. prius quædam præmittemus, quæ ad ipſas animas pertinent: ut deinde reliqua eo facilius intelligantur. Jam igitur expoſitum eſt, quod in qualibet anima quinque contineantur ſpecies, ſingularitas nempe, vitalitas, mens, ſpiritus & pſyche: quodque in ſingulis quatuor mundis reperiantur quinque ſupradictæ ſpecies. Præmiſimus etiam Capite præcedente; quod inter omnes hos animarum gradus alter alterius ſit veſtimentum, ita ut, verbi gratia, pſyche de mundo factivo extet ſola: & ſic ſolus quoque ſpiritus de mundo formativo: qui tamen ſpiritus abſcondatur intra pſychen factionis: ita ut intra hunc ſpiritum lateat mens factionis, quæ ſublimior eſt quam pſyche factionis. Et ſic quoque ſpecies de creatione abſconduntur intra ſpiritum formativum, quæ ulterius extenduntur uſque ad finem totius mundi factivi, ita ut in mundo factivo ſint pſyche, ſpiritus & mens de creatione, formatione & factione. Atque ſic etiam pſyche emanationis abſconditur intra mentem creationis, pariterque extenditur uſque ad finem mundi factionis. Ita ut hâc ratione in factione reperiantur quatuor partes: nimirum pſyche factiva; & intra illam ſpiritus formativus, & intra illum mens creativa, & intra hanc pſyche emanativa. Quæ omnia abſconduntur & includuntur in ſyſtemate factivo, ſpecies ſc. intra ſpeciem. Ita tamen ut ea omnia ibi non vocentur niſi pſyche tantum: Diſtincta tamen gradibus quatuor ſuorum ſyſtematum, emanativi ſcilicet, creativi, formativi, & factivi, quæ omnia ſunt in factione ipſa. Ut hâc ratione omnes ſpecies quatuor mundorum etiam emanativæ reperiantur in factione. Et hæc non ſunt, emanatio, creatio, formatio & factio illa ſub notione factivâ, nempe ſapientia, principium intelligendi, Microproſopus & uxor ejus ſyſtematis factivi; quippe quæ omnia ad factionem ipſam ſpectant: Verum id quod diximus, eſt vera emanatio ipſa, quæ manifeſtatur intra factionem. Et ſic quoque creatio & formatio ipſa. Unde patet, quod ſi anima quædam ſit de ſpecie pſyches hujus emanativæ, quamvis recondita ſit intra factionem ipſam, ita ut etiam vocetur pſyche factiva, major tamen ſit quam mens creativa, quamvis ſub nomine pſyches emanativæ non extet. Quoniam pſyche illa emanativa vera, non poteſt prodire in hominem, donec in ipſo fuerint pſyche, ſpiritus & mens de factione, formatione & creatione: Tunc enim revera in ipſo apparet pſyche regni emanativi.

Digitized by Google

§. 2. Quod ſi ergo homo meretur accipere pſychen factionis; tunc ſpiritus quidem formativus intra hanc factionem latet, ſicut & mens creativa intra formationem, quatenus hæc includitur factioni; & pſyche emanativa intra mentem creativam latentem intra formationem, quatenus eadem abſconditur in factione; ita ut pſyche emanativa ſit intra mentem creativam, & hæc intra formationem, & formatio intra factionem: Hæc omnia tamen aliter non vocantur niſi tantum nomine pſyches factivæ; niſi quod hæc omnes illas ſpecies intra ſe contineat magis ſemper magisque in interioribus ſuis abditas atque abſtruſas, donec perveniatur ad notiones emanativas inibi deliteſcentes.

§. 3. Utque hoc melius intelligas, ſcito quod in ipſa factione veſtis quædam ſit quæ vocatur factio. Et in illa quatuor ſunt ſpecies, emanatio nempe, creatio, formatio & factio, quæ ſunt notiones patris & matris & Microproſopi atque uxoris ejus inibi exiſtentium. Deinde ibidem veſtis adhuc intimior eſt, quæ vocatur formatio; quæ eſt lux ſyſtematis formativi, quæ deſcendit ut includatur luceatque in factione. Et ſic in eadem quoque ſunt quatuor ſpecies ſyſtematicæ, eodem modo, quo dictum antea. Atque ſic veſtis intra veſtem latet, donec perveniatur ad intimum factionis, quæ eſt lux emanativa abſcondita intra ſupradictas ſpecies veſtesque omnes: eademque non minus in quatuor ſua ſyſtemata dividitur, ſpectantia ad factionem.

§. 4. Dantur ergo animæ quædam, quæ totæ proveniunt à partibus omnium extremis mundorum, ita ut, exempli gratia, homo primò accipiat pſychen de externa parte factionis juxta omnes quinque ejus ſpecies, quæ ſunt ſingularitas, vitalitas, mens, ſpiritus & pſyche: Deinde accipiat ſpiritum de externa parte formationis: Et ſic porro donec accipiat pſychen externam ab emanatione. Hæc tamen ſemper intra ſe invicem deliteſcunt: donec tandem reperiatur anima quædam, quæ ſit ab intima parte totius factionis, quæ vocatur pſyche emanativa latens intra factionem: Eamque accipiat juxta quinque gradus ſpeciales, ſingularitatem nempe, vitalitatem, mentem, ſpiritum atque pſychen, quæ omnes vocantur, pſyche factiva: atque ſic porro accipiat ſpiritum de intimis partibus formationis, qui nempe eſt ſpecies emanationis inibi latentis: atque ſic procedat donec accipiat pſychen de Regno emanativo ipſo, quæ ſumma eſt atque intima.

§. 5. Hinc patet, plurimos dari homines, qui non niſi pſychen tantum de mundo factionis accipiunt: de quibus dici nequit, quod aſſequantur pſychen emanativam. Et ſic porro dantur alii, donec aliquis inveniatur, qui hanc ipſam pſychen factivam aſſecutus ſit, quæ eſt de ſpecie emanativa ipſa ibidem exiſtente. Atque talis multo major eſt quam ille, qui eandem tantum aſſecutus fuerit uſq; ad creationem inibi latentem; emanatione ſepoſita. Quæ omnia jam ſunt plana & omnino notanda, quia iisdem pluries opus erit.

§. 6. Cum ergo in omnibus animabus dictæ iſtæ notiones reperiantur: Deq; Caino & Hebele dictum ſit, quod acceperint pſychen emanativam. Hoc ita intelligendum eſt, quod omnes ſpecies emanativas, quæ ſunt in ſyſtemate factivo, & omnes ſpecies emanativas ſyſtematis formativi, & omnes ſpecies ſyſtematis creativi ad iſtam Pſychen emanativam pertinentes, atque deinde ipſam quoque Pſychen emanativam per ſe acceperint;

Digitized by Google

perint; iſtæque omnes ad Pſychen illam emanativam pertineant. Quod probè notandum. Et quicunque tales animas accipiunt, de illis dicitur, quod accipiant animam Kaini & Hebelis: de quibus plura cap. 21.

§. 7. Patet igitur, quod tota illa ſpecies Kainitica & Hebelica ſit ſpecies Pſyches: (quod eſt regnum;) quocunque loco fuerint; quamvis Kain Pſychen hanc radicaliter obtineat, Hebel autem proceſſerit à Microproſopo, ſicut dictum eſt cap. 19. quamvis tantum aſſecutus ſit gradus ſuos uſque ad Microproſopum regni: de quo plura cap. 21.

§. 8. Et iſtæ ſpecies Caini & Hebelis vocantur animæ quadantenus novæ, reſpectu revolutionum, ut dictum ſupra cap. 7. & 8. Quamvis & aliæ ſint notiones in Cain & Hebel, quæ non ſunt novæ, ſuntque ut reliquæ animæ, ut pluribus dicam infra cap. 21.

§. 9. Sicut autem ſeſe habet Pſyche emanativa, ut reperiatur in omnibus ſyſtematibus; & in omnibus exiſtat ſub ſpecie Pſyches, quamvis pertineat ad genus emanativum: ita quoque res ſe habet cum ſpiritu emanativo, ut contineatur in omnibus ſyſtematibus, quanquam ubique ſub notione ſpiritus emanativi: & ſic quoque in cæteris ſpeciebus emanativis, quæ ſunt ſingularitas, vitalitas, mens, ſpiritus & pſyche.

§. 10. Porro id repetendum, quod ſupra dictum cap. 3. nimirum in homine dari 248 membra & 365 vaſa, quæ ſunt 613 præcepta; quot ſunt radices animarum. Ubi in ſingulis membris tres porrò ſunt notiones; nimirum caro, vaſa & oſſa; quæ tamen vaſa non ſunt è numero illorum 365, ſed tantum ſunt extremitates nervorum & venarum, quæ extenduntur & abſorbentur in carnem, ita ut termini earum ipſa fiant caro, ut notum eſt Anatomicis: & venæ plenæ ſunt ſanguine, unde ſanguis effunditur, inque carnem inſeritur, ita ut hinc quoque alimentum redundet pro carne. Ubi viliſſima trium horum eſt ſpecies carnis; & poſtmodum vaſa, quia ex illis carni nutrimentum attrahitur; eædemque diſperguntur per omnia membra, ut hæc uno nexu cohæreant. Species autem oſſium præſtantiſſima eſt omnium ob notionem medullarum in illis contentarum, & non ob notionem ipſorum oſſium. In ſingulis ergo ſpeciebus iſtis, carne nempe, vaſis & oſſibus dantur ſcintillæ ſtudioſorum, & aſcetarum, & œconomorum, & plebejorum: ipſa autem radix vera ſunt diſcipuli ſapientum ſeu ſtudioſi: reliqui autem omnes ceu folia tantum ſunt & cortices; ut dictum ſupra cap. 4.

§. 11. Porrò quoque ſciendum, prout etiam jam dictum eſt part. 2; in 10 quoque numerationibus dari quaſi oſſa & vaſa; quæ ſunt partes ipſarum internæ atque externæ. Atque ſic quoque invenimus, quod in Microproſopo ſint cerebra: itemque quinque benignitates, quæ continentur in Daath ſeu cognitione ejus, quæ deinceps extenduntur per totum corpus ejus: unde & in ipſo deprehendimus carnem, & vaſa atque oſſa, quæ ſunt notiones exterioritatis. Deinde tamen etiam natura quædam interior datur, quæ ſeſe extendit in omnes notiones exterioritatis, nimirum in carnem, in vaſa atque in oſſa.

§. 12. Jam quoque noſti, quod lumina in corpore non ſemper ſint ſub notione propria, quia interdum, exempli gratia, membrum capitis reperitur in interioritate brachii,

Digitized by Google

chii,& ita deinceps. Prout explicuimus tract. de homine & arbore cognitionis, quomodo nimirum ille in cauſa fuerit, ut Daath ſeu cognitio Microproſopi deſcenderit in Pulchritudinem,& intra duos ejusdem humeros. Unde intelliges, quæ jam diximus, & quæ porrò dicemus de Caino & Hebele cap. 22.

§. 13. Et hinc patet, quod aliquando in anima quadam, quoad exteriora, ſit membrum unum,& quoad interiora membrum quoddam aliud, ſive majus ſive minus.

§. 14. Sciendum etiam, ſicut & part. 2. deductum eſt, quod in Microproſopo ſit notio quædam imaginis, quæ zelem dicitur, nempe lux ambiens lucem quandam internam: ſicut etiam nulla datur lux in mundo, quæ non dividatur in lucem internam & ambientem, ut dictum part. 2. cap. 11. Unde ſic quoque res ſe habet cum omnibus animabus, quod in ipſis ſit notio lucis ambientis & lucis internæ. Notumque jam eſt, quod lux ambiens magna ſit admodum. Et hæc eſt lux illa ambiens, de qua dicitur Pſ. 39. v. 7, *In imagine ambulabit vir.*

§. 15. Sciendum ergo, quod omnes animæ delapſæ in profunda corticum, cum exinde prodeunt, ut veniant in hunc mundum, & intrent in aliquod corpus; non ſtatim poſſint revolvi, & mox intrare in aliquod corpus, quamprimum prodeunt è corticibus; niſi prius fuerint ſub notione lucis, & imaginis ambientis, cum tribus hominibus ſe invicem ſequentibus, qui ſint ex radice talis animæ, ut dictum ſupra cap. 5.

§. 16. Et poſt tres illas revolutiones demum poſſunt revolvi in mundo ceu anima interna: & hæc ipſis dicitur revolutio prima.

§. 17. Quælibet ergo anima cujuslibet radicis ex illis, quæ immerſæ ſunt corticibus, cum primũ prodit è medio corticum, locatur circa caput hominis cujusdam, qui penitus ſit de illa radice; ibique eſt ſub notione lucis ambientis: idque præſtat tribus vicibus: & deinde fit lux interna in ipſo corpore, atque tunc vocatur primum revoluta.

§. 18. Cumque exit anima quædam alia è profundo corticum, eadem pariter accedit, ut lux ambiens ſuper iſtam internam, idque etiam ter: & ſic omnes animæ prodierunt à condito mundo ad hunc uſque diem. Quod probè notandum.

Cap. XXI.

§. 1.

Jam revertemur ad id, quod capite 19. declarare promiſimus: initiumque faciemus de Animabus illis, quæ Kainiticæ & Hebelicæ dicuntur, ſpeciesque ſunt Pſyches Emanativæ. Ubi etiam dicendum erit de ſpiritu, qui eſt Elias bonæ memoriæ, nec non de mente, quæ eſt Chanoch. Jam igitur notum eſt, quod expoſuimus cap. 15. quod animæ illæ, quæ remanſerunt in Adamo poſt peccatum ejus, vocentur placenta mundi initialis, quod ibi ſatis explicuimus.

§. 2. Id autem melius intelligitur ex eo, quod cap. 19. diximus, nimirum quod Pſychen emanativam Adamus hæreditariò tradiderit Kaino & Hebeli: quodque Pſyche hæc emanativa in ſe comprehenderit omnem Pſychen emanativam, quæ continetur in omni-

Digitized by Google

omnibus tribus Syſtematibus inferioribus: unde patet, quod Pſyche emanativa ipſa penitus quidem diſceſſerit ab Adamo cum peccaret: ſed Pſyche tantum emanativa, quatenus in tribus ſyſtematibus inferioribus inexiſtit, non receſſit ab eo. atque illæ notiones vocantur placenta mundi, de quibus jam diximus, quod ſint 100 coronæ; quæ omnes quidem ſunt de ſpecie Pſyches emanativæ, ſed quatenus illa in tribus inferioribus ſyſtematibus deliteſcit. Et illæ remanſerunt in Adamo: cumque naſcerentur Kain & Hebel, iſtam ſpeciem in ſe receperunt, quæ vocatur placenta mundi: ſimulque etiam acceperunt Pſychen ipſam emanativam quatenus talem.

§. 3. Ne mireris autem, quomodo poſſibile ſit, quod Kain dignus fuerit Pſyche emanativa, cùm tamen in Sohar vocetur nidus impuritatis, & ſpurcities ſerpentis. Res enim ita ſe habet. Notum eſt, quod Adam ab ipſa manu Dei ſanctiſſimi conditus & præſtantiſſimus omnium creaturarum fuerit, omnesq; animæ in illo contentæ fuerint, ſimulque Kain & Hebel. Kain autem fuit primogenitus, & notum eſt, quod omnis primogenitus excellentior ſit omnibus filiis: quod adhuc magis hinc apparet, quod Deus Sanctiſſimus cum ipſo locutus ſit ſub phraſi & nomine Tetragrammati, ſive Amoris & Miſericordiæ, ſicut dicitur Gen. 4. v. 7. *Et dixit Tetragrammaton ad Kain.* Non vero ſub nomine Elohim ſive ſeveritatis, ſicut reperimus illum locutum eſſe cum Bileam atque Abimelech, item cum Laban. Unde patet, quod Kain fuerit Propheta. Dicuntque Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod cum juxta Gen. 4. v. 15. *Deus ſignum poneret in Kaino*, literam Vav nominis ſui Tetragrammati in ipſum deſignaverit; ſicut dicitur in ſupplemento 111. Ubi etiam dicitur, quod dignus fuerit hortô Eden: nec id ſaltem, ſed & quod poſuerit eum in locum præſtantiſſimum Eden. Et litera Vav eſt litera vitæ, quæ ipſi propterea impoſita eſt, ne illum feriret, quicunque ipſum inveniret. Niſi igitur homo quàm excellentiſſimus fuiſſet, hæc omnia à Deo non obtinuiſſet. Sic etiam in Sohar ſect. Breſchith fol. 36. col. 2. habetur, quod ipſi tanquam primogenito laus atque gloria competiverit præ omnibus. Sic quoque reperimus, quod Deus laudatiſſimus ad ipſum dixerit Gen. 4. v. 10. *Nonne ſi benefeceris, elevatio tibi.* Quæ verba exponuntur per locum Gen. 49. v. 3. Ubi Rubeni tribuitur plus elevationis, & plus roboris; de quo plura cap. 23. quod Paraphraſtes Chaldaicus Onkelos exponit de primogenitura (& ſacerdotio.) Et Caino dicitur: *Si melior evadere volueris*, hinc liquet, quod & ille non totus fuerit malus, ſed in ipſo ſat boni fuerit. Invenimus quoque in ſupplementis fol. 116. col. 2. quod in Jethrone Kain reſtitutus fuerit à peccato ſuo. Unde colligitur, quod primo juſtus fuerit, ſed tantum peccaverit ſicut pater ſuus, unde reſtitutus fuit in Jethrone. Et fol. 7. libri cit. dicitur, quod Kain ab utraque ſpecie (boni nempe & mali) ſuctionem habeat: quæ eſt arbor cognitionis boni & mali. Unde etiam Chavvah dixit Gen. 4. v. 1. *Acquiſivi virum per Tetragrammaton.* Et quamvis nomen קַיִן nidum quoque denotet, fundamentaliter impurum nempe; per Metatheſin tamen fieri poteſt נָקִי i.e. purus. Unde colligitur, quod bonum illud in ipſo exiſtens admodum fuerit excellens: cum Chavvah dicat: *Accepi virum per Tetragrammaton.*

§. 4. Et

Digitized by Google

§. 4. Et fol. 110. & 112. ſupplem. in locum Exod. 2. v. 12. *Et convertebat ſe huc atque illuc*; dicitur R. Schimeonem dixiſſe filio ſuo: Kainum fuiſſe de arbore boni & mali: quodque bonum, quod in eo, per revolutionem ſeſe extenderit uſque ad Keni (i. e. Jethro). Unde patet, quod non minus bonum in eo fuerit, quam malum.

§. 5. Sciendumque porrò eſt, quod etiam in Hebel malum bono permixtum fuerit; de quo in lib. ſupplem. quod Moſes per revolutionem fuerit Hebel; diciturque ibid. fol. 115. & 127: quod Hebel alius fuerit bonus, & alius malus. Et ſic fol. 111. dicitur: quod Chavvah genuerit Kain, qui fuerit vehemens atque durus: quodque poſt illum protulerit Hebel, qui fuerit mitigatior. Unde apparet, quod in utroque comprehenſum fuerit malum æque ac bonum: præterquam quod Hebel mitior fuerit, quam Kain. Ibidem porrò dicitur: quod ſeſe ſeparaverint ab invicem, & ſinguli facti ſint corpus proprium: & ab uno horum corporum, deſcendere animas impiorum. Sicut hæc omnia cap. 25. latius diducentur.

§. 6. Mirum ergo non eſt, quod in Hebele malum quoque fuerit; quia & colluvies plebeja (quæ cum Jiſraëlitis ex Egypto exivit,) ab illa parte mali, quæ in Hebel fuit originem traxit: unde Moſes animam ſuam pro illis tradere voluit, (quia per revolutionem animam Hebelis in ſe habuit:) juxta Num. 11. v. 15. *Ne videam malum meum.* De quibus ſuo loco. Sic etiam in Sohar ſect. Breſchith fol. 24. ad locum Gen. 4, v. 7. *Ad oſtium cubat peccatum*, dicitur, illam partem (impuritatis) adhæſiſſe Kaino, ſeque ſuper illum extendiſſe. Unde patet, quod Kain non fuerit impuritas ipſa; ſed quod impuritatem ſaltem in ſe attraxerit. Sic quoque in Sohar in Toſiphta legimus, quod Adam interrogaverit Kainum: Mi fili, qua pœna affectus es. Unde patet, quod Deus ſaltem locutus fuerit cum Kaino; Adam autem omnium fuerit ignarus, remque à Kaino demum intellexerit. Et tunc per Kain Adam ad pœnitentiam commotus fuit, ut ibidem dicitur.

§. 7. Porrò omni quoque rationi repugnat, quod primus in mundum natus filius mera fuerit impuritas, & ſapienti ſatis hæc manifeſta ſunt. Sic etiam in Sohar ſect. Breſchith fol. 28. habentur ſequentia: Dixit R. Schimeon nomine R. Jebah ſenis: Hos filios fuiſſe cum adhæſione ſerpentina: ſed iſtos duos non fuiſſe ſub forma hac inferiori. Unde patet, quod fuerint diverſi, neque ſimiles Setho: Et quamvis impuritas ſerpentis ipſis adhæſerit, neutiquam tamen fuerint impuritas ipſa. Atque hæc ſatis jam patebunt intelligentibus, ut ulteriori prolixitate non ſit opus.

§. 8. Hoc tamen non omittendum, Kainum & Hebelem natos fuiſſe poſt peccatum Adami. Sicut dicitur in Sohar ſect. Breſchith fol. 54. Quod poſtquam ſeſe applicuiſſet ad partem illam immundam, genuerit eos. Quod etiam habetur ſectione Acharemoth fol. 76. Tunc enim animæ miſcebantur è bono atque malo: atque tunc generabantur Kain & Hebel mixti è bono & malo.

§. 9. Sed malum, quod in Kaino erat, vehemens admodum erat; eo quod eſſet de parte ſeveritatis, ſicut dicetur. Malum autem, quod in Hebele erat, debilius exiſtebat, quia provenerat de parte benignitatum.

§. 10. Pa-

Digitized by Google

§. 10. Patet igitur, quod ſinguli tàm Kain, quam Hebel bipartiendi ſint, (in bonum nempe atque malum.) Ipſa igitur anima Kaini & Hebelis erat à parte boni, quod in ipſis, ipſique è tribus mundis inferioribus ortum habebant, nempe ex parte ſui ibidem deliteſcente; prout ſingulis animabus accidit: cùm notum ſit, nullam dari animam, in qua non ſit portio quædam de omnibus mundis. Atque hæc portio, anima Caini & Hebelis propria vocatur: ita ut Pſyche ipſorum de factione, & ſpiritus ipſorum de formatione, & mens ipſorum de creatione ipſa extiterint.

§. 11. Alia vero dein datur ſpecies, Pſyche nimirum emanativa, quæ inſerta eſt omnibus illis gradibus usque ad finem mundi factionis, ut dictum eſt cap. 20: Et hæc vocatur placenta mundi. Atque hæc annexa fuit Pſychæ emanativæ, quæ vocatur ſplendor ſupernus, ut dictum ſupra.

§. 12. Patet igitur, cùm Adam generaret Kain & Hebel, quod in illos intraverint Pſyche, Spiritus & Mens de creatione, formatione & factione, ex illa nimirum ſpecie animarum, quæ ab ipſo delapſæ immerſæque fuerant intra cortices. Præterea tamen digni fuerunt accipere illam mundi placentam, quæ remanſit in Adamo: quæ ſunt centum illæ coronæ ſupradictæ, ſpecies nimirum emanativæ in tribus mundis inferioribus exiſtentes. Et præter hæc omnia ipſam quoque Pſychen emanativam ſupernam.

§. 13. Patet igitur, quod omnes animæ trium mundorum inferiorum ſpeciei primæ, æquales ſint omnibus reliquis animabus ab Adamo delapſis.

§. 14. Illa tamen ſpecies, quæ vocatur placenta mundi, cum Pſyche emanativa ipſa, magnam habet prærogativam, atque excellentiam præ cæteris animabus omnibus; quia eſt de emanatione: nec non quod non ſit immerſa corticibus. Quanquam hæc ſpecies placentæ mundi & ipſa deinde defectum paſſa eſt per peccatum Kaini & Hebelis, ut porro dicetur.

§. 15. Notandum igitur, quod ubicunque mentio fit ſpecierum Kaini & Hebelis in homine quodam, ibi indigitetur portio illa nobilis, quæ à reliquis animabus differt. Et eadem quoque ratio eſt revolutionis, de qua cap. 8. Et hæc ſpecies vocatur animarum quodammodo novarum reſpectu revolutionis. Nam quia hæc placenta non immerſa erat corticibus per peccatum Adami, (quod peccatum, ut dictum cap. 1. cauſa fuit mortis; quodque ulterius explicabimus, cùm tractabimus de percuſſione in ſepulchris ſuſtinenda: Ubi declarabitur, illud non poſſe reſtaurari niſi per mortem:) Unde, quia placenta ea non immerſa eſt corticibus, & cùm venirent in Kain & Hebel, eadem qualitate prima veniebant, ac ſi primum veniſſent in Adamum ipſum, ita ut pro novo adventu id non haberetur: hinc cum morerentur Kain & Hebel, idem erat ac ſi adhuc eſſent in Adamo: unde cum prima vice veniunt in mundum, adhuc novæ quodammodo vocantur: & prima vice omnes aſſequi poſſunt gradus usque ad Pſychen emanativam incluſivè. Plura autem quam Pſychen emanativam aſſequi non poſſunt; quia primitus Kain & Hebel ipſi plura non accipiebant, quam Pſychen emanativam, & in ea peccabant, eamq; vitiabant. Unde cum prima vice redeunt tales, aſſequi poſſunt omnes gradus ad Pſychen hanc uſque; ſed non ulterius.

§. 16. Quicquid igitur eſt de hac ſpecie ſecunda Kaini & Hebelis, quæ vocatur placenta mundi, eſtque notio Pſyches emanativæ in omnibus tribus mundis inferioribus exiſtentis: id magna prærogativa gaudet præ cæteris animabus omnibus: & parum abeſt, quin & Pſyche ipſarum factiva vocetur Pſyche emanativa, cui competit nomen regni: prout declarabimus juvante Deo, cùm agemus de Propheta Elia b. m. & de reliquis omnibus ad hanc ſpeciem pertinentibus.

Cap. XXII.

§. 1.

POſtquam jam expoſui naturam ſpecialem animarum novarum atque veterum: jam porrò diducendum eſt, quicquid reſtat de Caino & Hebele, de quibus diximus, quod præſtantiores ſint tales animæ cæteris omnibus, quodque parum abſit, quin in ſe comprehendant animas omnes.

§. 2. Parte ſecunda ergo cap. 2. hujus operis jam expoſuimus, qua ratione ſuperatio, gloria, & fundamentum Antiqui dierum involvantur intra ſex inferiores Macroproſopi. Unde patet, quod ſuperatio & gloria antiqui veſtiantur intra duos humeros Macroproſopi.

§. 3. Porro etiam noſti, quod diximus cap. 1. quod Daath ſeu cognitio Macroproſopi non ſit ſupra in capite ejus: ſed in 6. ejus extremitatibus. Unde liquet, quod locus illius cognitionis ſit inter duos humeros Macroproſopi.

§. 4. Nec minus notum quoque eſt, quod cognitio contineat quinque benignitates & quinque ſeveritates. Unde patet, quia cognitio locatur inter duos humeros Macroproſopicos; quod quinque benignitates diſtribuantur per humerum dextrum Macroproſopicum: & quinque ſeveritates per humerum ejus ſiniſtrum.

§. 5. Porro quoque parte eadem cap. 15. declaratum eſt, quod de illis duobus humeris Macroproſopicis fiant cerebra pro Patre & Matre. Quodque poſtmodum inde fiant duæ coronæ, quas Pater & Mater Microproſopo hæreditariò conferunt. Jamque noſti, quod duę illę coronæ ſint myſterium cognitionis Microproſopi, quæ in ſe continet benignitates & ſeveritates, in quibus conſiſtit radix & fundamentum totius perſonæ. Nam à myſterio cognitionis deducitur gutta ſpecialis ad concubitum, è qua formatur infans, ut dictum ſupra cap. 14.

§. 6. Patet igitur, quod Microproſopus quatuor habeat cerebra, quæ ſunt ſapientia & informatio & cognitio benignitates continens & ſeveritates. Iſta autem cerebra Microproſopica tantum conſideranda veniunt ſub myſterio lucis ambientis: quod eſt myſterium imaginis ſupra caput Microproſopi verſantis, ut dictum ſupra. Atque tunc quatuor ſunt, quia non includuntur ut incrementum capiant.

§. 7. Deinde autem è myſterio quatuor horum cerebrorum diſperguntur ſcintillæ, intrantque atque inſeruntur in victoriam, gloriam & fundamentum Matris, ut dictum part. 2. Cumque benignitates & ſeveritates inſeruntur fundamento Materno, deinceps perveniunt in cognitionem Microproſopi, ibique copulantur. Atque tunc cerebra

rebra

Digitized by Google

rebra hæc ſub myſterio lucis internæ, tantum tria ſunt: nimirum ſapientia; datio intelligentiæ; & cognitio. Adeoque uno gradu minora fiunt; cum ſub myſterio lucis ambientis eſſent quatuor, jam vero ſub myſterio lucis internæ tantum tria.

§. 8. Jam verò noſti, quod iſta cerebra ſint ipſa eſſentia, & interior natura animæ Microproſopi, quæ intra ipſum involuta eſt, prout declaratum fuit ſuo loco.

§. 9. Porro autem tria illa cerebra lucis internæ Microproſopicæ fiunt notio lucis ambientis pro uxore Microproſopi: Atque deinde ſcintillæ hinc diſperguntur, & ſub myſterio cerebrorum lucis internæ deducuntur in caput uxoris: ubi altero rurſus gradu diminuuntur, ita ut ibidem duo tantum cerebra conſtituant, ſicut dicitur in Sohar, Tractatu Jara, Sectione Heeſina, ubi verba ſunt: Fulgetque duobus cerebris in illa effiguratis. Quoniam à luce ambiente atque lucis ambientis cerebris ejusque eradiatione atque ſcintillatione duæ tantum ſcintillæ proſiliunt à duobus nempe cerebris tantùm, quæ devolvuntur atque conſignantur in uxore. Atque hæc duo ſunt ſapientia & largitio intelligentiæ: Quoniam cognitionem Illa non habet: id quod dicitur in Talmude; mulierum cognitionem levem eſſe.

§. 10. Jam igitur notum tibi, ſicut victoria, gloria & fundamentum ſenis inſeruntur in macroproſopum ut ibi ſint cerebra: Quod ita victoria, gloria & fundamentum patris & matris inſerantur in Caput microproſopi, ut ibi ſint cerebra: quodque eadem ratione victoria, gloria & fundamentum microproſopi deducantur in cerebra uxoris. Quæ proinde duo habet cerebra, quorum unum continet victoriam & gloriam, & alterum ſeveritates, quæ in cognitione uxoris. Quia à benignitatibus nihil deductum eſt in eam. Quod intendunt Magiſtri noſtri, p. m. dum dicunt: mulierum cognitionem eſſe levem: Quoniam ſeveritates ſunt dimidia cognitio: Quæ exinde levis quidem eſt, non tamen penitùs deficit.

§. 11. Liquet igitur, quod primò quatuor fuerint: & deinde tria, & tandem duo tantum cerebra.

§. 12. Nunc igitur convertemur ad materiam de Kaino & Hebele. Jam verò noſti, quod in ſene decrepito non mentio fiat niſi novem ſaltem numerationum: Regni verò in ipſo nulla fiat mentio, prout declaravimus cap. 1. part. 7. Ibidem enim expoſuimus, quòd uxor ſenis adumbretur in articulo calcanei, glorię ſenis: Eo quod ibi verus ejusdem ſit locus: undę fœmina quoque vocatur pes, ſicut in Sohar ſcribitur, ſectione Vajerah, ad locum illum: 1. Sam. 2. v. 9. *Pedes piorum cuſtodiet:* id eſt, uxorem ejus. Regnum enim conſiſtit in fine gloriæ loco calcanei ejus: Quare etiam regnum vocatur calcaneus, juxta illud Geneſ. 3. v. 15. *Et tu conteres calcaneum ejus.* Notum enim quod regnum inter numerationes ſit ultima omnium, ad inſtar calcanei.

§. 13. Quando ergo gloria ſenis humero ſiniſtro macroproſopi inſeritur; illuc etiam inſeritur regnum Senis. Et ex iſto calcaneo gloriæ ſenis, ubi locum habet notio regni ſenilis, quique inſeritur in ſiniſtrum humerum macroproſopicum, deducitur ſcintilla una, quæ fit lux ambiens pro regno microproſopi, quæ eſt uxor ejus. Et è converſo in victoria ſenis adumbratur microproſopus: atque exhinc pariter deduci-

Digitized by Google

tur, lux ambiens ad microproſopum de notione benignitatum: quæ ſunt in humero dextro macroproſopi: ſicut in Sohar traditur, ubi verba ſunt: Ille eſt in victoria; & illa in gloria &c.

§.14. Hinc ergo patet, quod Kain & Hebel ſint ſeveritates & benignitates, quæ fuerunt in gloria atque victoria ſenis; unoque gradu poſt alterum deductæ ſunt ad microproſopum & uxorem ejus. Kain ergo eſt notio Severitatum exiſtitque in myſterio regni: Hebel autem eſt de notione benignitatum, exiſtitq; in myſterio microproſopi.

§. 15. Unde concluditur, quod notio Kain ſemper ſit humerus ſiniſter, ubi locum habent ſeveritates tam in macroproſopo, quam in patre & in matre, & in microproſopo; & in omnibus quatuor mundis; Ubi Kain ſemper eſt humerus ſiniſter mundi: quoniam Adam protoplaſtes in ſe continebat omnes mundos à macroproſopo emanativo, usque ad uxorem factivam, ſicut dictum capitulis præcedentibus. Ex oppoſito autem Hebel exiſtit humerus dexter Adami in omnibus mundis & ſecundum omnes ſpecies eorum; quoniam ipſe eſt benignitatum ſpecies.

§. 16. Jamque noſti quod microproſopus accipiat coronam benignitatis, & uxor coronam ſeveritatis. Et hinc quoque intelliges id quod diximus Cap. 19. quod nempe Hebel ſit in microproſopo, & Cain in uxore. Patet ergo quod etiam Hebel non ſit aſſecutus niſi pſychen emanativam tantum ſicut Kain: niſi quod iſte fuerit de ſpecie benignitatum: & tamen nil accepit aliud quam pſychen emanativam, nec pervenit ad locum ipſum ubi eſt microproſopus, nimirum ſub notione benignitatum, quod notes.

§.17. Et quia Kain & Hebel duas conſtituunt ſpecies benignitatum & ſeveritatum; hinc patet, quod & ipſi comprehendant omnes animas quæ in mundo: Quoniam omnes animæ, vel ſaltẽ maxima earum pars nonniſi è ſeveritatibus vel è benignitatibus conſiſtunt.

§.18. Jamq; porro plenius declarabimus duos illos humeros Kaini & Hebelis: unde etiam intelligetur illud quod ſupra diximus Cap. tertio, quod in animabus detur natura quędam interior & natura quædam exterior. Cumq; jam, cum actum fuit de peccato protoplaſtę, explicuerimus, quid fuerit arbor cognitionis: ubi etiam diximus, iſtum peccato ſuo cauſam fuiſſe, quod cognitio microproſopi deſcenderit usque in locum , qui eſt inter duos ejus humeros, jam porro ſcias, quod microproſopus tria habeat cerebra, quę ſunt: Sapientia, præbitio intellectus & cognitio. Cognitio autem dividitur in duas partes, benignitates nempe & ſeveritates, quæ vocantur duæ coronæ. Et hæc cognitio locata eſt in capite inter duo cerebra Sapientiam & informationem: ibi enim à Sapientia benignitas & ab informatione ſeveritas ortum habent. Cum ergo peccaret Adam protoplaſtes, in cauſa erat, quod cognitio microproſopi deſcenderet intra duos ejus humeros, intra triadem nempe tertiam corporis ejus, ubi exiſtunt duo humeri. Cumque locus ibi eſſet amplius, benignitates ſeceſſerunt à ſeveritatibus, abieruntq; in humerum dexterum; Severitates autem in humerum ſiniſtrum. Unde humerus vocatur כ̈תף cujus numerus eſt 500: quia ibidem ſunt quinq; benignitates ſingulæ ſuâ conſtantes Centuria, unde 500. Et ſic in humero ſiniſtro quinque ſunt ſeveritates, ut dictum ſupra Cap. 14. Iſti autem humeri non ſunt ipſa brachia, ſed illud membrum humeri quod connectit brachium cum corpore (& axilla dicitur) ut notum eſt, quod memineris.

§.19. Tunc

Digitized by Google

§. 19. Tunc ergo Kain prodiit primus de ſpecie ſeveritatum quæ in humero ſiniſtro: & poſt eum Hebel è benignitatibus quæ in humero dextro.

§. 20. Patet ergo duas eſſe ſpecies diminutionum cerebri poſt peccatum Adami. Cùm enim propter peccatum ejus cognitio deſcenderet intra duos humeros, profectò inſigniter diminuta eſt lux ejus quam habuerat antea, cum eſſet intra ſapientiam & largitionem intellectûs. Quamvis igitur eſſet ipſa cognitio, illius tamen lux diminuta erat admodum, prout & ſupradictum eſt, cum de placenta mundi egimus, quæ eſt ſpecies duorum humerorum, notione tamen valde diminutâ; ita ut nihil in illis manſerit, niſi ſpecies tantum Pſyches. Et hæc eſt diminutio una quoad ſtatum interiorem & ſupernum in capite. Atque deinde etiam in ſtatu exteriore diminutio facta eſt; prius enim cognitio deducebatur è membro capitis ipſius; jam vero ab extra prodit è membro humeri, quod multo inferius eſt. Nec reſtitui poſſunt hæc usque ad adventum Meſſiæ, & poſt reſurrectionem, ubi reſarcientur omnes defectus, & cognitio iterum aſcendet in locum ſuum atque in caput. Atque tunc animæ, quæ ab hac radice ſunt, fulgorem emittent è cognitione, quatenus quam fulgentiſſima eſt in ipſo capite: imò natura quoque illius exterior prodibit è membro capitis ipſius, atque è cranio. Atque hæc omnia fiunt per præcepta, quorum obſervationi homo dat operam in hoc mundo. Quod autem ad ſtatum externum humeri attinet, oblitus ſum, an mihi non dixerit Magiſter meus, eundem non ceſſaturum eſſe poſt reſurrectionem in homine, quamvis ille aſſecutus fuerit lumen externum capitis. Nam cum ſemel illuc aſcendit humerus, non fiet, ut iterum deſcendat: An verò quælibet pars iterum reditura ſit in locum ſuum, & ad radicem ſuam, ita ut ambæ partes ab invicem ſeparentur? Videor mihi tamen potius audiviſſe, quod ſemper permanſura ſit lux illa externa humeri cum ſua interna.

Cap. XXIII.

§. 1.

Jamque exponemus, quanta ſit prærogativa inter animas deſcendentes à Kaino & Hebele, & inter animas reliquas: item quæ ſit differentia inter ipſum Kainum & Hebelem. Jam diximus igitur, quod nullæ animæ vocentur Kainicæ & Hebelicæ, niſi quæ vocantur placenta mundi, & quæ fermè ſunt ſpecies emanationis, ut dictum ſupra cap. 1. Unde magnam habent prærogativam præ cæteris. Primò enim parum abeſt, quin iſtæ animæ ſint ipſa ſpecies Pſyches emanativæ; quamvis in Pſyche ſua factiva. Et ſecundò etiam quoad revolutionem; nam cum quis prima vice in mundum venit poſt mortem Kaini & Hebelis, animamque quandam accipit de illorum genere; illa vocatur nova, & non vetus; & ſtatim adipiſci poteſt gradus ſuos à Pſychæ factiva, usque ad Pſychen emanativam, prima nempe vice: quod dici nequit de reliquis animabus, ut dictum ſupra cap. 8.

§. 2. Patetque etiam, omnem illum , cujus anima dependet ab iſta radice, qui ſunt duo humeri Adami, nimirum Kaino & Hebele, nempe de ſpecie placentæ mundi;

Digitized by Google

illum quamprimum prima illa vice aſſecutus fuerit Pſychen emanativam, revera deinde vocari Angelum, prout uberius dicetur infra, cum agetur de Elia b. m. & Elkana, qui vocantur Angeli.

§. 3. Aliud quoque iſtis eſt commodum, quia, quæ à membris reliquis dependent animæ, ut à brachiis vel pedibus, & ſimilibus, illæ procul ab invicem diſtant: ſed quæ ad hanc radicem pertinent duarum nempe axillarum, omnes ſunt conjunctæ & unitæ invicem quam maxime, prout apparet in figura axillæ; quæ rotunda eſt, nec extenditur in longum vel in latum. Atque hinc magnum oritur emolumentum animabus iſtis vicinis, ut nimirum alia aliam juvare queat admodum; imò ut omnes fermè quaſi ſint unum & idem. Atque hoc perſpicuum eſt.

§. 4. Porrò adhuc aliud ipſis eſt emolumentum; quod præterquam quod ſint de ſpecie emanativa, etiam pertineant ad genus coronarum inter animas, unde vocantur placenta mundi: quod ita non occurrit in reliquis animabus, quippe quæ tantum deſcendunt de 9. numerationibus inferioribus cujuslibet numerationis in ſpecie, ſicut dictum eſt.

§. 5. Adhuc alia ipſorum prærogativa in hoc conſiſtit, quod iſtæ animæ placentæ mundi non immerſæ ſint corticibus; & remanſerint in Adamo: unde non tanto opus habent labore, ut reſtaurentur, tollantque maculam illam, quæ ipſis adhæſit cum reliquæ inmergerentur intra cortices. Sed reliquæ animæ, quæ delapſæ ſunt ab Adamo, & immerſæ corticibus, magno opus habent labore, donec reſtituantur. Alia prærogativa in hoc conſiſtit, ſicut diximus cap 15. quoniam vocantur placenta mundi, & ſunt ſpecies coronarum, quamvis jam per peccatum Adami labem contraxerint, ita ut lux earum in tantum ſit diminuta, ut ſimilis tantum ſit luci regni, quod tamen tempore adventus Meſſiæ & reſurrectionis mortuorum recuperaturæ ſint lucem ſuam primitivam, quam habuerant ante peccatum, ut ſint coronæ plenariæ, & non regni ſaltem notio. Atque tunc etiam cognitio Microproſopi, quæ deſcendit intra humeros, redibit in locum ſuum intra caput; ita, ut quod antea fuerat corporis portio, nunc ſit portio capitis, ut dictum ſupra cap. 22. Unde & iſtæ animæ, quæ pertinent ad ſpecies iſtorum humerorum, poſtmodum aſcendent in gradum cerebri perfecti ſuperius in capite detenti.

§. 6. Jamq; convertemur ad differentiam, quæ eſt inter ipſos fratres Kainū & Hebelem. Notum autem jam antea eſt, quod benignitates deſcendant de parte maſculi, & ſeveritates de parte fœminæ. Et hæ benignitates atque ſeveritates gradatim aſcendunt usque ad benignitates atque ſeveritates Macroproſopi, & Senis decrepiti.

§. 7. Parte autem quinta hujus libri expoſitum eſt, quod ſeveritates Cainiticæ ſemper ſint manifeſtæ, dum ſunt in corpore Macroproſopi, nec unquam occultentur: quod ita non eſt in benignitatibus; quæ nimirum occultatæ ſunt intra fundamentum ſenis. Nec non, quod ſeveritates inceperint prodire è fundamento Senis latentis intra corpus Macroproſopi: & inceperint manifeſtari ante benignitates. Unde patet, quod quicunque eſt de ſpecie ſeveritatum facultatem habeat reſtaurandi animam ſuam, eandemque elevandi de ſpecie in ſpeciem, & de fortitudine in fortitudinem usque ad illas

for-

Digitized by Google

fortitudines ſeu ſeveritates ſenis decrepiti, quæ ſunt manifeſtæ: & talis anima ab illis accipere poteſt lucem magnam publicamque & manifeſtam. Quod ita ſe non habet cum eo, qui ortum habet à benignitatibus; quia talis nullum ab iis accipit influxum, niſi quatenus contectæ ſunt atque occultatæ: & quamvis per ſe majores ſint ſeveritatibus & rigoribus; nihilominus reſpectu accipientis minores reputantur, quia minus ab iis accipi poteſt, unde in Prov. 27,5. dicitur: *Melior objurgatio manifeſta, quam amor occultus*, ſicut dictum parte 2.

§. 8. Adhuc alia datur ratio, (quare ſeveritates ſint meliores) quoniam notum eſt, quod cognitio Microproſopi eſt duplicata juxta illud 1. Sam. 2. v. 3. *Deus Cognitionum Dominus eſt*. Sicut etiam cognitio de parte Patris, quæ continet benignitates & ſeveritates, & inſeritur atque veſtitur intra fundamentum maternum: Notumque eſt, quod duo illa fundamenta, quibus inſertæ ſunt duæ cognitiones involvantur ſibi invicem: & porro quoque notum eſt, quod fundamentum Patris ſit longum; Matris autem breve: unde patet, quod fundamentum Maternum finiatur intra pectus Microproſopicum: & fundamentum Paternum pertingat usque ad finem fundamenti Microproſopici: ſicut dictum eſt part. 4. Unde patet, quod benignitates & ſeveritates, quæ deſcendunt de parte Patris, obtectæ ſint tegmine duplici, nimirum duobus fundamentis Paterno & Materno: unde lux ab illis prodiens exigua valde eſt. Sed benignitates & ſeveritates deſcendentes è parte Matris unum ſaltem habent tegumentum, nimirum fundamentum maternum. Unde animæ, quibus abinde influxus eſt, lucem habent multam magnamque admodum. Porrò etiam à pectore & porrò deorſum, ubi fundamentum Patris prorogatur, ſeveritates & benignitates luminoſæ ſunt, quia nullo tegmine obvolutæ ſunt. Atque hinc intelliges, quod animæ, quæ deſcendunt à benignitatibus & ſeveritatibus occultatis, tantæ non ſint, quamvis ſint ſublimiores: juxta id, quod in Talmude dicitur: Mundum vidi inverſum, ubi ſuperius inferius, & inferius ſuperius erat.

§. 9. Deinde adhuc datur alia ratio, quia nempe benignitates & ſeveritates Patris non lucent, niſi per Maternas, ſicut ibi deductum eſt cap. 26.

§. 10. Alia item ratio hæc eſt: quod nempe ſeveritates prodeant & manifeſtentur primum è fundamento materno in corpus Microproſopicum, ut dictum ſupra. Hinc Kain erat primogenitus: juxta illud, Proverb. 12. v. 4. *Mulier fortis corona mariti ſui*. Quia ille de parte ſeveritatum deſcendebat, quæ deſignant regnum. Unde dixerunt Magiſtri noſtri b. m: In mundo venturo fore, ut juſti ſedeant cum coronis in capitibus ſuis. (Confer Apoc. 4. v. 4.) Ubi per coronam intelligitur regnum, quæ eſt uxor exiſtens ſuper caput juſti, qui eſt maritus, quæ ſunt benignitates. Futuro autem tempore omnes animæ à ſeveritatibus prodeuntes, & de hac ſpecie Kaini, erunt ſacerdotes. Notum autem, quod ad benignitates referantur ſacerdotes; & ad ſeveritates Levitæ. Futuro autem tempore ordo erit inverſus. Atque hinc primitùs cultus etiam exercebatur à primogenitis, qui ſunt de ſpecie ſeveritatum. Et ſic etiam de Davide, qui pertinet ad Regnum, dicitur Pſal. 89. v. 28. *Ego ipſum primogenitum ponam*. Ubi in voce אתנירהו *Ponam eum*, He præmittitur ante Vav, id eſt, uxor ante maritum. Deinde autem cultus

Digitized by Google

tus ab illis tollebatur, & conferebatur ſacerdotibus, qui ſunt de parte benignitatum. Futuro autem tempore ſeveritates erunt reſtitutæ, & cultus reddetur primogenitis, qui ſunt Levitæ. Atque id vaticinatus eſt Jecheskel dum inquit, cap. 44. v. 15: *Et Sacerdotes & Levitæ filii Zadok.* Ubi ſenſus eſt, futuro tempore ſacerdotes omnes fore è Levitis. Nec alium invenimus, qui iſta vaticinatus ſit, quam Jecheskelem Prophetam, qui erat de ſpecie Caini; ut infra dicetur. Vaticinium hoc etiam non intelligendum eſt, niſi de tempore venturo, quia tunc juſti ſedebunt, & coronas habebunt in capitibus ſuis, ſicut dictum eſt. Et caput Hebelis, à quo hactenus fuerunt ſacerdotes, futuro tempore erit in loco Levitarum. Myſterium autem in hoc conſiſtit, quod tota radix ſacerdotii non in benignitate, ſed in ſeveritate locum habeat. Quoniam ſeveritas eſt primogenitura, & primogenitus etiam accepit coronam ſacerdotii. Quamvis hoc in mundo benignitates multò ſint puriores, & malum in illis paucum. Sicut & notum eſt, quod cortices non applicentur niſi ad ſeveritatem, ubi locum habent fæces vini. Quare illæ hoc in mundo ſub ſe habent ſacerdotes. Unde etiam intelligitur illud Exod. 4. v. 14. *Annon Aaron frater tuus Levita eſt* &c. Ubi dixerunt Magiſtri noſtri b. m: Quod Moſes eſſe debuerit Sacerdos magnus; Aaron autem Levita: quia autem Moſes peccaverit, dicendo: *Mitte, quem miſſurus es:* hinc iratum dixiſſe Deum: *Annon Aaron frater tuus Levita eſt.* Ut ſenſus ſit, quamvis Aaron hactenus fuerit Levita, nunc tamen erit Sacerdos: Moſes autem, qui hactenus Sacerdos fuerat, nunc erit Levita.

§. 11. Et quia Kain de parte ſeveritatum deſcenderat; & cortices eidem adhæſerant; hinc excellentiam primogenituræ, quæ erat ſacerdotium, amiſit. Futuro autem tempore cum purificatæ erunt omnes penitus animæ Kainiticæ, primogenituram ſuam & ſacerdotium ſuum recipient. Et Jecheskel, qui erat de ſpecie Kaini, ut dictum ſupra, & vaticinatus eſt, de ſanctuario aliquando venturo, de illa generatione vaticinatus eſt; cum inquit: *Et Sacerdotes & Levitæ filii Zadok.* Cùm tamen non fuiſſent Levitæ, ſed Sacerdotes. Non enim dicit, Levitæ, qui ſunt filii Zadok, ſed id intendit, quod Sacerdotes filii Zadok iterum fieri debeant Levitæ: & Levitæ venturi ſint in gradum Sacerdotum filiorum Zadok.

§. 12. Atque tunc implebitur, quod Deus dicebat Kaino: Gen. 4. v. 7. *Nonne ſi benefeceris elevatio tibi*, vel potius primogenitura. Nullum enim verbum ex ore Dei prodit, quod fruſtraneum ſit, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri b.m. ad locum illum: Exod. 32. v. 10. *Jamq; dimitte me &c. Et faciam ex te gentem magnam.* Jam verò notum eſt, quod particula שְׂאֵת denotet primogenituram & ſacerdotium. Eâdem enim phraſi dicitur וישׂא &c. Levit. 9. v. 22. *Et elevabit Aaron manus ſuas.* Ubi denotatur ſacerdotium ſicut dixerunt Magiſtri noſtri b.m. Atque idem quoq; denotatur per locum Geneſ. 49. v. 3. Potior שְׂאֵת ſacerdotio, & potior robore. Ubi Paraphraſtes Chaldaicus: Tibi deberetur ſacerdotium & primogenitura. Regnum autem intelligitur per robur juxta illud 1. Sam. 2. v. 10. *Deditq; robur Regi ſuo.* Sacerdotium autem & primogenitura denotatur per particulam שְׂאֵת: ſicut etiam prolixè de his agemus cap. 32. & 34. Ubi agemus de Rubene, qui etiam revolutio fuit Caini atque deinde porro revolutus fuit

Digitized by Google

fuit in Jethrone, quod denotatur voculâ יֶתֶר Gen. 49. v. 3. Nam Ruben primogenitus erat ſicut Kain: Et in ipſo compleri debebat dictum illud Gen. 4. v. 7. *Nonne ſi benefeceris, ſacerdotium tibi.* Quia tum malum incepit ab ipſo ſecerni, & bonum relinqui. Et niſi Ruben peccaſſet cum Bilhah; duas accepiſſet portiones, ſacerdotium nempe & regnum, quia & ipſe primogenitus erat: ſed iſta perdidit Ruben, nec reſtitutus eſt niſi in Jethrone. Confer Gen. 49. v. 3. Et Exod. 4. v. 18. *ad Jether ſocerum ſuum:* namque & vocula יֶתֶר loco cit. & nomen יִתְרוֹ easdem habent literas. Et ſic in Sohar ſectione Breſchith fol. 36. ad locum Gen. 4. v. 7. dicitur, quod Jethro fuerit primogenitus, & præſtantior ſemper fuerit omnibus. Sed ſapienti ſatis.

§. 13. Unde patet, quod Kain non fruſtra fuerit primogenitus, & dictum ipſi fuerit: Nonne ſi benefeceris &c. Id tamen ipſi accidit, quod Regibus illis Edomiticis, de quibus Gen. 36. v. 31. qui omnes erant de notione regni, & habebant naturam ſeveritatum, quare ad ipſos ſeſe applicuerunt cortices, ut moriendum iis fuerit, ſicut ſcribitur Gen. 36 v. 32. *Et mortuus eſt, & regnavit.* Donec venirent benignitates, nimirum rex octavus, & nomen Tetragrammaton plenitudine exprimens numerum 45, cui nomen Hadar: atque tunc reſtauratæ ſunt ſeveritates per benignitates. Futuro autem tempore Tetragrammaton numeri 52 ad ſeveritates pertinens aſcendet in locum ſuum ſublimem priſtinum ſuper Tetragrammaton 45. deſignans, quia Tetragrammaton numeri 52 ibidem habuit radicem ſuam.

§. 14. Atque ſic etiam res ſe habet cum Kaino & Hebele. Nam quia Kain è ſeveritatibus ortum habet, hinc major eſt quàm Hebel. Propter has ſeveritates autem ad illum ſeſe applicuerunt eique adhæſerunt naturæ exteriores, & ſpurcities ſerpentis adhæſit ei quam maxime: Erat enim de parte ſeveritatum, quæ ſunt notio fœminina, ſicut dicitur in Idra ſectione Naſon fol. 143. Ubi verba ſunt: Senex autem repræſentare volebat &c. Et congrediebantur duo illi, nempe Microproſopus & uxor ejus: prodibatque de parte uxoris, quæ ſunt ſeveritates. Sicut ſcriptum eſt: *Et Adam cognovit*, id eſt Microproſopus. Atque hinc deductæ ſunt guttæ Caini. Sed quia ſerpens robuſtus in uxorem injecerat inquinamentum; hinc illud latus, quod eſt ſeveritatum, non potuit mitigari: unde prodierunt cortices citra mitigationem. Cumque prodiret Kain, è latere uxoris prodiit, qui locus eſt ſeveritatum. Hæc autem exinde remanſit paulo mitior, quod factum eſt per quinque benignitates, & aquas fœmininas; unde prodiit Hebel mitior paululum: non tamen penitus ſicut Scheth, qui totus conſtabat è benignitatibus, ſicut dictum eſt cap. 22. Eadem quoque habentur ſectione Noach fol. 64. & ſectione Pekude de Palatiis. Sicut enim dextrum & ſiniſtrum eſt in ſanctitate, ita & in corticibus. Jam enim ſupra cap. 2. diximus, quod Adam Belial exiſtat, ſicut Adam ſanctus; quodque malum bono permixtum ſit. Patet ergo, quod malum illud ſiniſtrum, quod inter cortices erat duriſſimũ, & inquinamentum vehementiſſimum adhæſit Kaino. Unde in Sohar dicitur: quod Kain fuerit domicilium impuritatis; non autem ipſa impuritas.

§. 15. Hebel autem à dextris erat; & malum dextrum, quod mollius eſt, eidem adhærebat. Cùm autem reſtituentur, Cain major erit Hebele multis modis. Quod etiam

Digitized by Google

demonſtratur per aurum, quod argento multo eſt præſtantius, ſicut etiam ſcriptura aurum argento præpoſuit, ſicut dicitur: Exod. 25. v. 3. *Et hac eſt elevatio aurum & argentum* &c. Aurum enim refertur ad ſeveritates: & argentum ad benignitates. Unde quoque Salomo Rex, ſuper quo pax! argentum non æſtimavit; ſed aurum tantum. Nihilominus tamen propterea punitus eſt, quia aurum non ad uſum accommodatur, niſi per argentum, quæ ſunt benignitates. Verè tamen aurum argento ſublimius eſt. Vide etiam cap. 24. ubi de his plura.

§. 16. Huc etiam pertinet diminutio Lunæ; quod conqueſta ſit de Sole, & propterea facta eſt ſit minor. Et huc etiam pertinet maledictio fœminæ Gen 3. v. 13. *Et ipſe donabitur tibi.* Sicut habetur in Sohar Vajakhel fol. 219. ubi plura de his. Poſtquam autem mulier exivit è maledictione, abſorbebitur mors in æternum; & illa erat corona mariti ſui. Quod nota. Vide etiam, quæ ſcripſimus diſſertatione 1. part. 2. cap. 3.

§. 17. Jamque ſatis explicuimus prærogativam Kaini & Hebelis præ reliquis animabus, poſtquam nimirum reſtituti erunt. Item prærogativam Kaini præ Hebele, quatenus uimirum primogenitus fuit. Expoſitum quoque eſt, ad quod membrum Adami primi pertinuerint, nempe ad duos humeros Adami, & notionem cognitionis, quæ illuc deſcenderat: quamvis re vera radix eorum fundamentalis ſuperius eſſet in cognitione in capite Adami; quo etiam tempore futuro poſt reſurrectionem Kain & Hebel iterum elevabuntur, nempe in ipſam cognitionem; ſed Kain in ſeveritates illius cognitionis; & Hebel in benignitates ejusdem.

Cap. XXIV.

§. 1.

POſtquam jam explicuimus ea, quæ pertinent ad Kainum & Hebelem, omnesque animas ab illis deſcendentes, quæ omnes ſpectant ad notiones benignitatum & ſeveritatum cognitionis, quatenus deſcendit intra duos humeros: jam hoc idem paulo prolixius declarabimus. Naturam autem Scheth reſervabimus usque ad cap. 28.

§. 2. Primo igitur memineris eorum, quæ jam diximus de peccato Adami Protoplaſtæ, quod nempe Microproſopus duas habeat uxores, quarum una eſt Rachel & altera Leah: quodque Leah initium habeat à loco cognitionis Microproſopi; & finem in pectore ejusdem: qui eſt finis triadis primæ corporis Microproſopici. Deinde autem peccatum Adami Protoplaſtæ cauſa fuit, quod cognitio Microproſopi deſcenderit intra duos ejus humeros: unde & Leah, quæ prodit in parte poſtica Microproſopi è regione cognitionis ejus, deſcendit pariter: initiumque accepit à pectore, & porrecta eſt ſtatura ejus, usque ad finem triadis primæ fundamenti. Unde patet, quod depravatio extiterit non tantum in cognitione, ſed etiam in Leah, nec non in Rachele. Quia Leah primò habebat finem in pectore, ubi deinde incipiebat Rachel, producta porro usque ad finem pedum Microproſopicorum. Jam verò cum deſcendit ſtatura Leæ usque ad finem triadis primæ fundamenti Microproſopici; ibidem demum incipit Rachel: unde

Digitized by Google

unde patet, quod pedes ejus deſcendant in mortem: quia enim pedes ejus locum non habent in emanatione, hinc deſcendunt in mundum creativum, cui adhærent cortices: juxta illud Prov. 5. v. 5. *Pedes ejus deſcendent in mortem*, ut dictum alibi.

§. 3. Dantur autem defectus adhuc alii. Nam cum cognitio adhuc ſuperius eſſet in capite Microproſopi, tunc locus erat anguſtus, nempe guttur, per quem tranſire debebant benignitates & ſeveritates, ut extenderentur in corpus Microproſopi. Atque tunc primò deſcendiſſent benignitates, quæ locum illum dilataſſent. Deinde autem deſcendiſſent ſeveritates. Si ergo primo deſcendiſſent quinque benignitates, eædem extenſæ fuiſſent in quinque extrema à benignitate nempe usque in gloriam, quæ ſunt quinque illę benignitates: & deinde cum deſcendiſſent ſeveritates, eædem porrò demiſſæ eſſent usque ad fundamentum; atque exhinc deductæ in caput Rachelis, inque ejus cognitionem, ut dictum.

§. 4. Cùm autem primo prodirent ſeveritates, eò quod cognitio deſcenderit intra duos humeros in locum ampliorem: tunc primò incipiebant ſeveritates extendi per corpus Microproſopicum, nec erat locus benignitatibus, quo extenderentur. Unde patet, quod debilitatæ fuerint vires Microproſopi ad inſtar mulieris per peccatum Adami protoplaſtæ: quoniam locô benignitatum ſeveritates accepit.

§. 5. Neque id ſufficit, ſed adhuc alius ſubortus fuit defectus. Cùm enim cognitio ſuperius eſſet in loco ſuo; locus erat quinque benignitatibus quo ſeſe extenderent, nimirum à benignitate usque ad gloriam; ſeveritatibus porro deſcendentibus in fundamentum. Jam verò poſtquam deſcendit cognitio in pectus, ne quidem ſeveritatibus locus fuit ut omnes extenderentur per corpus microproſopi, ſed ex parte ſaltem prout explicabimus. Atque hi defectus omnes reperiuntur in Microproſopo ipſo.

§. 6 Dantur tamen defectus quoque alii in Rachele & in Leah. Sicut enim quinque benignitates extenduntur in Microproſopo; ita quinque ſeveritates extenduntur in uxore, nimirum à benignitate ejus usque ad ipſius gloriam. Jam verò poſt peccatum Adami cum in ipſo Microproſopo ordo iſte & extenſio quinque benignitatum locum non haberent; etiam in Lea quæ eſt uxor ejus, ordo ſimilis obſervari non potuit, nec in eadem ſeſe extenderunt quinque ſeveritates omnes per corpus ejus: Sed omnes congregatæ ſunt ſeque demiſerunt in fundamentum ejus ubi remanſerunt. Jam autem noſti, quod quinque ſeveritates quæ in fundamento mulieris ſunt, ſint notio aquarum ejus fœmininarum.

§. 7. Major autem labes exorta eſt in Rachele. Nam perſona Leæ completa erat inque hoc conſiſtebat vitium, quod ſeveritates à cognitione deſcenderint in pectus, & deinde in fundamento ejus exhinc factæ eſſent aquæ fœmininæ. Rachel autem completam non habebat ſtaturam; quia pedes ejus deſcendebant in mundum creativum, ut dictum ſupra. Unde in ipſa nulla eſt notio aquarum fœmininarum; quia non eſt perfecta. Cum igitur copulandi eſſent Microproſopus & uxor ejus, juxta ſimilitudinem Adami & Chavvæ, ut generarentur animæ Kaini & Hebelis; neceſſe fuit ut uxor microproſopi, quæ eſt Rachel, aſcenderet in locum Leæ, ita ut Rachel atque Lea ſimul com-

Digitized by Google

prehenſæ fuerint & facta ſit una tantum notio. Atque ſic aquæ fœmininæ Leæ datæ ſunt Racheli, quas iisdem carebat: Et per aquas has fœmininas Leæ Microproſopus congrediebatur cum Rachele, produxitque animas Kaini & Hebelis. Quia autem quinque ſeveritates primo ſe extenderant per corpus Microproſopi; hinc Kain primò prodiit è ſeveritatibus.

§. 8. Dicuntur autem prodiiſſe è Microproſopo, quia radix ſeveritatum ſemper conſiſtit in maſculis perſonis: Originem enim ſuum habent à gloria Senis; ut dictum eſt cap. 22. Et deinde deſcenderunt in duos humeros Macroproſopi; inque duo brachia ejusdem quæ vocantur benignitas & ſeveritas: & ex illa ſeveritate porro deſcenderunt hæ ſeveritates in cognitionem Microproſopi: adeoque ſemper fuerunt in maſculis, tantum cum deſcendiſſent in uxorem ibique adauxiſſent corpus fœminæ, extunc vocantur fœmininæ. Et hæc ſufficiant.

§. 9. Jam ergo diximus ſupra, quod quinque hæ ſeveritates primo ſe extenderint in corpus microproſopi, quoniam cognitio ejus deſcenderat infra: unde patet, quod cum copularetur Microproſopus cum uxore ſua Rachele, gutta prima ſeminalis defluxerit à ſeveritatibus, quæ prius prodierant, ſeſeque per illum extenderant: Atque hinc Kain prodiit prior tanquam notio ſeveritatum: Eique competit jus primogenituræ. Deinde autem prodierunt & benignitates, quæ ſunt Hebel.

Cap. XXV.

§. 1.

POſtquam jam expoſuimus Capite præcedenti, quod Kain prodierit à Severitatibus quæ prius ſeſe extenderint per corpus microproſopi: nunc quoque dicendum eſt, quomodo id ſe habeat in ſpecie. Scito ergo cum cognitio locata fuit ſuperius in Capite Microproſopi loco ſuo vero, intra ſapientiam & informationem microproſopi, quod tunc locus tranſitus nempe guttur microproſopi ſat anguſtus fuerit, ita ut primò prodeundum fuiſſet benignitatibus, quamvis conſiſterent ſupra Severitates: quia nimirum ſunt quaſi aquæ per quas aperiendus fuit locus atque tranſitus: per aquas enim quæ ſunt benignitates dilatatur tranſitus: & deinde porro prodiiſſent ſeveritates. Atque hæc eſt conditio una quod nempe prius exire debuerint benignitates.

§. 2. Alia tamen hic eſt conditio, quia nempe benignitates primo prodiiſſent, hinc primo ſeſe extendiſſent per corpus microproſopi, nimirum à benignitate usque ad gloriam. Et deinde cum prodiiſſent ſeveritates non habuiſſent locum ſeſe extendendi: ſed deſcendiſſent in fundamentum: atq; inde traditæ fuiſſent in uxorem ejusque cognitionem, quæ locata eſt è regione fundamenti Microproſopi ut dictum.

§. 3. Jam verò poſtquam cognitio deſcendit intra humeros in triadem primam, pulchritudinis microproſopi ubi eſt pectus: hinc patet, quod locus iſte ſit ampliſſimus; atque tunc ſeveritates, quia erant in cognitione ipſa, & quidem inferiores benignitatibus (notum enim quod cognitio in ſe contineat benignitates & ſeveritates:) primo prodire

Digitized by Google

prodire volebant. Sed non potuerunt: quia tunc neq; benignitates, neq; ſeveritates ipſæ habebant vaſa. Quia enim cognitio microproſopi inſerta erat fundamento matris, ut notum eſt; & deſcendit usque in pectus: & corolla fundamenti materni, quæ antea erat in pectore jam deſcenderat in triadem primam fundamenti Microproſopici: Hinc duo brachia, quæ ſunt benignitas & ſeveritas, item pulchritudo Microproſopi, nec non trias fundamenti Microproſopi obtectæ erant velamento quodam, nimirum victoria & gloria maternis: Unde nullus erat locus ſeveritatibus, niſi in duabus triadibus inferioribus fundamenti microproſopici, & in victoria & gloria ejus. Et quia fundamentum maternum deſcenderat usque ad triadem primam fundamenti microproſopici, & conſequenter etiam victoria & gloria matris deſcenderant in victoriam & gloriam microproſopi: Hinc etiam victoria & gloria microproſopi nullum habebant locum in quem extenderentur Severitates.

§. 4. Scito autem quod deſcenſus patris & matris fundamentaliter non fiebat niſi ratione fundamenti ſui tantum: Sed victoria & gloria illorum manebant in loco ſuo primo, nimirum in capite microproſopi. Niſi enim hoc fuiſſet, tunc cum cognitio microproſopi deſcendit usque ad pectus, etiam Sapientia & informatio Microproſopi deſcendiſſent in locum benignitatis & ſeveritatis: cum tamen non deſcenderet niſi linea media, quæ eſt notio fundamenti tantum, quæ antea ſatis jam declarata ſunt, ubi egimus de peccato protoplaſtæ.

§. 5. Hinc ergo patet, quod non manifeſtatæ ſint atque extenſæ niſi duæ tantum ſeveritates & duæ Triades ſeveritatum in duabus triadibus inferioribus fundamenti. Duæ autem ſeveritates reliquæ & una trias earum ſupra remanſerunt in cognitione, cum quinque benignitatibus; quia ipſis non erat locus ſeſe ulterius extendendi.

§. 6. Cum igitur copularentur Microproſopus & uxor ejus, ille in uxorem immiſit unam guttam aquarum maſculinarum, nempe duas ſeveritates illas & duas triades earum; quæ manifeſtæ erant: Rachel autem cum aſcenderet, ut copularetur cum Microproſopo pro aquis fœmininis, quas ipſa non habebat, ſicut dictum cap. 25. adhibuit quinque illas ſeveritates; quas mutuò acceperat à Leah. Atque tunc prodiit Kain primogenitus ab iſtis notionibus, quæ nimirum ſunt duæ ſeveritates & duæ tertiæ earundem Maſculinæ, & quinq; ſeveritates aquarum fœmininarum à Rachele, quamvis fundamentaliter eſſent à Leah: quæ omnes ſunt octo minus una tertia. Et hæc eſt natura Kaini.

§. 7. Deinde autem prodiit Hebel ſequenti modo. Cum nimirum prodiiſſent duæ illæ ſeveritates & una tertia per dictum congreſſum, ut produceretur Kain; locus illarum manebat vacuus: atque tunc quoque deſcendebant ſeveritates reliquæ, quæ ſunt duæ & una tertia: nec non una tertia benignitatis, ultima nempe, quæ in pulchritudine: iterumque copulatus eſt Microproſopus, ut produceret aquas maſculinas pro generatione Hebelis; quæ erant duæ ſeveritates cum una tertia, & una tertia benignitatis: & Rachel iterum elevabat id loco aquarum fœmininarum, quod altera vice mutuo acceperat à Leah eodem modo, quo dictum de Kaino.

Digitized by Google

§. 8. Quamvis enim ſeveritates tantum extendantur in corpore uxoris Microproſopicæ; & benignitates in corpore Microproſopi; nihilominus ob fulgorem benignitatum extenſarum per corpus uxoris, ſeveritates illæ ejusdem deſcendunt in fundamentum Leæ ceu aquæ fœmininæ: ita ut in Leah ſint duæ ſpecies, benignitates & ſeveritates.

§. 9. Et primo Rachel à Leah mutuo accepit quinque ſeveritates infra in fundamento ejus exiſtentes, pro uſu aquarum fœmininarum ad congreſſum, quo producendus erat Kain. Deinde autem & benignitates deſcenderunt in fundamentum Leæ, easque pariter mutuo accepit Rachel pro aquis fœmininis ad productionem Hebelis neceſſariis. Unde patet, quod Hebel provenerit à duabus ſeveritatibus & una tertia earundem, nec non una tertia benignitatis maſculinarum: & à 5. benignitatibus aquarum fœmininarum, quas Rachel mutuò acceperat à Leah, eodem modo ut dictum de Kain: quæ omnes efficiunt octo minus una tertia, unde Hebel prodiit.

§. 10. Jam igitur ſatis declaratæ ſunt omnes circumſtantiæ ſpeciales circa naturam Kaini & Hebelis: dictumque ſimul, quamvis benignitas primogeniti locum habeat; quod tamen, quia ſeveritates primum prodierant; Kain dicatur primogenitus. Dictum etiam, quod Kain totus conſtiterit è ſeveritatibus, & nulla in ipſo fuerit benignitas: unde Kain judicium fuit durum atque vehemens; quare ipſi adhæſit impuritas atque malum plus quam Hebeli: In quo exiſtebant quinque benignitates fœmininæ intermixtæ cum ſeveritatibus ejusdem, ita ut mixtam partem benignitates prævalerent ſeveritatibus ejus: unde mitigatior erat, ſicut dicitur in ſupplementis fol. 111.

§. 11. Quia tamen etiam Hebel proveniebat à ſeveritatibus Maſculinis; & benignitates, quæ in eo, non maſculinæ erant, ſed fœmininæ; hinc nihilominus ulteriori opus habuit melioratione, quamvis jam ante mitior eſſet, quam Kain frater ejus.

§. 12. Hinc quoque intelliges excellentiam Kaini præ Hebele, quod nempe primogenitus eſſet: & ſic quoque excellentiam ejus præ cæteris animabus omnibus, quamvis provenerit à ſeveritatibus maſculinis, ut dictum ſupra cap. 24. Nam cum cognitio ſuperius eſſet in capite, & ſeveritates maſculinæ prodirent è fundamento Microproſopi tempore congreſſus; tunc ſeveritates remotæ admodum erant à radice ſua, quæ eſt corolla ſeveritatis exiſtentis in cognitione; ita ut lumen earum valde eſſet diminutum. Jam vero poſtquam cognitio deſcendit usque ad pectus Microproſopi, prodeuntes illæ ſeveritates ad generandum Kainum admodum ſunt vicinæ imò proximæ ſuæ radici, lumenque maximum de ſe ſpargunt. Et quamvis ſeveritates Kaini ſint ultimæ in extenſione, quæ primo deſcenderant, nempe ſeveritates victoriæ & gloriæ, & duæ tertiæ inferiores pulchritudinis: nihilominus tamen, quia cognitio deſcenderat usque ad pectus; hinc ſeveritates victoriæ & gloriæ quaſi factæ ſunt ſeveritates benignitatis & rigoris ipſius: ita ut victoriæ quidem & gloriæ eſſent; luce tamen benignitatis & rigoris fulgerent.

§. 13. Cumque jam pateat, quod Kain fuerit à ſeveritatibus victoriæ & gloriæ & duabus tertiis pulchritudinis, quæ omnes erant manifeſtæ, jamque notum ſit antea, quod

Digitized by Google

quod in ſeveritate gloriæ etiam hæreat notio regni, cui datur nomen mulieris fortis, ſicut dictum cp. 22: Adhæreatque calcaneo pedis ſiniſtri, cui nomen gloriæ: ibique applicitum ſit caput ejus, juxta Geneſ. 3. v. 15. *Et tu conteres ipſi caput.* Unde tamen prodiit R. Akibha, ut pluribus infra dicetur: hinc ſatis apparet, quanta ſit iſtius calcanei excellentia, quia de illo dicitur Allegoricè: Prov. 12. v. 4. *Uxor fortis corona mariti ſui.* Qui locus ſi conferatur cum Geneſ. 4. v. 7. *Si benefeceris*, שְׂאֵת *elevatio*: vocula שאת per metatheſin eſt אִשָּׁת mulier. Eidemque debetur jus primogenituræ, & ſacerdotium & regnum. Atque hæc eſt placenta mundi fundamentaliter; & illa cum veritate vocatur placenta, de qua dicitur Numer. 15. v. 20. De primitiis panificii veſtri ſeparabitis placentam. Unde deinde omnes hæ notiones Kaini, quæ pertinent ad genus Pſyches emanativæ generatim dicantur placenta mundi cum revera illa tantum ſit placenta. Hic igitur calcaneus ſublimem ſatis gradum ſortitus eſt. Et huc pertinet, quod Magiſtri noſtri bonæ memoriæ dixerunt de R. Akibha: ſic aſcendit in cogitationem, ut ſuo loco dicemus.

§. 14. Deinde Adam generavit Scheth, cujus natura patebit è ſequentibus. Jam enim dictum eſt, quod Kaino & Hebeli datæ ſint quinq; ſeveritates maſculinæ: & una tertia benignitatis infimæ è benignitatibus, ita ut adhuc remanerent quinque benignitates minus una tertia pro aquis maſculinis. Nec mirum eſt, quod in Kain & Hebel nonniſi ſeveritates manifeſtæ deſcenderint: quæ ſunt duæ ſeveritates & duæ tertiæ: hîc autem ſimul & ſemel deſcenderint omnes quinque benignitates una tertia minus. Ratio enim è ſupra dictis patet: quod nempe benignitates ſint ad inſtar aquarum, ſicut enim aquæ, qua data porta ruunt velociter, nec impediri poſſunt: ſic etiam benignitates, cum inciperent prodire ad generationem Scheth, omnes decurrebant ſimul.

§. 15. Quod ſi objicias, etiam in Hebele prodiiſſe tertiam unam benignitatis, unde merito quæſtio ſit, quare non ſecutæ ſint benignitates reliquæ? reſpondetur, quia gutta congreſſus nonniſi per cogitationem & phantaſiam prodit, evibraturque inſtar ſagittæ: atque tunc in Hebele tertia ultima erat manifeſta è benignitatibus, hinc illa prodibat. Ex quo enim natus erat Kain, locus ille manſerat vacuus, atque illuc ſe extenderant duæ ſeveritates reliquæ & una tertia ſeveritatis cum una tertia benignitatis: atque tunc benignitas retecta deſcendebat; reliquum autem ſuo loco remanebat, eo quod intentio fundamentalis & fundamentum illius guttæ directum erat ad ſeveritates. Jam vero cum natus eſſet Hebel, & locus ille vacuus fuiſſet vice altera; tunc illuc deſcenderunt duæ benignitates & duæ tertiæ benignitatis, & manifeſtabantur: cumque veniret tempus copulæ, maxima pars benignitatum erat retecta; quibus prodeuntibus etiam reliquæ prodibant cum illis tanquam aquæ currentes velociter.

§. 16. Quia autem aquæ fœmininæ jam abſumtæ erant: quoniam aquas fœmininas ſeveritatum acceperat Kain, & aquas fœmininas benignitatum acceperat Hebel: jam quæſtio exoritur, unde jam aquæ fœmininæ ad producendum Scheth? Reſpondetur autem, benignitates aliquid reliquiſſe ſuperſtes, cum copioſiores fuerint ſeveritatibus: unde ex illis reſiduum erat veſtigium in fundamento uxoris: quod non fiebat in ſeveritatibus.

§. 17. Pa-

Digitized by Google

§.17. Patet igitur, quod aquæ fœmininæ pro generando Scheth fuerint quinque benignitates minus una tertia maſculinæ, & veſtigium quinque benignitatum fœmininarum: quarum ſumma eſt decem una tertia minus.

§.18. Hinc quoque intelliges, quare mundus non prius fundatus vel propagatus fuerit niſi per Scheth. Nimirum quia Kain totus conſtabat è ſeveritatibus: & Hebel quamvis mitigatior eſſet, tamen præter benignitates etiam ſeveritates cōtineret: Scheth autem mitigatus erat penitus, quia nonniſi à benignitatibus proveniebat. Deinde etiam, quia Scheth accipiebat decem numerationes minus una tertia: Kain autem & Hebel ſinguli tantum acceperant octo minus una tertia. Porro quoque Scheth quinque accepit benignitates maſculinas minus una tertia; Cain autem & Hebel ſinguli tantum acceperant tres ſeveritates maſculinas, una tertia minus.

§. 19. Nihilominus tamen una eſt prærogativa Kaino & Hebeli præ Schetho: quamvis ſinguli tantum accepiſſent octo numerationes minus una tertia: & Scheth decem acceperat una tertia minus: nihilominus inter gradus Schethi veſtigium tantum erat, & non omnes radicales, exceptis quinque benignitatibus minus una tertia. Quæ autem in Kain & Hebel, omnes erant fundamentales absque ulla parte veſtigii.

§.20. Dubium mihi tamen ſuboritur, annon hæc omnia, quæ dixi de Kain, Hebel, & Scheth, paulo audiverim aliter à Magiſtro meo. Nempe quod omnes numerationes dividantur in tres triades excepto fundamento, cui non ſunt niſi duæ partes; fundamentum nempe ipſum & corolla ejus. Quo præſuppoſito, quia fundamentum matris deſcendente cognitione deſcenderat usque ad triadem ipſius fundamenti Microproſopi: hinc nihil remanſit manifeſtum in fundamento Microproſopi, niſi proportio corollæ tantum nempe locus unius triadis: eo quod tota longitudo fundamenti duarum tantum ſit triadum. Unde locus retectus tantum fuiſſent victoria & gloria, & una trias fundamenti. Quare Cain nihil accepiſſet, niſi tuas tantum ſeveritates, & unam tertiam retectas: totidemque etiam Hebel, ita ut Scheth acceperit unam tertiam ſeveritatis reliquam, & omnes benignitates. Prior tamen explicatio, prout mihi videtur, oretenus mihi tradita eſt à Magiſtro meo.

§.21. Porrò adhuc unum mihi reſtat dubium, annon audiverim à Magiſtro, hanc fuiſſe cauſam, quare Cain robuſtior fuerit Hebele, eumque occiderit; quia Kain è meris ſeveritatibus maſculinis conſtaret; Hebel autem quod maximam partem haberet benignitates fœmininas; unde Caino fuerit facultas ſurgendi & occidendi Hebelem. Id tamen huc non pertinet.

§.22. Jamq; expoſitum eſt, quicquid dicendum fuit de Kain, Hebel & Scheth, de quo ultimo tamen ſuo loco dicenda adhuc plura: jam enim iſta tantum de eo ſcripſi, quæ huc pertinere videbantur, quoniam & ipſe eſſet de notione placentæ mundi, ut Kain & Hebel. Alia tamen vice à Magiſtro audivi, quod Scheth fuerit de illis animabus, quæ delapſæ ſunt à Protoplaſte, immerſæque intra cortices: fieri enim potuit, ut deinde aſcenderint è corticibus intraverintque in Microproſopum, locumque ſuum debitum hæ animæ, iterumque prodierint tempore copulæ, ita ut ex illis factus ſit Scheth. Et quamvis dubitem, quomo-

Digitized by Google

quomodo id acceperim, inclino tamen in hanc opinionem, quod Scheth fuerit ab illis, quæ delapſæ erant ab Adamo, immerſæque intra cortices.

Cap. XXVI.

§. 1.

POſtquam jam diximus quædam de Cain, Hebel & Scheth, & quo loco ſubſtiterint animæ eorum in Protoplaſte: jam eadem paulo latius diducemus. Ubi repetendum eſt, quæ jam diximus de zelem ſeu imagine Microproſopi, quod nempe cerebra ejusdem ſint tria, ſapientia, & informatio atque cognitio: quodque tria hæc habeat à Patre, & tria quoque cerebra à Matre: quodque tria illa à Patre prodeuntia inſerantur intra victoriam, gloriam, & fundamentum Patris, tanquam in vaſa ſua, & partes ſuas exteriores: cerebra autem materna inſerantur in victoriam, gloriam & fundamentum matris. Quâ inſertione factâ, omnia introducantur ſimul intra caput Microproſopi, ibique fiant cerebra ejus cum vaſis tàm paternis quàm maternis. Notum autem victoriam quidem & gloriam maſculi eodem ſe habere modo, ſicut in fœmina, ita ut æqualiter intra ſe invicem recondantur: fundamenta tamen eorum differunt, eò quod maſculinum ſit longum, fœmininum autem breve: Unde cum victoria, gloria & fundamentum Patris inſeruntur in victoriam, gloriam & fundamentum Matris, paternum fundamentum per maternum prodit, prominetq; foras, & ulterius porrigitur usque ad ipſum terminum Microproſopi: quoniam ſtatura Patris longior eſt, quam Microproſopi. Notum quoque eſt, quod victoria & gloria tàm paternæ quam Maternæ occultentur & inſerantur intra victoriam, gloriam & fundamentum Microproſopi ſecundum duo latera, dexterum nempe & ſiniſtrum; nec ullo modo revelentur; linea autem media nempe fundamentum Patris inſertum fundamento Materno extenditur per lineam mediam corporis Microproſopi in locum nempe medium vacuumque corporis Microproſopi, ibique manifeſtantur. Quia longitudo victoriæ & gloriæ adæquat longitudinem totius Microproſopi; nec ullam habent portam ſive foramen, unde manifeſtetur lux earum, prodeatque ab iis: ſed fundamenta foramen habent atque portam, unde lumina ſe manifeſtant, tanquam de membris naturæ. In hoc tamen differentia eſt: Quia fundamentum matris breve eſt, nec extenditur niſi usque ad pectus; ibidemque fit apertum, quanquam ſaltem juxta tramitem fundamenti Microproſopi, quia eo usque extenditur. Fundamentum autem patris ſublimius eſt pectore, & intra fundamentum matris reconditur: unde à pectore Microproſopi & porro deorſum Incipit manifeſtari.

§. 2. Deinde cerebra quidem Microproſopi ipſa per ſe ſunt cerebra ejusdem: ſed partes eorum exteriores, quæ ſunt vaſa & veſtimenta eorum, ſunt victoria, gloria & fundamentum patris & matris. Et hæc veſtimenta id ipſum ſunt quod vocatur zelem, ſive imago Dei. Deque iis dicitur: Pſalm. 39. v. 7. *In imagine ambulabit vir.* Quia vir ille qui eſt Microproſopus, non ambulat niſi mediante imagine, quæ ſunt, victoria, glo-

Digitized by Google

ria & fundamentum Matris & patris; per quos ſtabiliuntur cerebra Microproſopi. Suntque imago ſine Spiritu, quia non habent notionem cerebrorum ipſorum, ſed tantùm ſimilitudo & imago eorum ſunt, quod notes.

§. 3. Numerus autem צלם id eſt imago, æquipollet nomini אהיה plene ſcripto, adjecto numero integritatis hoc modo: אלף· הי· יוד· הי·. Jamque notum eſt, quod nomen hoc אהיה pertineat ad matrem, adeoq; fundamentum nominis צלם eſt in victoria, gloria & fundamento matris; ſed tamen quatenus paternæ iisdem inſertæ ſunt; nec manifeſtantur niſi per illas. Et tamen eædem quoque vocantur צלם ſicut illæ.

§. 4. Unde patet, quod dentur duæ umbræ vel imagines, de quibus in Cantico, cap. 2. v. 17. *Donec aſpiret dies fugiantque duæ umbræ.* Et quamvis Nomen hoc צלם ſive imago diſpeſcatur in tres partes, quæ ſunt gloria, victoria & fundamentum: nihilominus in fundamento ſolo locum habent; ob rationem ſupra dictam, quia victoria & gloria non manifeſtantur; quicquid autem manifeſtatur de luminibus earum, id è fundamento prodit, ut dictum ſupra c. 25. Patet ergo quod fundamentum iſtius nominis צלם ſive imaginis conſiſtat in fundamento patris & matris, quibus inſerta eſt cognitio microproſopi.

§. 5. Duæ ergo hæ imagines ſunt ipſa notio Kaini & Hebelis: quia Kain eſt è parte matris, quæ denotat ſeveritates: & Hebel ab imagine patris. Et hinc liquet quod Kain & Hebel ſint de fundamento patris & matris, quatenus tanquam imago ſunt circa caput Microproſopi. Et quia primo manifeſtantur lumina quæ in fundamento matris; quoniam fundamentum ejus finitur in pectore Microproſopi: Hinc Kain prodiit primus; eo quod primogenito competat prodire priorem.

§. 6. Hinc etiam intelliges excellentiam Kaini præ Hebele: quia etiam lumina paterna nullum habent tranſitum ut luceant, niſi quatenus inſeruntur luminibus maternis. Unde patet, quod animæ Hebelis teneantur in ſe derivare influentiam ſuam mediantibus animabus Kaini, quod probe notes. Sicuti quoque quædam horum tetigimus Cap. 23.

§. 7. Et quia nomen צלם potiſſimum ſpectat ad imaginem maternam ad quam pertinent Kain, hinc nomen קין numeris æquipollet voci צלם: notum enim quod Kain totus conſtet è ſeveritatibus ſicut mater: Et quia mater vocatur Elohim, hinc neceſſe eſt, ut nomen Elohim etiam deſignetur in voce zelem. Notum enim quod 32. vicibus occurrat nomen Elohim in hiſtoria creationis, quæ nomina referuntur ad matrem: Numeratis autem literis iſtorum 32. nominum Elohim, exſurgent 160. literæ, juxta numerum צל״ם, & juxta numerum קי״ן.

§. 8. Quia autem etiam in Hebel occurrit imago ut dictum ſupra, quamvis mutuò ſaltem; Hinc etiam in illo deſignantur 32. hæc nomina Elohim, ita ut nomen הב״ל per Metatheſin referat literas ה״לב id eſt triginta illa duo nomina, de quo plura capite 28. ubi agetur de duobus humeris.

§. 9. Jam

Digitized by Google

§. 9. Jam porro notum eſt, è ſupplementis fol. 111. 112. & 115. aliiſque locis pluribus, quod Kain revolutus ſit in illo Ægyptio, quem occidit Moſes: idemque porro revolutus ſit in Jethrone ſocero Moſis. Sicut etiam alibi dictum eſt in ſupplementis, quod Hebel revolutus ſit in Scheth & in Moſche: Hinc jam notandum eſt, prout etiam innuimus Cap. 4: Quamvis ſæpè dicatur N. N. revolutum fuiſſe in N. N; quod tamen neceſſe non ſit ut idem ille totus ſit revolutus: niſi ſit de illorum numero, qui revolvendi ſunt ſoli ſecunda vice. Sed maxima pars revolutorum ita ſe habet, ſi nempe revolvatur aliqua Scintilla cujusdam animæ in corpore quodam, & cum illa ſimul revolvatur anima quædam alia, quæ ſit de radice ejus, ob certas quasdam cauſas, de quibus ſupra. Et quia ſunt de radice una, & unius generis, hinc iſta illius ſcintillæ nomine appellatur. Atque hoc etiam hic locum habet. Quamvis enim dixerimus, quod Kain revolutus ſit in Ægyptio illo & in Jethrone: Hebel vero in Scheth & in Moſche: Singuli quidem notionem habent propriam, ſed omnes de una ſunt radice, adeoq; quaſi unum.

§. 10. Ut autem intelligas, quæ ſit ratio trium harum revolutionum Kaini & Hebelis; memineris quod ſupra jam dictum eſt, Kainum nempe & Hebelem eſſe duo fundamenta matris & patris, quatenus exiſtunt in Microproſopo, ut dictum ſupra. Singula autem fundamenta iſta tres habent notiones, nempe partem obvolutam, & partem retectam & vaporem. Initium autem faciemus à fundamento patris. Fundamentum enim patris veſtitum eſt atque contectum intra fundamentum matris, usque ad locum pectoris microproſopi: Et hæc pars vocatur contecta. Deinde autem retegitur fundamentum patris à pectore & porro deorſum; quia ibi jam finem habet fundamentum matris; & porro extenditur denudatum usque ad finem orificii fundamenti Microproſopici: atque hæc eſt pars detecta. Porro autem lumina ejus prodeunt per orificium fundamenti microproſopici ſola; atque tunc notio illa dicitur vapor; & vapor iſte extenditur foràs intra duo femora Microproſopi.

§. 11. Similes tres notiones etiam occurrunt in fundamento Matris. Quia usque ad pectus Microproſopi illud vocatur contectum; quia lumina ibidem prodeunt ſub duplici tegmine corporis nimirum microproſopi; & fundamenti materni. Deinde autem à pectore & porro deorſum lumina prodeunt omnino nuda: atque hæc vocatur notio retecta. Attamen non dicuntur vapor prout lumina patris: quia lumina paterna omnino erat revelata; ſed iſte vapor adhuc detentus eſt intra corpus microproſopi, unde vaporis nomen non habet: ſed tantum notio retecta dicitur. Quod etiam ob aliam fit rationem: quia alibi declarabimus quod etiam lumina illa, quæ prodeunt è fundamento materno, involuta ſint in veſtigio victoriæ, gloriæ & fundamenti matris: unde non niſi denudata vocantur, non vero halitus ſeu vapor. Deinceps autem eadem lumina etiam prodeunt per orificium fundamenti microproſopi: atque extra hoc vocantur vapor. Atque ſic tres illæ notiones ſingulorum fundamentorum ſatis ſunt declaratæ.

Digitized by Google

§. 12. Tres autem iſti conceptus materni ſunt tres revolutiones Kaini ſupradictæ: nempe Kain, Ægyptius, & Jethro. Quorum ordo ſic mihi videtur inſtituendus, ut Kain ſit portio contecta; Ægyptius aperta; & Jethro vapor. Verum tamen ordinem non rectè memini. Interim quia numerus קין æquipollet numero צלם: zelem autem ſive imago deſignat notionem contectam ; hinc mihi videtur hunc eſſe eorum ordinem. Alias etiam literæ initiales Vocis יקם illorum verborum Gen. IV. v. 24. *Septies vindicabitur Kain*: deſignare videntur Nomina יתרו מצרי קין unde intelligitur has eſſe tres revolutiones Kaini, unde etiam dicitur: *Vindicabitur Kain.*

§. 13. Sed tria lumina notionis fundamenti in patre ſunt tres revolutiones Hebelis: quæ ſunt literæ Nominis Moſche משה i. e. משה· שת· הבל, ſive Moſes, Seth & Hebel. Ut autem obſerves ordinem illorum, ſciendum, locum denudatum fundamenti paterni diſtribui in duas partes: quarum prima eſt è regione pulchritudinis Microproſopi à pectore usq; ad finem pulchritudinis: quæ ſunt duæ tertiæ pulchritudinis inferiores. Pars altera latet in fundamento Microproſopi. Jam vero notum eſt, quod fundamentum duas habeat partes, nimirum fundamentum ipſum & corollam. Ipſum ergò fundamentum porrectum eſt per pulchritudinem Microproſopi; & corolla fundamenti patris extenditur in fundamentum Microproſopi. Hinc ubi nomen Moſche duplicatur , nullus accentus intercedit , ſicut dicitur in Idra naſo fol: 138. id factum quia dictum eſt Exod. 2. v. 2. *Et videbat Mater, quod puellus eſſet pulcher.* Quia ergo hoc fundamentum tres habet notiones: unam ſupra pectus & duas infra pectus circa finem pulchritudinis; quæ ſunt loca contecta & detecta: Hinc duo ipſi ſunt nomina Moſche Moſche: quorum unum denotat notionem contectam & alterum denudatam: quæ tamen ambæ una ſunt revolutio Moſis: Quia omnia unum ſunt fundamentum, nempè patris, ſub duabus tamen notionibus: unde inter illa Nomina ejus nullus intercedit accentus.

§. 14. Scheth autem eſt locus denudatus, qui inſeritur in fundamentum Microproſopi; Ubi locum habet corolla fundamenti patris. Atque hæc notio ſeparata eſt à Moſche & vocatur Scheth, quaſi ſex: quia locum habet è regione fundamenti; quod denotatur per Vav parvum notam ſenarii : Sicut dicitur in Idra magna fol. 143: quod juſtus qui eſt fundamentum mundi uno jactu fundæ ſex projicere queat in altum.

§. 15. Et merito quidem appellandus fuiſſet שית, Verum quia Scheth eſt fundamentum ipſum & litera Jod in media gutta Seminis ſive Vav, deſcendentis per fundamentum: unde per ſe quidem efficeretur Schit: ſed propter labem Hebelis, quia intuitus eſt gloriam divinam peccavitque cogitando; unde producitur gutta ſeminalis; hinc Jod in ipſius nomine deeſt, ſcribiturque שת defectivè, ſicut dicitur in ſupplementis fol. 111.

§. 16. Va-

Digitized by Google

§. 16. Vapor autem qui abinde prodit per Orificium fundamenti Microproſopi, foráſque intra duo femora exit, vocatur Hebel ſive vapor. Sicut ibidem dicitur, illum eſſe vaporem mundi qui exinde prodit.

§. 17. Patet igitur, quod Moſche ſit totum fundamentum patris à ſummo, ubi eſt cognitio Microproſopi usque ad finem, nempe usque ad terminum pulchritudinis Microproſopi: ita ut radix nominis Moſche ſit in parte ſuperiore paterna, quæ latet in cognitione Microproſopi, abſcondita tamen prius intra fundamentum matris, ita ut pars externa fundamenti patris adhæreat parti internæ fundamenti matris. Atque ibi adhæſionem habet Moſche. Jam verò notum eſt, quod ad patrem pertineat Tetragrammaton plenum Joddatum tanquam pars interna, h.m. יוד· הי· ויו· הי· & natura ejus externa denotatur hoc nomine retrogradando ſic ſcripto: יוד· יוד הי· יוד הי ויו יוד הי ויו הי cujus numerus eſt 184. Cui ſi addatur pars interior ſeu anterior ad matrem pertinentis nominis אהיה Joddati, cujus numerus eſt 161. Hinc exſurgit numerus משה id eſt 345. quia radix ejus conſiſtit in duabus illis notionibus, interna nempe matris & externa patris. Sed de his infra latius.

Cap. XXVII.

§. 1.

Poſtquam jam egimus de radice Kaini & Hebelis: jam quoque dicendum eſt, quæ fuerit ratio illius zelotypiæ, propter quam Kain Hebelem occidit; & quænam fuerit illa gemella ſuperflua, quæ nata erat cùm Hebele, propter quam fratricidium hoc factum eſt, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri p.m. Primo ergo ſciendum eſt tibi, quare Regi conceſſum fuerit octodecim ducere uxores, nec plures, ſicut dicitur in Gemara de Davide Rege, ſuper quo pax, quod nempe eidem dixerit Nathan Propheta 2.Sam. 12. v. 8. *Si parum tibi; addam adhuc totidem iterumque totidem.* Jam verò antea habebat ſex uxores: unde ſi ſuperadditæ fuiſſent totidem iterumque totidem, fuiſſet octodecim. Hæc ergo breviter prius explanabimus.

§. 2. Jam notum enim eſt, quod ſupra diximus Cap. 24. de duabus imaginibus quibus deſignatæ ſunt Kain & Hebel: Ubi etiam diximus, quod victoria, gloria & fundamentem patris atque matris ſibi invicem inſerantur. Ubi porro conſequens eſt, quod intrantibus victoriâ, gloriâ & fundamento in Caput microproſopi, neceſſariò illuc etiam ſubintrent cum iis regna patris atque matris: quoniam hæc numeratio omnium ultima eſt. A victoria, gloria & fundamento ſupradictis igitur hoc emolumentum capit microproſopus, quod exinde fiant involucra pro tribus ejus cerebris, Sapientia nempe, informatione & cognitione: Unde jam quæſtio oritur: Quid eidem proſint regna illa patris atque matris?

§. 3. Sciendum ergo, quod iſta duo regna ſint notiones corollæ in fundamentis patris atque matris: Suntque ſimul uxores iſtorum fundamentorum: quia omnis notio regni ſive in patre & matre, ſive in quavis perſona alia ſemper eſt notio uxoris. Sciendum

Digitized by Google

dum etiam, quod omnia lumina per vaſa penetrent & ſplendor foràs prodeat, ſicut diximus in Tractatu de Jaacob. Unde patet quod ab omnibus iſtis regnis ſplendor etiam foras prodeat. Sunt ergo duo quæ efficiunt quatuor. V. gr. Regnum patris in loco ſuo eſt notio una; Regnum matris in loco ſuo eſt notio ſecunda; Regnum patris inſertum intra gloriam, victoriam & fundamentum matris, penetrans ſplendoremque emittens foras usque ad locum regni matris, fit notio regni tertia; Et tandem regnum matris penetrans tegumentum unum in cervice nempe microproſopi, conſtituitur notio regni quarta. Et iſte quaternarius eſt myſterium nodi Phylacteriorum (qui figurâ ſuâ exprimit literam ד) de quo ſuo loco. Atq; hæc etiam vocantur Lea uxor Jaacobi, cujus denominationis ratio ſuo quoque loco expoſita eſt.

§. 4. Quælibet autem è quatuor illis mulieribus eſt perſona integra: ſuntque uxores duorum fundamentorum ſupradictorum. Patet ergo, quod regnum hoc extremum omnium, exiſtens in cervice Microproſopi, multum differat à reliquis, & à fundamentis; unde non copulatur niſi cum Microproſopo, ſive cum Jaacobo, ut dictum eſt ſuo loco. Reſidua ergo ſunt tria adhuc regna: primum quod planè adhæret fundamento patris; & hoc eſt intimum omnium: & reliqua duo adhærent fundamento matris: unumque eſt regnum matris: & alterum eſt veſtigium & ſplendor regni patris penetrans ibidem atque prodiens per fundamentum: unde patet, quod fundamentum patris, quo pertinet Hebel, duas habeat gemellas.

§. 5. Sed Kain, qui eſt fundamentum matris, non niſi unam tantùm habet gemellam, quod eſt regnum matris ad ipſum pertinens: quia veſtigium ejus foras prodit ſub myſterio nodi Phylacteriorum: nec copulari poteſt cum eo. Atque hinc Kain zelotypia excandeſcebat contra Hebelem; quod non haberet, niſi gemellam tantùm unam; ille verò gemellam haberet ſuperfluam, quæ eſt veſtigium illud ſplendoris, quod omnino erat ſuperfluum: quia pars interna eſt radicalis; hæc vero ſaltem quaſi additamentum & ſuperfluitas erat. Unde Kain eandem accipere volebat, quamvis enim fundamentum ejus eſſet de regno patris: interim locus ejus effulgeſcentię, ubi penetrabat foràs, eſt apud uxorem Kaini regnum nempe maternum; adeoque intra limites ejus.

§. 6. Alia quoque fuit cauſa, cur eam ducere vellet: Hoc enim veſtigium ſive ſignum lucis provenit ab alliſione lucis eradiantis è regno paterno ad regnum maternum; unde fiebat iſta effulgeſcentia: ita ut de virtute regni materni prodiret: adeoque eſſet intra limites Kaini, qui propterea eam ducere volebat. De jure tamen eadem ipſi non competebat: Quia primo victoria, gloria & fundamentum matris ſola intraverant (in Cap. Microproſopi) atque tunc etiam ſubintraverat regnum matris quod ibi conſtituebat gemellam unicam: ita ut ingreſſus fundamenti & regni materni in caput Microproſopi quaſi repræſentet generationem Kaini & gemellæ ejus. Deinde autem intraverunt victoria, gloria & fundamentum patris & regnum ejus, è quo fiebant duo regna: atque hæc eſt quaſi generatio Hebelis, & duarum gemellarum cum eo. Unde patet quod injuſtè illum occiderit: quia hæc uxor erat Hebelis, & non Kaini: altera autem interior pars erat gemella Hebelis radicalis. Atque hæc fuit Zippora uxor Moſis. Atque ſic ſcriptum inveni in libro quodam ſub nomine Magiſtri mei. Alio tamen tempore audivi, quod

Digitized by Google

quod gemella ſuperflua fuerit Zippora: Quæ opinio mihi etiam verior videtur: prout ulterius diducetur cap. 33.

§. 7. Quia autem jam ſatis explicuimus naturam Kaini & Hebelis, eorumque revolutiones, jam quædam etiam addemus de Jethrone, qui erat revolutio Kaini, adeoq; materia quædam cognata eſt. Nimirum jam diximus de quatuor illis mulieribus prodeuntibus è regnis fundamentorum patris & matris. Hîc enim quatuor ſunt mulieres, ſicut in Microproſopo quatuor ſunt cerebra perfecta ſtatûs adulti. Notum autem, quod etiam detur natura illorum interior, quæ dicitur infantia ſeu minorennitas, juxta illud Gen. 27. v. 15. *Et Rebecca induit Jacobum filium ſuum parvum.* Tunc enim cerebra ejus pertinent ad conceptum Minorennitatis, ſuntq; è Nomine אלהים ut dictum eſt ſuo loco, quæ planè fiunt per modum ſupra dictum. Memineris igitur eorum, quæ diximus de meditatione ad lectionem Audi & ad ſtationem, (ſeu benedictiones octodecim) quod nempe cerebra minorennitatis ſint nomina אלהים: Quodque hæc habeant cerebra ambientia juxta ſex extremitates, quæ in microproſopum ſubintrant horâ lectionis Audi: Sintque initium immanationis: quodque deinde in eum ingrediantur tria cerebra ſuperiora, atque ſic compleatur ſtatus ejus adultus. Porro quod & iſtis tribuantur lumina ambientia circa; ſicut notum eſt, quod quicquid majus eſt ſocio ſuo, fiat ambiens proximè inferioris. Unde v. g. cerebra ſex extremitatum ſtatus adulti fiunt lumina ambientia circa cerebra Minorennitatis. Cerebra autem ſex extremorum ſtatus adulti ſunt quatuor Nomina אהיה: Notum enim quod cognitio contineat duo cerebra benignitatis nempe & ſeveritatis; unde fiunt cerebra quatuor. Quatuor autem nomina אהיה ſic fiunt, ut duo ſint ſub plenitudine Joddatâ h. m. אלף· הי· יוד· הי: tertium ſub plenitudine Hehatâ h. m. אלף· הה· יוד· הה & quartum ſub plenitudine Alephatâ h. m. אלף· הא· יוד· הא. Et iſta quatuor nomina אהיה quatuor his modis plenè ſcripta, numeris ſuis æquipollent nomini יתרו id eſt, 616. Quia Jethro eſt fundamentum matris, quod continet quatuor hæc nomina אהיה eſtque radix illorum omnium. Poſtquam autem intrarunt iſta ambientia ſex extremitatum cerebrorum ſtatus adulti, tunc virtute eorum factæ ſunt iſtæ gemellæ: quæ non factæ ſunt niſi per fundamentum matris; omneſque intra illud abſconduntur. Et niſi facta eſſet percuſſio ſive alliſio lucis fundamenti patris ad fundamentum matris; non prodiiſſent illæ gemellæ. Atque hinc intelligi poteſt, quod Zippora uxor Moſis una fuerit de illis gemellis, & neceſſariò eſſe debuerit filia Jethronis, præſertim quod illa eſſet gemella iſta ſuperflua, quæ non prodiit niſi virtute alliſionis regni interni ad fundamentum matris atque prodiit illius loco, ut dictum ſupra. Et propterea ejuſdem cauſa in Kaino exorta fuit zelotypia, poſtmodum autem data fuit Moſi, qui erat Hebel: quoniam reverâ eidem debebatur ut dictum ſupra, & dicetur cap. 33.

§. 8. Hinc patet quod in Jethrone fuerint duplicia lumina; primo nempe lux ambiens minorennitatum, ſicut dictum eſt: tunc enim continebat totum fundamentum maternum: (& lux ſtatus adulti.) Et fortè propterea duo ipſi ſunt nomina, Jether & Jethro: ita ut Jethro pertineat ad minorennitatem; & Jheter ad ſtatum adultum. Quod tamen non accepi à Magiſtro meo.

§. 9.

Digitized by Google

§. 9. Dubium autem hic mihi movetur, utrum nempe ambientia minorennitatem eadem ipſa ſint, quæ poſtmodùm facta ſunt cerebra ſex extremitatum ſtatus adulti: an verò ſint alia? Dicendumque videtur, quod non ſint eadem, ſed tantum myſterium quatuor veſtium illorum cerebrorum, ſex extremitatum ſtatus adulti, quæ ſunt quatuor nomina אדיר ut dictum ſupra, nec non ad meditationem illius benedictionis: Benedictum ſit nomen gloriæ regni ejus in ſeculum & in æternum. Ubi vide, ita ut illa tantùm, quæ ſunt involucra, ſint ambientia minorennitatem; non verò ipſa cerebra.

Cap. XXVIII.

Cum ſupra quoque ſit dictum quod Kain & Hebel locum habuerint in radice axillarum microproſopi, nimirum in notione cognitionis, quæ illuc deſcenderat: ita ut Kain eſſet de ſeveritatibus humeri ſiniſtri; & Hebel de benignitatibus humeri dexteri; jam ſciendum, quod in omnibus quatuor ſyſtematibus emanationis, creationis, formationis & factionis, omnibusque quinque perſonis ſingulorum mundorum ſemper ſiniſter humerus Kainum; & humerus dexter Hebelem denotet. Sciendum etiam, quod in tribus mundis inferioribus humeri illi vocentur brachia, dexterum nempe & ſiniſtrum; ſed in mundo emanationis omnia brachia ſingularum perſonarum habeant naturam alarum, quoniam præter brachia ibi quoque inveniuntur pennæ, ſicut alæ animalium, diſtinctæ in artus & in plumas.

2. Natura ergo vera Kaini & Hebelis, quæ vocatur Nepheſch emanativa, ut ſupra cap. 22. in mundo emanativo in duas partes dividitur, quarum una eſt membrum axillæ, quæ ibi vocatur ala, quod in ea reperiantur Caro & vaſa & oſſa: & in hac axilla, cui nomen eſt ala, infixæ ſunt pennæ alares.

3. Quælibet ergo animæ, quæ ſunt de notione Kain & Hebel radicem ſuam habent, & locum in duabus partibus, nempe in membro alæ, & in ejusdem pennis.

4. Quod igitur ad illas Pſychas attinet, quæ ſunt de uxore regni pſyches emanativæ, nemo, qui eſt de hac radice, altius aſcendere poteſt prima vice, quàm ad hunc locum: Sed in revolutionibus aliis aſcendere queunt usque ad alas & brachia longanimi emanativi, ubi duæ ſunt axillæ.

5. Cùm autem quælibet axilla contineat carnem, vaſa & oſſa, hinc quælibet anima hûc pertinens, vel pertinet ad carnem, vel ad vaſa, vel ad oſſa, de quo ordine jam alibi: Prout aliæ quoque pertinent ad pennas.

6. Alæ autem ſunt vel in axilla dextra, vel in ſiniſtra: & Hebel ad dextram, Kain verò ad ſiniſtram pertinet. Et in qualibet axilla ſunt tria millia pennarum.

7. Pennæ autem non ſunt æquales, ſed aliæ majores, aliæ minores, aliæ mediocres: mille igitur ſunt pennæ magnæ, & mille mediocres, & mille parvæ.

8. Porro in qualibet penna, plumæ ſunt multæ, aliæ longæ, aliæ breves, aliæ mediocres.

9. Plumæ igitur parvæ ſunt animæ infantum, qui moriuntur in infantia ſua.

10. Plumæ

Digitized by Google

10. Pluma autem magna in penna longa præſtantior eſt, quam parva.

11. Item quælibet penna partim infixa eſt carni, & partim prominet; ubi partim calamum habet implumem, partim plumas multas, ab utraque parte, ab una magnas, ab altera parvas cum caule medio.

12. Item quælibet pluma cauliculum habet, unde plumulæ naſcuntur, & porro in radice gutta quædam ſanguinea, unde nutritio pennæ & vita.

13. Sicut ergo numerus pennarum eſt ter mille; ſic numerus porro ſcintillarum, quæ in qualibet penna, eſt 150. ſecundum numerum vocis כנף.

14. Iſti autem ſunt gradus quo ſeſe invicem præcellunt: Foramen illud, quo penna infixa eſt carni, & ſanguis in vacuo ejus contentus, ubi infigitur alæ, ſunt duo conceptus viliores; quam ipſa ala & penna. Deinde penna major ſive caulis præſtantior eſt quam plumæ; & plumæ longiores præſtantiores ſunt brevibus. Sicut autem res ſe habet in ala prima, ſic eadem ſe habet in ſecunda: nec differunt; niſi quod in ſiniſtra, quæ eſt Caini, quælibet penna contineat 150. ſcintillas animarum, juxta literas nominis קין, Kain; ſed in ala dextra quæ eſt Hebelis ſcintillæ animarum quidem etiam ſunt 150. ſed non dividuntur eo ordine, quô ala ſiniſtra, ſed in 32. partes, quarum quælibet ſubdividitur in 5. ſecundum literas nominis הבל. vide cap. 27. ubi, quod 32. Nomina Elohim in Kain deſignentur & Hebel, & hi ſint duæ illæ imagines. Supra etiam diximus cap. 4. quod Animarum multæ ſint Radices, & quælibet Animæ, quæ ab una radice ſunt, vocentur Anima una nova.

15. Humerus ergò ſimiliter Kaini vel dexter Hebelis, quia omnes ſcintillæ, quæ in eis ſunt, propinquæ ſibi ſunt; vocatur radix una magna; ſed quælibet penna in qua 150. ſcintillæ animarum, vocatur radix parva. Omnes autem æquales ſunt in anima una; & ſi ſcintilla unica ex illis reſtitutione careat, omnes adhuc vocantur deficientes, donec omnes 150. ſcintillæ, quæ in illa penna plenè perficiantur. Quod ita non eſt in pennis diverſis, quamvis omnes ſint radix una. Jamque particularia quædam tibi aperiam, prout audivi à Magiſtro meo.

16. Jam enim dictum eſt, quod ſingulæ alæ in ſe habeant 3000. pennas &c. & quælibet penna ſit radix una; & in ſingulis pennis ſunt 160. ſcintillæ principales animarum; de quibus dicam quo loco conſiſtant. Scito igitur, iſtas eſſe ſelectiſſimas è ſpecie Kainitica, ſuntque de notione Pſyches emanativæ, exiſtentis in Factione usque ad Regnum Emanativum. Et quamvis etiam ad ſublimiora quoque ſcandere queant, nempe usque ad humerum ſiniſtrum Macroproſopi, de hoc tamen iſto loco non agemus, ſed tantum usque ad Uxorem Microproſopi pergemus; quæ vocatur Pſyche Emanativa, quam Adam hæreditariò tradidit Kaino filio ſuo cùm ipſum generaret. Deinde locum quoque earum in membro humeri deſignabimus. Inter mille igitur pennas magnas, quæ in humero ſiniſtro Kaini, una eſt, quæ habet 150. Animas: Et Foramen illud, qui eſt locus ubi infixa eſt extremitas pennæ iſtius, eſt Anima Abbaja Amoræi, qui vocatur Nachmani: Sanguis autem in vacuo ejus contentus, eſt anima Rami Bar Chami. Pars autem ima caulis, quæ foramini infixa fuit, quia in ea ſanguis; diſpeſcitur in partem dextram

Digitized by Google

& ſiniſtram, & ſiniſtra eſt Schmuel Propheta: de dextra autem nihil mihi innotuit. Caulis autem nudus extraneus plumis & ſanguine carens eſt Anima Chiskiæ Regis Jehudah.

17. Deinde autem extenditur caulis in medio plumarum. Una ergo pars iſtius caulis, ubi conſiſtunt plumæ longiores, fuit anima R. Akibæ: Unde patet, quod R. Akiba cum duabus ſuis plumis magnam habuerit vicinitatem atque cognationem: Prout quælibet talis pars plumas ſuſtentans cum duabus plumis ſuis quamproximè cognata eſt. Plura non novi de reliquis particularibus iſtius pennæ.

18. In hac ala autem penna adhuc alia eſt major quam prædicta, in qua ſunt animæ Jehudæ & Chiskiæ filiorum R. Chija; locum autem eorum in ipſa penna non novi; nec etiam novi ipſum locum pennæ.

19. Sic etiam locus eſt pennæ cujusdam in ala hâc ad quem pertinent R. Jehudah filius Ilaah: Sed illa penna multo eſt minor quam penna prima R. Akibæ; unde R. Jehudah diſcipulus erat R. Akibæ. Nec mirum eſt, quod penna Jehudæ & Chiskiæ major fuerit, quam penna R. Akibæ: quia jam diximus in qualibet penna plumas eſſe majores & minores. His autem ulterius non immorabimur.

Cap. XXIX.

§. 1.

POſtquam ergo diximus, in qualibet duarum harum alarum totam eſſe radicem, ſciendum tamen, quod ſingulæ quoque pennæ una ſint radix per ſe. Sicut ergo jam quædam particularia unius radicis pennalis de mille illis pennis humeri ſiniſtri explicuimus; jam quoque locum ipſum membri humeralis, ubi ſubſiſtant animæ pennarum deſignabimus: Ubi ſimul mentionem quoque faciemus aliarum quarundam animarum, quarum locum in penna ignoro.

§. 2. Scito ergo hunc humerum radicem eſſe Kaini, quæ eſt integra perſona habens membra 248. & vaſa 365. pennæque ſupradictæ radices ſuas habent in hoc humero, qui eſt calcaneus ſiniſter perſonæ hujus, nempe calcaneus gloriæ: Omnesque ſcintillæ animarum calcanei dicuntur radix perfecta, omnesque ſunt anima una, prout quoque idem deprehenditur in pennis.

§. 3. In iſto autem calcaneo ſcintillæ animarum ſunt plures quam 613. quamvis in ſingulis pennis non ſint plures quam 150. ſcintillæ, nihil tamen intereſt: quia non opus eſt, ut omnes 613. animæ calcanei ſint in penna una: quæcunque autem in una ſunt penna, majorem habent cognationem, quam reliquæ 613.

§. 4. Vel etiam fieri poteſt, ut iſti qui in hoc calcaneo ſunt, ſint diſcipuli ſapientum. Et quando iſte calcaneus perfectionem ſuam adeptus eſt; ulteriori reſtitutione cæterarum partium calcanei non opus habet. Si autem una anima de hac radice calcanei non reſtituit totum calcaneum; adhuc vocatur deficiens, donec omnia abſolverit. Cum ergo una ſcintilla hujus calcanei revolvenda eſt, aliter id fieri nequit, niſi cum alia ſcintilla hujus calcanei; quia omnes una ſunt radix, ut dictum eſt cap. 1.

§. 5. Ne autem confundaris, quando dicitur, tantos viros locum habuiſſe in calcaneo;

Digitized by Google

neq; ſciendum eſt, quod regnum ſemper vocetur calcaneus, quia in Sohar dicitur: Ille in victoria eſt, & ipſa eſt in gloria, nimirum in fine ejusdem: qui eſt calcaneus, ſicut dictum eſt cap. 22. Atque hic calcaneus, de quo loquimur, regnum eſt omnium perſonarum dicti humeri: quoniam regnum locum habet in fine pedis ſiniſtri, qui vocatur gloria, ubi eſt notio uxoris.

§. 6. Nunc autem jam expoſuimus antea, in humero toto dari ſexaginta myriades ſcintillarum. Calcaneus autem iſte eſt radix una de animabus ſeptuaginta radicum in hoc humero contentarum: unde in ſupplementis Fol. 113. in annotatione verba hæc extant; Vagus abit & profugus in ſexaginta myriades generationum, propter ſanguinem ſeminis fratris ſui extenſi in ſexaginta Myriades, &c. Atqui hic eſt Kain qui eſt humerus ſiniſter; prout Hebel eſt humerus dexter. Unde patet in nullo membro minus quam ſexaginta myriades ſcintillarum inveniri.

§. 7. In iſto igitur calcaneo ſunt 613. ſcintillæ animarum: Et ipſe ſolus eſt perſona. Et quando guttæ deſcendunt ab hoc calcaneo, prodeuntque per fundamentum in congreſſu myſtico, aliquando fit Jacob (cui nomen יעקב à calce) aliquando R. Akiba, (qui easdem habet literas עקיבא) & aliquando Akabja (cujus nominis eædem ſunt literæ עקביא.) & ſimiliter.

§. 8. Scito ergo quod Chiskia Rex Jehuda locum habuerit in Capite hujus perſonæ quæ vocatur calcaneus.

§. 9. Partem igitur quandam eorum qui inſerti fuerunt huic calcaneo, ordine enarrabo: Deinde de cæteris ſcribam quorum graduum ordinem non novi, quia non accepi à Magiſtro.

§. 10. Ordo igitur radicis calcanei hujus ſequitur excellentiam eorum. Eorumque loca ſunt ſequentia. Primus eſt Schmuel Propheta.

Poſt eum Chiskia Rex Jehuda.

Poſt eum R. Jochanan filius Saekai.

Poſt iſtum Abbaja. Et iſti in ordine ſunt hi, quorum ordinem accepi ex iſta radice.

§. 11. Kain: Kenan: Jubal: Mahalaleel: Jabel: Lamech; Jiſaſchar: Schilah filius Jehuda: Nadab & Abihu. Pinchas: Korach. Dathan & Abiran: Jetro: Nachſchon: Nethanael filius Zuar: Anathiel filius Kenas. Charmi pater Achan: Cheber Kenites: Mephlal: Cheſamjah: Chever pater Socho: Jeſchbah pater Eſchthamoah: Jiſchbi Lechimites: Schamgar filius Anath: Schimſon: Elkana: Schmuel Propheta: Abihuh filius Schmuel: Jiſchai pater Davidis: Abiſchai filius Zerujah: Schimmah: Achijah: Elijahu p. m. Eliſcha Propheta: Chiel de domo Eli: Jona filius Amithai: Chiskia Rex: Menaſſche filius ejus: Abijah filius Rechabeam: Doëg: Achitophel: Naboth Jeſreelites: Ezechiel propheta. Uria ſacerdos: Secharja filius Jebarachjahu: Nahum Propheta: Micha Moraſchtites: Narbijahu filius Jechonjahu Regis Jehuda: Anani filius Eljoani: Chananjah ſocius Danielis: Elihu filius Baracheel Buſitæ. Horum ordinem non accepi.

Digitized by Google

§. 12. Sequentes ſunt de ſecta Doctorum Miſchnicorum. Matatjahu Sacerdos magnus Chalchmoneus: Joſe filius Jochanan Hieroſolymitani, Nithai Arbelites: Akabja filius Mahalaleel: R. Jochanan filius Zachai: R. Akibha: R. Joſe Galilæus: R. Nehorrai ſenex, cujus mentio fit in Sohar ſectione Tezavveh: R. Jebah ſenex, cujus mentio fit in Sohar ſectione Miſchpatim: Jochanan filius Hyrkani: Chananjah filius Chiskia filii Garon: Abba Schaol: R. Jiſchmael filius Eliſcha Sacerdos magnus: R. Chutzpith interpres: R. Jehudah filius Illai: R. Gamliel: R. Joſe filius Meſchullam, qui vocatur Synagoga ſancta: R. Achai filius Joſchijahu: dicebatque mihi Magiſter meus, etiam unum de ſociis illis, qui cum R. Schimeone Jochaide ingreſſi erant in aream ſanctam, de hac radice fuiſſe; eundem autem nominare nolebat, neſcio quam ob cauſam.

§. 13. Sequentes etiam ſunt pars Doctorum Miſchnicorum, qui aliquantum attingunt hanc radicem, ſed non plenè: cujus tamen rei verum non novi fundamentum. R. Schemajah pius, cujus mentio fit in Sohar ſectione Balak. R. Zadok ſacerdos: R. Kiſma Pater R. Joſe. R. Kroſpodai, cujus mentio fit in Sohar.

§. 14. Et iſti ſunt de Secta Doctorum Gemaricorum: Raf Hunna, coævus R. Jehudah ſancto. Jehudah & Chiskijah Filii R. Chija. R. Zadok Diſcipulus R. Jehudah ſancti. R. Shimeon F. Johozodek. R. Jeſa Amoræus ſeu Doctor Gemaricus; qui etiam eſt R. Aſſa Sacerdos. R. Jebha Amoræus; qui erat Diſcipulus Doctoris, qui per excell. Raf dicitur; & hic eſt pater R. Chana, & ſocer Oſchian f. Nidbach. Levi F. Siſi. R. Jirmejah F. Abba. R. Chilſkijah F. Abba. R. Schimeon F. Abba. R. Akibha Amoræus. Pinchas frater Schmuel. R. Meeſcha coævus R. Jochanan. R. Schilah, cui accidit miraculum. Rami F. Chama. Abbaja. R. Nechumah R. Biba. f. Abbaja. R. Chemar. R. Dimah Nehardius, R. Meſcharshia. Romi f. Jecheskel. R. Schmul f. Schilath. R. Abin faber lignarius. R. Ukba. R. Serika. Raf Sechorah. Nathan Zuzites. Thanchum Noites. Raf Jebu F. R. Sammah & Rabb Saphra coævus Rabbinæ. Rabh Amram. Raf Ram filius Papa. Raf Seira F. Hillel. R. Seruka Dukrites. Illa F. K. ſcher quem Regina ſollicitavit ad concubitum. Rabin qui aſcendit in terram Iſraël: Raf Dima qui aſcendit in terram Iſraël. Raf Hunnah Bagdaites. Schabehit filius Rabina. Raf Chama fil. Buſi. Raf Schcia, f. Raf Ida. Raf Chija, Diphtites. Joſchija F. Serunaki Coriarius. Ajo. Abdimi. Raf Tabjumi. Baali. Raf Schudah Handoites. Raf Malkijoh.

§. 15. Et iſti ſunt de Saburæis ſeu auditoribus: Raf Achai. Rabba Pombeditanus.

§. 16. Et iſti ſunt de ſecta Gæonarum ſeu excellentium. Raf Nhorai Gæon ſeu Dominus primus. Raf Acha Schabchites. Raf Duſthai Gæon ſeu Dominus. Raf Zemach Gæon primus, filius Raf Palthi Domini.

§. 17. Et iſti ſunt è Deciſoribus R. Abraham nepos R. Schlomo Levitæ. Rabbi ille qui ſcripſit librum Maggid Miſchnah, qui vocatur Don Vital de Toleto.

§. 18. Sciendum autem omnes illos qui deſcenderunt de radice pſyches Emanativæ tales tantum eſſe quoad pſychen ſuam: ita ut ſpiritus & mens eorum ab alia ſint radice, ſicut dixi cap. 35. Et nemo ex omnibus dictis talis eſt, cujus pſyche, ſpiritus & mens ab hac radice ſola eſſent, excepto Abbajah.

§. 19.

Digitized by Google

§.19. Scito deinde, quia radix hæc de ſelectiſſima ſpecie Kaini fuit, hinc etiam haud parvam ipſi competere prærogativam præ cæteris animabus; ut ſæpius dictum eſt: & in ſpecie; ſi quis fuerit de iſta radice calcanei qui eſt notio regni. Notumque eſt, quod diximus Cap. 22. Ad locum: Pr. 12. v. 4. *Uxor fortis corona mariti ſui:* Quod nimirum aſcendere poſſit ſupra maritum: juxta illud: Jerem. 31. v. 22. *Mulier circumdabit virum.* Quicunque ergo originem habet ab hac radice, ille aſcendere poteſt usque ad ſummitatem graduum & in infinitum. Unde R. Akibha aſcendit usque in cogitationem ſummam (i. e. Sapientiam) de quo pluribus infra.

§. 20. Sciendum quoque eſt, ſicut diximus Radicem Kaini pertinere ad Severitates cognitionis, quæ deſcenderat in ſiniſtrum humerum microproſopi, ſic neceſſe quoque eſſe, ut & Lea uxor Jacobi, (quæ eſt myſterium nodi Phylacteriorum, proditque à regno interno, applicito ad hanc cognitionem ejusque ſeveritates ſub notione calcanei ſicut dictum eſt.) deſcendente hoc calcaneo (nam Lea extrinſecus ab eodem fulgorem accipit) deſcendat. Ut dictum eſt Cap. 25. Et quoniam etiam hæc delapſa eſt, hinc præter iſtam ſpeciem radicum animarum pertinentium ad iſtum humerum ſiniſtrum, etiam adhuc ſunt notiones aliæ; animæ nempe aliæ, quæ pertinent ad Leam externam prodeuntem ab iſto calcaneo, ut dictum ſupra.

§.21. Et ſic quoque lumina dantur deſcendentia à parte interna iſtius regni, antequam prodeat Leah foras. Et hæc lumina ſunt media, prodeuntia nempe à regno interno, nec tamen intrantia in Leam externam. Notum enim, quicquid exiſtit in ſanctitate id poſſe relinquere veſtigium aliquod, quocunque loco tranſierit.

§. 22. Atque hinc quoque animæ dantur ad partem internam ſpectantes, intrantesque in Leam foras.

§. 23. Aliæque ſunt mediæ, quæ lumina hauriunt & deducunt à parte interna foras in Leam. Atque hæ omnes ſunt ſpecies animarum, quarum natura non ſatis explicata eſt: quamvis in hoc omnes conveniant, quod nomen habeant à radice humeri ſiniſtri Caini.

§.24. Scito etiam omnia ſpecialia exiſtentia intrinſecus neceſſariò prodire, ut luceant foras erga Leam: Quoniam illa applicata eſt humero huic ſiniſtro, quæ ſunt ſeveritates: Et non humero dextro. Unde in ſpecie multas cognoſcere poteris animas.

§. 25. Id quoque ſcias, quod ſicut in hoc humero ſunt cerebra interna & cerebra ambientia; atq; ea omnia ſub notione ſtatus adulti: præter fœminina quæ à microproſopo prodeunt tempore ſtatus adulti: Sic talia etiam ſint ſub conceptu minorennitatis. Sicut igitur Kain eſt notio imaginis fundamenti matris quod in Microproſopo exiſtit ſub ſtatu adulto: Sic alia datur imago huic ſimilis ſub notione minorennitatis. Atque hæc omnia ſpectant ad notionem Kaini; & omnia vocantur juxta illius nomen, prærterquam quod ſint ſub minorennitate.

§.26. Sicut etiam porro dantur notiones Jiſraëlis & Jacobi quæ ſunt Microproſopus: Ita ut Jacobus prodeat è parte poſtica patris, ut traditum eſt ſuo loco: ſic etiam

Digitized by Google

dantur notiones Kaini & Hebelis in Microproſopo, quæ vocantur Jiſraël & Jacob, quæ tamen etiam omnia vocantur ſpecies Kaini & Hebelis, ſicut dictum eſt.

§. 27. Verum enim vero quando Kain eſt in Jaacob, tunc vocatur Jabal; de quo nempe dicitur Gen. 4. v. 20. *Et Ada pariebat Jabal.* Quæ tamen omnia vocantur nomine Kaini, ita tamen ut Kain in ſpecie referatur ad Microproſopum & Jabal ipſi ſimilis ad Jacobum, quod notes. Sicut etiam latius patebit infra. Danturque ſpecies adhuc plures in Kaino à Cerebris nempe tam internis quam ambientibus, tam maſculinis quam fœmininis.

Cap. XXX.

§. 1.

POſtquam jam expoſuimus omnes animarum ſpecies quæ fuerunt in Adamo protoplaſte, quæ nempe ab illo delapſæ ſunt, & quæ in illo manſerunt; nec non quas Hæreditario tradidit Kaino & Hebeli & Schetho; item quæ ab ipſo ſeceſſerunt & non deciderunt vel immerſæ ſunt intra cortices: Porro etiam quæ ſint animæ planè novæ de quibus omnibus latius in capp. præcedentibus. Jam porro adhuc aliam deſcribemus ſpeciem animarum, ut ſic omnia animarum genera proponamus.

§. 2. Cum ergo Adam protoplaſtes comediſſet de arbore cognitionis boni & mali mixtumque eſſet bonum malo, & per ipſum diffuſum eſſet inquinamentum ſerpentis; tunc incepit committere peccatum fruſtra profuſi Seminis. Notum autem, quod ex omni gutta fruſtra profuſi ſeminis Lilith & Naemah faciant corpora, quæ referuntur ad ſpeciem dæmonum & ſpirituum & Lemurum. Quamvis Dæmones propriè dicti quoad ſpiritum corpusq; ſuum ſint ab impuritate: Spiritus autem hi impuri & Lemures quoad corpus ſuum quidem fiunt è fruſtra profuſo ſemine adeoq; ab impuritate per Naeman & Lilith: Sed mens eorum provenit è loco ſancto. Et iſti vocantur plaga filiorum Adam; Sicut dicitur: 2. Sam. 7. v. 14. *Et caſtigabo ipſum virga virorum, & plagis filiorum Adam.* Ubi per virgam virorum intelligitur fundamentum virile, juxta illud: Numer. 24. v. 17. *progredietur ſtella ex Jaacob & ſtabit virga de Iſraël.* Quoniam virga eſt membrum fundamentale & litera Vav minor. Stella autem eſt gutta Seminalis quia vibratur ſicut ſagitta. Et plagæ filiorum Adam ſunt iſti Dæmones, qui procreati ſunt è fruſtra profuſo ſemine. Et quia primus qui peccatum hoc commiſit fuit Adam protoplaſtes: hinc ſecundum illius nomen vocantur Plagæ filiorum Adam.

§. 3. Quanquam adhuc alia ſit ratio, quare ſic vocentur: quia nimirum revera fuerunt filii Adam & non perfecti Dæmones. Atque id innuitur in Sohar Sectione Vajikra fol. 19. Ubi dicitur: quod Lilith congreſſa fuerit cum Adamo protoplaſte, antequam in ipſum ingreſſa eſſet pſyche vivens. Notum autem, quod peccatum Adami prius commiſſum fuerit quam generarentur Kain & Hebel, ut dictum ſupra Cap. 33. Quamvis enim locis quibusdam Magiſtri noſtri p. m. diverſum ſentiant; tamen in Sohar eadem opinio confirmatur Sectione Achare-Moth fol. 77. Jam enim noſti quod Adam

eâdem

Digitized by Google

eâdem die quâ creatus erat quoque comederit, & eadem die congreſſus ſit, & eâdem die nati ſint Kain & Hebel. Patet ergo quod cùm Gonorrhæam procuraret, eo ipſo libido ejus incitatior facta ſit, ut cum Chavvah concumberet. Atque tunc è gutta prima prodiit Kain & Hebel è ſecunda. Quia igitur nondum omnes Gonorrhæas & plagas illas finierat & cum Chavvah rem habebat; hinc gutta Kaini permixta erat cum aliquibus plagarum illarum filiorum Adam, ſicut traditur in Sohar Sectione Achare Moth his verbis: Aliquando Naemah in mundo exiſtit atque tùm quis è ſomno expergiſcitur uxoremq; ſuam attingit, &c. Cumque ipſa concumbit, &c. Ita enim res ſe habebat cum Adamo protoplaſte: ita ut fluente adhuc Gonorrhæa fruſtranea jungeretur Chavvæ uxori cumque ipſa concumberet. Atque tum fruſtraneæ illæ guttæ commiſcebantur cùm guttis Adami copulatoriis: & ex mixtura ambarum primo prodibat Kain. Atque hinc in Kaino maxima pars erat mala, inque eo erant cortices multi. Quod intelligitur in ſectione Achare Moth his verbis: Et deinde generabat Kainum.

§. 4. Porro autem à gutta ſecunda prodibat Hebel, qui propterea mitigatior erat.

§. 5. Natis autem Kaino & Hebele Adam porro huic Gonorrhææ ſuccumbebat per centum triginta annos, ſicut traditur locis quam plurimis. Unde triplex Adami eſt Gonorrhæa, una antequam generaret Kain: & una ipſo tempore generandi Kaini, & una 130 annorum illorum, quibus ſeparabatur à Chavvah uxore ſua donec generaret Schethum.

§. 6. Omnes autem tres hæ Gonorrhææ Adami à radice Kaini provenerunt: quia omnes referuntur ad ſeveritates: Hinc dæmones & externi omnes cortices ad illas applicari queunt, quoniam judicia ſunt & rigores; ubi applicationem habent cortices. Et tamen in omnibus atque ſingulis anima quædam eſt robuſta admodum, &c. Et hæc materia prolixa eſt, huic libro tamen non inſerta.

Cap. XXXI.

§. 1.

Expoſitis jam omnibus animarum ſpeciebus, quotquot inveniuntur per omnes creaturas, jam revertemur ad quaſdam revolutiones animarum; ubi ſimul declarabuntur quam plurima dicta legis totiusque ſcripturæ. Initium autem faciemus ab illis revolutionibus, quæ ſunt in ſpecie Caini; Ubi ſimul immiſcebuntur quam plurimæ revolutiones Hebelicæ.

§. 2. Primò igitur ſciendum eſt, quod Adam Protoplaſtes peccaverit circa arborem cognitionis: atque tunc omnes animarum ſpecies jam ante peccatum in ipſo comprehendebantur, ita ut nullus hominum in mundo ſit, qui ibi non fuerit præſens in iſtô peccato, & cui non aliqua depravatio per iſtud peccatum obtigerit.

§. 3. Commiſſo autem peccato diviſæ ſunt animæ in plurimas ſectiones, de quibus dictum eſt capitulis præcedentibus. Patet igitur, quod omnes animæ tam quæ ſeceſſerunt

Digitized by Google

runt ab Adamo, (ſive non immerſæ intra cortices, ſive immerſæ in eos,) quam quæ relictæ ſunt in Adamo ipſo, nonniſi unicam illam habeant labem Adami ſcilicet Protoplaſtæ.

§. 4. At vero animæ illæ, quas hæreditario tradidit Adam Kaino & Hebeli filiis ſuis, ſolæ adhuc alium inſuper acceperunt defectum, nimirum propter peccatum, quod ipſi Kain & Hebel peccarunt, ſicut dicitur in ſupplem. 69. & 112. & pluribus locis aliis. Unde clarum eſt, quod animæ provenientes è Kaino & Hebele duas reſtaurare teneantur corruptiones; primò labem Adamiticam; & ſecundò labem Kainiticam & Hebelicam: ad quod non obligantur cæteræ animæ, quippe quæ reſtitutione alia non habent opus, niſi ob vitium unum Adami nimirum Protoplaſtæ.

§. 5. Sciendum tamen, hæc omnia ipſis competere præter illa, quæ ipſe homo peccat operibus ſuis in ſingulis revolutionibus: cum nobis jam ſermo non ſit, niſi de corruptionibus primis, quam factæ ſunt per Adamum Protoplaſten, perque Kainum & Hebelem, quæ ſunt radices omnium animarum, ut dictum ſupra.

§. 6. Patet igitur, quod animæ Kaini & Hebelis duplicem habeant immixti mali ſpeciem: unam per vitium Adami; & alteram per vitium Kaini & Hebelis: unde ſimul è malo conſtant atque è bono.

§. 7. Antequam igitur peccaret Kain omnes animæ humeri iſtius ſiniſtri in illo continebantur; ſicut in Adamo omnes omninò continebantur animæ, ut dictum ſupra. Commiſſo autem peccato Kaini, cum nempe occideret Hebelem fratrem ſuum, omnes illæ animæ vitium paſſæ ſunt, immixtumque in illis fuit bono malum altera vice, ita ut deſcenderent in profundum corticum: quędam tamen illarum remanebant in Kaino, quamvis etiam inibi jam permixtum eſſet in illis bono malum.

§. 8. Porro jam quoque ſupra dictum eſt, omnes illas animas, quæ immerſæ fuerant corticibus, non ſtatim iterum venire poſſe in mundum, niſi primò anima illa, quæ abinde prodit, & cujus tempus appropinquat, ut ab illis educatur, accedat per modum imaginis lucis ambientis caput corporeum hominis cujusdam alterius, qui ſit de radice ejus: quod fieri debet tribus vicibus in tribus hominibus ad radicem ejus pertinentibus: ubi quarta demum vice acedit per modum animæ internæ in hominem alium. Atque hoc modo omnes animæ exeunt atque educuntur è corticibus, ita ut alia aliam lucis inſtar circundet, & alia alii ſuperimmineat, donec reſtitutæ ſint omnes atque ſingulæ: quas tamen omnes unius radicis eſſe oportet, prout pluribus dicetur infra.

§. 9. Et quamvis tales animæ ſint in ſtatu imaginis ad inſtar lucis ambientis, tamen ab ipſa non ſecernitur bonum à malo, donec accedant per modum lucis internæ: atque tunc per opera earum malum ab ipſis ſeparatur: quod tamen non penitus ſecedit usque ad percuſſionem in ſepulchro factam, ut ſuo loco dicetur. Atque hoc indigitatur dicto illo: Jeſch. 25. v. 8. *Abſorbebitur mors in æternum.* Mors enim propterea ſaltem contingit, ut ſeparetur malum à bono, quod immixtum fuit animabus per transgreſſiones Adami Protoplaſtæ & Kaini atque Hebelis: quia nimirum iſti fuerunt Patres atque radices omnium animarum, omnesque in iis contentæ fuerunt: & transgreſſiones eorum

Digitized by Google

eorum tantæ fuerunt, ut malum bono immixtum fuerit quam profundiſſimè; quod ita non accidit in vitiis illis, quæ à ſingulis animabus admittuntur perſe, atque ſibi relictis. Unde ab origine mundi usq; ad adventum Meſſiæ ſemper generantur homines atq; moriuntur: & hoc medio ſcoriæ ſeparantur ab auro: quo examine eo usque ad finem perducto, ut nullum amplius malum bono adhæreat, in ſingulis animabus, tunc veniet Meſchiach, ut dictum eſt. Tunc enim cortices, qui vocantur mors, quoniam ipſius cauſa ſunt, abſorbebuntur, & diſperdentur ab iis, ut non futurum ſit opus, eoſdem ulterius ſeparare: abſumentur enim ut fumus, quia nullum amplius habebunt influxum à ſanctitate, nec vita ipſis ſuppetet ulterior, unde ab illis ceſſabunt in æternum: quæ eſt mens illius dicti: *Abſorbebitur mors in æternum*. Jeſch. 25. v. 8.

§. 10. Unus igitur ex illis transgreſſoribus fuit Hebel, unde Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax, qui ejusdem Hebelis erat revolutio, tantopere conabatur iſtam reſtaurare labem Hebelicam, à colluvie plebeja ſimul ex Egypto egreſſa, ut pluribus dicetur infra. Atque ſic extenſio Moſis in omnes atque ſingulos generationes pertigit, usque ad ſexaginta myriades generationum revolutivarum, donec omnis ſpurcities Hebelis abſumta ſit. Hinc literæ initiales dicti illius בלע המות לנצח *Abſorbebitur mors in æternum*; repræſentant nomen Hebel. Id quod ſimiliter eveniet in cæteris radicibus omnibus.

§. 11. Cumque jam expoſitum ſit, quomodo in illis animabus Kainiticis & Hebelicis malum bono immixtum ſit, idque per omnes animarum gradus à Pſyche usque ad ſpiritum vel mentem: jam patet, quod malum Kaini magnum ſit admodum: ſicut notum eſt, quod ſcoriæ ſeveritatum judicia ſint rigoroſiſſima. Eodem tamen modo bonum illud etiam quod in Kaino erat, inſigne admodum erat atque excellens, prout ſupra dictum eſt. Sciendum autem quod malum à bono non ſeparetur niſi per bonum aliquod opus vel obſervationem cujusdam præcepti, quod homo ille complevit, qui talem animam in mundum eduxit: ita ut, quò majus eſt illud præceptum, vel major eſt hominis alacritas ad illud obſervandum, eò major quoque in ipſo ſuboriatur vis ſeparandi malum à bono in illa anima, quam eduxit extra corticem; eamque elevat usque ad uxorem ſupernam, ubi reſtituitur & renovatur per copulam, venitque in mundum, ac ſi eſſet nova: de quibus vide meditationem ſuper prolapſum in faciem, & illa, quæ de his diximus ſupra. Atque tunc introducit eam in guttam illam ſpecialem. Quanta igitur eſt proportio obſervatorum ab homine præceptorum, per quem hæc gutta attrahitur, eadem proportione malum à bono ſeparatur. Semper autem ipſe incipere tenetur ſeparationem iſtam, ut aliquid mali in ea latentis ab ipſa tollatur; alias enim non poſſet prodire è corticibus: atque tunc bonum illud cum pauco ſuo malo intrat in guttam illam. Malum autem iſtud, quod pater ejus ſeparavit à tali anima, non eſt malum perfectum; ſed in eo adhuc latet aliqua ſcintilla ſanctitatis; quæ & ipſa intrat in corpus quoddam, ibidemque purificatur purificatione perfecta de gradu in gradum, donec depuretur penitus, ita ut malum omne remaneat in latere uno, & bonum in latere altero. Et ſic in bono illo primo, quod homo talis attraxit filio ſuo, ſicut dictum eſt,

Digitized by Google

omnino etiam adhuc aliquid mali extat: quod pariter non mundificatur, niſi per bona opera, ab ipſo homine illo facta. Et nihilominus nondum penitus ſeparare poteſt malum illud, etiamſi vel juſtiſſimus foret in mundo, nec vel unicum per totam vitam ſuam commiſiſſet peccatum: ſemper enim labes illa prima Adamitica adhuc ſubſiſtit: ut nempe malum illud penitus ab ipſo ſequare neceſſario opus habet morte; ut nempe malum illud penitus ab ipſo ſeparetur.

§. 12. Cum itaque quidam ſint, qui ita non perficiuntur; illos redire oportet multis revolutionibus. Qui verò abſoluti ſunt penitus, ita ut in illis nihil remanſerit, niſi labes Adamitica, illos purificari oportet per mortem. Atque huc pertinet illud, quod in Gemarah dicitur de quatuor illis, qui per totam vitam ſuam nullum perpetrarunt peccatum, inter quos eſt Jiſchai pater Davidis, &c. quos mori oportuit propter conſilium ſerpentis. Et quamvis id mirum videri queat; per ſupradicta tamen facile intelligi poteſt: quamvis enim ipſi nihil corruperint vel ulteriorem labem ſuperaddiderint: nihilominus tamen vitium primum ſerpentis in Adamo Protoplaſte obortum nondum fuit reſtitutum; unde moriendum ipſis fuit.

§. 13. Summa horum omnium eſt, quod portiones illæ mali, vel portiones illæ boni exiſtentes in qualibet anima, tot ſubmittendæ ſint revolutionibus, donec ſingulæ diſcedant in locum ſuum debitum, ita ut omne bonum perfectè ſeparetur in partem unam, unde talis homo vocatur perfectè juſtus: & omne malum in partem aliam, à qua talis perfecte malus dicitur. De quo Propheta inquit: Jeſch. 66. v. 24. *Exibunt & videbunt corpora iſtorum hominum, non morietur vermis eorum, & ignis eorum non extinguetur.* De malis autem illis, in quibus adhuc aliquid boni eſt, intelligendus eſt locus ille 2. Sam. 14. v. 14. *Et cogitabit cogitationes, ne expellatur ab eo expulſus.* Atque talis reſtauratur per revolutiones. Quod probè notandum.

Cap. XXXII.

§. 1.

Eductis nunc per capitula præcedentia, quæ dicenda fuerunt de revolutionibus, quod nempe per eas malum ſeparandum ſit à bono: jam adhuc aliquid ſuperaddam, quod pertinet ad capitulum ſuperius quartum, quomodo nempe intelligendum ſit, quod ſcriptum eſt in Tikkunim, ſive ſupplementis aliiſque libris Cabbaliſtarum, de revolutionibus trium Patriarcharum: item quod Kain revolutus ſit in Ægyptio & in Korach & in Jethrone: cùm tamen multi iſtorum vel omnes vixerint eodem tempore. Unde quæſtio oritur, quomodo id fieri potuerit?

§. 2. Res autem ita ſe habet, ut ſupra dictum cap. 1. quod nempe animæ Adami Protoplaſtæ inſertæ fuerint in Adamum Belial, ita ut malum immixtum fuerit bono, & membra animarum Adamiticarum innexa & conjuncta fuerint ſimilibus membris in Adamo

Digitized by Google

Adamo perverſo. Primo ergo (è corticibus iſtis) prodierunt membra ſuperna,ut initium factum ſit à capite, & reſtauratio pedetentim ſit ſubſecuta, donec generatione ultima Regis Meſſiæ purificandi ſint calcanei animarum , juxta id quod dicitur Pſalmo 89.v.52. *Probris affecerunt calcaneos Meſſiæ tui.* Unde etiam dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: circa calcaneos Meſſiæ protervia multiplicabitur. Cum autem plene mundificati fuerint pedes illi, tunc veniet Meſchiach. Sicut ſcriptum eſt in Sohar ſect. Pekude fol. 258: Cum pedes redierint, implebitur quod dictum eſt:& ſtabunt pedes ejus illa die ſuper monte olivarum.

§.3. Patet igitur, quod interdum duo vel tres inveniantur homines vel plures in una generatione, qui nempe ſunt de radice una, v. gr. ſi ſint è duobus oculis; vel è duabus auribus; vel è quinque digitis manuum vel pedum, & ſimiliter. Sic quoque ſi ſint è vaſis unius membri vel venis : quoniam hæ admodum ſibi cognatæ ſunt. Unde ne mireris, quod ſupra ſcripſerimus: nempe quod Rami filius Chamah& Abbaja & Rabh Dima Nehardæus omnes fuerint è radice una; omnesque fuerint coævi.

§.4. Deinde alia quoque occurrit ratio juxta ea, quæ ſupra diximus : quod nimirum omnes animæ in exilio ſint cum gloria cohabitante permixtæ inter cortices: ubi pro ratione temporis vel etiam præcepti ab homine quodam in hoc mundo obſervati, iſte homo dignus evadit educendi duas vel tres pluresve ſcintillas, ſi ab una radice fuerint: quamvis non tantùm ſint propinquæ, ſicut aures vel oculi. Unde à pluribus hominibus, qui ſinguli ſcintillam quandam educunt, quilibet nempe pro ratione præcepti à ſe obſervati,in mundum protrahi poſſunt ſimiles ſcintillarum ſpecies; & in ſpecie, ſi juſtus ille fuerit de radice iſtius animæ. Atq; tunc quamvis anima una ſit à capite,& altera è pede, atque ſic porro; nulla tamen hinc difficultas. Quoniam omnia diriguntur ſecundum præcepta, & bona opera, quæ homo perficit, ſimilesq; iisdem ſcintillas educit. Fieri ergo potuit, ut homo quidam è generationibus primis obſervaverit præceptum aliquod parvum, per quod educere non potuit niſi animam quandam de pedum notione: Et ut alius quidem vivat in generationibus his poſterioribus, qui obſervet pręceptum aliquod magnum,cujus beneficio educere queat animam quandam excellentem de notione Capitis & ſimiliter:ita ut non omnino obſervetur ordo ille inter animas quo venerunt in mundum. Quia interdum animæ excellentes ſunt in profundo corticum ut exinde prodire nequeant, donec veniat homo quidam de radice earum & obſervet præceptum aliquod ipſis competens & per quod reſtituendum eſt vitium talis animæ: Unde diu ipſis eſt expectandum, donec talis quidam inveniatur.

§.5. Interdum autem animæ dantur parvæ inventique fuerunt quidam qui obſervarunt præceptum tale parvum eisdem competens; atque ſic citò prodierunt in mundum in generationibus primis.

§.6. Adhuc alia porro datur ratio,ut hoc adhuc intelligatur plenius, nempe ſicut diximus Cap.24. quod ſcilicet in ſingulis radicibus dentur diſcipuli ſapientum & obſervatores præceptorum atque bonorum operum, nec non populares, qui in membris ſimiles

miles ſint cuti, carni, pilis & unguibus. Quare neceſſe eſt, ut in generationibus primis plebeji illi unius membri, verbi gratia ſuperioris prius prodeant tanquam pili illius membri & citius in mundum veniant quam diſcipuli ſapientum multò præſtantiores, pertinentes tamen ad membrum aliquod inferius illo: Cum tamen inter diſcipulos ſapientum qui ad pedes pertinent & inter plebejos in Capite exiſtentes nulla ſit proportio vel ſimilitudo: & nihilominus plebeji illi citius prodeunt è corticibus. [prout videmus quod ante Patriarchas mundi viginti præceſſerint generationes per bis mille annos; nimirum generatio diluvii & generatio turris Babelicæ:] Hi vero deinde in apricum prodeunt tempore debito, pro ratione nempe membri ſui inferioris, quamvis ſint excellentes admodum; vel propter obſervatum aliquod præceptum in illo tempore, quod cauſa fuit ut exire potuerint, ut dictum eſt ſupra.

§. 7. Alia quoque adhuc ulterius ratio datur; (quare nempe viliores animæ præclaras antecedant) quia animabus præſtantioribus nimium quantum adhærent cortices; ita ut magno opus ſit labore iis educendis. Unde mirum non eſt, quod in generationibus iſtis inveniantur Juſti inſignes, quia fieri poteſt, ut animas habeant multò præſtantiores quam plurimi è prioribus. Unde quoque intelliges, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, nullam dari generationem, in qua non ſint juſti quidam, quales fuerunt Abraham, Jizchak, & Jaacobh & Moſcheh Magiſter noſter ſuper quo pax, & Schmuel Propheta. Et quamvis in Gemara dicatur: quod Generatio non fiat melior; quod probant per Templum, quod prioribus reædificatum ſit; poſterioribus autem non ita reædificetur. Hoc tamen intelligendum ſaltem eſt de Generatione in genere; ſed reſpectu quorundam ſingularium poſſibile eſt, ut generatio evadat melior: Sicut eſt generatio hæc moderna, quæ eſt ultima, in qua manifeſtatur Sapientia veritatis (id eſt Cabbalah) ut veniat Meſchiach. Sicut dicitur in Tikkunim ſive ſupplementis: quod propter merita libri Sohar revelandus ſit Rex Meſchiach.

§. 8. Id etiam hinc probatur, quod multis in locis reperiamus; Vocem quandam de cœlo clamaſſe: N. N. dignus eſt, ut accipiat Spiritum Sanctum ſicut Moſcheh; & Jehoſchuah; ſed generatio non eſt digna ut id eveniat. Unde patet, quod ſi generatio ſumatur in genere, verum ſit, Generationem non fieri meliorem: Sed in quibusdam individuis in ſpecie eadem melior dici poteſt. Atque hinc quoque in Gemarah refertur de R. Pinchas F. Jair; quod excellentior fuerit Moyſe Magiſtro noſtro ſuper quo pax, quoniam illius tempore diviſum fuerit Mare rubrum in gratiam ſexaginta myriadum; tunc autem propter hominem unicum. Deinde, quod Moyſis tempore mare diviſum ſaltem fuerit ſemel; tunc verò ter. Sic quoque R. Schimeon Jochaides ultimus è Doctoribus Miſchnicis, gloriatur, quod Moſcheh neſciverit faciei ſuæ cutem fulgorem emittere; ipſe verò iſtud in ſe evenire ſciat. Sicut reperimus in Idra Sect. Naſo. Atque ſic R. Akibha F. Joſeph, qui erat filius proſelyti & ultimus Dd. Miſchnicorum, tam fuit præclarus, ut cum Moſcheh vidiſſet Horoſcopum R. Akibhæ, perterrefactus contremuerit, inquiens: nihil jam rei mihi circa miniſterium Legis,

Sicut

Digitized by Google

Sicut ſcriptum extat in Libro de literis R. Akibhæ. Et hæc illis qui fateri voluerint veritatem & rem profundius perſpexerint perſpicua ſunt; deq; iis pluribus dicemus infra.

§. 9. Jam igitur prolixè ſatis deduximus, quomodo poſſibile ſit Animas excellentes dari in generatione poſtrema; & minores illis priores in mundum venire potuerint. Expoſitum quoq; eſt, quomodo in una generatione tres vel quatuor ſcintillæ pluresve coævæ eſſe queant, quæ omnes ſint de una radice. Unde mirum non eſt, quod Korach & Ægyptius, & Jethro omnes fuerunt coævi. Quod tamen ad tres iſtos attinet, ratio adhuc alia occurrit intimior. Scias tamen huc quoque referri poſſe, quod jam præfati ſumus: nimirum poſſibile eſſe ut Pſyche veniat in hominem unum; & ſpiritus in alium; & mens in hominem tertium, quæ omnes tres tamen ſint homo unus omninò, quamvis non nati ſint in conſanguinitate, modo de una ortum trahant radice, ut dictum ſupra; & unus gradus ſit Pſyche; alter Spiritus; & tertius Mens. Atque ſic in caſu propoſito res ſe habet. Kain enim conſtabat à bono atque malo, inque eo erant Pſyche, ſpiritus & mens. Pſyche igitur de genere mali revolvebatur in Ægyptio illo, quem occidebat Moſcheh: ſed Pſyche ejus de genere boni revolvebatur in Kenan; & deinde in Mahalaleel &c. ſicut dicitur in Sohar Sect. Trumah. Porro ſpiritus ejus de genere mali revolvebatur in Korach; & quia ſpiritus major eſt quàm pſyche; hinc pſyche revolvebatur in Ægyptio; & ſpiritus erat in Judæo quodam, nempe in Korach, quamvis ambo eſſent de genere mali Kainitici. Deinde Spiritus de genere boni reſtituebatur in Schmuele Propheta; cùm primò revoluta fuiſſet in Nadab & Abihu; prout dicemus infra. Mens ejus tandem revolvebatur in Jethrone; atque tunc perficiebatur & reſtituebatur, ſicut dicitur in Supplemento 115. f. 101. quod nempe in Jethrone Kain inceperit reſtitui. Et huc pertinet illud Gen. 4. v. 24. Septies vindicabitur Kain; ubi vox יקם defectivè ſcribitur ſine Vav, ad denotandum tres illas revolutiones, & tres reſtitutiones, quarum ordo à ſummo ad imum pergit ſecundùm ordinem literarum יקֹם, id eſt, יתרו· קרח· מצרי, Jethro, Korach; & Ægyptius; vide plura ſupra cap. 26.

Cap. XXXIII.

§. 1.

Ut igitur ad ſpecialia quædam de iſtis hominibus deſcendamus; jam præmiſimus, quod Ægyptius ille, quem occidit Moſcheh, fuerit Pſyche mala Kaini: Moſcheh autem fuit bonum quod fuerat in Hebele. Sicut autem Kain peccabat, quòd occideret Hebelem, ut acciperet Gemellam ejus: ſic Ægyptius ille occidebat illum Jiſraëlitam, ut acciperet uxorem ejus Schlomith filiam Dibri, ſicut notum eſt. Unde dicitur Exod. 2. v. 11. *Et videbat virum Ægyptium, qui occidebat virum Hebræum*, מאחיו, ubi ſub voce מאחיו non intelligi poteſt vir ille Jiſraëlita, qui eundem nominavit virum Hebræum. Et ſi dicas illum fuiſſe cognatum ejus, & de ejusdem familia; id ita non eſt, quia alter ille erat de familia Dan, Moſcheh autem de tribu Levi, ſed ſenſus eſt, illum per Spiritum Sanctum vidiſſe, quòd Ægyptius iſte, qui occidebat virum Hebræum ortum haberet

 de

Digitized by Google

de fratre ſuo, nempe Kaino, ita ut vox אחיו legenda ſit per Chirek, & intelligenda de Ægyptio, qui erat revolutio Kaini fratris ſui. Quod autem dicitur, Et convertit ſe huc atque illuc: id ſic interpretantur Magiſtri noſtri b. m. Moyſen vidiſſe, quid ipſi fecerit in domo ſua; & quid ipſi fecerit in campo. Senſus eſt, Moyſen duas habuiſſe viſiones, unam nempe, quid fecerit illi in domo, cùm voluerit vim facere uxori ejus; & alterum, quod idem peccatum jam commiſiſſet, cùm adhuc eſſet Kain, nempe tunc etiam propter uxorem, ſuam nempe Hebelis & Moyſis propriam; ſicut Magiſtri noſtri b. m. interpretantur locum illum Gen. 4. v. 8. *Et accidebat cum eſſent in campo.* Ubi per campum intelligi volunt uxorem. Cumque omnes ejus revolutiones propterea ipſi evenisſent, ut elueret maculam illam, hic (exiſtens in Ægyptio) è contrario potius peccato priori ulteriora addebat delicta, ita ut ob hanc rationem Moſes eundem occiderit.

§. 11. In ſupplementis quoque n. 110. textus ille eodem modo exponitur ſuperaddita quoque explicatione in verba illa Exod. 2. v. 12. *Et videbat, quod vir nullus:* id eſt, quod nullus Proſelytus ab ipſo ſit proditurus; quaſi contemplatus ſit, an in ipſo aliquid eſſet de natura boni, videritque quòd nulla ſit ſpes. Supra enim dictum eſt, Ægyptium illum fuiſſe Pſychen de genere mali Kainitici & non de genere boni. Et quia videbat, quod nulla in illo foret ſpes, hinc factum eſt, ut occideret eum. Abſit enim, quod vir juſtus, qualis erat Moyſes Magiſter noſter ſuper quo pax, occiſurus eſſet virum quendam ob merum odium: cum ſcriptum ſit Lev. 19. v. 17. *Ne oderis fratrem tuum in corde tuo.* Hic autem frater ejus erat. Quinpotius è contrario ex mero amore eundem occidit, ut nempe illum reſtitueret. Unde intelliges, quare dixerint Magiſtri noſtri b. m. Moyſen nempe occidiſſe Ægyptium per nomen expoſitum. Ubi quæſtio oritur inſignis, quomodo Moyſes pronunciaverit nomen illud ſanctiſſimum expoſitum ſuper Ægyptio illo impuro: cùm tamen in Sohar dicatur Sect. Balak f. 197. quod Pinchas dixerit ad Zelach: Abi & occide eum; ſed non per nomen expoſitũ; quia indignus eſt ſuper quo illud pronuncietur. Cùm tamen Bileam fuerit Propheta, prout dixerunt Magiſtri noſtri b. m. Multo minus igitur hoc fieri debuiſſet ſuper Ægyptio iſto. Verum enim vero res ita ſe habuit, ſicut jam diximus: Moyſen nimirum habuiſſe intentionem eundem reſtituendi; unde eum occiderit per nomen expoſitum. Ubi notandum eſt, quod nomen expoſitum hoc non fuerit illud, de quo dicitur Exod. 3. verſ. 15. *Hoc eſt nomen meum in æternum,* de quo dixerunt Magiſtri noſtri b. m. quod qui illud pronunciet literis ſuis, nullum habeat portionem in mundo venturo. Et notum eſt alias, quòd plura dentur nomina, quæ vocantur expoſita: ſicut & alia ſunt, quæ vocantur cognomina. De his videri poteſt præfatio libri, de Literis R. Akibha, ubi agitur de nominibus ſanctiſſimi expoſitis. Traditumque nobis eſt à Magiſtris noſtris, quod nomen illud expoſitum, per quod Moyſes occiderit Ægyptium, fuerit nomen 42 literarum, cujus initium eſt אבגיתץ &c. Hoc enim, ut notum eſt, nomen eſt ſeveritatis, quod occidit. Suntq; , qui illi ſubjiciunt puncta illius dicti Exod. 2, 12. וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה. *Et convertebat ſe huc atq; illuc.* Summa huc redit, quod hoc nomine eum occiderit. Porro etiam notum eſt, quod hæc ſit iſtius nominis proprietas, ut per illud mundi queant elevari tribus manibus: quia in illo ter continetur nomen יד i. e. manus, cujus numerus eſt 14. unde ſumma 42. Prout à nobis expoſi-

tum

Digitized by Google

tum eſt ſuper benedictione matutina, cujus initium eſt: &c. אנא בכח. Item ſuper ſimili benedictione ejusdem initii, quæ cum lectione Audi, noctu coram lecto recitatur.

§. 3. Intentio ergo Moyſis erat, eundem elevare per cædem hanc furſum ad uxorem ſupernam tanquam aquas fœmininas, juxta dictum illud Thren. 3. v. 23. *Nova ſunt ſub diluculis* &c. Nimirum per nomen 42. literarum, quod habet vim elevandi, ut nempe ibi innovaretur, inque mundum rediret emundatior, quàm fuerat antea, ut ſupra jam diximus cap. 31.

§. 4. Cùm igitur occidiſſet eum, exibat ab eo Pſyche illa, & aſſociabatur Jethroni, qui erat Mens Kaini, ut dictum ſupra. Cumque ſic eidem jungeretur, Jethro proſelytus fiebat, abnegato cultu Idolorum, quoniam reſtituta erat Pſyche ejus per nomen 42. literarum.

§. 5. Nihilominus propterea punitus eſt Moſes, ut pluribus infra dicemus. Et huc pertinet dictum illud Gen. 4, 24. *Quoniam ſepties vindicabitur Kain.* Id eſt, vindicta illa, qua Deus ſanctiſſimus puniturus eſt Kainum, fiet per virum quendam ſeptinomium, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri b. m. eundem intelligi, qui occidit Ægyptium, qui erat Kain. Quod autem dicitur שבעתים quaſi bis ſepties, & non ſepties ſimpliciter; hoc indicatur, quod Kain vindicandus ſit duplici ſeptenario, id eſt, per duos viros, qui ſinguli habuerunt ſeptem nomina, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri b. m. ita ut per ambos reſtituendus ſit Kain. Moyſes enim Magiſter noſter, ſuper quo pax, occidebat Ægyptium, & reſtituebat eum per nomen expoſitum, (& habebat ſeptem nomina, quæ ſunt; משה & 1. Chron. 4. v. 18. אבי זנוח · אבי סוכו · אביגדור & : יקותיאל · חבר · ירד) Deinde autem veniebat eadem Pſyche & jungebatur Jethroni, qui etiam habet ſeptem nomina (קיני פוטיאל רעואל חובב חבר יתרו יתר) ibique reſtituebatur; eò quod is fieret Proſelytus abnegato cultu Idololatrico.

§. 6 Iſta ergo occiſio Ægyptii hujus indigitatur verbis illis Exod. 21. v. 12. *Si quis verberaverit virum quendam ut moriatur; non tamen inſidiatus ſit ei, ſed Dominus ſic illum obtulerit: locum tibi ponam, quò fugias.* Ubi ſub verbis; *non inſidiatus fuerit*, intelligitur Moſcheh, qui occidit Ægyptium, pro commodo ejus; & non ex proæreſi; ſed Deus illum obtulit manib. ejus. Nihilominus tamen punitus è Moſcheh, quod eũ occiderit ante tempus deſtinatum ipſi: Hinc dicitur, *Ponam tibi locum.* Dicendum enim fuiſſet, ponam ei locum: ſed quia dicitur; *ponam tibi:* ipſe Moſes intelligitur. Cui exinde neceſſaria fuit urbs refugii, ut fugeret שמה illuc, ubi ne legas שמה ſed משה. Id quoque traditur in Sohar Sect. Miſchpatim his verbis: hoc præceptum, de ſeparandis urbibus refugii, tibi datur, propter illum Ægyptium, quem occidiſti &c. Occidiſti enim eundem tempore nondum congruo. Ubi ſimul dicitur, quod præſens ibidem fuerit ſerpens antiquus (Confer Apocal. 12. v. 9.) ſive primævus. Quod idem eſt, quod ſupra diximus, Kaino ſcilicet, quoniam eſſet de ſeveritatibus, adhæſiſſe impuritatem ſerpentis reſpectu Pſyches. Si enim totus, quod abſit, conſtitiſſet ex impuritate, prout multi autumant: quare Moſcheh Magiſter noſter ſuper quo pax, obligatus fuiſſet

fuiſſet tolerare exilium? Porro enim dicitur ibidem: Præceptum tertium eſt de urbibus refugii. Atque tres hæ urbes refugii Transjordaniticæ non in uſum venerunt, donec & reliquæ ſepararentur, quæ in terra Jiſraël: Quare igitur Moſcheh ſic feſtinavit, ſicut dicitur Deut. 4. v. 41. *Tunc ſeparavit Moſcheh tres urbes?* Res autem ita ſe habet, quod per ſeparationem iſtarum urbium imputari ſibi vellet, quaſi ibidem exulaſſet, ut ſic expiaretur peccatum ejus. Unde in vocula שמה latet nomen משה.

§. 7. Porrò ab iſta impuritate, quam impius iſte Ægyptius injiciebat in Schlomith filiam Dibri, quod erat malum, prodiit ille filius, de quo dicitur: Levit. 24, 10. *Exibat autem filius mulieris cujusdam Jiſraëliticæ, qui erat filius viri Ægyptii, & maledicebat ſanctiſſimo nomini.* Quoniam opera patrum perficiunt filii: unde quia Pater, Ægyptius ille ſcilicet, perfectè malus erat, mirũ non eſt, quod delictum hoc perpetraverit: unde & ipſe occiſus eſt per Moſchen Magiſtrum noſtrũ, ſuper quo pax, quia à Patre hoc habebat. Dictum enim eſt v. 11. *Et adduxerunt eum ad Moſcheh, &c.* De peccato autem ejus, de quo dicitur, *& maledicebat nomini Divino,* loquemur ſuo loco.

§. 8. De Jethrone autem jam quoque multa ſunt dicta cap. 26. & 27. ſicut etiam, quænam fuerit Gemella redundans illa Hebelis. Quia ergo Kain jam reſtituebatur in Jethrone, ſicut diximus, quod ipſi ſe adjunxerit Pſyche Ægyptii illius, atque converſus ſit; quodque Jethro fuerit portio ejus fundamentalis, nempe Mens Kaini; unde in illo reſtitutum ſit peccatum Kaini: hinc abundè intelliges, quare inter omnes tribus Jiſraël, nulla Moſi deſtinata fuerit uxor, niſi filia Jethronis ſacerdotis Idololatrici: quia nimirum in iſto Kain inceperat reſtitui: unde loco facti ſui primi, quod occiderit eum, jam eundem à Pharaone fugientem amœno vultu in domum ſuam ſuſcepit, animamque ejus ſalvavit, cibumque & potum ei ſubminiſtravit, ſicut dicitur Exod. 2. v. 20. *Vocate eum, & comedat panem.* Et pro eo quod antehac gemellam Hebelis abſtuliſſet; jam eandem eidem reſtituit, quippe quæ eſſet Zippora filia ejus, ſicut diximus cap. 27. Hinc patet, quia in Jethrone Kain incipiebat reſtitui, quod propterea Moſcheh acceperit filiam ejus: quoniam Moſcheh erat Hebel, & Jethro erat Kain poſt reſtitutionem ſuam: quare etiam Moyſi omne id exhibebat, quod de ipſo legimus.

§. 9. Sed Ægyptius & Korach & Dathan & Abiram & Doëg & Achitophel omnes iſti de parte mali Kainitici provenerant, antequam illa reſtituta eſſet: unde ſemper adverſabantur Moyſi & Davidi, quod probè notandum.

§. 10. Hinc quoque intelliguntur verba illa Exod. 18. v. 6. *Ego ſocer tuus Jethro, & uxor tua.* Ubi dicere debuiſſet, & filia mea; ſed propterea dicit, *Et uxor tua*; quod intelligeret uxorem illam primam, quam habuerat tempore Hebelis. Unde literæ initiales horum verborum אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ repræſentant voculam אחי, mi frater, quaſi diceret: Ego ſum Kain, & tu es frater meus Hebel; Jamque pacifice tecum agam, & lubenter tibi reddam uxorem tuam, ut id corrigam, quod antea deliqui.

§. 11. Et huc etiam pertinet illud, Jud. 4. v. 11. *Et Cheber Kenites ſeperaverat ſe à Kaino.* Iſte enim Cheber erat de nepotibus Jethronis: ſicut ſcriptum eſt ibidem: *E filiis Chobab ſoceri Moyſis.* Unde Cheber iſte è poſteris Kaini erat de genere boni, quod

in

Digitized by Google

in ipſo fuerat; ſicut diximus cap. 29. Hinc dicitur: *ſeparaverat ſe à Kaino.* Quoniam in Kaino permixtum erat bono malum; jam verò bonum illud ſeparatum erat à malo Kaini: Unde Cheber etiam dicitur קני quæ ſunt literæ Kain: quod nimirum à Kaino deſcenderet, & à Kaino, id eſt ejus malo ſe ſeparaverat.

§. 12. Jam autem redibimus ad diſcurſum de Zipporah, quæ nimirum fuit fœmina illa redundans Hebelis: & hæc etiam vocatur Leah, quoniam ab illo loco deſcenderat: quanquam illa ſit de parte interna, & Leah de parte externa, ubi nodus eſt Phylacteriorum. Et huc pertinet illud: Exod. 2. v. 20. *Et Moyſes habitare volebat apud virum iſtum.* Ubi literæ initiales illorum verborum לשבת את האיש; exhibent nomen Leah; quippe quæ ipſa erat Zipporah. Unde dicitur: *Deditq; ei Zipporam filiam ſuam.* Quod etiam deſignatur verbis initialibus Pſalmi 90. v. 1. Ubi per literas initiales horum verborum למשה האלהים איש *Oratio Moyſis viri Dei* exhibetur nomen לאה. Res autem ita ſe habet: Quia omnes notiones regni vocantur preces. Dantur autem variæ precum ſpecies, v. g. Oratio Davidis; quod eſt regnum notionis Davidicæ: item oratio pauperis, quod eſt regnum infimum, cui pauperis nomen competit. Item oratio Moyſis, quod eſt regnum ſummum informationis, adeoque gemella redundans uxor Moyſis. Hinc dicitur: Oratio Moyſis, id eſt, notio illa regni Moyſis, quod denotatur per modo dictas literas initiales, quod nempe ſit Leah. Non enim intelligitur oratio infima, quæ eſt Rachel, ſed oratio Moyſis, quæ ſurſum eſt ſub notione Leah. Id quoque patet è Phraſi vocis תפלה quaſi diceretur טפלה ſenſu copulandi ſeu jungendi: quia hæc gemella redundans juncta atque ſociata erat Moyſi, qui eſt fundamentum Patris: quia ibidem eſt radix ejus, ut dictum eſt cap. 27.

§. 13. Hinc quoque intelliges, quod dicitur in Sohar Sect. Balak his verbis: Quatuor ſunt orationes, Oratio Moyſis: Oratio Chabcuk: Oratio Davidis, & oratio Pauperis. Et nulla harum tam eſt accepta, quàm oratio Pauperis.

§. 14. Item exhinc intelligi poſſunt ea, quæ extant Num. 12. v. 1. *Et Mirjam atq; Aaron loquebantur de Moyſe propter fœminam illam Æthiopiſſam.* Primo igitur explicabo, quæ ſit mulier Æthiopiſſa. Ubi præmittenda ſunt, quæ habentur in libro ſingulari, quod vocatur Chronicon Moyſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax, quod nempe Moſcheh profectus ſit in Æthiopiam, ibique regnaverit annos quadraginta: inque uxorem acceperit ipſam conjugem regis Æthiopici per Sponſalia more Judaico: Deinde tamen gladium poſuerit inter ſe & ipſam, nec unquam illam tetigerit. Ubi quæſtio oritur; Quomodo ſibi deſponſaverit mulierem Æthiopiſſam? & quia eandem ſibi deſponſaverat, cur non tetigerit eam? Res autem ex iis patet, quæ ſupra diximus cap. 27. quænam ſcilicet fuerit natura gemellæ illius ſuperfluæ: ubi diximus, quod illa fuerit de notione cerebrorum ſtatus adulti. Ubi ſimul diximus, quod omnes iſtæ notiones etiam ſint in cerebris minorennitatis. Unde patet, quod ſicut notio Zipporæ eſt in cerebris ſtatus adulti, ſic eadem notio animæ quoque fuerit in cerebris minorennitatis: & hæc myſticè intelligitur per mulierem illam Æthiopiſſam ſupradictam. Jam verò notum eſt, quod cerebra minorennitatis omnia ſint judicia perfecta de nominibus Elohim, & in ſpecie

Digitized by Google

notiones fœmininæ ſub tempore minorennitatis. Jam verò dictum eſt de judiciis, quod duo ſint illorum genera; nimirum judicia maſculina, quæ ſunt numero 325: & judicia fœminina, quorum numerus eſt 280 juxta numerum מנצפך quæ ſunt literæ duplices. Iſta autem mulier Æthiopiſſa eſt regnum de notione Patris; ſuntque judicia maſculina, quorum numerus eſt שכה 325. & cum voce ſimul annumerata 326, qui eſt numerus כש Æthiops. Ubi color quoque nigredinis per ſe denotat, illam fuiſſe de genere judiciorum rigoroſorum minorennitatis. Atque ſic quoque in Sohar Sect. Pekude dicitur, quod 325. ſcintillæ purificentur in cogitatione (id eſt, in ſapientia.)

§. 15. Unde patet, quod duas gemellas ſuperfluas habuerit Moſcheh, unam Æthiopiſſam illam de notione minorennitatis; & alteram Zipporam de notione ſtatus adulti: quam deinde duxit, cumque ea concubuit. Quapropter nomen Zipporah ſignificat avem puram, quia nempe mundatior erat à judiciis: quam ob cauſam cum hac, quæ ſtatus adulti erat, copulam exercuit, liberosque de ea genuit. Cum Æthiopiſſa autem, quia ad judicia perfecta minorennitatis pertinebat, copulari nolebat, nec ex illa generare liberos: nihilominùs tamen uxor ejus erat, quia eam ſibi deſponſaverat more Hebræorum. Mirjam ergo & Aaron hoc ipſum neſciverunt; putantes Moyſen in hoc erraſſe, quod ſibi deſponſaverit uxorem Æthiopiſſam; cùm turpe eſſet viro tali, deſponſare ſibi mulierem Æthiopiſſam. Præſertim quod audierant, quod Eldath & Medath vaticinati eſſent in caſtris. Id quod ſic interpretantur Magiſtri noſtri b. m. illos vaticinatos eſſe, Moyſen moriturum, nec intraturum in terram Jiſraël; introductionem autem inſtituendam per Jehoſchuah. Cùm igitur Aaron & Mirjam vaticinium hoc audirent, nec ſcirent cauſam, quare moriendum ſit Moyſi, nec concedendus ſit ipſi introitus in terram Jiſraël: quoniam peccatum illud ad petram nondum factum erat, quod cauſa erat mortis ejus. Aaron autem & Mirjam putabant ſe intraturos in terram Jiſraël. Unde loquebantur de Moyſe putantes cauſam mortis ejus eſſe mulierem illam Æthiopiſſam, quam uxorem duxerat.

§. 16. Sciendum autem, rationem, quare Moſes non ſit ingreſſus in terram Jiſraël, conſiſtere in nimia ejus excellentia. Quoniam facies Moſis erat ſicut facies Solis, quæ eſt arbor vitæ: ſed facies Jehoſchuah eſt ſicut facies Lunæ, quæ eſt notio terræ Jiſraëlis; quare iſte eos introducebat in terram. Hinc etiam Moyſes exploratoribus dicebat, ut inquirerent, an inibi eſſet arbor, an verò non. Scire enim volebat, an arbor vitæ, à quo Moſcheh provenerat, dominium haberet, in terram Jiſraël; an verò Luna tantum. Atque hæc eſt myſtica illa ratio, quod Moſes non ſit ingreſſus in terram Jiſrael. Sicut hæc expoſuimus Tractatu de generatione deſerti. Mirjam autem & Aaron putabant rationem eſſe hanc, quod duxiſſet uxorem Æthiopiſſam: quod ſi enim pro cauſa hoc habuiſſet, de quo dictum ſupra, quoniam ſcilicet Prophetia Moyſis deſcenderet ab arbore vitæ, quæ eſt nomen Tetragrammaton, & non à nomine Adonai: ſic cogitabant: Atqui etiam nobiſcum locutum eſt Tetragrammaton, an ergo tantum cum Moſcheh locutum eſt Tetragrammatаton, ut nimirum hæc cauſa ſit mortis ejus? hoc impoſſibile eſt, quia etiam nobiſcum locutum eſt Tetragrammaton: quare ergo

nos

Digitized by Google

nos ingrediemur, & non ille? Quoniam nondum decreta erat ſententia illa ſuper Aarone usque ad peccatum Petræ. Tunc ergò illis reſpondebat: Non ſic eſſe, prout illi putarent: moriendum nempe ſibi propter peccatum Æthiopiſſæ; quippe quam neceſſario ducere debuiſſet. Cauſa autem vera erat excellentia Moyſis, ut dictum eſt. Quod autem objiciebant dicentes: Atqui & nobiſcum locutus eſt Dominus: quare ergo nos intrabimus? ad id non reſpondebat, quia ipſis indicare nolebat, ſe excellentiorem eſſe ipſis: unde dicit Dominus v. 7. *Non ſta ſervus meus Moſcheh.*

§. 17. Et quia jam ſub manibus nobis eſt diſcurſus iſte, hîc explicabimus, quod dicitur in Sohar Sect. Breſchith: Quod Jaacobi corpus atque oſſa ſepulta ſint in terra Jiſraël: Joſephi verò oſſa tantum, & non corpus: & Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax, nec corpus nec oſſa. Cujus cauſa hæc eſt: quia Thimna veniebat & Jacobum alliciebat ad concubitum; ipſe verò nolebat: unde dignus fiebat, ut corpus ejus cum oſſibus ſepeliretur in terra. Joſephus autem quia Gonorrhæam patiebatur, juxta Gen. 49, 24. Et ea quæ ibidem tradunt Magiſtri noſtri p. m. in negotio illo cum uxore Domini ſui, hinc non ſepeliebatur in terra corpus ejus. Moſche autem Magiſter noſter ſuper quo pax, quia mulierem Æthiopiſſam verè duxit uxorem, planè non ſepultus eſt in terra, nec quoad corpus, nec quoad oſſa. Quia terra Iſraëlis vocatur timor Domini; ille autem uxorem duxit extraneam Æthiopiſſam. Huc autem referemus & locum illum: Num. 12. v. 3. *Et vir Moſcheh humilis erat admodum & inſigniter.* Jam enim diximus ad Locum: Prov. 22. v. 4. *Propter humilitatem eſt timor Domini:* ubi in Hebræo particula עקב, id eſt, *propter* etiam denotat *calcaneum* (quaſi ſenſus ſit: calcaneus Humilitatis eſt Timor Domini.) Quod nempe Leah dicatur humilitas; & Rachel vocetur timor Domini: unde patet quod timor Domini, quæ eſt Rachel, ſit ſub pedibus & ſub calcaneo Leæ quæ vocatur humilitas. Idem ergo indigitat Scriptura, cùm inquit: *& vir Moſche humilis erat valdè.* Namque & Lea vocatur humilitas; & ipſe dignus erat menſura hâc humilitatis, quæ erat Zippora uxor Moſis, quæ etiam vocatur Lea; Sed Rachel, quæ eſt timor Domini reſpectu Moſis res erat exigua: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri p. m. ad locum illum: Deut. 10. v. 12. *Jam ergo Iſraël, quod Dominus Deus tuus à te deſiderat niſi ut ipſum timeas?* Quod notes: Unde etiam Rachel dicitur parva. Id quod innuunt Magiſtri noſtri p. m. dum dicunt: omnino timor penes Moſen res erat exigua.

§. 18. Nunc autem revertamur ad materiam de Jethrone, de quo ſupra jam diximus, quod in illo reſtituta ſit Labes Kaini. Ubi porro ſciendum, quod & aliud correxerit vitium in Kaino obortum: de quo nimirum loquitur Targum Hieroſolymitanum: Kainum nempe dixiſſe Hebeli fratri ſuo: Non eſt judicium; nec eſt judex; nec eſt mundus alius. Jam ergo in mundum venit ut iſta corrigeret, quia cum ipſo initium ſit ſectionis de judiciis, his verbis: Exod. 18. v. 21. ואתה תחזה ſicut dixerunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ. Et propterea Moſi dedit conſilium de conſtituendis judicibus, ut nempe primam elueret maculam. Hinc quoque intelliges, quare dixerint Magiſtri noſtri piæ memoriæ. Nomen ipſi fuiſſe Jether, i. e. ſuperadditus, quia ſuperaddiderit unam ſectionem codici legis, cujus initium eſt ואתה תחזה. unde ſuperaddita ſit ei litera

 una

una de nomine ſancto nimirum ו ut loco · יתר vocatus ſit יתרו. Et huc pertinet & illud quod de Kaino dicitur: Gen. 4. v. 15. *Et Deus poſuit ſignum in Kaino*; Ubi per vocem ſigni intelligitur litera Vav. quæ addita eſt nomini Jethro. Atque ſic etiam in Sohar ſectione בראשית dicitur: Superadditam ipſi eſſe literam אחד unam de viginti duabus literis legis. Notum autem quod litera ו plenè ſcripta hoc modo: ואו numero ſuo efficit 13 quem numerum etiam habet vocula אחד unus. Id quoque indigitatur in Tikunim: quod per verba illa: *Et poſuit Dominus ſignum in Kaino*, denotetur Jethro.

§. 19. Hinc itaque apparet, quod tota reſtitutio Kaini fuerit in Jethrone: Quoniam ille habebat gradum mentis Kaini, ut dictum ſupra: & ſimul etiam pſychen ejus malam, quæ fuerat in Ægyptio, eiq; ſe adjunxerat. Id quod etiam indicatur verbis illis Gen. 49. v. 3. יתר שאת ut ſenſus ſit: illud quod dictum eſt Caino: Gen. 4. v. 7. *Annon ſi benefeceris* שאת *condonatio tibi:* impletum eſſe in Jethrone, ita ut Jether habuerit condonationem. Quod etiam in Sohar traditur Sectione בראשׁ cùm dicitur: quid eſt שאת? illud quod ſcriptum eſt יתר שאת. Quod probe notandum. Infra autem cùm agetur de Rubene eadem exponentur latiùs.

Cap. XXXIV.

§. 1.

CApite 32. dictum eſt, quod pſyche Kaini ad genus boni pertinens revoluta ſit in Kenan & Mahalaleel, qui ſinguli aliquid de illa reſtituerint, ſcintillam nempe cuiq; debitam, quæ tamen omnes continebantur in Kaino: iſtud igitur deinceps ita continuatum eſt, donec veniret Ruben filius Jacob, qui & ipſe de radice Caini erat: ſicut dictum eſt Gen. 29. v. 32. *Et vocabat nomen ejus Ruben.* Vox autem ראובן dividitur in duas partes, quaſi diceretur: ראו videte; בן filium. Ubi quæſtio oritur hæc: An nimirum nulla unquam mulier filium viderit quàm hæc? Res autem ita ſe habet, ſicut dictum eſt: quod nempe Kain provenerit de fundamento matris ſupernæ, unde Leah prodiit: atque hinc Leah peperit Ruben, qui erat ipſa Pſyche bona Kaini: quare dicebat: Videte filium, i. e. videte primogenitum illum filium inter omnes in mundum natos, nempe Kainum.

§. 2. Hinc etiam dixerunt Magiſtri noſtri b. m. Leam dixiſſe: Videte, quantum differant filius meus, & filius ſoceri mei (i. e. Eſav). Quod ita intelligendum eſt, ſicut explicuimus in tractatu de Leah: quod nempe hæc venire debuerit in portionem Eſavi. Eſavus autem prodibat rufus, ceu profuſor ſanguinis, eratq; portio Kaini mala. Jaacob autem acceperat portionem Kaini bonam, quæ pertinet ad notionem calcanei, ut dictum ſupra cap. 29: quod nempe, quia provenerat de parte fœminina ſeveritatum, Caino adhæſerint cortices, qui intelliguntur per ſerpentem. Unde dicitur: Gen. 3. v. 15. *Et tu perforabis ei calcaneum.* Hunc autem calcaneum ſibi rapuerat Eſav: unde etiam primogenitus erat, ſicut Kain. Deinde autem cùm prodiret Jacob, manu ſua prehendebat calcaneum illum ſanctum, quem aſſumſerat Eſav. Unde ſcriptum eſt: Gen. 25. v. 26. *Et manu ſua apprehendebat calcaneum Eſavi:* i. e. calcaneum illum, quem Kain ſibi

Digitized by Google

ſibi rapuerat, non verò calcaneum Eſavi ipſum. Jam verò notum eſt, quod ſicut impuritas ſerpentis adhærebat Kaino; ſic eadem adhæſerit Eſavo: ſicut etiam in Sohar dicitur ſect. Tholedoth, quod Eſav ſe applicuerit ad partem ſerpentis.

§. 3. Porrò notum eſt, quod Jaacob fuerit revolutio Adami. Sicut igitur primò, cùm adhuc protoplaſtes eſſet, cauſa fuerat, quod ſerpens ſeſe applicaret ad iſtum calcaneum: quoniam in ſingulas notiones fœminæ, ubicunque illæ ſint, injecerat ſpurcitiem ſuam, quod probè notes. Adeoq; & ad hunc calcaneum ſeſe applicuerat. Jacob igitur qui erat Adam ipſe, id reſtituebat, quod primò corruperat, iſtumque calcaneum eripiebat de manu Eſav: qui erat malum, quod in Kaino fuerat, unde primogenitus erat ſicut ille. Sumebat autem illum, eumque applicabat ſuper manum ſuam: per quam intelligitur brachium ſiniſtrum; quia ibidem eſt notio calcanei hujus in humero ſiniſtro. Quare non dicitur: *Manibus ſuis:* ſed *manu ſua*, in ſingulari.

§. 4. Porrò etiam noſti, quod Jacob fuerit pars poſtica Patris, quæ etiam erat Adam: denotaturq; per literam Jod Tetragrammati. Si enim hæc litera plene ſcribatur hoc modo יוד; reperimus Metatheſin vocis וידו *manu ſua.* Nam quia Jacob ortum habebat de parte Patris, qui vocatur Jod; hinc reſtituere poterat calcaneum hunc, qui eſt de parte Matris. Sicut etiam dicitur in Sohar ſect. Pekude; quod in cogitatione i. e. Patre purificentur ſcintillæ judiciorum, Patet igitur, quod Jacob, qui erat notio partis poſticæ literæ Jod, ſicut dictum, per illam literam Jod ſeſe applicuerit ad hunc calcaneum עקב, unde etiam vocatur יעקב i. e. combinatio literæ י cum calcaneo, quod probe notandum.

§. 5. Jacob igitur putabat, filium ſuum Ruben, qui primogenitus erat ſicut Kain, accepiſſe calcaneum hunc: qui eſt fundamentum omnium: nimirum primogenitura, quæ denotatur vocula שאת, illorum verborum, Geneſ. 4. v. 7. *Annon ſi benefeceris,* שאת, quod per metatheſin eſt אשת quæ eſt regnum hoc, cui nomen calcanei: nec non ſacerdotium, quod etiam vocatur שאת; ita illud: Lev. 9. v. 22. וישא *Et extulit Aaron manus ſuas.* Videatur cap. 23. Fundamentum tamen horum omnium pertinebat ad gradum Mentis Kainiticæ: hanc autem acceperat Jethro, ut dictum ſupra. Patet igitur, quod quamvis Ruben eſſet de parte Pſyces Kaini; tamen cum peccaret cum Bilhah, ab ipſo ſublata ſit hæc primogenitura, collataque Jethroni. Et quamvis Scriptura dicat, eandem datam eſſe Joſepho; unum tamen & idem eſt, juxta illud, *quod ille fuerit Pinchas, natus de filiabus Puthiel*, qui eſt Joſeph & Jethro, ſicuti dicemus.

§. 6. Senſus ergo eorum, quæ Jacob dixit Rubeni Gen. 49. v. 3. hic eſt: *Ruben tu primogenitus meus*: id eſt, quia tu primogenitus meus es; & ego ſum quaſi Adam; tu merito accipere deberes primogenituram animarum, ſicut dictum eſt: Verum enim vero ita non eveniet: ſed יתר שאת i. e. ille, qui vocatur Jether habebit primogenituram; יתר עז i. e. ille qui vocatur יתרו, quæ ſunt literæ יתר accipiet robur i. e. regnum: quem ſenſum etiam aſſecutus eſt Paraphraſtes Chaldaicus Onkelos.

§. 7. Quia autem Ruben pœnitentiam egit, hoc ipſo id effecit, ut per illum reſtitueretur portio illa Kaini, quæ vocatur שאת: & hic eſt ille, qui vocatur Jiſſaſchar: ille

Digitized by Google

enim non prodiit, niſi per violas ſeu Mandragoras illas, quas attulit Ruben Gen. 30. v. 14. Quamvis enim non ipſe Ruben dignus fuerit illa portione; nihilominus dignus fuit eundem reſtituere per Jiſſaſchar. Notum enim eſt, quod iſte hoc nomen acceperit, quia Leah Jacobum mercede conduxerat ad concubitum per Mandragoras. Porrò etiam notum eſt, quod Leah & Chavvah unum ſint: quia Adam & Jacob ſunt in Patre: Et Chavvah & Leah in matre. Quamvis Adam & Chavvah in parte ſuperna; & Jacob atque Leah pars poſtica iſtorum graduum ſint, ſicut dictum eſt ſuo loco. Huc quoque pertinet illud, quod vaticinata ſit Chavvah, cum diceret: Gen. 4. v. 1. *Emi mihi virum cum Domino.* Ubi intelligitur emtio illa & conductio, qua deinde ceu Leah conductura fuit Jacobum, ut nempe produceret Jiſſaſcharum, in quo reſtitueretur Kain; eo quod Kain haberet in ſe cum bono malum, quod erat ſerpens: Jiſſaſchar verò reſtituebatur per legis ſtudium, ut totus eſſet è genere boni, è genere ſanctitatis Dei Benedicti. Unde dicebat: Emi virum, cum Domino, De quo dictum cap. 25. In tractatu autem de R. Akibhah naturam Jiſſaſcharis plenius declarabo, & quare dictum ſit: Geneſ. 49. v. 14. *Jiſſaſchar aſinus oſſeus.*

§. 8. Cum autem conduceret Leah Jacobum, verba hæc extant: Gen. 30. v. 16. *Et cubuit cum illa eadem nocte.* Myſterium autem ita ſe habet: Quoniam Jacob eſt ſtipes arboris ligni vitæ: ſed tribus & filii ejus, ſunt rami ſub myſterio duodecim ſignorum Zodiaci, & articulorum in manibus atque pedibus, ſicut obſervatur in Sohar Sect. Vajechi. Jiſſaſchar autem plus in lege ſtudebat, quam omnes reliquæ tribus: & ipſa natura Jiſſaſcharis etiam erat de ſtipite arboris ipſa, cui eſt nomen legis ſcriptæ; ſicuti Jacob pater noſter: Et non pertinebat ad ramos, prout tribus reliquæ. Unde patet, quod Jiſſaſchar quaſi Jacob ipſe fuerit, & corpus Jacobi. Unde dicitur: Et cubabat nocte ea cum illa. Id eſt, concubitus reliqui pro cæteris tribubus tantum erant ſub conceptu ramorum: iſte autem fiebat pro ipſa natura Jacobi: & contingebat ſub myſterio iſtius calcanei, quem abſtulerat Eſavo, & propter quem dictus erat Jaacobh.

§. 9. Hinc quoq; intelliges dictum illud: 1. Par. 12. v. 32. *Et de filiis Jiſſaſcharis erant* י״ודעי ב״ינה ל״עתים prudentes obſervatores temporum, ubi literæ initiales referunt nomen Jabal: quia Jiſſaſchar veniebat à Kain, qui eſt fundamen matris, quæ Binah dicitur. Supra autem jam dixi cap. 29. quod Jabal fuerit revolutio Kaini: ille nempe, de quo dicitur: Gen. 4. v. 20. *Et Adah generabat Jabal:* omnes autem generationes Kaini de radice mentis ejus deſcendebant: & Jiſſaſchar erat de natura Jabal: unde in literis initialibus verborum ſupra dictorum hoc nomen continetur.

§. 10. Sequitur digreſſio de quatuor Elementis, quæ ſunt Ignis, Aer, Aqua, Terra; in illis latet myſterium ipſarum quatuor literarum Tetragrammati, ſicut dicitur in Sohar Sect. Vaerah: Et ex his facta ſunt omnia creata, & ſingula quidem ſecundum ſuum Elementum prædominans. In Tetragrammato autem duodecim ſunt metatheſes: imo deinde plane aſcendit ſumma ejus usque ad ſexaginta myriades: Et in qualibet harum particularum ſunt conceptus Elementorum juxta perſonas ſuas. Et animæ dividuntur ſecundum quatuor Elementa, ita, ut in ſingulis membris detur quaternarius iſte, inque

Digitized by Google

inque omnibus perſonis. Unde patet, quod animæ dividantur in multas ſpecies, & in ſingula ſpecie ſit integra perſona, usque in infinitum. Atque hoc eſt myſterium revolutionis, de quo vide, quæ dicta ſunt ſupra cap. 4.

Cap. XXXV.

§. 1.

POſtquam jam explicuimus, quænam fuerint Pſyche, ſpiritus & Mens Kaini, & quo ordine ipſis contigerit revolutio; jam ſuperaddemus aliud quid, quod pertineret ad cap. 29. Nempe cum peccarent Adam, Kain & Hebel, non ſatis erat, quod exhinc reſultaret mixtio mali cum bono: ſed ipſum quoque bonum confundebatur atque turbabatur: & omnes ſcintillæ animarum permiſcebantur invicem. Unde datur mixtura ſcintillarum Adami in Kaino, & Kaini in Adamo: Adami in Hebele, & Hebelis in Adamo: item Kaini in Hebele, & Hebelis in Kaino, atque ſic ſimiliter ita ut in homine quodam unico ſæpè ſit Pſyche una, conſtans è ſcintilla Kaini, & è ſcintilla Hebelis, & ſic deinceps quoque in cæteris.

§. 2. Res autem ita ſe habet: Cum homo perfecit Pſychen ſuam, in eum venire poteſt ſpiritus de radice alia, ſi quoad gradum & naturam correſpondeat cum Pſyche ejus, quamvis non ſint de genere uno & de radice una, prout ſupra quoque cap. 11. dictum eſt. Unde quaſi plurima animarum pars, imo veluti omnes hoc modo mixturam patiuntur. Hinc etiam diximus cap. 29, quod in omnibus Kainiticis nemo fuerit, qui omnes tres gradus animæ inferioris habuerit à Kaino; præter unicum Abbajam, ſicut pluribus dicemus volente Deo.

§. 3. Et hæc ſic permanebunt & continuabuntur usque ad adventum Meſſiæ: deinde autem quælibet anima redibit ad radicem ſuam, omnesque Pſychæ abibunt ad Mentes & ſpiritus ſuæ radicis. Atque hoc efficietur per Eliam Prophetam bonæ memoriæ, ſicut dicitur: Mal. 4. v. 6. *Et convertet cor Patrum ad filios*, &c. quia jam etiam patres & filii non omnes ſunt de radice una, ita ut quandoque pater ſit Kainita, & filius Hebelita, & ſic deinceps. Tunc autem omnes animæ redibunt ad radicem ſuam veram. Et quia etiam Elias talis erat, ut Pſyche ejus de radice una, & ſpiritus de alia radice eſſet; hinc per illum reſtituentur omnia.

§. 4. Unde patet, quod iſtæ revolutiones, de quibus diximus in Kaino, tantum intelligendæ ſint de Pſyche: de Mente enim nihil memini. Atque ita res ſe habet in omnibus radicibus.

§. 5. Jamque revertemur ad naturam Kaini: quamplurimi enim ſunt & quaſi infiniti, qui ortum habent de genere ſpiritus Kaini. Nam ſpiritus ejus revolutus eſt in Nadab & Abihu, & Schmuel Propheta: & Pſyche ejus in Jiſſaſchar. Sed ſpiritus ejus de genere mali erat in Korach. Quamvis enim Korach fundamentaliter eſſet ab Hebele; tamen propter confuſionem animarum ſpiritus Kaini de genere mali ſeſe immiſcuit Koracho. Unde dicitur: Num. 16. v. 1. *Et accepit Korach*, &c. Ubi dixerunt Magiſtri noſtri

bonæ

Digitized by Google

bonæ memoriæ: quod ipſe ſibi aſſumſerit malum. Quod rectè dictum ſcias: quia per odium iſtud, quo invidebat Moyſi ſuper quo pax, properabatque ad ſtatum inquinatum, aperiebantur ipſi portæ, eique immiſcebatur ſpiritus Kaini de genere mali: non autem eſt acceptio pejor, quam talis, quia iterum rixari incipiebat cum Moſe Magiſtro noſtro ſuper quo pax, ſicut Kain cum Hebele: quod paulò latius diducemus.

§. 6. Nam quia Korach erat Levita, nimirum de genere ſeveritatum, præſertim quod ſibi attraheret ſpiritum Kaini malum; hinc cogebatur radere caput: quia myſterium capillorum denotat applicationem externorum ad judicia, ſicut notum eſt: unde abradendi fuerunt, ſicut dictum eſt in Sohar, ſect. Tasriah fol. 48. & 49. ad locum: Levit. 13. v. 40. *Si viro cuidam decapillatum erit caput ejus* קֵרֵחַ *calvus eſt*. Dixeruntque Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod Korach princeps fuerit omnium Levitarum, Prout etiam videmus, quod rixari auſus fuerit, Moſesque eum timuerit, niſi Dominus ipſi adſtitiſſet: ſicut etiam ducenti & quinquaginta aſſeſſores Synedrii partes ejus ſecuti ſunt, ipſiq; adhæſerunt: ſicut dicitur: v. 5. *Et loquebatur cum Koracho, & cum Synagoga ejus*. Unde nullum eſt dubium, quin homo præclarus fuerit admodum: ex hac nempe ratione, quod eſſet de genere Kaini, qui fuerat primogenitus: unde aſpirabat ad ſacerdotium, quod eſt annexum primogenituræ: quamvis tantum eſſet de genere mali Kainitici. Putabat ergo Korach, Kainum in ſe reſtitutum iri: atque hinc ad ſe pertinere jus primogenituræ & ſacerdotii: quam ob cauſam adverſabatur Moyſi. Errabat autem; quia tantum malum erat Kaini, quod in ſe traxerat. Bonum autem non fuit reſtitutum, niſi per Schmuel Prophetam, qui ortum habuit ab eo, & à ſemine ejus. Unde dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ Corachum vaticinatum eſſe, & tamen neſciviſſe, quid vaticinatus fuerit: item vidiſſe eum, quod ignis prodiret de membro ſuo genitali, per quem indigitatus ſit Schmuel nepos ejus. Et quia dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, illum vaticinatum fuiſſe, hinc etiam cognoſcitur, quod vir fuerit excellens admodum.

§. 7. Sicut igitur cum Kain occidiſſet Hebelem, Gen. 4. v. 11. *Maledicta dicitur terra, quæ aperuerit os ſuum*, &c. Sic jam eadem terra reſarcivit, quod primo corruperat: unde dicitur de Koracho: Num. 16. v. 32. *Et terra aperuit os ſuum*, &c: quoniam erat malum Kaini, unde punitus fuit apertione terræ, quod notandum.

§. 8. Scito etiam, quod & Dathan & Abiram fuerint de iſta radice Kaini è genere mali: unde & ipſi adverſabantur Moſi; erantque filii primogeniti Rubenis. Et niſi fuiſſent viri inſignes, non nominati eſſent in Scriptura: nec Moſes eos timuiſſet. Legimus enim, quod Moſes abierit illos dehortaturus; illi autem aſcendere noluerint, nec ipſum curaverint. Et ſic quoque in Ægypto eosdem timuit, donec dicatur: Exod. 4. verſ. 19. *Mortui ſunt viri illi*, &c. id eſt, Dathan & Abiran. Ubi ſenſus eſt, illos bonis ſuis ceſſiſſe. Atque hi deinceps revoluti ſunt in Doëg & Achitophel, omnesque fuerunt linguæ maledicæ; omnesque adverſati ſunt juſtis Moſi & Davidi, & hic pariter viri erant magni, ſicut dicit David: Pſ. 57. v. 5. *Anima mea eſt in medio leonum*, &c. Et Achitophelem David vocat, *Dominum ſuum & amicum ſuum* Pſal. 55. v. 14.

§. 9. Ut

Digitized by Google

§. 9. Ut autem in viam redeamus, jam addendum eſſet, quomodo Pſyche Kaini de genere boni perfecta fuerit: ubi etiam explicandum eſſet, quid evenerit ſpiritui bono Kaini. Nadab enim & Abihu quaſi fundamentum erant inchoatæ reſtitutionis Pſyches Kaini de genere boni. Nam & iſta de Pſyche emanativa ortum habebat, quæ vocatur placenta mundi, ut dictum cap. 21. Sed hæc non ſunt à Magiſtro meo.

Tractatûs primi de Revolutionibus Pars altera;

quæ ſunt

Collectanea quædam ad materiam de Revolutionibus ſpectantia.

Primum.

1. DE Revolutionibus hæc quoque dixit R. Jizchak Lorjah bonæ memoriæ, quod etiam in arbores & lapides transferatur homo, juxta gradus illos myſticos (rerum naturalium;) hominis ſcilicet; viventis ſermone carentis, Vegetabilis, & ſilentis. Qui etiam in ſacrificiis ipſis præſtò erant; ita ut hominis gradum referret intentio Sacerdotum, Levitarum, & Iſraëlitarum ad ſtationem requiſitorum ſeu Eccleſiam repræſentantium: Vivens illud, eſſet hoſtia ipſa; Vegetabile, vina, olea, & ſimilæ; & tandem ſilens, Sal; quare in omni ſacrificio Sal requirebatur.

2. Et hoc ipſo tempore noſtro homo quidam maledicæ linguæ revolutus fuit & mutatus in torrentem rapidum, cumque agnovit Magiſter meus bonæ memoriæ, quod ibi revolutus eſſet; & ſcivit quiſnam eſſet.

Secundum.

1. Raf Hammenuna Senex erat revolutio Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax. Quare R. Schimeon Jochaides dixit: Si Doctores noſtri Babylonici ſcirent excellentiam R. Hammenuna Senis: &c.

2. Atque è dictis Magiſtri mei bonæ memoriæ pariter intellexi, quod ipſe quoque R. Schimeon Jochaides fuerit de revolutione Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax, quamvis non quoad ſplendorem illum ſupremum Moſis, quem prima vice habebat, cum in montem aſcenderet; ſed de genere Mentis ejus, quam habebat tempore tabularum ſecundarum. Unde etiam in Sohar, Tractatu Idra dicit: Conteſtor ſuper me, quod altera vice cùm aſcenderet in montem, &c. Quoniam Moſes mille partibus diminutus fuit, quæ denotantur per Aleph parvum in voce ויקרא sub initium Levitici.

Tertium.

1. Schlomoh Rex ſuper quo pax, erat de revolutione Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax, de quo ſcriptum eſt: Exod. 2. v. 6. *Et ecce puer ille flebat; & filia Pharaonis ſalvabat eum:* quare eam dein uxorem ducebat.

Digitized by Google

ANNOTATIO.

2. [*Ubi quæſtionem hanc proponit Raſ. Jisraël Benjamin bonæ memoriæ, quare nimirum revoluta fuerit in Ethnica, ubi pejor fieri potuiſſet, cum tamen tam excellens eſſet, ſicut de ipſa ſcribitur in libro Chronicor. c.* 4. *v.* 18. Et uxor ejus Jehudith, *&c. Item: ibid. Et iſti ſunt filii Bitjah? Ubi reſpondetur: quod malum tantum quod fuerat in Bitjah filia Pharaonis venerit in illam Salomonis Uxorem.*]

3. Et quia Schlomoh Rex ſuper quo pax ducebat Filiam Pharaonis; & hæc illum in errorem inducebat illa nocte, ut mane non ſurgeret, omnesque Jiſraëlitæ impedirentur ab initiatione Templi (offerendisque ſacrificiis:) hinc revolvebatur in Jirmejahu Prophetâ, templumque iſtius tempore deſtruebatur. Unde de hoc dicitur: *Et puer Ego.* Jer. 1. v. 6. & de illo alibi: 1. Reg. 3. v. 7. *Et ego puer ſervus.*

4. Porrò Schlomoh quoque in alio quodam caſu errabat, nempe cùm Reginâ Sabæâ; quæ ab illo impraegnabatur, ita ut è nepotibus ejus Nebucadnezar prodiret. Unde hic de Jirmejahu Propheta præcipiebat; Jerem. 39. v. 12. *Accipe eum & obſerva eum,* &c. Nam ex Horoſcopo ſuo obſervaverat, (quod Pater ſuus eſſet.) Unde quoque multoties dicitur, Servus meus. Et niſi veniſſet ex Ethnica, dictus fuiſſet ſervus bonus, & non ſervus malus.

5. Iſte autem erat è revolutione Nimrodi, qui turrem extruebat in terra Sinear.

Quartum.

1. Illud quod in Gemara habetur, quod dixerit R. Elieſer F. Aſarjah: ecce ego quaſi ſeptuagenarius ſum. Et quod Magiſtri noſtri dixerunt, eum fuiſſe decimum ab Eſra Scriba. Id ſic intelligendum; quod ipſe fuerit Eſra ille. Si enim, exempli gratia, fata cujusdam ferant, ut vivat ſeptuaginta annos; & tamen aliquam ob cauſam dies ejus abbrevientur decennio; ille deinceps cum revolvitur, cum vixerit decem illos annos, perfectus eſt. Hinc dicebat R. Elieſer F. Aſarja: Ecce ego quaſi ſeptuagenarius ſum (cum tamen decennis ſaltem eſſet:) Quia illo tempore completi erant anni ejus, qui ipſi defuerant in revolutione prima, ut tunc quaſi ſeptuagenarius eſſet.

Quintum.

1. Illud quod in Gemara refertur de Filio Aſai, quod (interrogatus, quare uxorem non duceret, reſpondens) dixerit: quid faciam? quia anima mea delectatur Lege: Intelligi poteſt ex eo, quod fecit Chiskijah Rex Jehuda ſuper quo pax, qui cum videret per Spiritum Sanctum filios ſuos fore degeneres, uxorem ducere nolebat. Deinde autem matrimonium inibat & generabat filios ut notum eſt. Propterea enim tunc nolebat uxorem ducere, quia jam habuerat Liberos in revolutione priore.

Sextum.

1. Quod Mardochai procumbere nollet coram Hamane, & cauſa eſſet ut Jiſraëlitæ maximum incurrerent periculum; cauſa hæc erat: quod Mardochai eſſet Jacob, & Haman Eſav: & quia Jacob jam ſemel reverentiam exhibuerat Eſavo, & propterea punitus fuerat, ut notum eſt; hinc iſta vice idem renuebat.

Septi-

Digitized by Google

Septimum.

1. R. Schimeon Jochaides erat revolutio Moſis: & R. Eleaſar filius ejus erat puer ille, qui ſerviebat Michæ, eratque filius Gerſon filii Moſis, eratque Idololâtra ſecundum dicta Magiſtri noſtri bonæ memoriæ. Et puer tredecim annorum. Unde R. Elieſer tredecim annos ſedebat in ſpelunca.

2. R. Schimeon quoque erat revolutio Achiæ Silonitæ: & quia ex hoc, quod ille ſubſcripſerat Jeroboamo, facti fuerant vituli illi; hinc & ipſe tredecim annos conſedit in ſpelunca.

Octavum.

1. Quod dicitur Pſalm. 22. v. 21. *Eripe Pſychen meam de gladio, & ſingularem meam de manu canis*; id ſic intelligendum eſt. Cum anima exit ex hoc mundo, & vult aſcendere ad Dominum ſuum, locus quidam datur tenebricoſus atque caliginoſus itineris trium dierum; quem Deus indigitavit per tenebras Ægyptiacas triduanas. Cum igitur anima aſcenſura in tenebras has ſubintrat, tunc de illa intelligendus eſt locus Pſalm. 84. v. 7. *Transeuntes per vallem lachrymarum.* Ibi autem ſunt beſtiæ quam plurimæ immanes, cuſtodientes viam illam. Eò quod via ibi detur recta aſcendens ad Hieroſolymam ſuperiorem (confer. Gal. 4. 26.) directè obverſam Hieroſolymæ inferiori: qua via omnes animæ puræ aſcendunt.

2. Datur tamen via quoque alia in Gehennam vergens: quæ dividitur in triginta ſex mille myriades viarum. In bivio autem duarum iſtarum viarum omnis generis reperiuntur beſtiæ, quales in hoc exiſtunt mundo: ut ſunt leones, canes, vulpes, &c. quæ duas has vias obſervant, nec permittunt, ut aſcendant animæ puræ; quin potius easdem abripere conantur, & abducere in Gehennam, ut ibi puniantur. Canis ergo cuſtos eſt, quia etiam dormiens omnes transeuntes obſervat: quod cætera animalia non faciunt: unde canis præponi ſolet ædibus gregibusque. Eademque ratione etiam in ſublimi, illi dæmones, quibus eſt forma canum, cuſtodes ſunt; cumque vident atque obſervant animam quandam venientem, ſtatim latratum cient, atque tunc beſtiæ cæteræ ſurgunt abripiuntque animam illam, ſi illis debetur.

3. Atque hinc tradiderunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ Eſtherem dixiſſe loco citato: *Eripe de gladio animam meam, & de poteſtate canis ſingularem meam:* & porro: *Salva me de ore leonis.* Ubi hæc eſt mens Doctorum, per Eſtherem intelligi animam: quam ſi juſta ſit, ſanctus ille, qui benedictus ſit, abſcondat à canibus, eamque ſurſum elevet: caſu contrario autem abſcondat faciem ſuam ab ea: ita ut tunc eam videant canes, eandemque allatrent. Hinc etiam in Gemara quæritur, ubi in lege mentio fiat Eſtheris: Reſpondetque ex illo loco: Deut. 31. v. 18. *Et ego abſcondendo abſcondam.* Ubi occurrit vox אסתיר.

4. Cum ergo dicit: *Salva me de ore leonis,* Achasverum intelligit Regem; ſicut & leo rex eſt animantium.

5. Atque ſic quoque, cum ſingulis noctibus mens aſcendere nititur, atque pura eſt; Deus Benedictus eandem abſcondit, atque ſic aſcendit, ibidemque diſcunt ſingulæ juxta gradum ſuum. Sin minus, quod Deus avertat, contrarium ipſi accidit.

Digitized by Google

6. Atque hinc quoque intelliges, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, tres eſſe cuſtodias noctis: primam cum aſinus rudit: ſecundam cum canes latrant: quia nempe tunc aſcendit anima. Atque hinc illud quoque cum ad quæſtionem, quando legenda ſit lectio Audi Iſraël, nocturnam, reſpondetur: usque ad finem cuſtodiæ primæ: quia illuc usq; quidam homines nondum dormiunt; atque tunc canes illi allatrant tranſeuntes ibi animas. *Nonum.*

1. Notum eſt, quod Deus Benedictus nobis dederit 248. præcepta affirmativa & 365 præcepta negativa: quæ correſpondent 284. membris & 365 vaſis humanis. Intentio autem Altiſſimi hæc fuit, quemlibet teneri, atque obligari ad obſervationem 613 iſtorum præceptorum, quæ quaſi ſint totus homo, ita ut per eadem compleat membra animæ ſuæ. Quod ſi ergo, quod Deus avertat, quis mutilaverit unum de membris ſuis, fueritque cauſa, ut ibi quietem invenerit genus alterum; tunc reverti tenetur atque revolvi, ut reſtituat quod corruperat.

2. Quamvis autem quis non perpetraverit delictum aliquod, nec mutilatus fuerit, ſed tantum omiſit aliquod præceptum de jubentibus, ita ut membrum illud maneat defectivum; eò quod non paraverit locum, in quo quieſcere poſſit Sanctus ille Benedictus: ibi pariter revolvendus eſt.

3. Nec tantum eo caſu, ubi omiſit præceptum aliquod oblatum ipſi; ſed etiam ſi occaſio illius præcepti eidem ſe non obtulerit: vel ſi neglexerit præcepta illa à ſtructura templi dependentia, vel talia quæ reliqui Jiſraelitæ, exceptis ſacerdotibus, obſervare non poſſunt: nihilominus tamen propter illa revolvi cogitur homo, ut eadem obſervet, quia ſunt de numero illorum 613 præceptorum. Quicunque enim vel unicum iſtorum omittit, iſtius anima defectum patitur illius membri, cujus reſpectum præceptum omiſſum habet, ſicut ſcribitur in ſuppl. fol. 131. Unde colligitur, quod talis revolvendus ſit, donec veniat in revolutionem ſacerdotis, inque tempus exſtructi templi, ut nempe compleat omnia membra ſua. Alias enim Jiſraëlitæ eſſent manci & mutili defectu laborantes tot membrorum, quot ſunt præcepta ſacerdotibus tradita.

4. In iſtos autem quidam primò venit ut ſacerdos, & deinde ut Jiſraëlita: & quidam ordine contrario.

5. Quod autem ad præcepta illa attinet, quæ ad Regem ſpectant, qualia à ſingulis Jiſraëlitis obſervari impoſſibile eſt: ſciendum Regem in ſe continere omnes homines ſibi coævos: quod ſi ergo obſervet præceptum illud, ad quod obligatus eſt, ſimul etiam perficiuntur omnes ii, qui in eo continentur. Hinc dicitur: Prov. 21. v. 1. *Rivi aquarum, cor Regis in manu Domini.* Unde colligitur, quod Rex quamvis ſit perſona unica, tamen diſtribuatur rivulorum inſtar plurali numero, per quos intelliguntur homines ipſi coævi. Quia nulla eſt ætas, in qua non ſint ſexaginta myriades hominum juxta totidem legis ſenſus. Et Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax, qui in ſe continebat totum populum Jiſraëliticum, omnes ſciebat. Atq; ſic eodem modo quicunque habet notam univerſitatis, aſſequi poteſt illas explicationes. Unde filius Somah, (juxta Talmudis tradita,) cum videret multitudinem hominum, dicebat: Benedictus ſit ille, qui ſapiens eſt, quoad omnia myſteria.

Digitized by Google

ſteria. Quoniam in multitudine datur idem numerus, qui eſt omnium myſteriorum legis: quia in multitudine pauciores non intelliguntur quam ſexaginta myriades. Et licet Jisraëlitæ plures ſint numero quam ſexaginta myriades, nihilominus reliqui rami tantum ſunt: Radices autem plures non ſunt quàm 60. myriades.

6. Quod igitur attinet ad tempus hoc præſens, fieri poteſt ut animæ quamplurimæ dentur, quæ jam obſervarunt illa præcepta ad ſolos ſacerdotes & ſtructuram templi ſpectantia. Jamque adveniunt, ut obſervent præcepta alia. Quoad Præcepta autem Regem ſolum concernentia, quæ etiam de numero illorum 613. ſunt; ſciendum quod Rex perpetuò ſit Univerſitas illa tota, complectens omnes ſibi coævos: ita ut ſi ille obſervet præcepta iſta ſingularia, totus populus Iſraëliticus hac obſervatione frui queat.

7. Scito autem differentiam quandam eſſe inter talem, qui advenit expiaturus aliquod peccatum quod commiſit; & inter talem, qui advenit obſervaturus præceptum aliquod affirmativum, quod omiſerat. Quoniam prior ille revolvitur cum corpore & pſyche, naſciturq; & reviviſcit, atque iterum moritur: alter autem per modum embryonatus tantùm advenit.

8. Sæpè enim e. g. videmus, quod homo quidam inſectetur præceptum aliquod, vel plura, ita ut cor ejus vacuum ſit ab omni vanitate mundana: cùm talem invenerit juſtus quidam, cui deeſt præceptum hoc vel illud, quique tamen illud obſervare conatur; tunc Pſyche iſtius juſti imprægnatur in illo, eumque adjuvat in ſectatione hac; cumque perficitur bonum illud opus, ambæ illæ animæ ſimul perficiuntur; anima nempe Viri iſtius; & anima iſtius juſti, qui in ipſo factus eſt embryo. Hoc ipſum eſt, quod dixerunt Magiſtri noſtri b.m. Majores ſunt juſti in morte ſua, quam in vita, quia non tantùm peragunt, ſed & alios peragere faciunt: ut dictum eſt.

9. Scito autem, quod ſi vir ille vel minimum admiſerit peccatum, pſychen iſtius juſti, quæ in eodem embryo facta eſt, mox iterum abire. Atque hinc homo quidam interdum tam evadit prudens atque ſapiens, & virtuti plus ſtudet, quàm alio tempore; quia nimirùm in ipſo eſt anima juſti illius, qui acceſſerat obſervaturus aliquod præceptum, quod ipſi defuerat ad perficiendum membra ſua: vel quia homo obſervavit præceptum aliquod, prout decet; atque tunc embryo in ipſo facta eſt Pſyche quædam juſti alicujus, qui ſuo tempore admodum ſtuduerat præcepto illi; atque tunc juſtus ille hunc adjuvat, ut adimpleat voluntatem Domini ſui; eidemque ſcientiam auget atque intelligentiam, ut hoc opus diligentius ſectetur, quam fecerat antea. Si autem, quod abſit, vir iſte peccaverit: Pſyche illa ſtatim ſecedit ab ipſo, & hic redit ad ſtatum priorem.

10. Inque hoc quidem caſu multa dantur contingentia alia, quibus jam non inſiſtimus. Hæc tamen omnia id requirunt, ut anima juſti illius ejuſdem ſit radicis, cujus eſt vir ille, in quo facta eſt embryo.

11. Exemplum hujus reperimus in Pinchaſo, cùm ulciſceretur ultionem Domini erga Simri: quia tunc gravidus erat animabus Nadabi & Abihu. Quare ſcriptura dicit Exod. 6, 25. *Et Eleaſar filius Aaron ſacerdotis uxorem ducebat de filiabus Puthiel, quæ pariebat ipſi Pinchaſum. Iſti ſunt capitanei Patrum Levitarum* &c. Ubi Magiſtri noſtri

Digitized by Google

b. m. dicunt, avum ipſius maternum ſaginaſſe vitulos pro cultu Idololatrico: eumq; fuiſſe de parte Jethronis: prout etiam dicunt, quod fuerit de parte Joſephi, qui vincebat pravam ſuam concupiſcentiam. (Ubi voces ſaginandi, cujus radix פטם, & obloquendi ſeu reſiſtendi, ubi radix פטט, unde פטפט alludunt ad nomen Puthiel.) Ubi paulo accuratius inquirendum, quænam in his ſit illorum intentio: & quare Jiſraëlitæ dixerint, cum Pinchas occideret Simri: Vidiſtisne filium Puthi illius, cujus avus maternus פטם ſaginabat, &c. qua mente hæc dicta fuerint? Item quare in Sohar quæſtio ſit talis: Atqui Pinchas erat ſolus: quare ergo ſcriptum eſt: Iſta ſunt capita patrum Levitarum? Item quæ ſit intentio ſcripturæ, quando loco citato ſcribitur: Quod Eleaſar uxorem duxerit de filiabus Putiel? Item quare ſcriptum ſit Num. 25 v. 7. *Et videbat Pinchas filius Eleaſaris* &c. quid nempe viderit? Et quare nemo aliàs è Jiſraëlitis ſurrexerit ad vindictam hanc exercendam, quàm Pinchas, cùm tamen Moſcheh Magiſter noſter ſuper quo pax, & omnes primarii illius ætatis ibi fuerint? Item quare ſcriptura dicat loco citato: *Pinchas filius Eleaſar, filius Aaron Sacerdotis?* Ubi quæritur, ſi filius Eleaſaris fuerit, quare dicatur fuiſſe filius Aaronis? Quales quæſtiones in Sohar reperiuntur plures.

12. Scito autem, Pinchaſum in ſe continuiſſe duas Pſychas: unam de parte Joſephi, & alteram de parte Jethronis. Quare eundem duo reſtaurare oportuit: unum, quod Joſephum concernit; illas nimirum guttas fruſtra effuſi ſeminis, cum uxor Domini ejus eundem ſollicitaret ad concubitum; ubi eouſque reſtitit concupiſcentiæ ſuæ, (Hebraicè פטפוט) donec proſiliret ſemen è manibus ejus, ſicut Magiſtri noſtri b. m. exponunt locum Gen. 49, 24. Et alterum, quod Jethronem concernebat, qui ſaginavit (פיטם) vitulos per cultu Idolorum. Simile autem peccatum etiam in Nadabo & Abihu fuiſſe dicunt Magiſtri noſtri, b. m. cùm nollent ducere uxores, quaſi inter Jiſraëlitas nulla eſſet ipſis congrua: quod ſimile eſt caſui Joſephi. Præter quod etiam ignem peregrinum adhibuerunt ſacrificaturi coram Domino; quod ſimile eſt Idololatriæ Jethronis. Cùm igitur Simri concumberet cum Midianitide filia Idololatræ, nimirum cum Coſbi filia Zor, ubi etiam exercebatur cultus Peoris; ecce Pinchas ſupradicta omnia expiare volebat. Nam ſicut in Sohar dicitur, Nadab & Abihu duæ erant medietates corporis; quia nullas duxerant uxores: quare in uno continebantur; id eſt, ambo impragnationem faciebant in Pinchaſo. Quare dicitur Num. 25. v. 7. Et vidit, id eſt, intellectu ſuo vidit, & per Spiritum Sanctum, quod tempus eſſet operandi, & expiandi, quod antea commiſſum erat: quare ſtatim ſurgebat de cœtu &c. Vel etiam ſenſus eſſe poteſt hic: Et videbat filium Aaronis ſacerdotis; id eſt, videbat Pſychas Nadabi & Abihu filiorum Aaronis ſacerdotis coram ſe conſiſtentes, inque ipſum intraturas; quippe quæ & ipſæ eadem expiare debebant delicta. De illis autem dicitur: Videbat filium Aaronis ſacerdotis; non autem filios Aaronis: quia nimirum duæ erant medietates corporis, & deinde fiebant ſubjectum unum, quoniam in uno comprehendebantur. Et hoc ipſum eſt, quod alibi dicitur: Exod. 6. v. 25. *Et Eleaſar filius Aaronis ſacerdotis uxòrem ducebat de filiabus Putiel, quæ generabat ipſi Pinchaſum. Iſti erant capitanei.* Quamvis enim Pinchas

Digitized by Google

chas unus tantum eſſet; in illo tamen continebantur Nadab & Abihu, qui erant capitanei Patrum Levitarum. Hoc autem factum eſt per אלעזר, id eſt, per Eleaſar, qua in voce particula אל reſpectum habet ad benignitatem: ſicut dicitur Pſal. 52. v. 3. *Benignitas* אל *tota die adeſt*. Atque ſic & Joſeph vocatur vir benignitatis (conf. Proverb. 11. v. 17.) quoniam ipſe eſt fundamentum una cum benignitate in ore matris. Deinde in ipſo quoque erat עזר ſive auxilium, quæ vox reſpectum habet ad rigorem; juxta illud: Gen. 2. v. 19. *Faciam ipſi auxilium* &c. Cùm tamen omnis fœmina ad genus rigorum pertineat. Et hoc ipſum reſpiciebat partem Jethronis, qui ortum habebat è ſeveritatibus (ita ut duæ illæ voces אל & עזר Joſephum indigitent & Jethronem) Unde ab Eleaſaro naſci debebat Pinchas, ut expiaret duo illa facta: ita ut ipſum quaſi oportuerit factum hoc perpetrare cum Simri, qui erat Schelumiel filius Zuri Schaddai, Num. 1, 6. cap. 2. v. 12. quoniam in Pinchaſo imprægnationem faciebant Nadab & Abihu, qui etiam expiare debebant duo delicta ſimilia, ut dictum ſupra.

13. Adhuc tamen & alia occurrit ratio, quare hoc factum ſit: quia nimirum Pinchas erat de tribu Levi, & Simri de tribu Schimeon. Et huc pertinet illud, quod ſcriptum eſt Gen. 49. v. 5.-7. *Schimeon & Levi fratres ſunt* &c. *Maledictus ſit furor illorum, quia pertinax.* Jam autem in Schimeone quinque erant familiæ patrum. Exod. 6. v. 15. nimirum Jemuelis; & Jamin, & Ohad; & Jachin; & Zochar, qui eſt Serach; & Schaul filius Cananitidis, qui ſimul efficiunt quinque. Unus enim de illis mortuus erat, unde illius non fit mentio. Pinchas autem erat de tribu tertia Iſraëlitarum: & occidebat Coſbi filiam Zur, qui erat Rex tertius è quinque Midianitis: ita ut & in eo reſultet quinarius, ſicut & Midianitarum reges erant quinque, Num. 31. v. 8. Evi & Rekem, & Zur, & Chur, & Rebah. Sicut ergo quinque illi in tribu Simeonis erant in ſanctitate; ita iisdem inter cortices reſpondebant iſti Midianitæ. Hinc Schelomiel filius Zuri Schaddai adhærebat Coſbidi filiæ Zur; qui nempe erat Zur inter cortices, ſicut ille erat Zuri Schaddai in ſanctitate; qui erat de tribu שמעון; quaſi dicas: שם עון Ibi eſt iniquitas. Et hic ipſe erat Schaul filius Cananitidis: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri b. m. Matrem nempe ejus fuiſſe Dinam quam vitiaverat Cananita: ex qua impuritate Simri adhærebat Coſbidi huic, cumque ipſa peccabat.

Collectanei noni Pars II.

1.

SCiendum quoque, quod in Adamo Protoplaſte fuerint Pſyche, Spiritus & Mens de mundo Factivo, Formativo & Creativo: & inſuper Pſyche, Spiritus & Mens de Emanatione; Regno nempe pulchritudine & informatione: qui tres gradus poſtremi vocantur ſplendor ſupremus.

2. Illo autem tempore, cùm peccaret Protoplaſtes, nondum natus erat Kainus, ut patet è libro Sohar. Atque tunc ab ipſo tollebantur Pſyche, Spiritus & Mens mundi Emanativi.

3. Cha-

Digitized by Google

3. Chanoch autem accipiebat myſterium ſplendoris hujus ſuperni mundi emanativi (nempe Mentem): quare etiam fiebat Angelus.

4. Elias autem b.m. accipiebat ſpiritum Emanativum; quare & ipſe dignus fiebat, ut evaderet angelus ſicut Chanoch: & ambo non moriebantur.

5. Pſychen autem Emanativam accipiebant Kain & Hebel: ut nempe reſtituerent, quicquid in illa reſtituendum erat, poſtquam bono mixtum erat malum.

6. Mens igitur illa Emanativa etiam vocatur Dominus mundi: quoniam ab ipſo mundo emanativo ortum habet; & dominium exercet in omnes mundos inferiores. Et quia cuilibet juſto duo ſunt ſpiritus, unus infra, & alter ſupra: Unde duplex illa appellatio, exempli gratia Gen. 22. v. 12. Abraham, Abraham: hinc non eſt quod objicias: cum Chanoch eſſet in terra; quisnam illo tempore fuerit Dominus mundi in ſupernis Metatronis loco?

7. Iſta igitur portio mentis deinceps tribuebatur Joſepho juſto; quare etiam pulchritudo illa Adami, quam Chanochus accipiebat cum ſplendore ſuperno in Joſephum devolvebatur. Verum enim vero Joſephus hanc Mentem accipere ultima demum merebatur nocte, qua finiebatur ſervitus ejus, quaque elevabatur ad regnum. Atque hinc intelligi poteſt myſticum illud, qua ratione ſeptuaginta linguas didicerit illa nocte, quia nimirum dignus fiebat iſta Mente, quæ Metatronis eſt, præfecti ſeptuaginta populorum gnarique tot linguarum.

8. Et huc pertinet illud Pſalmiſtæ: Pſalm. 81. v. 6. *Teſtimonium in Joſepho poſuit.* Conferendum cum illo Hiobi: Job. 17. v. 19. *Ecce in cœlo teſtis meus:* Ubi intelligitur Elijahu: *Et teſtis meus in excelſis:* Ubi intelligitur Metatron. Hoc igitur teſtimonium Metatronis datum eſt Joſepho.

9. Cùm autem mens iſtorum nondum guſtaſſet mortem ab illo tempore, quo moriebatur Adam Protoplaſtes: ſed ab illis auferebatur ante mortem ſuam: Joſephus autem fratres ſuos ſomniis ſuis irritaſſet, ut ipſum venderent: hinc puniebatur, mentemque hanc revolvi oportebat in R. Jiſchmaël filio Eliſchah ſacerdote magno; ut ſufferret pœnam mortis realiter. Hinc R. Jiſchmaël filius Eliſchah tanta excellebat pulchritudine, quanta Joſephus juſtus. Quæ ratio eſt, quare eundem Metatron in libro ſuo, cui Palatiorum nomen eſt, ſemper vocet gloriam ſplendoris ſui.

10. Eodem modo Elias non merebatur partem illius ſpiritus accipere, donec (adhuc dum Pinchas) perfeciſſet factum illud in Sittim, Numer. 25. verſ. 7. atque tunc iſtum ſpiritum accipiebat. Et hæc eſt ratio, quare perpetuo, cum de Elia ſermo eſt, mentio tantum fiat ſpiritus. Exempli gratia: 1. Regum 18. v. 12. *Et ſpiritus Domini tollet te.* Item: 2. Regum 2. v. 9. *Sit mihi duplicatura Spiritus tui.* Item: 2. Regum 2. v. 15. *Spiritus Eliæ quievit ſuper Eliſchah.* Quia autem Spiritus habitare non poteſt niſi in Pſyche; hinc dignus non evadebat illo Spiritu, donec perfeciſſet opus illud cum Simri, Num. 25. v. 7. ubi accipiebat Pſychen Nadab & Abihu: qui ſunt Pſyche Adami Protoplaſtæ, ut porro dicemus juvante Deo. Atque tunc (in perſona Pinchaſi) ipſi dabatur *fœdus pacis*, Numeri 25. v. 12. per quod intelligitur Spiritus iſte Emanativus

Adami

Digitized by Google

Adami Protoplaſtæ. Hinc etiam dicitur *Pax*; quia myſterium Spiritus à pulchritudine & fundamento deſcendit, quibus competit denominatio pacis. Et huc pertinet illud: Jeſ. 57. v. 19. *Pax, pax, diſtantibus & vicinis.*

11. Myſterium autem Pſyches Emanativæ diviſum eſt inter Kainum & Hebelem. Sed pars Kaini revoluta eſt omnibus revolutionibus jam notis; in Kenan, Mahalaleel &c. donec veniret in Nadab & Abihu, quæ duæ tantum erant medietates corporis: & ab illis eam accipiebat Pinchas.

12. Atque hinc intelligi poteſt locus ille Num. 9. v. 6. de iis, *qui ſe polluerunt ſuper Pſyche Adami:* quia nimirum ibi revera intelligitur Pſyche Adami Protoplaſtæ, quæ revoluta erat in Nadab & Abihu, (quorum corpora polluti illi tetigerant, ſicut dicunt Rabbini.)

13. Patriarchæ autem radicem animarum ſuarum non acceperant, niſi è myſterio benignitatis, ſeveritatis & pulchritudinis mundi Emanativi: Et ſic Moſcheh è myſterio cognitionis. Adam autem deſcendebat è ſapientia, largitione intellectus, pulchritudine, & regno omnium quatuor mundorum.

Collectanei noni pars III.

I.

TRansgreſſio prima Jephthæ Jud. cap. 11. v. 39. cauſa erat alterius transgreſſionis ſimilis. Peccatum enim Jephthæ concernebat votum: peccatum vero hoc alterum committebatur ab Hiele, 1. Reg. 16. v. 34. qui erat è domo Eli: & transgrediebatur maledictionem atque decretum Joſuæ de non reædificanda urbe Jericho. Quia autem ſcriptum eſt alibi: Jud. cap. 1. v. 16. *Et filii Keni Soceri Moſis aſcendebant de urbe Palmarum*, quæ eſt Jericho. Hinc patet, quod Jericho deſtinata fuerit radici Kainiticæ. Quapropter Hiel, qui erat de radice Kaini reædificabat urbem Jericho, quod notes.

2. Hic autem deinde vocatur Elias Thisbites: ubi denotatur illa anima, quæ erat de tribu Gad: quoniam Nadab & Abihu nondum erant reſtituti. Anima autem Pinchaſi etiam peccaverat. Elias autem de tribu Benjamin non veniebat, niſi ut illum uniret cum animabus novis. Hinc patet, quod ille hoc loco ſit radix: quare jam Pinchas tantum vocatur nomine illius animæ de tribu Gad. Obibatque legationem Domini, donec reſtituerentur Nadab & Abihu; 1. Reg. 18. v. 39. *Cùm omnis populus procideret in faciem ſuam, diceretque: Tetragrammaton eſt Deus.* Tunc illis remittebatur peccatum Nadabi & Abihu, qui truncaverant plantas (id eſt, diviſionem in Divinitate meditati erant) & vitiaverant gloriam cohabitantem. Quare dicebant: *Tetragrammaton eſt Deus* (ut indicarent Unitatem Divinitatis eſſe reſtitutam.) Atque tunc expiabatur peccatum Nadabi & Abihu; iſtique tollebantur, cum Pinchas fugeret in ſpeluncam.

3. Cùm autem è mundo diſcederet, inque cœlum aſcenderet, tunc Pſyche illa

Digitized by Google

dabatur Eliſchæ, juxta illud quod dicitur 2. Reg. 2,9. ויהי נא פי שנים ברוחך *Sit mihi quæſo duplex portio Spiritus tui.* Ubi נא particula in ſe continet literas initiales nominum Nadab & Abihu. Et literæ initiales iſtarum vocum נא פי שנים conſtituunt vocem נפש, ut ſenſus ſit, iſtos habuiſſe portionem Pſyches Emanativæ Adami Protoplaſtæ.

4. Tunc igitur Elias Thisbites ſublatus eſt ſurſum, qui nimirum erat de tribu Gad: manſitque in cœlis, nec iterum deſcendit. Remanſit autem infra portio Eliæ de tribu Benjamin. Et iſte revolutus eſt in illo, de quo ſcriptum eſt in libro Chronicorum 1. Paral. 8. v. 27. *Et Elias & Sichri cum canticis ſuis* &c. Deinde autem unitus eſt cum literis Eliæ Thisbitæ, qui in ſupernis eſt.

5. Iſte igitur eſt Elias de tribu Benjamin, qui aſcendit & deſcendit, & locutus eſt cum ſapientibus, ediditque miracula. Et hoc ipſum eſt, quod etiam indicabat Sapientibus, dicendo : De poſteris Rachelis ego deſcendo. Neſciebant enim ad quamnam partem ipſe pertineret. Et iſte ſeſe jungebat guttæ illi Jethronis, quam dabat Hieli: quo moriente, eundem accipiebat Elias. Et hæc eſt gutta illa, quam Elias dabat Jonæ filio Amithai. Idemque aliquando erit Meſſias filius Joſeph. Unde Elias dicit in libro ſuo: Puer ille, quem ego reſuſcitavi, eſt Meſſias filius Joſeph. Hinc etiam in Sohar dicitur; Jonam de horoſcopo Eliæ veniſſe. Quicquid autem remanſit Eliæ Thisbitæ vero, anima fuit alterius Eliæ orto è tribu Benjamin.

6. Hic autem quæſtio oritur: Cùm Elias peregiſſet facinus illud, ut exſtrueret altare, ignisque deſcenderet è cœlo ſuper illud: & ipſe occideret Prophetas Baalis: quare deinde ſcriptum ſit 1. Regum 19. verſ. 4. *Et deſiderabat Pſyche ejus mortem?* Et quid hoc ſibi velit? Item quare dixerit: *Quia ego non ſum melior patribus meis?* Res autem ita ſe habet, ſicut ſcribitur in Sohar Sect. Pinchas: Quod Pinchas fuerit Elijahu. Vel etiam dici poteſt, quod in Pinchaſo illo tempore, cum zelum illum exerceret pro Deo ſuo, imprægnatæ quidem fuerint animæ Nadab & Abihu: tempore autem peccati Jiphthach, cum & Pinchas peccaret, eò quod ad hunc accedere nollet, ut ejus votum ſolveret ab ipſo iterum avolaverint animæ Nadab & Abihu. Unde dicitur in libro Paralipomenon: 1. Par. 9,20. *Quod antea cum Pinchaſo fuerit Dominus*, i. e. antequam peccaret: poſthac enim animæ illæ ab ipſo ſucceſſerunt, nec Deus cum ipſo erat, ſicut antehac. Unde etiam nulla amplius fit mentio Pinchaſi: ſed deinceps Eliæ nomen ipſi inditur. Cùm autem Elias reædificaret altare illud confractum, factumque illud committeret, ad ipſum redibant animæ Nadab & Abihu propter zelum ejus pro Deo ſuo erga Prophetas Baaliticos: ſicut antea eadem Pinchaſum imprægnabant ob zelum ſimilem. Fiebat ergo reſtitutio eorum per ignem è cœlo delapſum, quia offerendo ignem peregrinum peccaverant; ignisque egrediebatur à Domino, eosque conſumebat. Jam autem reſtituebantur, quod dicerent: *Tetragrammaton eſt Deus*; ut nempe expiaretur commiſſum eorum. Unde bis exclamabant: *Tetragrammaton eſt Deus:* ita ut ſinguli id reunirent, quod antea ſeparaverant. Et huc etiam reſpexit Elias, cùm inquit: 1. Reg. 18. v. 37. *Reſponde mihi Domine, exaudi me.* Ubi bis hæc repetit, ut indigitaret reſtitutionem amborum.

7. Poſt-

Digitized by Google

7. Poſtquam autem reſtitutæ eſſent penitus, iterum ſeceſſerunt ab eo. Sic enim fieri ſolet in embryonatu, cum quis alterum imprægnat ad obſervandum præceptum aliquod, ut is acquiſita reſtitutione iterum diſcedat. Quare Elias poſt factum illud mori deſiderabat; dicebatque 1. Regum 19. verſ. 4. *Non ſum melior quàm patres mei*, qui erant Nadab & Abihu : quoniam enim iſti à me diſceſſerunt, quid ego diutius in mundo moror?

8. Hinc etiam intelligi poteſt, cur Eliſchah dixerit 2. Regum 2. v. 9. *Sit quæſo duplex portio de Spiritu tuo penes me.* Quomodo enim deſiderare potuit rem impoſſibilem ? Rem iſtam autem declarant duæ literæ vocis נָא, quæ ſunt Nadab & Abihu: & quia hi ſunt duo ; hinc dicit : *Sit mihi duplex portio de Spiritu tuo.* Quaſi innueret, ut duo illi, qui Eliam imprægnaverant, ejuſque Spiritum, venirent & imprægnarent ipſum. Unde etiam dicit: *Super me.* Idque propterea deſiderabat, ut iidem in adjutorium ipſi adeſſent, pro cultu Divino illo porrò perficiendo. Elias autem reſpondebat ibid. v. 10. *Si videbis me, quando à te auferar; id eveniet.* Cùm enim attolluntur juſti, in occurſum ipſis prodeunt animæ ipſis cognatæ, ut eoſdem comitentur: Sique quis dignus ſit eaſdem videre, tunc fieri poteſt, ut irradient in eum. Cumque ſic clarificatur anima ejus, porrò fieri poteſt, ut eadem illas ſibi attrahat, eæq; ipſum imprægnent; unde magnum ipſi adjutorium pro cultu Divino.

Collectanei noni pars IV.

1.

Porrò & hæc inveni ſcripta: Audivi, quod nomen אֱלֹהִים referat numerum 52. juxta numerum Tetragrammati duplicatum. Hæc autem ſimpliciter ſaltem audivi.

2. Jam verò eandem petitionem juxta hunc ſenſum explicabo : ſimulque reſponſionem petitum ejus ſubſecutam. Notum enim eſt, quod ſi Tetragrammaton bis ponatur, unum pertineat ad Microproſopum, & alterum ad Macroproſopum. Eliſchah igitur, cùm duplicem portionem de ſpiritu ejus expeteret, id volebat, ut duo hæc lumina & ipſum illuminarent. Ubi reſponſum accipiebat : *Si videris me* &c. Cùm enim juſtus quidam ex hoc mundo diſſolvitur, tota illa lex atque præcepta ab ipſo obſervata, & omnes actus unitivi in vita ſua exerciti eadem hora omnes ſcintillant, radiosque emittunt: atque hinc inferius magna exiſtit unio atque inſignis, quaſi hæc omnia fierent lux una quam maxima & quaſi infinita. Lumen igitur, quod ad Macroproſopum refertur, ſub myſterio faciei ſupernæ duarumque genarum, quæ dicuntur duæ areolæ aromatum, dividitur in 370. lumina, ſicut exponitur in Idra. Et iſta 370. lumina diſtribuuntur in Microproſopum & uxorem ejus : ita ut 220 influant in Microproſopum: reliqua autem 150, Hebr. קֵן, quæ vox & nidum denotat, in uxorem. Quo pertinet illud Pſ. 84, 4. *Etiam avis invenit domum*: ubi vox צִפּוֹר continet 370 & avis libertina קֵן nidum לָהּ, pro ea, id eſt, Uxore Microproſopi. Adeoque hæc 370 lumina influunt &

manifeſtantur in Microproſopo & uxore ejus, quatenus & quando in copula unitiva ſunt.

3. Et ſic quoq;, cum juſti è mundo tolluntur, eosdem irradiant omnes illi actus unitivi, quos exercuerunt, dum adhuc in hoc mundo exiſterent: & tunc etiam radii illi Macroproſopi affulgent Microproſopo & uxori ejus, ſicut dictum eſt. Idem ergò eſt, ac ſi dixiſſet Elias: Si anima tua tam erit clarificata, tunc aſſequi poteris illa lumina, quæ ſunt lumen Macroproſopi, & lumen Microproſopi, quorum ſumma eſt 370. Atque ſic factum eſt animæ Eliſchæ, ut tam eſſet clara, quò eum videret, & in ſe ſuſciperet omnia iſta lumina 370, quæ irradiabant in faciem brevem Microproſopi: ita ut abhinc eadem quoque longa fieret, & pariter vocaretur Macroproſopus, propter 370. lumina illa in ſe ſuſcepta, ſicut dicitur in Idra. Et propterea Eliſchah dignus fiebat, ut fulgeret facies ejus: ſicut dicunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ, quod coactus fuerit ſeſe abſcondere in ſpeluncas montium, quoniam nulla mulier facultatem haberet lucidiſſimam ejus faciem intuendi. Et quia ſic dignus fiebat accipere lumen faciei regis vitarum: hinc virtutem habebat bis reſuſcitare mortuos. Et ſi quis accuratè omnia obſervet, patebit, quod virtutem habuerit influentiam in mundum derivandi liberorum, vitæ, & alimentorum: quæ omnia pertinent ad Binah ſeu matrem intelligendi, ubi manifeſtatur Macroproſopus, ſicut notum eſt. Exemplum autem liberorum eſt filius Sunamithidis: Vitæ; reſuſcitatio ejusdem: & alimentorum, quod aleret uxorem Obadiæ, unde אֱלִישָׁע dicitur, quaſi אֵלִי, id eſt, Deus meus, & שָׁע, id eſt, 370. lumina.

Collectaneum decimum.

1.

Porro ſcriptum reperi, quod ſequitur. Adam in ſe continebat omnia 248 membra, & præterea multas ſpecies pilorum, qui quaſi infiniti erant. Et ab omnibus iſtis ſpeciebus deſcendunt ſpecies animarum ſpecialiores: & iſtæ ſpecies ſpecialiores deinde communicatæ ſunt iisdem, quos progenerabat, qui erant radices animarum. Meritò igitur ſciendum eſſet, quomodo mutatæ ſint illæ radices, ſpeciesque ſpecialiores membrorum atque animarum, quomodo ſingulæ à ſingulis deſcendant, & è quo quilibet ſit membro.

2. Jam verò notum eſt, quod plurima pars animarum ſit de radice Kaini & Hebelis, à quibus deinde porro ſubdividuntur. Ubi rem exemplo declarabo: nimirum ſi v. gr. Hebel fuiſſet caput animarum; dicendum eſſet, omnes animas ſpeciales ad caput pertinentes, eſſe de genere Hebelis. Sic quoque ſi Abraham eſt brachium dextrum; dicendum erit, omnes ſcintillas ſive radios animarum ſpeciales brachii hujus eſſe de genere Abrahami. Et ſic deinceps. Juxta omnia membra 248. Ubi multæ ſane occurrunt ſpecies: me autem exponere prius oportet ſpecies pœnitentiæ; ex quibus intelligentur & illæ.

Col-

Digitized by Google

Collectaneum undecimum.

1.

SCriptum extat in ſcriptis noſtris, quæ Druſchim ſeu commentationes dicimus, quare judicia Legis tribus locis tradita ſint. Prima vice nimirum in Marah: ſicut dicunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ, mandata de Sabbatho & de judiciis in Marah tradita eſſe. Secunda vice in ſectione Miſchpatim; & tertia vice in ſectione Jethro: Ubi quæritur, quare non omnia judicia legis tradita ſint ſimul & ſemel? Res autem è ſequentibus patebit.

2. Scito, quod Adam in illis 130 annis, quibus in divortio erat cum Chavvah genuerit dæmones & plagas filios Adami. Verum enim vero omnes illi Dæmones & Spiritus ab ipſo generati, radii erant & ſcintillæ de ſanctitate: modo quod involutæ eſſent corticibus. Imò quandoque majores ſunt animabus cæteris: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ de decem illis guttis effuſis à Joſepho. Quoniam guttæ illæ, quæ à maſculo ſolo prodeunt, præſtantiores ſunt illis, quæ proveniunt per copulam maris & fœminæ, ita ut in iis, quæ proveniunt è libidine ſolius maſculi, ſæpè magna ſit anima. Omnes igitur illi radii ſeu ſcintillæ, quas Adam depreſſit tempore illorum 130 annorum, neceſſario ab eodem reſtituendæ fuerunt; eò quod eſſent animæ ſublimes, veſtitæ intra cortices.

3. Jam verò notum eſt, omnem animam corticibus immixtam revolvendam eſſe multis revolutionibus, pro purificandis ſordibus ſuis, ſicut argentum purificatur in cupella aliquoties, donec aboleantur ſcoriæ ejus.

4. Iſtæ ergo plagæ filii Adami revolvebantur ætate diluvianâ: unde tam rebelles erant Deo ſanctiſſimo, ob nimiam ſpurcitiem in ipſis latentem. Et Deus tamen cogitationes habebat, ne planè repellerentur, ab ipſo repulſi hi, juxta 2. Sam. 14. v. 14. In iſta igitur revolutione mala multa perpetrabant. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur: Gen. 6. v. 6. *Et ſolamini erat Deo, quod feciſſet Adamum in terra.* Quæ dicta ſunt de generatione diluviana, quæ erat revolutio filiorum Adami Protoplaſtæ, eorum nempe, quos generaverat in 130 illis annis. Et porro dicitur: Gen. 6. v. 5. *Et videbat Deus, quod multiplicarentur* רע״ת ב *mala Adami in terra.* Notum autem jam eſt, quod ſcriptum eſt in Sohar; eum qui fruſtra effundit ſemen; vocari רע״ malum. Quo refertur illud; Pſalm. 5. v. 5. *Non habitabit tecum* רע״ *ſeminifluus.* Unde iſtæ plagæ filii Adami vocantur mali filii Adami: quos nempe Adam produxerat in mundum. Unde porro dicitur: Gen. 6. v. 7. *Delebo Adamum, quem creavi.* Ubi intelliguntur ipſius Adami filii, quem Deus Benedictus manibus creaverat propriis. Atque huc etiam pertinet illud ibid. v. 5: *Et omne figmentum cogitationum cordis ejus tantum eſt* רע״ *malum tota die*; ſeu de facienda Gonorrhæa. Nam quia erant plagæ filii Adami, hinc & ipſæ malum hoc committebant ad inſtar loci ipſius, unde provenerant: unde & ipſi

perdebant ſemen ſuum ſuper terra: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ per illa verba: Gen. 6. v. 12. *Perdidit omnis caro viam ſuam ſuper terra*: intelligi maſtuprationes.

5. Pœnitentiâ enim Adami id quidem fiebat, ut venirent in mundum: ſed id Adam efficere non poterat, ut reſtituerentur, donec purificarentur & emundarentur ſæpius.

6. Namque & in Kain immixti erant iſti filii Adami: quare & ipſe ſupplicium ſuſtinebat cum ipſis. Unde dicitur: Gen. 7. v. 4. Deleboque quicquid habet ſubſiſtentiam. Ubi intelligitur Kain: cum & vocula קום numero fere æquipolleat voci קין (adjecto ſcilicet quaternario literarum.)

7. Reſpectu igitur loci illius, unde venerant, nempe è Gonorrhæa, cui & ipſi fuerant addicti, ſicut patres ipſorum; ſupplicium quoq; paſſi ſunt, peccato illi ſimile, ita ut ſuffocarentur aquis ferventibus diluvianis: quemadmodum gutta fruſtra effuſi ſeminis fervens effluit.

8. Deinde autem vice altera revoluti ſunt in generatione turris Babylonicæ. Sed & iſti iterum peccabant vice altera. Unde ſcriptum eſt: Gen. 11. v. 5. *Deſcendiſſe Dominum, ut videret urbem atque turrim, quam extruxerant filii Adami* Quod in Sohar explicatur de genuinis filiis Adami Protoplaſtæ, quos generat illis 130. annis.

9. Tertia autem vice revolvebantur in Sodomitis. Unde dicitur, Gen. 13. v. 13. *Et Sodomitæ erant mali*, id eſt, deſcenderant ab illo malo Gonorrhææ primæ, de quo Scriptura dicit; Pſalm. 5. v. 5. *Non habitabit tecum malus.*

10. Cum igitur tertia jam vice mali fuiſſent, tribus nempe revolutionibus: de quibus dicitur: Job. 33. v. 29. *Omnia iſta Deus operatur, bis vel ter cum viro:* videretque Altiſſimus, quod corrigi nollent, porro eosdem transplantabat in Ægyptum vice quarta. Atque iſti erant Jiſraëlitæ in Ægypto. Jam vero à nobis & alibi dictum eſt, quod Jiſraëlitæ in Ægypto viventes Moſique coævi, omnes ortum habuerint è myſterio Daath ſeu cognitionis: unde & Moſes exortus erat. Dictumque eſt etiam paulo ſupra, quod animæ à ſolis maſculis provenientes ſublimiores ſint, quam quæ proveniunt beneficio maris & fœminæ: quia tales ab ipſa radice cognitionis oriuntur. Omnes illi igitur radii erant Moſis depreſſi intra cortices: illoque tempore in Ægypto reſtituebantur per Moſen: iſtumque oportebat ex Ægypto eosdem educere, eosque alere; quoniam ipſi incumbebat reſtaurare radicem ſuam.

11. Ubi quoque ſciendum, quod Jochebed mater Moſis fuerit revolutio Evæ uxoris Adami Protoplaſtæ: & Amram eſſet revolutio Adami ipſius: quare hic etiam non moriebatur propter peccatum aliquod actuale; ſed propter conſilium ſerpentis. Et ſicut Adam in divortio ſuo cum Eva uxore per 130 annos generabat dæmones & ſpiritus: ſic & iſte à Jochebed uxore ſua abſtinebat 130 annis, ut in iſtis 130 annis è Gonorrhæa ejus (nocturna) adducerentur iſtæ plagæ filii Adami, ſurſumque

Digitized by Google

ſumque emergerent. Et poſtquam omnes emerſiſſent, veniſſentque in mundum: tunc demum generabat Moſen, ut reſtitueret iſtos radios ſuos: quemadmodum generabatur Scheth, poſtquam Adam iterum conſveſceret cum Chavvah. Scheth autem eſt revolutio Moſis ut notum; denotaturque per Schin nominis מש״ה. Atque hinc patet, qua ratione omnes viæ Domini in bonum dirigantur finem.

12. Hinc quoque intelliges, quare anteceſſores noſtri virique clariſſimi tantopere ſcrutati ſint, quare contigerit exilium Ægyptiacum. Nunc autem intelliges magnam illam analogiam. Quoniam enim Jisraëlitæ hi in Ægypto iidem erant, qui diluvio perierant: hinc Pharao præcipiebat, ut omnis puellus projiceretur in flumen: quo innuitur pœna illa diluviana: porrò idem ſervitutem ipſis imponebat operandi in luto & lateribus, eo quod eſſent revolutio generationis turris Babylonicæ, ubi lateres quoque formabant extructuri turrim; cujus reſpectu nunc condere cogebantur urbem Pitom & Raëmſes.

13. Porro etiam colluvies illa plebeja, quæ cum Jisraëlitis ex Ægypto exibat, ex iisdem revolutionibus ortum habebat: modo quod hi nondum eſſent reſtituti. Unde Moſes tanto conabatur ſtudio & hos reſtaurare: quamvis in vanum.

14. Sicut ergo Moſes erat myſterium cognitionis ſupernæ, unde prodeunt guttæ ſeminales: idemque erat myſterium Hebelis filii Adami: ita colluvies hæc magna erant filii Bileam, ſicut in Sohar traditur. Bileam autem oppoſitus erat Moſi in cognitione partis impuræ. Et hoc erat illud ipſum, quod ſeparatum erat in purificatione iſtarum animarum: Ubi cortex relictus erat ſolus, quaſi ſcoria, quæ erat anima Bileami: quamvis & in ipſo ſuperſtites remanſerint aliquæ ſcintillæ animarum ſanctarum, prout inter nos vulgatum eſt. Unde Deus generationem hanc magnæ hujus colluviei vocabat populum Moſis: ſicut dictum eſt: Deut. 9. v. 12. *Populus tuus rem perdidit.* Item: Exod. 34. v. 10. *Populus ille, in ejus medio tu es.* Ipſe enim in medio illorum erat, ſicut anima in corpore; eò quod ipſius radii & ſcintillæ eſſent. Porro dicitur de murmurantibus: Num. 11. v. 1. *Id malum fuiſſe in auribus Domini.* Quoniam erant de genere mali illius Gonorrhæalis, de quo dictum eſt: Pſalm. 5. v. 5. *Non habitabit tecum malus.* Unde & alibi dicitur: Numer. 11. v. 10. *Atque id malum erat in oculis Moſis.* Moſes enim jam viderat, quod deſcendiſſent de myſterio mali iſtius. Ipſe autem erat pars ipſorum ſelectiſſima: quoniam jam pronatis omnibus illis animabus egreſſisque è malo, & ceſſantibus revolutionibus prioribus, naſcebatur Moſes, qui erat bonum illud & purum, quod in illis delituerat. Quare Scriptura dicit: Exod. 2. v. 2. *Et videbat eum, quod bonus eſſet.* Jam enim ceſſabat omne illud malum ulterius revolvi. Unde etiam dixerunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ: Eadem die, qua natus eſſet Moſes, infractum eſſe præceptum Pharaonis, ne pueri ulterius projicerentur in flumen. Quoniam jam ceſſabat malum ipſum: & quia portio ejusdem bona veniebat in mundum: ulterius non opus erat præcepto hoc. Unde Moſen quoque oportuit redemtorem illorum eſſe in deſerto.

15. Videor mihi autem audiviſſe, Adamum Protoplaſten triplici laboraſſe Gonorrhæa.

Digitized by Google

norrhæ. Iſtorum tamen probe memini, quæ ſequuntur: quod Adam plura commiſerit peccata. Nimirum, quod ſicut dixerunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ, ſuſpectus fuerit rapinæ: eo quod ſcriptum ſit: Geneſ. 2. verſ. 17. *de arbore cognitionis boni & mali Non comedes.* Ipſe vero furtim de illa comedebat. Quare filiis Noach talia dabantur præcepta, quæ omnia transgreſſus erat Adam Protoplaſtes. Deinde Gonorrhæam admiſerat; cujus reſpectu homines quoque diluviani corruptores ſeminis ſui erant. Quamvis fundamentaliter puniti ſint propter rapinas conformes peccato Adami. Porrò quoque reperimus, quod Adam abnegaverit radicem omnium, Deum, factusque ſit Idololatra. Cujus reſpectu generatio turris Babelicæ Idololatrica erat & athea. Similiter invenimus præceptum fuiſſe Adamo de judicio adminiſtrando; quod pariter ſit transgreſſus. Unde inter ſeptem præcepta Noachica unum etiam occurrit de rectè judicando, ſicut notum eſt. Et quia Adam præcepto hôc abnegaverat Deum, hinc ejusdem reſpectu Sodomitę erant mali & peccatores corruptoresque judicii: quoniam judices Sodomitæ mali erant, ita ut potiſſima Sodomitarum pravitas in hoc conſiſtat, quod Judices conſtituerint mendaces atque corruptos.

16. Cum igitur Jisraëlitæ conſiſterent ad montem Sinai, ceſſaretque impuritas eorum: hinc primo tradenda quoque ipſis fuerunt præcepta de judiciis. Et propterea tribus vicibus illis præcepta ipſis promulgata ſunt de judiciis.

17. Reſpectu enim generationis Babelicæ, quæ athea erat ſicut Adam, datum ipſis eſt præceptum de Sabbatho & de judiciis in Marah, Exod. 15. v. 25. Quoniam qui Sabbathum admittit, idem præſtat ac ſi totam legem admitteret. Unde dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Quicunque Sabbathum ritè obſervat, etiamſi Idololatra eſſet, ſicut Enoſch, remiſſionem tamen habet omniũ peccatorum ſuorum. Ut igitur expiaretur hoc ipſorum peccatum, abnegatio nimirum Dei; primò præcepta acceperunt de Sabbatho & ritibus ejus: unde intelligitur hoc ipſo condonatum iis fuiſſe peccatum hoc.

18. Deinde reſpectu Sodomitarum, qui judicia corrumpebant, ſicut Adam Protoplaſtes, data eſt ipſis ſectio de judicibus Exod. 18. v. 21. ante promulgationem Decalogi. Ubi intentio fundamentalis erat de judicibus conſtituendis. Quare cum Jiſraëlitæ iſtos in ſe ſuſciperent judices, iisdem remittebatur peccatum illud Sodomitarum. Et huc ſpectat intentio Moyſis, de qua ſcriptum eſt: Exod. 18. v. 13. *Stabat autem populus circa Moſen à diluculo usque ad veſperam: Moſesque ſedebat judicans populum.* Putabat enim Moſes, ſe reſtiturum totam hanc generationem Sodomiticam hoc ipſo, quod ipſe ſolus eſſet populi judex, atque ſic expiatum iri ſperabat peccatum iſtud. Cum enim ipſe præſideret ut judex populi, ſcintillæ illæ animarum Sodomiticarum in ipſum veniebant per modum imprægnationis; quod illis imputabatur, ac ſi ipſæ fuiſſent judices: præſertim ſi cauſa quædam offerretur Moyſi, quæ jam ante quoque occurrerat judicibus Sodomitarum. Ipſe igitur putabat hæc ſufficere. Jethro autem reſpondebat ipſi: Non ſuccedet res iſta; quamvis enim tu ſic agas, attamen tu ſolus omnes illas animas imprægnationem in te facturas ſuſtinere non poteris, ſed nimium defatigaberis: ſi autem plures conſtitueris judices, qui onus tecum ferant, teq; adjuvent, melius ſuccedet: peccata enim Sodomi-

Digitized by Google

Sodomitarum levia, expiabuntur per illos: negotia autem gravia in te devenient, & tu eadem reſtitues.

19. Quanquam & alia ſit ratio conſilii hujus: quod nempe animæ illæ eſſent de genere Kaini, nec reſtitui poſſent per Moyſen, ſed aliquis requireretur, qui eſſet de radice Kaini: hinc conſilium hoc Jethronis de conſtituendis judicibus multis bonum erat, & hoc modo reſtituebantur omnes: Jethro enim erat revolutio Kaini; unde ab hoc promagare debebat conſilium iſtud conſentiente Moyſe.

20. Reſpectu autem generationis diluvianæ atque rapinarum, Scriptura dicit: Exod. 21. v. 1. *Et iſta ſunt judicia, &c.* Primumque de judiciis præceptum eſt de ſervo Hebræo emto, annisque ſervitutis ejus: ubi intelligitur Hebræus talis, qui venditus eſt à judicibus ob commiſſum furtum: in quem finem Moſes præceptum hoc de furibus promulgavit: quod cum in ſe ſuſciperent, ipſis imputabatur, ac ſi ipſi venditi eſſent, ut ſervi poſt ſexennium demum liberandi.

Collectaneum duodecimum.

1.

FActum illud Uſiæ Regis, qui leproſus fiebat, quod ſuffitum offerre vellet; 2. Paral. 26. v. 16. ita ſe habet: quod Uſia eſſet revolutio illius Uſæ, de quo ſcriptum eſt in libro Samuelis Prophetæ: 2. Sam. 6. v. 3. 8. *Et Uſa & Achio ducebant currum*: Unde literæ nominis utriusque plane ſunt ſimiles.

2. Venerat autem in mundum, ut expiaret peccatum iſtud primum, quod applicuiſſet manum ſuam ad arcam Dei, & propterea eſſet mortuus: & tamen non reſtituebatur, ſed redibat ad vitium prius, ut manum ſuam admoveret ad rem quandam illicitam. Anima tamen ejus ſciebat, quod antea fuiſſet ſacerdos: hinc ſacerdotium iterum appetebat: In hoc tamen errans, eò quod jam ſacerdos non eſſet.

Collectaneum decimum tertium.

1.

SCriptura dicit Exod. 25. v. 10: *Et arcam de lignis Sitim compingito, &c. eamque deaurabis intus & foris.* Ubi dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Moſen feciſſe tres arcas, unam ligneam, & duas aureas, internam atque externam. Ubi quæritur, quoniam præceptum eſt, ut arca intus & extus fiat aurea; quare non tota facta ſit aurea, & quare in medio ejusdem collocatum fuerit lignum? Ubi ſciendum, in homine eſſe Pſychen, Spiritum & Mentem, & animæ animam: ita ut Pſyche in hepate; ſpiritus in corde; mens in cerebro habitet; mentis autem mens hominem ambiat extrinſecus. Quicunque ergo non habet quatuor hos gradus, in illo recondi non poſſunt myſteria legis. Quo pertinet illud Jobi 18. v. 17. *Et cui nullum* שֵׁם *nomen, ipſe foràs.* Ubi notandum, quod literæ mediæ vocis נשמה i. e. mentis, ut & gradus in נשמה לנשמה efficiunt vocem שֵׁם ſive nomen, ut ſenſus ſit: Eum qui nondum habet nomen ſive mentem & mentis mentem, quamvis habeat Pſychen & Spiritum; tamen adhuc eſſe fo-

 rinſecus.

rinſecus. Vel etiam: virum talem ibi deſcriptum non habere mentem, quæ eſt foras, i. e. quæ eundem extrinſecus ambiat: ubi intelligitur animæ anima.

2. Hinc ergò intelligi poterit myſterium hujus arcæ. Corpus enim hominis vocatur lignum juxta illud: quod homo dicatur lignum Agri. Intus autem habet Pſychen, Spiritum & Mentem: & extra Mentis Mentem. Quare præcepit Deus Benedictus, ut fierent tres arcæ, & media quidem de lignis Sittim, qua denotatur corpus humanum: duæ autem aureæ; una reſpectu Pſyches, Spiritus & Mentis; & altera reſpectu Luminis ambientis: quo facto illuc imponenda erat Lex: ut denotetur, eum qui obtinuerit gradus iſtos, aſſecuturum quoque cognitionem Legis, nec aliter.

3. Inque hoc caſu porro etiam dantur gradus, ita ut quis tantopere purificare queat corpus ſuum, ut hoc aſcendat in gradum Pſyches. Ex quo intelliges illud, quod dixerunt Magiſtri noſtri piæ memoriæ; in duplicibus his appellationibus, v. g. Abraham; Abraham; Jacob; Jaacob, intercedere accentum. Cum autem dicitur Moſcheh; Moſcheh, nullum intercedere accentum. Ubi hæc ſit intentio, quod primum horum nominum denotet Mentem; & alterum Mentis Mentem. Moſis autem materiam clarificatam fuiſſe ſepties, ita ut in vita ſua in cœlum aſcendere & deſcendere potuerit: quaſi corpus ejus, inter gradus illos non intercederet. Hinc duo illa nomina; Moſcheh Moſcheh nullo diſtingui accentu. Abraham & Jacob autem, quamvis Patriarchæ fuerint, corpora tamen non habuiſſe adeo emundata, ut diſtinctio iſta non obſervaretur: atque hinc duo illorum nomina accentu ſeparari.

Collectaneum decimum quartum.

1.

QUæritur, cum Angeli non minus quam animæ humanæ ortum ſuum habeant è congreſſu quodam ſuperno; quare Angeli manſerint Spirituales, & incorporei: homines autem tali opus habeant corpore; & quis hoc cauſatus ſit? Item quænam ſit differentia inter homines & Angelos, Unde character iſte diſtinctivus inter eos intercedat?

2. Nimirum jam ſæpius à nobis expoſitum eſt, quod duplex ſit copula congreſſiva: una ſuperior & ſpiritualis atque incorporea, altera verò corporea: quodque copula ſuperior fiat oſculis, prout alibi declaratum eſt, quod halitus ex ore prodiens ſit ſpirituale quid, ad tres ſupremas numerationes pertinens. Copula autem inferior, concubitûs, magis eſt corporea cum vera gutta ſeminali conjuncta.

3. At verò alibi explicuimus tibi, quod fundamentum horum omnium dependeat è myſterio ſeptem regum primorum, qui mortui ſunt, & deinceps reſtituti. Omnes enim quatuor mundi Emanativus, Creativus, Formativus & Factivus ortum habent è ſelectione in ſeptem iſtis Regibus facta: ita ut, quod excellentiſſimum eſſet inter illos, ſecretum ſit pro mundo Emanativo: quod autem paulo diminutius eſſet, ſelectum ſit pro mundo Creativo; & vilius iterum pro formativo: quodque adhuc vilius pro Factivo. Et viliſſimum tandem vocatum ſit nomine ſcoriarum auri fuſione purificati, cujus

nullus

Digitized by Google

nullus planè ſit uſus: unde & putaminum nomine dicitur; eò quod non amplius queat emundari. Et hæc ſunt judicia illa rigoroſiſſima, ipſique cortices. Quamvis, ut alibi quoque dictum, neceſſariò & in his minimæ quædam inſint ſcintillæ, quæ indigitantur per myſterium undecim ſpecierum ſuffimenti: quæ futuro tempore etiam ſeparabuntur, ita ut tunc dici queat: Jeſ. 25. v. 8. *Abſorpta eſt mors in æternum.* Prout inter nos vulgatum eſt.

4. Quemadmodum autem jam dictum eſt de mundis iſtis quatuor; ita eodem plane modo proceſſum eſt in mundis ſingulis. Utque, exempli gratia, initium faciamus à mundo Emanativo: in hoc, quod excellentiſſimum fuit, ſelectum eſt pro Sene decrepito: diminutius paulo pro Macroproſopo; quod adhuc inferius pro Patre & Matre, & quod imum hujus gradus, pro Microproſopo & uxore ejus. Idque ſic etiam in Syſtematibus tribus inferioribus. Idemque plane & in decem numerationibus ſingularum perſonarum deprehenditur: ita ut non ſit opus diutius his immorari.

5. Porrò ſciendum, eo tempore, quo facta eſt electio ſyſtematis Emanativi, creativum, plane nondum fuiſſe disquiſitum. Quod etiam eodem modo intelligendum de ſyſtematibus reliquis.

6. Quin & in ipſo mundo Emanativo eo tempore, cum ſecerneretur Senex, nullam adhuc factam eſſe ſelectionem ullius de gradibus inferioribus. Atque ſic deinceps. Unde patet, omnes quatuor mundos eſſe ſelectionem illam è ſeptem his Regibus factam: & hoc eſt fundamentum totius hujus ſcientiæ.

7. Non licet autem ſermonem inſtituere de copula illa, quæ facta eſt ante Patrem & Matrem: ſed de iis, quæ ſupra Patrem & Matrem ſunt, dicitur Jeſ. 51. v. 2. *Quia unum vocavi eum:* i. e. non aſſumta ſocietate ſecundi. Non enim cognoſcitur, nec commemoratur aliquid de illa copula: ſed uxor prima, quæ in mundo eſt, Matris nomine dicitur; unde à Patre & Matre, & porro deorſum mentio copulæ incipit. Poſtquam igitur ſelecti eſſent Pater & Mater; inter hos inſtituenda fuit copula, ut ſecerni quoque poſſet natura Microproſopi & uxoris ejus. Jam enim præſuppoſitum eſt, nihil ſecerni poſſe penitus, niſi mediante copula; ita ut ſcintillæ illæ ſive radii aſcendant de loco illo inferiore, in quem delapſæ ſunt; intrentque in uterum mulieris cujusdam; ibidemque expectent toto tempore, quo geſtari ſolet uterus, & mitigentur ad eò, ut inde fiat notio perſonæ cujusdam.

8. In utero igitur Matris ſupernæ ſecreti ſunt Microproſopus & uxor ejus, nihilque præterea. Et in utero uxoris Microproſopi ſecretum eſt initium mundi Creativi usque ad Patrem & Matrem. Et quia jam dixi, non poſſe exprimi copulam ſupra Patrem & Matrem; hinc omnes tres ſuperiores mundi Creativi ſimul comprehendo, quod nempe ſimul ſint ſelectæ, quod ſapienti ſatis eſt.

9. A matre autem mundi Creativi ſecreti ſunt Microproſopus & uxor in creatione. Et ſic porrò etiam quoad inferiora, ad finem usque mundi Factivi.

10. Quod autem diximus, Patrem & Matrem non ſecernere omne id, quod infra ſe habent; ſed Microproſopum tantum & uxorem ejus: hujus ratio hæc eſt; quòd

ddd 2 non

Digitized by Google

non omnes ſcintillæ ſint æquales: unde quicquid pertinet ad notionem Microproſopi & uxoris ejus, ab iisdem emundari poteſt, & aſcendere usque ad Matrem. Quod autem inferius eſt Microproſopo & uxore ejus, ſurſum aſcendere nequit usque ad Matrem; eò quod gradus ejus diminutior ſit. Si enim aſcendere poſſet usque ad Matrem, omnia vocarentur Microproſopus & Uxor ejus. Adeoq; nihil ſecerni poteſt, niſi à gradu uno proximè ſeſe ſuperiore, nec ultra. Sed de his ſatis.

Collectanei 14. Pars altera.

I.

IAm ergo dicemus de natura copularum; & deinde exponemus differentiam quæ eſt inter Angelos & homines. Antequam enim conderentur Microproſopus & uxor ejus, Pater ſanè & Mater non abſtinuerunt à copula: quoniam ſimul prodierunt; nec ulla inter ipſos datur ſeparatio vel unico temporis momento in omnem perpetuitatem.

2. Quoniam autem ratio fundamentalis copulæ alia non eſt, niſi ſelectionis tantum gratia, ut notum eſt: hinc copula inferiore ipſis non fuit opus: ſed copulati tantum fuerunt copula ſuperiore, quæ oſculorum dicitur.

3. Cum autem Microproſopus & uxor ejus eſſent ſecernendi, tunc Pater & Mater opus habuerunt copula inferiore; ut Microproſopus & uxor ejus allegerentur in uterum Matris ſuperioris.

4. Jamque diximus & alibi, quod duæ ſint ſpecies impregnationum, & Microproſopus cum Uxore bis geſtatus ſit utero. Primum ergò conceptionis tempus hoc eſt, quando Microproſopus ternos artus ternis habuit inſertos, ita ut prodiret ad inſtar infantis modo nati. Alterum autem conceptionis tempus inſtitutum fuit, ut acciperet cerebra; quod eſt myſterium adoleſcendi. Ita ut duplici ſpecie congreſſus opus habuerint Pater & Mater pro ſecernendo Microproſopo & uxore ejus: ſiquidem nulla eſt imprægnatio ſine præcedaneo congreſſu.

5. Poſt ſecundam autem hanc imprægnationem Microproſopi, non amplius opus fuit Patri & Matri, ut copularentur, ſicut prius. Sed tertia quædam datur notio copulæ poſt ſtatum adultum Microproſopi & uxoris ejus inſtituenda: nimirum pro neceſſitate continuandę vitæ Microproſopi & Uxoris ejus omniumque trium mundorum: ita ut tres ſint copularum ſpecies in Patre & Matre & non plures: duæ pro corpore Microproſopi; & una pro vita ejus continuanda, & alimentis. Et tria hæc tempora pertinent ad copulam inferiorem congreſſivam.

Collectanei 14. Pars tertia.

1. IAm autem porro dicemus de copula oſculorum, quorum ſunt quatuor ſpecies, & ſubdividuntur in ſeptem. Cùm enim nulla in mundo fiat copula, quam non præcedant amplexus & oſculum; hinc neceſſe eſt, ut tres modo dictas copulas, tres quoque præceſſerint ſpecies oſculorum.

2. Et

2. Et ſi ſimul computentur oſcula priora ante ſelectionem Microproſopi & Uxoris ejus inſtituta, cum nulla adhuc in Patre & Matre eſſet copula; hinc quatuor oſculorum reſultant ſpecies; tres nempe cum copula & quarta ſine copula, quæ ſunt quatuor. Si verò ulterius ſubdividantur, invenientur ſeptem; oſcula enim cum copula duplicia ſunt, ante copulam ſcilicet pro conciliando amore; & in copula ipſa: unde ob triplicem congreſſum Patris & Matris ſex oriuntur oſcula: cumque primis ante ſecretionem Microproſopi inſtitutis, quæ non bipartiuntur, ſunt ſeptem oſculorum ſpecies, ſicut tres copularum.

3. Porrò notandum eſt, quod anima hominis in plures dividatur ſpecies: ita ut habeat Mentis Mentem oriundam à Patre; & Mentem à Matre; & Spiritum à Microproſopo; & Pſychen ab Uxore ejus: & hæc quoad mundum Emanativum, quibus dantur gradus ſimiles in mundis quoque tribus inferioribus. Ubi quæſtio exoritur, quomodo dici queat, hominem, qui inter inferiora refertur, habere poſſe notiones atque excellentias tantas, quales non habent Microproſopus & Uxor ejus: nimirum, quomodo eidem tribuatur Mentis Mens, nec non Mens ipſa, qui gradus ſunt ſublimiores Microproſopo & Uxore ejus: cùm tamen ne Spiritum quidem qui ad Microproſopum pertinet, aſſequi mereatur: quinimo nec Pſychen, quæ ad regnum Emanativum ſpectat? Atque hæc primo intuitu magni ponderis eſt objectio.

4. Reſponſum autem peti poteſt è præfatione libri Sohar, præfixa Sectioni Breſchith: ubi R. Pinchas dicit: Nullam dari animam, cum qua non prodeant aves volantes, qui ſunt Angeli. Eodem igitur modo res ſe habet cum Microproſopo ipſo. Hic enim cum prodit à Patre & Matre, cum ipſo prodeunt aves, & animæ aliæ pro Angelis & pro hominibus. Res autem ſic intelligenda eſt: quod quamvis per illam copulam prodeant animæ hominum atque Angelorum: illæ tamen analogum tantum quid ſint illius, quod poſtmodum fiunt: quoniam nondum perfectè ſunt completæ, donec copulentur Microproſopus & uxor ejus: nam tunc demum in mundum prodeunt per iſtam copulam. Radix tamen eorum in ſupernis eſt à copula Patris & Matris.

5. Quicunque ergo proveniunt à copula oſculorum, illi cum copulæ hujus magna ſit excellentia atque ſublimitas, nullo opus habent corpore: eo quod copula hæc planè ſit ſpiritualis. Qui verò proveniunt per copulam inferiorem congreſſivam, quæ corporis eſt, eò quod copula ſpiritualis oſculorum iiſdem elevandis & producendis non ſufficiat, veſtiendi quoque ſunt corpore, inque hoc mundo reſtituendi per præcepta atque opera corpore quodam exequenda. Unde myſterium oſculorum originem præbet angelis, & myſterium copulæ inferioris pro hominum eſt animabus.

6. Quamvis omnino animæ juſtorum quorundam majores ſint Angelis. Nam licet per copulam inferiorem exoriantur: nihilominus tamen copulæ dantur oſculis præſtantiores: qualis v. gr. eſt copula pro conceptione formandorum cerebrorum, quæ major eſt reliquis conceptionibus copulisque & oſculis ipſis.

7. Jam igitur ad ordinem illorum ipſum deſcendam. Ex oſculis igitur, quæ priora ſunt omni copula, & ſelectione Microproſopi atque Uxoris ejus, prodeunt Angeli

geli ſancti, quorum nomina non mutantur, quique perennes ſunt, de quibus dixerunt Magiſtri noſtri p. m. ad illud, quod Deus vocatur creator miniſtrorum: quod ſint Angeli, quorum nomen haud mutatur unquam: Et hi ſublimiores ſunt omnibus Angelis reliquis. Quamvis autem Angeli iſti celſiores ſint omnibus, nihilominus tamen dantur homines adhuc excellentiores; qui nempe ortum habent ex oſculis copulæ pro imprægnatione ad formanda cerebra. Supra enim jam diximus, quod ad quamlibet copulã duæ referantur oſculorum ſpecies: quarum poſterior, quæ ſimul cum copula conjuncta eſt, excellentior eſt priore copulam præcedente, quæ tantum fit ad amorem conciliandum. Ab illis ergo oſculis copulæ pro cerebris proveniunt animæ juſtorum. Et horum excellentia major eſt quam Angelorum ſupradictorum. Porro etiam ſupra jam dictum eſt, animas non reſtitui, niſi per copulam Microproſopi & uxoris ejus.

8. Deinde ſequuntur oſcula ſecunda imprægnationis primæ: quoniam ſecunda ſemper præſtantiora ſunt primis; quoniam tempore ipſius copulæ fiunt.

9. Deinde ſequuntur oſcula copulæ pro vita continuanda mundorum. Et è tribus his oſculis deſcendunt animæ hominum.

10. Porrò ſequuntur oſcula prima imprægnationis pro cerebris.

11. Et poſtmodum oſcula prima copulæ pro vita mundorum: atque hinc producuntur Angeli.

12. Hic igitur omnium eſt ordo ſecundum excellentiam ſuam.

Primò Oſcula poſteriora cerebrorum.

Secundò Oſcula omnem copulam præcedentia.

Tertiò Oſcula prima imprægnationis primæ.

Quartò Oſcula ſecunda imprægnationis primæ.

Quintò Oſcula ſecunda pro vita mundorum.

Sextò Oſcula prima pro cerebris.

Septimò Oſcula prima pro vita mundorum. Atque hic eſt ordo ſecundum excellentiam eorum, ubi è ſpecie prima, tertia, quarta & quinta productæ ſunt animæ hominum; è ſecunda autem, ſexta & ſeptima Angeli. Quoniam autem Angeli opus non habent ut revolvantur per copulam mutuam (conf. Matth. 22. v. 30.) hinc etiam non opus fuit, ut veſtirentur corporibus, ut ſupra dictum. Atque ſic expoſita eſt productio animarum atque Angelorum, per copulam Patris & Matris.

13. Eodem autem modo res ſe habet in copula Microproſopi & Uxoris ejus: nec non in copula Jacobi cum Rachele: Idque in mundo Emanativo. Qualis proceſſus ſimilis etiam obſervatur in mundo Creativo, Formativo atque Factivo. Hinc multæ inveniuntur ſpecies animarum atque Angelorum, qui gradibus plurimis ab invicem differunt.

14. Duæ tamen iterum occurrunt ſpecies: ita ut multæ animæ productæ quidem ſint è copula mundi superni, ſed deinde deſcenderint, aliæ quidem gradu uno, aliæ duobus: ſimileſq; deſcenſus animarum dantur plurimi per corruptionem ſuam facti. Dantur ergo quædam, quarum radix eſt ſicut initio in illo nimirum loco, è quo prodierunt in mun-

Digitized by Google

mundum: aliæ autem radicem ſuam loco habent ſublimiore, eo quod propter depravationem deorſum lapſæ ſint atque exhinc prodierint. Quæ duæ ſpecies non ſunt æquales: quoniam, ſi anima quæpiam radicem ſuam habeat in Emanatione, & deſcenderit in Factionem, illa per opera ſua reſtitui poteſt, & aſcendere, donec per copulam redeat in Emanationem, ibidemque uniatur durante adhuc vita ſua: nec opus habeat revolvi creatione nova. Quod fieri poteſt per preces illas nocturnas, Pſal. 31. v. 6. *In manus tuas commendo Spiritum meum*, quoniam tunc in ſublime aſcendit per copulam altiorem: atque inde iterum prodit creatione nova, donec aſcendat usque ad radicem ſuam. Vel etiam aſcendere poteſt interdiu per myſterium prolapſus in faciem, ſicut notum eſt. Quicunque ergo per ſe ſublimis eſt, & tantum deſcendit propter peccatum; ille, ſi vult, aſcendere poteſt interdiu ſub precibus matutinis tempore prolapſus in facies: quoniam tunc exercetur copula Jacobi cum Rachele Uxore ejus fundamentali, ſicut notum eſt.

15. Ille autem, cujus radix humilis eſt, quique tantum per opera ſua aſcendere vult: ille aſcendere non poteſt, niſi nocturno tempore tantum per preces: *In manus tuas commendo ſpiritum meum.* Ubi fit copula Leæ & Jacobi. Iſtius enim elevatio tanta eſſe non poteſt, atque illius, qui prius jam ſublimis fuit. In hoc tamen hæ animæ conveniunt, quod omnes poſſint aſcendere de gradu in gradum usque in infinitum: modo attento corde meditentur, quod ſcriptum eſt Sectione Tasriah, ad locum illum Pſal. 104. v. 24. *Omnia in ſapientia feciſti.* Ubi intelligitur fundamentum ſapientiæ. Elevatio tamen fit in fundamentum informationis: quia vox, *feciſti*, pertinet ad informationem: & fundamentum informationis eſt id, quod res facit, quoniam manifeſtum eſt.

Collectaneum decimum quintum.

1.

JAmque explicabo nexum Magiſtri mei R. Jitzchak Lorjenſis cum diſcipulis ſuis: & diſcipulorum inter ſe invicem. Scito igitur nullam eſſe animam, cui non ſit veſtimentum aliquod, quo veſtiatur in hoc mundo. De quo veſtimento mentio fit in Sohar ſectione Miſchpatim, ubi R. Jebah ſenex locum Exod. 21. v. 10. explicat.

2. Cum autem Joſepho juſto accideret illud, ut guttæ ſeminis ipſi prodirent è digitis manuum pedumque ejus, juxta illud Geneſ. 49. v. 24. *Et diſperſa ſunt ſemina manuum ejus*; hinc quia Joſeph repræſentat fundamentum ſuperius; eodem tempore etiam in ſupernis ſcintillæ animarum prodierunt è fundamento maſculino: quæ non deductæ ſunt intra fœminam: ſed in vanum prodierunt, ita ut iisdem adhæſerint cortices.

3. Et quia multæ ſunt ſpecies fundamentorum in ſupernis; Joſeph autem omnia illa repræſentat: hinc ex omnibus quoque prodierunt in vanum ſcintillæ animarum.

4. Jam igitur explicabimus fundamenta illa: quæ intelligenda ſunt juxta naturam copularum. Primò enim eſt copula Jiſraëlis ſive Microproſopi cum Rachele: & hæc copula fit tempore matutino Sabbathi; item circa additamentum precum. Atque

tunc

Digitized by Google

tunc Rachel extenditur juxta totam longitudinem Microproſopi ita ut revera cum ipſo copuletur verum fundamentum Microproſopi ipſius.

5. Deinde datur copula Jiſraëlis cum Leah diebus profeſtis, tempore ſacrificii pomeridiani; ubi tamen non extenditur hæc, niſi usque ad medietatem ſupernam, nimirum usque ad pectus: atque tunc cum ipſa copulatur fundamentum ejus primum.

6. Deinde adhuc alia datur copula Jacobi cum Rachele, quæ fit tempore matutino dierum profeſtorum. Ubi cum ipſa copulatur verum fundamentum Microproſopi, quatenus conſiſtit ſub myſterio extremitatum: prout penes nos alibi deductum eſt tractatu de precibus.

7. Alia iterum datur copula Jacobi cum Leah ſub precibus veſpertinis dierum profeſtorum: quæ fit in medietate ſuperna Jiſraëlis, ubi alio utitur fundamento.

8. Alia porro datur copula poſt noctem mediam, Jacobi cum Leah: ubi hi extenduntur juxta totam longitudinem Microproſopi: atque tunc alio iterum utitur fundamento. Atque hæ ſunt quinque ſpecies copularum: adeoque & quinque ſpecies fundamentorum. Illæ autem guttæ myſterium ſunt veſtimentorum pro animabus.

9. Præſtantiſſima igitur inter has copula eſt ea, quæ fit inter Jiſraëlem & Rachelem: cujus tamen duæ ſunt ſpecies, quod in aliis copulis non reperitur. Et hæc in eo conſiſtit, quod in fundamentum Jiſraëlis verum, per quod copulantur Jiſraël & Rachel, derivantur benignitates & ſeveritates de cerebris matris, nec non de cerebris Patris: quoniam fundamentum Patris pertingit usque ad fundamentum Microproſopi ipſius, quo Joſephus pertinet. Adeoque in eo ſunt duæ notiones Patris & Matris. Decem ergo illæ ſeveritates, quæ ſunt quinque Paternæ, & quinque Maternæ, denotant decem illos martyres, ab Imperatoribus gentilibus occiſos: quarum animæ veſtitæ fuerunt guttis iſtis.

10. Quinque autem ſeveritates Patris ſunt R. Akiba; R. Schimeon Ben Gam Liel; & R. Jeſchebab, Scriba; & R. Jiſchmael filius Eliſchah; & R. Jehudah filius Babah. Videtur autem mihi hunc verum illorum eſſe ordinem: Quoniam R. Akibah, eſt ſeveritas, quæ in benignitate: ipſumque ſequitur R. Schimeon filius Gamliel, & cæteri.

11. Ne autem mireris, quod R. Akiba ſit de radice rigoris, nempe Matre, veſtis autem illius à Patre ſit: nihil enim intereſt. Et ſic quoque in cæteris. Nam in fundamento miſcentur omnia: unde Joſephus vicinitatem habuit cum omnibus tribubus, quia eſt repræſentatio fundamenti.

12. Hæ veſtes autem ſemper relinquuntur animabus iſtis, nec unquam ab ipſis ſeparantur, ne quidem poſt reſurrectionem. Eademque eſt ratio omnium veſtium, quæ pertinent ad ſubſiſtentiam cæterarum quoque animarum.

13. Cæ-

Digitized by Google

13. Cæteri quinque martyres ab Imperatore occiſi pertinent ad quinq; ſeveritates matris. Et quia martyres iſti pertinent ad ſeveritates; ideò occidendi fuerunt: quoniam cortices adhærent ſeveritatibus; & in ſpecie guttis Gonorrhæalibus: & quidem duri admodum atque magni.

14. Decem autem benignitates ſunt decem diſcipuli R. Schimeonis Jochaidæ ſuper quo pax: qui ſunt R. Elieſer; R. Abbah &c. Et quia hi decem ſunt benignitates Patris & Matris, hinc non opus fuit, ut occiderentur: quoniam cortices nullum hoc loco habent dominium, nec iſtuc aſpirant. R. Schimeon filius Jochai autem p. m. eſt ipſum fundamentum, à quo prodierunt guttæ: ideoque venit eosdem informatum & reſtitutum.

15. Tres autem diſcipuli, qui aſſumti ſunt atque mortui in Area magna, pertinent ad tres benignitates Matris manifeſtas: quæ ſunt pulchritudo, victoria, & gloria. Sicut enim iſtæ aſcendunt & ſuſtolluntur, ut luceant ſuperius: ita etiam elevati ſunt tres iſti diſcipuli, ſurſumque aſcenderunt.

16. Penes iſtas benignitates igitur fundamentum datur atque doctor, nempe R. Schimeon Jochaides: ſed penes ſeveritates nullum reperimus Magiſtrum expreſſe, vel fundamentum: ubi quæritur, quare id factum non ſit, cùm tamen Nechonjah filius Hakanah eosdem informaverit, quo elevarentur in vehiculum cœleſte? Verum enim verò iſte fundamentum non dici voluit: ſed potiùs inquit: In ſeveritatibus neminem nominari poſſe Magiſtrum, & multò minus fundamentum: cujus rationem jam tradidimus ad locum Pſalm. 32. verſ. 10. *Sperantem in Dominum benignitas circundabit.* Fundamentum Patris enim non conſiſtit intra fundamentum Matris, eò quod hoc anguſtum nimis ſit: ideoque illi foràs adſtant, & ambiunt fundamentum. Unde patet, quod benignitates Patris & Matris conſiſtant in fundamento unico nempe Matris: ſed ſeveritates ſeparatæ ſunt, quædam in fundamentum Patris, & quædam in fundamentum Matris. Et quia benignitates in uno fundamento colliguntur: hinc dici poteſt, hunc vel illum eorum eſſe Magiſtrum, qui hinc deſcendunt. In ſeparatis autem non cognoſcitur, quisnam illorum ſit Magiſter: utrum nimirum fundamentum Patris, an verò fundamentum Matris. Et ego quidem aliquando Magiſtrum meum interrogabam, objiciendo: An ergò iis non tribui potuiſſent ambo fundamenta, adeoque duo Sapientes atque Doctores. Ipſe tamen nihil tum reſpondere volebat.

17. Et quoniam iſti ſocii ortum habebant à benignitatibus copulæ celſiſſimæ omnium; hinc iisdem manifeſtabantur omnia myſteria Legis, citra cruciatus & afflictiones ullas: quod non iterum eveniet usque ad generationem Meſſianam.

Digitized by Google

Pars Secunda.

I.

COpula ſecunda illa eſt, quæ iſtam ſequitur ſecundum ordinem præſtantiæ: eſt autem copula Jacobi & Rachelis. Et quia Rachel tunc non deſignat judicia; nec minus & Jaacob ortum habet è lumine cerebrorum Paternorum: hinc iſto loco nonniſi benignitates & ſeveritates Patris tantum extant. Atque his denotatur Academia Doctoris noſtri R. Jehudah, qui Sanctus dicitur. Ita ut iſte ſit fundamentum: & diſcipuli ejus ſint guttæ: qui ſunt R. Chijah & Levi Bar Siſi, & Rabh, & ſimiles.

2. Copula tertia, quæ hanc ſequitur, eſt Jaacobi & Leæ poſt mediam noctem. Et quamvis Leah denotet judicia rigoroſa: iſta tamen poſt mediam noctem mitiora ſunt. Adde, quod illa extendatur per totum Microproſopum: quod ita non fit, ne quidem in copula præcedente Jaacobi & Rachelis. Atque iſtæ decem ſunt quinque benignitates, & quinque ſeveritates.

3. Et quoniam iſtæ duæ copulæ à fundamento Patris ortum habent: hinc iſti qui abinde deſcenderunt, non ſunt occiſi, ſicuti deſcendentes à copula Jiſraelis cum Rachele.

4. Quoniam autem circa diluculum matutinum magis abundat miſericordia; quia parum abeſt, quin hoc tempus jam vocetur dies; atque tunc Jaacobh & Leah altera vice copulantur; ubi duæ tantum prodeunt guttæ, quarum una continet quinque benignitates, & altera quinque ſeveritates: hinc duæ hæ præſtantiores ſunt omnibus decem ſupradictis, quæ ortæ ſunt à copula prima poſt mediam noctem: è quibus ſimul ſumtis duodecim efficiuntur guttæ, inter quas duæ poſtremæ majores ſunt prioribus decem. Et hæ duæ ſunt condiſcipuli noſtri: quorum fundamentum eſt Doctor noſter R. Jitzchak Lorjenſis. Priores decem autem repræſentant collegium aliud, ſuntque alii diſcipuli Academiæ Magiſtri noſtri. Antehac enim Jaacob & Leah copulati tantum fuerunt uſque ad pectus Jiſraelis: poſt mediam noctem autem extenduntur uſque ad finem. Unde veſtigium primum prioris fundamenti copulæ ante mediam noctem factæ, non annihilatum eſt: quoniam Jaacob & Leah non redierunt in ſtatum junctorum tergorum, niſi poſt mediam noctem: ſed quoniam facies habuerunt junctas, extenſæ ſunt ad majorem celſitudinem: unde quod habuerunt primò, non eſt annihilatum.

5. Apparet igitur à copula ante mediam noctem facta etiam proceſſiſſe duodecim guttas alias, ex *illo* nimirum fundamento: quamvis non reverà prodierint, niſi noctis medio elapſo. Adde quod duodecim illæ viliores ſint quàm duodecim priores quæ prodierant à copula ipſa extenſorum uſque ad finem.

6. Duæ autem illæ diluculi matutini è ſecta hac ſecunda jungi quidem potuerunt,

Digitized by Google

runt cum duodecim prioribus; eò quod meliores eſſent, quam decem ſecundani. Et quoniam duo illi ortum habent è copula ante mediam noctem facta; hinc priores fuerunt in Schola Doctoris noſtri.

7. Interrogavi autem Magiſtrum meum, quoniam duæ eſſent ſectæ, quare etiam non duo eſſent fundamenta? Ille verò reſpondebat: Unum contineri in altero, ita ut fundamentum ſaltem ſit unum: & noviſſe altiſſimum, utrum (Ipſe) minimus, ſit fundamentum ſecundum, an vero ſit è duobus illis ſublimioribus diluculi.

8. Copula quarta eſt Jiſraëlis & Leæ conſtitutis à pectore & porrò deorſum. Unde benignitates ibidem non habent locum extendendi ſeſe in brachium ſiniſtrum: quare duæ ſaltem ſunt guttæ. Et quia copula illa fit circa ſacrificium pomeridianum, ubi judicia duriſſima dominantur; hinc iſtarum reſpectu, duo fratres occiſi ſunt Lyddæ, quorum excellentia magna fuit, eo quod prodiiſſent è copula Jiſraëlis. Suntque Papus & Lulanus. Nullum autem ibidem eſt fundamentum: adeoque nullus ipſis fuit Magiſter.

9. Copula quinta eſt Jacobi & Leæ ante mediam noctem, ubi etiam judicia perfecta. Et hi ſunt occiſi in urbe Bither. Fundamentum autem ipſorum fuit R. Elieſer Hammodai, qui etiam occiſus eſt Bitheræ.

10. Differentia autem eſt inter omnes has guttas, & inter cæteras animas, eò quod reliquæ animæ ortum habeant ab illecebris fœmininis, cùm nimirum uxor anſam dat ad copulam, unde poſtmodum & maritus excitatur ad copulandum. Atque tunc, quoniam non ex proprio arbitrio excitatur ipſe, ſed fœmina eundem allicit: hinc cùm maſculus guttam benignitatum & ſeveritatum in ipſam intromittit, iſta non prodit à cognitione ipſius: ſed è ſex ejus extremitatibus, poſtquam guttæ illuc jam ſunt derivatæ atque extenſæ.

11. Quæcunque autem guttæ prodeunt ſine fœmina, eò quod ipſe maſculus copulari deſideret cum uxore, ſed eandem non invenit, eò quòd infra ſit in mundo Creativo: tunc guttæ illæ in vanum prodeunt. Si quæ igitur animæ proveniunt è deſiderio ſolius maſculi, illæ multis modis præſtantiores ſunt, quoniam tunc non prodeunt niſi à benignitate & ſeveritate ipſius cognitionis ejus, & quia non tranſeunt per ſex ejus extremitates niſi tranſitu momentaneo: hinc excellentia earum multò major eſt omnibus animabus cæteris in infinitum quaſi. Hæc omnia autem tantùm intelligenda ſunt de myſterio veſtimentorum. Et quia ſupradictæ animæ eorum omnium, quorum jam fecimus mentionem, hoc modo ab ipſa cognitione ejus prodierunt: hinc illis tributa ſunt talia veſtimenta, quæ ſunt guttæ ſupradictæ: unde ipſis conficiuntur 248. membra, quibus anima talis ſuperinveſtitur.

12. In iſtis tamen guttis internum aliquid etiam eſt ab ipſis cerebris intra victoriam, gloriam, & fundamentum Patris vel Matris, vel Microproſopi, vel Jacobi detentis.

Digitized by Google

13. Porro etiam guttæ dantur, quibus ineſt internum aliquid & externum ſimul: ſiquidem aliquæ proveniunt ab exteriori parte, nempe à veſte victoriæ & gloriæ Patris vel Matris, vel Microproſopi vel Jacobi.

14. Aliæ item dantur guttæ, quæ proveniunt à partibus internis ipſorum cerebrorum in victoria, gloria, & fundamento Patris & Matris contentorum &c.

15. Sed ſupradicti omnes ortum habuerunt à partibus internis cerebrorum ipſorum.

16. Datur tamen ſecta adhuc alia, qui ſunt ſeniores, nimirum R. Moſche Alſchich; & hi omnes ſunt è notione exteriorum, eque parte veſtimenti: quamvis & ipſi naturam habeant ipſarum guttarum ab ipſa cognitione provenientium, licet per partes veſtimenti ſaltem.

17. Porro & adhuc alia datur ſecta juvenum, qui correſpondent ſectæ ſecundæ noſtratium, qui ſtuduimus in Schola Doctoris noſtri, & hi ſunt de veſtibus illorum: ſecta autem Senum eſt de veſtibus noſtratibus.

18. Et quamvis dixerimus, magnum eſſe nexum inter omnes has guttas: id tamen omne intelligendum reſpectu guttæ veſtimentorum. Ipſæ vero animæ ſingulæ ſunt de radice propria: quamvis omnes ortæ ſint de notione cognitionis, modo quod non ſint nexæ ex una radice.

19. Omnes autem iſtæ guttæ in ſcriptis Prophetarum vocantur reliquiæ Jiſraëlis, ut Jerem. 6. v. 9. cap. 31. v. 7. Jechesk. 9. v. 8. Mich. 2. v. 12. Aliquæ enim guttæ ſunt Jiſraëlis & aliquæ ſunt Jacobi: & quæ ſunt Jiſraëlis, vocantur reliquiæ Jisraëlis, ſicut ſcriptum eſt Zephan. 3. v. 13. *Et fiet, ut reliquiæ Jisraëlis nihil faciant perverſi.* Deinde etiam dantur reliquiæ Jacobi, ſicut ſcriptum eſt Mich. 5. v. 6. *Et reliquiæ Jacobi erant ſicuti ros.*

20. Adeoque quinque ſunt ſpecies, de quibus ſupra, quarum reſpectu in ſcriptis Propheticis, in duobus verſiculis nomen reliquiarum quinquies reperitur.

21. Iſtæ autem guttæ noſtrates Jaacobi & Leæ poſt mediam noctem exortæ ultimę ſunt omnium, & prodierunt in mundum poſt quinq; illas ſpecies copularum ſupradictarum: quamvis id non conveniat ordini excellentiæ illarum, eò quòd in exilio hoc ultimo ſint. Iſtarum autem fit mentio in Prophetia Jeſaiæ, illoque loco, ubi agitur de onere Dumæ Jeſ. 21. v. 11. *Ad me clamat ex Seir.* Ubi intelligitur exilium hoc ultimum. Notum enim, ubicunque reperitur vox לילה intelligi tempus poſt mediam noctem: & ubi occurrit ליל intelligi ante mediam noctem: Sicut dicitur in Sohar. Duæ autem ſectæ condiſcipulorum noſtrorum omnes ſunt è tempore poſt mediam noctem, quamvis pars una è priore parte meſonyctii matutini, & altera è poſteriore ejusdem parte ſit. Et iſtorum reſpectu ſchechinah ſeu gloria cohabitans clamare dicitur ex ultimo hoc Exilio Seir & Edom, & dicere ad Deum Benedictum:

Digitized by Google

dictum: Cuſtos, quid eſt de ליליָן ſeu poſtrema parte noctis, id eſt, quid facies cum iſta ſecta, quæ eſt poſt mediam noctem, quæ vocatur ליליָן. Item, cuſtos, quid facies cum לֵיל, quæ eſt ſecta altera primæ nempe partis meſonyctii matutini, & prodiit circa ultimas partes temporis לֵיל ſeu meſonyctii veſpertini. Ubi reſpondet cuſtos: *Venit mane & nox:* Si quæritis quærite, & revertimini & venite. Ubi per Manè intelliguntur illi, qui nati ſunt circa diluculum matutinum: & per noctem illi, qui nati ſunt poſt meſonyctium, quod vocatur ליליָן. Et quia ambæ hæ ſectæ in mundum veniunt in generatione Meſſiana, hinc illos converti oportet vera converſione multisque precibus & jejuniis. Et hoc etiam indigitatur verbis illis: Mich. 5. verſ. 6. *Reliquum Jacobi.* In quem finem bis repetitur vox Reliqui, reſpectu duarum iſtarum ſectarum.

Collectaneum decimum ſextum.

1.

MAgiſter meus piæ memoriæ nunquam occidebat pulices vel pediculos, nec ullum reptile vivens; eò quod ortum haberet è radice Kaini, qui occiderat hominem.

2. Item ob myſterium revolutionis ſuæ: quoniam antea fuerat circumciſor, per quem mortuus fuerat infans quidam. Unde cavendum eſt, (nobis, qui de hac radice ſumus) ne aliquid occidamus unquam: imò ne mactemus quidem aliquid.

3. Dicere etiam ſolebat, pediculos prognatos è ſudore hominis, præſertim hominum juſtorum, aliquid participare de myſterio hominis, & ejuſdem eſſe ſcorias: atque exhinc fieri cortices ejus: Hinc non debere abhorrere hominem à pediculis ſuis; eò quod in hoc conſiſtat aliqua ejus melioratio, dum pediculi prodeunt è corpore ejus.

Collectaneum decimum ſeptimum.

1.

DIcere etiam ſolebat Magiſter meus: Bonum eſſe habitare in domo, cui multæ ſunt feneſtræ, ut ſemper quis omnique momento reſpicere queat cœlum? Præſertim ſi quis contempletur admiranda Dei in opere cœli & terræ juxta illud Pſal. 8. v. 4. *Quoniam videbo cœlos tuos.*

2. Id quod etiam ſic traditum eſt in Medraſch Haneelam, ad dictum illud Nebucadnezaris, ubi inquit Dan. 4. v. 31. *Se oculos ſuos in cœlum ſuſtuliſſe.* Id enim multam homini confert ſapientiam, timoremque, & ſanctitatem. Hinc valde conducit, omni tempore, hora, atque momento cœlum intueri.

Digitized by Google

Collectaneum decimum octavum.

I.

ID quoque dicebat Magiſter meus: Si homo quiſpiam in aliqua habitaverit domo, & ex eadem abeat aliô habitaturus loco: hunc in priori domo, è qua exierat, non iterum debere habitare, niſi exacto tempore integri ſeptennii.

Collectaneum decimum nonum.

I.

PORro dicebat: Non eſſe bonum educare turtures, vel pullos columbarum in domo quadam; inque domo, ubi hoc fiat, morituros liberos, nec reſiduum ei fore ſemen.

Collectaneum vigeſimum.

I.

NEc debere hominem jurare per vitam animæ ſuæ juxta illud: *Qui non in vanum ſumſerit animam ſuam*. Pſal. 24. v. 4.

Collectaneum vigeſimum primum.

I.

SI homo ſcire velit, an habeat Pſychen de mundo factivo vel Spiritum de mundo Formativo: ille claudat oculos ſuos, formetq; quatuor literas Tetragrammati coram ſe ſe. Si iſtæ eidem videbuntur albæ & ſcintillantes admodum, de mundo Emanativo eſt. Si albo quidem colore ſint, ſed non ſcintillent admodum, de mundo Creativo eſt. Si colore ſint rubeo, de formativo eſt: & ſi viridi, è factivo.

2. Ut etiam quis ſciat, contra quam literam Tetragrammati potiſſimum peccaverit is pariter claudat oculos, & ſi aliquam illarum literarum coram ſe non ſatis & facile queat imaginatione ſua efformare: contra illam literam peccavit.

3. Id quoque ſciat homo; Si paſſus ſit Gonorrhæam, & macula impuritatis illa ſaltem die agnoſcatur, veſtigium ejus perire: ſin minus, non tranſire veſtigium, donec ſubmergatur, quô facto fortè tranſibit.

Collectaneum vigeſimum ſecundum.

I.

SCito quatuor Elementa, Ignem, Aerem, Aquam, Terram, deſignare myſterium quatuor literarum Tetragrammati, ſicut traditur in Sohar ſcil. Vaerah. Et ab iſtis omnia prodierunt creata ſingula nempe ſecundum Elementum in ſe prædominans.

2. Sunt

2. Sunt autem Tetragrammati duodecim Metatheſes: & deinde extendi poteſt usque ad ſexaginta myriades variationum; quæ ſingula etiam ſic fiunt in Elementis ſecundum variationes illas & animæ à quatuor Elementis deſcendentes juxta ſingula membra ſua habent Metatheſes iſtas: unde animæ dividuntur in tot ſpecies, & in qualibet ſpecie eſt perſona integra usque in infinitum. Atque hinc fluit myſterium revolutionis.

Collectaneum vigeſimum tertium.

1.

MAgiſter meus ſcintilla erat Moſis ſuper quo pax. Degebat autem in urbe Zephas vir quidam ſemper adverſans Magiſtro meo. Ad quem dicebat iſte: Itanę adhuc mihi adverſaris? Atqui ſi vellem, efficerem, ut terra te deglutiret. Quamvis id non intendam, ut ulli hominum noceam.

2. Ubi Magiſtrum meum interrogabam enixius, quid hoc ſibi vellet: mihique reſpondebat: virum illum eſſe revolutionem Korach; & veniſſe ut reſtitueretur, & à ſe diſceret. Sed non velle eum, eò quod adhuc obnoxius ſit naturæ ſuæ primæ rixoſæ.

Collectaneum vigeſimum quartum.

1.

POrro etiam interrogavi Magiſtrum meum, unde admirandam hanc ſapientiam eſſet aſſecutus. Mihique reſpondebat: Se magno ſtudio incubuiſſe lectioni libri Sohar ſeptimanis pluribus: dictumque ipſi eſſe: ſe nondum rem aſſecutum. Ubi adhuc profundius ſtudium hoc tractaverit.

2. Interrogavi autem porrò: Annon & R. Moſcheh Korduerò, & ego ipſe ſimiliterque his ſtudiis invigilavimus: quare ergo non & nos eò usque pervenimus? Ubi reſpondebat: Nos quidem magnam quoque impendiſſe operam: non tamen parem ſibi.

Collectaneum vigeſimum quintum.

1.

ADam Protoplaſtes non aſſecutus eſt ſplendorem ſupernum usque ad myſterium animæ ſingularis. Quin potius etiam Pſychen, Spiritum & Mentem perdidit, quos gradus poſtea accepit Chanoch.

2. Kain revolutus eſt 245 revolutionibus. Videtur autem per Jethronem reſtitutus eſſe.

3. Nachor frater Abrahami revolutus eſt in Achabo: unde hic etiam Idololatra erat, & nomen ipſi Achab inde, frater Patris, quod frater eſſet Abrahami Patris noſtri.

4. Adam Protoplaſtes revolutus eſt in Haran fratre Abrahami: nec tamen in eo reſtitutus eſt: quoniam hic non ſuſtinebat combuſtionem ſuam corde integro. Nihilominus tamen comburi meruit pro ſanctificatione Divini nominis.

5. Poſtea autem revolutus eſt in Aharon adjecto Aleph nomini priori; atque necdum reſtitutus eſt: quoniam potius mortem ſuſtinere debuiſſet, quam obedire plebi, fabricam

bricam vituli pro Idololatria expoſcenti: quod tamen intermittebat, quoniam videbat, quod Chur jugulatus coram ipſo jaceret.

6. Chur autem etiam revolutio erat Adami Protoplaſtæ. Adam enim veniebat in Nachor: jam verò Nachor veniebat in Chur & Haran in Aharon.

Tractatûs primi de Revolutionibus Pars tertia;

quæ ſunt

Revolutiones R. Miſſod cæci piæ memoriæ.

Cap. I.

1.

AHaron Sacerdos revolutus eſt in Eli Sacerdote. Et quia ſupplicium Idololatræ eſt lapidatio: (ſeu præcipitium.) ideoque cervicem frangebat de ſella prolapſus, (quæ eſt mors lapidationis præcipitio ſimilis.)

2. Deinde autem revolvebatur in Esrah Scriba, qui etiam erat Sacerdos: atque ibid. reſtituebatur.

Cap. II.

1.

NAdab & Abihu ſcintilla erant Kaini: quoniam pars bona animæ Kaini erat in Aharone, reliquum autem in Jethrone erat. Et ſcintilla, quæ erat in Nadab & Abihu dividebatur in duas partes. Volebant autem participes fieri ſplendoris Schechinæ ſeu gloriæ cohabitantis ex invidia: quoniam in illis reviviſcebat invidia Kaini contra Hebelem: atque hinc prodibat ignis è fundamento Adami, & Scheth, quo denotatur Microproſopus; & comburebat animam eorum ſcintillis ignis, penetrantibus per nares illorum.

2. Duæ autem nares naſi Divini ſunt Leah & Rachel. Et quia nolebant ducere uxores, adeoque diminuebant imaginem atque ſimilitudinem Dei; hinc in nares ipſorum deferebantur duæ ſcintillæ ignis.

3. In Eliah quoque erant animæ Nadab & Abihu. Hinc de pelle arietis Jizchak Elias ſibi faciebat cingulum coriaceum circa lumbos ſuos. יִצְחָק autem & פִּינְחָס numeris æquipollent. (Pinchas autem eſt Elias.)

4. Sciendum enim, quod Nadab & Abihu fuerint duo cornua modo dicti arietis. Deinde veniebant in duos illos tauros unô ventre natos, & uno præſepi enutritos: atque ſic per illos ſanctificabatur nomen Dei, quia Elias illos ſacrificabat. Porrò etiam imprægnando fuerunt in Pinchaſo: ſed propter factum illud cum Jephthah commiſſum ab ipſo fugiebant. Poſtmodum veniebant in Chophni & Pinchas, & occidebantur. Dehinc iterum in duos filios Samuelis veniebant: & quoniam hi peccabant circa carnem, hinc porrò in duos corvos Eliæ veniebant, ibique reſtituebantur per carnem, quam Eliæ afferebant ſingulis diebus.

Cap.

Cap. III.

§. 1.

Quæ ſequuntur, reperi in Manuſcripto R. Schmuel Podulah p.m. verbis ſequentibus. Audivi à Cabbaliſta ſapientiſſimo atque Divino R. Jitzchak Germano explicationem iſtius dicti Pſ. 140, v. 12. *Vir lingua non ſtabilietur in terra* &c. Quod ut intelligatur, præmittendum, quod à Sapientibus noſtris p.m. in Tractatu Kidduſchim dictum eſt, quod nempe Eliſcha alter viderit linguam R. Chuzpith interpretis in ore porci: & propterea factus ſit hæreticus. Quod quidem & alii majores & meliores ipſo pariter viderunt, & tamen facti non ſunt hæretici, quoniam iſte hæreſin jam habuerat animo conceptam. Dicit autem R. Jizchak: iſtud indigitatum eſſe in ſupradicto loco Scripturæ: quoniam nihil accidit in mundo, quod non ſuo modo in Lege divina adumbretur. Per virum igitur hunc linguoſum, intelligitur R. Eliſcha alter; qui erat vir legis peritus, & linguam videbat, ori porci non convenientem, interim tamen non totus mundus in hæreſin prolabebatur.

§. 2. Pergit autem textus: *Virum injuſtum ac ferocem mala capient ad expulſiones.* Ubi pariter intelligitur Eliſcha alter, qui jam ſua natura malus erat; hinc expellebatur; non autem reliqui, quamvis idem vidiſſent.

Cap. IV.

§. 1.

Totus humerus ſiniſter eſt Kain: & humerus dexter eſt Hebel.

§. 2. Totus autem humerus habet ter mille pennas, mille majores, mille mediocres, & mille parvas: & in qualibet penna ſunt 150. ſcintillæ ſeu radii animarum.

§. 3. Singulæ autem habent foveam, è qua prodit penna; ibique & ſanguis reperitur. Et aliqua pars pennæ infixa latet; aliqua autem foras prominet implumis.

§. 4. Ala igitur Caini pertingit uſque ad Pſychen Emanativam, eſtque ala ſiniſtra Regni Emanativi: & ſic pariter & porro uſque ad imum Factionis, omnes humeri ſiniſtri huc pertinent.

§. 5. Penna autem præſtantior ſemper eſt quam fovea, & ſanguis: caulis item pennæ præſtantior quam plumæ; & plumæ longæ præſtantiores quam breves. Per breves enim intelliguntur infantes in infantia mortui.

§. 6. Ego Chajim autem ex illo pennarum numero ſum, ad quem pertinet Esra [alii legunt Aſarjah] nimirum è mille illis pennis majoribus.

§. 7. Singulæ autem pennæ habent 150 ſcintillas, juxta numerum vocis כנ״ף.

§. 8. Fovea autem pennæ meæ fuit Abbaja: & ſanguis ejusdem fuit Rami Bar Chamah.

§. 9. Pars autem caulis carni infixa duo habet membra, unum cum ſanguine, alterum ſanguinis expers; quæ diſtinctio in parte foras prominente non occurrit.

Digitized by Google

§. 10. Pars autem ſiniſtra fuit Samuel Propheta: dexteram autem non novi.

§. 11. Ulterior pars caulis prominentis in plumis fuit Rex Jechiskiah.

§. 12. Deinde caulis dividitur inter plumas in duas partes, quarum ſingulæ ſuas ſuſtentant plumas.

§. 13. Una autem de plumis ſiniſtris ego ſum: & ſuſtentator meus fuit R. Akibah. Et de hac ala etiam erat R. Joſeph Caro; nec non frater meus Moſcheh.

§. 14. Omnis autem notio hæc pertinet ad notiones lucis internæ Pſyches Emanativæ: & ſic etiam in tribus mundis inferioribus.

§. 15. Sed Nadab & Abihu erant de luce ambiente Pſyches Emanativæ. Alibi enim jam diximus, quod Kain & Hebel acceperint Pſychen Emanativam.

§. 16. Et quamvis omnes mundi ſibi invicem ſint innexi, ita ut alter alterius ſit Thronus: attamen notiones dantur, quæ ulteriorem gradum reſtitutionis non aſſequuntur, quàm Pſychen Factivam tantum: cum alii mereantur aſcendere uſque ad Emanativum. Quod ipſum tamen non reperitur niſi in ſpecie Kaini & Hebelis. Iſtæ enim quia vocantur animæ quadantenus novæ, aſcendere poſſunt uſque ad Pſychen Emanativam, nec tamen ultra. Cæteræ autem radices animarum veterum non pertingunt uſq; ad Emanationem: & utinam ſaltem ad Creationem uſque pervenirent.

§. 17. Nihilominus & inter Kainiticas quædam tantum aſcendunt uſq; ad Creationem vel inferius, ſicut radices veteres.

§. 18. Alia tamen adhuc datur notio ipſius nempe portionis Adami, quam hæreditariò tradidit Kaino: in illa eſt aſſecutio omnium mundorum à Pſyche Factiva uſq; ad Pſychen Emanativam. Quicunque ergo à notione hac ſecunda deſcendit, magnæ admodum eſt excellentiæ, quoniam prima ſtatim vice, qua in mundum venit, reſtitui poteſt uſque ad Pſychen Emanativam, & ſimul tota radix ejus ad hanc notionem pertinet ſecundam. Duæ enim ſunt notiones, lux interna & ambiens. Et Elias erat de luce interna ejuſdem, & tota radix ejus de luce hac interna erat. Et quia pertingere poſſunt, uſq; ad Emanationem, hinc vocantur Angeli. Quapropter & Elias p. m. vocatur Angelus. Duo etiam filii R. Chijæ Jehudah & Jechiskia Angelis miniſtrantibus ſimiles dicuntur, erantque è notione & radice ſupradicta. Penna autem iſtorum, Jehudæ nempe & Jechiskiæ major erat, quam penna R. Akibæ; & R. Jehudæ Bar Illaha, unde hi illorum erant diſcipuli. Ubicunque autem aliquis cognominatur Angeli titulo è Sapientibus, is certè eſt de radice hac. Unde etiam de Pinchaſo, qui erat unus exploratorum primorum, dicitur Jeſ. 2, v. 4. *Et occultabat eum:* quoniam erat Angelus, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ.

§. 19. Ut autem redeamus ad propoſitum, Kain ſemper denotat brachium ſiniſtrum in omnibus mundis, ſive in Macroproſopo, ſive in Patre, ſive in Matre, uſque ad mundum Factionis. E regione autem Hebel eſt brachium dextrum, & in omnibus quidem mundis inferioribus locum habet brachiorum nomen: in Emanativo autem alarum nomen obtinet. In alis autem præter pennas etiam eſt caro, vaſa & oſſa. Radix autem mea è vaſis eſt alæ ſiniſtræ, quoad mundos inferiores: ſed in Emanatione in ipſis quoque

Digitized by Google

quoque pennis partem habeo, ut dictum ſupra. Et hæc ala ad Pſychen tantum pertinet Emanativam i. e. ad regnum ejuſdem mundi. Ulterius autem aſpirare impoſſibile eſt, uſque ad revolutionem ſecundam.

§. 20. Chanoch autem, quia accipiebat ſplendorem ſupernum i. e. mentem ſupernam, fiebat Angelus, & quidem excellentior quam Elias. Quicunque enim eſt de notione Emanativa, aſcendere poteſt uſque ad gradum Angelicum.

§. 21. Ala autem ſiniſtra ter mille habet pennas, ut dictum eſt, in quarum ſingulis 150 ſunt animæ: & iſte eſt numerus animarum radicis meæ. Et numerus iſte 150 deſumtus eſt à litera initiali & finali nominis קָיִן.

§. 22. Sed ala Hebelis aliter dividitur : ita ut quælibet penna habeat quinque partes, & quælibet pars contineat 32 portiones, ita ut nomen הֶבֶל idem ſit, ac quinquies 32, quæ efficiunt 160, juxta numerum vocis קָיִן. Sed pennæ Kaini ſingulæ dividuntur per ſe.

§. 23. Magna tamen eſt Kaini prærogativa præ Hebele, quoniam ſeveritates Matris; (i. e. ſeveritates Senis inſertæ Macroproſopo, unde prodit Mater,) multo tempore manifeſtantur ante benignitates : prout & ſemper manifeſtæ manent ; unde qui de hac radice eſt Kainitica, & hac ejus notione, de gradu in gradum, & de ſeveritate in ſeveritatem, aſcendere poteſt uſque ad illas ſeveritates Senis decrepiti, ut abhinc hauriat influxum. Quod fieri non poteſt ab illis, qui ſunt de genere Hebelis : quippe qui provenit è benignitatibus contectis ſemper, nec unquam tam manifeſtò prodeuntibus. Et huc pertinet illud, quod R. Akibæ plus ſit manifeſtatum, quam Moſi Magiſtro noſtro ſuper quo pax. Unde & Moſes dicebat ad Dominum : Talem hominem in mundo habes, & legem per me promulgare vis. Unde R. Akiba plura aſſequi potuit, quam Moſes. Atque hinc etiam intelligi poteſt, quare dictum ſit : Moſen inveniſſe Deum, nectentem coronas literis. Quoniam illi, qui ſunt de radice Hebelis, ulterius ſcandere non poſſunt, quam ad coronas literarum : i. e. apices : cùm radix Kaini pertingere queat uſque ad accentus, & altius. Quamvis Moſes poſtmodum iſta ſimiliter aſſecutus ſit, per opera ſua fortia.

§. 24. Porrò & alia eſt ratio iſtius prærogativæ, quia qui Kainiticæ ſunt radicis, proveniunt à largitione intellectus ſuperna : cùm Hebelitici tantum deſcendant à benignitate & ſeveritate Patris. Mater autem uſque ad pectus Microproſopi unum tantum habet tegumentum : unde lux abinde prodiens magna eſt admodum : & anima abhinc influxum ſibi aſſugens, magna luce frui poteſt. Pater autem contectus eſt duobus tegumentis uſque ad pectus. Infra pectus autem mater aperta eſt penitus, & Pater uno tectus velamine. Unde animæ quæ ſunt à ſeveritatibus vel benignitatibus manifeſtis ſemper præſtantiores ſunt, quam quæ ſunt è loco contecto : quamvis iſtæ ratione loci ſint altiores. Et hic eſt ſenſus dicti illius Talmudici : Mundum vidi inverſum.

Digitized by Google

§. 25. Adhuc alia ſuppetit ratio iſtius caſus: quod nempe Sapientia non aliâ luceat viâ, niſi per benignitates & ſeveritates informationis: quarè qui hinc deſcendunt, majores ſunt.

§. 26. Adhuc alia ratio hæc eſt, quod ſeveritas prior prodeat per fundamentum: unde etiam Kain primogenitus erat; juxta ſenſum dicti illius: *Mulier fortis corona mariti ſui*, Prov. 12, 4.

§. 27. Tempore autem futuro omnes radices Kaini Sacerdotes erunt: ita ut quicunque hactenus fuerunt Levitæ ſub ſpecie ſeveritatum, qualis, exempli gratia, erat Korach, qui etiam ortum habebat de Radice Kaini: omnes, inquam, potientur primogenitura, quod eſt Sacerdotium. Et huc pertinet illud Ezechielis: *Et Sacerdotes Levitæ filii Zadok* &c. Quod nullibi extat, niſi apud Ezechielem. Hic enim, quia etiam de hac radice erat, hoc vaticinium protulit.

Cap. V.

§. 1.

De nexu, quem ego habeo cum reliquis diſcipulis Doctoris noſtri, adhuc obſervanda ſunt ſequentia, ubi primo repetimus: quod in Adamo Protoplaſte comprehenſæ fuerint omnes animæ: quodque propter lapſum ejus multa ab ipſo deciderint membra, & ſtatuta ejus ſit diminuta: quia nempe animæ multæ deſcenderunt in profundum corticum, Aliquæ autem remanſerunt in eo: quod eſt myſterium centum cubitorum.

§. 2. Porrò etiam quædam animæ planè ſunt novæ, quæ non venerunt in mundum, comprehenſæ in Adamo Protoplaſte: & hæ revera dicuntur novæ.

§. 3. Poſtmodum aliæ quoque ſunt animæ in Adamo relictæ, quæ etiam vocantur novæ: non tamen ita ut priores. Et quando iſtæ animæ prima vice veniunt in revolutionem poſt mortem Adami, quâ ſeparatæ ſunt ab eo; tunc etiam vocantur novæ. Ratio autem, quare prima Adami creatio non reputetur pro adventu primo, hæc eſt: quia formatio ejusdem fiebat per myſterium junctorum tergorum: unde tum demum adventus eſſe judicatur, cum veniunt per myſterium junctarum facierum: atque tunc venire dicuntur vice prima. Quod ſi verò talis anima poſt mortem Adami non venire mereatur, niſi ſimiliter per myſterium junctorum tergorum: nihilominus tamen adventus iſte æſtimatur pro primo, quamvis non fiat per junctas facies: eo quod veniant poſt mortem Adami.

§. 4. Deindè ſunt Kain & Hebel: qui prodierunt ab illis ſcintillis, quæ remanſerunt in Adamo, & quas iſte hæreditariò tradidit Kaino & Hebeli. Ubi nec iſte adventus reputatur pro primo. Sed poſt Kainum & Hebelem omnes illæ ſcintillæ venientes in mundum, quamvis id fiat junctis tergis, prima vice venire dicuntur: ita ut & hæ vocentur animæ novæ. Quotieſcunque autem vicibus ſequentibus adveniunt, toties dicuntur revolvi. Quamvis enim Adam eaſdem tradiderit Kaino & Hebeli, id tamen non habetur pro adventu per ſe: quia non ſunt mortuæ, & poſtmodum iterum natæ:

ſed

Digitized by Google

ſed Adam adhuc vivus eaſdem iſtis ſuis filiis tradidit. Nihilominus tamèn multò ſunt viliores, quam eæ, quas Adam ipſe retinuit: quippe quæ recentiores ſunt.

§. 5. Quæcunque autem ab Adamo deciderunt in cortices, iſtæ primo ſuo adventu in mundum vocantur revolutæ: ſimilesque ſunt Adami reſiduis, vel Kainiticis & Hebelicis, ſecunda vice venientibus.

§. 6. Deinde quoque dantur animæ in Proſelytos venientes.

§. 7. Omnes autem animarum ſpecies in cortices deſcenderunt præter illas, quæ planè novæ dicuntur.

§. 8. Animæ autē Adami uno tantum laborant vitio, ex lapſu nempe ipſius Adami. Sed Kainiticæ & Hebelicæ duobus laborant vitiis; uno ob lapſum Adami; & altero ob lapſum Kaini & Hebelis.

§. 9. Quandocunque igitur animæ hæ de profundo corticum exeunt ingreſſuræ in mundum, commorandum ipſis eſt per tempus aliquod in regno, ut à corticibus iſtis, ſituque ibidem contracto purificentur. Quo dignior autem eſt anima, eò diutiùs ibidem degere poteſt; quod fit ordine ſequenti. Nam quæ planè novæ ſunt, ibidem morantur menſes duodecim in utero nimirum, ut ita dicam, regni: & poſtmodum in mundum veniunt. Et huc pertinet, quod in Gemara dicitur, de partu duodecimeſtri.

§. 10. Species ſecunda eſt illorum, quæ manſerunt in Adamo: quæque & ipſæ vocantur novæ, quamvis non ut primæ. Hinc in utero Regni non diutius manent conceptæ, quàm novem menſes tantùm: atque tunc deſcendunt in mundum.

§. 11. Species tertia eſt Kainiticarum & Hebelicarum, quæ ob vitium ſuum ſingulare non geſtantur in utero hoc, niſi ſeptem menſes.

§. 12. Species quarta eſt reliquarum animarum ab Adamo deciduarum, quamvis primo adventu accedant. Vel etiam reliquarum animarum ſupradictarum, cum jam ſemel in mundo fuerunt: quoniam hæ omnes vocantur revolutæ. Iſtæ omnes non diutius in hoc utero morantur, quam quadraginta diebus, juxta tempus, quo formatur fœtus: atque tunc veniunt in mundum.

§. 13. Quinta ſpecies continet animas Proſelytorum, quæ per triduum ſaltem in utero hoc tolerantur, juxta tempus, quo coagulatur ſemen.

§. 14. Juxta tempus igitur moræ iſtius in Regno, majori potiuntur vel minori lumine; & à corticibus magis vel minus emundantur.

§. 15. Id quoque obſervandum: omnes has animas nullô è corticibus prodire modo alio, niſi per preces Jiſraëlitarum, quæ dicuntur aquæ fœmininæ: vel per obſervationem alicujus præcepti, ſive actum quendam unitivum juſti cujuſdam hoc in mundo.

§. 16. Dehinc quædam etiam dantur animæ, quæ ſive per aliquod vitium in mundo exortum, ſive per culpam propriam, quam commiſerunt in mundo, iterum delabuntur atque deſcendunt in cortices. Si igitur eodem tempore anima quædam è corticibus prodeat, commoratura in Regno, hæc facultatem habet, vitiatas illas animas detinendi, antequam in cortices decidant, eaſdemque reſtituendi ſuo loco, ſurſumque

 redu-

Digitized by Google

reducendi in Regnum, ut ibi ſimul ſuſtineant ſtatum fœturæ, cumque ea reſtituantur: ita ut poſtmodum ſimul in mundum prodeant. Hoc autem ex eo ſit, quod anima talis in utero Regni exiſtens, ibidem ſemper elevet aquas fœmininas; virtute quarum elevare quoque poteſt alteram illam animam. Quod tamen fieri nequit, niſi anima hæc elevans alteri illi communicet Spiritum quendam, qui in illa habitet. Et per Spiritum iſtum, ſive communicatam hanc vim, reaſſumta hæc anima veſtitur atque reſtituitur: atque hic Spiritus connexus ſemper cum ipſa manet uſque ad tempus reſurrectionis mortuorum: atque tunc ab invicem diſcedunt.

§. 17. Porrò ſciendum, quod ſi anima elevans de illarum genere ſit, quæ duodecim menſibus utero geſtantur, etiam alteram hanc animam (ſive ad ſpeciem novem, ſive ſeptem menſium, ſive quadraginta, ſive trium dierum pertineat,) duodecim menſes pariter ibidem detineri. Quod etiam fit, ſi elevans illa ſit è ſeptimeſtribus, vel etiam vice verſa, ſi anima elevans tantum ſit de ſeptimeſtribus; elevata autem novimeſtris; tunc ambæ per novem menſes ibi morantur.

§. 18. Jam condiſcipuli mei omnes pertinent ad genus illarum revolutarum, quibus quadraginta dierum in utero mora eſt. Ego Chajim autem anima nova ſum, de ſpecie Kaini & Hebelis, prima vice in mundum veniens: ita ut tempus meum fuerit ſeptimeſtre. Unde patet, quod in omnibus condiſcipulis meis aliquid Spiritus mei ſit immixtum, omneſque per me influxum habeant: & Spiritus meus communionem habeat cum Spiritibus illis cuilibet communicatis: quare ſtudendum mihi eſt, ut eos reſtituam: quia hoc ipſo propriam meam animam in illis exiſtentem reſtituo, ut paulo poſt dicam plenius.

§. 19. Ego tamen dubito, prout & Magiſter meus, annon revolutæ illæ ſint de ſpecie ipſarum Adamicarum vicibus tantum ulterioribus retrogreſſarum; quæque ob radicem ſuam primam novimeſtrium naturam habent, quo caſu, quamvis anima mea ſit ſeptimeſtris: ambæ tamen morarentur in utero illo novem menſes. Non detinui tamen omnes ſimul in cortices delapſuras: ſed primò detinui & ſervavi animam unam; quæ deinde adjumentum mihi fuit, ut ſervaverim animam quoque aliam: ita ut anima hæc ſecunda duos habeat Spiritus, unum à me, & alterum ab anima illa prima, quam ego ſolus elevavi; & ſic porrò uſque ad finem: ita ut anima decima unum habeat Spiritum à me, & unum à ſingulis novem condiſcipulis ipſa prioribus. Ordinem autem illarum non novi.

§. 20. Secundum illum autem ordinem, quem obſervabat Magiſter meus, cum illos altera vice vocaret, ita procedimus; Ego exiguus: & poſtmodum R. Jiſraël Serug: poſtea R. Jitzchak Ammon: porro R. Jitzchak Sacerdos: reliquorum ordinem neſcio.

§. 21. Ne objicias autem, quod me præpoſuerim illis: cum tamen R. Jitzchak Ammon annis major ſit me, & aliis ſociis: quamvis enim ego eos præcedam quoad hanc uteri moram: quoad adventum tamen in mundum illi me poſſunt eſſe priores.

§. 22. Et

Digitized by Google

§. 22. Et huc pertinet illud, quod dicit Eliſcha 2. Reg. 3, v. 14. *Vivit Dominus exercituum, coram quo ego conſtiti.* Dantur enim animæ quædam, quæ finito tempore fœturæ Regni ſtatim deſcendunt in mundum hunc: aliæ autem deſcendunt in mundum Creationis, ibique conſiſtunt miniſtrantes coram Deo Benedicto ad inſtar Angelorum, uſque ad tempus definitum, vel donec contingat orationem quandam, vel bonum aliquod opus, vel alicujus præcepti obſervationem ab homine quodam fieri: atque tunc ſtatim deſcendunt in mundum hunc.

§. 23. Aliæ porrò etiam permanent in mundo Formativo; nec non quædam & in Factivo, quamvis omnes prodeant è Regno Emanativo. Quæ omnia tamen dependent ab operibus hominum in hoc mundo.

§. 24. Fiunt enim preces, per quas anima non poteſt elevari in uterum Regni. Et aliæ dantur preces majori intentione peractæ, adeoque acceptæ coram Deo, ut per illas talis anima deduci poſſit in hunc mundum. Sicut aliæ quoque eandem deducere ſaltem queunt in mundum creativum, & ſimiles. Quod non dependet ab ipſo animarum genere; ſed ab operatione inferiorum cum iſta anima cognatorum.

§. 25. Adeoque homo ſecundum opus ſuum, quod peragit, derivare poteſt in filium ſuum animam quandam, quæ ſibi ſuæque radici admodum ſit propinqua: ubi deinde altera illa anima tamdiu ibi manet, donec inveniat redemtorem magis ſibi cognatum. Quæ omnia non dependent à majore vel minore gradu ipſius animæ, vel à majore vel minore mora in utero facienda.

§. 26. Si igitur anima quædam ſtatim, poſtquam pronaſcitur è regno Emanativo, in mundum hunc deſcendit, citra impedimentum alterius cujusdam mundi ibique factæ detentionis, illa ſanè magnum habet emolumentum: quoniam non veſtitur ulla veſte hujus vel illius mundi: ſed per illos nudè tranſit. Sed quæcunque moram trahit alicubi, illa in quolibet mundo, ubi detinetur, peculiarem accipit veſtem, deſcenditque pluribus induta veſtibus.

§. 27. Non tamen ſimilis eſt detentio in mundo Creativo facta, illi quæ facta eſt in mundo Formativo: quoniam veſtis Creativa admodum eſt tenuis. Omnia tamen in ſingulis fiunt ſecundum ſpeciem cuilibet animæ propriam: quia interdum anima quædam, quæ detinetur & veſtitur in mundo quodam, excellentior eſt, quam alia, quæ unico deſcendit momento in mundum hunc, abſque omni veſte aliena: quoniam præſtantia illius detentæ per ſe major eſt, quam hujus. Interior ipſe caſus per ſe differentiam quandam infert: quoniam anima unico momento deſcendens, multo eſt luminoſior, quam alia in aliquo mundorum detenta. Atque hinc intelligi poteſt illud: *Vivit Dominus, coram quo conſtiti.* Quoniam Eliſcha bonæ memoriæ detentus erat in mundo Creativo ſub egreſſum ſuum ex impregnatione Regni Emanativi: ibique miniſtraverat coram Domino Benedicto, ſicut Angeli miniſterii. Id quod etiam indigitatur in Sohar ſectione Achare Moth fol. 88. ad hunc locum.

§. 28. Ani-

Digitized by Google

§. 28. Anima autem mea non ſtatim deſcendit poſt egreſſum ex utero ſuperno: ſed impedita eſt in ſupernis alicubi: neſcio tamen, quo loco detenta fuerit.

§. 29. Ut autem redeamus ad rem propoſitam, quod nempe ego reſtituere tenear condiſcipulos meos, notandum per opera quidem illorum diſponi iſta; per opera autem mea illos nihil habere emolumenti: quoniam ſpiritus meus in illis eſt, & mihi enaſcitur lucrum, ſi ipſi ſint juſti. Operibus autem meis illi nihil juvantur, quia illi Spiritum nullum in me habent. Unde quæcunque præcepta illi obſervant, illorum & ego fio particeps, mediante illo Spiritu meo, qui in ipſis eſt.

§. 30. Quod ut rectius intelligatur, ſciendum, nullum dari in mundo juſtum, qui non duas habeat animas: ſicut dicitur in Sohar ſectione Noach ad loca: Noach; Noach: Moſcheh; Moſcheh: Schmuel; Schmuel. Quorum ſenſus hic eſt: quod nempe animæ quædam dentur internæ, quæ cum homine naſcuntur in mundum; & aliæ animæ tantum ſunt ambientes alteram illam ſuper caput hominis, quæ in ſupernis ſunt, in mundo quodam ſuperiore. Et hoc notorium eſt, quod homo ſuperius habeat talem animam. Quod ſi igitur peccet homo iſte, hoc ipſo efficitur, ut anima ejus gradatim deſcendat intra cortices, donec tota eodem pervenerit, quæ omnia ſic fiunt juxta naturam peccatorum: atque tunc anima ejus ambiens in interiora iſtius hominis deſcendit: unde patet, quod utraque harum animarum de gradu ſuo deſcendat: adeoque talis homo unam tantum habeat animam, eo quod prior illa deſcenderit in cortices. Cum è contrario juſtus utramque retineat, unam ambientem, & alteram internam. Unde intelligi poterit, quod in Sohar dicitur ad locum illum: Noach; Noach &c. In impio autem una tantum eſt anima; eò quod altera deſcendit in cortices. Quod innuit Scriptura dicendo Ex. 12, v. 15. *Anima autem illa exterminabitur.* Exſcinditur enim intrando in cortices.

§. 31. Juxta myſterium igitur hoc, ambientis nimirum animæ meæ, omne lumen influxus derivatur in condiſcipulos meos, mediante illo Spiritu meo in ipſis exiſtente: omnia enim hac via tranſeunt. Porro autem ab illo lumine in eos derivato, hac via in me quoque derivatur aliquid ab illorum portione, & deducitur in animam meam internam. Unde ego teneor eosdem reſtituere, eosque erudire. Anima autem mea interna nullam cum ipſis habet participationem: nec illi ab operibus meis quicquam participant. Sed hæc omnia intelligenda tantum ſunt de ipſis animabus omnium meorum ſociorum: de nexu enim Magiſtri mei cum diſcipulis ſuis, & diſcipulorum inter ſe, dictum eſt alibi.

Tracta-

Digitized by Google

Tractatus primi de Revolutionibus Pars Quarta.

Cap. I.

§. 1.

PRo meliori intellectu revolutionum, nec non vituli à Jiſraëlitis in deſerto facti, ſciendum, quatuor eſſe rerum genera in mundo hoc ſublunari, nempe Silens ſeu inanimatum; Vegetabile; Vivens ſeu Animal; & Loquens ſeu homo: quorum ordo juxta gradus ſuos iſte eſt, quem hîc poſuimus.

§. 2. Jam igitur nihil in mundo eſt, ne quidem inter Silentia, v. gr. pulvis terræ atque lapides, cui non ſit vita quædam, & natura Spiritualis, & planeta ſuus atque præfectus in ſupernis. Quod niſi foret, terra non produceret ſemina, atque gramina.

§. 3. Vita autem Vegetabilium ſublimior eſt illâ, quia ocularitér videmus, eadem vegetari & creſcere ad inſtar hominum: cujus cauſa eſt vita illorum intrinſeca.

§. 4. Porro vita viventium adhuc ſublimior eſt: hominum autem adeoque loquentium vita ſumma eſt omnium.

§. 5. Porrò etiam jam dictum eſt alibi, nihil eſſe inter creata, quod non prodierit de expurgatione ſeptem Regum: è quibus quod præſtantiſſimum fuit, ad mundum Emanativum; quod paulo inferius, ad Creativum; quod adhuc vilius, in Formativum; quod adhuc deterius in Factivum; & omnium deterrimum ad cortices aſſumtum fuerit. In mundo autem Factivo quatuor illa genera ſunt, Silentis, Vegetantis, Viventis, atque Loquentis; inter quæ homo præſtantiſſimus eſt omnium: qui etiam, ſi bonis operibus ſtuduerit, aſcendere poteſt uſque ad gradum Angeli.

§. 6. Hoc enim eſt myſterium ſelectionum, ut elevetur primò gradu uno; atque dehinc aſcendat in gradum ſublimiorem; & ſic porrò ſicut diximus Tractatu de Meditatione ſuper cibis. Quod nimirum homo naturas Silentes reducere queat ad illum gradum, ut inde fiant partes hominis: quæ porrò ſi probus ſit, ulterius ab ipſo promoveri poſſunt, uſque in gradum Angelicum; ita ut ſelectio ſemper ſequatur ſelectionem, & purificatio purificationem uſque ad gradum excelſum admodum.

§. 7. Id igitur juſti præſtare valent, ut etiam cibos ſuos reſtituant, & ſecernant ab iis, quicquid eſt immundum atque obſcurum, donec illos elevent è genere Silentis, uſque in ſtatum hominis perfecti. Improbi autem contrarium planè efficiunt, quippe qui humanam quoque naturam demittunt uſque in naturam Silentium. Prout & impii dantur, qui peccatis ſuis cauſa ſunt, ut poſt mortem ſuam revolvantur in animal quoddam loquela carens, eò quod eidem fuerint ſimiles: atque iſti ſunt gradu tertio.

Digitized by Google

§. 8. Idiotæ autem plebeji ne unicum quidem gradum reſtituere poſſunt. Interim prohiberi eidem non poteſt, quin aliqua comedat, præſertim vegetabilia: quia hoc ipſo non uſque adeo culpoſus eſt, interim vetitum ipſi ſit, manducare carnem, quia ne unicum quidem gradum elevare poteſt.

§. 9. Diſcipuli autem Sapientum, qui legis quidem periti ſunt, nec tamen Cabbalæ ſtudium exercent, elevare poſſunt gradum unum; Vivens nimirum in hominem. Qui verò admirandi ſunt in Sapientia Veritatis, elevare poſſunt vel ipſum Silens in hominem: ita ut hac ratione ab homine reſtitui queant omnia iſta genera.

§. 10. Quod ſi verò homo quidam revolutus deveniat in manus cujusdam, qui eum reſtituere nequit; v. g. ſi revolutus quidam in animal, comedatur ab Idiota plebejo & illiterato; vel revolutus in vegetabile quoddam, à literato Sapientia veritatis deſtituto: tunc magno iſtos damno afficere poteſt, ita ut eosdem ſeducat in omnibus viis ſuis, eosque impediat ab omni obſervatione præceptorum. Et hinc intelligi poteſt myſterium illud, quod multi inveniantur juſti, in quibus opera quædam mala deprehenduntur, quæ corrigere & intermittere non valent: cujus ratio eſt, quod in illos devenit revolutus quidam, qui ſolitus ſit idem peccatum committere, qui & in hunc eandem deduxit conſuetudinem.

§. 11. Quandoque etiam accidit, ut in uno homine multi tales revolvantur ſimul, quod Deus avertat.

§. 12. Hinc quoque intelligi poteſt, quod in Gemara occurrit, de R. Chasda, qui dixerit: Ego nec in paupertate, nec in opulentia mea comedi olera: pro eo enim, quod ventrem meum implerem oleribus, carnes comedi atque piſces. Quæ verba primo intuitu abſurda videntur, eo quod hoc non deceat niſi gulones: quid igitur opus fuit, futilia hæc inſerere Gemaræ? Verum enim verò profundum quoddam in hoc latet myſterium, nec nudo ſenſu literali intelligendum eſt. Senſus autem hic eſt: quod nemo dicatur pauper niſi ratione legis atque præceptorum. Cum ergo hic inquit: Nec in paupertate mea; idem vult, quaſi diceret; antequam factus ſum diſcipulus Sapientum, adeoque dum eſſem in paupertate Legis. Nec in opulentia mea, i. e. poſtquam ad Sapientiam Legis admiſſus ſum, comedere nolui olera, id eſt, naturas Vegetabiles. Ratio hæc eſt, quia cum adhuc eſſet illiteratus, tum ſane non potuit quicquam elevare, è Silenti in Vegetabile, multo minus è Vegetabili in hominem, imò adhuc minus comedere potuit carnem, quod illiterato prohibitum eſt. In opulentia autem, cum nempe factus eſſet Sapientum diſcipulus, adeoque elevare potuiſſet duos gradus, v. g. Vegetabile in hominem: tantum impendere noluit laborem, ut olera comederet, duosque reſtitueret gradus ſimul: eo quod magno ad hoc opus ſit conatu. Atque hinc comedit carnem, ut nempe facillimè reſtituere poſſet gradum unum. Quare id dicere voluit: Implere ventrem oleribus, magnam requirit operam atque conatum, & parum præbet emolumenti: præſtat ergo carnem comedere, ubi facili negotio reſtituere poſſum revolutos quam plurimos in illo gradu. Atque hinc intelligi quoque poteſt, qua ratione, ea quæ dixerunt Sapientes noſtri: quamvis videantur futilia & inania,

Digitized by Google

nia, profundiorem tamen habeant ſenſum, opusque habeant ſtudio: eo quod talia ſaltem quaſi corpus Legis ſint nec nudo ſenſu literali intelligenda; ſed omnia veritatem in ſe habeant.

§. 13. Porrò ſciendum, multas dari ſpecies revolutionum in mundo, ita ut vix unus reperiatur, qui iisdem non ſit ſubjectus. Ratio autem eſt, quod quilibet pro ratione peccatorum ſuorum, ſuas patiatur revolutiones.

§. 14. Id quoque ſciendum, quod impii poſt mortem ſuam puniantur Gehenna, atque ſic expientur. Juſti autem atque pii & Sapientes in Gehennam ingredi non poſſunt: ut docet exemplum Eliſchæ alterius: hinc neceſſe eſt, ut revolvantur in hoc mundo pro abolendo hoc vel illo peccato.

§. 15. Sciendum & hoc, quod juſtus aſcendere quidem poſſit per gradus, non tamen æquales. Quia primò (certo quodam pœnarum genere) aboletur aliquantula pars peccatorum ejus, atque tunc illi datur gradus unus. Siq; elevare eundem volunt gradu adhuc alio ſublimiore, iterum puniunt eum, ut expoliant peccata ejus, etiam minima; quò eundem extollere queant in gradum ſecundum. Atque ſic eodem modo peccatilla quoque ejus, vel pili inſtar tenuia quam accuratiſſimè puniuntur, ut adhuc gradu uno ulteriore, & ſic porro in gradum ſuum debitum elevari queat. Quæ ulteriori deductione non opus habent.

§. 16. Poſtquam igitur è vivis exceſſit homo propter peccata ſua, pœnas ſuſtinet multis in locis: & pauci ſunt homines, qui evitare queunt, ne revolvantur in animal quoddam, vel beſtiam, vel avem, vel inanimatum quoddam, vel vegetabile aliquod; & ſic ſimiliter in aliquam mundi creaturam. Qua ratione quilibet pœnam ſuam ſuſtinere cogitur, quoad corpus & quoad Pſychen: quoniam in ſtatum corporeum deducendus eſt, ut ſentire queat dolores illos commeritos. Et omnia quidem pro natura peccatorum. Quare etiam diſcipuli Sapientum atque juſti quandoque revolvendi ſunt eodem modo propter peccatum aliquod ab ipſis admiſſum, vel ſimile quid.

§. 17. Nec ſatis eſt hoc, quin etiam poſtquam multos annos jam quieverunt in mundo futuro, & ulterius elevandi ſunt; ad ſupplicia reducuntur vice altera, ut dictum ſupra: adeoque revolvuntur modis ſupradictis, ſi adhuc ſpecies quasdam peccatorum in ſe habeant, quæ hanc pœnam requirant. Sicut dictum eſt de illis, qui rem habent cum uxore ſub luce, qui revolvendi ſunt in capro. Nec prolixius his immorabimur, quia ſecreta ſunt Dei judicia, [Confer. Roman. 11, v. 33.] oculi autem noſtri carnales ſunt, atque occluſi.

§. 18. Juſti autem præcellentes, quales fuerunt Daniel, & David Rex ſuper quo pax, læto hoc afficiendi fuerunt nuntio, quod quieturi ſint in mundo venturo, nec opus habeant revolvi, Sicut dicitur Dan. 12. v. 13: *Tu autem Daniel vade in finem, & requieſce.* Et Davidi dicitur 1. Samuel. 25. v. 29. *Et erit Pſyche Domini mei ligata in faſciculo viventium.* Nihilominus reperimus, quod David id metuerit, iſtoq; timore multum indoluerit per totam vitam ſuam, ſicut dicit Pſ. 27. v. 13. *Vix credo, me viſurum bonitatem Domini in terra viventium.* Quanto magis id metuendum eſt hominibus cæteris.

Digitized by Google

Et nihilominus in Gemara reperimus, quod David ſeptem annos conſederit poſt mortem ſuam, nec intrare potuerit in adyta ſublimiora: quæ prolixius diduci nequeunt hoc loco, ubi ſtudendum brevitati.

§. 19. Porrò ſciendum, eum qui Magiſtratus gerit officium, animumq; ſuperbia extollit ſuper populum, revolvi in Ape (Hebr. דְבוֹרָה) unde Talmudiſtæ dicunt: Deboram Prophetiſſam ſuperbam fuiſſe, quod miſerit & ad ſe vocaverit Barakum: nec ipſa ad eundem abiverit. Quod etiam feciſſe legimus Chuldam Prophetiſſam, quæ dicebat 2. Reg. 22, v. 15. *Renunciate viro huic* &c. Regis nomine neglectô. Apis autem animalculum eſt ſuperbum & murmurans & loquaculum ſive bombilans: unde qui multiloquio excedit indecenti, etiam revolvendus eſt in ape.

§. 20. Si quis autem profuderit ſanguinem, ille revolvitur in undis. Quod illo dicto innuitur: *In terram effundes, ſicut aquam.* Deut. 12. v. 16. Talis autem ſemper movetur & convolvitur in aquis, nec ullam habet quietem: quod ſi ſcirent homines cruciatum iſtum, perpetuas effunderent lachrymas. Summus autem illo loco eſt dolor, ubi aquæ defluunt. Quo loco in ipſum ſemper delabuntur, eumque ſubter ſe mergunt, & iterum iterumque convolvunt.

§. 21. Si quis etiam tale commiſit peccatum, ut ſupplicium ſtrangulationis pati debeat; is quoque punitur aquis, ibique ſuffocatur omni tempore.

§. 22. Porrò ſciendum, neminem è revolutis his vel alia quadam pœna afficiendis in tribunali ſuperno condemnari, quin antea præconio publicetur, ſupplicium ejus & delictum ejus. Per totum igitur tempus illud, quo ex ſententia pati debet ſupplicium hoc vel revolutionem illam, inceſſanter adjunctus eſt ipſi Angelus quidam lictor, qui ipſum ſuffocat aquis, & convolvit convolutionibus illis, vel aliis revolutionum ſpeciebus: qui ab ipſo non tollitur, donec ſupplicii immineat terminus. Plurimi etiam ſingulare ſuum habent conſiſtorium, à quo judicantur omni tempore, ita ut mox hæc, mox aliæ ipſis dictentur pœnæ, prout commeriti ſunt. Myſterium autem ſupplicii hujus aquarum continetur dicto illo 2. Schmuel. 14, 14. *Et ſicut aqua erunt promanantes in terra.*

§. 23. Quicunque autem adulterium committit cum uxore aliena, revolvitur in molâ aquaticâ, ibique puniuntur ambo, vir ille & mulier illa; juxta illud Hiob. 31, v. 10. *Molere faciet alterum uxorem meam &c.*

§. 24. Qui autem maledicus eſt & calumniator, mutatur in lapidem ſilentem, unde de Nabale extimeſcente dictum eſt 1. Sam. 25. v. 37. *Et fiebat lapis.* Quoniam is revolutio erat Bileami, cujus veritas nonniſi in ore maledico conſiſtebat: hinc in lapidem mutabatur.

§. 25. Si quis etiam homini cuidam Jiſraëlitico cibos proponat cadaveroſos (id eſt, legitima præparatione non mactatos) is mutatur in folium arboris, ventusque ſuperveniens eundem contorquet, unde magnus ipſi cruciatus. Finis autem ſupplicii hujus eſt, cum folium in terram decidit: quod pro vera morte ipſi imputatur. Juxta illud Jer. 8. v. 13. *Et folium* נבל *decidit:* quæ vox lapſum denotat & cadaver; unde cibans Judæum cadavere mutatur in folium. Et huc pertinet & illud Jeſchajah 1, 30. *Quoniam*

eritis

Digitized by Google

eritis ut ulmus defluens folio ſuo. Quandoque etiam eandem revolutionem pati cogitur vicibus pluribus.

§. 26. Qui vero non lavat manus ſuas, etiam revolvitur in aquis. Et huc pertinet illud Pſ. 124. v. 3. *Aquæ tranſierunt ſuper animam noſtram* &c. *Benedictus ſit ille, qui non dedit nos rapinam dentibus ipſorum.* Ubi verba hæc נתננו טרף לשיניהם literis ſuis initialibus referunt vocem נטל, quod ſignificat lotionem manuum: quaſi quæſtio eſſet: quinam ſunt illi, ſuper quos tranſeunt aquæ ſuperbæ? illi nempe, qui non lavant manus ſuas. Unde David porro inquit: *Benedictus ſit Dominus, quod ſuper nos non tranſierint aquæ tales*, quia nos manus lavimus; prout literæ illæ initiales ſubindicant.

§. 27. Ille quoque qui non benedicit Domino benedictione uſualium, ſuper omnibus quibus in mundo fruitur, eodem pœnæ genere afficitur,

§. 28. Unde ſciendum, his poſitis, nec fontem eſſe, nec ciſternam aquasve ſtagnantes, nec fluvium, in quo non ſint quamplurimi tales revoluti, in infinitum quaſi. Unde non conducit homini applicare os ſuum canali, ut bibat; ſed manu ſua aquam hauriat: quandoque enim propter aliquod ejusdem peccatum accidere ipſi poteſt; ut in ipſo embryo fiat anima quædam impia; quæ eundem ad omnia peccata impellat, prout notum eſt. Et huc pertinet hiſtoria illa libri Sohar de Spiritu quodam habitante in fonte illo. Et Magiſter meus p. m. ſæpiſſimè expectavit, ne biberet è fonte, donec tales ſpiritus repuliſſet à fonte; qui deinde regreſſi ſunt in locum ſuum. Unde magna cautela opus eſt, etiam bibenti manu ſuâ, ut debita cum attentione benedictionis ſuæ dicat: Et utinam etiam tunc evadat!

§. 29. Et quia hâc ratione per cibum atq; potum variæ revolutiones in homine fiunt, quocunq; tempore: hinc qui diſcipulus Sapientum eſt, cibosq; ſuos comedit debita attentione: elevare & reſtituere poteſt multas animas revolutas. Qui vero non attentus eſt, ille non tantum nihil reſtituit, ſed damnis quoq; afficitur ab illis: Sicut accidit Jochanani Sacerdoti magno, qui anno Sacerdotii octogeſimo evadebat Sadducæus. Qui vero gnarus eſt Sapientiæ hujus Cabbaliſticæ, nullo afficitur damno. Hinc multos invenies homines, quibus varia accidunt mala, horæque noxiæ; ita ut in pecccata incidant prægrandia: quæ omnia è ſupradictis eveniunt.

§. 30. Poſtquam autem aqua in domum deportata eſt, nullum amplius ſubeſt periculum. Nihilominus tamen melius eſt, ut antequam homo bibat, parum aquæ effundat. Miſericors autem ille Dominus liberet nos ab omni accidenti malo. Amen! Selah!

Cap. II.

§. 1.

SI quis revolvitur ex eo, quod improles exceſſerit; quamvis fuerit ſicut filius Aſſai, qui liberorum cauſa nullam ſuſtinere cogebatur revolutionem. Nihilominus dum redit imprægnaturus aliquem vel in ſtatu revolutionis, propter ſupplementum aliquod alicujus defectus; ſive in auxilium aliorum: ille venire non poteſt ſolus: quia tantum æſtimatur pro corpore dimidio: adeoq; neceſſariò accedere debet in ſocietate animæ cujusdam alterius.

§. 2. Siquidem quælibet ſcintilla unius radicis animarum tenetur adimplere omnia 613 præcepta, eo quod nullum ſit membrum, quod non in ſe includat omnia. Hi duo vero non ſunt ſimiles; ille, nimirum, qui jam obſervavit præcepta omnia; & ille, qui eadem nondum obſervavit. Multa enim ſunt, quæ jam non poſſunt adimpleri in hoc mundo, qualia ſunt præcepta de ſacrificiis, & ſimilia. Quicunque ergo non obſervarunt præcepta hæc in diebus ſuis, illi propterea revolvendi ſunt, cum reædificabitur templum, ut tunc eadem adimpleat. Et hoc innuit R. Jiſchmaël F. Eliſcha in Gemara, cum tempore Sabbathi lucernam tangeret; poſtquam reſtauratum erit templum, inquiens, pingue offeram ſacrificium peccati.

§. 3. Quod autem attinet ad reliqua præcepta, v.g. de Leviratu & diſcalceatione, atque ſimilia quæ non à quolibet obſervari poſſunt: circa hæc iſta occurrit differentia, ut ſi occaſio fuerit cuidam eadem obſervandi; nec tamen obſervaverit ea; propterea revolvendus ſit, ut eadem obſervet: quoniam oblata occaſione, eadem tamen neglexit. Qui vero nullam habuit occaſionem eadem obſervandi, is embryo ſaltem fit in tali quodam qui ea obſervat, non vero revolvitur. Atque tunc illa ſimul adimplere poteſt.

§. 4. Porro & alia in his occurrit differentia. Si quis enim non habuit occaſionem adimplendi præceptum aliquod, nec illud præ ignavia neglexit; ille ſecurior eſt quod non ſit peccaturus tempore revolutionis ſuæ. Qui vero oblata occaſione ſtudio neglexit præceptum illud, tàm ſecurus non eſt, ut prior: quia viſo v.g. avium nido, præceptum tamen illud neglexit.

§. 5. Porro etiam ſciendum, ſi homo non impleat unumquodque præceptum opere, verbo & cogitatione; illum propterea neceſſario revolvi oportere. Quod enim ad verba attinet, myſterium extat in dicto illo Levit. 6, v. 9. זא״ת *hac eſt lex holocauſti* &c. [qua particula denotatur gradus Regni, quo etiam refertur Verbum.]

§. 6. Si quis etiam non ſtuduerit obſervare myſterium פ״ר״ד״ס quæ vox Paradiſum denotat, ſed literis ſuis harum vocum notas exprimit: פ״שט: ר״מז: ד״רש: ס״וד: i.e. indagandum eſſe ſenſum Scripturæ literalem, allegoricum, anagogicum & myſticum; illum revolvi oportet, donec ea præſtiterit omnia.

Cap. III.

§. 1.

Scito quoque, per peccata Kaini & Hebelis, & per peccata Adami & Chavvæ, omnes ſcintillas inter ſe eſſe commixtas atque confuſas: Ita ut ſcintillæ Caini immiſcerentur Adamo; Et quæ Adami erant Caino; Sic quoque Adamiticæ Hebeli atque ſic porro. Hinc quandoque invenitur pſyche quædam Cainitica, ad quam accedit ſpiritus Adamiticus: Quoniam Species illæ confuſæ ſunt, ſicut dictum eſt. Quamvis enim ſpiritus ille gradum multo habeat ſublimiorem, quam Pſyche; tamen ſi homo reſtituat atque compleat Pſychen ſuam; tunc illum Spiritum in ſe accipere poteſt, quamvis non ſit de genere Pſyches.

§. 2. Hæc

Digitized by Google

§. 2. Hæc autem durabunt uſque ad adventum Meſſiæ, atque Eliæ bonæ memoriæ, tunc quilibet reſtituetur radici ſuæ, ita ut Spiritus Adamicus redeat ad Pſychen Adamicam: & ſic quoque Pſyche Kainitica ad Spiritum Kainiticum. Quod Scriptura innuit verbis illis Mal. 4. v. ult. *Et convertet cor Patrum ad filios* &c. Id omne enim efficiet Elias p.m. Quoniam & ipſe in hoc erat ſtatu, ita ut Spiritus ejus eſſet ab Adamo Protoplaſte; Pſyche ejus autem à Nadabo & Abihu, qui erant radicis Kainiticæ. Tunc igitur ipſe ſingulos reſtituet loco ſuo.

Cap. IV.

§. 1.

Jam de quibusdam Revolutionibus in ſpecie diſſeram. Hebel igitur erat Myſterium humeri dextri Adami Protoplaſtæ. Idemque pertinebat ad corollam benignitatis relictam in Microproſopo: Unde ipſe quoque ad myſterium Cognitionis refertur. Jam verò notum eſt, quod Cognitio quaſi lingula ſit bilancis: unde tres in illa occurrunt notiones, Benignitas, Severitas, & Pulchritudo.

§. 2. Schem autem & Noach, & Moſcheh, omnes ab una radice deſcenderunt, nimirum à benignitate Hebelis. Unde dictum eſt de Moſcheh Ex. 2, v. 10. *Quoniam ex aquis extraxi eum.* Aquæ enim ad Benignitatem pertinent. Huc etiam pertinet dictum illud Ex. 33. v. 12. *Tu autem dixiſti: Cognovi te nomine* בְּשֵׁם: item ibidem: *Invenisti* חֵן *gratiam.* (Ubi vocula בְּשֵׁם denotat, Semum filium Noach; & vocula חֵן per metatheſin eſt Noach.) Moſcheh enim erat revolutio Semi & Noæ: & in vocula בְּשֵׁם duæ literæ nominis מֹשֶׁה extant.

§. 3. Moſcheh autem cum legem acciperet, gradus aſſequebatur omnes (nempe non Benignitatis tantum, ſed & Severitatis & Pulchritudinis:) hinc elevabatur in Myſterium Cognitionis atque lineæ mediæ: illuc enim pertinet myſterium Legis. Quamvis etiam inveniamus, legem datam eſſe ex parte Severitatis.

§. 4. Poſtmodum autem Hillel ſenex etiam ortum habebat de Benignitate Hebelis: & Schammai deſcendebat à Severitate Hebelis. Hinc iſte iracundus erat admodum: eò quod proveniſſet è myſterio judiciorum iratorum homini. In quo tamen peccabat, eò quod multi ipſi obvenirent Proſelyti, quos nolebat ſuſcipere. Hinc revolvebatur in Simeone filio Aſſai: in quo nullam ducebat uxorem: atque tunc producebat Pſychas Proſelytorum: Juxta illud Geneſ. 12, 5. *Et animæ, quas fecerant in Haran.* Nimirum per ſtudium Legis. Atque in hoc myſterium Severitatum, quæ fuerant in Schammai, convertebatur in benignitatem. Notum enim, quod omnis exſuſcitatio Pſycharum Proſelyticarum, pertineat ad Benignitatem, quo & Abraham pertinet Pater noſter ſuper quo pax. Id quod & Moſes faciebat, cùm ſeparatus eſſet ab uxore: eo quod & ipſe eſſet è Benignitate.

§. 5. Et quia Abbajah deſcendebat à Kaino, unde juxta ipſius ſententiam nullum fiebat deciſum: hinc & ipſe inſiſtebat viæ filii Aſſai, ut produceret Pſy chas Proſelyticas

Digitized by Google

lyticas per ſtudium Legis. Notum autem, quod non tantum Pſyche ejus, ſed & Spiritus atque Mens fuerint à Kaino, quæ omnes tamen ſaltem Pſychæ vocantur, quod eſt myſt. rium Regni: hinc erat orphanus. Sicut dicitur in libro Tikkunim: Pſyche & Spiritus manſerunt orphani, &c. ita ut eſſent ſicut Pſychæ Proſelytorum. Myſterium autem in hoc conſiſtit; quod ſcintillæ Pſyches Kainiticæ omnes hujus naturæ ſint, ut non prodierint per Patrem & Matrem, unde omnes vocantur pupilli. Et ſic etiam proſelyti revera ſunt pupilli, quia Patre & Matre carent. Et quia Abbaja fundamentaliter totus erat è myſterio Kaini: hinc erat pupillus, & reſtituebat animas Proſelytorum, quæ Patre & Matre carent. Et quia fundamentum ejus è radice Kaini erat, quò etiam animæ Proſelytorum pertinent; hinc Abbajah iſte poterat animas Proſelytorum producere citra ſeparationem ab uxore. Hinc illud Gemaræ: quod Abbajah in hilaritate ſua dixerit: Ego ſimilis ſum filiis Aſſai in foro Tiberiadis. Hilaritas autem hæc ex eo erat, quod proveniſſet à Kaino, qui erat corolla ſeveritatis: quam ipſe mitigabat per operationes Benignitatis procreando Pſychas Proſelytorum. Exſuſcitatio enim ad producendos Proſelytos pertinet ad latus dextrum. Atque tunc converſa eſt Severitas in Benignitatem: Juxta illud Pſ. 104, v. 15. *Vinum lætificat.*

§. 6. Sic etiam R. Akibhah procreavit animas Proſelytorum; quarum natura alias fundamentalis deſcendit à cortice ſplendoris, Hebr. נוגה; qui aliquando convertitur in Sanctitatem. Pſyche autem R. Akibæ radicem quidem habebat ab interioribus Sanctitatis: ſed tamen exierat intra cortices; unde aliis Proſelytis non eſt ſimilis.

§. 7. Scito autem, quod Pſyche R. Akibæ deſcenderit à Kaino: hinc poterat procreare Pſychas Proſelytorum, quales ſunt Hebeliticæ. Hinc dicere ſolebat filius Aſſai: Omnes Sapientes Jiſraëlis ſimiles mihi videntur putaminibus allii; exceptô calvo iſto: qui erat R. Akibhah. Quo id intendebat: Omnes Sapientes ſibi coævos neutiquam ita poſſe reſtituere animas Proſelytorum, ut filius Aſſai; excepto R. Akibah. Quamvis enim Sapientes plerique producere poſſent animas Proſelytorum, per ſtudium legis: attamen quidam ſaltem educere eaſdem poterant è cortice illo ſplendoris, qui Nogah dicitur; Filius Aſſai autem & R. Akiba ingreſſi in locum ipſum interiorem, exinde illas attraxerunt. Et hic eſt ſenſus verborum illorum: Omnes Sapientes habendos tantum pro corticibus allii &c. Notum enim, quod in homine duo ſint foramina membri genitalis; unum pro emittendo ſemine ſancto; & alterum pro urinâ, inter quæ cuticula quædam intermedia eſt, ut cortex allii; quæ cuticula myſticè deſignat corticem ſplendoris ſeu Nogah. Id igitur innuebat: Omnes Sapientes ſibi coætaneos educere ſaltem potuiſſe animas Proſelyticas per myſterium illius corticis allii: ſe verò ex ipſa Sanctitate eaſdem proferre, unde poſtea deſcendant. Sic autem faciebat R. Akibah, eodem modo ut filius Aſſai, per illos viginti quatuor annos, quibus abiens ſtudiis legis incumbebat ab uxore ſeparatus. Quare autem eundem vocaverit calvum, Heb. קרח ratio hæc eſt, quia Korach deſcendebat à Kaino, è corolla nempe Severitatis. Iſte autem ob Sanctitatem ſuam abraſerat ſibi omnes capillos, judicii rigoroſi notas; ut hoc ipſum mitigaret, unde evadebat calvus. Et hoc ipſo producebat animas Proſelytorum, de parte

Digitized by Google

parte benignitatis. Quare R. Akibah vocatur Sanctus ſive Benignus, non tantum in Gemara, ſed etiam in Sohar, ubi vocatur Senex ſanctus ſive benignus.

§. 8. Et quamvis major ſit cognatio Abbajæ cum R. Akibah, quam cum filio Aſſai: unde dicendum ipſi fuiſſet, ſe ſimilem eſſe R. Akibæ, & non filio Aſſai: nihilominus tamen filius Aſſai majoris erat excellentiæ quam R. Akibah; quia planè cælebs erat. Et quia Abbajah non ſolum Pſychen, ſed & Spiritum atque Mentem habebat de parte Kaini; hinc penitus æqualis erat filio Aſſai.

§. 9. Nomen autem filii Aſſai erat שמעון: quo in nomine duæ ſunt literæ ש & מ de nomine שמאי: & ſimul literæ עון i.e. peccatum: quaſi denotetur; in hoc expiatum eſſe peccatum Schammai, qui repellebat Proſelytos. Porro in ipſo quoque ſunt literæ מש è nomine Moſcheh, & è Schem, filio Noach. Sed literæ אי denotant voculam *Ubi*, juxta locum illum Gen. 4, v. 9. אי *Ubi Hebel frater tuus*: quo indicatur, eundem proveniſſe è myſterio Severitatum Hebelis. Hinc eo ipſo etiam indigitatur peccatum Hebelis; quod nempe deliquerit contra primam & ultimam literam nominis אדני.

§. 10. Ratio autem, quare totô illo tempore filii Aſſai nemo fuerit tantæ excellentiæ, imò ne quidem Sacerdos magnus R. Jiſchmaël filius Eliſcha, qui erat ſcintilla Joſephi juſti, prout declaratum eſt; hæc eſt, quia in ipſa quoque radice decem illarum ſcintillarum guttarum Joſephi ſeminalium, vitium erat, (eò quod Joſephus paſſus ſit Gonorrhæam:) hinc iſte R. Jiſchmaël hoc idem præſtare non poterat: imo potius ipſe majori pœna dignus erat, quam reliqui omnes. Unde narratur, quod cutem ipſi abſtraxerint per faciem ejus. Juxta illud Gen. 37, v. 23. *Et abſtraxerunt Joſepho tunicam.* Porrò quoque reperitur: quod ſicut Joſeph eleganti fuit forma; ſic etiam R. Jiſchmaël: & ſicut Joſeph captivus fuit inter Ægyptios: ita R. Jiſchmaël inter Romanos. Unde cum eundem reperiret R. Jehoſchua filius Chananjah, ipſique diceret Jeſch. 42, v. 24. *Quis dedit Jacobum in conculcationem* &c. Ubi ſenſus eſt, quod conculcatio ſemper fiat ſub pedibus: & quia omnes radices guttarum Joſephi filii Jaacob deſcenderunt in profundum corticum, ſub pedes: & intuitu illarum guttarum interrogabat R. Jehoſchua filius Chananjah, dicens: Quis dedit Jacobum in conculcationem? Ubi reſpondebat R. Jiſchmaël (ex eodem loco:) *Quoniam peccavimus.*

§. 11. Et quia filius Aſſai deſcendebat de Severitate Hebelis.: hinc uxorem ducebat filiam R. Akibah, qui erat è Kaino: & in hoc tertio (Severitatis) cognationem habebant.

§. 12. Filius Soma autem ortum habebat ab Hebele. Cumque commiſcerentur Scintillæ, ſpecies pollicis dextri Adami Protoplaſtæ deveniebat in filium Soma. Sicut autem diximus, nullum eſſe membrum, in quo non fuerint ſexaginta myriades ſcintillarum: ita hinc patet ratio, quod iſte filius Soma imprægnari debuerit ab omnibus illis ſexaginta myriadibus pollicis dicti; quoniam ceciderant in ſortem ejus, ut ipſe eaſdem reſtitueret. Et huc pertinet illud, quod dicitur: Filium Soma, cum vidiſſet turbam magnam in monte templi ſancti, dixiſſe: Benedictus ſit ille, qui creavit hos

omnes, ut mihi ſerviant : quoniam omnes à me dependent. Ipſe igitur imprægnabatur ab iis, ut eos reſtitueret. Jam vero notum eſt, eum qui revolvitur pro reſtituenda anima quadam alia, participare ab obſervatione præcepti illius, quod anima hæc adimplet. Unde apparet, quomodo ſexaginta illæ myriades inſervierint ei : quia nimirum illæ obſervabant præcepta, & ipſe particeps fiebat operis ejusdem absque conatu.

§. 13. Myſterium autem pollicis hujus dextri Adami Protoplaſtæ derivatur à myſterio informationis. Quia pollex Hebr. ב״הן easdem habet literas atque ב״נה excepta unica י. Literæ ergo ב״הן cum י denotant literas initiales numerationum ב״ינה : ה״וד : נ״צח : י״סוד·

§. 14. Hinc etiam reperimus, quod myſterium hujus pollicis repertum fuerit in Lot : quare ex illo prodiit Naëmah Ammonitis, quæ deſcendebat è Binah, cui etiam nomen Naëmah. In Lot autem continebantur duæ ejus neptes, quæ in Gemara dicuntur duæ columbæ bonæ ; Naëmah ſcil. & Ruth. Quæ ambæ commixtæ erant in Hebele. Quod patet ex verbis illis Geneſ. 11, verſ. 31. Et Terach ſecum ſumebat ל״וט ב״ן ה״רן, Lot filium Haran, quorum literæ initiales ſunt Hebel. Quamvis fundamentum radicis ejus eſſet è pollice dextro Adami. Et quia in ipſo erat myſterium pollicis, quod denotat judicia rigoroſa, ſicut dictum eſt in Sohar Tract. Idra ſect. Naſo: hinc concupiſcentia prava Hebelis in ipſo dominium habebat : cumque accipiebat Abraham, ut ipſum emendaret.

Cap. V.

§. 1.

De Pſyche, Spiritu & Mente porrò ſciendum eſt : quod omnes Pſychæ ſint è mundo Factivo tantum ; & Spiritus à Formativo &c. Plurimi autem homines præterea nihil habent quam Pſychen de mundo Factivo : Et nihilominus multæ in ipſis ſunt differentiæ. Ratio hæc eſt, quod mundus Factivus dividatur in quinque Perſonas : quæ ſunt Macroproſopus, Pater & Mater, & Microproſopus atque Uxor ejus. Homo igitur, antequam accipiat Spiritum è mundo Formativo, prius complendus eſt ſecundum omnes quinque perſonas mundi Factivi. Quamvis enim aliquis Pſychen haberet de Regno mundi Factivi ; vel alius Pſychen contineret de fundamento ejusdem Regni, atque ſic porro : nihilominus Spiritum mundi Formativi aſſequi non poteſt, donec in ſe conſummaverit, quicquid eſt mundi Factivi. Atque tunc demum Spiritum Formativum aſſequitur : ita ut non ſufficiat, ſi ſuam tantum reſtituat radicem. Atque ſic in cæteris quoque mundis. Quicunque ergo tantum reſtituit Regnum mundi Factivi, in illo tantum eſt Pſyche Factiva. Et qui reſtituit pariter Microproſopum mundi Factivi, ille ſimul Pſychen & Spiritum habet

Digitized by Google

habet de Fabricatione. Siquе porrò reſtituit etiam dationem intellectus mundi Factivi ; tunc dicitur, Pſychen, Spiritum atque Mentem Fabricationis aſſecutus eſſe. Et qui totum mundum Factivum conſummavit, is dicitur accepiſſe Pſychen, Spiritum, Mentem, Vitalitatem & Singularitatem, omnes è mundo Factivo. Atque hæc omnia vocantur Pſyche tantum, & ſic meretur accipere Spiritum è mundo Formativo.

§. 2. Nec minus porrò & ibi omnes hæ ſpecies occurrunt, donec ille, qui aſſecutus eſt Matrem intelligendi mundi Formativi, donatus eſſe dicatur Mente Formativa. Et ſic ulterius uſque ad gradus ſummos.

§. 3. Differentia tamen eſt inter mundum Factionis, & inter mundos cæteros: unde intelligi poteſt, quare is, cujus radix eſt in Regno Factivo, aſcendere tamen teneatur uſque in coronam Factivam? Et quoniam omnes Jiſraëlitæ tamdiu revolvi tenentur, donec reſtituantur quoad Pſychen, Spiritum, Mentem, Vitalitatem & Singularitatem; unde neceſſum eſt, ut eleventur in coronam mundi tam Factivi, quam Formativi, Creativi, & Emanativi: quare dicatur, aliquem pertinere ad Regnum, & aliquem ad Fundamentum, atque ſic porro? cum (apprehensâ ſemel radice) cætera omnia fruſtranea videantur.

§. 4. Reſponſum autem hic dari poteſt duplex. Primo enim inter mundum Factivum atque cæteros hæc eſt differentia: ut ſi quis radicem habeat in Regno Factivo: illius Pſyche ſemper maneat in Regno Factivo: modo quod Pſyche ejus clarificanda ſit de gradu in gradum, donec aſcendat uſque ad coronam Factivam. Quamvis autem in iſtum uſque gradum elevetur: in eâdem tamen coronâ Factivâ, nihilominus remanet ſub ſpecie Regni Factivi. Et ſic quoque in cæteris partibus mundi Factivi.

§. 5. Sed in Formativo, Creativo & Emanativo, eodem modo ſe res non habet. Nam ſi quis abſolverit regnum Formativum, ibique fuerit radix Spiritus ejus; ille ſi ulterius perficiatur uſque ad Fundamentum Formativum, ibidem accipit Spiritum quendam de fundamento Formativo ipſo: & Spiritus alter prior inferius remanet in Regno Formativo, atque ſic ſi aſcendat in gloriam Formativam, Spiritum ſuum fundamenti relinquit in fundamento Formativo, & Spiritum accipit alium è gloria Formativa. Atque ſic porrò ſemper uſque ad finem mundi Formativi: ita ut conſummatâ Pſyche ejus per totam fabricam; aſſequi poſſit Spiritum, juxta ſingulos gradus Formativos. Idemque accidit in creatione circa mentem.

§. 6. Ratio autem differentiæ iſtius hæc eſt, quod mundus Factivus admodum propinquus ſit corticibus; unde poſtquam aliquis perfecit locum proprium, nihilominus tamen ad ſublimiores gradus elevandus eſt, quoad ejus fieri poteſt præ corticum metu. In Formatione autem metus iſte ceſſat; unde conſummatâ radice Spiritus ſui, aſcenſurus ad gradus ulteriores, opus non habet ut ſimul elevet Spiritum primum.

§. 7. Et hoc innuitur 2. Sam. 14. v. 14. his verbis: *Non tollet Deus Pſychen, ſed tales cogitat cogitationes, ne ulla fiat expulſio in exilium, ſcil. corticum.* Quod ſi enim, aſſumtâ Pſyche aliâ, priorem relinqueret infra, prout idem fit in Spiritu Formativo: ad eandem ſeſe applicarent cortices. Unde intelligi poteſt, qua ratione omnis homo talis fieri queat, ſicut Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax, modò velit ipſe.

§. 8. Hinc etiam intelligi poteſt illud, quod in Gemara dicitur: Animas nempe juſtorum venire, & embryones fieri in anima hominis, ut eundem adjuvent in mundo hoc, cùm tamen ipſæ ſint in faſciculo viventium, apud Creatorem Benedictum. Nimirum hoc ipſo intelligi Spiritus illos, qui ab iis remanent in ſingulis gradibus mundi Formativi: qui deſcendant, & hanc impraegnationem faciant.

§. 9. Deinde alia quoque hîc occurrit ratio dubii ſupra propoſiti. Quod nempe totus mundus Factivus numeratio tantum ſit unica; ita ut in illo aſcenſus fieri queat uſque ad Coronam ejus. In Formatione autem ſex ſunt membra, quæ revera ſex ſunt numerationes. Unde ſi alicujus radix ſit è Regno Formativo, ille non poteſt includi in ejusdem mundi Fundamento: eò quod conceptus ſint planè diverſi. Quare Spiritus de fundamento Formationis planè novus eſt. Atque ſic per omnia membra ſive extremitates mundi Formativi.

Cap. VI.

§. 1.

Scito eum, qui duxit veram conſortem ſuam, generare poſſe liberos partim è radice propria; partim quoque è radice aliena. Si quis vero non duxerit veram conſortem ſuam, is priori ſimilis tantum eſt in caſu ultimo.

§. 2. Pater animam confert filio ſuo, & iſta portio veſtis evadit animæ filii. Atque hanc ob cauſam filius tenetur honorare patrem. Et hæc anima in illo permanet uſque ad dies Meſſiæ.

§. 3. Sed in reſurrectione mortuorum vel in mundo venturo, quilibet redibit ad radicem ſuam veram.

§. 4. Hæc omnia autem eo caſu intelligenda ſunt, ſi inter filium & patrem diſtantia ſit minor quam quingentorum graduum. Si vero inter utrumque diſtantia 500 graduum ſit vel major; cuilibet radix eſt propria.

§. 5. Magiſter autem præclarus, ſi communicet Spiritum ſuum diſcipulo ſuo, tunc ambæ illorum pſychæ ſibi invicem adhærent. Juxta illud 1. Samuel. 18. verſ. 1. *Et adhæſit Pſyche Davidis Jonathani.* Atque tum in perpetuum in una manent ſocietate.

§. 6. Si vero filius quidam patris ſui fiat Magiſter, etiam ſi plus quam 500 gradibus diſtent, ambo tamen ſibi invicem adhærent ob utramque illam rationem.

Cap.

Digitized by Google

Cap. VII.

§. 1.

De imprægnatione hominum notanda ſunt & ſequentia. Primò Pſyche datur homini tempore nativitatis ejus: eidem vero, ſi bonorum operum fuerit ſtudioſus, conceditur Spiritus poſt annos 13. & dein unum. Et ſi ulterius juſtificata reperta fuerint opera ejus; porrò in ipſum ſubintrat mens anno vigeſimo. Si vero probè ſe non gerat, pſyche & Spiritus ejus permanent ſine mente. Imo quandoque non meretur niſi ſolam accipere pſychen; remanetque ſine Spiritu & mente. Spiritus autem atque Mens relinquuntur in loco quodam occulto, quem novit Sanctus ille, qui benedictus ſit: quoniam ibidem ſua parata ſingulis ſunt loca. Prius autem revolvenda eſt Pſyche tam diu, donec purificata fuerit in quantum opus habet. Quo facto nondum tamen aſſequi poteſt Spiritum, donec adhuc ſemel ſit revoluta poſt ultimatam reſtitutionem ſuam. Atqui ſic meretur Spiritum ſuum primævum accipere. Deinceps revolvenda eſt unà cum Spiritu ſuo, donec & hic plenariè reſtituatur. Quo facto aliâ iterum vice revolvendi ſunt poſt conſummationem ſuam: Atqui tunc adipiſcuntur mentem. Porrò multoties revolutionem ulteriorem ſubire coguntur, donec perficiantur omnes tres gradus. Atque dein nulla amplius revolutione opus habent.

§. 2. Poſtquam autem reſtituta eſt Pſyche, ita ut revolvatur cum Spiritu, ut nempe & hic ſuam accipiat perfectionem: tunc ſi Pſyche illa aliquod admiſerit peccatum vel corruptelam: hæc non dicitur corruptela pſyches, ita ut Pſyche ipſa propterea revolutione opus habere dicatur ulteriore: Sed vitium illud tribuitur Spiritui ſoli, donec plenè reſtitutus fuerit.

§. 3. Et ſic quoque ſi reſtituti jam gradus pſyches & Spiritus, & cum mente revoluti, pro iſtius purificatione peccent; idem vitium nonniſi menti tribuitur ſoli, ut dictum eſt de Spiritu.

§. 4. Quandoque autem accidit, ut uſque adeò purificetur Pſyche mundi factivi, ut nulla amplius revolutione opus habeat, ſed ſupra remaneat in loco ſuo in cœlo. Atque tum Spiritus in revolutionem demiſſus veſtitur Pſyche Proſelyti: Sicut dicitur in hiſtoria de Sene ſectione Miſchpatim; donec reſtituatur. Poſtea verò idem in revolutionem redit, ſed cum Pſyche ſua, ut nempe accipiant mentem; donec reſtituatur & mens. Aliquando etiam accidit, ut Spiritus ſolus veniat una cum mente, donec reſtituantur: atque deinde nulla amplius opus habent revolutione: ſed omnes tres junguntur ſuperius.

§. 5. Et quia Pſyche illa Proſelyti, vicem pſyches ſuſtinuit in hoc mundo, ita ut per illam vel pſyche vel Spiritus huc deſcenderint: hinc & eadem pſyche proſelytica elevari poteſt in gradus pſyches ſupradictæ, ita ut in illo mundo in vicinia habitent.

§. 6. Interdum quoque accidit, ut Pſyche eo uſque compleatur, & juſtificetur, ut proxima ſit gradui Spiritus: interim tamen Spiritum ſuum nondum acquirere poteſt:

eo quod non ſemper omnes tres vel duo etiam gradus jungi queant in una revolutione, niſi ſinguli gradus per ſe magnam aſſecuti ſint perfectionem. Primo enim perficienda eſt pſyche: quo facto non tamen revolvi in illam poteſt Spiritus, niſi pſyche ſingulari adventu revoluta fuerit poſt conſummationem ſuam, atque tunc meretur etiam Spiritum accipere.

§. 7. Quod ſi ita ſe habet: quid interim fit cum illa pſyche jam reſtituta, donec digna fiat accipere Spiritum! Nempe ſcias, quod pro ratione purificationis atque reſtitutionis ſuæ, Pſyche hæc in ſuo quoque ſtatu auxilium quoddam accipiat, ita ut ipſa vivente in corpus ejus veniat Pſyche quædam alia juſti cujusdam, qui jam abſolvit revolutiones ſuas, nec ulterius redire opus habet: atque hæc tum intrat in eam, atque hoc eſt myſterium illius imprægnationis: ut nempe pſyche illius juſti obeat locum Spiritus in illa pſyche.

§. 8. Hinc aliquando fieri poteſt, ut redeant pſychæ quædam è priſtinis, ne quidem Abrahamo Patre noſtro ſuper quo pax, excepto, vel Moſe Magiſtro noſtro ſuper quo pax, & ſimilibus, ſecundum proportionem nempe reſtitutionis & purificationis modo dictæ.

§. 9. Quandoque etiam per Myſterium imprægnationis in illam ſubintrat Spiritus quidem alicujus Juſti: prout nempe major vel minor fuerit pſyches iſtius puritas. Unde etiam fieri poteſt, ut & noſtro tempore pſyche quædam talis aſſequatur Spiritum è Spiritibus anteceſſorum, ne Patriarchis quidem exceptis, ut dictum ſupra. Quæ omnia tamen dependent ab operibus ejus. Dantur enim præcepta quædam, quorum obſervatione acquiritur pſyche: nec non alia, quibus acquiritur Spiritus.

§. 10. Interdum etiam embryo in ipsâ fit pſyche quædam alicujus juſti: Et ſi dignior evadat, eandem ingravidare quoque poteſt pſyche quædam alia juſti cujusdam excellentioris priore; quæ in ipſo locum mentis obtineat; cum pſyche juſti prioris ipſi tanquam Spiritus adſit.

§. 11. Interdum eousque purificatur, ut alium inſuper Spiritum juſti cujusdam majoris accipiat, qui revera Spiritûs locum occupat. Ita ut quis vel Abrahami Spiritum acquirere poſſit. Quare dixerunt Magiſtri noſtri p. m. quod in ſingulis generationibus aliqui ſint Abrahamo, Jizchako & Jacobo ſimiles. Sed Sapienti ſatis.

§. 12. Omnia autem ſequuntur gradus purificationis pſyches illius: qui eousque aſcendere poſſunt, ut quis & mentem juſtorum primævorum acquirere poſſit, imo ad ultimum uſque graduum complementum.

§. 13. Duplici autem modo hæc fiunt. Unus eſt per ingravidationem pſyches illius juſti. Et alter, ſi juſtus ille particeps ſit operis & præcepti à pſyche illa obſervati: unde eundem virum ita juvat, ut purificetur. Quo pertinet illud, quod dixerunt Magiſtri noſtri p.m. excellentiam juſtorum tantam eſſe, ut & poſt mortem ſuam generare queant liberos.

§. 14. Porro etiam, poſtquam revoluti ſunt gradus pſyches & ſpiritus, & ambo reſtitutionem adepti ſunt, idem iisdem accidit pro ratione juſtificationis ipſorum: ut

in

Digitized by Google

in illos intret eosque imprægnet pſyche juſti cujusdam, vel etiam ſpiritus atque mens; Ita ut in ipſis locum obtineat mentis. Quo in caſu etiam multa occurrunt ſpecialia, ut dictum eſt ſupra de Pſyche cum eſſet ſola.

§. 15. Eâdem ratione abſoluta revolutione omnium trium graduum ſimul, eosdem ingravidare poteſt pſyche vel ſpiritus vel mens quædam juſti ut opitulentur ei, ut dictum ſupra.

§. 16. Poſtquam autem perfectionem aſſecuti ſint omnes tres gradus ejus; tunc nulla amplius opus habet revolutione: ſed aſcendere poteſt juxta notionem juſti illius, qui eundem imprægnaverat: tunc enim in mundo illo ſimul conſiſtunt in uno gradu. Et hoc ipſum eſt, quod dicitur in Sohar ſect. Breſchith: Quod R. Schimeon filius Jochai in ſomnio viderit, ſe in illo mundo vicinum fore R. Hammenunæ ſeni ſuper quo pax.

§. 17. Id quoque ſciendum, quod juſtus ille, qui ibidem imprægnationem inſtituit, vicinus ſit præmio, & remotus à jactura: unde ſi homo iſte melior evadit per imprægnationem iſtam, particeps & ipſe fit illius præmii. Quare cum dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Juſtum accipere portionem ſuam, & portionem ſocii ſui: id profundo non caret myſteriô.

§. 18. Quod ſi vero deterior evadat vir ille; juſtus talis nullam hinc patitur jacturam: quoniam ipſe in melius eum dirigit, & non in deterius: unde de malitia ejus non participat, ſed potius diſcedit: ſimilisque eſt hoſpiti cuidam, qui pro lubitu alicubi vel manet, vel abit. Et hanc ob cauſam nullis quoque ſimul afficitur doloribus corporis illius. Si igitur opera ejus decenter ab ipſo fiant, ibidem manet, ut ejus quoque partem acquirat: nec abit ante diem mortis ejus.

§. 19. Porrò differentia quoque eſt inter leviratum & inter revolutionem. Quia in leviratu revolvi poſſunt ſimul tres animæ gradus, Pſyche nimirum, Spiritus & Mens. Sed in revolutione ſimplici non revolvitur niſi Pſyche per ſe; deinde Spiritus ſimul; & deinde Pſyche, Spiritus & Mens. Quandoque autem ſinguli gradus revolvuntur per ſe.

§. 20. Mihi autem Chajim ſecundum tenuitatem meam videtur in Sohar Tractatu de Sene illo diſertè dici: quod & in leviratu non accedant, niſi Pſyche & Spiritus tantum: quod ulteriori disquiſitione opus habet.

§. 21. E ſupradictis vero omnibus patet, quod impius non revolvatur, niſi tribus revolutionibus. Quod intelligitur de Pſyche, quæ revolvenda ſit primo ſola tribus vicibus. Et ſi toto hoc tempore nullatenus inceperit corrigi; tunc Pſyche illa penitus exſcinditur. Si vero corrigi inceperit; tunc redire poteſt, vel mille revolutionibus.

§. 22. De Spiritu & Mente autem nulla fit mentio exciſionis. Nam quia Pſyche è mundo Factivo eſt, ubi cortices; hinc in illa locum habet exciſio. Spiritus autem & Mens, quæ ſunt è mundo Formativo atque Creativo, neceſſario ad reſtitutionem perveniunt: quia nullum ibi robur corticum, nec aliter differunt invicem, niſi quod interdum citius reſtituantur, interdum poſt revolutiones plurimas.

§.23. In-

Digitized by Google

§. 23. Interdum quoque ipſa hominis Pſyche eò uſque elevari poteſt, ut ſit de mundo Emanativo; dum enim Pſyche dicitur de mundo Factivo; Spiritus de Formativo; Mens de Creativo &c. Idem eſt ac ſi diceretur, Pſychen de Regno; Spiritum de Pulchritudine, Mentem de Informatione; Vitalitatem à Sapientia provenire. Quandoque autem Pſyche, Spiritus & Mens de mundo Factivo ſunt: quandoque iidem gradus de mundo Formativo; quandoque de Creativo ſunt, quoniam in ſingulis partibus quatuor mundorum tres iſti ſunt gradus. Interdum etiam Pſyche eſt de mundo Factivo: & Spiritus atque Mens de Formativo. Quandoque Pſyche de Formativo; & Spiritus atque Mens de Creativo. Quandoque Pſyche de Creativo; & Spiritus atque Mens de Emanativo &c. quæ omnia ſecundum minutias ſuas nullo deſcribi poſſent calamo.

§. 24. Singuli enim mundi conſtant è decade numerationum, & ſingulæ decades ſuas iterum decades includunt, atque ſic in infinitum.

§. 25. Quod autem diximus, tres animæ gradus modo in Formatione, modo in Creatione, modo in Emanatione exiſtere; ſic non eſt intelligendum, quaſi non omnis Pſyche, ſit generis Factivi: notum enim, etiam gloriam cohabitantem veſtiri mundo Factivo: ſed ſenſus hic eſt, partem Factivam eò uſque clarificari, ut non amplius cenſeri queat de numero Factivorum, ſed fulgeat luce Formationis: unde tota dicitur Pſyche Formativa. Et ſic juxta omnes ſpecies. Et quamvis diximus, Pſychen, Spiritum atque Mentem dari de Emanatione; hoc tamen intelligendum ſaltem eſt, quatenus iſta inſerta eſt tribus mundis inferioribus: non vero quaſi gradus dicti ad ipſam ſummitatem aſcendant. Omnia tamen vocantur nomine Emanationis. Et ſic quoque in cæteris.

§. 26. Diximus etiam, hominem quandoque obſervare præceptum aliquod, cujus intuitu impraegnari mereatur à Pſyche cujuſdam juſti majoris: ubi porro eò uſque clarificari poſſit, ut Pſyche ejus æſtimetur in gradu juſti illius conſiſtere. Poſtmodum autem ita tenetur perficere Spiritum & Mentem ſuam, donec mereantur inſeri Pſychæ illi: atque tunc demum æqualis eſt gradui juſti illius; altiusque aſcendere poteſt, quam fuit radix animæ ejus, unde exciſa eſt ipſa.

Cap. VIII.

§. 1.

Dixit mihi Annunciator, quæ ſit ratio, quare Juſtus revolvatur uſque in mille generationes: cum impii tres tantum revolutiones ſuſtineant: nempe ſicut dictum eſt in Gemara de Eliſcha altero: quod non judicaverint ipſum judices, eò quod excoluerit ſtudium Legis &c. Quicunque enim eſt diſcipulus Sapientum, & præſertim anteriorum; intrare non poteſt in Gehennam; adeoque revolvendus eſt, ut reſtituatur. Impius autem in Gehennam detruditur.

§. 2. Nec

Digitized by Google

§. 2. Nec obſtat, quod melior videatur conditio impii, ut puniatur Gehenna, quam ſi redeundum ipſi eſſet mille vicibus. Videt enim Sanctus ille qui benedictus ſit, quod ſingulis revolutionibus impius plura commiſſurus ſit peccata, quam bona opera: hinc in revolutionem ipſum non dimittit, ſed peccata ejus expurgantur in Gehenna.

§. 3. Juſtus autem non tantum peccata ſua expurgat per revolutiones ſuas: ſed multas quoque & quaſi infinitas lucratur veſtes ab actibus illis juſtis, quos mille ſuis revolutionibus perpetravit.

Cap. IX.

§. 1.

De revolutionibus ſingularum animarum jam notum eſt, quod & in Sohar traditur ſect. Pekude fol. 258: Gloriam cohabitantem eò uſque exulare, donec pedes contingant pedes. Omnes autem animæ juſtorum cum illa exulant: ſicut dicitur ſub initium libri Tikkunim. Temporibus igitur primævis animæ tunc viventes ad illa pertinebant membra, eosque gradus, quibus illo tempore gloria cohabitans ad cortices applicabatur. Atque ſic factum eſt ſemper, donec tandem deveniatur ad pedes: ubi animæ jam viventes pertinent ad animarum genera ſub myſterio pedum comprehenſa. Animæ autem ſublimiorum membrorum cum puriores ſint, nunc in viam rectam dirigunt hominem, ut convertatur & pœnitentiam agat. Unde patet, quod in ſingulis animabus, plurimæ ſint partes diverſorum membrorum.

§. 2. In reſurrectione mortuorum autem quilibet recipiet animam ſuam, & partem ſuam ſecundum membrum atque tempus illud, ad quod pertinet, & in quo vixerat.

§. 3. Hodie autem manifeſtatum mihi eſt myſterium ingens: quod dum refero, initium faciam ab Adamo Protoplaſte, ut rectius intelligatur. Scito igitur, cum peccaret Adam Protoplaſtes, vel Kain & Hebel, omnes ſcintillas Mentis, Spiritusque & Pſyches ejus, paſſas eſſe vitium. Pſyche autem illa ad inſtar corporis habebat 248 membra; ita ut aliæ ſcintillæ eſſent in capite, & in oculis, atque ſic porro uſque ad pedes. Eademq; ratio & Spiritus fuit: nec non Mentis.

§. 4. Omnia autem hæc membra atque ſcintillæ immixtæ fuerunt corticibus. Et hoc ipſum eſt, quod in Tikkunim dicitur: quod exulante gloria cohabitante cum illa exilium paſſæ ſint animæ juſtorum, abierintque & circumferantur de loco in locum &c. Et quia animæ deſcenderunt in profundum corticum pro ratione ſcintillarum & membrorum, quo ſingulæ pertinerent: hinc dicitur, illas in exilio eſſe. Singulis autem generationibus prodeunt illæ ſcintillæ, & veniunt in mundum, ſecundum proportionem generationis (ad totum corpus relatæ). Ita ut interdum prodeant ſcintillæ capitis; interdum corporis; & ſimiliter.

§. 5. Sæpe autem homo etiam peccat in revolutione ſua, iterumque immergitur corticibus; ubi etiam ſcintillæ ab ipſo derivatæ in profundum corticum ſimul deſcendunt.

§. 6. Cum igitur revolvitur Pſyche quædam, fundamentum illius revolutionis tantum conſiſtit in illa portione & ſcintillâ, quæ huic corpori debetur: ceteræ autem ſcintillæ in illa ſunt ſub myſterio imprægnationis. Si igitur homo ille aliquod bonum opus fecerit, Pſychæ & ſcintillæ illæ aliæ de eodem etiam participant, quia adjuvant ſcintillam hanc, huic corpori debitam, quatenus cum illa ſunt in imprægnatione. Et ſi ille ſic ingravidans antea commiſit aliquod peccatum; jam pro illo dolores quoque & pœnas ſuſtinet in corpore iſto: prout dolores quoque ſuſtinuerat in corpore priore, unà cum ſupplicio mortis: ita ut poſt mortem ejus hoc modo expientur peccata ejus priora. Et ſi jam habuit bona opera alia peracta tempore primo; jamque ſuperaddatur portio etiam hæc, cujus particeps ſit ab obſervatione præceptorum impletorum in hoc corpore; hinc iſto modo perficitur.

§. 7. Atque hinc intelligi poteſt, qua ratione tandem finis ſit revolutionum. Hoc enim niſi foret, revolutiones animarum nunquam ceſſarent: quin potius quilibet in mundum veniens pejor fieret.

§. 8. Atque hic proceſſus obſervatur in omnibus revolutionibus (totius corporis Adamici) donec conſummentur ſcintillæ ad pedes uſque; atque tunc veniet Meſſias, ſicut dicitur ſect. Pekude.

§. 9. Si autem illa ipſa ſcintilla peccet, eidem corpori propria; Pſyche quædam alia imprægnans nil propterea patitur: quia auxilii ſaltem cauſa adeſt non ad peccandum, ſed ad benefaciendum: unde etiam particeps ſaltem ſit benefactorum.

§. 10. Unde patet, totam Pſychen quidem revolvi juxta ſingula membra ſua; interim tamen una ſaltem ſcintilla ejus pertinet ad hoc corpus, in quo tunc eſt; & ad illam ſcintillam tantùm promerita etiam pertinet pœna.

§. 11. Si vero quis revolvitur ob defectum præcepti alicujus; illi correctio eſt per dolores & ſimilia.

§. 12. Sed ſi quis revolvitur ob caſum improlitatis, reviviſcens in leviratu, illum revolvi oportet juxta omnia membra Pſyches in corpore hoc ſecundo, quod eſt corpus ejus radicale. Et ſi jam perficitur, tempore reſurrectionis non reſuſcitabitur in corpore primo; deque illo nihil participat, niſi Spiritum illum in uxore relictum, ut dictum eſt ſect. Miſchpatim.

§. 13. Adeoque differunt, qui mortuus eſt improles; & qui mortuus eſt ob ulla peccata alia, quæ in mundo ſunt.

§. 14. Idemque penitus accidit in gradibus Spiritus & Mentis.

§. 15. Alia quoque eſt differentia inter myſterium leviratus, & myſterium revolutionis. Quoniam enim diximus, illius corpus primum, qui mortuus eſt ſine liberis, reputari ac ſi non fuiſſet; hinc in revolutione, redeunte Pſyche, ſimul eadem vice venire poſſunt quoque Spiritus & Mens; quia jam quaſi ſtructura nova exiſtit: quamvis debita etiam ad id requirantur opera, ut quis dignus fiat, cum Pſyche accipere Spiritum & Mentem. Et huc pertinet illud Job. 34, v. 14. *Si applicuerit ſuper eum cor ſuum*

(ut

(ut ſuſcitet ſemen fratri ſuo) *tunc ſpiritum & mentem in ſe colligere poteſt* ad omnes portiunculas pſyches illius.

§. 16. In omnibus autem cæteris revolutionibus ſimul non poſſunt adduci, pſyche, ſpiritus & mens: ſed primo revolvitur Pſyche, donec purificetur: quo facto, moriendum eſt ipſi. Atque tunc revolvitur Spiritus, donec & hic expurgetur penitus: ſed pſyche tamen ſimul cum illo revolvitur per myſterium imprægnationis; partim ut illum perficiat; partim etiam ut particeps fiat bonorum ejus operum: Idemque accidit ipſi, quod ſupra dictum de pſyche; quod nempe ſecum habeat omnes ſcintillas ſuas.

§. 17. Eodem modo revolvitur poſtea Mens, donec clarificetur: Pſyche autem & Spiritus eandem ingravidant, ut dictum ſupra; donec perficiatur. Atque tunc ad nullum amplius obligatus eſt revolutionem homo ille; niſi ut ad juſtitiam dirigat multos per imprægnationem, non vero per revolutionem.

§. 18. Hîc tamen myſterium aliquod latet: Quod nempe homo certa etiam methodo efficere queat, ut unâ vice omnes tres revolutiones pſyches, ſpiritus & mentis ſuæ abſolvat; nec opus habeat ulterioribus. Revolutâ enim primo pſyche ſolâ, eâdemque ad ultimam plenitudinem purificatâ, Spiritus tamen nondum ad ipſam accedere poſſet, cum ipſa perfecta ſit; ille vero adhuc imperfectus. Hinc eadem perficere illum poteſt, ſi dormiturus commendet Spiritum ſuum & pſychen ſuam ſimul. Tunc pſyche ejus relinquitur ſuperius in myſterio fontis ſuperni & aquarum fœmininarum: Cumque expergiſcitur homo, in ipſum intrat Spiritus ſolus; cui id imputatur, ac ſi in corpus veniret vice prima. Atque tunc homo ille perficit portionem Spiritus illius. Et hûc pertinet illud Jeſaja 26. v. 9. *Pſyche mea deſiderat te nocte.* Id eſt, portio pſyches meæ adhærere deſiderat Domino, illo tempore, cum ego ſub noctem eandem tibi commendo in manus tuas; quod eſt myſterium aquarum fœmininarum requiſitarum ad copulam. Atque tunc ſequitur: *etiam Spiritus meus intra me manè quærit te.* Id eſt, cum evigilo, tunc Spiritus meus intra me eſt: quoniam tunc contingit revolutio Spiritus, ut dictum ſupra. Et literæ initiales vocum: בלילה אף רוחי referunt vocem באר, id eſt, fontem ſupernum. Conducit itaque cuivis deſideranti perfectionem pſyches ſuæ, ut verſiculum illum debita cum attentione pronuntiet: ſic enim dignus evadet parte Spiritus.

§. 19. Quod autem diximus de altero illo dicto: *In manus tuas commendo Spiritum meum*, Pſal. 31. v. 6. in illo ſaltem latet myſterium depoſiti animarum: quod nempe abeant & redeant. Iſte autem verſiculus Jeſch. 26. v. 9. ad perficiendum Spiritum confert. Quo facto pſyche vehiculum fit Spiritus, ita ut ſimul habitare queant, ac ſi id fieret in corpore novo.

§. 20. Idem porro quoque accidit in parte mentis: ut nempe exeat Spiritus & ingrediatur mens: & poſtquam hæc perfecta eſt pſyche cum Spiritu iſtius evadat vehiculum.

Digitized by Google

Cap. X.

§. 1.

Sciendum quoque, dari imprægnationem inter vivos hoc modo. Quia ſi homo quis obſervet præceptum aliquod, prout decet, in ipſum ut embryo ſubintrat pſyche juſti cujusdam demortui, prout nempe hic vel ille in vita ſua hoc vel illud præceptum obſerre fuerat ſolitus. Eâdem ratione fieri poteſt, ut juſtus quidam inter viventes faciat bonum aliquod opus familiarius juſto cuidam alii; tunc hic ingravidat illum viventibus ambobus. Et huc pertinet illud 1. Sam. 18, v. 1. *Et adhærebat pſyche Davidis Jebonathani.*

Cap. XI.

§. 1.

Si quis aſſecutus eſt pſychen, Spiritum atque mentem ſimul; ſed poſtmodum iterum peccavit, ut propterea cogatur revolvi; Is non poteſt recipere omnes hos tres gradus ſimul, niſi per methodum illam verborum: *Pſyche mea deſiderat te nocte.* Jeſch. 26, v. 9.

§. 2. Sed qui primo nudam ſaltem habuit pſychen; in eaque vitium admiſit, ut cogatur revolvi; Is una eademque revolutione pſychen, Spiritum & mentem recipere quidem poteſt: Sed ſi pſychen prima vice non perfecit, & propterea revolvendus eſt in corpore ſecundo; tunc corpus hoc ſecundum, in quo facta eſt reſtitutio iſta ſui, hæres fit corporis prioris, & ab illo tollit pſychen, Spiritum & mentem ejus: & corpori priori nihil remanet, niſi portio quædam illius ſcintillæ, quæ in ipſo reſtituta eſt, quam tempore futuro merebitur accipere, ita ut illa ſcintilla pſyches ejus dividatur in duas partes: Sed de Spiritu & mente corpus primum nil omnino participat, ſed omnia pertinent ad ſecundum; quoniam nihil horum commeruit: Quod ſi vero habuiſſet illos gradus, ſed eosdem vitiaſſet; tunc revolvendi ſunt revolutione duplicata: Id eſt, adjunguntur ſcintillæ pſyches corporis ſecundi: & deinde redeunt ad primum. Unde corpus prius aliquid habet, quod non habet ſecundum: & ſecundum aliquid habet, quo caret primum.

§. 3. Et hoc fit eodem modo, ſicut dicitur in Tract. de Sene illo, circa Materiam de Leviratu; & de corpore talis hominis primo, atque de ea parte, quam reliquit in ſtructura mulieris ſuæ.

§. 4. Et hoc etiam innuitur ſectione Chajc Sarah fol. 131: ubi dicitur: quod illa corpora, quæ proſperata non fuerunt, (id eſt, liberis caruerunt) ſint quaſi non fuiſſent. Id eſt, non fiant participia, niſi illius tantum ſcintillæ pſyches ſeparatæ: quare idem eſt, ac ſi non fuiſſent: quoniam fundamentum deliciarum futurarum tribuetur illi corpori, in quo fuit Spiritus.

Cap.

Digitized by Google

Cap. XII.

§. 1.

SCito Meſſiam non venturum, donec plenè prodierint omnes animæ, quæ in corpore (Adami Belialis.)

§. 2. Notum etiam, in generationibus hisce neminem dari, qui dignus ſit accipere ſpiritum & mentem: quas tamen omnibus modis etiam reſtitui oportet. Id autem intelligi poterit ex loco illo Tractatus de Sene, ubi dicitur: Animas ſibi aſſumere Pſychen Proſelytorum. Quod ita ſe habet; Mentem nempe talem, quæ habitare non poteſt in Pſyche propria, ſibi quærere Pſychen Proſelyti, ut per illam perfici queat. Atque hoc modo reſtituta, tandem futuro tempore cum Pſyche propria jungi poteſt.

§. 3. Scito etiam fieri poſſe, ut Pſyche quædam, vel Spiritus aut Mens aliqua eo uſque poſſit aſcendere, ut colligat ſcintillas Pſyches, vel Spiritus, vel Mentis ſuæ exiſtentes infra ipſam in profundo corticum, ita ut hæ per illas reſtituantur.

§. 4. Et huc pertinet exemplum decem occiſorum à Romanis; qui per necem ſuam meruerunt, ut colligere & in ſtatum meliorem elevare potuerint omnes ſcintillas ſibi ſubordinatas, è quo commodius poſſint reſtitui.

§. 5. Quamvis & alia ſubſit ratio inſignis, de decem iſtis martyribus. Quoniam enim videbat Sanctus ille, qui benedictus ſit! quod ab illorum tempore nullæ amplius futuræ ſint Animæ, quæ inſervire queant loco aquarum Fœmininarum: (quoniam ob peccata noſtra in majorem ſemper ducimur egeſtatem, ut nulla nobis ſuperſit facultas, reſtituendi animas noſtras, easdemque elevandi ſub myſterio aquarum fœmininarum.) Hinc illos occidi oportuit, ut iſtarum loco uſui ſint, ita ut per eos reſtitutio fiat ſcintillarum ipſis ſubordinatarum. Notum enim, quod illi fuerint univerſitas totius Jiſraëlis. Illi quippe fuerunt decem tribus, & decem filii Joſeph, ſicut notum eſt noſtratibus.

Cap. XIII.

§. 1.

SCito, quod Adam Protoplaſtes habuerit Pſychen, Spiritum & Mentem è mundo Factivo, Formativo & Creativo: & præterea Pſychen, Spiritum & Mentem è mundo Emanationis, nimirum è Regno, Pulchritudine, & Informatione: qui tres gradus vocantur ſplendor ſupernus. Illo autem tempore cum peccabat, nondum natus erat Kain; ſicut notum eſt è libro Sohar. Atque tunc ab ipſo tollebantur gradus illi Pſyches, Spiritus & Mentis mundi Emanativi. Unde poſtmodum Chanoch accipiebat gradum Mentis, de Splendore ſuperno Emanativo: ex quo ipſe fiebat Angelus Metatron. Elias autem bonæ memoriæ accipiebat myſterium Spiritus Emanativi: unde & ipſe merebatur fieri Angelus, ita ut non moreretur. Pſychen autem Emanativam accipiebant Kain & Hebel, ut eandem aliquatenus reſtituerent, ab illa corruptione, qua bono immixtum fuerat malum.

Digitized by Google

§. 2. Mens igitur vocatur Princeps mundi, eò quod derivata eſſet ab Emanatione ipſa; & dominium habeat in omnes mundos cæteros.

§. 3. Et quia in Sohar tract. Toſiphtah ſect. Noach traditur: quod cuilibet juſto duo ſint Spiritus; unus inferius, & alter ſuperius: unde duplex illa appellatio: Abraham, Abraham &c. Hinc nullum tibi exurget dubium: quis illo tempore, cum Chanoch eſſet in terris, fuerit Dominus mundi ſuperius in mundo Metatronis.

§. 4. Atque hinc quoque intelliges dictum illud Gen. 2. v. 17: quia *qua die ex ea comederis, moriendo morieris.* Revera enim mortuus eſt Adam eadem die, quia ab ipſo tollebantur tres illæ partes mundi Emanativi: quo mortis genere nullum dari poteſt majus.

§. 5. Eadem autem pars Mentis deinceps derivata eſt in Joſephum juſtum: unde pulchritudo Adami Protoplaſtæ, quam iſte habuerat à Splendore hoc ſuperno, ſpectanda poſtmodum erat in Joſepho. Nimirum hic mentem illam aſſequebatur eadem nocte, qua finiebatur ſervitus ejus, & ipſe extollendus erat in ſtatum Reginm. Unde dictum illud Gemaræ: Eum ſeptuaginta linguas didiciſſe eadem nocte; quod nimirum acciperet Mentem Metatronis præfecti ſeptuaginta populorum & linguarum, quas omnes callet. Et huc pertinet illud Pſal. 81. v. 6. *Teſtimonium in Joſeph poſuit.* Quem locum conferas cum loco Job. 16. v. 19. *In cœlis teſtis meus.* Ubi per teſtem intelligitur Metatron, ita ut per teſtimonium illud in Joſepho poſitum Metatron intelligatur, quoniam עֵׄדִי teſtis meus, & חֲׄנוֹךְ eundem referunt numerum; Et hæc portio tradita eſt Joſepho. Cum autem ſequitur Job. 16. v. 19. *Et teſtis meus in excelſis*; ibi intelligitur Elias, ut notum eſt. (Hîc conferre aliquis poſſet locum Apoc. 11. v. 3.)

§. 6. Et quia Mens illa nondum ſubjecta fuerat morti, cum moreretur Adamus; eò quod ablata eſſet ab eo ante mortem ejus: & poſtea etiam puniebatur Joſephus, eò quod ad invidiam commoveret fratres ſuos per ſomnia ſua: hinc tandem eadem Mens revolvebatur in R. Jiſchmaële filio Eliſchah ſacerdote magno, ut ſufferret pœnam mortis realiter. Quare & hic pulcherrimæ erat formæ ad inſtar Joſephi. Unde Metatron in libro ſuo, qui dicitur Capitula palatiorum, eundem ſemper vocat, gloriam ſplendoris ſui.

§. 7. Elias autem ſuam portionem Spiritus accipere non merebatur, niſi per factum illud in Sittim Num. 25. v. 7: *Et tunc accipiebat eum.* Hinc de illo nunquam niſi iſtius Spiritus ſaltem fit mentio. Atque tunc dabatur ipſi *fœdus pacis* loc. cit. v. 13. Qui eſt Spiritus iſte Emanativus: unde vocatur Pax, quia myſterium Spiritus ibidem in pulchritudine nempe & fundamento conſiſtit; qui gradus ambo vocantur Pax. Confer Jeſch. 57. v. 19: *Pacem, pacem longinquo & propinquo.*

§. 8. Pſyche autem Emanativa tandem tradita eſt Kaino & Hebeli. Portio autem Kaini revoluta eſt per omnes revolutiones jam notas, per Kenan & Mahalaleel: uſque ad Nadab & Abihu.

§. 9. Sic igitur Patriarchæ radicem quidem animarum ſuarum etiam habebant ab

Digitized by Google

ab Emanatione: ſed tantum à benignitate, ſeveritate, & pulchritudine: ſicut & Moſes Magiſter noſter ſuper quo pax, deſcendebat è Cognitione. Sed Adam Protoplaſtes ortum habebat à Sapientia & largitione intellectus, nec non pulchritudine & Regno omnibus ſimul ſumtis.

Cap. XIV.

§. 1.

De animabus novis: item ſi quis ſcire velit, quænam ſit radix animæ ejus, & à quo procedat initio, notanda ſunt ſequentia. Scito ab initio omnem creationem (animarum), etiam ab Emanatione provenientium, factam eſſe per myſterium junctorum tergorum. Deinceps autem tempore Creationis Adami in hodiernum uſque diem Deus animas illas novas producit (de quibus dictum eſt ſupra), per myſterium junctarum facierum. Poſtquam enim junctis tergis factæ eſſent, cum exilio gloriæ cohabitantis deſcenderunt in cortices. Si quis autem Juſtus perfectiſſima attentione meditetur; ille animam (talem) novam educere poteſt, (è corticibus,) ita ut ſurſum redeat atque emergat. Juxta illud Thren. 3. v. 23. *Nova ſingulis matutinis &c.* Tunc enim innovatur talis anima, atque illinc deſcendit per myſterium junctarum facierum: ipſiſque imputatur, quaſi nunc primitus crearentur. Et tales animæ non adeò pronæ ſunt ad peccandum, ſicut cæteræ animæ trium mundorum inferiorum, quæ nimirum ſunt Pſychæ, Spiritus atque Mentes.

§. 2. Futuro autem tempore poſt reſurrectionem mortuorum animæ adhuc aliæ novæ advenient, ex ipſo Emanationis myſterio ortæ, quæ adhuc erunt ſublimiores & præſtantiores, quam animæ Emanativæ Adamo Protoplaſto datæ, ſub nomine Splendoris illius ſuperni.

§. 3. Et huc pertinet illud, quod in Sohar dicitur Sect. Pekude: Quod ab illa die, qua vaſtatum eſt templum, nullæ animæ ingreſſæ ſint palatium Amoris. Ubi tales animæ intelliguntur.

§. 4. Sed animæ, quæ è tribus mundis inferioribus deſcendunt, hoc tempore prodire poſſunt. Omnes autem cæteræ animæ ortum habent ab anima Adami, quem cum Sanctus ille, qui benedictus ſit, primo creaſſet Androgynon, i. e. duas Perſonas tergis junctas; deinde ſerra quaſi diſſecuit, ut averſas ejus facies ad ſe invicem converteret. Unde patet, radicem omnium animarum ab illo deſcendere.

§. 5. Scito autem, quod Adam conſtiterit è 248 membris cum infinito pilorum numero, variiſque illorum ſpeciebus. Ab iſtis omnibus certæ quædam animarum ſpecies provenerunt, quæ ſunt animarum radices. Quare ſcire quilibet merito deberet & agnoſcere, quomodo omnes illæ animarum radices ſpeciatim ſecundũ membra animæ Adami diſpertitæ fuerint; & quomodo vocetur illa radix animarum, unde proveniat ipſe; & ſic per omnia membra.

§. 6. Porrò etiam notum eſt, quod maxima pars animarum deſcenderit à Kain & Hebele, quæ deinceps ulterius ſubdiviſæ fuerunt.

§. 7. Ut

Digitized by Google

§. 7. Ut autem exemplo rem declaremus: Si Hebel repræſentaſſet caput animarum; tunc diceretur radix omnium animarum, quæ eſſent in membro capitis. Atque ſic ſi Abraham eſt myſterium brachii dextri: dicendum eſt, quod omnium illarum ſcintillarum atque animarum, quæ ad brachium hoc pertinent, vera radix ſit Abraham. Et ſic porrò per omnia 248. membra. Multa autem hic ubivis occurrunt ſingularia, quæ antequam aſſumamus, dicendum prius eſt de Converſione, ſeu pœnitentia.

Cap. XV.

§. 1.

Scito, has eſſe converſionis ſpecies; ſi quis Pſychen habet de mundo Factivo; ille dum peccat, mundum Factivum ſeparat à Formativo: illum igitur eò uſque redire oportet, atque converti, donec reducat iterumque ſociet mundum Factivum cum Formativo per myſterium partium Pſyches ſuæ.

§. 2. Ita ſi quis habet Spiritum de mundo Formativo, ille eatenus reſtituendus eſt, ut iterum elevet atque reducat mundum Formativum ad Creativum.

§. 3. Atque ſic etiam qui Mentem habet de Creatione, eandem reunire tenetur cum Emanatione. Et hæ tres ſpecies pertinent ad tres mundos inferiores.

§. 4. Porrò adhuc aliæ dantur ſpecies ſublimiores, quæ ſunt quinque. Primo ut reducatur regnum Emanativum in locum ſuum ſub fundamento. Secundo, ut idem regnum reducatur in Victoriam, Gloriam & Fundamentum, illumque locum, unde effluxit. Tertio illud ipſum reducere uſque ad Benignitatem, Severitatem & Pulchritudinem. Quarto, idem porro deducere uſque ad tria cerebra Microproſopi. Et quinto idem tandem uſque ad Patrem & Matrem reducere. Quare converſio dicitur gradus octavus (quoniam octo graduum promotionem continet.)

§. 5. Porrò ſciendum, quod quæ eſt ratio animæ hominis; eadem quoque ſit ratio corruptelæ ejus. Exempligratia: ſi quis habeat Pſychen de Emanatione, is eidem loco etiam corruptelam infert. Et ſic juxta omnes ſpecies.

§. 6. Eſt tamen hîc differentia quædam, v.g. ponatur aliquis, ut A. & ſimul alius, qui ortum habeat de radice animæ hujus, qui ante illum vixerit, ut B: ſi hic B. in prioribus ſuis revolutionibus habuit Pſychen & Spiritum, & vitium admiſit in Spiritu ſuo; iſtum revolvi oportet in homine illo A; quamvis in illo A. nonniſi Pſyche ſit. Si igitur & ille A peccet, tunc illius corruptela eouſque aſcendit, ac ſi haberet Spiritum: & converſio ejus ſic inſtitui debet, ac ſi in ſe habuiſſet Pſychen & Spiritum, & corrupiſſet ambos gradus. Atque ſic deinceps. Unde ſciendum eſt, in qua quis revolutione ſit, & cujus radicis, ut ritè fiat reſtitutio, ſicut dictum eſt alibi. Quamvis enim in ordine Revolutionum anima alicujus vigeſima ſit vel trigeſima à quodam, & primus illorum habuiſſet Pſychen, Spiritum & Mentem de mundis inferioribus, Factivo, Formativo & Creativo, inque iis vitium paſſus ſit: tunc omnes, qui ipſum ſequuntur, tenentur

Digitized by Google

nentur reſtitui, ac ſi quilibet corruptus eſſet uſque in Creationem, quoniam etiam Pſyche accipit lumen de mundo Creativo ipſo per Mentem.

§. 7. Si vero ultimus iſte Pſychen haberet ſolam; decem autem priores tantum habuiſſent Spiritum; & ultimus atque decimus tantum accepiſſet mentem, & quoad hanc corruptus eſſet, tunc novem revoluti priores reſtituendi tantum ſunt ſecundum gradum Spiritus; Qui autem porro ſequuntur, ab eo, qui Mentem habuit, & ulterius, reſtituere tenentur corruptelam ſuam ſub myſterio Mentis. Et ſic porrò circa alia ſpecialiora.

§. 8. Unde patet, quod homo interdum peccet lapſu quodam leviſſimo, & tamen propterea puniatur, ac ſi atrociſſime deliquiſſet. Et huc pertinet illud Jeſa. 40. v. 2. *Nam ſuſcepit de manu Domini duplicia in omnibus peccatis ſuis*; quod probè notandum eſt.

Cap. XVI.

§. 1.

HÆc una eſt de quadringentis illis quæſtionibus, quas propoſuerunt Doëg & Achitophel, de turri volante in aëre: Sciendum enim, omnes maſculos revolvendos eſſe conſtanter. Et huc pertinet illud Eccleſiaſtæ 1. v. 4. *Generatio vadit, & generatio venit, & terra in ſeculum ſtat.* Unde patet, mulieres non revolvi; hæ enim tantum veniunt per myſterium imprægnationis cum ſcintillis animarum novarum. Quare plures ſunt mulieres: prout etiam plura ſunt judicia rigoroſa, quam miſericordiæ & benignitates.

Cap. XVII.

§. 1.

QUandoque autem vir cum revolvitur mutatur in fœminam. Et ſi id fiat, mulier illa generare non poteſt, donec eandem ingravidet anima Fœminina. Sed hæc omnia latius vide ſupra cap. 13.

Cap. XVIII.

§. 1.

POſtquam homo accepit Pſychen & Spiritum, & in poſteriore deliquit, ut propterea revolvendus ſit: quomodo Spiritus habitare poterit in Pſyche ſua; quoniam hæc jam reſtituta eſt? nimirum inſeritur Pſychæ Proſelyti. Idem quoque accidit Menti, ſi Pſyche ſit reſtituta; tunc accipit Spiritum juſti cujusdam, qui ipſi fuerit ſimilis juxta opera ſua: Et iſte eidem inſervit ad inſtar Spiritus. Et ſic in reſtitutione proceditur, uſque ad Mentem.

Digitized by Google

§. 2. Unde Gemara dicit; Majores eſſe juſtos in morte ſua &c. Poſt mortem enim & exceſſum ab hoc mundo, talis cum juſto illo abit, & per illum accipit influxum.

§. 3. Quod ſi vero vitium admiſerit Spiritus ejus, tunc in revolutionem venit cum Pſyche ſua, ut reſtituatur; quæ dicit Hoſ. 2. v. 7. *Vadam & revertar ad virum meum priorem*. Idemque etiam in Mente accidit.

Cap. XIX.

§. 1.

SCito, quandoque fieri, ut ſi iraſcatur homo, ab ipſo tollatur Pſyche ejus; ipſique illius loco detur Pſyche alia. Et hoc eſt myſterium illud, de juſto quodam, qui per totam vitam ſuam probus fuit; & tandem malus fit: vel contra.

§. 2. Et ſic etiam, ſi morbum quendam magnum ſuſtinuerit, aut verbi gratiâ epilepſia laboret, tunc mutatur anima ejus, abitque in alium.

§. 3. Et hoc caſu fieri poteſt, ut cuidam deſtinata ſit in uxorem vera conſors ejus; quæ tamen deinde caſu mutato ducitur ab illo alio, quod notandum.

Cap. XX.

§. 1.

ALia ratio, quare mulieres non revolvantur, hæc eſt: Quia viri, propterea quod ſtudium legis exercent, non abeunt in Gehennam: Hinc obligati ſunt revolutiones pati. Mulieres autem puniuntur Gehenna, nec opus habent revolutionibus.

Cap. XXI.

§. 1.

DE radicibus animarum notanda ſunt hæc: Notum eſt, quod pſyche ſit de mundo factivo, & Spiritus de formativo, & mens de creativo. Item quod in emanativo pſyche ſit è gradu regni; Spiritus è Microproſopo; & mens è largitione intellectus, & vitalitas è ſapientia.

§. 2. Nulla igitur eſt radix, quæ non particeps ſit omnium iſtarum ſpecierum. Radicum ergo natura dividitur in quinq; genera, quæ ſunt Macroproſopus, Pater & Mater, & Microproſopus atque uxor ejus.

§. 3. Circa mundi igitur initium, eodem modo ſe habebat ſplendor ſupernus Adami Protoplaſtæ, ubi Chanoch accipiebat myſterium Macroproſopi & Adam, patrem: Et Eva, Matrem: Et Cain regnum: Et Hebel Microproſopum. Ubi meritò quidem Hebel præcedere debuiſſet Cainum: Sed quia Adam peccabat, & bono immiſcebatur malum: Hinc Cain prodibat prior præter ordinem.

§.4. Omnes

Digitized by Google

§. 4. Omnes ergo homines radicantur in iſtis quinque radicibus mundi emanativi. In cæteris autem mundis etiam quidem occurrunt quinque hæ radices: Sed iſtæ annexæ tantum ſunt illis emanativis, & ſub illis comprehenduntur.

§. 5. Quælibet autem è quinque his radicibus ſubdividitur in decem: Unde oriuntur quinquaginta radices. Atque ſic porro proceditur per multos gradus, ut latius dicetur.

§. 6. Porro ſciendum etiam, quamlibet radicem in ſe continere perſonam integram, juxta omnia membra ſua. Unde quælibet radix diſtribuitur in 248. membra & 365. vaſa ſeu venas. Atque ita ſe res habet in omnibus radicibus tam pſyches quam Spiritus & mentis: Quæ ideo ſunt 613 ſcintillæ, & hæ omnes ſunt diſcipuli Sapientum.

§. 7. Poſtmodum autem ſcintillæ dantur plurimæ aliæ de plebejorum genere: ad inſtar arboris, quæ producit fructus, circa quos quam plurima ſunt ligna, & folia.

§. 8. Fieri ergo poteſt, ut aliquando uno in loco, unoque tempore & in una generatione inveniantur quinque vel decem ſcintillæ de radice una ſimul: Quia accidere poteſt, ut dum advenit ſcintilla quædam oculi unius, etiam adveniat ſcintilla oculi alterius. Vel ſi adveniat articulus digiti unius, ut adveniant omnes articuli primores omnium digitorum. Et ſic quoque in vaſis vicinioribus.

§. 9. Unde mirum non eſt, quod Rami Bar Chama & R. Dimah Neharduus, & Abbaja, fuerint coævi.

§. 10. Quandoque etiam ob aliam rationem idem evenit. Nam quia exulante gloria cohabitante, omnes animæ juſtorum inter cortices exulant: Hinc illo tempore cum juſtus aliquis multa præcepta obſervat, vel multa bona opera facit, ad illam radicem pertinentia, hoc ipſo fieri poteſt, ut elevet & adducat ſcintillam unam, vel duas vel tres (eodem pertinentes) è corticibus. Et quamvis non ſint ſcintillæ æquales, vel vicinæ ſibi invicem in perſona radicis illius animæ; nihil tamen refert; omnia enim ſequuntur naturam præcepti à juſto hoc obſervati, juxta proportionem animæ illius.

Cap. XXII.

§. 1.

Scito etiam, dari radices animarum, quæ nunquam prodeunt è corticibus; donec advenerit Meſſias.

§. 2. Et omnes animæ radicis Chur Filii Mirjam Prophetiſſæ, non potuerunt educere mulieres ſuas è corticibus: Sed omnes ſunt in manu Igrath filiæ Machalath: & in manu Naëma, Matris dæmonum. Oblitus autem ſum, in qua revera detineantur.

§. 3. Prout etiam dubito, annon & Aharon ducere non potuerit veram conſortem ſuam: Quia propinquus admodum erat radici huic, ſicut alibi dicetur.

Digitized by Google

Cap. XXIII.

§. 1.

Quidam homines revolvuntur propter aliquod peccatum. Alii propter defectum alicujus præcepti. Alii revolvuntur, ut reſtituant & in viam dirigant alios.

§. 2. Qui primi ſunt generis, proni ſunt ad peccandum. Qui ſecundi generis ſunt, remotiores ſunt à peccando. Sed genus tertium nullo modo peccat.

§. 3. Interdum quis revolvitur, ut accipiat veram conſortem ſuam. Interdum autem ſi valdè probus eſt, uxorem ſuam cum ipſo adducunt: licet ipſa non opus haberet ut revolvatur.

§. 4. Quamvis & alia ſit ratio, quare interdum mulierem ſimul oporteat revolvi, utut illa non ſit vera conſors iſtius. Nam ſæpè deſtinatur ei ſecundum opera ejus, quoniam inter omnes mulieres nulla reperitur, quæ magis ipſi ſit ſimilis ſicut hæc, quare revolvitur cum illo.

Cap. XXIV.

§. 1.

De variis revolutionum ſpeciebus notanda ſunt & hæc. Supra jam diximus, quod adhuc reſiduæ fuerint animæ quædam, quæ non fuerint in Adamo protoplaſte; & iſtæ vocantur animæ omnino novæ. Omnes autem animæ in Adamo protoplaſte contentæ, generali nomine dici poſſunt veteres, quamvis non uniformiter.

§. 2. Cum enim peccaret Adam protoplaſtes, multa membra ab ipſo delabebantur: Prout jam ſupra explicuimus. Omnes ergo ſcintillæ illæ, quæ deciderant in profundum corticum, vocantur omnino veteres: ita ut adventus eorum habeatur pro revolutione prima: & ſi talis anima iterum redeat in mundum, revoluta dicatur bis, & ſic porro.

§. 3. Illæ vero quæ manſerunt in Adamo ipſo, ad quas nimirum pertinet myſticum illud; quod nempe diminuta fuerit ſtatura ejus in centum uſque cubitos, ab illis deſcenderunt Cain & Hebel.

§. 4. Et quia Cain & Hebel non delapſi erant, ſed manſerant in Adamo protoplaſte; hinc major eſt illorum gradus, poſtquam reſtituti fuerint, quam cæterarum radicum. Quando igitur in mundum veniunt, id non imputatur ipſis pro revolutione prima, ſed idem ſit, ac ſi adhuc in Adamo permanſiſſent. Si ergo ſcintilla quædam talis in mundum venit, illa vocatur anima quadantenus nova: Quoniam nondum per ſe diviſæ fuerunt in ſcintillas. Si vero poſt primum hunc adventum primamque mortem iterum redeant; tunc revolutæ dicuntur prima vice.

§. 5. Differentia igitur, quæ inter iſtas verſatur, hæc eſt: quod qui animam habet reverâ novam, primâ ſtatim vice aſſequi poſſit omnes animæ gradus, uſque ad Mentis mentem de Emanatione: nimirum ſecundum opera ſua, idque facillimè. Si autem peccet

Digitized by Google

cet illa vice: tunc ab illo tempore vocatur revoluta, nec accipere poteſt Spiritum, niſi poſt annos tredecim & diem unum: Nec mentem, niſi poſt annos viginti. Atque ſic pergit, donec accipiat Pſychen, Spiritum & mentem de mundo emanationis, ſecundum opera ſua.

§. 6. Si quæ autem ſpectat ad alterum genus Kaini & Hebelis, illa naturæ eſt mediæ, & vocatur aliquatenus nova. Ratio eſt, quia dum adhuc eſſent in univerſitate Adami, tunc adventus illarum in mundum nondum fiebat in gratiam cujusvis in ſpecie. Sed illæ, quæ delapſæ erant ab Adamo, jam ſeparatæ erant, & in partes ſciſſæ per peccatum, atque hinc vocantur veteres.

§. 7. Si igitur in mundum veniat anima quædam de génere Caini & Hebelis; illa etiam prima vice aſſequi poteſt Pſychen, Spiritum & mentem, & prætera pſychen de Emanatione, ſed non ulterius. Ratio, ut jam ſupra diximus, hæc eſt: quod ab Adamo cum peccaret, tolleretur ſplendor ſupernus: ita ut de partibus hujus ſplendoris mundi Emanativi in illo non maneret, niſi pſyche Emanativa tantum. Unde ſcintillæ tales Cainiticæ & Hebelicæ prima vice ſtatim eouſque expurgari queant, ut accipiant pſychen de emanatione, quam nimirum antea jam habuerant: ſed non ultra.

§. 8. Et hoc ipſo quidem prærogativam quandam habent præ anima nova: quod gradus hos omnes accipere poſſunt uno quaſi momento. Unde dicit R. Schimeon Jochaides ſectione Miſchpatim fol. 94. col. 2: Si probior fit; datur ipſi mens ejus, &c. quod autem dicitur in Tractatu de Sene fol. 98; rem nempe ab annis dependere: intelligendum de anima penitus nova.

§. 9. Alio tamen caſu defectum habent, præ animabus planè novis. Quoniam qui novam planè animam habet, accipere poteſt omnes partes ſuas, Pſychen, Spiritum, mentem, &c. ſubſequenter ſecundum gradus annorum, & quidem in corpore uno: ita ut pſyche poſſit fieri habitaculum Spiritus, & Spiritus habitaculum mentis. Sed qui deſcendunt à Caino & Hebele, illi non poſſunt accipere Spiritum, reſtituta pſyche ſua, niſi tempore nocturno per imprægnationem, ſicut dicit Propheta: *Pſyche mea deſiderat te nocte.* Quoniam pſyche, poſtquam reſtituta eſt, exit ab eo ſomni tempore abitque viam ſuam. Matutino autem tempore intrat in ipſum Spiritus; cum ſcilicet Pſyche jam reſtituta eſt ſecumque adducit pſychen proſelyti pro habitaculo ſuo: donec & Spiritus reſtituatur. Quo facto pſyche redit, & ille habitat in ea, amboque uniuntur. Sique ulterius juſtus eſſe pergit, Pſyche hæc & Spiritus ab ipſo emigrant: deſcenditque Mens, ut perficiatur & reſtituatur: atque ſic coaduniuntur omnes tres gradus. Ante reſtitutionem autem neutiquam in revolutionem venire poſſunt gradus ulteriores: cum ne id quidem fieri queat, quod evenit, niſi labore multo, magnisque meditationibus: juxta illud Jobi: *Si applicuerit animum, Spiritus & Mens ejus accedere poſſunt* &c. Interdum enim fit, ut perfecta ſit Pſyche ejus, & ipſe meditari neſciat, qua ratione adducere queat Spiritum ſuum ſomni tempore, ut dictum ſupra; atque tunc moritur; & hoc modo Spiritus in alio corpore accedit pro reſtitutione ſua. Qua impetrata cum ipſo iterum unitur Pſyche. Atque ſic idem quoque fit cum Mente, ſi ignoret meditandi

 metho-

Digitized by Google

methodum. Unde fit, ut multi revera juſti moriantur tamen, quando eouſque perfecerunt Pſychen ſuam, nec tamen meditari ſciunt. Et huc pertinet illud Hiob. 4. v. 21. *Morientur, & non in Sapientia.*

§. 10. Tertium autem animarum genus, quæ vocantur veteres, nonniſi unum ſaltem gradum reſtituere poſſunt una vice. Nempe, ſi quis accedat, pro reſtitutione Pſyches ſuæ, illi, hâc impetratâ, moriendum eſt: & deinde Spiritus ejus advenit in corpore alio, qui adeptus perfectionem, etiam moritur: atque ſic etiam Mens. Si vero hunc vel illum gradum non perfecerit, revolvendus eſt multoties, donec conſummetur v.g. Pſyche. Atque tunc Spiritus mediante Pſyche illa venit in corpus aliud. Idemque & cum mente fit, ut dictum ſupra.

§. 11. Si vero ex illis ſit, qui Pſychen, Spiritum & Mentem perfecerunt, & admiſſo peccato iterum veniunt in revolutionem; tunc eodem modo cum ipſo proceditur, ut nunc dictum eſt.

§. 12. Qui vero accedunt pro reſtituendis aliis, multa ſimul aſſequi poſſunt, ad ipſam uſque mentem Emanativam, vel gradus ſimiles. Et hæc eſt ratio, quare filius R. Hammenuna Senis, & alii pueri tam admirandâ præditi fuerint Sapientiâ, quia ſcilicet ſimul in illis fuerunt Pſyche, Spiritus & Mens, prout jam fuerant alia vice.

§. 13. Dubito tamen, an etiam illorum, qui ad implendum defectum præcepti cujusdam adveniunt, non vero propter peccatum aliquod, par ſit ratio.

§. 14. Ut autem ad genus hoc tertium redeamus, de quibus diximus, quod venire non poſſint ſimul in corpus unum; De iſtis notandum eſt, quod poſſibilitas tamen detur, quomodo id fieri queat: nempe per meditationem ſub prolapſu in faciem factam: ita ut tunc prodeat Spiritus talis hominis è profundo corticum, per myſterium aquarum fœmininarum, qui eductus hac ratione, in mundum venire poteſt in corpore alius cujusdam hominis, ſub illud momentum nati: vel idem etiam fieri poteſt in ipſo ejusdem filio, ſi is mereatur.

§. 15. Secundum autem genus animarum Kaini & Hebelis accedere non poteſt per alios; ſed per ſeipſos ſolummodo: unde Spiritus ejus exire non poteſt (è corticibus), niſi poſt impletam reſtitutionem Pſyches ſuæ.

§. 16. Et quamvis in tertio hoc genere id evenire queat, quod modo narravimus, talis tamen homo in magno verſatur præcipitii periculo: Si enim ille, qui Spiritum ejus accepit, prior perfecerit hunc Spiritum, (quam alter ille Pſychen ſuam;) tunc in reſurrectione mortuorum Spiritus & Pſyche intrant in corpus hoc ſecundum, in quo reſtitutus fuerat Spiritus.

§. 17. Quod ſi vero reſtitutionem citius abſolvat, individuum illud, in quo Pſyche eſt, videor mihi audiviſſe ambos hos gradus intrare in corpus, in quo reſtituta fuit Pſyche.

§. 18. Adhuc alia tamen eſt differentia: quod nempe & ille, qui Spiritum perficit, in magno ſit periculo: ſi enim prior ille Pſychicus juſtus ſit admodum, in ſe attrahere poteſt, quicquid bonum eſt in hoc Spiritu, ut veniat in illum: hic vero remaneat

Digitized by Google

maneat totus malus. Et huc pertinet illud Pſ. 7, v. 10, *Conſummetur quæſo malum impiorum, & perficiatur juſtus.*

§. 19. Quamvis & alia ſit hujus dicti explicatio, non multum tamen diverſa. Sæpe enim homo Pſychen ſuam non accipit integram, ſed plurima pars bona eſt, & pars aliquota minima mixta eſt malo: cum in alio pars minima boni hujus, & pars maxima mali hujus exiſtat. Atque tunc idem quoque evenire ſolet, quod diximus, & de iſtis loquitur textus allegatus. Interdum autem dimidiam partem uterque habet tam boni, quam mali, ubi ille attractum exercet, qui prior abſolvit perfectionem: ſi enim hic prior aliquid in ſe reſtituit, tunc hoc ipſo alteri illi prævalet; & abſtrahere hoc modo alteri poteſt omne bonum, ut ille ex adverſo malum ſolum retineat.

§. 20. Sed hæc omnia intelligenda tantum ſunt de Pſyche & Spiritu. Mens enim nunquam in mundum venit, donec reſtituti fuerint gradus Pſyches & Spiritus: hominesque illi mortui ſint, qui acceperant Pſychen & Spiritum: nam tunc demum in mundum prodit Mens.

§. 21. Exhinc tamen intelligi etiam poteſt, quod dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Achabum nempe Regem in æquilibrio fuiſſe: unde etiam Deus qui benedictus ſit! eundem à facie ſua rejicere noluerit, ſed expectaverit converſionem ejus: unde etiam Elias bonæ memoriæ tantopere ipſum ſit inſecutus, ut eundem converteret. Et quamvis reperiamus, quod ſæpius Idololatra fuerit: in æquilibrio tamen fuiſſe dicitur, quia Pſyche ejus pro dimidia parte bona, & pro dimidia mala eſſet: unde idololatria illa provenerit à prædominante in ipſo malo. Quo ipſo reſponderi poteſt ad objectionem illam; quomodo Achab dici potuerit in æquilibrio fuiſſe, cum potius fuerit perfectè impius. Æquilibrium nempe illud intelligendum ſaltem de natura Pſyches ejus.

§. 22. Hoc ipſum tamen etiam David Rex ſuper quo pax! metuebat, dum inquit Pſal. 3. v. 3. *Multi dicunt Pſychæ meæ: Non eſt ſalus ei.* Davidi ſcilicet; cum potius dicere debuiſſent: Non eſt ſalus ipſi Pſychæ. Caſus autem talis erat, quod dicerent: Pſychen ejus revolutam eſſe, nec tamen mereri accipere Spiritum: hinc fieri poſſe, ut homo quidam alius, qui Spiritum ejus acciperet, prius evaderet dignus, ut nempe & Pſychen ejus ad ſe attraheret: quia David peccaſſet. Hinc futurum non eſſe, ut corpus Davidis reſurgeret in Reſurrectione mortuorum; eò quod Pſyche ejus abitura ſit in illud corpus, quod accepiſſet Spiritum. Hinc textus dicit: *Nulla eſt ſalus* לו maſculino genere, ut corpus intelligatur: & non dicitur fœminino genere de Pſyche, ſicut prius dixerat: *Multi dicunt Pſychæ meæ.* Mens enim eorum fuit, alium quendam accepturum Davidis Pſychen: unde nulla eſſet ſalus לו i. e. corpori Davidis. Unde omnino metu non planè carere potuit. Verum enim verò Pſyche Davidis magna erat admodum: deſcenderat enim in cortices ex parte illorum Fœminina, quod notandum.

§. 23. De

Digitized by Google

§. 23. De R. Scheſcheth cœco; de quo dicitur, quod gaviſus ſit, cum in Lege ſtuderet, dicens: Gaudeas Pſyche mea, tibi ſtudui, tibi legi. Quæritur, quid hoc ſibi velit? & quare potius ſibi hoc fecerit, quam alii? Sciendum autem, ſi homo quidam non perfecerit ſeipſum in Revolutione prima; quod illum omnino redire oporteat ſecunda revolutione, ut reſtituatur. Duo ergo exhinc oriuntur corpora, ita ut neſciatur, utrum ex his rectificetur, & utrum ex his futurum ſit dignum præmio iſtius ſtudii in lege.

§. 24. Si quis ergo in Revolutione prima eouſque in lege ſtuduerit, ut parum ſaltem ipſi reſtitet reſtituendum: tum ſane, quicquid exercetur & ſtudetur in revolutione ſecunda, id omne fit in ſupplementum Pſyches tantum, quæ exhinc in reſurrectione mortuorum prodibit in corpore ſuo primo fundamentali: cum hoc ſecundum tantum commodatum ſit ipſi. Præmium autem Pſychæ ſaltem debetur, non vero corpori.

§. 25. R. Scheſcheth autem in priore jam revolutione vir quidam magnus extiterat, & revolutus tantum erat ob cauſam exiguam; unde mœrore afficiebatur multô, reſpectu corporis ſui, quod fruſtra defatigaretur, cum iſtud non eſſet corpus ſuum fundamentale, quippe in quo tantum adeſſet ut hoſpes. Hinc dicebat ad Pſychen ſuam: Tu gaudeas, tibi enim legi, tibi ſtudui. Id eſt, in tuum ſaltem commodum, & non in emolumentum corporis hujus: quia nunc redibo in corpus primum.

§. 26. Notum enim eſt, quod ipſe eſſet revolutio Doctoris Baba Ben Buta, qui dicebatur Pius: unde de ipſo dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod ſingulis diebus obtulerit ſacrificium reatus dubioſi, quodque Herodes ipſi effoderit oculos: unde poſtmodum etiam in revolutione ſecunda R. Scheſcheth carus erat, (quo etiam pertinet, quod nomen ששת per Athbaſch efficiat בבא.)

Cap. XXV.

§. 1.

De illo, quod dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, quod Sapiens quidam interrogaverit alium; Cui præcepto Pater ejus potiſſimum incubuiſſet? Cui hic reſponderit: præcepto peniculamenti. Alius autem caſu ſimili de Phylacteriis &c. reſponſum dederit: notanda ſunt ſequentia: quod nempe animam novam obſervare oporteat omnia 613. præcepta. Sed qui revolutus eſt, & inter veteres pertinet, opus tantum habet præcepto illo, quod ipſi adhuc defuerat. Unde intelligitur, quomodo Sapientes primævi ſibi propoſuerint certas quasdam virtutes; unus nimirum hanc, alius vero aliam.

Cap.

Cap. XXVI.

§. 1.

De revolutione mulierum notanda ſunt ſequentia. Sæpe vir mutatur in fœminam propter peccatum aliquod, quale v. gr. eſt admiſſio maſculi vel ſimilia. Talis autem mulier, in qua eſt anima maſculina, multis opus habet meritis, ut imprægnari queat. Myſterium quoque imprægnationis ejus aliunde non procedit, niſi eandem ingravidet anima quædam Fœminina, à qua producere poſſit aquas Fœmininas: atque tunc idonea fit ad conceptionem. Cùm autem hæc mulier parit, anima illa eandem imprægnans, quippe quæ non niſi ut embryo in ipſam acceſſerat, poſt partum in eo ſtatu in ipſa non manet, ſed ſubintrat in infantem, atque hinc naſcitur filia. Unde nulla mulier, cujus radix eſt ab anima viri, parere poteſt filium, ſed filiam tantum: & illa filia eadem ipſa mulier eſt, quæ antea ingravidaverat matrem illam.

2. Interim tamen quandoque per magna merita anima illa fœminina matrem talem ingravidans non intrat in ipſum partum: ſed anima alia Maſculina: quo caſu tamen admirandis opus eſt bonorum operum ſtudiis.

3. Et ſi talis mulier iterum velit concipere; id fieri non poteſt, niſi in ipſam redeat mulier illa prima, quæ ipſam imprægnet altera vice. Unde ſi partus primus filia fuit, neceſſe eſt, ut illa moriatur, quò redire queat imprægnando in Matrem. Si verò primum pepererit maſculum, non opus eſt, ut hic moriatur, ſed illa ſaltem mulier, quæ primitus eam imprægnaverat, atque deinde ſeceſſerat, jam iterum redire tenetur. Id quod ita fieri poteſt novem vicibus. Sed magna ad id opus eſt juſtitia ac pietate.

4. Fieri etiam poteſt, ut anima hæc imprægnans ſecunda alia quædam ſit: & non prior illa. Sed & ad hoc magnis opus eſt meritis.

5. Nulla etiam in mundo unquam fit imprægnatio vel embryonatus, niſi tales animæ magnam inter ſe habeant affinitatem, unde difficile admodum eſt, reperire embryonatum cum omnibus huc requiſitis conditionibus ſaltem ſui cauſa: præterquam quod hic requiratur ſingularis cognatio vel ſimilitudo, & ſimilia: quam ſingulis vicibus recurrere oportet.

6. Sciendum quoque, omnes revolutos vel maximam illorum partem primum revolvi in jumentis atque feris: unde tales liberi protervi ſunt atque imperfecti: niſi fortè jam confirmati ſint, quos advocet Dominus.

Cap. XXVII.

1.

Rabh Hammenuna Senex revolutio erat Moſis Magiſtri noſtri, ſuper quo pax! Hinc R. Schimeon Ben Jochai dicebat: Si ſtulti illi Babylonii ſcirent, excellentiam Rabh Hammenunæ ſenis, &c.

2. Sic quoque intellexi à Magiſtro meo, quod R. Schimeon Jochaides ſimilis

 fuerit

Digitized by Google

fuerit Moyſi: non quidem juxta ſplendorem illum ſupernum, quem Moſes habuerat primâ vice: ſed juxta naturam animæ, quam habebat tempore tabularum ſecundarum. Unde in Tractatu Idra dicitur: Teſtis ſum ego, quod tempore ſecundo, cum Moſes aſcenderet in montem, diminutus fuerit mille partibus: quæ denotantur per א parvum, quod extat initio Levitici.

Cap. XXVIII.

1. מֹשֶׁה Moſcheh & הִלֵּל Hillel duo ſunt nomina è nomine ſeptuaginta duarum literarum, nim. מֹהשׁ : ללה : quæ vicina ſunt ſibi invicem. Ambo autem humiles admodum erant & modeſti: (quibus eadem fuit vitæ longitudo, eò quod una ſaltem eſſet Revolutio, ſed à radice fundamenti.) Unde ſecundum dicta Magiſtri noſtri b. m. cùm Moſes in cœlum aſcendiſſet, accepturus legem, Deumque offendiſſet, coronas nectentem literis: ipſe verò conticuiſſet: à Deo autem interrogatus, an moris non eſſet ſalutare aliquem, & ipſe reſpondiſſet: Moris non eſſe, ut ſervus ſalutet Dominum. Dominus (autem porrò) replicaſſet: Saltem הָיָה לְךָ לְעָזְרֵנִי debuiſſes me juvare. Literæ initiales horum verborum efficiunt nomen הִלֵּל. Videtur autem mihi eos provenire à radice fundamenti.

2. Et ſic etiam R. Eliezer, qui prodierat è lumbis ejus, ſicut dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ. Item Magiſter noſter Sanctus (id eſt, R. Jehudah,) nec non R. Schimeon Ben Jochai b.m. Eodemque modo Magiſter meus b. m. qui omnes ſunt myſterium fundamentorum Patris vel Microproſopi, vel Jacobi, prout alibi jam expoſitum eſt.

3. Et primo quidem R. Schimeon Ben Jochai inferiorem ſatis habebat locum: poſtmodum autem aſcenderat usque in gradum Moſis, ſed ſplendoris tantum temporis ſecundi, non autem primi: quia tunc excellentia Moſis magna erat poſtmodum; quæ tamen ab ipſo tollebatur propter Jiſraëlitas, juxta illud Deut. 3. v. 26. וַיִּתְעַבֵּר *Et excanduit Dominus mihi propter vos.* Quæ vox embryonatum etiam denotat, quod nempe diminutus fuerit usque in ſtatum embryonatus minorennitatis.

4. Sic etiam R. Jochanan filius Zachæi, & R. Akiba duo erant brachia, dextrum & ſiniſtrum Moſis, tranſlati imprægnatione in Kainum. Unde ambo vivebant 120. annis, juxta illud Gen. 6. v. 3. בְּשַׁגַּם *Eo quod etiam caro eſt, & erunt dies ejus centum & viginti anni.* Ubi vox illa בְּשַׁגַּם eundem habet numerum, ac nomen מֹשֶׁה. Hinc etiam volebat Moſes, ut Lex daretur per R. Akibam. Et ſic Moſes occiderat Og Regem Baſchan: in quo fuerat ſcintilla R. Schimeon Ben Nathaneël: quoniam literæ initiales iſtius nominis referunt nomen Baſan. Hinc Moſes timebat Ogum; quia ſcintilla hæc ſancta in ipſo erat; quæ deinde dabatur in manus R. Jochanan filii Zachæi, ut fieret diſcipulus ejus. Mihique videtur, quoniam Moſes timeret peccatum, quod propterea Dominus illi dixerit: Ne timeas eum.

CAP.

Cap. XXIX.

I.

DE deſponſationis annulo, quem ſponſus dat ſponſæ ſuæ, ſciendum; quod per deſponſationem circa mulierem illam oriatur lux quædam ambiens de natura Spiritus Sponſi. Deinde autem matrimonio inito primo concubitu ſponſæ inſeritur Spiritus quidam internus, de myſterio nominis 52, ſicut notum eſt. Et hoc eſt lumen illud internum, quod pertinet ad myſterium Spiritus illius, quem ipſi dederat tempore deſponſationis: qui propterea fit lux ambiens pro ſpiritu hoc interno. Niſi enim dediſſet eidem annulum deſponſatorium; etiam dare non poſſit eidem ſpiritum hunc internum.

2. Hinc etiam intelligi poteſt, quod ab illa hora, qua Ben Aſſai ſibi deſponſaverat filiam R. Akibæ, ſtatim in ipſam inſeruerit Spiritum illum internum, qui ſemper in ipſa manſerit. Quam ob cauſam inter Ben Aſſai, & inter R. Akibam ſemper manſit affinitas.

Cap. XXX.

I.

CUm homo congreditur cum uxore ſua, fieri poteſt, ut ambo habeant meditationes ſuper præcepto: vel contra. Velut altera pars meditetur meditationes bonas; & altera malas. Jam igitur de virtute Patris filio datur myſterium lucis ambientis: & de virtute matris lux eidem datur interna.

2. Si igitur mulier bona meditetur, eodemque modo & vir; filius ille juſtus evadit perfectus, quoad lucem internam, & quoad lucem ambientem. Si verò contrarium fiat: contrarium evenit.

3. Si verò pater bene meditetur; & mater malè: lux ejus ambiens erit bona; interna autem mala. Ubi tamen temporis tractu lux ambiens internam vincit, ita ut & ipſa fiat bona. Si vero contrarium accidat malum ambiens vincit internum bonum; ita ut impius fiat patris inſtar: quoniam ambiens ſemper in ſe continet internum, idemque convertit quocumque voluerit.

4. Si itaque videris hominem qui celer eſt, aquilæ inſtar, curritque ad modum capreæ, i. e. agilis eſt atque promptus in omnibus operibus ſuis, inque labore ſuo expeditus; magnam hanc virtutem eidem inſeruit vis patris ſui. Si verò ignavus ſit atq; lentus; prævaluit in eodem vis matris interna. Omnia enim à parentum meditationibus dependent, quæcunque in filio reperiuntur. Si enim pater illo tempore bonis meditationibus occupatus fuit, filius promptus erit in opere ſuo, opere nimirum cœleſti; evadetque homo excellens. Si vero meditatus fuerit veritates mundanas: filius erit deditus ſimilibus vanitatibus, promptusque in iis.

5. Et huc pertinet myſticum illud exemplum Aſahelis, qui celer erat pedibus ſuis in extremum usque gradum: unde ſicut dicunt Magiſtri noſtri b. m. per ſummita-

Digitized by Google

tes ariſtarum decurrere potuit, iisdem non confractis. Eo quod maxima pars vel omnia in ipſum derivata fuerant, quæcunq; meditatus fuerat pater ejus, ita ut nihil participaverit de virtute matris. Unde magna admodum in ipſo fuit lux ambiens ad extremitatem usque. Omnis enim vis celeritatis deſcendit à luce ambiente, quæ hominem dirigit & commovet ad celeritatem.

6. Hinc pueri inveniuntur qui à locis ſuis vix abscedunt: & ex adverſo alii qui quieſcere non poſſunt vel unico momento: quæ omnia ab iis fiunt quæ diximus.

Cap. XXXI.

§. 1.

ALibi jam explicuimus, quod quinque dentur naturæ; Macroproſopus ſcilicet Paterq; & Mater, & Microproſopus atque uxor ejus. Quibus correſpondent quinq; animæ ſpecies, quæ ſunt Pſyche, ſpiritus, mens, vitalitas & ſingularitas: ubi Pſyche refertur ad regnum; ſpiritus ad pulchritudinem; Mens ad informationem; vitalitas ad ſapientiam; quia ibidem vita eſt, ut notum, & ſingularitas ad coronam, quæ magis eſt ſingularis atque unica quam omnes numerationes, quoniam nulla eidem tribuitur uxor.

Cap. XXXII.

Porta Angelorum.

§. 1.

DE Elia dictoque illo Magiſtrorum noſtrorum b. m. quod Michaël uno, & Elias quatuor (actibus ſeu motibus totum pervolet mundum), notanda ſunt ſequentia. Antequam peccaret Adam protoplaſtes, in ipſo erant Pſyche, Spiritus & mens, de mundo Factivo, Formativo & Creativo: Nec non Pſyche, Spiritus & mens de Regno Microproſopo, & Matre intelligendi Mundi Emanationis: & ipſe continebat omnes animas, paucis exceptis, quæ in ipſo non continebantur; quæque ſunt Myſterium animarum novarum. Cùm autem peccaret; jam notum eſt quid de eo dicant Magiſtri noſtri b. m. idem nempe eidem accidiſſe, quod Jephtæ, à quo decidebant membra ſua omni loco: Unde dicitur Jud. 12. v. 7. *Et ſepultus eſt in civitatibus Gilead*, & non in civitate una. Senſus autem hic eſt, quòd omnes illæ ſpecies animarum, quas antehac in ſe continebat, antequam peccaret, ab ipſo ſublatæ fuerint atque delapſæ ſint; deciderintque in profundum corticum, una huc & altera illuc.

2. Atque tunc quidem etiam ab ipſo tollebantur Pſyche, Spiritus & Mens Mundi Emanativi, quibus erat nomen ſplendoris ſuperni in Adamo. Et Chanoch debitam quidem ſibi portionem aſſumebat de Pſyche, ſpiritu & mente mundi factivi, formativi & creativi: ſed præterea etiam ſpeciem mentis emanativæ Adami protoplaſtæ.

3. Sed ſpecies Pſyches emanativæ manebat in Adamo protoplaſte ſuper ipſo obvolitans, nec ab illo tollebatur. Cùm autem generaret Kainum & Hebelem, hi iſtam pſychen

Digitized by Google

pſychen in ſe ſuſcipiebant cum omnibus reliquis portionibus ad ſe pertinentibus de ſpeciebus creationis, formationis & factionis.

4. In iſta autem pſyche datur lux ambiens & interna: Nadab igitur & Abihu, deſcendentes è radice Caini accipiebant myſterium lucis ambientis pſyches hujus emanativæ. Elias autem bonæ memoriæ, qui erat Pinchas, deinde accipiebat lucem illam internam, ut dictum eſt alibi.

5. De Pinchaſo autem dicitur: *Et Eleaſar filius Aaron uxorem ducebat de filiabus Putiel, &c. iſta ſunt capita*, &c. ubi ſenſus hic eſt: quod Pinchas deſcenderit à duabus ſcintillis: nempe à radice Joſephi, qui vicit (Hebr: פטפט) pravam ſuam concupiſcentiam: & à radice Jethronis, qui ſaginaverat (Hebr. פטם) vitulos pro idololatria. Quod mirum tibi non videatur: quoniam Joſeph denotat myſterium fundamenti, ubi omnes animæ, tam benignitatum quam ſeveritatum commiſcentur atque concurrunt: unde ſæpè mixtura quædam datur animarum, ita ut & hic anima quædam aliena admiſceri potuerit radici Joſephi: Præſertim quod portio Jethronis, etiam eſſet de pſyche emanativa. Unde Pinchas ex utroque hoc genere conſtabat.

6. Deinde autem cùm morerentur Nadab & Abihu propter peccatum illud; tunc ambo immiſcebantur Pinchaſo, ratione illius portionis, quam habebat à Jethrone qui erat Kain.

7. Sciendum autem, quòd anima ad nativitatem veniens quamvis commixta ſit è plurimis ſcintillis, (prout iſta Pinchaſi deſcendens è filiabus Putiel, id eſt, è duabus guttis, quia vox פוטיל includit ſenſum guttarum טיפין) opus non habeat alio quodam, qui eaſdem uniat. Sed ſi animæ quædam veniant poſt nativitatem; ſicut animæ Nadab & Abihu, quæ deinde veniebant in Pinchaſum; illæ opus habent anima quadam alia è ſupernis deſcendente, quæ ipſas ſimul uniat: & hanc animam non oportet eſſe revolutam, ſed adventu primo in mundum venientem.

8. Hæc ergo anima hoc loco vocabatur Elias Thisbites ex Habitatoribus Gilead eratque de radice Gad. Hæc ergo de novo accedebat, ut uniret animas Nadab & Abihu cum Pinchaſo.

9. Porro autem ad uniendum etiam novam hanc animam cum illis veteribus, accedit anima adhuc alia nova; quæ tunc erat de radice Benjamin: ſicut dicebat Elias b. m. ad ſapientes: de poſteris Rachelis ego deſcendo. Unde hoc loco quatuor exiſtunt animæ: Primo Pinchas ipſe; Secundo Nadab & Abihu: Tertio Elias Thisbites; & quarto Elias de tribu Benjamin. Sicut in libro Chronicorum iſtius fit mentio, cùm dicitur: 1. Paral. 8, 27. Et Elia & Sichri filii Jerocham.

10. Hoc ergo eſt Myſterium illud, quod Magiſtri noſtri dixerunt: Elias quatuor & Michaël duo, &c. & quamvis quatuor illæ animæ adhuc plures alias in ſe contineant; Sicut Pinchaſus in ſe habebat duas guttas; & Nadab quoque atque Abihu duo erant: attamen compoſitas illas pro una tantum habent. Pinchas enim quamvis conſtaret è duabus guttis, unum tamen ſaltem erat individuum: Et Nadab & Abihu duæ erant medietates corporis.

Digitized by Google

11. De caſu autem Jephtæ Gileatidæ jam notum eſt, quod dixerint Magiſtri noſtri bonæ memoriæ utrumque tunc peccaſſe, Pinchaſum nempe & Jephtam. Jiphtach enim dicebat: Veniat ad me Pinchas; quoniam ego ſum Rex atque judex, & liberum me pronunciet à voto meo. Elias autem qui erat Pinchas dicebat: Cui cor dolet accedat ad medicum. Atque ſic ambo peccarunt, ut viam ſuam iverit filia Jiphtach. Jiphtach autem gravius punitus eſt, quia gravius etiam peccaverat, quoniam eundem tangebat negotium: quare ab eo delapſa ſunt membra ejus, ut dictum ſupra. A Pinchaſo autem ablatus eſt Spiritus Sanctus, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ ad locum illum: 1. Chron. 9. v. 20. *Antea cum ipſo erat Dominus.* Unde apparet, quod poſtmodum Dominus cum ipſo non fuerit. Atque tunc ab ipſo tollebantur Nadab & Abihu: Et ſaltem in ipſo manebat gutta Joſephi; guttâ nimirum Jethronis ab ipſo ſublatâ. Quod propterea fiebat, quia fundamentum peccati hos potiſſimum tangebat. Nam Nadab & Abihu in eo prædominabantur: Et ſic etiam duo illi Eliæ Gadites & Benjaminites in eo dominabantur pariter. Gutta autem Joſephi remotior erat à peccato quam gutta Jethronis, quæ erat gutta Caini, qui in Jethrone ſaginaverat vitulos idololatricos, magnusque erat Pontifex, unde ab ipſius parte peccatum potiſſimum denominatur.

12. Cùm igitur hæc gutta Jethronis è Pinchaſo tolleretur, tunc generabatur Chiel de domo Eli, 1. Reg. 16. v. 34. & ille in hoc revolvebatur. Nam litera חיאל & אליהו ſi ח mutetur in ה eædem ſunt. Porro etiam literæ האלי ſunt literæ אליהו quare dicitur. *Chiel domus Eli*; Quaſi ſenſus ſit, illum Hielem fuiſſe domum ſive habitaculum Eliæ: Quia Elias primo habitaverat in corpore Pinchaſi, qui erat gutta Jethronis (& poſtea factus eſt Chiel.) Individuum ergo illud radicaliter erat de natura Pinchaſi; & in eo non prædominabatur Elias; ſed illud tantum vocatur diverſorium Eliæ.

13. Dicunt autem Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, Hielem fuiſſe virum inſignem; ſed peccatum prius cum voto Jephtæ commiſſum, eidem cauſabatur peccatum aliud. Nam in peccato de filia Jephtæ cauſa erat votum aliquod: atque ſic etiam in peccato Hielis votum aliquod & anathema occurrebat, quod nimirum Joſua juraverat de non reædificanda Jericho.

14. Dicit autem Scriptura, Jud. 1. v. 16. *Et filii Cain aſcenderunt de civitate palmarum*, quæ eſt Jericho. Unde patet, quod urbs hæc quaſi appropriata fuerit radici Caini; quare eandem reædificabat Chiel, qui erat de radice Kaini.

15. Deinde autem dicitur Elias Thisbites: quo denotatur anima illa de tribu Gad. Quia Nadab & Abihu nondum erant reſtituti: Et Pinchaſus ipſe etiam peccaverat: Elias autem de tribu Benjamin tantum acceſſerat ad uniendum illum cum animabus novis. Unde patet iſtum hoc loco jam fuiſſe fundamentalem; nec amplius vocatum Pinchaſi nomine, ſed nomine illius animæ quæ erat de tribu Gad; quæque in Legatione

Digitized by Google

tione Domini pergebat donec reſtituerentur Nadab & Abihu, cùm prociderent in facies ſuas, & dicerent: *Dominus eſt Deus.* Tunc enim remittebatur peccatum Nadabi & Abihu, quod intuiti eſſent gloriam cohabitantem: quodque extirpaſſent plantas, & vitiaſſent gloriam divinam. Quare bis dicunt: *Tetragrammaton eſt Deus*, ut reſtituerentur ambo, Nadab ſcilicet & Abihu. Atque tunc ablati ſunt ab eo Nadab & Abihu, ſeque ſepararunt, cum Pinchas (id eſt, Elias) fugeret in ſpeluncam. Cùm autem è mundo diſcederet & in cœlum abiret, uterque dabatur Eliſchæ, prout ille dicit: *Sit, quæſo (Heb.* נָא*) duplicitas illa ſpiritus tui ſuper me.* Ubi literæ initiales voculæ נָא deſignant, Nadab & Abihu. Literæ autem initiales harum vocum נָא פִּי שְׁנַיִם efficiunt נפ״ש: quia iſti erant portio pſyches emanativæ Adami protoplaſtæ.

16. Elias ergo Thisbites, qui erat de tribu Gad, aſcendit in cœlum, ibique relictus eſt, nec amplius deſcendit: reſidua igitur fuit portio Eliæ Benjaminitæ: qui revolutus eſt in illum, de quo ſcribitur 1. Paralipp. 8. v. 27. *Et Elias & Sichri Filii Jerocham.* Et deinde unitus eſt cum illo Elia Thisbite ſuperno. Et hic eſt Elias ille de tribu Benjamin, qui aſcendit & deſcendit, & loquitur cum ſapientibus, & edit miracula. Unde intelligi poteſt illud, quod ipſe dixit: ſe de poſteris Rachelis deſcendere: quoniam illi neſciebant, quænam pars de ſupradictis ipſe eſſet.

17. Hic igitur unitus fuerat cum illa gutta Jethronis, quæ data fuerat Hieli, ibique mortua, quam deinde ad ſe aſſumſit Elias. Altera autem gutta Joſephi, de qua dictum ſupra ab Elia data eſt Jonæ filio Amithai: qui aliquando futurus eſt Meſſias filius Joſeph, de tribu Ephraim. Unde etiam dicit in Gemara Elias: Iſte puer, quem ego reſuſcitavi, eſt Meſſias filius Joſeph. Unde etiam in Sohar dicitur: Jonam de partibus Eliæ deſcendere. Id ipſum autem, quod porro remanſit Eliæ vero, fuit Elias ille de tribu Benjamin.

Cap. XXXIII.

§. 1.

De quæſtione illa: quoniam tam Angeli, quàm Animæ humanæ omnes factæ ſint de copula quadam ſuperna; quare nihilominus Angeli remanſerunt ſpirituales & incorporei: homines autem fieri oporteat corporeos, & quæ iſtorum ſit cauſa? notanda ſunt ſequentia. Duæ ſunt ſpecies, ut ſupra jam dictum eſt, copulæ ſupernæ: una Spiritualis & incorporea; & alia corpore facta. Copula autem Spiritualis eſt oſculi; quæ ſicut alibi diximus, copula ſaltem eſt halitus Spiritualis prodeuntis ab ore è tribus numerationibus ſupremis.

2. Copula autem inferior, quæ congreſsûs vice eſt, magis eſt corporea, in qua vera gutta ſpecialis prodit.

3. Jam

Digitized by Google

3. Jam quoque manifeſtavi radicem totius hujus ſcientiæ: quod nempe omnia dependeant à myſterio ſeptem illorum Regum: quorum pars omnium excellentiſſima ſelecta eſt pro mundo Emanativo: vilior autem paululum, ſelecta eſt pro Creativo, & quod adhuc diminutius, ſelectum fuit pro formativo: & quod adhuc inferius, ceſſit mundo Factivo: omnium autem viliſſimum vocatur ſcoria auri purgati, quod nullam penitus habeat utilitatem: & hæc vocatur corticum nomine: quoniam nihil amplius inde ſecerni potuit; ſed omnia ſunt judicia omnium rigoroſiſſima, ita ut ipſa huc pertineant putamina.

4. Neceſſe tamen eſt, ut ſcintillæ adhuc quædam minimæ in illis deliteſcant, quæ ſunt myſterium undecim aromatum ſuffitus. Quæ tandem in futuro tempore adhuc ſecernentur, ubi tandem dicetur: *Abſorpta eſt mors in æternum.*

5. Quod autem jam diximus de quatuor mundis; id penitus quoque occurrit in ſingulis. Exordiemur autem à mundo Emanativo: in quo, quod omnium fuit excellentiſſimum, ſelectum eſt pro ſene illo decrepito: quod ſubſequens pro Macroproſopo &c. & quod ultimmum pro Microproſopo & uxore ejus. Idemque omnino factum eſt in mundis quoque cæteris, Creativo, Formativo, & Factivo. Idem quoque omnino factum eſt in decem Numerationibus cujuslibet Perſonæ in ſpecie; quibus tamen diutius non immorabimur.

6. Sciendum quoque illo tempore, cum ſecerneretur Senex decrepitus, de mundo Creativo, nihil adhuc ſelectum fuiſſe vel ſecretum penitus: prout nec de ipſo mundo Emanativo. Summa huc redit, quod omnes quatuor mundi ſint ſelectiones iſtæ è ſeptem Regibus: & hæc eſt radix totius hujus Scientiæ.

7. Non licet autem nobis ſermonem inſtituere de illa copula, quæ fuit ante patrem & matrem: quoniam de Macroproſopo dicitur Jeſai. 51. v. 2. *Quia unum vocavi eum*; non additô ſociô quodam ſecundô. Mulier ergo prima, quæ occurrit in tota univerſitate, eſt mater. Unde in Patre & Matre incipimus mentionem facere copulæ.

8. Poſtquam autem plenè ſecreti erant Pater & Mater, neceſſe fuit, ut copularentur; ad producendam naturam Microproſopi, & Uxoris ejus. Jam dictum eſt autem, impoſſibile eſſe, ut vel minima ſeligatur aut ſecernatur ſcintilla, niſi per copulam: quoniam ſcintillæ hæ aſcendunt ab imo ſurſum; è loco ſcilicet, in quem delapſæ erant: ibique intrant in uterum fœminæ alicujus, ibique morantur toto tempore conceptus; adeoque mitigantur atque conformantur in conceptum perſonæ cujusdam.

9. In utero autem matris ſupernæ ſecernuntur tantum Microproſopus & uxor ejus; nihilque præterea. In utero autem uxoris Microproſopi ſecernitur caput mundi Creativi usque ad Macroproſopum.

10. Et quia diximus non poſſe fieri mentionem copulæ, niſi à Patre & Matre, & porro deorſum; hinc tres ſupernas mundi Creativi ſimul conjungimus, quod nempe ſecretæ ſint ſimul. Qui prudens autem fuerit, rem ipſam per ſe intelliget.

11. Porro

Digitized by Google

11. Porrò autem in Matre mundi Creativi ſelecti ſunt Microproſopus & Uxor ejusdem mundi. Idemque proceſſus obſervatus eſt porrò usque ad finem mundi Factivi.

12. Ratio autem, quare Pater & Mater non omnia poſſint ſecernere, quæ infra eos ſunt, ſed Microproſopum tantum & uxorem ejus. (Conferantur hic ea, quæ Chriſtus dicit de ſe, & de Patre ſuo locis pluribus): hæc eſt, quia non omnes ſcintillæ tantùm ſunt æquales, ut poſſint aſcendere usque ad Matrem ſupernam, præter Microproſopum & uxorem ejus: nam quæ de inferioribus ſunt notionibus, ultra Microproſopum & uxorem ejus aſcendere nequeunt: quoniam gradu nimis ſunt diminuto. Et ſi aſcendere poſſent usque ad Matrem, omnia vocarentur Microproſopus & uxor ejus; ita ut nulla fiat ſelectio, niſi à gradu proximè ſeſe ſuperiore, nec ultra. Sed de his ſatis.

Cap. XXXIII. pars altera.

1.

JAm igitur exponemus naturam copularum: & deinde ſubnectemus differentiam, quæ eſt inter Angelos & homines. Priusquam igitur ſecernerentur Microproſopus & uxor ejus, ſane Pater & Mater copula non carebant, quia ſimul prodierunt, nec inter illos ſeparatio datur unquam, ſed in copula ſunt ſemper: Quoniam autem fundamentum & ratio copularum alia non eſt, niſi pro facienda ſecretione: hinc congreſſu ipſis non fuit opus proprio, ſed copulati ſaltem fuerunt per myſterium copulæ ſupernæ, quæ oſculorum dicitur: quoniam copulâ inferiore tunc temporis nondum habebant opus. Cùm autem Microproſopus & Uxor ejus ſecerni inciperent, tunc Patrem quoque & Matrem oportebat copulari copula inferiore, ut Microproſopus & uxor ejus allegerentur in uterum matris ſupernæ.

2. Porrò quoque jam diximus, quod duæ ſint ſpecies embryonatus, Microproſopi & uxoris ejus. Una eſt embryonatus prioris; ubi Microproſopus ita formatur ut tres ſemper numerationes ejus comprehendantur in tribus aliis, ita ut in lucem prodeat, ſicut infans modo natus. Altera autem eſt embyronatus ſecundi, ut nempe accipiat cerebra, quo deſignatur ſtatus adoleſcendi: ita ut bis copulandi fuerint Pater & Mater, pro totali ſelectione Microproſopi & Uxoris ejus. Quia nulla datur imprægnatio vel embryonatus ſine præcedanea copula.

3. Sed poſt imprægnationem ſecundam modo dictam, non ulterius opus fuit nova copula Patri & Matri, ſed manet copula prior, poſt conceptionem pro adoleſcentia Microproſopi & uxoris ejus: quæ inſervit pro conſervanda vita Microproſopi & Uxoris ejus, omniumque mundorum.

4. Tres ergo ſpecies ſunt copulandi in Patre & Matre, nec plures: duæ pro corpore Microproſopi & Uxoris ejus: & una pro conſervanda vita, inque uſum alimentorum. Et tres iſtæ ſpecies copularum pertinent ad myſterium copulæ inferioris, quæ eſt congreſſus.

Digitized by Google

Cap. XXXIII. pars tertia.

I.

JAmque explicabimus copulam oſculorum; cujus ſunt quatuor ſpecies, quæ dividuntur in ſeptem. Nulla enim eſt in mundo copula, quam non præcedat amplexus & oſculum. Quare hinc ſequitur, ad tres iſtas copularum ſpecies tres quoque pertinere ſpecies oſculorum: præter oſcula prima : quæ extiterunt ante ſecretionem Microproſopi & Uxoris ejus; ubi nulla adhuc erat Patris & Matris copula alia. Unde quatuor exſurgunt ſpecies oſculorum: una eſt oſculorum ab omni copula abſtractorum: & tria copulationum oſcula, quæ ſunt quatuor.

2. Hæc autem in ſeptem dividuntur hoc modo, quia oſcula copularum ſemper ſunt duplicia: nempe ante copulam pro conciliando amore : & altera durante copula, ut utraque copularum ſpecies tàm ſuperior, quam inferior concurrat. E triplici ergo congreſſu Patris & Matris ſex oriuntur oſculorum ſpecies præter oſcula prima, ſecretionem Microproſopi & Uxoris ejus, præcedentia, quippe quæ non ſunt duplicia : omnes igitur ſunt ſeptem.

3. Jam repetendum, animam hominis in plures dividi partes: quæ ſunt Vitalitas reſpectu Patris; Mens reſpectu Matris; ſpiritus reſpectu Microproſopi & Pſyche reſpectu Regni. Et hæ omnes de genere mundi Emanativi : quibus analogæ dantur in mundis quoque tribus inferioribus.

4. Unde quæſtio oritur, quomodo homini tribui queant notiones tàm ſublimes; nempe Mens & Vitalitas, quæ altiores ſunt, quam Microproſopus & Uxor ejus: cum ipſe tamen creatura ſit tot gradibus inferior, cui ne quidem dandus fuiſſet Spiritus à Microproſopo proveniens, imò ne Pſyche quidem à Regno deſcendens.

5. Reſponſio autem ex eo peti poteſt, quod dicit R. Pinchas in præfatione ad Geneſin in libro Sohar: quod nempe nulla ſit anima, cum qua non prodeant duæ aves volantes; qui ſunt Angeli. R. Schimeon Jochaides autem dicit, aves has eſſe quinque. Idem ergo contingit in Microproſopo: cum hic enim prodiret à Patre & Matre, cum ipſo prodierunt aves atque animæ aliæ pro Angelis & hominibus. Quod ita tamen intelligendum, ut quamvis per illam copulam prodierint animæ hominum & Angelorum, id tamen idea quaſi ſaltem fuerit illarum, quæ factæ ſunt poſtea: quoniam hæ nondum erant perfectæ nec completæ, donec copularentur Microproſopus & Uxor ejus: tunc enim demum prodierunt per illam copulam. Radix tamen illarum è ſupernis erat à copula Patris & Matris; modo quod nondum in perfectionem deductæ fuerint, niſi poſt copulam Microproſopi & Uxoris ejus.

6. Quicunque ergo deſcenderunt è copula oſculorum, ortum habent è copula omnium pefectiſſima & ſumma; unde hi nullo opus habent corpore; ſed merè ſpirituales ſunt. Sed qui deſcenderunt per copulam inferiorem congreſſivam, quæ cum corpore fit; illos veſtiri oportet corpore, inque illo reſtitui hoc in mundo, per præcepta

operibus

Digitized by Google

operibus corporeis adimplenda. Ad myſterium ergo oſculorum pertinent Angeli:& ad myſterium copulæ inferioris pertinent animæ humanæ.

7. Nihilominus tamen animæ juſtorum dantur, quam majores ſunt Angelis. Quamvis enim à copula inferiore deſcendant; attamen copulæ quædam dantur, quæ oſculis majores ſunt.

8. Nam copula pro impetrandis cerebris Microproſopi, major eſt quam copulæ reliquæ, & quam oſcula ipſa. Ordinem igitur illorum breviter ſic enarrabimus.

9. Ab oſculis nempe primis omnem copulam,& ipſam electionem Microproſopi & Uxoribus ejus antecedentibus, deſcenderunt Angeli ſancti,qui non mutantur in æternum, ſemperque perſiſtunt: ſicut dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, ad illud, qui format miniſtros: &c. Angelos dari, quorum nomina in æternum non mutentur; quique ſublimiores ſint omnibus Angelis reliquis. Et nihilominus dantur animæ juſtorum, quæ iſtis ſunt majores:& hæ deſcendunt ab oſculis copulæ pro conceptione ad impetranda cerebra. Quamvis iſtæ animæ non compleantur niſi per copulam ſubſequentem.

10. Deinde ſubſequuntur oſcula prima pro conceptione prima Microproſopi.

11. Porrò ſequuntur oſcula ſecunda conceptionis primæ ejusdem. Oſcula autem ſecunda præſtantiora ſemper ſunt quàm prima.

12. Deinde ſequuntur prima pro conceptione cerebrorum cauſa ; & poſtea ſecunda.

13. Deinde oſcula prima copulæ pro vita mundorum, & tandem ſecunda ejusdem copulæ. Et ſpecies pro Angelis ſunt prima, quarta, ſexta.

14. Ordo igitur ſecundum excellentiam illorum, talis eſt. Primo ſunt oſcula ſecunda pro cerebris.

Secundò, oſcula omnem copulam præcedentia.
Tertiò, oſcula ſecunda ante conceptionem primam.
Quartò, oſcula prima conceptionis primæ.
Quintò, oſcula ſecunda copulæ mundorum.
Sextò, oſcula prima cerebrorum.
Septimò, oſcula prima pro vita mundorum.

15. Species ergo prima, tertia, quarta & quinta, pro animabus fuit: ſed ſpecies ſecunda, ſexta & ſeptima pro Angelis. Et quia Angelis opus non eſt, ut ipſi veniant in ſtatum copulandi: cùm tamen animabus eò deſcendendum ſit: unde has veſtiri oportuit corporibus. Et iſtæ ſunt ſpecies animarum atque Agelorum è copula Patris & Matris deſcendentium.

16. His tamen omnino ſimiles quoque dantur ſpecies in copula Microproſopi cum Rachele: item in copula Microproſopi cum Leah: & præterea in copula Jacobi cum Rachele. Et hæc omnia in Emanatione. Eademque ratione hæc omnia quoque dantur in Creatione: item in formatione: nec non in factione. Unde patet, quam

Digitized by Google

plurimas eſſe ſpecies animarum & Angelorum multum à ſe invicem diſtinctas, quibus diutius non immorabimur.

17. Duplex tamen hic occurrit differentia. Multæ enim animarum ſpecies ortæ quidem fuerunt è copula mundi ſuperioris: ſed poſtmodum deſcenderunt; quædam gradu uno, quædam duobus, &c: ita ut multi ſint deſcenſuum gradus propter varietatem corruptionum. Sic quoque dantur animæ, quarum radix ab initio fuit in illo loco, unde nunc in mundum prodeunt: & aliarum radix ſublimior fuit, ſed propter corruptionem deſcenderunt, atque nunc ex inferiore loco prodeunt: quæ non ſunt unius generis. Nam illæ animæ, quæ radicem ſuam habent in Emanatione, & deſcenderunt in Factionem, illæ eousque reſtitui poſſunt & aſcendere, donec perveniant ad copulam Emanativam, ibique maneant per totam vitam ſuam, ita ut non opus habeant revolvi. Quod contingit per myſterium orationis illius nocturnæ: *In manus tuas commendo Spiritum meum.* Quia tunc aſcendunt ſurſum in copulam aliquam ſublimiorem: ex qua prodit nova Creatura; donec aſcendant usque in radicem ſuam. Atque tunc aſcendunt interdiu per myſterium prolapſus in faciem matutini: tunc enim contingit copula Jacobi & Rachelis, quæ eſt uxor ejus fundamentalis.

18. Cujus autem radix eſt inferior, ille aſcendere quidem poteſt per opera ſua; ejusdem tamen aſcenſus tam magnus non eſt, atque gradus ejus primus fuerat: hinc non aſcendit niſi noctu.

19. In eo tamen non conveniunt, quod omnes poſſint aſcendere de gradu in gradum, usque in infinitum, modo vere applicent animum, & rite meditentur.

Cap. XXXIV.

Porta Prophetiæ.

I.

Jam de Prophetia & Spiritu Sancto loquemur, in quo nempe conſiſtant & quomodo ſe habeant. Quamvis enim alibi de ſingulis jam actum ſit: hic tamen in ſpecie trademus, unde habeant ortum, & quinam ſint illorum gradus.

2. Sciendum ergo, quicquid ex ore hominis prodit, non poſſe eſſe vanum & fruſtraneum: Nihil enim in mundo eſt, quod aliquid quomodocunque dici poteſt, ne illo quidem ſono excepto, qui prodit à vibratione baculi cujusdam, & ſimilia, quod vanum ſit & fruſtraneum, ſicut dicitur in Sohar ſect. Schelachlecha & in Tikunim ſuppl. 21. 23. & 25. Item ſuppl. 20. fol. 63: ubi dicitur quomodo ſuper voce prodeunte ab ore hominis certæ exclamationes fiant & præconia ab Angelis, & ab animabus, & à gloria cohabitante. Qualia etiam reperimus in Sohar ſect. Emor fol. 35. colum. 1. Et Pinchas fol. 229 col. 2; & 230 col. 2. ubi prolixè dicitur, quod ex omni verbo quidam creetur Angelus.

3. Quod ſi igitur homo juſtus eſt atque pius, ſtudetque in lege, & precatur cum attentio-

Digitized by Google

attentione; ex illis vocibus, quæ prodeunt ab ore ejus, creantur Angeli & Spiritus Sancti, qui ſemper durant atque perſiſtunt.

4. Et iſti Angeli ſunt myſterium bonorum Dæmonum, qui varia homini annunciare ſolent.

5. Omnia autem ab opere hominis dependent. Nam cùm ex Lege, in qua quis ſtudet in Dei honorem, creatur Angelus, ille ſanctus eſt admodum, & fide dignus in omnibus verbis ejus, veraxque & valde ſublimis. Eodem modo ſi quis legat absque errore & vitio; ille quoque Angelus talis pariter eſt, ut erroribus non ſubſit.

6. Eodem modo, ſi quis opus quoddam peragat ſecundum hoc vel illud præceptum; idque fiat prout decet, ex eo Angelus producitur admodum ſanctus: & quantum deficit illi operi, tantum etiam deficit luci illius Angeli. Ubi certum quoque eſt, illum Angelum, qui è lege creatur, majorem eſſe illo, qui creatur ex opere.

7. Atque hinc intelligi poteſt myſterium Angelorum illorum, qui homini annunciant futura, & ſecreta, & myſteria: quod nimirum fiant ex ipſis operibus illius hominis. Quamvis & homines dentur, quibus planè nihil manifeſtatur: quæ omnia dependent ab anima vel ab operibus eorum.

8. Sunt ergo annunciatores omnino veraces: & hi fiunt è Lege & præceptis cum omni perfectione obſervatis.

9. Alii vero annunciatores aliqua ex parte mendaces ſunt: quamvis enim Angelus talis ipſe ſit ſanctus, & factus ſit è Sanctitate; nihilominus tamen ipſe homo, cùm ſtudio ſuo vel operi aliquid mali vel mendacii immiſcet, in cauſa eſt, ut Angelus exinde creatus ex bono conſtet & ex malo: ubi bonum illud, quod in ipſo eſt, eloquitur verba veritatis, malum autem in ipſo contentum mendacia profert.

10. Dantur quoque Annuntiatores, qui facti ſunt è mundo Factivo tantum: ſi nempe ſolum opus quoddam fiat absque attentione. Ita qui è Formatione procedunt, ortum habent à ſtudio Legis ſimili. Et qui è Creatione ortum habent à meditationibus & cogitationibus ſuper Lege & præceptis bono quodam opere obſervatis. Horum autem omnium juxta ſingulos modos factorum plurimæ ſunt ſpecies ab invicem diverſæ.

11. Character autem ille, quem dedit Magiſter meus, unde ſciri queat, an verba illius Annuntiatoris ſint vera; hic erat, ut quis attendat, an ipſe loqui ſoleat veritatem, & omnia faciat in Dei honorem, nec contraria loquatur vel faciat, ſciatque explicare arcana Legis & myſteria ejus: iſtius hominis annuntiatorem talem eſſe, cui credi queat, quique talem dare poſſit ſcientiam, è quali ſit exortus.

12. Myſterium ergo Prophetiæ in hoc conſiſtit, quod illa ſit vox quædam demiſſa è ſupernis, quæ loquatur cum Propheta illo. Eodemq; modô ſe habet Spiritus Sanctus.

Digitized by Google

Sed quia vox illa ſublimis admodum eſt, & ſpiritualis, hinc per ſe corporeaſcere non poteſt, ut intret in aures Prophetæ: niſi prius veſtiatur voce illa corporea, quæ prodiit ex ore iſtius hominis in ſtudio Legis & Precibus, vel ſimiliter. Talis ſi adſit, eâdem veſtitur vox illa ſuperna, uniturque cum ea atque intrat in aurem Prophetæ, ut eandem audiat: abſque voce hominis autem fieri illud nequit. In hoc tamen multæ occurrunt differentiæ. Sicut enim diximus, vocem illam ſupernam veſtiri voce quadam ipſius Prophetæ: ſic quoque contingere poteſt, ut eadem veſtiatur voce juſtorum quorundam aliorum primævorum; vel etiam ſibi coætaneorum: ita ut utriusque hujus generis voces ad Prophetam veniant, & cum ipſo loquantur.

13. Alia porro hic occurrit ſpecies: quod nempe in homine occurrat vox, verbum, & halitus: hinc fieri poteſt, ut vox talis ſuperior veſtiatur voce, verbo vel halitu ipſius hominis; vel voce, verbo, vel anhelitu juſti cujusdam alterius, ita ut ambæ hoc modo veſtitæ cum ipſo loqui poſſint, ut ipſi ſuperveniat Prophetia.

14. Nunquam autem hoc fit per verbum aut vocem aut halitum juſti cujusdam alterius, niſi hic ſit de radice animæ ejus: vel niſi Propheta iſte fecerit opus quoddam, juxta ritum juſti illius: quare hic nunc accedit, & ſuper eo quieſcit.

15. Ut autem adhuc explicatius & citra errorem hoc intelligas, ſciendum, vocem illam, vel verbum, vel halitum, unde jam facti ſunt Angeli tales, & Spiritus Sancti, eandem eſſe vocem, de qua hic loquimur, quod nempe ſit vox illa ſuperna Prophetica. Illa igitur vox ſupradicta jam accedit, & commiſcetur cum iſta voce moderna hujus hominis, quæ nunc ab eo prodit hoc ipſo tempore, cum ſuper ipſo quieſcit Prophetia. Sicut dictum eſt: *Et Spiritus Domini locutus eſt in me.* 2. Sam. 23. v. 2. *Et verba ejus in lingua mea ſunt.* Quia Spiritus & Verbum prius, jam quieſcit ſuper lingua ejus; & ex eo prodit, & ex gutture ejus vox vel verbum aliquod prodit, & loquitur: atque ſic homo eadem audire poteſt. [confer Matth. 10. v. 20.]

16. Plures igitur ſunt ſpecies: vel enim vox præterita ipſius veſtitur voce ejus moderna: vel halitus præteritus verbo moderno inſeritur, & ſic ſimiliter. Eademque ratione etiam vox juſti cujusdam, cum voce moderna Prophetæ unitur, & ſic juxta omnes ſpecies ſupradictas, ita ut modi quaſi ſint infiniti.

17. Differentia autem quæ inter Prophetiam eſt, & inter Spiritum Sanctum, in hoc conſiſtit: quod Prophetia ſit à voce vel verbo præterito quod veſtitur voce vel verbo vel halitu præſente: Spiritus Sanctus autem eſt ab halitu præterito, qui veſtitur halitu præſente ipſius Prophetæ. Non autem probè memini, utrum halitus primus neceſſario requirat halitum præſentem, an vero etiam in voce vel verbo moderno eſſe poſſit. Hoc tamen certum eſt, illum non eſſe niſi ab halitu præterito, non vero à voce vel verbo præteritis: quia tantum ſpecies Spiritus requiritur. Differentia ergo inter Prophetiam & Spiritum Sanctum circa præterita potiſſimum conſiſtit. Ut Prophetia ſit vox vel verbum vel halitus temporum priorum ipſius hominis vel juſtorum aliorum: Spiritus Sanctus autem halitus tantum ſit. Et quamvis omnes Prophetæ in generalibus conveniant, multæ tamen illorum ſunt ſpecies, unde etiam Prophetæ non fuerunt æquales.

18. Mo-

Digitized by Google

18. Moſes ergo Magiſter noſter ſuper quo pax, Propheta erat è maſculo: David autem è fœmina & Spiritu Sancto.

19. Cùm igitur vox vel verbum vel halitus ipſius Prophetæ veſtitur voce vel halitu ejus moderno, is gradus ſanè multò eſt major, quàm ſi veſtiatur vox vel verbum vel halitus juſtorum aliorum moderna ejus voce: quia hinc colligi poteſt vocem vel verbum vel halitum ejus non habuiſſe vim Prophetandi niſi eidem jungatur alius quiſpiam.

20. Moſes ergo Magiſter noſter ſuper quo pax, ſpeciem habebat omnium excellentiſſimam, eo quod vox ejus prior veſtiretur voce ejus præſente: ita ut utraque vox prior nempe & poſterior ipſius eſſent propriæ; nec opus haberet aliis. Præterea quoque hoc confert ad excellentiam ejus, quod tam primus quàm ultimus modus de genere vocum eſſent: notum autem quod vox major ſit verbo, & verbum halitu.

21. Poſt Moſen ſecundo gradu eſt Schmuel Propheta: ſicut ſcriptum eſt Pſal. 99. v. 6. *Moſes & Aharon inter ſacerdotes ejus, & Samuel inter illos qui invocant nomen ejus.* Sed Prophetia quidem Samuelis erat à voce ejus priore: ſed non veſtiebatur voce ejus moderna; ſed verbo moderno. Ambo tamen motus erant ipſius, & hæc eſt ſpecies ſecunda. Poſtmodum ſequuntur cæteri Prophetæ; ſed nullus ipſorum talis fuit, ut vox ejus prior veſtita fuerit voce ejus vel verbo moderno, ut de Moſche & Samuele diximus.

22. Ordo ergo Prophetarum hic eſt: Ut primum locum habeat Moſes & Aaron; & deinde Samuel: Tandemque Prophetæ cæteri: quorum tamen multi fuerunt gradus, ut dictum eſt ſupra.

Cap. XXXIV. pars ſecunda.

1.

IAm ergo explicabimus myſterium Spiritus Sancti: Nempe ſupra jam dictum eſt, quod iſte oriri nequeat à voce vel verbo præterito; ſed ab halitu tantum priore: qui tamen eſſe poteſt vel ipſius hominis vel aliorum: itemque quieſcere poteſt vel in voce vel in verbo vel in halitu moderno.

2. In hoc igitur genere David Caput fuit omnium; quia halitus ejus prior veſtitus erat, ita ut de Moſe dictum eſt in Prophetia.

3. Cæteri autem poſſeſſores Spiritus Sancti ortum habuerunt ab halitu juſtorum aliorum: inter quos multi ſunt gradus. Ubi tamen dubium meum ſupradictum ſemper occurrit.

Cap. XXXIV. pars tertia

§. 1.

IAmque ordinem Prophetiæ aliter proponemus, & non per myſterium vocis vel verbi ut ſuperius: Sed ſecundum locum cui eadem applicatur in ſupernis; utrum nempe id fiat in Microproſopo, an vero in uxore ejus. Et unde deſcenderint verba Prophe-

tiarum

tiarum, non attenta diſtinctione ſuperiore: quia omnia conſiſtunt in verbo tantum & ſermone.

§. 2. Quod igitur ad locum attinet, unde derivantur, & cui applicantur, & unde influxum hauriunt Prophetiæ; notorium eſt, quod omnes Prophetiæ, quotquot unquam fuerunt, deſcendunt à victoria & gloria: quæ dicuntur duo Prophetæ; item duo femora veritatis: Quia ſupra hos gradus nihil cognominatur Prophetiæ nomine.

§. 3. In Sohar autem reperimus, quod Moſes vaticinatus ſit è ſpeculo illuminato; cæteri autem Prophetæ è ſpeculo non illuminato. Jam notum eſt autem, quod ſpeculum non lucens ſit regnum: quoniam ibi nulla eſt Prophetia, ſed Spiritus Sanctus: eo quod Prophetia ſuperius ſit in victoriæ & gloriæ gradibus, & non in regno; nec etiam in fundamento: unde etiam reperimus, quod Moſche fuerit in victoria & Aharon in gloria: quamvis præterea etiam gloria tribuatur Moſi; unde apparet, quod & ipſe influxum habuerit à gloria.

§. 4. Ut autem hæc omnia explicemus, ſciendum, quod victoria, gloria & fundamentum in Microproſopo, contineant integram perſonam uxoris ejus juxta tres ejus triades, in quarum prima ſunt tres articuli primi, nempe corona, ſapientia, & informatio uxoris: Et deinde tres articuli medii, benignitas, ſeveritas & pulchritudo uxoris: & tandem tres articuli infimi, victoria, gloria & fundamentum uxoris.

§. 5. Moſes ergo Caput Prophetarum vaticinabatur de tribus articulis ſuperioribus victoriæ & gloriæ Microproſopi quoad partem ejus anteriorem. Samuel autem vaticinabatur à parte anteriore articulorum primorum victoriæ Microproſopicæ; quæ eſt dimidiata Prophetia Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax. Et quidem de medietate ejus ſuperiore; quia hic ſimul includebat gloriam. Et propterea dicitur æqualis Moſi: quamvis non plane fuerit ſicut ille; quia Moſes influxum hauriebat ab utroque gradu.

§. 6. Achias autem Schilonites vaticinabatur de duobus articulis primis victoriæ & gloriæ Microproſopi, ſed parte eorum poſteriore. Unde Achias Schilonites major erat Samuele caſu uno; minor vero caſu altero. Quatenus enim influxum hauriebat ab utroque femore victoria & gloria, eodem erat major; Sed quatenus à parte ſaltem poſteriore erat, eodem cenſetur minor: Samuel enim quamvis è victoria deſcenderet ſola, tamen applicabatur parti anteriori ejusdem: & hoc reſpectu major erat Achiâ Schilonite.

§. 7. Sed Elias piæ memoriæ vaticinabatur de parte poſtica articulorum primorum gloriæ Microproſopi, & omnes reliqui Prophetæ deſcendebant à duobus articulis mediis & ultimis victoriæ & gloriæ Microproſopi; Nec non à toto fundamento Microproſopi. Duo autem articuli priores victoriæ & gloriæ celſiores habentur fundamento, ut explicuimus alibi, ubi egimus de Sapientia & informatione & matre intellectus, quæ altiores ſunt cognitione.

§. 8. Adhuc alia autem eſt Species Prophetiæ, quæ ab ipſa uxore derivatur, quæ dicitur ſpeculum non lucidum: Unde nempe hauritur influxus, qui à regno dicitur. Aharon ergo erat paranymphus Matronæ hujus, influxumq; ſuum aſſugebat ab ea. Et

quanta

Digitized by Google

quanta erat excellentia Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax in Maſculo; tanta erat Aharonis in fœmina. Sicut enim Moſes accipiebat duos articulos priores à parte anteriore victoriæ & gloriæ maſculi; Sic Aharon accipiebat influxum à duobus cerebris fœminæ eorumque parte anteriore. Quoniam duo cerebra fœminæ correſpondent duobus articulis prioribus victoriæ & gloriæ Maſculi ut notum eſt. Et hoc reſpectu æquales ſunt Moyſes & Aharon, ſicut dixerunt Magiſtri noſtri p.m.

§. 9. Sicut igitur multi ſunt gradus Prophetarum à duobus articulis mediis, nec non à duobus ultimis victoriæ & gloriæ Microproſopi, partim quoad faciem anteriorem, partim quoad reſpectum poſteriorum deſcendentium: Ita multi ſunt Prophetæ alii quorum gradus ſpectant ad uxorem totamque ejus perſonam; exceptis duobus ejus cerebris à parte anteriore conſideratis.

§. 10. Circa prophetiam autem Jehoſchuæ in dubio verſor utrum à fundamen- Microproſopi derivata fuerit; quia erat de tribu Joſeph juſti: an vero à parte poſteriore duorum cerebrorum uxoris, ut dictum ſupra: Prout reperimus: faciem Jehoſchuah fuiſſe ut faciem Lunæ, eumque vaticinatum eſſe per ſpeculum, cui non eſt lumen; per quod intelligitur Luna, quod eſt cognomentum uxoris.

Cap. XXXV.

1. De ſermone Avium notanda ſunt ſequentia: Quæcunque decernuntur in cœlis, decretorum more per præcones proclamantur in omnibus mundis: in ſpecie autem in Mundo factivo. Eodemque modo omnia hominis peccata quæcunque à ſingulis committuntur, proclamantur per certum aliquod tribunal cui ſemper adjunctus eſt talis quidam Miniſter. Sed propter craſſitiem aëris & nimiam altitudinem vox illa ſublimis & ſpiritualis percipi hoc loco non poteſt. Cùm autem aves transvolant aëremque diffindunt atque ſeparant, vox ſupradicta illac tranſire poteſt, & huc pertinet illud Eccleſiaſtæ X. v.20. *Quia avis cœlorum ire faciet vocem, & habens alas annunciabit verbum.* Volatu enim ſuo vocem illam deducit.

2. Dantur ergo aves quædam, quarum muſſitationi & cantillationi vox ſupradicta applicatur, ita ut cum voce illarum ſimul transmittatur. Sed aliæ dantur quæ hoc aliter non efficiunt niſi volatu ſolo: & iſtæ ſunt illæ, quæ nullum habent cantum, linguâque exoticâ eaſdem appellant aves mutas. In loco igitur ſupra allegato per avem cœli intelliguntur oſcines, quæ vocem ſupradictam voce ſua referunt. De mutis autem intelligenda ſunt verba ſequentia, quod nempe præditus alis annunciet verbum: Quia nimirum alis tantum utuntur, & annunciatio illarum tantum per ſigna fit ſilentia, ita ut ſolo volatûs ſui motu vox illa innoteſcat.

3. Quamvis & Oſcines interdum Cantu, intèrdum volatu vocem illam indicent.

4. Ut autem de avibus mutis aliquid ſuperaddamus: ſciendum illas ortum habere à Lilith interfectrice infantum, uſum loquelæ nondum habentium; ubi omnes illæ animæ, præſertim ſi ſint impiorum, adhærent illis avibus & ſtrigibus: quæ cauſa eſt quare non habeant vim loquelæ.

nnn 5. Dan-

Digitized by Google

5. Dantur etiam aves, quæ præfectæ ſunt ſingulari huic officio, ut decreta mala annuntient: quarum aliquæ præſunt peſti, & ſimilibus plagis. Aliæ autem lætum nuncium deferre ſolent: quæ pariter præfectæ ſunt negotiis pluribus diverſis.

6. Sed aves mutæ præfectæ ſunt neci infantulorum, quamvis etiam dominium habeant, ut ſciant nuncia quævis alia.

7. Corvus igitur ſemper mala denotat, & in ſpecie peſtem. Ex accidenti autem quandoque læta nuncia affert.

8. Milvus autem læta nunciat. Sicut & hirundo, præſertim ſi ceſſare debeat peſtis. Omni enim iſtius plagæ tempore hirundo non apparet.

9. Sic quoque vermes & muſcæ vel culices Sapientiam ſæpe annunciant, nec ullum eſt vivens in mundo, quod non annunciet aliquid, ne reptilibus quidem & ſerpentibus exceptis, nedum animantibus ſive parvis ſive magnis. Unde quoque nullæ reperiuntur aves, niſi illis in locis, ubi habitant homines: ut nempe iisdem annuncient transgreſſiones ſuas & accidentia. Hinc de vaſtatione ſanctuarii dicitur Jerem. 9. v. 10. *A volatili cœli usque ad jumentum transmigraverunt & abierunt*: quia nullus amplius ipſorum uſus fuit.

Cap. XXXV. pars altera.

1.

Scito ab illo tempore quo combuſta eſt Lex, tradita eſſe ſecreta ejus virtutesque ejus in manum corticum propter iniquitatem multam. Unde nulla eſt in mundo creatura, ne brutis quidem immundis, beſtiisque & avibus, aliisque tam ſerpentibus quam repentibus exceptis; quæ non aliquid annunciare poſſint.

2. Dæmones enim & præfecti illorum ſciunt myſteria legis & arcana illius; Et dæmones illi inſerunt quædam ori illorum cantibusque & voci avium de profundis legis myſteriis: ita ut qui intelligit cantillationes illarum, intelligere queat multa legis arcana. Imo in hodiernum usque diem quidam hac pollent ſcientia, ut intelligant cantus avium & ſuſurros earum.

3. Sæpe hoc & aliter ſe habet: ita ut animæ quædam revolutæ in illis creaturis ſint, quæ adhuc ſciunt, ea quæ ſciverant antea; ita ut multa quoque futura ſciant: eo quod quædam audiant à voce præconiorum factorum intra velum (*tribunalium cæleſtium.*) Hæ igitur talia deinde annunciant.

4. Quandoque & alio caſu hæc fiunt, ut anima quædam juſti de mundo ſuperno hac veſtiatur figurâ & ſimilitudine; quam quidem realiter non habet; ſed oculis tantum ita appareat dum myſteria legis quibusdam revelat. Omnia hæc autem contingunt juxta ſtatum hominis audientis, ut aliquid hoc vel illo modo ipſi appareat. Interdum etiam duo homines ſimul adſunt, quorum unus conſpicere videtur ſpeciem avis, vel alius cujusdam creaturæ; alter autem formam aliam; prout nempe in hoc vel illo gradu conſiſtit homo.

Cap.

Digitized by Google

Cap. XXXVI.

§. 1.

Magiſter meus R. Jizchak Lorja beatæ memoriæ ſcintilla erat Moſis Magiſtri noſtri ſuper quo pax, R. Jizchak de Lathaſch ſcintilla erat juſti cujusdam priorum ſeculorum. R. Joſeph Vital, ſcintilla erat Eſræ ſcribæ: Et propter peccatum aliquod in priore revolutione commiſſum ad radicem ſapientiæ veritatis (id eſt Cabbalæ) pertingere non potuit.

2. R. Moſes Münz ſcintilla erat è Scheth filio Adami Protoplaſtæ. Filiorum Magiſtri mei alter ſcintilla erat R. Jeſchebab ſcribæ: alter autem ſcintilla erat R. Crospadæi Senis. Oblitus autem ſum, quisnam fuerit alteruter.

3. R. Moſche Jona erat Jochanan Sacerdos magnus: Et nunc prima vice revolutionem habebat in homine; quoniam hactenus ſemper fuerat in brutis & beſtiis ferocibus.

4. R. Abraham Levi in ſe habet ſcintillam Jacobi Patriarchæ ſuper quo pax, ortumque habet ex hepate Adami protoplaſtæ. In R. Moſche Alſchich jam imprægnationem facit anima R. Schmuel Bar Nachmani: hinc magnus eſt orator, multosque compoſuit libros.

5. R. Joſeph de Rulphaina mutatus eſt in canem nigrum diebus Magiſtri mei.

6. R. Moſche Corduero b. m. & R. Abraham de Witaſch fuerunt Pſyche & Spiritus Zachariæ filii Jehojadah: unde ſe invicem admodum diligebant. Frater meus R. Moſche Vital propter peccatum aliquod in revolutione priore commiſſum ad perfectionem iſtius Sapientiæ pervenire non eſt meritus.

7. R. Moſcheh Bar Nachman, & R. Moſche Bar Majemon ortum habebant è myſterio duorum angulorum barba Microproſopi. Et quia in quolibet angulo locum habet nomen אל שדי, quod nomen eundem numerum atque nomen משה, hinc uterque habebat nomen משה. Nachmanides autem deſcenderat ab angulo dextro qui ex parte miſericordiam includit; hinc in ſenio ſuo merebatur ad hanc ſapientiam accedere. Maimonides autem ab angulo ſiniſtro deſcendebat, ubi nil niſi judicia: hinc in hac ſapientia nunquam ſtuduerat.

8. Id quod ſpiritus annunciator dixerat R. Joſepho Caro b.m. de filio ejus, quod eſſet anima B. zaleelis, id falſum fuit. Id autem quod eidem dixerat de R. Elieſere, quod Tyberiade ſepultus ſit ſtans, id verum fuit.

Cap. XXXVII.

§. 1. De Goliatho, quod longitudo ejus fuerit cubitorum ſex & unius palmi 1. Schm. 17. v. 4. notandum, quod myſterium ſex illorum cubitorum pertineat ad cortices. Cortex enim Ruthæ erat Ophra (Mater Goliathi;) quæ etiam potuiſſet venire in ſanctitatem, ſed nolebat, Ruth. 1. v. 14. Sicut contigerat Leæ & Racheli; ubi Leah etiam veniebat in ſanctitatem. Quamvis enim Leah delapſa eſſet in partem Eſavi; tamen per

fletum ſuum redibat ad Jacobum. Sicut etiam acciderat Chavvæ primæ & Chavvæ ſecundæ; quarum hæc adhærebat Adamo. Sicut enim Chavva prima abibat ad externos; ſic etiam fieri debuiſſet Leæ; Sed hæc tamen redibat ad ſanctitatem, & inſerta fuit Racheli. Eodem igitur modo facere potuiſſet Orpha; ſed nolebat, & cervicem ſuam (עורף) obvertens abibat ad exteriores. Quicquid autem ſanctitatis in ipſa erat, inſerebatur in Ruth: Et quicquid mali erat in Ruth, inſerebatur eidem. Sicut enim Rachel & Lea redigebantur in unam Synochen in Sanctitate: ita Sanctitas quæ erat in Orpha tota inſerebatur in Ruth, unde dicitur, Ruth.4,11. *Det Dominus mulierem venientem in domum tuam ſicut Rachel & Lea, quæ ædificaverunt ambæ domum Jiſraël.* Ubi ſenſus eſt, illas duas connexas eſſe in unum quaſi ſubjectum; cujus intuitu adhibetur particula שתיהם. Idem quoque denotatur per voculam את האשה quod nempe ſanctitas Orphæ inſerta fuerit Ruthæ, quod probe notandum.

2. Quibus ita ſuppoſitis, ut veris, de Bohaſo dicitur Ruth 3. v. 15. *Et menſus eſt ſex hordei menſuras, & poſuit eas ſuper eam.* Ubi ſenſus eſt: quod ſicut Lea habet (ſupra ſc) ſex menſuras hordei à tergo Microproſopi, quæ ſunt ſapientia, informatio, cognitio, benignitas, ſeveritas, pulchritudo: Cum ipſa conſiſtat in gradibus imis quatuor, quæ ſunt, victoria, gloria, fundamentum & regnum: Sic etiam Orpha potuiſſet accipere ſex illas menſuras hordei ad inſtar Leæ: Sed nolebat; quare eædem dabantur Ruthæ. Unde dicitur: *Et menſus eſt ſex menſuras hordei, & poſuit ſuper eam.* Quia ſupra ipſam ſunt reverâ, & eidem inſerebantur, quoniam accipiebat partem illam ſanctitatis, quæ debebatur Orphæ.

3. Iſta enim obvertebat cervicem ſuam, & loco ſex illarum menſurarum hordei, quæ ſunt in ſanctitate, eidem dabantur ſex menſuræ hordei, quæ ſunt in impuritate: Et hoc erat malum Goliathi; cujus menſura erat ſex cubitorum & palmi; quæ ortum habebat è malo illo & ſcoriis, quæ fuerant in Ruth: nam זרת palmus eundem habet numerum ac nomen רות adjecta voce. Hinc menſura Goliathi erat ſex cubitorum & palmi (Heb. זרת)

4. Hinc jam intelliges, quomodo occiſus fuerit à Davide: quia etiam in his ſibi hoc contra illud poſuit Deus Eccleſiaſte 7. v.15. Unus nempe è Ruth & alter ex Orpha oriundus erat: Ille erat ex ordinibus (Hebr. מערכות) Dei viventis 1. Sam. 17. v. 26. quæ ſunt ſex menſuræ illæ hordei, quas Boas poſuit in Ruth. Iſte verò è מערות ſive pudendis Philiſtæorum, ibidem verſ. 23. Quoniam Orpha denudaverat pudenda ſua & expulſa erat inter diſſolutos, hinc etiam vocatur Rapha, 2. Sam. 21. v.20. 21. Nec enim volebat benedictionem, ideoq; removebatur ab ea, unde ex ea prodierat Goliath nimirum de pudendis מערות Philiſtinorum: ſic enim ſcribitur 1.Sam.17,23. Et non מערכות (ſicut de Jiſraëlitis dicitur v.26.) quod dicitur reſpectu matris ejus Orpha, quę deſeruerat & contempſerat ſanctitatem, & ordines מערכות Dei viventis

5. Cùm igitur David videret, quòd Goliath non poſſet intrare in ipſos hoſce ordines, quos contempſerat Mater ejus; ipſe eoſdem ſibi aſſumebat, quoniam iidem ſunt quinque fruſta lapidum, quæ accipiebat de torrente, quæ ſunt benignitas, ſeveritas,

Digitized by Google

tas, victoria, gloria & fundamentum; quæ deſumebat à pulchritudine, quæ eſt torrens ſeu rivus. Lapides enim erant partes de natura rivi: ſicut eaſdem reponebat in Burſa paſtorum, & in pera, per quam etiam intelligitur pulchritudo, pera illa paſtorum, ubi colliguntur omnia & fiunt unum. Et iſtæ ſunt ſex illæ menſuræ hordei, quas Boas ponebat ſuper Ruth, quæ ſeſe applicabat ad Schechinam. Et quia hinc fiebat lapis unus; hinc iſte lapis percutiebat imaginem Dan. 2. verſ. 34. & concidebat in faciem ſuam, & poſtea exhinc factus eſt mons magnus. Et quia David erat rubeus cum pulchritudine oculorum, hinc convertebatur ad eum (Goliath) eoq; viſo fiebat leproſus; lepra enim pœna eſt & myſterium illorum qui maledicæ ſunt linguæ, hinc David eidem dicebat 1. Sam. 17. v. 46. *Die hac concludet te Dominus in manu mea, qui nempe Probris affeciſti ordines Dei ſupradictos.*

6. Hinc igitur intelligi poteſt, quare lapis nullibi impetum fecerit niſi in fronte, parte nimirum ultra ſex cubitos elevata, locoque palmi qui annexus erat iisdem in cervice עורף reſpectu Matris ejus quæ vocatur Orpha.

7. Cumque videret Davidem venientem ad ſe cum baculo (Heb. מקל) [ipſe enim erat de genere Amalek, qui eſt canis (inter cortices:) & אבן lapis, quo percutere David volebat canem hunc, eundem numerum habet atque כלב Canis: Unde cum videret appropinquantem ad ſe puerum hunc] putabat eum pertinere ad genus illius pueri, qui percuſſerat Amalekum; eique dicebat: Tu ne putas me eſſe Amalekum, Canem nempe illum, cum ad me venias baculis & lapide, & tu puer ſaltim ſis? Ne hæ putes; quia ego Philiſtæus ſum, & neutiquam mihi prævalebis. Adeoque probris afficiebat Davidem: & iſte occidebat eum.

Cap. XXXVIII.

§. 1.

DE myſterio quare homo percutiatur in Sepulchro, alibi jam diximus plura. Quibus adjicimus & hæc. Nempe ſicut homini nomen eſt de parte boni: ſic etiam nomen habet de parte mali, & huc pertinet illud Gen. 2. v. 20. *Et vocavit homo nomina omni*, &c. Sicut enim nomina dabat iis quæ in ſanctitate; ita etiam nomina dabat iis quæ inter cortices ſunt. Cum igitur Adam peccaret, in cauſa erat, ut dimidiam Pſychen acciperet homo de ſanctitate, & dimidiam de parte corticum. Notum autem eſt, quod in mundo factivo malum prævaleat bono, nec eidem æqualiter ſit permixtum. In mundo formativo autem partes utriusque ſunt æquales, & permixtæ. In mundo autem creativo bonum prævalet malo, nec etiam æqualiter permixta ſunt.

2. Quidam igitur homines pſychen habent de mundo factivo, deque regno ejuſdem: (adeoque de corticibus;) Quidam etiam Spiritum & mentem habent ex illo. Ex his quoad pſychen nulla datur reſtitutio: cumque revolvuntur & pœnam ſuam luunt, tunc in ſupernis aquæ fœmininæ tantum elevantur pro copula pulchritudinis & regni: ſicut dictum de Jerobeam & ſociis ejus, quibus nulla eſt portio in mundo venturo, cum elevare nequeant aquas fœmininas, pro copula patris & matris.

Digitized by Google

3. Qui vero non usque adeo mali ſunt, ut talem mentem (è corticibus) acceperint, illi per pœnitentiam poſſunt reſtitui. Qui vero Pſychen, Spiritum & mentem (è corticibus) accepit, illius oſſa putreſcunt, & caro ejus abſumitur. Et huc pertinet exemplum Ruth & Orpha: ubi Orpha redibat ad populum ſuum, & ad Deos ſuos.

4. Et huc pertinet illud Eccleſ. 4. v. 5. *Stultus complicans manus ſuas, comedit ſuam carnem:* ubi intelligitur Spiritus: Et hi perdunt ſeipſos. Et pauci ſunt hominum, qui à ſe ſeparare poſſunt Pſychen iſtam, in ipſa quoque terra Jiſraëlis. Et tales veniunt ſub myſterio Davidis. Quilibet autem ſecundum opera ſua vel juſtior fieri poteſt vel deterior.

5. In horum numerum etiam referendus eſt, quicunque eſt æmulus aliorum & Zeloſus in rebus mundanis: Et huc pertinet illud Proverb. 14. v. 30. *Putredo oſſium eſt Zelo* Et huc pertinent etiam quæ de R. Achai &c. in Tract. Schabbath dicuntur. Qui enim habet zelum in rebus Divinis, de illis dicunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ: Non eſt Zelotypus vir cum uxore ſua, niſi ingreſſus ſit in illum ſpiritus purus.

6. Et quia in hanc materiam incidimus, paucula quædam de ea annectemus. Scito enim nomen יוֹסֵף & vocem קִנְאָה Zelus, eosdem habere numeros: qui numerus etiam invenitur in Tetragrammato valoris 52 ter ſumto: item in nomine אֵל quinquies repetito. אַבְרָהָם nomen אֵל in ſe continet octies: ille autem refertur ad Macroproſopum: & angulus barbæ ejus eſt in Regno illius. Corona enim eſt perſona integra; & ſic etiam Sapientia Sapientiæ ejus. De ipſa Sapientia autem eloqui nihil poſſumus, niſi è ſupernis deorſum deſcendendo, & ſic per totum Macroproſopum. Regnum ergo conſideratur ut Macroproſopus: & huic tribuitur nomen אֱלֹהִים. Et ſic etiam vox פְּאָה i. e. angulus barbæ, numero ſuo par eſt nomini אֱלֹהִם.

7. Tria autem ſunt nomina אֵל; unum in fronte; & duo in angulis: & hæc ſunt radices trium mundorum. Et primum eſt אֵל שַׁדַּי: alterum אֵל יְהוָה & tertium אֵל אֲדֹנָי. De reliquis autem numerationibus nihil mihi traditum eſt. A tribus illis nominibus אֵל datur lumen, ad nomen אֵל, quod in facie eſt; quod procedit in tria Tetragrammata, quæ efficiunt duodecim literas, & aſſumto univerſo efficiuntur tredecim: quæ ſunt tredecim efformationes Macroproſopi: quales in Microproſopo dantur novem. Reliqua quinque nomina אֵל deſcendunt in Fundamentum, ad quod refertur Joſeph. Illud autem fit nomen אַבְרָם quod ſignificat Patrem excelſi: & hæc eſt exſuſcitatio ad copulam, de qua paulò poſt.

8. Ut autem ad propoſitum redeamus; nomen אֵל plenè ſcriptum numero ſuô refert 185. Qui numerus bis ſumtus eſt 370, quæ ſunt 370 illa lumina. Et hæc ſunt, quæ à tergo elucent. Totidem autem etiam reperiuntur à parte anteriore. Nam ſi nomen אֵל exprimatur per literas צ׳ מ׳; è מִצְפַּץ; plenè ſcriptas hoc modo: מֵם׃ צָרִי׃ hinc fiunt 184, qui numerus bis ſumtus additis integris vocibus ſunt 370. ע׳ שׁ׳. Et huc pertinet illud Jeſchajæ 11. v. 8. שִׁעֲשַׁע *Delectabitur lactens ſuper foramen aſpidis.* Ubi prior illa vox numerum illum 370 bis refert.

9. Et

Digitized by Google

9. Et ſicut in Macroproſopo bis extat 370: ſic idem numerus reperitur in Matre intellectus, ubi eſt locus ſuſceptionis, &c.

10. Contra hæc שע 370 lumina autem quæ in ſanctitate datur in impuritate idem numerus עש, quo denotatur vermis oſſa corrodens & putrefaciens. Et ſicut in Sanctitate eſt תולע vermis, quo pertinet תולעת שני vermis Cocci Exod. XXVIII, 5. 6. Cap. XXXV, 25. XXXVIII, 3. &c. ubi intelligitur nomen אבגיתץ quod numero ſuo refert vocem תולע, quem numerum etiam habet vox ונתן, item vox שור &c. & huc pertinet illud Jeſa. XLI, 14. *Ne timeas vermis Jaacob.* Sic etiam in impuritate datur vermis , qui arrodit carnem hominis de quo intelligendum illud: *Stultus complicans manus ſuas comedit carnem ſuam.* Et huc pertinet & illud Jeſ. I, 18. *Si rubra fuerint tanquam vermiculus.*

11. Quia ergo R. Achai F. R. Joſchiahu tam juſtus erat, ut nullo zelo perſequeretur res mundanas, qui zelus provenit ab externis corticibus: hinc nullum in eo habebat dominium vermis exterior. Juſtus enim in vita ſua reſtituere & corrigere poteſt omnia. Unde etiam David inquit; Pſalm. XVI, 9. *Etiam caro mea habitabit in fiducia.*

Cap. XXXIX.

SI quis contuetur occiſos vel ſuſpendio enectos, multùm vitiat pſychen ſuam, etiamſi vel centum cubitis ab iisdem abſit.

Cap. XL.

R. Jizchak Sacerdos conteſtabatur ſe à Magiſtro meo audiviſſe, eundem qui à Rabbinis vocatur Caller, revera fuiſſe R. Elieſerem, F. R. Schimeonis Jochaidæ.

Cap. XLI.

SI cuidam, qui obligatus eſt ad revolutionem, naſcitur poſthumus, ille revolvitur in illo Filio ſuo. Quod etiam fit per Myſterium Leviratus. Et hinc vocatur Doctor ille eximius Abbaja i. e. Pater: quia nempe in eo revolutus erat pater ejus. Quæ eſt opinio R. Abraham Levitæ. De quo tamen dubito.

Cap. XLII.

R. Jirmejahu dignus fiebat ut eſſet janitor ad portam Scholæ cœleſtis: Quia ipſum expulerant è Schola propter hanc quæſtionem: Si pes unus ab extra, & pes unus ab intra conſiſtat; Quid tum? In qua tamen magnum continetur Myſterium. Intelliguntur enim victoria & gloria pedes matris: Prima enim vice victoria tantum intrat; & gloria ab extra permanet. Atque tunc locum habet quæſtio illa: Si pes unus ſit extra, & alter intra, &c. reſponſum autem non accepi.

Digitized by Google

Cap. XLIII.

R. Tarphon deſcendebat, quoad radicem ſuam à 288. ſcintillis, quæ ſunt judicia: Nam literæ טרף è nomine טרפון, numero ſuo referunt 288 demta voce. Et duæ literæ ון quinquies ſumptæ ſunt 280. Qui etiam continetur in nomine טרפון.

Cap. XLIV.

De percuſſione quæ fit in ſepulchro.

De percuſſione quæ fit in ſepulchro, & de impiis quod ignorent nomina ſua, notanda ſunt ſequentia. Omnes animæ primitùs comprehenſæ erant in Adamo protoplaſte ante peccatum, prout jam dictum eſt ſæpius. Cum autem peccaret Adam, ab eo decidebant membra ejus: per quæ intelliguntur animæ illæ, antehac in ipſo comprehenſæ, quæ decidebant in cortices, ita ut in ipſo non remanerent niſi centum cubiti, de quibus dictum eſt ſuo loco.

2. Porrò quoque ſciendum, non omnes animas fuiſſe æquales: quæcunque enim membra illi peccato quod committebat Adam Protoplaſtes, profundius erant implicita, profundius etiam incidebant intra cortices, quam membra alia, quæ transgreſſioni non adeo erant vicina. Certum eſt enim animas alias majori pronitate, & deliberato magis animo peccaſſe, quam alias. Unde patet, quod pro ratione factarum in animabus corruptionum, eædem etiam magis vel minus profundè immerſæ fuerint corticibus.

3. Deinde notandum quoque, quod à priore parum abludit, etiam in corticum genere, dari Adamum, qui vocatur Belial; in quo etiam membra ſunt multa. Qualia igitur erant membra illa, quæ peccatum committebant, in Protoplaſtâ, in talia etiam membra partis impuræ abripiebantur illorum animæ, atque ſic veſtiebantur quaſi & involvebantur corticibus illis. Quia nihil factum eſt caſu, ſed omnia ſpeciali ſubſunt providentiæ; Legitimoque pondere & menſura dimenſa ſunt omnia. Nec enim omnes cortices prævalere poſſunt homini; ſed illi tantum qui pertinent ad locum, in quo facta eſt cujusvis corruptio, in corpore Adami Protoplaſte per peccatum ejus. Unde patet eodem ordine immerſas fuiſſe animas corticibus, quo ordine & gradu corruptæ fuerant ſuo quævis loco in Protoplaſte.

4. Præterea illæ quoque animæ, quæ in Adamo Protoplaſto remanebant, ſpoliabantur ornamentis ſuis, quæ habuerant ante peccatum, & veſtiebantur corticum habitu & ornatu: ita ut nulla ſit anima, cui non ſit cortex ſingularis ſecundum gradum peccati ſui, & ſecundum peccatum Adami Protoplaſtæ. Et iſte Cortex veſtis ejus atque involucrum eſt ac permanet per totam vitam ejus, nilque certius eſt, (quoniam in qualibet hominis anima eſt portio quædam ſanctitatis:) quam, quod eidem cortex quidam ſuperinductus ſit, tanquam larva quædam & tegumentum, unde dicitur Jerem. 59. v. 2. *Peccata veſtra diviſionem faciunt inter vos*, &c. Illa enim ſunt veſtimenta animæ, &

mæ, & hæc occultata eſt iisdem, ut illuminatio ſuperna ad eam pertingere nequeat.

5. Et hoc eſt myſterium illius impuritatis, quam ſerpens ſuperinduxit Evæ & Adamo & omni ſemini eorum: ita ut nullus hominum ab illa maneat liber; Quia omnes comprehenſæ fuerunt in Adamo: Quamvis enim non omnes æqualiter ad illud peccatum concurrerint; nemo tamen invenitur, qui non aliquatenus ejusdem fuerit particeps; ne illis quatuor quidem exceptis, qui nullum aliud habuerunt peccatum, ſed tantum mortui ſunt propter conſilium ſerpentis, de quo jam diximus. Ratio autem mortis iſtius hæc eſt: quia id quod pertinet ad genus ſanctitatis vocatur vita: alterum autem genus vocatur mors. Quicunque ergo peccat, eidem adhæret genus alterum, cui eſt nomen mortis: Quod propterea ab ipſo tolli nequit, niſi per ſepulturam, qua abſumatur caro ejus in pulvere terræ: Ubi hæc mors ab ipſo ſeparatur.

6. Omnes ergo Cortices, omnemque ſpurcitiem quam in ſe derivat homo per peccatum proprium, ſeparare & emundare poteſt per converſionem pœnitentiæ: ſed peccatum Adami protoplaſtæ multas ob cauſas magnum nimis eſt, quæ hic enarrari nequeunt. Hinc ne per pœnitentiam quidem multum ſeparatur. Quamvis enim remiſſio detur peccatorum, & ſine dubio Deus pœnitentiam Adami Protoplaſtæ ſuſceperit: immundities tamen illa & cortex qui cuivis adhæſit, ab eodem tolli nequit niſi poſt mortem. Hinc quatuor illi Amram (Pater Moſis) Benjamin (filius Jacobi,) Et Calab (Filius Davidis) Et Jiſchai (Pater Davidis, alii legunt Caleb & Joſua. A quibusdam etiam additur Levi, qui non immixti fuerint peccato vituli,) quamvis fuerint juſti perfecti; nihilominus tamen vis iſta in tantum iisdem adhæſit, ut moriendum iis fuerit propter conſilium ſerpentis: quoniam neceſſe fuit, ut reſtituerentur & purificarentur ab iisque ſepararetur cortex iſte peccati Adami, cum quo cuivis adeſt cortex quidam de illa ſpurcitie ſerpentis. Et hic cortex ubique certa quædam ſcintilla eſt de uno vel altero membro Adami Belialis. Et quilibet cortex nomen habet ſingulare & proprium. Sicut enim reſpectu ſanctitatis ſcriptum eſt Pſalm. 46. v. 9. *Qui poſuit nomina in terra:* ita ut nulla ullibi detur res, quæ non proprium aliquod habeat nomen. Ita res ſe habet cum corticibus, ita ut quælibet illorum ſcintilla, & quælibet ſpecies nomen habeat deſignans locum illum, cui inſit (in corpore Adami Belialis) quia juxta Eccleſ. 7. v. 15. *Hoc contra hoc fecit Deus.*

7. Quilibet ergo Jiſraelita, præter nomen illud à parentibus ſibi impoſitum tempore circumciſionis ſuæ, habet nomen aliud. Hoc autem nomen eſt illud ipſum quo appellatur cujusvis hominis anima. Nam nomen illud à parentibus cuilibet datum, quælibet anima jam ſupra habet in throno gloriæ, eodemque illa in ſupernis appellatur. Non enim ex accidenti hæc fiunt, ſed Sanctus ille qui benedictus ſit, nomen hoc ſuggerit & imponit ori parentũ, ut eo iſtum appellent. Hinc de R. Meir ſcribitur: quod, ſi cum aliquo ambulaſſet, inquirere ſolitus ſit, quo vocitetur nomine. Et in textu illo allegato Pſalmi 46. v. 9. Noli legere שמות ſolitudines: ſed lege שמות Nomina. Nomen ergo, quo parentes vocant hominem, eſt nomen animæ ejus ſanctæ.

8. Præter hoc nomen autem adhuc aliud nomen quis habet illius nempe corticis, qui in ipſum derivatus eſt ab impuritate propter peccatum Adami. Unde patet, quod quilibet homo duo habeat nomina: unum de genere ſanctitatis, & unum de genere impuritatis.

9. Atque hinc intelliges, in quo conſiſtat myſterium pravæ concupiſcentiæ, quæ in homine eſt. Namque hæc nil eſt aliud, quam cortex ille derivatus ab impuritate ſerpentis: & radicata eſt adhæretque radici animæ cujusvis hominis ex ipſo tempore Adami primi: ita ut omnia quaſi confermentata jam ſint & commixta in maſſam unam. Quare prava concupiſcentia hominem ubique dirigit, eundemque inclinare poteſt pro ſuo arbitratu, cum ipſa ſe gerat ad inſtar veri Patrisfamilias.

10. Quod igitur attinet ad percuſſionem in ſepulchro, res ita ſe habet, prout deſcribitur in Medraſch, (quod nempe, poſtquam diſceſſit homo ex hoc mundo, Angelus mortis veniat, & ſedeat ſuper ſepulchrum ejus, ubi ſtatim intret anima ejus in corpus ejus, & ille hunc erigat ſuper pedes ſuos, ut conſiſtat in terra ſecundum ſtaturam hominis, ubi porrò in manu illius ſit catena ſive virga, una medietate ferrea, & altera ignea, qua hominem verberet: ita ut primò diſſolvantur membra ejus, & poſtmodum diſſipentur ejus oſſa, quæ deinde ab Angelis colligantur. Tertiâ autem percuſſione hominem redigi in pulverem & cinerem, ubi tunc redeat in ſepulchrum ſuum. Quô judiciô plectendi ſint etiam qui planè juſti ſunt, & filii principum, & abortivi: excepto eô, qui moriatur in veſpera Sabbathi, & qui moriatur in terra Jiſraël.) Ratio iſtorum hæc eſt, quod nempe cortices iſti non penitus unum ſint cum anima, ſed potius inhæreant Pſychæ, quæ magis ad corpus accedit, unde anima cum corpore unitur, atque ſic excutitur baculo ferreô, prout cum quis pulverem excutit è veſte ſua, eamque percutit ad excutiendam impuritatem eidem adhærentem. Quod tàm diu fit, donec ſenſim ab homine tollatur illa ſpurcities. In eo tamen non omnes homines ſunt æquales: quoniam juſti, qui in vita ſua pœnitentiam agunt, & bonis operibus ſtudent, ſeipſos excutiunt in vita ſua, iſtumque corticem à ſe ſeparant per dolores & cruciatus, quos in hac vita tolerant: item per ſtudium Legis, quo debilitantur vires hominis usque adeo, ut in percuſſione in ſepulchro facienda parum tantum in eo reſtitet ſeparandum. Omnem enim in vita ſua toll re poſſe impoſſibile eſt. Unde à percuſſione hac in ſepulchro nemo eſt liber, niſi qui ſingularia illa præcepta à Magiſtris noſtris bonæ memoriæ ! tradita obſervet. Totus igitur mundus ex æquo ad percuſſionem hanc in ſepulchro patiendam obligatus eſt: exceptis juſtis, in quibus parum ſaltem ſupereſt, quod ab iis ſeparetur. Impii autem expurgatione opus habent majore, multisque & majoribus doloribus, donec impuritas hæc ab ipſis ſeparari queat. Quia quo magis iis adhæret, & annexa eſt ſpurcities iſta, eò majore opus habent percuſſione; ut per eam quilibet expurgetur ſecundum gradum ſuum. Et hæc eſt vera ratio, quare percuſſio fiat in ſepulchro.

11. Audivi autem à Magiſtro meo, quod & ipſe à Sapiente quodam alio intellexerit, eum, qui ſepeliatur die ſexta poſt horam quintam, liberum quoque eſſe ab iſta in ſepulchro percuſſione; quia ſanctitas Sabbathi eundem liberet ab omni cruciatu. Myſterium

rium

Digitized by Google

rium autem in eo latet, quod ubi in Geneſi de die ſexta ſermo eſt in voce הששי litera ה ſit redundans præ diebus cæteris. Ab illo enim tempore & porrò jam computatur Sabbathum. Et Magiſter meus mihi videbatur ejusdem eſſe opinionis.

12. Quod autem dixerunt Magiſtri noſtri bonæ memoriæ, impios ignorare nomen ſuum & propterea multis plagis percuti, donec dicant: Teſtes invocamus Cœlum atque terram coram Creatore mundi, quod ignoremus nomina noſtra: id primo intuitu paradoxum omnino videtur: Quid enim refert, utrum ſciant nomina ſua an minus? Et quare propterea tot afficiendi ſunt plagis, donec cœlum atque terram advocent teſtes, ſe ignorare nomina ſua. Scito autem, quod in mundo hoc ſcire atque cognoſcere potuiſſent, quodnam ſit nomen illius corticis impuritatis ſuæ. Ubi ſimul perſpexiſſent ex illo nomine, cujus ille fuiſſet generis, & è quo membro corticum fuiſſet deſumtus: ubi deinde eundem potuiſſent corrigere, ſi nempe ſciviſſent locum corruptionis ſuæ, adeoque & modum eandem reſtituendi, ut ita cortex ille in vita ſua ab iis fuiſſet ſeparatus: unde non opus fuiſſet iſtâ in ſepulchro percuſſione. Adeoque omnia dependent à cognitione nominis illius corticis; quod eſt nomen illud cuivis homini impoſitum reſpectu corticis ſui proprii, ut dictum ſupra. Atque hinc intelliges, quid ſibi velit, quod impii ignorent nomina ſua. Senſus nimirum eſt, juſtos non opus habere, ut ſciant nomen hoc, quia per bona ſua opera corticem hunc à ſeſe expoliunt atque tollunt. Impii autem, qui nihil omninò fecerunt, pro detrahendo à ſeſe iſto cortice, multô labore hanc demum ſeparationem ſuſtinent, mediante percuſſione in ſepulchro: Unde propterea plagis tam ingentibus percutiuntur, quod ignorent nomina ſua: nam ſi ea ſciviſſent, facilius etiam expurgare & ſeparare à ſeſe potuiſſent hunc corticem. Hoc ergo corticum nomen ab iis exquiritur; & hoc neſciunt: nec intelligendum eſt hoc de nomine ipſorum proprio.

Cap. XLV.

I.

IN Gemara tract. de Sabbatho dicitur, animam per duodecim menſes aſcendere atque deſcendere: exactô autem menſe duodecimo aſcendere quidem animam, ſed non deſcendere amplius. Ad hæc narrabat mihi R. Jizchak Sagiſch, ſe audiviſſe à Magiſtro meo, quod ſeptimana ultima menſis duodecimi, quamvis homo quidam mortuus ſit die quodam profeſto illius ſeptimanæ, tamen Sabbatho illo præcedente hanc ſeptimanam aſcendat, nec deſcendat amplius: licet poſtea inter Sabbathum hoc & diem mortis ejus anni præteriti adhuc intercedant tres vel quatuor dies alii. Anticipari igitur aſcenſum hunc die illo Sabbathi; quia nempe tunc tempus ſit aſcendendi genuinum pro omnibus animabus: completaque ſemel aſcenſione, neminem redire ad deſcenſum.

Digitized by Google

Cap. XLVI.

1.

Tota animarum univerſitas exprimitur numero ſexaginta myriadum: Lex autem radix eſt animarum Jisraëliticarum: hinc iſtius quoque expoſitiones ad ſexaginta myriades aſcendunt, Et quælibet iſtarum explicationum eſt radix alicujus animæ Jisraëliticæ. Futuro autem tempore quilibet legere & intelligere poterit ſecundum illam explicationem, quæ concernit radicem animæ ſuæ, per quam nimirum creatus eſt. Atque ſic etiam in Paradiſo contingit.

2. Dantur autem animæ quædam, quæ continent explicationes multas: & anima Moſis Magiſtri noſtri, ſuper quo pax, continebat omnes ſexaginta myriades animarum; quare etiam ſciebat omnes ſexaginta myriades explicationum.

3. Hinc nocturno tempore, cum anima ſub ſomno ab homine exit, ille, qui dignus eſt, aſcendit, ibique audit atque legit eandem explicationem, quæ pertinet ad radicem ſuam. Multi tamen ſunt caſus, ut una nocte majus lumen oboriatur in anima ejus circa hunc textum; & alia nocte circa textum alium: Et hæc omnia ſecundum opera ejus.

4. Magiſter autem meus videre poterat in homine, ſuper quo textu accepiſſet illuminationem pleniorem: atque tunc hunc textum eidem interpretabatur ſecundum explicationem eidem debitam, & animæ ejus. (Videre enim hoc poterat in fronte cujusvis:) ita, ut ſi eundem legeret interdiu, anima ejus aſcendere poſſet in infinitum, eique manifeſtarentur res aliæ; quamvis corpus illius hoc non ſentiret.

5. Sexaginta autem Myriades harum explicationum procedunt juxta Methodum ſenſus literalis, allegorici, Moralis & myſtici ſeu Cabbaliſtici: quia nulla eſt anima ad quam non pertineant hi omnes.

Cap. XLVII.

1.

Nocte quadam in ſomnio mihi apparebat Rabh Jeba Senex, mihique dicebat: *Pſalm. 31. v. 20. quam multa eſt bonitas tua quam occultaſti timentibus te.* Ubi literæ initiales textus iſtius Hebraici מה רב טובך אשר eundem habent numerum, quem nomen רמי Doctoris cujusdam Gemarici: Id quod mihi etiam dicebat, me tamen non intelligente. Pergebat autem dicendo: Abi ad Magiſtrum tuum, & hic docebit te. Mane igitur cum ſurrexiſſem, ſomniumque Magiſtro meo narraſſem; hic mihi reſpondebat, intentionem ejus fuiſſe, quod Rami Bar Chama ortum habuerit è copula portæ primæ trium portarum cognitionis ſupernæ: Nomen enim Rami ſignificare excelſum ad denotandam cognitionem ſupremam. Numerum etiam רמי eundem eſſe cum numero vocis נר lucerna Domini. Unde cum in Gemara Tractatu Bava lathra Cap. primo, Rabh Chisda interrogaret filiam ſuam, utri nubere vellet è duobus his, qui erant Rami Filius Chama, & Rabba? Illa reſpondebat, utrique. Quod etiam eveniebat. Atque tunc Rami erat primus & Rabba ultimus. Nam Rabba erat de genere copulæ portæ ultimæ è tribus portis cognitionis ſupernæ.

2. Datur

Digitized by Google

2. Datur autem non tantum רם excelſus, ſed & מר, amarus, quæ ſunt eædem literæ. Vox ergo Ram denotat portam ſummam, & vox Mar portam ultimam. Unde Chiskijahju Rex Jehuda; qui ortum habebat è porta ultima exclamabat Jeſa. XXXVIII. מר לי מר *amarum mihi, amarum.*

3. Elihu autem Filius Berachel è Familia רם, deſcenderat de genere medio: Mihique Chaim exiguo videtur, quod Elihu fuerit de genere trium mediarum.

4. Elkana autem Propheta erat de generibus mediis portarum cognitionis ſupernæ: Ille enim plus habebat quam unum excelſum, unde dicitur fuiſſe de Ramathaim, de duobus excelſis, 1. Sam. 1. v. 1.

5. Rami autem Bar Chama ortum habebat, de porta ſumma trium ſuperiorum cognitionis: quare vocatur Chama: vox enim חמא Chama numerum habet 49. juxta numerum quadraginta portarum. Unde literæ vocum finalium initiales, ſcilicet צִפַּנֵּת לִירָאֶיךָ numerum habent 120, quot fuerunt anni Moſis, (qui per 49. has portas intravit.)

Cap. XLVIII.

Dixit mihi Magiſter meus, quòd Pſyche habeat 613. ſcintillas: & totidem etiam ſpiritus: & totidem etiam Mens: qui omnes tantum ſint diſcipuli Sapientum: Præter multas ſcintillas operatorum ſeu bonis tantum operibus ſtudentium & plebejorum: Qui omnes tantum ſint Rami radicis animæ illius juſti: præter ſpecies alias ab ipſo dependentes; quæ omnes ab homine ſint reſtituendæ, & ad bonum reducendæ.

2. Idem dicebat mihi in fronte hominis lucere viginti duas literas parvas de genere Pſyches. Et ſi homo mereatur accipere ſpiritum, viginti duas literas illas eſſe medias: Sique acceperit mentem, viginti duas literas ſuperaddi majores quæ pertinent ad matrem intellectus. Sique luceat in fronte vox aliqua, in qua ſint duæ literæ æquales; tunc non lucere niſi literam unam: Ita ut ex. gr. de voce חיים non appareat niſi חים. Quod etiam in pectorali Sacerdotis magni ſic evenit, ut literę duplicatę non apparuerint.

3. Idem dicebat mihi, quod in corpore hominis eſſent 248. ſcintillæ, & 365. aliæ pertinentes ad pſychen: totidemque ad ſpiritum: & totidem ad mentem, ita ut ad ſingula præcepta ſingulæ pertinerent ſcintillæ. Scire autem poterat, quodnam Præceptum deficeret homini, eo quod hæc vel illa ſcintilla deficeret. Ubi deinde monebat ſingulos, quomodo eandem reſtituere deberent. Sciebat enim locum literarum quem haberent in cute vel in capillis, & in pilis minoribus.

4. Aliquando autem dicebat mihi, ſe vidiſſe in fronte mea tres literas אבג: ubi priores duæ debito quidem ſteterint ordine, tertia autem fuerit inverſa. Interrogatus autem à me, quid hoc ſibi vellet, dicere id mihi nolebat, poſtmodum autem dicebat: neceſſe eſſe, ut plura retribuerem bona patri meo. Hinc enim primas duas, quæ fuiſſent erectæ, nempe אב denotare Patrem: tertiam autem, quæ retributionis ſignificationem habet, non fuiſſe rectam.

Digitized by Google

Cap. XLIX.

I.

IDem Magiſter meus ante mortem ſuam dicebat ad R. Jizchak Sagiſch: Monendos eſſe omnes diſcipulos, ne nimium ſtuderent in Sapientia hac; eò quod nondum ſatis eſſent perfecti: Unde fortaſſis fieri poſſet, ut inciderent in truncationem plantarum. Sique generatio fuerit digna ſe ipſum venturum eosque docturum ſapientiam hanc in perfectione. Interrogabat autem ille, quomodo venire poterit Dominus ad nos dum ſenes erimus, ipſe autem puer parvus? & reſpondebat illi; id vel in ſomnio futurum, vel interdiu vigilantibus, vel ullo quodam modo alio.

2. Cùm autem moriturus eſſet, præſens ipſi aderat R. Jizchak Sacerdos: Cui dicebat: Si digna eſſet generatio, eodem anno verum adeſſe finem. Eo quod à diebus R. Schimeon Jochaidæ finis nunquam eſſe potuerit, prout nunc. Recitabat autem verſum illum Gen. 38. v. 5. *Et addidit adhuc, & peperit filium, & vocavit nomen ejus Schelah. Et erat in Cheſib, cum pareret eum.* Moxque dicebat ei: Surge & propera foras: quia tu Sacerdos es (& pollui poſſes corpore meo), quia nihil amplius ſupereſt, quàm ut abſcedam. Eoque egrediente exibat Pſyche Doctoris hujus magni per verum oſculum.

Cap. L.

I.

DE unguibus dicere etiam ſolebat, quod diebus profeſtis lumen ſuum haberent à corticibus: ſed veſpera Sabbathina, poſtquam ſubmerſerit ſeſe homo, eosdem lumen accipere à Sanctitate; & in illis multa cognoſci poſſe. Finito autem Sabbatho, illos redire in ſtatum priſtinum.

2. Etiam pilos hominis ſive in capite ſint, ſive in brachio, vel naſo, plurima ſignificare, vel colore ſuo, vel inclinatione ſurſum vel deorſum facta, vel longitudine ſua, & ſic ſimiliter. Fundamentum tamen eorum eſſe in fronte. Et ſic etiam in coloribus oculorum ſeſe manifeſtare literas.

Cap. LI.

CUm ego exiguus Chajim venirem ad Magiſtrum meum, ut ab eo diſcerem hanc ſapientiam, me ſecum abducebat Tyberiadem verſus per mare in Cymba quadam parva. Cumque appropinquaremus è regione feneſtræ Synagogæ veteris, bibere me jubebat, dicens: jam aſſequi poteris Sapientiam hanc, quia bibiſti de fonte Propheticæ Mirjam. Et ab illo tempore incepi comprehendere Sapientiam hanc.

Cap. LII.

I.

PRæceptor meus præceperat, ut ipſum baptizaremus poſt mortem ſuam in domo ſubmerſionum. Cùm igitur ex hac vita diſceſſiſſet, nos condiſcipuli eundem deportaba-

Digitized by Google

tabamus in locum ſubmerſionis. Et conſtituto corpore ejus in undas dicebamus: Ignoſcat nobis Dominus noſter, quod ipſum ſubmerſuri ſimus. Eodem autem momento ſeipſum inclinabat Capite ſuo & ſponte ſubmergebatur. Quod mirum eſt dictu.

Cap. LIII.

1.

Magiſter meus ſapientiam hanc ita eſt aſſecutus, ut primitus magno ſtudio legeret librum Sohar, multumque laboris inſumeret ſuper diſſertatione una, ut eandem intelligeret. Interdum enim integram ſeptimanam conſumebat, ſuper tractatu vel diſſertatione unicâ, ut verum aſſequeretur ſenſum atque lumen. Quandoque igitur dicebant ei: eum nondum rem tangere. Et majori ſtudio eidem incumbebat. Interdum dicebatur ei: Hæc quidem erat ſententia R. Schimeonis Jochaidæ: tibi autem profundius adhuc meditandum eſt, ſuper illo ſenſu.

2. Deinde autem ipſi apparebat Elias b. m! atque tum intelligebat, & aſſequi poterat omnia, tam magna quam parva, & omnes ſpecies ſapientiæ atque ſcientiarum, & tractatum R. Schimeonis Jochaidæ, quia vocatur Idra ſive area. Hæc enim Sapientia oretenus tantum fuerat tradita, donec uni vel alteri apparuiſſet Elias ex illis Sapientibus quales fuerunt R. Abraham ben David, & R. Moſche Bar Nachman usque ad Doctorem noſtrum. Nemo autem ſic aſſecutus eſt ſapientiam hanc ſecundum veritatem ſicut ipſe, quamvis multi libri de ea ſint conſcripti. Unde monendus eſt quilibet, ne illos libros priores legat, quia verum Cabbalæ ſenſum non continent: Exceptis illis, quibus apparuit Elias.

3. Ipſe autem in Scriptura, in Miſchna, in Talmude, in diſcurſibus myſticis, & commentationibus intelligebat omnia, & quælibet explicare poterat variis ſenſibus, quatuor illorum explicandi generum, quæ includuntur in dictione פרדס & juxta Cabbalam veram: Prout commentationes ejus ſatis id ſuperque oſtendunt. Eodem quoq; modo intelligebat opus creationis; & opus vehiculi ſive throni Ezechielis; item ſermonem avium; & arborum; & herbarum; & inanimatorum ut lapidum; Flammarum ignis; & carbonum: item ſermonem angelorum & cantillationes avicularum. Ipſe etiam ſciebat, ſicubi ſpiritus aliquis bonus vel malus quendam ingravidaret: Et cum ipſis loquebatur, & ipſos ejiciebat. Ad ſe quoque adducebat animas hominum adhuc viventium; Cumque iis loquebatur pro lubitu, eosque iisdem reſtituebat. Videbat etiam animas è corporibus ſuis exeuntes, item in ſepulchris ſuis; & quando aſcenderent ſingulis veſperis Sabbathinis in Paradiſum: & loquebatur cum animabus juſtorum in ſtatu vitæ alterius degentium: & illæ eidem manifeſtabant omnia arcana regis. Porro etiam intelligebat Metopoſcopiam, & Chiromantiam, & ſomnia interpretabatur juxta verum eorum ſenſum: Prout & ſcire poterat, quænam anima eſſet in revolutione veteri, & quænam nova. Item ſciebat, quid decerneretur in cœlis & in terra. Et cognoſcebat è fronte hominis, quid cogitaret, vel quid ſomniaſſet, & quem textum legiſſet anima ejus dum aſcendiſſet in Paradiſum nocturno tempore. Et cuivis genuinam trade-

bat

Digitized by Google

bat explicationem ſecundum radicem animæ ejus. In fronte etiam legere poterat, quæ bona vel mala aliquis feciſſet, vel cogitaſſet: & cuilibet ſua dabat monita, quâ ratione reſtitui poſſet ſecundum peccata ſua. Et diſcipulis ſuis juxta naturam eorum propriam vel juxta radicem animæ eorum, quatenus in Adamo protoplaſte extitiſſent, monita dabat ſingularia, juxta quæ reſtitui poſſent. Multos etiam ſciebat errores, qui irrepſiſſent in libros. Percutere etiam poterat cœcitate, (ut ipſe fieret inviſibilis.) Sciebat etiam quid ſtudendum eſſet diſcipulis ſuis. Et plenus erat ſanctitate & urbanitate & humilis admodum, omniumque virtutum ſtudioſus, timensque peccatum, & amans Deum. Et omnia ea quæ ſupra eum ſciviſſe enarravi, exercere poterat omni tempore, hora atque momento; Quia omnia illa recondita erant in ſinu ejus, quod viderunt oculi mei, & nemo alienus.

Cap. LIV.

Præcepit ſapientiſſimus & divinus iſte Cabbaliſta, luminare ſanctum R. Chajim Vital in teſtamento ſuo: Ut poſt mortem ſuam nudum eum deponerent in fundo ſepulchri, nullo interpoſito linteo: Et quidem ſtatim poſtquam efflaſſet animam ſuam. Addita hac ratione, ut ſi forte commiſiſſet peccatum aliquod lapidatione expiandum, hoc ſibi imputetur pro pœna.

FINIS.

Digitized by Google